This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

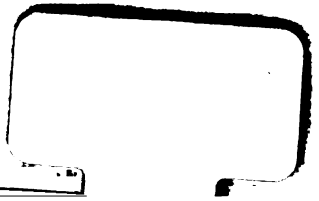

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

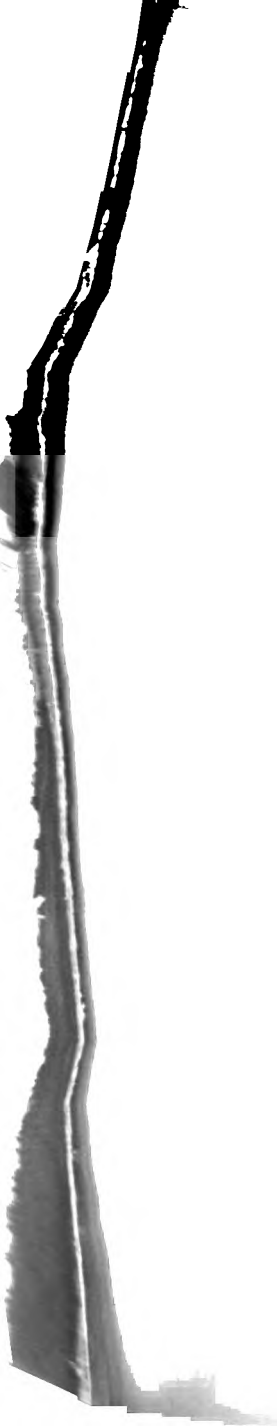

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

Digitized by Google

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

Digitized by Google

INDICES

Operum Demosthenis.

Confecit

D. I. I. REISKE.

NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

LIPSIAE,
TYPIS W. G. SOMMERI.
MDCCLXXV.

Digitized by Google

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

Digitized by Google

INDEX
IN DEMOSTHENEM.

Ἀβδηρίτης. ſymbolum ciuitatis vilis et contemptae, minutae atque infirmae. 318. 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341. vlt.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι. 140. 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, vt diuerſa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐήθειαν. 372. 27. niſi haec poſtrema vocabula ſcholium ſunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τότε λέγω) 373. 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος. 114. 4. μηδὲν ὑμᾶς ἀβέλτερον πάθητε. 449. 25. ἃ τὲς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρες νομίζετε. 1450. 20.

ἀβίωτος.] ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι ἑαυτῷ τὸν βίον. 557. vlt. 744. 1y. τῶν ἀριζείων ςερηθεὶς ὁ αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399. 2.

ἀβυλεῖν] ἔθ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβυλεῖν με ἔξω προπηλακιτμῦ γενέσθαι. vosmet ipſos quoque ſuſpicabar non nolle, (h. e. velle), me a contumelia intactum manere. 1471. 19.

Digitized by Google

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐςὶ 1046. 9. ὅτω τί μοι ἀγα θὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel deierationi 1442. 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγα θῶν 36. 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐ τῶν ἔχητε. 167. 10. τὶ δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν δι μοσθένους λόγων γένοιτο. 169. 20. τὴν μὲν τῆς πόλεω τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὴν μέντοι τῶν πάντων χα λεπὴν καὶ δεινὴν 311. 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκὼ τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315. 18. δυοῖν ἀγα θοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνε ται 658. 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοι τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quae aliis molestus, inu sus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribu animi recessibus laetatur, exsultat, sese effert 1489. 7

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086. 15.

ἄγαν praeponitur interdum vocabulis ita, vt cun illis arcte copulandum, et duo istaec pro vno haben da et proferenda sint. vt in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. tanquam ἄγαν si praepositio, vt sunt illa latinorum *prae* et *vae* (*vae grandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428. 22

ἀγανακτεῖν de iniuria sibi oblata in foro ad iudicen queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγε νημένων ἀγανακτεῖν 966. vlt. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπ τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχὼς, οὐχ ἧττο τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἂν 1261. 25.

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τού τους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23. 23. οὔτε τὰ Φι λίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263. 7. ἀγαπᾷ τὴν πλεονεξίαν 662. 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένο φαίνεσθαι 1404. 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη 1409. 7. b in aliqua re, quamuis mala et aspernabili, vel detesta bil

tili etiam, tamen acquiescere, et sibi, vt in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamuis miserabili, fortuna liceat vti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere praesentibus, cum gaudio et delectatione, vt conditioni, neque meritae, neque speratae antea 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37. 5. ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τῶ μακεδόνος λαμβάνοντες 78. 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζεσα τὰς ὁδὸς. satis habet, quod vias reparet 175. 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες 178. 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες 176. 8. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum veltrarum fatagere liceat. ὃν εἴ τις εἶα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582. 3. ἐπ' ἀγαπᾷ βοιωτὸς τετοισί. Boeotus his contentus non est 1002. 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. danke Gott dafür, daſs — ὃς γὰρ ὡς ἀγαπῶντων τῶθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650. 23. vbi alii ἐκ, alii μὴ praeponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, vt si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cuius deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τῶ δήμω ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθῶ τινος μεταλαμβάνειν 36. pen. 175. 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν 730. 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχειν κακῶς αὐτοῖς 1234. 6. ἐστὶ δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὑτῶ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436. 6. ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciae 567. 24.

ἀγαπητῶς vix, aegre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον 491. 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς. 409. 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστῆν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

Digitized by Google

ἄγασθαι delectatione et admiratione alicuius rei, splendidae, et praeclarae duci. τὶς γὰρ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς 296. 4. 1395. 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ 1472. 7.

ἀγγεῖον arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἓν ἢ δύο 934. 25.

ἀγγέλλειν] ἐσπέρα γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων 284. 21.

ἄγειν. agere, ducere, baiulare, apportare, mouere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, aequiualere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἄδειαν] τῷ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἦγετε. securi eratis 387. 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τῷ Φόνῳ 548. 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν 388. 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. 372. 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὕπελον ἡσυχίαν ἄγειν 327. vlt. θεωρίαν ἄγειν princeps sacrae legationis esse. 552. 6. θίασον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τὰς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν 313. 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι 62. 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant 125. 20. σχολὴν] ἡμῶν οἶκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων 98. pen. φάλαγγα] ἐχὶ τῷ φάλαγγας ἐπλιτῶν ἄγειν 123. 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν. baiulare, apportare, subuehere 185. 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν μήδων εἰς πελοπόννησον ἤγαγε 122. 2. cum εἰς. εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προσπλακισμὸν ἄγειν 330. 14. εἰς δειλίαν 213. 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τὸς δικάζοντας 793. 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις 959. 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες 617. 27. εἰς τὸς συκοφάντας 264. 6. εἰς τὸς φρέατορας, εἰς ἀπόλλωνος τῷ πατρῴῳ ἦγον, εἰς τἆλλα ἱερὰ 1315. 15. cum

cum ἐπὶ. ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen caedis, πανταχῇ στρέφων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ in me conferre, contorquere 552. 14. ἤγαγεν ἐφ' αὑτὸν τὰ δικήματα 704. 21. cum ὑπὸ. ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. reuocate eos ad leges. cogite legum edicto parere et obnoxios esse 741. 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis iudicandi poenasque sumendi facultatem dedi 1388. 13. φέρειν καὶ ἄγειν depraedari, depopulari, aufferre, quae ferri, abigere, quae abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς λῃστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς εὐβοίας 304. 14. adducere, afferre, vt merces naui plaustroue. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν 1199. 18. medicum 1260. 6. ancillam ex alicuius aedibus et potestate per vim abducere 1358. 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας 608. 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617. 27. μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγου patere te agi, duci, gubernari, μηδ' ἡττῶ, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα 1491. 2. tenere, seruare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν ἑλλάδα. 120. 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἠγμένοι 170. 18. mouere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re praesente alienis ἠγμένος. 228. 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis monetaeue modulo aequiualentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἑκάστη μναῖν 617. 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741. 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur 1193. 21.

ἀγείρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ 93. 17.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus vllum animi de-

generis 563. vlt. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσειε φυλάττειν 807. 3.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152. 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἁγημένα dorice pro νενομισμένα 1072. 27. statuta, vsu recepta, sancita.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν gloriam consenescere nesciam pone se relinquere 1399. 15. ἀγήρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν 1400. 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213. 24. ad ancoram stare in salo. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε 1295. vlt. prouerbium est, geminam ad ancoram stare, de iis vsurpatum, qui ita sibi prospexerunt, gemino nitentes praesidio, vt, vtramuis in partem res cadat, salui sint, freti altero praesidio, vbi alterum fefellerit.

ἀγκὼν cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259. 21.

ἁγνεύειν castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων 618. 9. 758. 20. ἁγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας 1371. 22.

ἀγνοεῖν] a. nescire. ἀγνοοῦντα διδάσκειν 390. 8. ἑαυτοὺς. semet ipsos prae arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, vbi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. insolescere, superbire ex insolentia melioris fortunae, vel oblitos pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτοὺς 151. 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας 1451. 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσειας. plane tardus et stipes sis 958. 2. τὴν πόλιν mores ciuitatis haud tenere 413. 11. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὐδὲ ἀγνοη-

γνεηθέντας, ἐδὲ προδοθέντας 326. 4. b) errare, labi, peccare, delinquere, inſcitia rerum, feſtinatione. temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιῦτον, οἷον ἐχ ὅτι ςρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' ἐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος 671. 10. διορθῶσθαι τὰγνοήμενα 1463. 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα 1470. 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποίουν 1473. pen.

ἄγνοια inſcitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἔτι — ἀγνοίᾳ τῇ συνιςαμένῃ καὶ φυομένῃ κακῇ. vbi ἐτιάγνοια pro vno vocabulo haberi poteſt. cum tanta adhuc eſſet ignoratio mali. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προῖεσθε τῶν κοινῶν 271. 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλοῖς 293. pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986. 16. τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐςι 1261. 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ 1394. 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένοις τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ ob errorem, vel delictum, furoremue in me admiſſum 1472. 4. ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν 1476. 19.

ἀγνὸς. v. ἀγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν 249. vlt.

ἀγνωμόνως ἔχειν 25. 18.

ἀγνωμοσύνη tarditas, coecitas mentis, *Dummheit*, et ſcaeuitas morum, *Grobheit*, *Ungeſchliffenheit*. 179. 20. 311. 7. σὺ δ' εἰς τοῦθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης 958. 23. 1395. 1. 1469. 9.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconſultus, ſcaeuus, importunus. ἐδένα ἐδ' ἕτως ἀγνώμονα, ἐδ' ἄτοπον ὁρῶ. 143. 26. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρὸν 322. 6. ἀγνώμονας καὶ πικρὸς ἡμᾶς κατεσκεύασε 1261. 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468. 15. πάντων ἀγνωμονέςατόν ἐςιν

Digitized by Google

1477. 25. μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε. 1479. 24.

ἀγνώς ignotus. ἔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, ἔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι 851. 27. ἀγνῶτες ἦσαν ὁποῖοί τινες εἰσὶν. haud conſtabat, quinam eorum animi, qui mores eſſent futuri 990. 20. 1140. 7. εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλέσιον λάβοι ἐρασὴν 1359. 4. μηδ' ἔστω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι 1481. 1.

ἀγνωσία coecitas mentis ſalutaria conſilia, aut non cernentis, aut aſpernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχεσιν 1412. 8.

ἀγορά forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus praeſertim per ſtata interualla recurrens ſolennis negotiationis, et iudicia, quae in foro agitabantur, et denique negotiatio, ſeu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορᾶς καρπᾶσθαι vectigalia e foris et nundinis percipere 15. 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπρακται 121. 5. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144. 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν. die Krambuden, tabernae inſtitorum in foro 284. 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam ſine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, vbi finitimi ſtatis temporum vicibus inter ſe coibant, mercesque permutabant 632. 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν 719. 24. ἐργάζεσθαι ἐκ ἔξεσι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. b) iudicia, tribunalia, actiones cauſarum forenſium. περίτριμμα ἀγορᾶς 269. 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ. 1091. 17. c) negotiatio, emtio et venditio, πηλίνης στρατηγὸς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. auf den Kauf 47. 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς

τῆς ἀγορᾶς. praeter id, quod ius et fas est in emendo vendendoque, aduersus iura mercimoniorum 1308. 1.

ἀγοράζειν emere. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιών 412. 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παῖδα) πρίασθαι τῆς ὄσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε 563. 7. etiam in medio vsurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi vterentur, fruerentur 1223. 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη emta fuissent 1360. 8.

ἀγορανόμος aedilis, iudex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui prouideret, vt alimenta neque deessent, et tolerabili venirent 735. 10.

ἀγόρασμα merx emta. ἐνθέσθαι τὰ ἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere naui merces emtas numis a me creditis 909. 27. 916. 26.

ἀγορεύειν. verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit 635. pen. τὶς ἀγορεύειν βέλεται. haec erat formula, qua praeco concionaturos citabat atque ad dicendum inuitabat 285. 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, vt legislator in Axone edicit 629. 21.

Ἀγραυλος filia Cecropis, cuius in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, iurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγνώσκων. 438. 28.

ἀγραφὶς γραφή quae fuerit, ipse orator p. 1338. 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἂν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas aerariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317. 23. ἄγραφα νόμιμα 643. 18.

ἄγριος]

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808. 15.

ἀγυιὰς κινοσᾶν 530. pen. 1072. 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς 531. 4.

ἀγυιεὺς ἀπόλλων 531. 9. 1072. 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compreſſu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157. 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157. 8. translate, de conſcientia ſcelerum. ἄγχει, σιωπᾷν ποιεῖ. quod poſterius eſt explicatio prioris 406. 5.

ἀγχιστεία cognatio, conſanguinitas, et ius inde exſiſtens ſucceſſionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051. 11. μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058. 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque ius eadem ſacra, eademque iura ciuilia cum illis communia habendi et vſurpandi 1067. 13.

ἀγώγιμος eſt is, quem ius et fas eſt, e veſtigio, vbi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in iudicium, ad vndecim viros, in ſeruitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624. 12. 1249. 27. de contentione inter Salmaſium et Heraldum ſuper hoc vocabulo oborta v. Taylori praefat. ad orat. in Ariſtocratem. b. τὰ ἀγώγιμα ſunt merces, quae plauſtris nauibusue huc illuc agitantur, vectantur. ἐὰν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929. 17. 1290. 11. et 22.

ἀγὼν eſt certamen, aut diſcrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, ſcenicum, forenſe, bellicum, labor et contentio quaecunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκά-

ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150. 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἷς ἀγών ἐστιν ὁ πρὸς τὸν προδήλως ἐχθρὸν 199. 24. τῶν ἀγώνων, ὃν ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314. 15. ἀγῶνος ἄξια ἐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quae iure certetur 519. 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσὶ 633. 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed praecipue scenicis) διδόναι 256. 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) ἐχ ἧττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. iudicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque euidentia magis, quam temporum, quibus causae quaeque agitantur, rationes gubernare videntur 342. 7. εἰς ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν accusarunt me apud senatum areopagiticum, de falso crimine et a se conficto 1025. 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται donec causae controuersae disceptatae fuissent 1173. 10. τὰς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις causas diiudicatis pro argumentis. h. e. vt litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut aduersus eum datis sententiam 1467. 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, proelium decretorium) ἐκεῖνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται 124. 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera aliasque, quas infinitas numero molestias bellum, praesertim diuturnum, secum affert. ipsam autem pugnam, quae sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem 180. 14. τὰς ἀγῶνας ἅπαντας ἑδενὸς ἔτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180. 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου 1396. 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι contenderant

Digitized by Google

derant intercedere, quominus ista fierent 295. 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκα in summum deueni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem 1188. 4. προσδόκα ἐμὲ ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit fortiturum 1417. 10.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum euentu. ἔτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236. 19. b) contentio. ἅπασαν ὤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλε. quam praeclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, vt elaborares 1408. 6.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu ciuili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua eiusque victoria potiunda. itaque vsurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reoue causam agente, nec non de re in quaestionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο 418. 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγωνίσω 420. 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι 1414. 12. opera danda est, vt quo tempore partes vrbis nostrae recitandae et agendae veniunt, non tum demum eas memoriae infigere atque exercitationis vsum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed vt memoriter eas teneamus, atque voce et actione repraesentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βέλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ἔτω χρῆσθαι 226. 12. ἀναγκάζε-

Digitized by Google

κάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407. 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516. 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controuersiam adducta, de qua certatur, fitne probanda, an repudianda 709. 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμων 653. 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δίκαι μυρίων δίκην 543. 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806. 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741. 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non aduersus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed aduersus inuidiam ab illis falsis, subditiis ciuibus creatam 1299. 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073. 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δικαίως συγχωρήσουσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129. 5. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5. τῶν ἀγώνων, ὃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314. 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας 155. 8.

ἀγωνιστὴς, qui exercenda quadam arte studioue contendit habitum eius adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν perfectum te fieri et consummatum artificem γενέσθαι (geometriae puta, similiumue artium.) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον 1414. 20. τοὺς ποιητὰς, τοὺς χορεύς, τοὺς ἀγωνιστὰς 331. 1. ἀγωνιστὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων 1415. 27.

ἀγωνοθετεῖν ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, praesidere in iis, palmas et proponere et distribuere. τοὺς δ' ἄλλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119. 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, vt in Liberalibus poetis et histrionibus. curabat item, vt a populo coronandorum nomina per praeconem significarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τὸ σε-

φάνου

Φάνε ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύσαν Φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 253. vlt. 266. 1. et 267. 1.

ἀδεὴς, ἀδεὲς. quod metu vacat. *ἐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει* 207. 22.

ἄδεια ſecuritas, ab inſultibus alienis, immunitas, impunitas, inuiolabilitas, ſeu maieſtas, qua quis ſacroſanctus eſt. *τῷ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα* 58. 16. nam hiſtriones Bacchi miniſtri habebantur, eoque ſacroſancti, vt tuto et ſine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. *καὶ εἴ τι ἄλλο βέλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι* 171. 7. *τὰς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντες ἄδειαν.* id eſt *ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι* 321. 10. *ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν* ſecuri eramus a Theb. iniuriis 367. 12. *οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ σεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα δίδῳ* 525. 2. *τὴν ἄδειαν,* (ius et ſpem atque fiduciam in publico libere commeandi ſine metu accipiendae contumeliae) *ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν ἐσίαν παρέχουσι* 582. 8. *εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας* (id eſt *ἐπ' ἀδείας*) *τοὺς πονηροὺς ἔσεσθαι* 601. 13. *τὴν μὲν πόλιν ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀηδὲς* 709. 27. *τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἄδειαν* (scil. *τοῦ τοῦτο ποιεῖν*) 732. 12. *ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν,* quo fas erit ire, quo confugere, vt tuti ab horum contumeliis ſimus 1342. 22.

ἄδειν.] *κατακλίνεσθαι καί τι καὶ ἄδειν ἐκέλευον* 402. 24. *ἥδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας* 1259. 20. *οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταὶ* poetae lyrici 1391. 17.

ἀδελφὴ.] *ἧς τῇ μὲν Φύσει πατρὸς εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, ἐκ ἂν θυγατέρα με, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε* 1024. 26. *ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος ἐμὸς ἔγημεν ἐκ ὁμοπατρίαν* 1304. vlt.

ἀδελ-

Digitized by Google

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθρὸς ἔχῃ τύτους 1008. 2. πλὴν, ἐστὶ, νὴ Δί', ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφὸς — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793. 21.

ἄδετος liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περίϊωσιν 753. 1.

ἀδεῶς καρπᾶσθαι 16. 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196. 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378. 24. ἄδηλος χάρις, gratia, de qua certo non conſtat conferenti, num ille, cui confertur, eius ſit memor futurus et parem relaturus 416. 4. νόμους ἔθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν animo deiecto, et quid agat, quidue loquatur, incertus et anxius eſſe. ἀδημονέσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ ὅτε θελέσης (ſcil. ἅδειν) ὅτε ἐπισταμένης 402. 24.

ἄδης] ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732. pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786. 12. v. etiam tit. ἀΐδης.

ἀδιάλακτος ἐχθρὸς. inimicus, cum quo reditus in gratiam deſperetur, aut negatus ſit 100. 13. 135. 12. 702. 11. εἴγε. μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλακτα ὑπάρχει, ſi vos ſine remiſſione iraſcimini, atque veniae et reconciliandae gratiae ſpem prorſus amputatis 1472. 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ἴincera τῆς ψυχῆς 325. 14.

ἀδίδακτος cui magiſter et diſciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς 520. 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν, quam facile non ſit verbis exprimere 219. pen.

ἀδικεῖν] ἐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ 33. 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis) ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere securitatem ab iniuriis 96. 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἡδικῆσθαι) τὶ τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν.) 147. 16. τοὺς ἀδικοῦντας τινὰς χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι 196. 10. ἵνα ἢ ἑκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε 212. 6. ἀδικεῖ τις ἑκών, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρίαι 317. 15. τὶ δημοσθένης ἀδικεῖ. id est τὶ ἐγὼ ἀδικῶ 327. 1. „ἐ μόνον τὰς ὄντας ἀδηναίους, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι 358. 23. ἐ τοίνυν, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc. 469. 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων 983. 14. ἅπτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τὰς ἄλλας ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν 1433. 16. ἐπ' ἀδενὶ (id est ἐν ἀδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα 1473. 9.

ἀδίκημα] ἀδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα, etiamsi a nobis ad eum iniuria quaepiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum iniustarum habuero 188. 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis 229. 19. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (ἐκ ἀδίκημα μόνον) τοῦτ' πεπρᾶχθαι δοκεῖ 548. 11. (τὰς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. ἀδικήματα τῶν νόμων, id est περὶ τὰς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges 586. 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, laesio in bonis accepta, diminutio fortunarum per iniuriam oblata 983. 25. ἐπειδὰν δὲ κριθεὶς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται appellationes scelerum, facinorum, in fraudem

Digitized by Google

dem legum commissorum, quibus appellationibus vtimur ad illa scelera designandum 628. vlt.

ἀδικίας] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας σῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν 159. 22. τὶς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μέτος 264. 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους. id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν, in fraudem reip. vt resp. ex eo detrimentum accipiat 745. 2.

ἀδιοίκητον ἀδὲν ἦν 709. 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἄόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50. 18.

ἀδόκιμος sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόκιμα 781. 3.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως 73. 21. 1206. 16. ἐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βαλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462. 11.

ἀδόλως ποιεμένων ἡμῶν συμμάχους 209. 18. ἀδὲ ταῦτα ἁπλῶς, ἀδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα. 725. 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα 12. 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεζάναι 151. 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμὲ λέγουσι. dedecora paupertatis de me praedicant 1315. 4.

ἄδοξος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 5. χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella 247. 17. ἄδοξος ἀσφάλεια 295. 16.

ἀδράστεια eadem quae Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna vltrix. ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ deprecans inuidiam dicti, ne fortuna vltrix iactantiam meam castiget 781. 8.

ἀδυναμίᾳ defectus virium, penuria, cui negatum

Digitized by Google

est pecunias imperatas derepente praestare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399. 20.

ἀδύνατον excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν 238. 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quae autem excusationes legitimae sint atque probabiles, et rursus quae minus, arbitrator praetor castrensis 238. 12. πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multae occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis. 262. 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλωτρίων. homines inualidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus 1049. 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944. 1. vbi explicatio vocabulo explicando, contra morem, praemittitur.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

αἰσχέλιος, turpis, foedus adspectu et auditu. πραθέντες, δεσμοῖσί τ' αἰσχελίοισι δεθέντες 422. 21.

αἰσλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quae iam dudum in iudicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actae a se vitae, aut honorum gestorum reddere. τὴν αἰσλογίαν ὁρῶ προτεινομένης 341. 15. περὶ ὧν ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τὴν γένεσ, δίκαιον τὸς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν αἰσλογίαν παρέχειν. 1306. 25. τὴν αἰσλογίαν προτεινομένης, ὅταν τι δίκαιον πίστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι 1456. 17.

αἰσφυγία] θανάτῳ καὶ αἰσφυγίᾳ exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιῶσι 528. 7.

αἰδὴς.

Digitized by Google

ἀηδὴς. molestus, rixosus, saeuus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τέτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν ὀδὲν 411. 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδὴς. stellete er sich baerbösig an. 1147. 12.

ἀηδία maleuolentia, simultas, animus aduersus aliquem exacerbatus, vt eo grauetur, vt eum molestе et aegre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακὼς 401. 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169. 17. importunitas, scaeuitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων 564. 12.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινι ἔχειν. succensere alicui, maleuolo et infesto animo esse 500. 15. λόγος, ὃς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε haud aegre, haud illibenter 1442. 25.

ἀήθης insuetus. ἀήθεις τῇ κατασκευῇ τινὸς εἰσὶ 15. pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμὲ 309. 16.

ἀθάνατος] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, vt nulla fortuna rursus eas euertere possit 42. 16. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et caedes aliunde oblata. nam a vestris iniuriis eiusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortali esse. tam illum penes vos gratiosum esse 144. 25. πρὸς ἄνδρας θνητὸν γεγφότας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, vt ea pax aeternum sit futurum reip. dedecus 358. 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένας ἀθανάτων 1400. 19.

Ἀθηνᾶ] Mine uae aerarium, et quaestor, in cuius tutela id erat, sa pius commemoratur. v. tit. ἡ θεὸς.

Digitized by Google

εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi iurandi ergo 949. 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset.

ἀθήναζε et ἀθήνηθεν 882. 6.

ἀθηναῖος] ἐβέλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, vt ciuitate attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat* 1215. 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι ciuitate Athen. donari. ἕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι — 1375. 3.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένες καὶ δᾶλες μετέχοντας 1408. 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat 799. 16. dictio haec a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685. 28.

ἄθλιος miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi 548. 12. b) sceleratus, improbus. ἀδεὴς ἕτως ἄθλιος, ὃδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142. 18. ὃ γὰρ ἔγωγε ἕτως ἄθλιος ἕτε ἄφρων ἦν 395. 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν 276. 2.

ἀθλοθέτης. genus aliquod honoris, seu magistratus 997. 5. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέτας. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, ciuesque designabat, qui choros ederent, etc.

ἆθλοι ludi gymnici, a tota Graecia celebrari soliti. ἆθλων ἀπεσχημένον 631. vlt. ἆθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393. 2. ἆθλα praemia certaminum. ταῦτά ἐσιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τῶ πολέμω 41. 24.

ἀθροίζειν] πάνθ', ὅσα βέλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα 33. 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul

Digitized by Google

simul hauriat. (hoc est ἀθρόα.) 186. 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496. 25. ὧν ἀθρόων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quae omnia, multa cum sint numero, simul vnis poenis vindicari par est 614. 25.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι 40. 11.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15. 14.

ἀθῶος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθώους καθιστᾶσιν 31. 16. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον, καὶ νῦν ἀλεξάνδρου δυναστείας 316. 17. ἀθῶον ἐᾶσαι impunem transmittere 423. pen. ἀθῶον ἀφεῖναι transmittere sine accusatione 549. pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῶος ἀφίεται. ab hoc quidem iudicio liber et absolutus discedit 616. 13. ἀθώους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς 1437. 9. innoxia discrimina.

αἰαντίδαι 1399. 2.

αἰγεῖδαι 1397. 23.

αἴγειος. caprillus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς 934. 26.

αἰδεῖσθαι. reuereri, pudore et reuerentia alicuius duci. sed in foro attico est, aut homicidae ignoscere, veniam caedis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permouere. ἐὰν ἁλών τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἑκουσίου φόνου — μετὰ ταῦτα αἰδέσηται commiseratione eius ductus ignoscat, καὶ ἀφῇ ab eoque in iure persequendo desistat 983. 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δέῃ, — πάντας. scil. αἰδεῖσθαι. omnes ignoscere. (h. e. lex edicit, vt consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidae consentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstet, vel vnus, vt intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat caedis reum. ἕως ἂν αἰδέσηται τινὰ τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος ad commiserationem permouerit,

rit, vt patiatur exsulem in patriam redire 694. 1. *μήπω τῶν ἐκβαλόντων ἠδεσμένων* 645. vlt.

αἰδεσις. indulgentia, conniuentia, commiseratio. *αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσεν* 528. 8.

αἰδης, idem qui *ἄδης. ἀλλ' αἰδην κοινὸν ἐθεντο βροτέβην* 322. 11.

αἰδιος] *μήτ' αἰδίως τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς καθιστάναι* 1480. 20.

αἰκίας δίκη actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et *νόμος αἰκίας* caput illud iuris attici, quo capite his de actionibus constituebatur 525. 14. causas has iudicabant XL. viri 976. 11. *αἰκίας* iudicium est, *ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων* 1141. 7. 1151. 4. *αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῷ* 1256. 5. erat haec minor actio, quam *γραφὴ ὕβρεως.* nam haec erat publica, illa priuata. *αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν* 976. 6. *αἰκία* proprie est, cum homo redditur *αἰσχὴς* foedus adspectu, cum oris et vultus notae plagis ita commiscentur, vt homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. euastare, *αἰσχῆ* reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia 1075. 11.

αἰκισμὸς deturpatio corporis, quae fit plagis. *πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δῆλα ἀναγκη* 102. 20.

αἵμα.] *θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγε, μεταδοῦναί τινι* 421. 10. *ἐφ' αἵματι φεύγειν* causam capitis dicere ob crimen caedis commissae 548. vlt.

αἱμασιὰ maceria villae circumducta. *περιωκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην* 1274. pen. *ἐξαγαγὼν ἔξωθεν αἱμασιὰν.* eo quod maceriam vlterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, vt partem huius carpat 1278. 3. *προσαγαγόντες τὴν αἱμ.* 1279. 13. et 19. *καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως* 1280. 9.

αἰνίγμα-

Digitized by Google

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε 184. vlt. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα. perplexa, vt expedire se nequiret 446. 13.

αἱρεῖν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58. 6. 178. vlt. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι 297. 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι 1395. 13. αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερὸν ποιῶ 537. 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo 558. 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ᾑρκὼς τὸ κέντρον. 786. 4.

αἱρεῖν proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφὴν 226. 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις εὔνοι γένοιντ' ἂν 195. vlt. ἀλλ', ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐνῆν, εἱλόμην 292. 23. τὶς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. nisi ibi μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, praehabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἑλέσθαι νομίζω 9. 1. et 1420. 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἑλοίμην (subaudi μᾶλλον,) ἢ — 24. 17. ἕλοιτ' ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156. 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι 200. 4. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο 268. 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης 295. 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην 332. 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑ-

μῶν 383. 1. c) designare honori alicui gerendo. αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον 249. 20. σιτώνην αἱρεθέντος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310. 2. αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφὰς. delecti ad curandas funeris necessitates 321. 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ᾑρημένοι σύνδικοι 689. 6. αἱρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι τῶν τὴν δόξαν τῇ σοφιστεύειν ἐλομένων. qui sibi delegerunt 1415. pen. Num αἱρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι vsurpauit Dem. 161. 6.

αἵρεσις. optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) εἴχετε 283. 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελησάντων καλῶς ἀποθνήσκειν 1400. 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diuersas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cuiusque ingenio 1417. 6. ὥσ' ἐξ ἁπάντων ζητεῖσθαι τὴν τῇ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι 9. 9. 16. 14. εἴτις αἵρεσίν μοι δοίη 24. 15. ἀφ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν 42. 25. ἃ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem 283. 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστιν ἀκοῦσαι 626. 17. λαβὼν αἵρεσιν 947. 20.

αἱρετώτερος 1488. 6.

αἶσα. fors, fatum, placitum, iussum. κατὰ μὲν θεὸς ἔποτ' ὀλεῖται αἶσαν 421. 25.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα ἂν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134. 26. ἐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τἀσφῶν αὐτῶν μηδὲν λήμματος πωλοῦντες 157. 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἠσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum

Digitized by Google

ditum fuisse, quam semetipsos. ὥστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν, vt Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. ἅπτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν 344. 4.

αἴσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳθυμία καὶ ῥᾳδιουργία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶν ταῖς πόλεσιν, ἐκ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in vnaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati praebet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀφικνοῦται 133. 14. τὰς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν 362. 1. ἅπτος ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνῳ αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus eius fit, qui inimicus, qui amicitia eius dignus, indignusue 411. 19. τοὺς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεως τὴν αἴσθησιν δηλῶν sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis iudicandum sit 1417. 5.

αἰσχροκέρδεια 611. 15.

αἰσχροκερδὴς turpis lucri auidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ἐστὶν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204. 24.

αἰσχροῤῥημοσύνη foeditas, spurcities orationis. αἰσχροῤῥημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγεῖν οἱ ἀκούοντες 1489. 8.

αἰσχρὸς] ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων 18. 13. αἰσχρῶν ἀσμάτων ποιηταὶ 23. 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινος, τὶς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 15. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176. 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς ἔλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. σύνεσις, ἣ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269 24. τῇ γαστρὶ μετρῆντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 24.

αἰσχρῶς]

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθήσαντας 220. 12. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν παντὸς κείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. vlt.

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν 52. 9. ἐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες 157. 7.. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βέλωνται, (scil. πρᾶττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 11. ἔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire 426. 19. ἀδὲ τὴν γῆν (scil. ᾐσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔτασαν 426. 20. ἔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις ibid. αἰσχύνομαι ὅμως ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reuerentia, vtin illam (vel de illa) dicere turpius, aut iniquius aliquid haud audeam 1022. 23. τοῦτον ἐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν 1022. 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264. 8. ὦ λίαν ὀλίγωροι, ἔτε τοὺς ἄλλους, ἔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483. 25. ἀδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486. 12.

αἰσχύνη] modo est dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reuerentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη ἀδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι 17. 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην 43. 6. et 102. 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν 18. pen. et προσοφλισκάνειν 93. 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30. 24. αἰσχύνη συμβᾶται τῇ πόλει 254. 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272. 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην 358. 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ ἵtupri ergo, dehonestandum 413. 25. πῶς ἐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἔχετε, qui fiat, vt male ne audiatis, vt infamia ne laboretis 481. 27. αἰσχύνη λέγειν pudet dicere 689. 25.

τοιαῦ-

τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν 1262. 11. αἰσχύνην δ' παρισᾶσιν verecundiam, reverentiam non incutiunt 1396. 23. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν 1397. 7.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare venium nauigia aedificandi 219. 11. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τὸς θεὸς αἰτεῖτε 255. 15. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 283. 20. περὶ τῦ νόμυ τῦ διαρρήδην ἐκ ἐώντος μὴ πασαμένυ τῇ βελῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτεῖν 555. 20. ὅπυ δὲ αἰτεῖν ἐκ ἐᾷ, πῶς ὐ σφόδρα γε δῆλον κωλύει; 596. 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος 692. 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ἠτημένην 1155. 6. σκεύη τινὰ καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο αἰτήσασθαι 1191. 1.

αἰτία] αἰτίας ἐκ ἔσας πλασάμενος 152. 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230. 5. πάσας ἅμα αἰτίας καὶ βλασφημίας τότε κεχρημένυ 237. 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῆ 275. 4. et 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες 323. pen. ἐκδέχεσθαι culpam, vel crimen in se suscipere 352. 23. πάμπολυ λοιδορίᾳ καὶ αἰτίᾳ κεχωρισμένον ἐστὶ 600. 4. vbi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium 998. 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re vtramuis in partem praedicatur. τὴν ἑτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκασον δοκιμάζεται, res, de qua controuersia agitari possit, vtrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subiicitur. κἂν μὲν τὴν ἄδικον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et eiusmodi quidem si sit ea res, vt affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur. ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον φανῇ) χρηστὸν καὶ καλὸν.

fin

sin autem constet, affirmari licere, eam iure factam esse, tum verò salutaris et praeclara esse existimatur 645. 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insimulauit 692. 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τὲς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ 1476. 25. 1471. 7. τῆς ἀνελέγκτε (vel potius ἀνεξελέγκτε) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες 1467. 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με ἀδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τῦ πολέμε 250. 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292. 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314. 20. εἰ τῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμὲ 548. 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα ἔκ ἐστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404. 23. αἰτιασαίμην ἂν ἀδένα τῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν 1441. 1.

αἴτιος. a quo res profecta est, qui in culpa est. ἀ τὲς αἰτίες, ἀλλὰ τὲς ὑστάτες περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίγνεται 195. 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298. 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὲς αἰτίες εὗρε 376. 26. αὐτὲς τὲς αἰτίες κατασκευάσαι 1465. 15. αἰτιώτερος] τῇ δημοκρατυμένῃ καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιωτερόν ἐστι, ἀφ' ἂν ἕνα εἰπεῖν ὅλομαι 701. 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν ἀδένες εἰσὶ 1234. 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τῇ μὴ πάντας αὐτὲς λιμῷ ἀποθανεῖν 469. 29. αἰτιωτατος τῇ μὴ νικῆσαι κατέσῃ 521. 1. τῇ μὴ λαβεῖν ἀμφίπολιν πάντων ἕτος αἰτιώτατός ἐστι 670. 17. αἰτιωτάτε μετὰ τὲς θεὲς ὄντος τῆς καθόδε τῷ δήμῳ 742. 26. 1230. 17.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107. 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνδριάντα χρυσῆν ἀνέσησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniae) εἰς Δελφὲς 164. 21. αἰχμάλωτα (subaudi σώματα) 384. 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρο ἤγαγε 480. 10. αἰχμάλωτον ἅσαν τρυφᾶν 402. pen.

αἰω-

Digitized by Google

αἰωρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν. sublimes gerens 313. 26.

ἀκαδημία 736. 6.

ἀκαθαρσία impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας 553. 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτοσὶ 403. 14. ἀκάθ. καὶ μιαρὸς 980. 20.

ἀκαιρία cum quis aut imparatus, aut districtus est, vt vacare rei praesenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας, quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere oportunissimum 16. 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε. existimantes nunc illis nil opus esse 169. 15.

ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ 1409. 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας 241, 7.

ἀκακία ingenii simplicitas, vitae innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάταν καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ 1372. 23. ἀκακία τοῦ τρόπου 1373. 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem 1153. 10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164. 13.

ἀκάκως pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ῥᾳδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται 1154. 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν 1162. 2.

ἀκαμαντίδαι 1398. 9.

ἀκαρῆ] ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ ne hilum quidem μοι δανείσοι 1223. vlt.

ἀκαριαῖος πλοῦς traiectus breuissimus, citissime conficiendus 1292. 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν sublata spe omni gratiae reconciliandae 153. 17.

ἀκα-

ἀκατάστατον nunquam consistens, neque conquiescens. ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383. 7.

ἀκέραιος. saluus, illaesus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίᾳ 17. 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῴαν ἑστίαν) 1087. 24.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314. 16.

ἀκινάκης Μαρδονίᾳ 741. 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 9. ἐδ' ἀκίνδυνα ἑώρων 258. 16. ἀκινδύνῳ σοι τῷ ἀγῶνος γεγενημένῳ 501. 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῶν διαιτητῶν μαρτυρῆσιν, ὅ, τι ἂν βέλωνται 913. 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι 14. 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν. (id est θεωρέμενα μένει ἀκίνητα) 1406. 3.

accusatiuus pendens, seu absolutus. τὰς δὲ τοιάδε συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιῶτων συκοφαντῶν 1342. 21.

ἀκμὴ] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν. ὥς' ἐκεῖ ἐγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν) in neruum erupit res, venit in extremum discrimen 52. 7.

ἀκοὴ fama. ἀκοῇ ἴσε 597. 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν testari in iudicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἐῶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quae lex permittit testi, vt ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in viuis patre, filium de eius rebus gestis testari 1097. 3. ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεῶτος 1130. 26. 1131. 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον

μεν 1131. 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα 1300. 14. ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν ἐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι 1300. 16. προσῆκε ἡμᾶς ἔνθεν εἰδότας (certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cuiusque conscientia) αὐτὴν πολλὰς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν non referre rumores de ea vulgares 1309. 3.

ἀκολασία] ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. (nisi potius ἀκολασίαν est) 1362. 12.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi, item se accommodare, inseruire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. ἐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τὸς ἐρῶντας τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτὸς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51. 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθῆσαι 220. 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τὸς στρατολέας καὶ τὴν βουλὴν 1150. 11. ἀκολουθεῖν ἐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλὴν 1254. 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τραπέζαν me comitari ad mensam numularii 1154. 27. incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα 308. 3. 1071. 22. τὸς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας 1392. vlt. τοῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730. 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς 805. 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τὸς ἕνδεκα. secum ire XI. viros 608. 14. μετὰ σωτάδου τοῦ κρητὸς circumcursitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans 1382. 8.

ἀκόλουθος substantiue acceptum, est minister honestior, pedissequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque inuidiae. ἀκόλουθος τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565. pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγειν 958. 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον 1120. 3. b) adiectiue,

Digitized by Google

conueniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitiuo, alias cum datiuo. *οἰκίας ἔτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολέθες.* populares, nihil habentes praecipuum, populi sortem excedens 174. 27. *τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ ἐκ ἀκόλεθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε.* 176. 6. *ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλεθα τέτοις πράττειν* 312. 25. *νόμον αὐτῷ* (alii legi vetustiori) *ἀκόλεθον τεθεικέναι* 745. 11. *ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλεθος ἔσα τῇ θέσει τὸ ὀνόματος.* constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset vnum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent vsurpari 1001. 26. *εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλεθον εἶναι* 1134. 3. 1178. 17. *πάντα τἀκόλεθα τῇ ποίμνῃ* omnia, cum grege ouium connexa, eoque pertinentia 1178. 17. *ἔτε τῆς μεγαλοψυχίας, ἔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλεθον* 1477. 1.

ἀκολέθως τοῖς νόμοις 1100. 14.

ἀκονεῖν acuere. h. e. irritare, exacerbare, efferare. *ἐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν* 1469. 26. *τί τέτον ἀκονᾷς, ὦ μάταιε.* quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera 384. 10.

ἀκονιτὶ nulla cum molestia, nullo certamine, sine puluere et sudore 200. 2. *ἀκ. προΐεσθαι* 295. 7. *ἀκ. πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεται* 365. 17.

ἀκοσμεῖν 1226. 12.

ἀκέεσιν] *ἐδὲ τέτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτισα ὑμᾶς ἀκέεσιν συνεθίζω* 169. pen. 170. 4. (*ἅμα ἀκέεσιν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ* — citat Schol. Hermog. p. 97.) *φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκέεσιν* 226. 21. *ἀκέεσιν δικαίως ἀπολογεμένε* 227. 12. *ἀσμένως* 237. 15. *ἐδὲ φωνὴν ἤκεες, εἴ τις ἄλλο τι βέλοιτο λέγειν* 240. 12. *ἀκέεσι* Aeschini 263. vlt. *τῶν δὲ τῆς πόλεως*

Digitized by Google

λεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω, καὶ ςένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν 332. 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529. 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι — ad literam quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ reapse autem 623. 26. οὕτως ὁρῶντας τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥςε ὁρῶντας μὴ ὁρᾷν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797. 3. ἃ δὲ μηδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβές ἐςι 1370. 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐςι τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίω τοῦτο χρὴ πράττειν. id est μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλὰς 1446. 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐςε ἀκούειν ὅ, τι ἄν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ 1453. vlt. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἔνι δήπου μαθεῖν 1454. 21. σιωπῶντας ἀκούειν 1462. 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον 1474. 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ πάντα (scil. ὀνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta 241. 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominiosa appellatione se laesum ait 442. 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (aequo animo) νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil. ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες 1453. 25.

ἀκούσιος] ἀκουσίων φόνων δικαςήριον τὸ ἐπὶ παλλαδίῳ 643. 20. 983. 15.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου 29. 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia iudicia 79. 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεςάτην γενέσθαι 101. 15. ἀλλ' οὐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273. 12. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς καταφεύγειν 874. 8.

noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, vnde tota veritas in lucem erat proditura.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνυ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου 307. 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσασθε nimis ad viuum ne resecate 398. 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα ἐ πάνυ δεῖ 669. 1.

ἀκριβῶς diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκρ. σκοπεῖν 15. 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155. 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκρ. ἴσμεν — si tam probe cognita istaec atque perspecta habemus, vt nihil sit, quamuis minutum, quod nos effugiat 1186. 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκρ. τὸν βίον συνειλεγμένον, qui victum misere et minutim comparcendo conquisiuisset 1362. 11. ἀκριβῶς διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω 1476. 10. δεκάτας ἐπεῖ τῷ ἁρμοσῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς 641. 1. cum puluisculo, vt nihil quicquam numulorum interuertere suam in rem posset.

ἄκριτος ἔρις καὶ ταραχὴ 231. 8. lis, rixa, contentio, κρίσεως carens, h. e. diremtione, disceptatione, vbi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως sine formula iuris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τὸς τυραννευμένους ἀπολυμένους 212. 22.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι 151. 15. ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι 226. 8.

ἀκροατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227. 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν aequo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime obiurgari et probris proscindi 1434. vlt. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454. 7.

ἀκρόδρυα arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

ἀκρό-

Digitized by Google

ἀκρόπολις arx Athenis, vbi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35. 6. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν 121. 22. ὅλης (vel, vt Minucianus refert. πάσης) ὅσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς 428. 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι, nec aerariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asseruari solitis 1327. 25. ἀδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti pro aerariis 1337. 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ ἀλλοις, ἧς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται 194. 27. ἀ τόπων, ἀδ' ὁπλιτῶν, ἀδ' ἀκροπόλεων κύριοι, ἀδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 392. 27.

ἄκρος ἀγωνιστὴς perfectus in arte 1414. 20. τριταγωνιστὴς ἄκρος 270. 11.

ἀκρωτήρια artus, extremae quaeque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς νίκης περικόψαντες 738. 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriae aureae in arce, in templo Mineruae, dedicatae.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, vt si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet 324. 22.

ἄκυρος inualidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse 437. 26. ἄκυρα προσιμημάτων δικαστήρια, quibus ius et fas non est mulctas irrogare 700. 16. 732. 10. ἄκυρος δωρεά, incertum, instabile donum 467. 28. ψήφισμα 651. 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τούτῳ ὀντὶ τῆς τιμωρίας 317. 17. 716. 8. ἐχ ἑκὼν, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167. 16.

Digitized by Google

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα 415. 4.

ἀλᾶσθαι vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται 440. 20.

ἀλάστωρ] ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324. 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀπεκαλῶν 438. pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τὰς ἀκέοντας 270. 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς θηβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239. 26. ἀλγ. τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν 798. 5. αἰσχροῤῥημοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκέοντες 1489. 8.

ἄλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20.

ἀλειτέργητος immunis, iure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτεργήτοις πασῶν προσακτῶν λειτεργιῶν. 256. 10.

ἀλεκτρυὼν] ᾠδὲ τὰς ἀλεκτρυόνας μιμέμενος 1259. 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις 727. 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων, (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278. 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 4. τούτων τοίνυν ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ὄντων δεικνυμένων. 232. 16. πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281. 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317. 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 27. ἂν ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πίστιν 873. 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes vsurpare amat, vt 875. 7. 1041. 9. 1081. 13. 1151. 6. 1154. 10 1201. 8.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι 21. 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι 279. 21.

μετα-

Digitized by Google

μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς 303. 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ 349. 24. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι 406. 1.

ἀληθινὸς φίλος 113. 27. 1248. 22. 1249. 1. 1250. 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων 269. vlt.

ἁλία dorice idem, quod ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio 255. 21.

ἀλίμενον χωρίον locus importuosus 1213. 20.

ἀλιτήριος furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἁπάντων τῶν ἀπολωλότων 280. 26. 402. 27. 411. 26.

ἀλλὰ tam obiectionem, quam responsionem eius incipit 739. 24. cum inseqq. vsurpatur loco δὲ pone praemissum μὲν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δὲ 597. 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν porro, deinceps 15. 25. 734. 15. quin etiam 1092. 9. ἀλλὰ νῦν γε. sic breuiter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δὴ. si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum est 37. 8. ἀλλὰ pro ἢ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν N. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. id est ἢ Ἀρ. 554. 15. *saltim, tamen.* τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, vt reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adiutores, eo, quod — 733. 26. redundare videtur ante ἢ et οὐδὲ. vt in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν 771. 11, ὧν οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλεν, ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 352. 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 821. 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455. 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simplici. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεώς ἐστι 45. 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος

ὠνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν — 790. 26. ἐδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912. 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον ἐδὲν, ἀλλ' εἰς ἀθήνας 1284. 16. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλος ἢ. vel ἄλλο ἢ. ἐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἢ, nisi) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719. 6. καὶ τὶ λοιπόν ἐστιν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ) praeterquam καταλελύσθαι 731. 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (nisi, praeterquam) βραχέα 1225. 3. αἰτιασαίμην ἂν ἐδένα — ἀλλ' ἢ πάνλας λοὐτους 1441. 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ) praeterquam περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν 731. 9. vsurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse 1401. 1.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280. vlt.

ἄλλοθι] ἐ γὰρ ἄλλοθί πε βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν 228. 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ — 918. 5.

ἀλλοῖος abhorrens, inconsentaneus. ἐν δ' ἄρα ἅπαντα] λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῆ. 1442. 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum prò οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. vt ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608. 22. ἐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τέτον, ὀφείλειν 795. 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τέτοις μόνοις τῶν ἄλλων 1480. 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην ἑλλάδα 187. 1. id est τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτῦ τέτε τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμὰς. id est τὰς πάσας 569. 25. ἄλλο τι ἢ — (id est ἄλλο τι δείσει ποιεῖν, ἢ —) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δείσει Χαρίδημον ἐᾷν αὐτὸν ὑβρίζειν 638. 14. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, vt aequo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. (simile illud Herodoti p. 55. 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεταί μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος. pro τὶ ἄλλο λείπεται ἐμοὶ, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius, quam

Digitized by Google

quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαισθε ὑμεῖς. scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἐν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων 996. 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ἕλων, vel τῶν πάντων. quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794. 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων [id est ἁπάντων] ὑμῶν φύσεως. paene vt Francicum *nous autres*.

ἀλλότριος alienus, seu iure, seu animo, h. e. quod sit in alius iure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil iuris, neque potestatis sit. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτὸς προϊεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι 129. 25. ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις aliis choregos agentibus 403. 22. εἰς ἀλλότριας ἐμπεσεῖν δόξεις ὡς ἐ προσήκουσιν ἕτω χρῆσθαι 1004. vlt. ἐπὶ τῷ ταὐλότρια λαμβάνειν ὅτιῶν ἐπολεν 1015. 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτῦ) φράτορας καὶ δημότας 1349. 13. b) haud congruens cum alio, inconsentaneum. ἀδὲν ἀλλότριον ποιῶν ἔτε τῆς ἑαυτῦ πατρίδος, ἔτε τῦ τρόπυ 289. 14. vt hic cum genitiuo, ita cum datiuo in isto constructum cernitur: ἐκ ἀλλότριον ἡγεῖται ἔτε τῇ συγγενείᾳ, ἔτε τῷ ὁμοφύλῳ 290. 19. εἶτ' ἐχ ὁρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα 72. 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκῆν μὲ 228. 12. εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι 290. 12.

ἀλλοτριῶν] τῶν δὲ τριηράρχων τὸς ἠλλοτριωκότας ἑαυτὸς ἀπὸ τῆς λειτυργίας, τύτυς σεφανῶσαι κελεύσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluissent 1233. 11.

ἄλλως] temere, vt fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων 527. 27. b)

Digitized by Google

mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἁπλῶς καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23. sed v. annotationem ad h. l. vbi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἁπλῶς (id est ὅλως, ἁπλῶς, ὡδὶ ἄλλο ἤ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν 931. 11. c) fecius, praue, perperam. τὰ ὀρθῶς βεβουλευμένα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τὰς ἐπιστάντας ἁπλῶς χρῆσθαι, διελυμήνθη 1466. 5.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστεῖ πράττειν.

ἀλόγιστος] τὶς ἔστως ἀλόγιστος 536. 7.

ἀλογίστως 464. 4. 1288. 22. ἐχ ἔστως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε 1485. 14.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν 672. 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη 481. 4.

ἄλς] οἱ ἅλες sunt conuictus et contubernii communio. πῶς δὲ ἅλες; πῶς τραπέζης; πῶς σπονδαί; vbi autem manent iura conuictus? quid his fit? 400. 6. πότεροι ἦν τοὺς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον 401. 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμοτράπεζος γενόμενος 553. 5.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390. 23.

ἀλύσει μονονὲ σιδηρᾷ δεδεμένος 778. 20. arctissimis vinculis constrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων 188. 13. τὸ προϊέσθαι καθ' ἑκάστην αἰεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὲς 13. 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει 1444. 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire, reip. gerendae se tradere 1481. vlt.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402. 12.

ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918. 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ 918. 8.

ἀλῶσα

Digitized by Google

ἅλωα festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, vbi primitias ipsis consecrabant 1385. 2.

ἅλωσις criminis conuictus eiusque reus a iudicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα accusatum ἐπ' αἰτίᾳ φόνε, καὶ ἐαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ 632. 12. ἀδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408. 10. ὥσπερ, εἴτις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδ' ἂν ἔγραψας 653. 21.

ἅλως area triturando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἅλω αὐτόθι, μικρᾷ πλέθρῳ ἑκατέρα 1040. 23.

ἅμα καὶ ἠβήσῃ ἐπὶ δίετες vbi primum, simulac in pubertate exegerit biennium 1135. 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸ μὲν εὐτυχεῖν, — τὸ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, ἐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2.

ἅμαξα] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268. 13.

ἁμαξιαίους λίθους προσομοίσας ἀποικοδομεῖ 1277. 12.

ἁμαρτάνειν deliberato consilio sciens et prudens peccare 297. 7. ἐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον αἱρούμενοι 297. 9. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθῶν 322. 16. et 19. ἐδεὶς ἐδ' ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον εὖ οἶδα, ὅτι φήσειεν ἄν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, vt alium pro alio, quem voluisset, nominet 405. 14. παρ' ὧν ἁπάντων καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔτυχον, τούτους ὤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473. 3.

ἁμάρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. 1478. 7. ἐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων ἐδ' ἐκ μικρᾶς χρόνου συνειλεγμένων 131. 4. ἃ συνήλπα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεσι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309. 1. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἅλλων ἁμαρτή-

μαρτήματα ſuſcipere, ſibi pati imputari aliorum peccata 352. 19.

ἀμάρτυρος ἀγὼν 372. 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502. 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875. 4.

ἀμαρτύρως 869. 22.

ἀμαυρῶν] ὕβρεν ἀμαυροῖ 423. 1.

ἄμαχος, inuictus, indomitus, aduerſus quem arma tolli, bellum geri nequit 19. 16.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τὰς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτούς 458. vlt.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν; εὗρον ἄμεινον, formula ab initiandis pronuntianda 313. 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072. 15.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως 12. 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἄν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et ſegnities in illis criminibus puniendis 1382. 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς ὑποδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας 1440. 5. τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως ἐ κεκράτηκεν 112. 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120. 27. ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ 133. 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ ἐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133. 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303. 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41. 26.

ἀμελής. paſſiue. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id eſt ἀμελούμενα. cernentes remp. ſupine, pet ſocordiam et contemtum tractari 1211. 7.

ἄμεμπτος. ἐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε 300. 17.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut

Digitized by Google

insolentia hominis erat intolerabilis et iam coerceri non poterat amplius 658. 18. εἰ γὰρ ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392. 16.

ἄμικτος non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conuersari dedignantur, aut quo familiariter vti salua honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον 788. 10.

ἄμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 490. 1.

ἀμὶς vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεύρουν 1257. 17.

ἄμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν gratuito 731. 19.

ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι exercitus dissolueretur, quod stipendia dari nequirent 1188. 6.

ἀμίσθωτον ἐποίουν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede 865. 20.

ἄμμιγα (id est ἀναμὶξ) πάντας omnino omnes, nullo sexus, aut aetatum, discrimine 531. 5.

ἀμμορία immortalitas 86. 23. illa conditio, quae μόρῳ necessitate fatali occidendi, pereundi caret, pro ἀμορία.

ἀμνημονεῖν] οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις 69. 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἀμνημονῆσαι 81. 8. 1399. 6. ingratus, immemor esse 320. 24.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος 158. 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι 1413. 4.

ἀμυδρὸς] ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370. pen.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49. vlt. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματά μοι παρέχων 520. 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profligare, alias vlcisci, poenas iniuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91. 25. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123. 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός

τις

τις ἦν πρόπος τῆς δυνάμεως, ὦ τὲς βαρβάρες οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ὦ τὲς ἕλληνας 180. 25 τὲς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τὲς ἀσελγεῖς ἐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἄγειν 539. 10. βέλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένες τὲς ἐχθρὲς, ἢ κρίνοντας τὲς πολίτας 1432. 18

ἀμυχὴ] ἀμυχὰς vibices, fugillationes. ἀμυχὲς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157. 5.

ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel ius et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν 62. 1. εἰς τὴν ἀμφ. εἰσεδεδυκὼς 153. 14.

ἀμφικτυονικὸς] ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331. vlt. ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον 632. 1. ἀπέκλεισε τῶν ἀμφ. ἱερῶν 632. 27.

ἀμφικτυὼν] τὲς συνελθυθότας νῦν τέτες καὶ φάσκοντας ἀμφικτύονας εἶναι 60. 20.

ἀμφὶς] μὴ συγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔρεν 322. 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quàm cum alter suam aiat esse, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν ἄδεν ὑμῖν προσηκόντων 165. 11. τὲ σίτε τὲ ἡμετέρε ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884. 26. τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὲ ἐπεχειροτονήσατε 1000. 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητῶσι 1254. pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφὴ 1255. 8. b) tricari, argutari, cauillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἓν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917. 1. c) aut aiendo, aut infitiando aliquid contendere, contradicere. ἔτ' ἠμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asseuerauit se non habere 818. 10. ἀμφισβητῶ, ὡς πάντα πεποίηκε τὰ συγκείμενα 908. 6. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ τάληθῆ λέγειν ἐμὲ 347. 7. ἕνεκα μηδὲ καταλειφθῆναι ἠμφισβήτησεν 820. 26. ἠμφισβήτησεν ἔτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899. 11.

ἀμφισ-

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν 87. 13. ἀμφισβητησίμου ἐκέτ' ὄντος τοῦ πράγματος 702. 21. ἀμφισβήτησις ἐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (subaudi δεῖν) ταῦτα ποιεῖν, ἂν πονηρά τις αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι πρότερον 498. 12. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes inter se litigantes 1173. 19. πέρι μὲν ὧν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα — citat Hermog. p. 342. ex or. pro corona.

ἀμφιτιθέναι] καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422. vlt.

ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητέντων 1052. 21.

ἀμφορίσκοι δύο 617. 19.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάνεισα φορμίωνι τούτῳ εἴκοσι μνᾶς ἀμφοτερόπλουν εἰς τὸν πόντον. ea lege, vt pro illis viginti minis quas hic emisset merces, vbi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi aes a me creditum eum foenore constituto renumeraret 908. 20. et alibi saepissime. ideo sic dicitur hoc aes, quod in mercibus ad ambos portus peruehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam vnde exisset, e. c. Athenas, neque prius soluendi necessitas erat, quam eum in portum, vnde exisset, nauis redisset 1284. 19.

ἀμφὼ] ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι 226. 8.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799. vlt. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες 1372. 6. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ire, coire in concionem, vt contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur 772. 8. 775. 24. 1422. 11. 1427. 20. v. Aristoph. *Eqv.* v. 149. et quae de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἑορτήν, ad Polybium annotaui p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα 247. 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297. 27. τέτων

Digitized by Google

των ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι 1461. 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567. 13. 1221. 23.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα 31. 1. πάντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων. 51. 11. τὸν πόλεμον 152. 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις. 1042. vlt. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποσείλω 1154. 16. et 21. 1302. 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa obiecta, quominus celeriter agenda agat. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνοις πράττειν, ὅ, τι ἂν βέλητε. 102. 27. 114. 9. c) εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον tametsi vestis ei esset in humerum dextrum reiecta. 420. 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶτε attioe, pro ἀναβιβάσετε in suggestum attollet, ascendere iubebit 440. 18.

ἀναβολὴ dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιούμενος 235. 11. προὐφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173. 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ cum in altum nauigio peruexissent 677. 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum euehi 262. 20. 910. 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν 1154. 14. πλοίῳ ἢ μύριοι τρέλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat 35. 6. b) referre, reportare illuc, vnde sumseras. ἀνάγειν τὴν ἀσίαν ὅθεν εἴληφας 1126. 3. h. e. demonstrare, vnde et qui facultates illas adeptus sit. c) reuocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. reuocate eum ad tabulas pacti 1292. 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham 783. 20.

ἀναγιγνώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, εὖ' ἂν εἰς πίστευσειε τῶν.

τῶν αὐτῶν τοῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175. 21. τῇ μητρὶ τελέσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα ἡδέως δεῖ χρησὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν. 390. 15.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποχερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142. 11. εἰκὸς καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπόσασις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309. 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit 462. 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τὸς τὶ πρακτέον ἢ μὴ λογισμὸς ἀναιροῦσιν 668. vlt. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν 1088. 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118. 7. ἔτε γὰρ ἐχθροτέρας, ἔτ' ἀναγκαιοτέρας μᾶλλον τούτων ἐχθρὸς εὑροι τις ἄν 1448. 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468. 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τὸ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά. 13. 24. ἐπειδὰν ἀνάγκη τις γένηται 43. 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43. 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνδρῶπων 102. 14. et 17. τὴν δὲ τῶν δέλων ἀπεύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι 102. 16. et 19. scite arabicus poeta, Ibn Doreid, eandem sententiam sic more suo expressit اللوم الحق مفيد ,انبع والغيد لايبرد سلاالغط ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν necessario consequitur 838. 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι 1052. 19. 1056. 16. et 19. 1065. 19.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinio praetensionum, quas ambae partes pro se quaeque allegant, ante ipsam litis contestationem 1253. 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ 243. 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τῷ στεφάνῳ ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύσασαν Φυλὴν 253. pen.

ἀναγράφειν] ſaxo, vel monumento alii publico in ſcribere, inſculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψεν κ τῶν συμμάχων 122. 8. νόμος 701. 14. εἰς λεύκα μα 707. 12. ἀναγραφῆναι τὸς δοκιμασθέντας (ν μος) ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381. 10.

ἀναγωγὴ diſceſſus e portu, euectio nauis in altum περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὢν in procinctu cum eſſet in altu euehendi 900. 19. 1150. 5. 1186. 12. ἡ ἀναγωγ διὰ ταχέων ἐγίγνετό μοι 1247. 27.

ἀναδασμὸς γῆς diſtributio fundorum inter colono praeſertim ea, quae legibus aduerſis fit, vt quorum d iure ſunt, et vſucapione fuerunt adhuc, iis nunc er pti nouis dominis praeter ius et fas tradantur. ἐπιμ λεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται — μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς 21 24. 746. 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἔλκειν εἰς τὴν μα ρώνειαν. ſuis e nauibus religatas naues alias pertrahe re 1213. 3.

ὀναδενδρὰς ambulatio arboribus ſepta, areola arbori bus, aut floribus conſita. τὰς ἀναδενδρεάδας ἐξέκοψ 1251. 23.

ἀναδέχεσθαι recipere, h. e. ſpondere, condicere conditionis alicuius moleſtiam ſuis manibus ſibi impo nere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐ τῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν 20. 4. ἀνεδεξάμην ἐκ τίσειν 899. 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα ἐχ ἑκὼν rec piebat puerum, h. e. rurſus in domum et familiam ſuam admittebat 1365. 1. b) in ſe ſuſcipere, alien peccata ſibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος κ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352. 1 ἀναδέξονται ἐφ' ἑαυτὰς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας κ πονηρίας ἔργα 613. 5. 704. 17. 753. 5. εἰς μὲ ἀδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106. 24. ἐὰν μὲ ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται (*ſich dazu bekennet*, iſta ſ aiat vtique ſcripſiſſe, atque vera eſſe) ἐκεῖνος ὑπόδικο ἢ τῶ

Digitized by Google

ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131. 2.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον rescindit, irritam facit sententiam iam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitae cognitioni obnoxiam facit 760. 3. ἐκ ὧμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020. 16. 1021. 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς ὑμῖν διαίζομαι. 1018. 26.

ἀναδύεσθαι tergiuersari, cunctari, subterfugere. ἐάν δέη τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι 109. 12. ἔχειν προσήκει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406. 20. 1466. 18. τί ἔν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν. citat Sopater 102. 11.

ἀναζητήσας τὸς δρασαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331. 1.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων 35. 17.

ἀναίδεια τῷ τρόπῳ 1123. 11. πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστὸς 405. 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diuersa tamen, copulantur 777. 2.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106. 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν φιλοκρεάτην 345. 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος 346. 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτῆ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἄπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτὸς πάντα τὸν βίον καλὸς κἀγαθὸς νομίζεσθαι 1233. pen. εἰς χρήματα ἀναιδὴς. cupidus emolumentorum 616. pen. impudentis descriptio 790. 25.

ἀναιδῶς 321. 1.

ἀναίνεσθαι] φορμίωνα κηδεστὴν ἀναίνη 954. 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἐλομένων δόξαν 1415. pen.

ἀναιρεῖν. de medio tollere, euertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἁπάσας ἔτως ὠμῶς ἀνῄρηκεν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ὠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117. 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφη-

μίας 141. 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια α
ναιρεῖν 246. 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρεθέντες 64
11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τὰς νόμους ἀναιρεῖν 69
vlt. ἀνῃρηται τὸ τῆς ἐλλάδος ἀξίωμα 1396. 13. t
humo iacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγελλ
των ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν ν
κρὸν) καὶ θάπτειν 1069. 12. c) ἀναιρεῖ deus or
culum reddens, respondens consulentibus. quonia
afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur 43
26. ἐν αἷς ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει mandatu
praeceptum auctoritate numinis 530. 26. θεὸς,
πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μα
τείας ἀνῃρήκασι 1466. vlt. d) in medio recipe
(h. e. promittere) peragendum, capessere, in se su
pere, velut onus gestandum, *übernehmen*. ἔχθραν πρ
τινα ἀναιρεῖσθαι 71. 1. τὸν πόλεμον παραινῶ μη
ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι 180. 22. ἢ ἄλ
λο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο 1253. 1
e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas, quas n
strates *Documente* vsurpant, tabulas pacti ab habent
et secum aufferre, eoque ita reddere, *zurücknehme*
τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπῆλαξο ἂν τῶ συμβολαί
916. 10. ἀναιρεῖσθαι παρά τινος γραμματεῖον 110
23 τὰς συνθήκας 1180. 6. ἀνείλετο τὴν γραφὴ
actionem occoeptam antiquabat, a iudice repetebat, e
que prodebat eam se nolle prosequi 1332. 18. ἀνε
λετο τὴν δίκην τῶ σίτῳ — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τὸ
θεσμοθετῶν 1363. 15. f) ad se rapere, sibi arrog
re, ad se deriuare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὸ πράγματ
ἀναιρήσεσθαι totam graeciae amplitudinem atque p
tentiam ablaturum 15. 12. g) pecuniam mutuaticia
ab aliquo sumere in foenus. *Geld aufnehmen*. ἑπτακι
σίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνειλόμην 1212.
ἀναίρειν (ab ἄειρειν) τὰ γέρρα craticulas viminea
tabernas institorum, vbi popellus forensis scruta ver
di

Digitized by Google

dit, tollere, non demoliendi, sed exstruendi causa, *die Buden anfangen aufzubauen* 1375. 19.

ἀναίρεσις euersio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις 385. 3. b) ius mortuum, vnde iacet, tollendi sepulturae ergo. ἐπ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ 86. 9.

ἀναισθησίας ἀποκναίει 564. 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι 1476. 18.

ἀναισθητεῖν 302. 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τὰς ἀναισθήτους ἀνεκτὰς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. οἱ ἀναίσθητοι θηβαῖοι 61. 1. 240. 10. σκαιὸς ἔτω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267. 13.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, vt cognata, copulantur. 777. 2. ἐστὶ δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία ἐστὶ 364. 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ excito testes, prouoco ad eos 799. 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει nominatim citabat, calabat 1301. 20.

ἀνάκειον] πονηρὸς ἔτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου 1125. 24. ergastulum, pistrinum.

ἀνακεῖσθαι de statua in publico stante. ἔφη γὰρ τὸν σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα 420. 8. et 13.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους 256. 16.

ἀνακοινοῦσθαι conferre cum aliquo consilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ 911. 6.

ἀνακομιδὴ recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς 250. 13.

ἀνακομίζειν e portu in vrbem traiicere transportanda, vel transuehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀνακομ. 1192. 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακ. 1194. 16. et 26. b) in medio recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην 1484. 20.

Digitized by Google

ἀνακράζειν] ἃς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433. 20. ἂν ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμόντας οἱ νόμοι 586. 3.

ἀνακρίνειν dicitur praetor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes priuatim domi suae scrutatur, inter rogans de statu causae, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fi dant, quo sciat in anteceſſum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονὶ examino hunc puerum 1066. 9. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἔτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω interrogabo, examinabo, de genere meo 1319. 20. ἀνακρίνετε τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320. 18. eum datiuo. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (iudi audi τὰ τῆς ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175. 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις, partes omnes litigante 1173. 19. εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχεσαν αὐτοῖς 1251. 8. ἀνακεκριμένα ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ ἦν τῆς ψευδοκλητείας γραφήν 1252. 5.

ἀνάκρισις eiusmodi, vt dictum est, praeuia explo ratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is ec testabatur se litis actionem nolle prosequi 1142. 10. videntur eiusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253. 26. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις. quod voc idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλέντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324. 12.

ἀνακτᾶσθαι sibi deuincire. ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν fore, vt te mih conciliem, adiungam 1416. 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non sensu notandi vituperandi, obiurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod iam antea tecum habuisses, au emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi

aut

Digitized by Google

aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν resumsit ad se 1364. 13. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν 550. 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem statum restituere. τὰ κατερρᾳθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρημάτων ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157. 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν 282. 2. 1049. 6. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν 1364. 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων ῥᾳδίαν τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν 1463. 13.

ἀναλγησία tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire. *verthun, durchbringen.* ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ 12. 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 33. 26. λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβών, βοῶ δὲ ἀναλώσας 253. 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις 1225. 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον ἔχ οἷοί τ' εἰσὶν ἀφανίσαι 689. 27. eleganter dictum. gloriam praeclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. b) impendere, insumere, erogare. *drauf verwenden.* τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τὰς τῶν ἑλλήνων ἀπόρους 174. 12. ἐκ ἐλάττω λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωκε 228. 8. τοσουτοσὶ λόγος ἀνηλωκέναι 319. 4. τὸν τῶ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν 50. 25. τοῖς προδόταις (id est εἰς τὰς προδότας)

Digitized by Google

ἀναλίσκων 231. 11. ὐδεὶς τὸ τῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241. 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον 286. 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [scil. μάτην] 343. 17. ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384. 1. πάντων τύτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκυσιν εἰς ἑαυτὺς ἃ λαμβάνουσιν 1331. 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τύτοις ἔχωσιν ἀναλίσκειν 1342. 15. Erechtheum τὰς ἑαυτῦ παῖδας εἰς πρῶτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι impendiſſe ſaluti patriae 1397. 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτργίας 534. 7. c) dependere, numerare, *auszahlen*, *bezahlen*. ἀναλίσκειν ἰσοκράτει ἀργύριον 937. 24.

ἀναλογίσασθε τὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui veſtra aetate fuerunt 802. vlt.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262. 5. ſecundum aequam rationem. idem eſt, atque paulo poſt κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν purgare, diluere. ἐκ τῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι 584. 16. corrigere, compenſare malefactum praeclaro facinore. καιρὸν, δι' ὃν τὰς προτέρας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας 187. 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προίξασθαι τῶν ἑλλήνων περιέργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143. 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένυς τὺς πλουσίυς. per minutas impenſas, vbi parum quid erogarint 260. 11. ἀξιῦσαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354. 14. ὐσία γὰρ ἐκ ὑπῆρχε σεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359. 7. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱρῦμαι. ſi, quo cupita conſequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munuſculo magiſtratus veſtros corrumpere, qui mihi, quae velim, vel inuitis vobis ſint contributuri, vel

Digitized by Google

vel venditurі potius 1455. 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τὰς ἱππέας, καὶ τἆλλα χρήματα. quo pertinent aedificia publica, classes nauales et militares copiae, terra marique 731. 1.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν ἐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412. 23.

ἀναμάρτητος] ἔστε τῶν ἀναμαρτήτων ἐσὶ πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos laesit crimine 661. 25.

ἀναμαρτήτως εὐήθης 1407. 22.

ἀναμένειν χρόνον 214. 8. ἐκ ἀνέμενεν τὸν κήρυκα 392. 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. praecautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat 411. 5. ἀναμείνατε ἓν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν. εἶτα τότ' ἔξιμεν 730. 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730. 12. ἀναμένῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262. 25.

ἀνάμεσος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779. 25.

ἀναμεγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in vnum congressi sumus 1259. 8.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220. 12. ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα 230. 24. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους 1468. 4.

ἀναμφισβητήτως 218. 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, ἀ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγεῖσθαι 199. 6.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον 37. 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐσὶν 717. 10. ἄνανδροι καὶ δοῦλοι 724. 22. ὀνειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον εἶναι ἀνθρώπων εἶναι. 1349. 2.

Digitized by Google

ἀνανεῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν 284. 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν 660. 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεῦσθαι 1308. 15.

ἄναξ] μὰ τὸν δία τὸν ἄνακτα καὶ τὰς ἄλλας θεὰς 937. 21.

ἀνάξιος] ὧν ἔκαιον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem 1476. 11. φήσει δ' ἀναξίας τινὰς ἀνθρώπους εὑραμένας τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457. 7.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 391. 1.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare 1046. 21. ἀνεπαύσατ' ἄν με τῶν ἀναλωμάτων 1049. 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049. 6.

ἀναπειρᾶσθαι nauem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de eius agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet 1229. 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut prae cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ ἰατροκλεῖ 403. 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλευταὶ ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεάν 596. 10. ἀναπηδ. — ἐβόων, ἠγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο 703 pen. οἱ συνεσῶντες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302. 25.

ἀναπίπτειν de rebus, quae lente, torpide, segniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀνατεπτωκότες ἦτε remissi, supini 411. 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat 567. 12.

ἀνα-

Digitized by Google

ἀναπιμπλᾶναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας 466. 1. δόξης φαύλης 764. 4.

ἀναπλεῖν Athenis verſus Helleſpontum claſſe ſubuehi 93. 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290. 3. b) retro reuehi, iam peractam nauigationem eandem rurſus remetiri 887. 15. et 20.

ἀναπληρᾶν explere, id, quod numero deeſt, addere, ſatiare alicuius inopiam, indigentiam, libidinem. τὰς διακοσίας καὶ χιλίας ἀναπληρῶσαι φημὶ χρῆναι 182. 12. ἕως ἀνεπλήρωσατο τὴν προῖκα 817. 26. ὧν ἂν ἐκλείπητε ὑμεῖς ἔχ εὑρήσετε τὰς ἀναπληρώσοντας 1466. 20. ὁρώμενον ἐκ ἀναπληροῖ, καὶ μετασὰν μνημονεύεται 1404. 19. ἐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν 1465. 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν ζῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293. 17. τίτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δὲ; ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582. 3. vbi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud ſignificat, libere, quae libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι enumerare, recenſere 346. 20.

ἀναρπάζειν funditus perdere, peſſumdare, vt ſi arborem radicitus humo euellas. ἠμύναντο αὐτὰς ἡ πόλις καὶ ἐκ ἀνηρπάσθη 123. 10. ἐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας 136. 10. 554. 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι ἐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348. 1. b) pro συναρπάζειν corripere, aut ὑφαρπ. ſurripere. ἐ φανερῶς ἔτωσὶ μικρᾷ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι furati ſunt 822. 27.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio ſublatus eſt 139. 25.

ἀνάρρησις praedicatio, promulgatio delatae alicui coronae aureae, quae proclamatio fiebat publice voce praeconis 244. 21.

ἀναρτᾶν] ἀναρτωμένας ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων 346. 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτὰς, qui ſpes fortunasque ſuas ex in-

Digitized by Google

ex inconſtantia popularis aurae ſuſpenderunt. 1480. 5.

ἀναστείειν intentare, incutere, vt baculum aliudue quid metuendum, *εἰσαγγελίαν* 784. 22.

ἀνασκευάζειν] *ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης* menſa numularii euerſa, h. e. negotiatione eius conuulſa et profligata. *banco rupto factio* 895. 5. *ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν* iis, qui rebus conuaſatis foro deceſſerunt, et ſolum verterunt 1204. 26. *διὰ τέτες τὲς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι* 1205. 2.

ἀναστπᾶν τὰς ὄφρυς 442. 11. *τὲς ὄρες* (palos in fundo oppignerato poni ſolitos, hypothecae indices) *ἀνέστπακε.* reuulſit, ſuſtulit 1188. 3.

ἀνάστασις deuaſtatio, cum oppidum ſit *ἀνάστατον* deſolatum, incolis iuſſis *ἀνίστασθαι* ſedibus ſuis exſurgere, alioque commigrare. *ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν* 10. 17. quem vocabuli vſum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, *ἀναστάτωσις* interpretatur. *τὰς διαλλαγὰς — τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι* 18. 9. *ἐπιστατεύειν ἐπ' ἀναστάσει βυζαντίων* 255. pen. b) *ἀνάστασις τῶν τειχῶν* exſtructio moenium, facinus egregium Cononis, qui vrbis patriae moenia a Lacedaemoniis diruta reſtaurauit 478. 24.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fuſtem), comminari. *ἐκεῖνος μὲν ἐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερὸν* 389. 1.

ἀνατιθέναι dedicare, conſecrare publice, vſibus, diuinis humanisue, aut memoriae, et ſpectaculo. *ἐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωρῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀνατεθέντων ἀρετὰς* 174. 8. 201. 4. *ὧν ἔνια ἐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη* 615. 25. b) imputare, cauſam, vel culpam rei in aliquem conferre. *τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τᾶ πολέμε συμβησομένων δυσχε-*

Digitized by Google

δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν εἰομένοις ἀναθεῖναι βέλονται 146. pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοὶ 230. 23. ὃ τὴν τῆ κατορθῶν τῷ συμβάλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322. 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν 323. pen. τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείραντα 1453. 10. c) reprehendere, h. e. emendare, vt si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βέλεσθε 1456. 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128. 24. ὄρεις τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324. 27. τὴν τράπεζαν 403. 7. ἐκ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419. vlt. ἀνατρέψειν οἵες τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779. 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ 962. 8.

ἀναφαίνειν] ἡήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328. 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040. 19.

ἀναφέρειν referre aliquo, vt in numerum ordinemue aliquem rerum, aut vt auctori, causam culpamue rei imputare. ἀναφ. ἐπί τι τὴν αἰτίαν 140. 25. τῷ μὲν ἐς' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, vt principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare 302. pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis 838. 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493. 1. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν valorem legum ex illa die ordiri 714. 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem aeris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum aes reluueretur 920. 25. τῶν εἰς μῦθον ἀνηνεγμένων, quae ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent. ἐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-

ἀναφέρουσι ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum 1030. 13. 1031. 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quae armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, eiusque socordiam praetendebat, sed falso 1148. 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, vt qui e profunda voragine eluctatus sit: ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρας οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210. 15.

ἀναφορὰ caussatio, perfugium, receptus, latebra culpae, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαῳθύμην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301. 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere 704. 8.

ἀναχαιτίζειν repellere, euertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20. 27. proprie de comis ductum est, pilisue, qui a cauda animalis versus ceruices retro aguntur manu, aut iracundia terroreue arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706. 14. 835. 7. 863. 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggerauissent 1279. 20.

ἀναχωρεῖν domum se, vnde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχωρήσαντας ἐκ πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης. 173. 10.

ἀναχώρησις. receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπειν 354. 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. scil. τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quae solerent coronis aureis inscribi, quae populo Athen. ab aliis populis honoris et bene-

Digitized by Google

beneuolentiae ergo dono darentur 616. 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ἡρεῖτο 1370. 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν de patriae libertate ſtatuque tuendo, ne in ſeruitutem incidat 10. 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ θηβαίοις ἔτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361. 27.

ἀνδραποδιστὴς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱρεῖνται μᾶλλον 53. vlt.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὅθεν δὲ ἀνδράποδον σπεδαῖον ἐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι 119. 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν βοιωτίαν ἤξοντα 299. 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τὰς ἕλληνας 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιοῦντων ὡμολογεῖτο εἶναι 614. 15. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τὰς ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρε ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδε 1123. 23.

ἀνδρεῖος qui ſit in rep. gerenda, qui minus 107. init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 4. ἐκ ἔστι χαλεπὴν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180. 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180. 10. ἀρχῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394. 4. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας ϛῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma aeneis in tabulis publico in loco propoſitum 159. 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνέϛησεν εἰς δελφοὺς 164. 21. ὥϛπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui ſignum faciendum locauit e pacto literis conſignato 268. 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo

mo ficulneus, importunus, agreſtis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270. 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) ἔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι 420. 13.

ἀνδροληψία in ſingulari, et ἀνδροληψίαι in plurali vſurpatur. Athenienſis e. c. ſi quis ab alius alicuius ciuitatis ciue peremtus fuiſſet, atque haec ciuitas homicidam depoſcenti reip. Ath. tradere recuſaret, licebat peremti neceſſariis ciues aliquot, ad ſummum tres, illius ciuitatis veluti pignoris loco capere, donec ipſis ſatisfieret. Haec captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (ſcil. interemti) 647. 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et repreſſalium loco capere ad tres, non plures 647. 26. etiam in neutro vſurpatur τὸ ἀνδρολήψιον 648. 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (ſcil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692. 22. ἀνδροληψίας (quae ſunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quae ſunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232. 4.

ἀνδροφόνος erat ſolummodo is, qui, vbi ab accuſatore homicidii reus fuiſſet peractus, a iudice homicida eſſet declaratus 629. vbi multis de eo, quod circa homicidia ius eſſet, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποίηκε τὴν πόλιν 1470. 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212. 8. 220. 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218. 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης 229. 3. ποιοῦνται ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459. 9.

ἀνεκπεῖν τὸν στέφανον voce praeconis proclamare delatam alicui coronam auream 244. 2. τῷ μὲν στεφανωμένῳ

Digitized by Google

νεμένω τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ Στέφανος, ὅπερ ἂν ἀναιρῇ 267. 15.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ 1124. 7. 1383. 24.

ἀνεπιτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τὸς ἀναισθήτους ἀνεπτὸς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. ἀλλ' ἐπὴν ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις πάτρια, ἔτ' ἀνεπὶα, ἔτ' ἔμφυτα 295. 25.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτε (nisi potius ἀνεξελέγκτε leg. est.) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 10.

ἀνελεύθεροι οἱ μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357. 9.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud distractam, τὴν ἐσίαν συγχωρήσας εἶναι 1083. 6.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα 782. 3.

ἀνεξέταστος] ἐδὲν ἀνεξέταστον, ἐδ' ἀόριστον ἐν τέτοις ἡμέληται 50. 16.

ἀνέπαφος] παρέξεσι τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν 926. 20. ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχης τὰ ὑποκείμενα 1294, 8. et 15. et pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπιδίκαστος, virgo heres, aut hereditas, possessori non rite, secundum formulam iuris a iudice adiudicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον 1135. pen. 1136. 3.

ἀνεπιεικειάν τινα ἐμὲ καταγνοίητε. iniquitatem 845. 22.

ἀνεπιτίμητόν ἐμε εἶναι τῆς σῆς φιλίας tuae amicitiae ergo me reprehensione vacare 1417. 12.

ἀνεπίφθονος] ἔτω γάρ ἐμοι περὶ ἐμαυτῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν 331. 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα 1350. 3.

ἄνευ] ὡς ἔ σήσεται τέτο ἄνευ μεγάλε τινὸς κακοῦ 141. 4. ἄνευ τε δικαίε πράττειν τὸ συμφέρον insuper habito aequo et iusto agatis id, quod e re vestra

Digitized by Google

est. 214. 5. *βασίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος* 271. 13. *ἄνευ ἡμῶν* nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata 935. 22. *ἄνευ αὐτῆ* ipso insicio et inuito 1240. 3. b) *ἄνευ* non excludit, sed vna quoque complectitur. *ἄνευ τῆ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν* praeterquam, quod insignem gloriam attulit 255. 9.

ἀνέχειν] non solum *ἀνέξομαι* in futuro medii, sed etiam *ἀναισχήσομαι* dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. *ἀνέχεσθαι. ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικέμενοι* 212. 6. *ἐθισμὸς τῆ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τὰς τοιάτας εἴσπλους* 219. 8. *μηδὲ φωνὴν ἀναίσχησθε* 228. 17. *πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὄφλοντα* 1481. 23. b) retinere, cohibere, arcere. *ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει* 1449. vlt. c) sursum in altum attollere, manus e. c. *ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες* 531. 12. 1072. 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. *ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς θρᾴκης* 675. 26.

ἀνεψιότης] *ἐντὸς ἀνεψιότητος* 1068. vlt.

ἀνήκειν pertinere. *τῶν εἰς αἵρεσιν ἀνηκόντων* 1389. 21. *τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα* 1390. 17.

ἀνήκεστος] *ἀν. ῥᾳθυμία* 101. 5. *ἀνήκεστόν γ' ἐδὲν ἂν ἦν γεγονὸς* 372. 20. *ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον*, si nauis naufragio elisa fuerit 927. 7. *οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν* 1258. 5.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium 441. 15.

ἀνήνυτα πράγματα ἔξομεν inexplicabilia negotia 208. vlt.

ἀνὴρ vir fortis, strenuus, egregius. *ἐζήλων, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγεῖντο* 426. 6. *εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα θετταλίας, καὶ ἕνας ἀρκαδίας ταὐτὰ φρονεῖντας ἔσχον ἐμοί.* 327. 3. *ἀνὴρ γίγνεσθαι* ad virilem aetatem adultus decla-

Digitized by Google

declarari, praecedebat; sequebatur εἰς τὰς δημότας ἐγγράφεσθαι 313. 13. collata cum p. 314. 3. ἀνδρῶν ἀγῶν in ludis.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος 1404. 21.

ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντισῇ 450. 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 5. καὶν ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντισῇ 1479. 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, vt Apaturius solenniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se nauem suam mihi vendidisse 894. 26.

ἄνθος] ἄστης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγραύλοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317. 23. τὶς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527. 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, ciuilis, probabilis, honesto viro digna vita 771. 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοῖ 1465. 26. ὥστε δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, vtens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter 1477. 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat 506. 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα multa enim humanae vitae accidunt mirabilia et inopinata 598. 20.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. exspectare in vtramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι 1122. 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονεικεῖν, ἀλλ' ἀνθρωπίνως

πίνως δῶτε concedatis 1485. 4. ἀνθρ. ἐπικεφίζειν τὰ ἀτυχήματα 643. 11.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι 307. 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι 1246. 13.

ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. aduersarii nostram absentiae excusationem iureiurando confirmatam, alio contrario iureiurando opponendo debilitatum ibant 1174. 8. ἔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum iuratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem 1136. 13.

ἀνθυφίσασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποσῆναι 536. 21. ad imitationem, vel aemulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad aegre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιᾶν] ἀνιῶμαι μὲν ἔν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς 1182. 4.

ἀνίατος] ἆρ' ὧν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ὅτως ἀνιάτως 332. 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν ἄρειον πάγον 707. 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ πειραιῶς οἴκαδε 1252. 8. nam qui ex vrbe in Piraeeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in vrbem redirent, ascendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι.) ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575. 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι 1290. 22.

ἀνίστάνειν, vel ἀνιστάναι, iubere exsurgere, vel efficere, vt aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον ὅτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν.

λογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) ſignificatio deuaſtandi, deſolandi, cum incolae oppidi e ſedibus priſtinis exſurgere alioque migrare iubentur. χώραν πολλὴν περιειλόντε ἀνασταθεῖσαν 367. 20. b) auocare a coepto, inſtituto, vitae genere quodam, et ad aliud conuertere. ἀνέσησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας 270. 14. ἀνισὰς ἀπὸ τῦ καθαρμῦ 313. 18. c) donarium, ſtatuam collocare in baſi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέσησεν εἰς Δελφούς 164. 21. d) reſtaurare, rurſus erigere collapſa, diruta moenia. ἀνέσησε τὰ τείχη 477. 23. ἀνίσασθαι ſurgere. a) ad dicendum, et, quod conſequitur, verba facere. ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν 40. 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω 359. 5. (ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναστάς citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14. 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρῶντα ἀνεστηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν 1453. 22. b) de iudicibus ad calculum in vrnam in tabula ſtantem inīciendum exſurgentibus e ſubſelliis ſuis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228. 18. c) e lecto a morbo 1266. 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας 1364. 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752. 17.

ἀνήκοτος] ὅσαι δ' ἀνήκοτοι, quotquot autem ſunt flagitioſae, libidinoſae. nam opponuntur ταῖς σωφρονέσαις 1383. 12. ἐκ ἀνήκοτον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ 1403. 7. ἀνηκοτότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες 54. 14. ὅσις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνήκοον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν ſtulti probrum mereri et auferre 16. 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται 195. 3. τῶν ἄλλων ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε

Digitized by Google

ex inconſtantia popularis aurae ſuſpenderunt. 1480. 5.

ἀναστείειν intentare, incutere, vt baculum aliudue quid metuendum, *εἰσαγγελίαν* 784. 22.

ἀνασκευάζειν] *ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης* menſa numularii euerſa, h. e. negotiatione eius conuulſa et profligata. *banco rupto facto* 895. 5. *ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν* iis, qui rebus conuaſatis foro deceſſerunt, et ſolum verterunt 1204. 26. *διὰ τέτες τὲς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι* 1205. 2.

ἀναστπᾶν τὰς ὄφρυς 442. 11. *τὲς ὄρες* (palos in fundo oppignerato poni ſolitos, hypothecae indices) *ἀνέστπακε.* reuulſit, ſuſtulit 1188. 3.

ἀνάστασις deuaſtatio, cum oppidum ſit *ἀνάστατον* deſolatum, incolis iuſſis *ἀνίστασθαι* ſedibus ſuis exſurgere, alioque commigrare. *ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν* 10. 17. quem vocabuli vſum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, *ἀναστάτωσις* interpretatur. *τὰς διαλλαγὰς — τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι* 18. 9. *ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων* 255. pen. b) *ἀνάστασις τῶν τειχῶν* exſtructio moenium, facinus egregium Cononis, qui vrbis patriae moenia a Lacedaemoniis diruta reſtaurauit 478. 24.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fuſtem), comminari. *ἐκεῖνος μὲν ἀδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερὸν* 389. 1.

ἀνατιθέναι dedicare, conſecrare publice, vſibus, diuinis humanisue, aut memoriae, et ſpectaculo. *ἐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς* 174. 8. 201. 4. *ὧν ἕνεκα ἀδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη* 615. 25. b) imputare, cauſam, vel culpam rei in aliquem conferre. *τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τᾶ πολέμω συμβησομένων δυσχε-*

Digitized by Google

δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βέλονται 146. pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοὶ 230. 23. ὃ τὴν τῆ κατορθῶν τῷ συμβάλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322. 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν 323. pen. τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείραντο 1453. 10. c) reprehendere, h. e. emendare, vt si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βέλεσθε 1456. 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128. 24. ὅρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324. 27. τὴν τραπέζαν 403. 7. ἐκ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419. vlt. ἀνατρέψειν οἷει τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779. 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ 962. 8.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328. 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040. 19.

ἀναφέρειν referre aliquo, vt in numerum ordinemue aliquem rerum, aut vt auctori, causam culpamue rei imputare. ἀναφ. ἐπί τι τὴν αἰτίαν 140. 25. τῷ μὲν ἐξ ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, vt principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare 302. pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis 838. 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493. 1. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν valorem legum ex illa die ordiri 714. 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem aeris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum aes reluereretur 920. 25. τῶν εἰς μῦθον ἀνηνεγμένων, quae ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent. ἐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-

ἀναφέρεσι ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum 1030. 13. 1031. 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quae armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, eiusque socordiam praetendebat, sed falso 1148. 16. b) pristinas ad vires redire, conualescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, vt qui e profunda voragine eluctatus sit: ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210. 15.

ἀναφορὰ caussatio, perfugium, receptus, latebra culpae, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν βοηθόνην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301. 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τὸς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere 704. 8.

ἀναχαιτίζειν repellere, euertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20. 27. proprie de comis ductum est, pilisue, qui a cauda animalis versus ceruices retro aguntur manu, aut iracundia terroreue arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706. 14. 835. 7. 863. 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggerauissent 1279. 20.

ἀναχωρεῖν domum se, vnde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τὸς ἀναχωρήσαντας ἐκ πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης. 173. 10.

ἀναχώρησις. receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ 354. 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. scil. τούτῳ τῷ σεφάνῳ ἐσεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quae solerent coronis aureis inscribi, quae populo Athen. ab aliis populis honoris et bene-

Digitized by Google

beneuolentiae ergo dono darentur 616. 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ᾑρεῖτο 1370. 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν de patriae libertate ſtatuque tuendo, ne in ſeruitutem incidat 10. 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ θηβαίοις οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361. 27.

ἀνδραποδιστὴς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱροῦνται μᾶλλον 53. vlt.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι 119. 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν βοιωτίαν ἥξοντα 299. 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς ἕλληνας 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὡμολογεῖτο εἶναι 614. 15. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τοὺς ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου 1123. 23.

ἀνδρεῖος qui ſit in rep. gerenda, qui minus 107. init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180. 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180. 10. ἀρχῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394. 4. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma aeneis in tabulis publico in loco propoſitum 159. 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνέστησεν εἰς δελφοὺς 164. 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui ſignum faciendum locauit e pacto literis conſignato 268. 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo

mo ficulneus, importunus, agreſtis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270. 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) ἔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι 420. 13.

ἀνδροληψία in ſingulari, et ἀνδροληψίαι in plurali vſurpatur. Athenienſis e. c. ſi quis ab alius alicuius ciuitatis ciue peremtus fuiſſet, atque haec ciuitas homicidam depoſcenti reip. Ath. tradere recuſaret, licebat peremti neceſſariis ciues aliquot, ad ſummum tres, illius ciuitatis veluti pignoris loco capere, donec ipſis ſatisfieret. Haec captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (ſcil. interemti) 647. 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et repreſſalium loco capere ad tres, non plures 647. 26. etiam in neutro vſurpatur τὸ ἀνδρολήψιον 648. 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (ſcil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692. 22. ἀνδροληψίας (quae ſunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quae ſunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232. 4.

ἀνδροφόνος erat ſolummodo is, qui, vbi ab accuſatore homicidii reus fuiſſet peractus, a iudice homicida eſſet declaratus 629. vbi multis de eo, quod circa homicidia ius eſſet, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποίηκε τὴν πόλιν 1470. 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212. 8. 220. 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218. 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης 229. 3. ποιεῖνται ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459. 9.

ἀνεσπεῖν τὸν στέφανον voce praeconis proclamare delatam alicui coronam auream 244. 2. τῷ μὲν στεφανωθέντι

Digitized by Google

νεμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ 267. 15.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ 1124. 7. 1383. 24.

ἀνεκτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τὰς ἀναισθήτους ἀνεκτὰς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. ἀλλ' εἰπὲν ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις πάτρια, ἔτ' ἀνεκτὰ, ἔτ' ἔμφυτα 295. 25.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξελέγκτου leg. est.) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 10.

ἀνελεύθεροι οἱ μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357. 9.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud distractam, τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι 1083. 6.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα 782. 3.

ἀνεξέτασος] οὐδὲν ἀνεξέτασον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέλησαν 50. 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν 926. 20. ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παρασχῇς τὰ ὑποκείμενα 1294, 8. et 15. et pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπιδίκαστος, virgo heres, aut hereditas, possessori non rite, secundum formulam iuris a iudice adiudicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον 1135. pen. 1136. 3.

ἀνεπιεικειάν τινα ἐμοῦ καταγνοίητε. iniquitatem 845. 22.

ἀνεπιτίμητόν ἐμε εἶναι τῆς σῆς φιλίας tuae amicitiae ergo me reprehensione vacare 1417. 12.

ἀνεπίφθονος] ἔστω γάρ ἐμοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν 331. 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα 1350. 3.

ἄνευ] ὡς ὃ σήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλης τινὸς κακοῦ 141. 4. ἄνευ τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον insuper habito aequo et iusto agatis id, quod e re vestra

Digitized by Google

est. 214. 5. βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος 271. 13. ἄνευ ἡμῶν nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata 935. 22. ἄνευ αὐτῆ ipso insciо et inuito 1240. 3. b) ἄνευ non excludit, sed vna quoque complectitur. ἄνευ τῆ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν praeterquam, quod insignem gloriam attulit 255. 9.

ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχήσομαι dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι. ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικούμενοι 212. 6. ἐθισμὸς τῆ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τὰς τοιάσδε εἴσπλους 219. 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε 228. 17. πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὄφλοντα 1481. 23. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει 1449. vlt. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ὁσίας δεξιὰς καὶ αἰρισέρους ἀνίσχοντες 531. 12. 1072. 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς θρᾴκης 675. 26.

ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος 1068. vlt.

ἀνήκειν pertinere. τῶν εἰς αἵρεσιν ἀνηκόντων 1389. 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα 1390. 17.

ἀνήκεστος] ἀν. ῥᾳθυμία 101. 5. ἀνήκεστόν γ' ἐδὲν ἂν ἦν γεγονὸς 372. 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον, si nauis naufragio elisa fuerit 927. 7. οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν 1258. 5.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium 441. 15.

ἀνήνυτα πράγματα ἔχομεν inexplicabilia negotia 208. vlt.

ἀνὴρ vir fortis, strenuus, egregius. ἐζήλων, ἐτίμων, ἄνδρας ἠγῶντο 426. 6. εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα θετταλίας, καὶ ἕνα ἀρκαδίας ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί. 327. 3. ἀνὴρ γίγνεσθαι ad virilem aetatem adultus declа-

Digitized by Google

declarari, praecedebatur; sequebatur εἰς τὰς δημότας ἐγγράφεσθαι 313. 13. collata cum p. 314. 3. ἀνδρῶν ἀγῶν in ludis.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος 1404. 21.

ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντισῇ 450. 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 5. καὶν ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντισῇ 1479. 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, vt Apaturius solenniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se nauem suam mihi vendidisse 894. 26.

ἄνθος] ἄστης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγραύλοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317. 23. τὶς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527. 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, ciuilis, probabilis, honesto viro digna vita 771. 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοῖτο 1465. 26. ὥετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, vtens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter 1477. 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι δίδοναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat 506. 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα multa enim humanae vitae accidunt mirabilia et inopinata 998. 20.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. exspectare in vtramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι 1122. 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως

πίνως δῶτε concedatis 1485. 4. ἀνθρ. ἐπικυφίζειν τοὺς ἀτυχήματα 643. 11.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναιδος τἀνθρώπιόν ἐστι 307. 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δειλότατον εἶναι 1246. 13.

ἀνθυπόμυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. aduersarii nostram absentiae excusationem iureiurando confirmatam, alio contrario iureiurando opponendo debilitatum ibant 1174. 8. ἔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum iuratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem 1136. 13.

ἀνθυφίσασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποσῆναι 536. 21. ad imitationem, vel aemulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad aegre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιᾶν] ἀνιῶμαι μὲν ἔν κοὐ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς 1182. 4.

ἀνίατος] ἐν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ὅτως ἀνιάτως 332. 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπεστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν ἄρειον πάγον 707. 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ πειραιῶς ὀψὲ 1252. 8. nam qui ex vrbe in Piraeeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in vrbem redirent, ascendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι.) ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575. 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι 1290. 22.

ἀνισάνειν, vel ἀνιστάναι, iubere exsurgere, vel efficere, vt aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον ὅτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισαμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν.

λογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) fignificatio deuaſtandi, deſolandi, cum incolae oppidi e ſedibus priſtinis exſurgere alioque migrare iubentur. χώραν πολλὴν περιείδετε ἀνασταθεῖσαν 367. 20. b) auocare a coepto, inſtituto, vitae genere quodam, et ad aliud conuertere. ἀνέσησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας 270. 14. ἀνιστὰς ἀπὸ τῶ καθαρμῶ 313. 18. c) donarium, ſtatuam collocare in baſi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέσησεν εἰς δελφοὺς 164. 21. d) reſtaurare, rurſus erigere collapſa, diruta moenia. ἀνέσησε τὰ τείχη 477. 23. ἀνίσασθαι ſurgere. a) ad dicendum, et, quod conſequitur, verba facere. ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν 40. 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω 359. 5. (ἀπόκρινάι μοι δεῦρο ἀναστὰς citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14. 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρῆντα ἀνεσηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν 1453. 22. b) de iudicibus ad calculum in vrnam in tabula ſtantem iniiciendum exſurgentibus e ſubſelliis ſuis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228. 18. c) e lecto a morbo 1266. 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας 1364. 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752. 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι, quotquot autem ſunt flagitioſae, libidinoſae. nam opponuntur ταῖς σωφρονέσαις 1383. 12. ἐκ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ 1403. 7. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες 54. 14. ὅσις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν ſtulti probrum mereri et auferre 16. 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται 195. 3. τῶν ἄλλων ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε

Digitized by Google

καικίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiae p. 12. 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170. 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764. 22. λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ βίος συγκέχυται 777. 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046. vlt. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ostiis oecorum, vel horreorum 1048. 13. ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον (scil. τὸ ληξιαρχικὸν) 1091. 21.

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς ἐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλα καὶ καθαιρεῖ 765. 1.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀνωμολόγημαι τὰς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει 254. 10. μηδοτιῶν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι 315. 14. ἀνωμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια 1389. vlt.

ἀνόνητος, qui vsum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὡς ἀνόνητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν 442. 26. 275. 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται 121. 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους ἐδὲν ὑποξελλομένῳ 390. 9.

ἀνυθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ 1477. 14.

ἀνοχή] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι 282. 21. 283. 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 232. 20.

ἀνταγοράζειν numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι 930. 22. ἐπειδὰν ἀπόδωνται ἐν τῷ πόντῳ ἃ ἦγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι 930. vlt.

ἀνταγωνίζεσθαι] ἐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι 1078. 11.

ἀνταγωνιστὴς aemulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τούτῳ δὲ (scil. τῷ ἔρχειν)

ἄρχειν) ἀνταγωνιστὰς μόνος ὑπελήφθης ὑμῖν 70. 6. 134. 19.

ἀνταίρειν repugnare. ἐ λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὅπλα) 25. 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τὸς ὀφθαλμὸς) δυνάμεθα 66. 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τὸς ἕλληνας εὔνοιαν 68. 6. ἀντιπάλους ἀντὶ θηβαίων λακεδαιμονίους 203. 12. ἐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν ὑδενὸς κέρδους 410. 21. ἐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης ὐδέν recusaui voluntatem erga vos meam prodere, eiusque loco aliud quicquam accipere, ἐ χάριν, ἐκ ἐλπίδα, ἐ πλῆτον, ἐ δυναστείαν, ἐκ ἄλλο ὐδέν 1468. 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταλλ. 163. 15.

ἀνταναιρεῖν alia aliis compensare. *mit einander aufheben.* ἢ δεῖν ἀνταναιρεῖν ταῦτα 304. 19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τὸς ἀπορωτάτους in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, vt vni diuiti plures pauperes illius vnius opibus aequiparabiles 182. 22.

ἀνταποκτείνειν 633. vlt.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προὐπάρχοντες 471. 2.

ἀντεγγράφειν loco expuncti e tabulis aerarii alium inscribere 792. 3.

ἀντεγκαλεῖν 1012. 17.

ἀντεῖπεῖν] τύτων ὐδεὶς πώποτε ἀκύων ταῦτα ἀντεῖπεν, ὐδὲ διῆρε τὸ στόμα 405. 25. τύτοις μὲν χάριν hierüber ὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354. 11.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ' ἀντὶ τύτων 121. 6.

ἀντεισφέρειν νόμον alius legis loco, quae impugnata et reprobata sit, aliam subrogare 486. 24.

Digitized by Google

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. et 20.

ἀντεμβιβάζειν 50. 23. loco aliorum alios in naues coniicere.

ἀντεπιγράφειν deletis prioribus inscriptionibus alias nouas subiicere 615. vlt.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων p. 572. sic dat pro simplici p. 386. 23.

ἀντευποιεῖν] τὸς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευποίηκε 476. 21. 494. 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γάρ ἀντέχῃ sustineant impetum τοὺ τῶν ὀλυνθίων 16. 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει valet id quidem ad vnum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breue tempus 21. 1. b) ἀντέχεσθαι mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἐλευθερίας 290. 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχεται, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι 1396. vlt.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων tanquam mancipia aere redemta 212. 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι 9. 1. omittitur, vt in illis τῆς καθ' ἡμέραν ἡδυθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι 172. 9. sic etiam μισθῷ πράττειν τι 242. 23.

ἀντιβαίνειν] τὸς ἀντιβ. πειρωμένους τοῖς ἡρακλέους ἐγγόνοις 290. 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε 799. 22. v. sub ἥλιος.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ 835. 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος 580. 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιππός ἐμὲ μὴ δικαίως τὴν ἐ-

σίαν

σίαν ἀποφαίνειν 1044. 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα 1115. 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις curauimus ab actuario publico praetensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. vt ſi quis ἐν τῇ γραφῇ falſi dicti teſtimonii fuiſſet inſimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret ſe vera fuiſſe teſtatum 1175. 26. ἡμῶν ἀντεγράψατο ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione ſuper hereditate ab ipſo in nos retorta affirmabat ſe Otrynenſem eſſe 1092. 10.

ἀντιγραφεὺς tabularius. contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quae contribuentium quisque in codicem ipſe ſuis manibus eſſet inſcripturus 615. 14. 755. 14. et 21.

ἀντίγραφος] adiectiuum. τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐποίησασθ' ὑμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicatis ſaxis inſculpta eiusdem exempli inter ſe literis iisdem conuenientia, vt alterum ex altero exſcriptum videatur 468. 9. εἶναι δ' ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104. 23. conſentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exſcriptas. ἀντίγραφον ſubſtantiuum] ἀντίγραφα διαθηκῶν εἰδείς πω ἐποιήσατο 1137. 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exſcribere. eine Abſchrift von einer Urkunde nehmen 1034. 20. cauſſidici, vel, vt hodie appellantur, aduocati exempla actorum in cauſa quaque, quam agitaſſent in foro, ſecum ſeruabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784. 24.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, ſeu permutationis bonorum, offerre 496. 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus ſecum permutandi mihi offerentes 539. pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τῷ ἀντιδόντος γιγνομένων 840. vlt.

Digitized by Google

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἥκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα 1030. pen. 1032. 4.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποήσασθαι 226. 4. teſtes ab aduerſariis differunt, et qui 1025. 22. ſqq. σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλείσθω, ἐμὸς δ' ἀντίδικος 1127. 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι, qui cauſam aduerſariorum agebat 1327. 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt 840. 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος 1040. 4. τέταις ἀντιδόσεις ποιώμεθα horum (trierarchorum) in gratiam inſtituimus facultatum permutationes 50. 20. καταξαὶς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως 565. 8. v. or. totam aduerſus Phaenippum, vbi multa de hoc more facultates inter ſe permutandi diſputantur. p. 1038. ſqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι 273. 23.

ἀντιπρᾶξαι] ἀντίπραξέ τι, καὶ γέγονεν οἷον ἐκ ἔδει. accidit aliquid aduerſi 294. 20.

ἄντικρυς] ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τέτε τῦ ὀνόματος γέγραπται expreſſis, diſertis verbis, hoc de vocabulo praeciſe 381. 3. ἄντικρυς παρὰ τῷ καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, breuiſſima via, ſine ambagibus 1242. 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] ſi tu actionem, qua te alius perſequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίαιταν ἀντιλαχὼν ἐκ ὤμοσεν aduerſus ſententiam ab arbitro in ſe dictam cum inſtituiſſet actionem, vt in ſententiam irritam atque illegitimam, auſus tamen non eſt id facere, quod in omni litis conteſtatione fieri ſolet, vt nempe iureiurando confirmaret, iſtam actionem optimo iure et certiſſima cum conſcientia veri a ſe inſtitui 592. 12. τὴν μὴ ἔσαν ἀντιλαχεῖν ἐξὴν αὐτῷ licebat ipſi exceptionem ſententiae contra ius et fas dictae, eoque irritae et pro nulla haben-

Digitized by Google

habendae opponere 543. 14. 1006. 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc iudicium exceptione contumaciae, aut vadimonii deserti 889. 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι 976. 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιλητέον ἐρρωμένως sedulo res vestrae vobis agendae sunt 13. 14. 200. pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15. 5. τῆς ἐλευθερίας 214. 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου nemine rem hanc agente, curante 1450. 4.

ἀντιλέγειν] διὰ τὸς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, ἁ πάντα ἀπόλωλε 1234. 1. ἃ μὲν ἔχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν 1476. 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων 818. 12.

ἀντιλογίαι] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018. 8.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας separate a massa hereditatis aequales aliis partibus indeiam ante auulsis 946. pen.

ἀντιοχῖδαι 1399. 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβρεν ἀπεσκέδασαν 322. 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥᾳθυμεῖτε 139. 5.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas 239. 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα, eum, qui tibi incommodet, rursus vexare 555. 22.

ἀντιποιεῖσθαι sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145. 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν 192. 16.

ἀντι-

Digitized by Google

ἀντιπράττειν] τὰς ἀντιπραττοντας περιεῖναι 1420. 17. ἀντιπράττοντος τότε 886. 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι ſponſioni ab alio delatae aliam contrariam opponere 979. 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, ſi tu ei, a quo in iudicium vocatus fueris, ipſe rurſus inuicem diem dicas, aut ſi eandem actionem in te retorqueat aduerſarius, quam tu in eum intorſeris 1153. 3.

ἀντίῤῥοπος συμμαχία. ſocietas belli aduerſa, clades acceptas compenſare, amiſſaque reparare valens 12. 6.

ἀντιτάττειν] ἀδένὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36. 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152. 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τὰς ἀντιταχθέντας 155. 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιτατόμενοι 180. 27. φιλανθρωπίαι πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται 507. pen.

ἀντιτιθέναι alicuius argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093. 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτῷ ἐκείνῳ ἀντιτιμωμένῳ cum reus ipſe hanc ſibi poenam potius ſtatueret, loco poenae a iudicibus dictatae 743. 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι reuehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique diuenditarum, alias in Ponto coëmtas, et in nauem impoſitas et illinc exportatas 926. 11. 931. 1. 933. 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam ſuffragio ſuo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, ἀδεὶς ἀντεχειροτόνησεν 1346. 25.

ἀντιχορηγεῖν. ſi tu, ſiue vt par et collega, ſiue vt aemulus et aduerſarius, in tua tribu choregum agas, alio in ſua item agente 534. 25.

ἀντιχόρηγος 533. 14.

ἀντο-

Digitized by Google

ἀντομοῦναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν εἰδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικὸς 1051. 10. iurare simpliciter, aut, muliere iurante se cognatione proximam esse, contra iurare, ipsos adhuc esse propiores.

ἀντωνεῖσθαι contra liceri, praeripere emtori mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τὸς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307. 5.

ἀνύειν] ὡς εἰδὲν ἦνυε τούτοις cum nihil hoc pacto efficeret 548. 17.

ἀνυπέρβλητον ποιεῖ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι 1389. 7. τὴν φιλοτιμίαν ταύτης ἀνυπέρβλητον εἶναι 23. 10.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404. 22. forma, cuius causae sunt extra suspicionem.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι 218. 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα 1268. 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν 1410. 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22. 22. συμπεραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52. 2. ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν ἐκείνων πράγματα. summa imis vertit 120. 19. 424. 27. 680. 16. τῶν λόγων, ὃς ἔτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263. 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο in subselliis 285. 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 433. 25. ἄνω καὶ κάτω τὰς νόμους καὶ πάνθ', ὅσα βέλτιστα, στρέφει 543. vlt. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολεῖται) susque deque ferri, et per totam epistolam regnare 680. 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴεσθε εἶναι 792. 20. et 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίως ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur 1400. 3. ἡ ἄνω Φρυγία 671. 19.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539. 22. ἄνωθεν διδάξω rem a principio repe-

Digitized by Google

repetendo 566. 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082. 7. et 13. πονηρὸς ἔτος ἄνωθεν ἐκ τῆ ἀνακείε, a vetusto inde, a prima aetate 1125. 24.

ἀνώμοτος εἰρήνη iureiurando non sancita 404. pen. ἀνώμοτος ἀπηνέχθη 542. 14.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμος καὶ φαύλα τὰ τῶν προγόνων 150. pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ' ἀξίαν ἀφορμὴ τῆ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 18. 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἵληφε 155. 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μὴ τῆς τῆ λέγοντος 171. 13. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246. 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν 249. pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cuiusque aestimandi, alia, qua ciuitas, alia, qua priuatus quisque vtitur 474. seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπε φύσεως ἔχειν 1404. 20. τὴν χῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν 1477. 20.

ἀξιέπαινος] εἰ τῶτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιέπαινον 1405. 25.

ἀξιόπιστος ἂν εἰκότως φαίνοιτο merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet 10. 4. τῶν εἰληφότων παρ' ὑμῖν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι 413. 15.

ἄξιος dignus, conueniens, honestus, aequiparabilis. magnificiendus. vilis pretii. ἐ γὰρ ἄξιον εἶναι haud enim decere, vel expedire 82. 9. ἄξιον λέγειν honestum, aut fas dictu 102. 21. τὰς μὲν ἐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίας εἶναι 169. 3. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. cum regis opibus aequiparanda 169. 4. ἔτ' ἂν ἄξια τῆ πολέμε τὰ χρήματα nullo modo sufficiunt hae pecuniae necessitatibus belli gerendi 185. 25. τὰ

25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσαι σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τῷ βήματος λόγους. operam demus, non vt orationes noſtrae maieſtati rerum a maioribus geſtarum reſpondeant, ſed vt facinora noſtra 189. 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν ἐξ ἐγγυὸς 229. 12. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288. 1. ὡς καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεργασάμην 292. 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων Φρονεῖν 296. 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποσχόντα λέγειν 327. 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐθημηγόρει 345. 24. λόγον εἶπον, οὐχ ὑπὲρ θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384. 17. ἄξιον αἰσχύνης τῆς γενομένης. quod tanti ſit, vt ideo turpitudo inde exſtitura facile ſuſcipiatur 463. 7. ἐλάττω κεκτημένοι τῶν τριηραρχίας ἄξια ἔχειν minus habentes in bonis, quam vt poſſint eas facultas habere videri, quas qui poſſident tenentur trierarchias obire 465. 22. ταῦθ' ὡς οὐκ ἄξια non magni facienda, ſed contemnenda 300. vlt. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄξια οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοιν προσόδῳ, ἀλλ' οὐδὲ εἴκοσι μνῶν 956. 23. iſtaec, non dicant duum talentum reditum, ſed ne viginti quidem minarum valent. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν (ſcil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων. cauſſantes, quae ipſi his credidiſſent, eoque repoſcenda habeant, multo pluris eſſe, quam id aeris, quod nos credidiſſemus iisdem 970. 4.

ἀξιῶν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283. 25. ἀξιοῦντες πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas eſt ius ſuum exſequendi, ita ius ei tribuitur aequum 199. 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς 834. 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat Hermog. p 340. e Leptines, ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16.

ἀξιό-

ἀξιόχρεως] ἑδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36. 5. ἐγγυητὴς ἀξ. 101. 27. ἀξιόχρεως μαρτυρας παρέχεσθαι 1026. 19. ἑδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεώ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐσὲ, (quibus tuendis vos praefidetis) διαφθαρέντων 1427. 1.

ἀξίωμα ἀπάντων — περιείλετο 246 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβὼν adeptus honorem, eoque perfona publica indutus, vt remp. repraefentaret 277. 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298. 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἦξεν 1384. 9.

ἀξίως] ὧν ἑδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178. 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει 629. 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα πεποίηκας domus, h. e. patrimonti, feu foci proprii exfortem 1123. 2.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων 1175. 13.

ἀόριστος] ἑδὲν ἀνεξέτασον, ἑδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέλητας 50. 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50. 18.

aoriftus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν 1241. 11.

ἀπαγγελία renuntiatio legati de fucceffu legationis fuae, quid effecerit, minusue effecerit 342. 20.

ἀπαγγέλλειν renunciare, referre, recitare. ἀπήγγελλον (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (fcil. ἑαυτοῖς) 285. 3. ἀπαγγέλλων τὰς καλὰς ἐκείνας καὶ μακρὰς λόγας 344. 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας Hermogenes citat p. 256. finem.

ἀπάγειν abducere, vt victimam ab ara, vt furem, latronem, caedis reum, facrilegum ad iudices, thefmothetas, XI viros, aut in feruitutem; item iudices, vel auditores a cauſa praefente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio feu fuo, feu adoptato pater fratoribus inferebat 1054. 6. ἐκ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, ἔτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ

Digitized by Google

βωμοῦ 1078. 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε ad supplicium rapere 431. 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.) 601. 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας 630. 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον 647. 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφὼς 1125. vlt. ἀπαχθῇ ἡλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως 733. 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἕνδεκα 736. 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416. 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit 1005. 8.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μὴ. προσελθὼν αἰσχίνης οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406. 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν 1022. 26. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν 1156. 14. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374. 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376. 17.

ἀπαγωγὴ actio aduersus furem aliumue facinorosum, quo flagrante in delicto deprehensus ad iudices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα εἶναι 735. vlt. ἁλόντι ὧν ἀπαγωγαί εἰσιν eorum criminum conuicto et condemnato, ob quae per leges licet ἀπάγειν 736. 3. λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256. 8. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγὴν 1325. 9.

ἀπαθὴς] ἀπαθεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχὰς 1399. 19.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 11.

ἀπαιδία sors eius, cui aut liberi nulli vnquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas 1365. 2.

ἀπαίρειν proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις 137. 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τῦ Φιλίππυ 387. vlt. ὅτε ἐπὶ τὴν πρότεραν πρεσβείαν ἀπήραμεν 392. 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλῶν 883. 20.

ἄπαις] ἄπαιδος ἐκείνυ τελευτήσαντος ἀῤῥένων παίδων 1028. 3.

ἀπαιτεῖν repetere, repoſcere, depoſcere. παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι 15. 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τῦ συμβόλυ τάξιν (partes, prouinciam) ἀπαιτεῖ 292. 14. τῆς στρατηγίας, ἣς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ 308. 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιύτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in eiusmodi cauſis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, priuatim adit, res repetit, et ius aequum ſibi reddi flagitat 901. 1.

ἀπαλείφειν expungere, vt nomina aerariorum e tabulis publicis, aut de formula teſtimonii nonnulla, quae infitieris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύεις ἔδει, ἃ νῦν ἐ φησὶ μεμαρτυρηκέναι 1115. 5. τί ἦν ἐ τότε ἀπηλείφθ. cur itaque non tunc ſtatim iuſſiſti expungi? 1128. 8. ἀπαλείφειν τὲς ἐγγεγραμμένες ἀπὸ τῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ, τι ἂν ἐκτίσῃ. 1338. 8. *Sie ſollen ihm den Abtrag abſchreiben.* b) abradere, derodere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν, de pignoribus apud ſe depoſitis 1243. 16.

ἀπαλλαγὴ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. ὅσα μοι καὶ τότῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης 893. 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῶ γένοιτο παρ' ὑμῖν κύρια 944. 11. τῦ πρὸ ἡμῶς

ἡμᾶς πολέμῳ πέρας, ὐδ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν auertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων 163. pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν 420. 26. ἐκ τοῦ θορυβεῖν ἐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu reiicitis concionantem, non ideo liberamini taedio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462. 15. amoliri aliquem a se, placare, vt taceat, vel timorem incutere, vt sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, vt aequum et rectum ne teneat 711. 25. 712. 3. vbi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. vt cum debitor creditori satisfacit aes debitum reluendo. μόλις τὸν τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε 914. 4. 1189. 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω 1249. pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absoluit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat vllo modo fore obnoxium. εἰ τῶνδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit praetensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absoluit) 952. 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας διπάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς παντάπασιν τουτονὶ 966. 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι, sie sind schlimmer davon gekommen, als wir 246. 7. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε 1488. 15. in passiuo. liberari, absolui. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων 11. 16. ἵν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας 186. pen. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρυτητος τῆς τῶν θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237. 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμ-

Digitized by Google

βολαίᾳ 916. 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη mercede placatus caufae perfecutionem omittebat 1331. 1. b) difcedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίᾳ ἀπαλλάττωνται, πολεμίᾳς κρίνειν 197. 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τέτων πνεύματα 1396. 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι me cum illo in gratiam rediffe, litem ei remiffe, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declaraffe 578. 14. ἅπαντες εἰσιν ἀπηλλαγμένοι omnes erunt infontes declarati, et a culpa liberi 605. 16.

ἀπαλλοτριῶν] τὶς ὁ κωλύσας τὸν ἑλήσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a focietate noftra auelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci 255. 3.

ἀπαλοᾶν triturare, frumentum triturando ab ariftis liberare. ὅπε ὁ σῖτος εἰη ὁ ἀπηλοημένος. ausgedroſchen 1040. 22.

ἀπαναισχυντεῖν impudens fieri, impudentiam induere 850. 17.

ἀπαντᾶν occurrere, fui copiam facere, in conſpectum et fenfum venire, exfiftere, occurrere quocunque animo, fed inprimis infefto, argumentis, excufationibus alterius refutandis; conuenire ad conditum, deuenire, defcendere, receptum habere ad argumenta, excufationes, magiftratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥαᾳθύμη καὶ ῥαθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. Kommt einem in die Hände. cernitur, quam damnofa et pernicioſa fit 133. 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad fe nil pertinentibus, fefe ingerit, et in forum venit 580. 20. φοβέμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένε ἑτέρωθί πε λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ hic ei fe obiiceret, feu accufandi, feu contra eum teftandi, feu calculum infeftum ferendi ergo 995. 17. ἐδαμῆ ἐπὶ ταύτην (ſcil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοὶ, nunquam auſus hac via mihi occurre, h.

Digitized by Google

re, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere 230. 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας 269. 8. ἀπαντᾶ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ ἐκ ἐῶν βαδίζειν 712. 13. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα descendite, confugite ad has exceptiones. obmouete eihaec argumenta 760. 24. ἀπαντήσεσθαι τοῖς ὁμοίοις φύσεσι 1395. 5. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411. 25. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν ἔτος λέγῃ 522. 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν δίαιταν conuenire ad condictum apud arbitrum 544. 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησα 1011. 15. et simpliciter ἀπαντᾶν. ὡς δ' ἐκ ἀπήντων ἔτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκει 1013. 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν 898. 6. εὐθὺ εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν 1042. 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα 896. 27. copiam sui non fecit iurisiurandi dicendi ergo. ἐπαγγείλας τῷ Φανίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾶν 1046. 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων ad hunc autem locum deueniebant, hoc argumentum afferebant 563. 23. ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας recurrere, receptum habere ad Th. 599. 27. ὥστε καὶ τὸς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. vt vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 958. 16.

ἅπαξ λέγεσθαι οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989. 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει valet id quidem ad vnicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21. 1. τρὶς, ἐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27.

ἀπαραίτητος δίκη 772. 25.

ἀπαράσκευος 745. 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι 1017. 17. 1065. 21. ἀπαρασκεύους ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι 1173. 21. ἀπαρασκευότερος 1453. 2.

Digitized by Google

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι 392. 15.

ἀπαρνεῖσθαι] ἐκ ἀπαρνεῦμαι τὄνομα. non recuſo nomen hoc 575. 27.

ἀπαρτᾶν disiungere. ἀπηρτημένον καὶ τοῖς παρασκευαῖς καὶ τοῖς γνώμαις 43. 22. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς actionem a capitibus accuſationis ſeiungere, in defenſione a cauſa aliena exſequi 244. 27.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνδριάντα χρυσᾶν ἀνέτησεν εἰς δελφοὺς Alexander Macedoniae rex 164. 21.

ἀπάτη] ἐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεσὸς 151. 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβελῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τῷ περὶ τὰς Φωκέας πολέμῳ 365. 5. ἀπάτην ἑτέρων (deceptionem paſſiuam, h. e. quod alii paſſi ſint ſe decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης, id non praeſcribere vobis, neque poteſtatem eripere ex animi veſtri ſententia ſciſcendi 653. 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τῶ χρόνῳ βασάνου. 1456. 21.

ἀπατήρια] ἐγγράφει (ſcil. εἰς τὰς φράτορας) τοῖς ἀπατηρίοις 995. 27.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τὰς νόμους 532. vlt.

ἀπεικάζειν] καὶ ἐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Αλκιβιάδῃ βουλόμενος 561. 7.

ἀπειλή] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17.

ἀπεῖναι domo abeſſe τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ ἐ δημοσίᾳ 1174. 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσει πρὸς ἃ δεῖ 32. 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41. 25.

ἀπειπεῖν vetare, interdicere, ſequente μὴ cum infinitiuo. ἀπειπεῖν τῷ λοιπῷ μὴ ἐπιβαίνειν 278. 24. 681. vlt. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων 717. 4. ἀπεῖ-

Digitized by Google

4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι 898. 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τὰς ὀπηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041. 4. b) renunciare alicui iuri, e. c. hereditati. *sich wovon losſagen.* renuntiare iuri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui ſit proximus in ſanguine, in matrimonium ducendi 1133. 7. c) deficere viribus, animoue, non amplius poſſe. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων 30. antep. τῷ ἀπειρηκότι τὸ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι. id eſt ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν 735. 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν deliquerint animis ſub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264. pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκροατᾶις, εἰ περὶ τούτου μάτην τεθρεῦσώμεθα 1405. 26. ἀποξηνθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Iulius Pollux. II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ Φιλοτιμεῖσθαι 458. 26.

ἀπειρία imperitia rerum ciuilium atque forenſium, infantia dicendi, infacundia. ἐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε ἐ Φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἴποις 378. 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀναγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986. 16. Φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028. 15.

ἀπειροκάλως προσέδοξεν εἶναι 617. 7.

ἄπειρος] ἐχ ὅτως ἄπειροι ἐσμὲν τοῦ ζημιοῦσθαι 907. 12. λυπῶν ἄπειροι 1399. 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλὴ 272. 11. ταχὺ τὰς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307. 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου 1373. 12. ἐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν 1416. 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δέλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

Digitized by Google

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων ὦσι τιμωρίαι γένωνται. infinitae, aeternae 632. 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τί ἀπειργάσατο 301. 16.

ἀπέρχεσθαι abire, discedere, decedere, vt, seu absolutus, seu condemnatus, e iudicio, desistere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται in viuis manet legis auctor, et saluus atque sospes abit 744. 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit 773. 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκὼς abiit e iudicio, discessit ex hac causa cum contumelia periurii commissi 1348. 22. νομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere 970. 2. ἀπελήλυθως reuersus εἰς τὸν πατρῷον οἶκον 1090. 20. ἐπὶ τὸ ἁρνεῖσθαι ἀπῆλθεν, er hat ſich aufs Lügen gelegt. descendit, aut perfugium habuit ad mendacium 902. 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμὲ ποιήσειεν 1471. 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283. 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν ἃ μόνον ἐδέη περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' ἃ δὲ μέμνηται 131. 10. ἃ μὴν ἐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268. 26.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα ταυθρώπε 788. 25.

ἀπεύχεσθαι votis auerruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid auertere. cum et sine μὴ. ἐξηπατηκότα δὲ ἤδη — ἀπεύχοισθ' ἄν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν 71. 17. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102. 16. τιμαὶ, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489. 15. τί μᾶλλ' ἂν ἀπευξαίμεθα 505. 7. 718. 16. ἐφ' ᾧ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι ταῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779. 19.

ἀπέχειν] ἔτω πολὺ τὸ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν 184. pen. πάμπληθες ἀπέσχεν 347. 8. ἐπειδὰν γάρ

γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τὸ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι 1437. 23.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, ἐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503. 2. ἐμοῦν τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα 614. 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς Φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807. 24.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32. 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἦν τοῖς ἑξηκοντακόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428. 20. ἔτ' ἐμοὶ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκέσατε 58. 26. προσῆκαν δ' ἀπέχθειαι 127. 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐνέφερεσθε 176. 2. διὰ τὴν ὑπεῖσαν ἀπέχθειαν 237. 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τέτα ἐλθών 896. 4. χάριν, ἐκ ἀπέχθειαν κομισάμενος δικαίως παρ' ὑμῶν 1447. 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451. 16.

ἀπέχθεσθαι] ἐχ ἵν' ἀπέχθωμεί τισιν ὑμῶν 34. 11.

ἀπεχθῶς ἔχειν τινὶ 61. 25.

ἀπιέναι] ὥχετ' εὐθὺς ἀπιών 246. 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήεστε (e concione) βεβουλευμένοι 306. 11. ἀσεφάνωτος ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπῄει 331. 4. ἀπίοντος μηνὸς (idem quod λήγοντος) 238. 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ) quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur 21. 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145. 10. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προσπλακίζει 241. 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς 242. pen. ἕνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν. eorum, quibus diffiditur 831. 3.

Digitized by Google

ἀπιστίαι κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71. 23. τὴν πρὸς τὸς βαρβάρους καὶ τὸς τυράννους ἀπιστίαν ἐκπεφεύγεσθαι 121. 4. (nisi potius ibi ἐκπερίασθαι legendum est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142. 27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν 291. 11.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo actiuum, modo passiuum. ἄλως ἄπιστον αἷμα ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς 10. 20. τὰ τῶν θετταλῶν ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, νομιθῆ δ' ὥσπερ ἦν, ἐστὶ καὶ νῦν 15. 16. καὶ μὰ δι' ἐδὲν ἄπιστον ἴσως, et profecto non videtur hoc fide carere 15. vlt. τὴν προαίρεσιν αὐτῶν ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος (diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349. 15.

ἁπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus vsi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἁπλᾶς ὑποδέδενται 1267. 23.

ἁπλησία] δι' ἁπλησίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρπῶνται 614 7. 754. 12. τῆς σῆς ἁπλησίας καὶ τῶν σῶν τρόπων τὶς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι 958. 7.

ἄπλητος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτῶν ἐστιν 1204. 4.

ἄπλως ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γίγνεται piratae reddunt mare inuium, haud patens nauigationibus 307. 18.

ἁπλῶς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ haec est, ἢ ὡς ὐ πέπραχται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404. 22. ἐδὲν ἦν ἁπλῶν ὐδ' ὑγιὲς τέτων 969. 27. τὸ ἁπλῶν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089. vlt. ἁπλῶν τι διελογίσαντο vnum hoc spectarunt, quod cernere mirificae non est sollertiae 1091. 3. τί ἦν ἁπλέστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106. 14.

ἁπλῶς

Digitized by Google

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτὸν sine vlla tergiuersatione, aut detrectatione periculi cuiusquam 288. 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328. 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325. 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς praecise, rotundis, difertis verbis sine vlla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343. 9. τοῖς ἁπλῶς simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζει 1122. 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter seruat modum 784. 2.

ἀπευσὶ συνείρει τέτρις (τὰς λόγας puta) 328. 12. ἀπὸ cum vsurpatur ad indicandum a) aliquid ab aliqua re profectum esse, ex aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25. vlt. ἐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βελτὴν ἔσαν. id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179. 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. vbi ἀπὸ videri possit redundare 580. 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς π. χρημάτων 1341. 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι diteſcentes e furtis in aerarium publicum 739. 21. ἀφ' ἑαυτῆ vltro, sponte sua 141. 11. ἀπὸ τύχης fortuito, impulsu affectuue fortunae 1193. 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰστήκει. tropaeum ab ipsis stabat. h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quae victores victis detraxissent 444. 6. b) *pro*, aequipollentiam significat, vel valorem rei, quae comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re aequipollente. στέφανος χρυσῆς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα 256. 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite aestima-

Digitized by Google

ſtimatis. vt cuique dena ſunt talenta in bonis, ita ſingulas naues cum dignitate trierarchi tuebitur 262. 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης pro eadem mercede miles 38. 9. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γεάφοντες, ὅ, τι ἂν βέλωνται 687. 25. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τὰς πλεύσεις pro minuto impendio 260. 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος 1349. 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendae designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas ſociis vestris eripit 49. 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κυκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποβρήτων 776. 17. d) *cum*, idem quod μετὰ. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 3. e) *procul*, idem quod πόρρω. ἔσαι δὲ ταῦτα ἐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a cauſa 701. 23. f) in deductione ſummae minoris a maiore. τροφὴν ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτακοσίων λογιστέον alimenta noſtra, h. e. aes in victum noſtrum datum deducendum, deminuendum eſt ab illis 77. minis. 824. 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀπαλείφειν 1338. 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἑτοιμότης illorum ſtudium me promerendi, ab illis ad me proficiſcens 1268. 7.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει 1377. 7. deſcendebat, inuadebat. b) euenire, exitum ſortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι 1402. 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλείστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον 1412. 10. c) τῷ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν ἔσαν 1408. 12. videtur genus aliquod exercitationis eſſe palaeſtricae, cum quis de curru concitato deſilit armatus, et rurſus in eum, cum rapidus fertur, inſilit.

ἀπο-

Digitized by Google

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν 919. 4.

ἀποβλέπειν intueri, respicere, construitur alias cum [illegible], alias cum πρὸς. ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα 26. 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους ἀποβλ. 28. 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298. 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος 350. 1. ἐπ' ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις 515. 1. πρὸς τοὺς πλησίον 120. 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος ὠφέλιμα ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182. 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν 1269. 1. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους 1329. 17. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο 426. 6.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τοῦ θεράποντος, ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit 98. 23. b) mori, vitis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῇται 1069. 10. nisi leg. ibi fit τοὺς ἀποκτεινομ.

ἀπογινώσκειν de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abiicere. construitur cum genitiuo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε 52. 16. εἰνῦν ἀπεγίνωσκε Θηβαίους 69. pen. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. ὥστε παντελῶς παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι 358. 13. ὁ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην 1471. 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193. 5. c) absoluere lite, culpa, poena, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτῶν — τοὺς δ' ἀπογνόντας — 539. 3. εἰ μὲν ἀπογνώσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε 604. 26. construitur cum genitiuo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω με (subaudi τὴν δίκην.) pronunciauit hanc causam ad me

me nil pertinere, h. e. me absoluit 1020. 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos huius causae absoluatis. (sed vid. articulum proximum d) 605. 16. ἐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης reum a causa absoluere, secundum eum litem dare haud sustinuit 913. 22. et 25. 920. 15. d) repudiare, reiicere causam, vt illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam 913. 25. 920. 10. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν 1327. 8.

ἀπογράφειν, et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, aerarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quae quis ab alio, seu suo priuato, seu publico nomine petit, vt aut sibi, aut aerario debita, siue e mulcta a iudicibus ipsi irrogata, neque diluta, siue titulo peculatus. ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν 609. pen. et 752. 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτὸν illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem, (qui id postulauerat, et quo is illud testimonium penes se seruaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri 817. pen. et in actiuo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818. 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα 828. 15. videtur hoc discrimen interesse, vt in actiuo cum quis dicitur ἀπογράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes gestae a se tutelae mei meorumque bonorum retulit nomen meum, vt sibi debentis 832. 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum eius confeciſſet (*inuentiret*) atque

Digitized by Google

que in tabulas retuliſſet, eoque facto illa bona confiſcata, et ad ſectionem proſcripta fuiſſent 1015. 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τὸς στρατηγὸς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum poſſeſſione Phaenippus me per ludibrium excluſum it. 1043. pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a ſe mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominauit, quaſi magnum et ſummi faciendum bonum ſic mihi tradidiſſet 1046. 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a ſe mihi traditorum non commemorauit dotem matris, vt adhuc a ſe matri debitam, pro qua pars bonorum ei eſſet oppignerata 1047. 11. οἷς ἔτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα 1048. 5. ἀπογράφεται τούτου τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα in diamartyria, ſeu proteſtatione ſua exceptoria, apud Archontem exhibita filium ſuum appellauit, ſeu annotari a ſcriba curauit filium ſuum pro filio Archiadis 1093. 1. ὃς δὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς ἐδένα nemimis nomen curabat ab actuario ad acta referri, vt eius, contra quem ſe profiteretur in iure acturum 1147. 19. 1148. 17. et 28. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte.* ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο mandabat numularius commentarienſi, vt ad nomen debitoris et ſummam creditam adſcriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193 3. τὰ τρία μέρη, bonorum ſcil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι 1247. 1. τὰ τούτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν 1255. 12. b) ἀπογράφεσθαι in paſſiuo, expungi e tabulis, vt ſit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν οὐκ ἀπογέγραπται, duo quidem nomina diluit, vnum autem vt e tabulis expungeretur, nondum

dum operam dedit 791. 24. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένῳ δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, vt aerarius, tabulis aerarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι. futurum erat, vt substantia Apollodori proscriberetur, fisco adiudicata, sectione distrahenda. d) denunciare, nomen alicuius, vt rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα 1068. 11.

ἀπογραφή index quicunque, praesertim a) tabularium publicanorum in portubus, vbi merces inuectae et euectae, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quae quisque vectigalia persoluisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοιτις 467. 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν indicem merciurn, de quibus siue subeuntibus portum, siue exeuntibus, quinquagesima depensa est 909. 10. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλιμενισταῖς 917. 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνὶ, hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem vxor mea ex hereditate paterna, et quae soror eius, quae vxor Spudiae est, item accepit 1036. 24. ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quae sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in iure 1246. 3. saepius in illa oratione et haec dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit vsurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν exhibui Strategis latercùlum bonorum, quorum vsura et possessione legitima Phaenippus me arceret 1043. pen. φάσιν γὰρ ἀπογραφὴν εἶναι τῷ ἀργυρίῳ πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς. (scil. τῷ ἐμπορίῳ) licere sic praeter fas creditum, in foro curatorum mercatus attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pit-

Digitized by Google

in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare. quantum sit illud aes, et quae merces vetitae (contrebande Waren) eo emtae 941. 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται diluit, persoluit nomen contractum 791. 24.

ἀποδεικνύειν deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium 191. 17. τοῖς ἀποδεδεγμένοις ἐχθροῖς professis et declaratis hostibus. 328. 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος 182. 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν assignarunt, deputarunt 707. pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεκτο cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat 687. 11. referre in rationibus, e. c. gestae tutelae. δύο ἔτη τὸ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) ἐδοτιῶν ἀποδείκνυσιν tametsi per primum biennium officinae huic curator praefuit, nihil tamen quaestus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota eius substantia indicata et particulatim recensita 1255. 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδεγμένων. cum Gratiae diis sint consecratae, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, vt deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur 1481. 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. conuenit personae meae, aut iure meo hoc mihi sumo, vt demonstrem 245. 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανερὰ 326. 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν declarationem, ἃ ποιήσας προτίθετε τοῖς λέγουσι 772. 8. κρίνετε τὰς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467. 14.

ἀποδέκτης susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. Einnehmer. Accisseinnehmer, Steuereinnehmer 750. 24. 762. 2.

ἀποδέχεσθαι probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusatiuo, interdum quoque cum genitiuo, sed sic, vt accusatiuus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, ὅτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν 318. 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε. citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio. 519. 8. εἰ γὰρ τάτε ταῦτ' ἀποδέξεσθε 599. 10. μὴ ἂν ἀποδέχεσθε τάτε φανακίζοντος ὑμᾶς 1292. 9. δικαίως ἂν ἐδοτίων ἀποδέχοισθε τάτε, ὡς ὑγιές τι λέγοντος 1181. pen. πῶς ἀποδέξασθαί τι προσήκει τέτων λεγόντων; 832. 15. ἀποδεχομένες ὑμᾶς ὁρῶσι τὰς τάτων προφάσεις 1335. 10. παιδείαν ἀπεδέχε 1490. 11. b) recuperare, recipere. ἢ νῦν οἴεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι. quae mater mea nunc sperat futurum, vt domi me recipiat, e iudicio sic reuersum, vt plenum ius meum a vobis adeptus sim 842. 13.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε profectus est illuc 988. 14. δημοσίᾳ ἀποδημέντος ἐμέ, τριηραρχέντος ὑμῖν, me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem 1102. 10. ἀποδημέντος τάτε παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente 1192. 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ, non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cuius ergo 1236. 23.

ἀποδικαστὰν dicitur arbiter aliquem sententia sua absoluens, et opponitur τῷ καταδικαστάν. construitur cum genitiuo et datiuo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιητήκει, ἀποδεδιητημένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quae in Midiam pronunciata esset, secundum eam fuisse pronuntiatam 542. 6. 545. 26. ἀποδικαστήσωμεν αὐτῷ

αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus 544. 24. ἀπεδικήτησέ με ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν ἔτοι ἐδικάζοντό μοι. absoluit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant 1013. 14. ὁ διαιτητὴς δ' καταδικάσας, ἀλλ' ἀπιὼν ὤχετο ἀποδιαιτήσας τέτε τὴν δίαιταν ἐσπέρας ἤδη ὥσης 1190. 8. τὰ ἀποδιαιτηθέντα μοι λύσας rescissis iis, quae pro me pronunciata fuerant 1021. 12.

ἀποδιδόναι ei, cuius esset, et vnde sumsisses, restituere. ἔδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, ἐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit aes mutuum a me sibi creditum 911. 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, vt accipiens id pro forte sua sibi conueniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσῶν μετρίαν ἡ Φύσις ὄψιν ἀποδῷ 1383. 27. c) exhibere, attribuere, persoluere debitum, praestare id, quod et cui dandum, praestandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες 206. 15. σύνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι 226. 10. πρὸ τῆ τὸς ὅρκυς ἀποδῶναι priusquam iusiurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario 234. 5. τὸ χάριν ἀποδῶναι παρανόμων γράφη 267. 6. τὸς ὅρκυς ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret iurandi conditionem 443. 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γῆν ἑορτῇ ἀπεδώκατε ἔναι. vt qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuistis, adiudicastis 518. 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reseruaui vobis huius iuris exercendi, h. e. poenae exsequendae, copiam feci, vt par erat, quippe quod ius vestrum esset atque vobis deberetur 527. 8. παρὰ τῆ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα iniuriarum mihi oblatarum poenas dependi 539. 7. τὰς ἐπιστολὰς ἐκ ἀποδίδωσιν ἔτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμῆ 909. 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν rei pretium persoluere 1030. 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμε-

Digitized by Google

λογέμενα ἀπέδωκεν. effecit, vt, quae repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, exsisteret 1405. 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adiudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27. 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, ἕτω καὶ περὶ τῦ συνταχθῆναι 167. 6. et 8. τὸς ἐχθρὰ ποιῆντας ἐν ἐχθρᾷ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permisit, aut, ius debitum reddidit 638. 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τὸς στεφάνες αὐτοῖς 1330. 21. In medio vendere. ἐχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις 344. 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τάληθῆ 349. 24. ὑμῖν δ' ἃ καὶ δικαίως ἦν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἔτοι λογίζεσθε 369. vlt. ἐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν 689. 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset 784. 16. collato versu 13. ἐκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ὧν ἐνομίζοντο χρημάτων 986. 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον κατεβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323. 25. ἀποδόμενος τὰ θεινὰ ταῦτα μικρῦ λήμματος 1332. 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere, *verpachten* 475. 5.

ἀποδιδρᾶσκειν] μὴ — ἀπὸ τύτων ἀποδρᾶναι. refugere 91. 3. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα 130. 5. ἐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν 567. pen. ἀποδιδρᾶσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei deuitare 1024. 14. ἀποδιδρᾶσκησιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς 1248. 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτὰς δῆσαι 1478. 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχεῖν 779. 4. qui, quamuis sorte ducti ad magistratum

Digitized by Google

tum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. *τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε.* magistratui gerendo, ad quem sors eum delegauerat, inhabilem declaristis 790. 18. *ζηλῶν μὲν τὰς πλείστας φίλας καὶ βεβαιοτάτας ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τὰς* [scil. *ἔχοντας πλείστας καὶ βεβαιοτάτας*] *ἑρασὰς* 1402. 20.

ἀπόδρασις στρατείας 568. 8.

ἀποδύεσθαι] *τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ἐμὸν γενήσομαι* 1118. pen. *ἀποδυρόμενοι δὲ ὧν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς* 1255. 18. *ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα* 1278. 16. *ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε* 1400. pen.

ἀπόθετος] *τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν*, solis reseruatum, vt proprium et peculiare donum 1376. pen.

ἀποθνήσκειν] *ἐπ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ ἐδὲν μᾶλλον ὑμᾶς γε κινήσεσθε* 99. 6. *εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, ἐκ ἂν ἀπέθανεν* 308. 4. *καίτοι ὅσις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάῤῥησε, τί ἔτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐσι* 314. pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν 1407. 14. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata.

ἀποικοδομεῖν] *ἀποικοδομημένην τὴν χαράδραν* canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum 1273. 6. et 8. *ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ* 1277. 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630. pen.

ἀποινᾶν τινα ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis 629. 22. 630. 27. vbi exponitur per *χρήματα πράττεσθαι.*

ἀποκαθιστάναι τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς τάφους 256. 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν 798. 3.

ἀποκαλεῖν per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417. vlt. βάρβαρον καὶ αἰλούρου τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438. pen. ὃς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχὸς ἀποκαλεῖ 582. 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 14. reseruata erant, aut is sibi reseruauerat. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἀπάντων ἀπόκειται, ἢ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem fors ea maneat, vt venia opus habeat 633. 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος sub claustris iacens asseruatum, in horreo cellaue, aut solario sepositum 1040. 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant 1263. 20.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κωμῳδῆ Φαύλα 687. 23. venale proclamare sub voce praeconis. b) per praeconem alicuius e. c. nominis, aut iuris, vsurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους ἢ μόνον θέσθαι τέκνοις (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βέλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006. 21.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam eiusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632. 27. ἀποκλείειν εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098. 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν 1107. 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαί τι τῶν κατελειφθέντων 1110. 15. ἀπεκεκλείσμην τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus praeclusis 1260. 23. ἀποκλείων ἔνδον domi suae obseratum tenens moechum καὶ ἀργύριον πραττόμενος 1359. 6. b) ἀντέδωκαν μὲν, ἀπέκλεισαν δὲ — descendi quidem

Digitized by Google

quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, vt mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interuersis persequi 841. 5.

ἀποκληροῦσθαι subsortitione, seu iterata sortitione ad iudicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἶτ' ἀπεκληρώθητε 778. 4.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν 13. 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere 655. 16. ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει 889. 17. b) ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου in latus deiectum, euersum esse guttum olei a torrente 1278. 24.

ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut auffugere cogit 564. 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην οὖσαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor 57. vlt. οὐκ ἀπώκνησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι 497. 3. idem quod simplex ὀκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτεῖν secubare, h. e. per noctem a statione sua, praesidio, abesse 238. 10.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην domum referebar ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνὸς 1259. 23.

ἀποκοπαὶ χρεῶν res nouae, tabulae nouae, veterum debitorum cassationes 215. 25. ἀποκοπὰς χρεῶν, τῶν ἰδίων οὐ ψηφιοῦμαι 746. 24.

ἀποκόπτειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀπόκρημνα πάντα τούτῳ ὁρῶ. omnia abrupta, praecipitia, inuia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem praesidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis vtantur, se vertat, vndique septum video, et interceptum 793. 6.

Digitized by Google

ἀποκρίνεσθαι] τῷν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀλλήλοιν. ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον 1131. 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βελὴ ψηφίσματι 1149. 9.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non dissimulabo 73. 17. 168. pen. Φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι 762. 19. ἀναιδῶς καὶ οὐ ἀποκρυψάμενος πεποίηκε 723. 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121. 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς 1045. 25. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μέν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τότες τὰς γονέας ἀποκρύπτονται, ὧν ὄντως εἰσὶν 1314. 22.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et tu antehac habueris. ἄν τε λάβητε accipiatis pro dono, ἄν τ' ἀπολάβητε recuperetis vestra 78. 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν ἐκ εἴων, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον 162. 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932. 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ ἐκ ἀπολαβόντα 1366. 11. b) acceptum ferre, vt debitum, siue debitor eas ipsas res a reposcente accepit, siue alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην mulctam, quae condemnato irrogata fuit. 1155. 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193. 21. τὰς τόκες 968. 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere. vt iusiurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui praestat, ἀπολαμβάνειν, cui praestatur, qui exigit. τὰς ὅρκες 59. 11. 234. 10. 678. 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀπολῃφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἴκαδε. 98. 24

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας 81. 23. abuti suam in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. τῶν δικαίων iura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218. 5. τῆς σιωπῆς abuti silen-

Digitized by Google

silentio concionis malis suis consternatae atque deiectae ad declamandum et afflictis insultandum 579. 23. ἐξεσίας 681. 2. τῆς ἡμετέρας εὐηθείας 717. 2. cum accusatiuo. ἀπέλαυσε ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας. quasi dixisset ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ. 1174. vlt.

ἀπολείπειν deserere, vt vxor maritum. ἀπολελοιπυῖαν τὴν γυναῖκα 865. 6. et vt nautae nauem. ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τῷ πληρώματος ᾤχοντο τὴν ναῦν ἀπολιπόντες 1211. 2. b) reliquum sibi facere. τὶ τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contumeliam? προσεώρων, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως ἐδοτιοῦν ἀπέλειπον 1257. 19. c) creare, conficere. πολλὰς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους 1491. epistola VI. 5. In passiuo ἀπολείπεσθαι a) vinci. ἐδενὸς ἀπολείπεσθε a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia recta consilia inueniendi et euentus rerum futuros prospiciendi 51. 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, vt oculis, aut mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων rerum veritatem haud valere perspicere. 813. pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes iudices non posse oculis consequi in tabula exarata 1055. 19. ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῶν ἀγώνος σαφῶς παρακολουθήσαντες, καὶ τῶν ἄλλων ἐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083. 2. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδάξαι 1421. 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δὲ 270. 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι 312. 27. d) abesse. ἐπισολῆ, ἣν ὅτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos 352. 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a

Digitized by Google

Philippo discederemus, siue interdiu, siue noctu cum eo congressi essemus, Aeschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemue 396. 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231. 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. oportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918. 19.

ἀπόλειψις desertio, vt vxoris a marito discedentis 868. 1. item tabulae publicae a magistratu hac de re conscriptae. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη 868. 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. Denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868. 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos 1209. 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautae, quam a me 1211. 14. πόσην δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν 1214. 2.

ἀποληρεῖν nugari, blaterare. εἰ μὲν αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε 398. 20.

ἄπολις] ἄπολιν μή πε ποιήσητε 1320. 22.

ἀπολλύειν, vel ἀπολλύναι perdere, corrumpere, pessumdare. οἵδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186. 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε 371. 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459. 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες 107. 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες gula et ventre mergentes 613. 20. c) amittere, iacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ, τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν 1046.

1046. 23. In passiuo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται 118. 17. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι 174. 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους 212. 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262. 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27.

ἀπόλλων προστατήριος 531. 8. ἀγυιεὺς 531. 9. ἀποτρόπαιος 531. 26. τὸν ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερὰ. 1315. 15. Genetae appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Iouis Hercii sacra essent communia 1319. 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου 227. 13. ἀπολ. τὸ ὁμολογούμενον excusare, purgare id, quod in controuersiam non venit, cuius insimulatus reus non fuit 370. 21. τὶς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407. peu. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο 1052. 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι 226. 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365. 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ haec est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404. 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε eadem argumenta, quibus criminationes eius euertam. 979. 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet 1201. 25.

ἀπολογίζεσθαι recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων 347. 15. Etiam p. 734. 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ-

γήσ. Est hoc verbum, pro *agere*, *referre*, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absoluere, abluere, detergere. ἐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην 471. 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας 1191. 7. ἀπολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων in iudicio capitis absoluere principes rerum gerendarum 1439. 26. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. et 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε 99. 3. τοὺς τῶν διαβαλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι 191. 11. et 1438. 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα 226. 26. πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι se purgare ad iuniores actis iis, super quibus contenditur 242. 13. ταῦτα δὲ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τούτους τῶν ψήφων 593. pen. 899. 24.

ἀπολυτρῶν e custodia dimittere pro dato redemtionis pretio. ἀπελύτρωσε τοὐαυτοῦ ἐννέα 159. 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις argilla et furfuribus detergere corpori sordes 313. 17.

ἀπόμισθος miles, cui aut stipendium non soluitur, cum deberetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia praebente. ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων ἥττηται ὁ στρατηγὸς 53. 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ τιμοθέῳ 671. 1. a Timotheo absoluitur a militia mercenaria.

ἀπομισθῶν] mercede oblata, sponsa ad aliquam operam praestandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ δήμαρχος ἀνελεῖν vicomagister mercede conducito aliquem, qui iacentem humo tollat 1069. 20.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν praefationem orationis ἤρξατο, ἣν οἶομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἵσπερ ἔτος ἔπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345. 10. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε 1479. 9.

ἀπο-

ἀπομνύναι iureiurando infitiari, ὡς ἐκ εἴρηκε ταῦτα 553. 23. ἂν ἀπομόσῃς iureiurando confirmaueris vera esse τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς per caput filiae 860. 2.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένεμε, ταύτῃ κέχρηνται 297. 20. εἰ δ' ἄρα ἐδεῖ γενέσθαι, καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένεμε 1447. 26.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένοιντ' ἄν 363. 7. ἐδεὶς ἔτω τολμηρός ἐστιν, ὃς ἀπονενοημένος ἄνθρωπος 1063. 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτῷ καὶ τῆς πολιτείας ὁ λογισμὸς ἡγεῖται, ὃς αἰδὼς ἐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἡ τότε πολιτεία 779. pen.

ἀπόπειρα ἐγένετο, εἰ περιοψόμεθα 219. 3.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μερίδας ἱερείων καὶ δῶρα μετὰ τῶν πεμπομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς 1072. 19. de iudicibus partes dilceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκέσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτὸς δοκιμάσας τὰ πράγματα γενόμενος, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι 1167. pen. εἰς τὰ παναθήναια φήσας Philippus ἀποπέμψειν remissurum captiuos 394. 3. de marito vxorem a consortio secum ablegante, repudiante. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα 1362. 25. ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας 1372. pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτὸς τὸ πρῶτον initio quidem eos contemsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257. 20.

ἀπόπεμψις repudiatio, relegatio, vt vxoris e domo atque conuictu mariti. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνδρώπου 1365. 12.

ἀποπε-

ἀποπεφασμένως disertis, planis, expressis verbis. vel aperte, palam, in publico, vt alii malunt reddere 1367. 27.

ἀποπηδᾶν resilire, id est, celeriter auffugere, e conspectu se proripere. κἂν ἀναγκασθῇ πε συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως 411. 14.

ἀποπλεῖν proficisci in naue, abire. ἀποπλεῖν ἐστιν ἐκ τῆ λιμένος τέτε, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ 932. 17. referri, repetere domum in naue, vel cum classe 568. 14.

ἀπόπληκτος vecors, demens. ἐχ ἕτως εἰμὶ ἄφρων, ἐδ' ἀπόπληκτος 561. 10. μὴ γαρ οἴεσθέ με ἕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912. 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403. 17. διαμαρτὼν τῆ λήμβε διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔτι καινότερον nescio, neque possum comminisci, quid tandem possitis agere, aut instituere nouum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istaec in pace audeatis 160. 2. ἀπορέμενοι ὑποδέξασθαι αὐτές. non habens, qui eos exciperet 1190. pen. ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων καὶ ἠπορῦντο τῆς σωτηρίας 1380. 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι si vero rationem non inuenis me vexandi 581. 11. ἐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ non desunt quidem, quae dicam, multa 657. 13. καίτοι καὶ τῦτο ἐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759. 16. πολλὰ τοίνυν ἀπορηθεὶς περὶ τέτων, καὶ καθ' ἕκαστον ἐξελεγχόμενος 830. 2. ἀλλ' ἐώρα σε ὡς ἠπορῦ 1203. 16.

ἀπορία defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων 407. 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέστη 1185. 2. ἀπορία πολλὴ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191. 8. in plurali crebro vsurpat Demosthenes. πλῆτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386. 15. 1123. 25. 1311. 27.

Digitized by Google

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν 141. 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τὰς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων 174. 13. ἀντανα πληροῦν πρὸς τὰς εὐπορωτάτας αἰεὶ τὰς ἀπορωτάτας 182. 23. τὰς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι 260. vlt. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τὰς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262. 24 b) τὰ ἄποροα (scil. ὀφλήματα) nomina lenta, quae redigere sit arduum 1209. 7.

ἀπορρᾳθυμεῖν prae segnitie et mollitie et leuitate animi defugere aliquid 108. 21.

ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων 615. 10. 755. 15.

ἀπορρηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόρρησις interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόρρησιν. contra expressam obnuntiationem 902. 25.

ἀπόρρητος.] ἀπόρρητα sunt aut ea, quae dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quae aut nemo sciat, aut pauci, et quae propalari haud expediat. ἔνια ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων, tam eorum, quae in vulgus exire nil impedit, quam quae celanda sunt 10. 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον arcanum illud omnium ore iactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19. 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλοις, infanda, foeda dictu et auditu 268. 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόρρητα convicia mutuo ingerentes turpissima quaeque 1335. 5. τὰς ἀπορρήτους αὐτῶν, ὥσπερ ἐν τραγῳδίαις γονάς 563. 1. τὰ ἀπόρρητα οἶδεν 579. 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ πυγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776. 17. τὰ ἀπόρρητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε 1467. 15. ἐλέγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας arcana status, latus nudum reip. aperit 805. pen.

ἀπορ-

Digitized by Google

ἀποῤῥίπτειν] ἐκ ἀπερῥιμμένοι, abiecti, contemti 242. 3. ὅταν ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρήσα δ' ἀποῤῥίπτηται 792. 25.

ἀποσαλεύειν ad ancoram ſtare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρως 1213. 24.

ἀποσκεδαννύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322. 9.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας 845. 18.

ἀποσάσιον] ἀποσασίᾳ ὄφλειν, ſcil. δίκην, cauſa cadere deſerti patroni. ἀποσασίᾳ ὄφλεσαν ἀπέδοσθε vendidiſtis 790. 2. Liberti priſtinis heris honorem debitum ſi minus exhibuiſſent, licebat actionem ἀποσασίᾳ in eos inſtituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiſcebantur libertatem 940. 15. in cauſis ἀποσασίᾳ et ἀπροσασίᾳ iudicabat Polemarchus. ibid.

ἀπόσασις τῶν κτημάτων cum quis ipſe alteri de bonis ſuis cedit 386. 12.

ἀποσατεῖν] ἆρ' ἐ πολὺ τῆς γνώμης τὸ σόλωνος ἀποσατεῖς 488. 25.

ἀποσέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποσείλω. expediero, in mare demiſero 1154. 16. et 21. ὅταν ἀποσέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου e portu ſoluerint 915. 11. γνώμην ἀποσέλλειν remittere ad aliquem cum legatis eius reſponſum ad ipſius interrogata 81. 17. τὰς ἀποσόλους ἅπαντας ἀπέσαλα 252. 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποσέλλειν 256. 14.

ἀποσερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποσερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142. 12. ἥδεως τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεσέρησαν ἑαυτούς 172. 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεσέρησαν 207. 9. πάντων ἀποσερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227. 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποσερῆσαι γλίχεται 297. 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποσερήσῃ, defraudet, reddere recuſet 528. 16. ἀποσερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it 1185. 10.

ἀποσέ-

Digitized by Google

ἀποξέρησις] ἐπ' ἀποξερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας 735. 5.

ἀποσολεῖς. collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποσολεῖς, quibus mandatum erat, vt classes nauales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructae e portu soluerent. ἐδόκει ὑπὸ τῶν ἀποσολέων ἐδέδη 262. 18. προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποσολέας 1146. vlt.

ἀπόσολος classis maritima. τὸν ἀπόσολον ἀφήκατε. classem emissam, aut emittendam dissoluistis, dimisistis 30. 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenaea] τοσαῦτα χρήματ' ἀνάλισκετε, ὅσα ἐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποσόλων 50. 8. τὰς ἀποσόλας πάντας ὑμῖν ὑσερίζειν τῶν καιρῶν 50. 10. τῶν ἀποσόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν 262. 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόσολον 1152. 1. τὸν ἀπόσολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι 1208. 7. ἀποσράτηγον ἐποιήσατε ab imperio militari eum reuocastis 669. 7.

ἀποσρέφειν] οὐ ὅπως ποτὲ ἐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεσράφητε auersati sitis 281. 1. ἀποσρέφειν τὴν γλῶτταν detorquere 406. 4. ἀποσρεφομένης τοῦ χεῖρος 1157. 3. ἐχ ὅπως ἀπέσρεψεν dehortatus est, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται 1263. 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποσρέψειαν οἱ θεοὶ 1491. 3.

ἀποσροφὴ] κατέπτηχε πάντα ἐκ ἔχοντα ἀποσροφὴν carentia perfugio, receptaculo 42. 22. ἐνέσης ἐδεμιᾶς ἔτι ἀποσροφῆς 702. 26.

ἀποσφάλλεσθαι de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione praeceps in mare ruit 801. 14.

ἀποσχοινίζειν exterminare, excludere interposito septo. ἀπεσχοινισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις 778. 16.

ἀποσώζειν] ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ e mari in continentem seruabatur in viuis 910. 11.

ἀποστάττειν deputare, ablegare aliquo, vt milites in praesidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι 238. 8.

ἀποτέμνειν] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα 175. 25.

ἀποτίειν] τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη 422. 12.

ἀποτιθέναι] ῥᾳδυμίαν ἀποθέσθαι 101. 6. ἀβελτερίαν 140. 9. ἀποτιθέναι asseruare, *in Verwahrung haben* oder *nehmen*. 1193. 10.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλειόνων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη (*gerichtlich taxirt*, seu potius, *verhypothecirt*) ἢ χρημάτων 262. 4. τὴν προῖκα, ἧς φησι τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι pro cuius valore et assecuratione curauit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, vt aequiualens aliquod 865. 4. *für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das jener am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte.* ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata aequiualentem tradit, et tantisper possidere iubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871. 19. et 26. τὸν νόμον, ὃς ἐκ ἐᾶ διαῤῥήδην εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν, εἶναι δίκας 1030. 4. et vlt. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte.* 1029. 19.

ἀπότιμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. ius esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint 866. 3. ἀπότιμημα καθεστήκει τῷ παιδὶ *war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden* 1187. 20.

ἀποτί-

Digitized by Google

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον 878. vlt.

ἀποτίνειν] ἀπέτισε τὴν λειτουργίαν 841. 7. pecuniam dependi neceſſariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις dependere hoſtibus pro redimenda vexa 926. 18. ἀποτίσουσιν ὀδὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024. vlt. ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι ſolennis formula in aeſtimatione litis. quae poena corpore toleranda, aut quae mulcta aeraria luenda 523. 2.

ἀποτόμως praecipe, praerupte, abſolute, ſine vlla exceptione, definitione, ſine diſcrimine. τῶν πραγμάτων ἔστε καλῶν, ἔστ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402. 16.

ἀποτρέπειν dehortari, abſterrere, prohibere 217. 22. poenarum ſeueritate 526. 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας 606. 8. ἐκ ἀποτρέψαμαι (ſcil. τὸ λέγειν) haud dubitabo dicere. abſterreri me non patiar, quominus dicam 700. 11. ἢν ἐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τὸ ταληθὲς εἰπεῖν 1397. 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτα παθεῖν 1431. 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, ἐκ ἀποτρέψομαι λέγειν 1434. 12.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτρίψωμεθα 12. 19.

ἀποτρίβη τῶν σκευῶν cum vſus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quaſſatumue fuerit 1215. 22.

ἀποτρόπαιος] ἀπόλωνι ἀποτροπαίῳ 531. 26.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἔχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155. 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν 295. 3. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. ἀπέτυχε τούτου 1053. 20. ἂν μὴ τύχῃ ὢν ἐδέετο τοῦ πατρὸς ἐκ ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἄν ἄλλος τις ἀποτυχών cupita et ſperata haud conſecutus 1192. 8. ἀπέτυχον οἱ ἠβαῖοι τῆς πείρας 1379. 14.

Digitized by Google

ἀποτυμπανίζειν fustigatione necare. τὸς πεπρακότας αὐτὸς ἐκείνῳ μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι 126. 17. παραχρῆμα ὡς δεῦρο ἐπανῆλθον ἀποτετυμπανισμένος 383. 16.

ἀπιστία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπιστίαν defertionem noſtram ſociorum, quos in malis deſtituimus 10. 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν hoſtem declarare 160. 27. φωνεῖς ἐκσπένδες ἀπέφηναν 395. 26. ὁμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν ὐσίαν ἀποφαίνειν 1042. 2. ἀποφανῶ pro ſimplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam 1455. 27. πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων in aerarium intulit, aut a rationalibus in tabularium aerarii inſcribi curauit 480. 11. 481. 9. ἕνδεκα μνᾶς τῷ ἐνιαυτῷ ἀπέφηνε in indice acceptorum retulit. *er hat mir ſie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingeſtrichen, und mir zu berechnen hätte, angeſetzt* 819. 13. λῆμμα ὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quaeſtum nullum in rationibus geſtae tutelae commemorant, aut etiam repraeſentant, et oculis ſubiiciunt 821. 6. cum quo conuenit vt aequipollens ἀποδεικνύειν. contrarium eſt ἀφανίζειν. ὐδὲ γὰς τῦτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent 823. 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν 826. 13. χρέος ὐδὲν ὠφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti aeris alieni, in latere culo ſuarum facultatum 1041. 20. πρὸς ἅπαντας τὰς εἰσιόντας τῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον παταξαντα hunc aiebam primum mihi verbera inflixiſſe 1265. 25. in medio, animi ſui ſententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τύτων τῷ βελομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ὁ σύμβελος

προ

Digitized by Google

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291. 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένῳ tanquam locum vel sententiam communem in medium proiiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret 390. 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν εἰς ὧν, se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum 898. 18. et 24. ἀπεφήνατο κατ' αὐτὸν ἐρήμην τὴν δίαιταν 899. 9. ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης, νυκτὸς. sententia iam pronuntiata 1265. 20.

ἀπόφασις] ὃ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀποξηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio 899. 14. ἀπόφασιν δῦναί μοι τῆς αὐτοῦ οὐσίας. enumerationem, indicem substantiae suae 1039. 2. et 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφασιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας) 1043. 11. ἀπόφασις ἦν τῆς δίκης dies erat peremtoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur 1153. 4.

ἀποφέρειν reum aliquem agere, nomen eius deferre ad praetorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκα πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243. 11. ἀπηνέχθη exhibebatur eius nomen iudici, vt aerario debentis 542. 13. 622. 23. 817. 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα 1332. 13. magistratui exhibere gestae a se tutelae, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam 824. 6. 1187. 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptae sunt, reddere. *einen Brief beſtellen, abgeben.* 909. 14. restituere mutuo sumtum ei, cuius est, referre illuc, vnde sumsisses, vel abstulisses. παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ἠτημένην 1155. 6. τὰ μὲν σώματα καὶ τὰ ἰμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν 1191. 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, *in Rechnung angeben.* ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμὰς 1189.

Digitized by Google

8. ἀποφέρειν ναύτας est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repraesentare 1208. 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα apud praetorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commisisses 1244. 14.

ἀποφεύγειν effugere discrimen condemnationis, aut mortis, siue a morbo, siue a iudicum sententia absolui. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα 302. 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσειεν αὐτῶν τις — 308. 1. ὡς ἤσθετο τὴν νόσον ἐκ ἀποφευξόμενος 840. 8. ἀπέφυγον αὐτὸς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐγεκάλουν ἐμοὶ, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις 1014. 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα 1021. 2. ὃ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει 1117. 17. εἴ τι γε γραφὴν (in ius vocatum) ἀπέφυγε 652. 21.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι.] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072. 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προοικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276. 10.

ἀποφυγγάνειν absolui in iudicio 644. 25.

ἀποχειροτονεῖν latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio remouere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγὸν 676. 10. et 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πόλιν τὰς συνθήκας 678. 1. repudiastis, reprobastis. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι abrogentur 706. 17. ὃ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι) 1330. 17. εἰ ὁ δῆμος ἀνέσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε μειδίᾳ si plebs Midiam absoluisset 583. 7. ἀπεχειροτονήσατε negastis voce publica suffragii vestri — τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι pronuntiauistis

tianiſtis vos illas merces, vt ab hoſtibus, rite et iure captas eſſe. *ihr habt das Schiff für gute Priſe erkläret.* ἀπεχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς auctoritate veſtra ab imperio militari reuocabatur 1187. 3. 1210. 7.

ἀποχρῆναι ſatis eſſe. καὶ ἐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη 688. 14.

ἀποχρῆσθαι abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρώμενοι 215. 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, vt in latebram ſe abdere, praetextum aliquem, pro excuſatione ſui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσετον 793. 14. 972. 26. διαφεύγουσιν αὐτὸς οἱ οἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155. 11. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. iam vero ſaluti mihi fuit cruor abscedens, vel deiectus 1260. pen.

ἀποψηφίζεσθαι latis ſuffragiis aliquem, aut aliquid, ſeu comprobare, ſeu reprobare. 1) probare, iudicio abſoluere, inſontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τότε ἀποψηφίσασθαι. nemo veſtrum ſalua religione poteſt hunc abſoluere 407. 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (ſcil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine abſoluiſſe 1383. 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε repudiaſtis oblatam conditionem, ἐ τά γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa eſt 140. 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα ſuffragiis omnium reprobatum 271. 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν 396. 2. numero ciuium expellere, ciuem ſubreptitium albo expungere, tribu curiaue exterminare 1302. 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ, qui me coetu ſuo, communione ſua, expulerunt 1316. 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀπεψηφισμένοι, τῶν δὲ ἔ. alios repudiarunt, alios minus 1316. 24. ἀποψηφίζονται τὸ παιδὸς. decernunt puerum a tribu ſua arcendum 1365. 19.

Digitized by Google

ἀπραγμοσύνη ſtudium pacis, et otii a moleſtis negotiis vacui 560. 22. 1329. 13.

ἀπράγμων homo otii amans, rerum ſuarum fatagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον 150. 8 541. 18. 960. 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνεικος 1018. 1. ἡγέμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίς εἶναι πολίτε, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. εἰ δέ τε αὐτὲς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπραγμονας 1164. 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φανοίμεθ' ἄν 1264. 17. φίλες μὲν νομίζοντες τὲς διδόντας, [id eſt τὲς φιλοδίκες καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus cauſidici vberem prouinciam habent] ἐχθρὲς δὲ τὲς ἀπράγμονας καὶ πλησίες 1342. 26.

ἄπρακτος. irritus, infructuoſus, inefficax; womit nichts anzufangen, und auszurichten iſt. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πολλῶν γίγνεται 121. 15. εἰ τοίνυν τι τέτων ἄπρακτόν ἐστι τέτοις, id eſt ὑπὸ τέτων ἐ πέπρακται. Si quid horum ab his patratum non eſt 430. 14. διὰ τέτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἄπρακτα per hunc ſi ſtaret, nihil eorum omnium fieret, quae fieri reip. expedit 1224. 16. εἰ ἀγανακτῆντας (factis iraſcendo) ἦν ἄπρακτόν τι τέτων ποιῆσαι liceret, quae iam euenere, eorum quicquam infectum reddere. 1449. 7.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil diuendi poſſe 820. 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909. 23. 914. 3.

ἄπρατος aegre, parum vendibilis. ἄπρατον γάρ εἶναι τὸν ῥῶπον er könne den Quark, den Bettel nicht abſetzen 910. 1.

ἀπρο-

ἀπροβούλευτος. de quo S. C. nullum factum est. περὶ τῦ ἀπροβουλεύτυ. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit 594. 23.

ἄπροικος] ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι 1014. 23.

ἀπροσδόκητος] εἰλόγυ καὶ ἀπροσδοκήτυ σωτηρίας τυγχάνειν 672. 14. ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν 796. 11.

ἀπρόσκεπτος improuidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τὰς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτυς εἰσμάζομεν 1232. 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio sententiae iudicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam 544. 3. ἐγγεγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad aerarii tribunal, in eiusque tabulas nomen meum, vt debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, vbi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, multatusque fuissem 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in ius me non vocasset 1251. 2. ἀπρόσκλητόν με δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος 1251. 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίᾳ δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, ciue Athenienſe nullo vtatur patrono 940. 15.

ἀπροφάσιστος promtus ad inseruiendum, audendumue, eoque nulla molestiae periculiue vtens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἀπτῆτον καὶ ἀπροφάσιστον θυμὸν 1396. 1.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύσειν ἐπὶ τὰς πλαταιάς. indicta, h. e. nulla edita causa, belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379. 17.

Digitized by Google

ἅπτεσθαι] εὐβοίας ἥπτετο. tentabat 252. 4. πραγματος 275. 2. τῶν ἀρίστων βεβλευμάτων 418. 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἅψασθαι τῇ χειρὶ 572. 20. λέγει τῆς γῆς ἐχ ἁπτόμενος 646. 10. ἐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τῶν ἱερείων 1078. 21.

ἀπωθεῖν δὲ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, detrudere 17. 8. a comitatu suo familiaque abigere. 23. 8. τὴν ὑπάρχουσαν ἰσχύην εἰς τὰς αἰτίας ἀπώσασθαι. 408. 22.

ἀπωτάτω quam remotissime 675. pen.

ἀπωτέρω γένει ὄντες remotiores consanguinitatis gradu 1066. 26.

ἀραὶ dirae, quibus in concione Athenis a praecone inimici populi Ath. et in his ii deuouebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent 363. 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος 404. 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀρὰν] οἰκαδε ἀπενέγκησθε 409. 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γένηται. dirae sunt in eos dicendae publice, qui summam rerum inuadere conantur, quae dirae obstant, quominus praeter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget 489. 23. Solebant dirae testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γεγραμμέναις ὑπὸ τῆς πατρὸς 960. 13. ἀραὶς δεναὶς καὶ χαλεπαὶς ἐπαρᾶσθαι 1268. 25.

ἀργαλέος] πανύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον 423. 5.

ἀργεῖν] ἐκ ἐνὶ αὐτὸν ἀργεῖντα, ἐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτῆ τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς 24. 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38. 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo 819. 16.

ἀργία] ἐστὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος 1308. 19. contra desides, negotiationem, opificium, quaestum honestum

Digitized by Google

nestum nullum exercentes. *διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι* 1412. 21.

ἀργὸς] *τά τ' ἔνεργα αὐτῶν* [facultatum puta] *καὶ τὰ ἀργά* et quae foenus referebant, et quae nullum, sed inertia atque mortua iacebant 815. 15.

ἀργυρεῖον, scil. *ἔργον*, et *ἀργυρεῖα*, scil. *ἔργα* officinae metallicae, metalli fodinae. *ἔργων ἀργυρείων ἐκ ἐπιθυμεῖν* 100. 27. *ζύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα* 568. 17.

ἀργυρέος, vel *ἀργυρᾶς*] *ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρᾶσθαι αὐτοῖς* 384. 13.

ἀργύριον] *ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τεττάνην, ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμόν. ἐφ' ἑαυτὸ* 60. 6. *τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπτιμίαν ἀργύριον* aes a se collectum ad redimendum caput et ius in foro standi 329. 13. *οἱ δ' ὁτιῶν ἂν ἀργυρίᾳ ποιήσαντες*, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366. 18. subaudi *ἀντὶ*, vel *χάριν*. item, *πορεύς ἐστιν ἀργυρίᾳ* (subaudi *ἀντὶ*, vel *ἐπὶ μισθῷ*) *συνεχῶς* 377. 23. *προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ* 395. 8. *ἀργύρια* (in plurali) *αὐτῶν*. minutas summulas pecuniae. aut quia ad multos respicit, a quorum vnoquoque ille sycophanta aera exprimebat 782. 24. *ἀργυρίᾳ δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς*. causas argentarias vel pecuniarias aduersus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis 1002. 6. *τὸ ἀργύριον τῆς δίκης* [id est *τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον*] *ἐκομίσατο* aes a me afferebat id, quo a iudicibus multatus fuerat 1162. 18. *περὶ μὲν τῶν παρόντος ἀργυρίᾳ* 166. 1. et tota illa *de repartitione* oratione designatur illud aes, quod omnes inter ciues aequaliter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quaesitum, id quod fuisse *δυοῖν ὀβολοῖν* patet e p. 169. 1.

ἀργυ-

ἀργυρῖτις gleba argento foeta. *Silberertz.* 974. 28 et vlt.

ἀργυρόπους δίφρος 741. 6.

ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212. 20

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν 66. 16. οὐ κακῶς, οὐδ ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι segniter, vt homines faciunt commodorum suorum incurii 100. 11. et 135. 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144. 10.

ἄρδην ὄλεθρος 385. 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν 821. 25. 824. 4.

ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et breuis enarratio fortunarum eius 641. 17. sqq. caedes deliberatas iudicabat 505. 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas 627. 22. quomodo causae capitales coram hoc tribunali fuerint actae 642. 13. leges, secundum quas in Areopago iudicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latae 643. 9. vbi etiam de antiquitate, sanctimonia et maiestate huius iudicii praedicatur. iudicabat de vulneribus opera data inflictis 1018. 12. 1265. pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra funem circumductum 776. 20. ex hoc iudicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, vt alterum fortiter verberaret 1264. 22. Areopagitae iudicabant de sacris, de rege reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud licebat 1372. 8.

ἀρέσκειν οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ φράστορος τρόποις. *Sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an.* 1362. 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἕν τι τῶν ἀδυνάτων 1406. pen. οὐδέποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ. τι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγοῦμαι 1438. 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἐδύνατον 1481. 4.

ἀρε-

ἀρετὴ] ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ 269. 22. σοὶ δ. ἀρετῆς, ὦ καθαρμὰ, ἢ τοῖς σοῖς τὶς μετουσία; 269. 25. μαινόμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. (subaudi ὑπὲρ) 322. 10. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι 325. 4. εὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίοις διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε 364. 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385. 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία 1394. 4. Arete, dea, numen persona quasi humana indutum. τοιοῦτος εἴη, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. vt si quis filius deae Aretae, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nasceretur 1407. 24.

ἀριθμεῖν] ἀριθμήσει τοῦτο ἓν χάριτος μέρει, ἃ ὀφείλει δίκην δοῦναι 508. 5. ἠρίθμησε Φορμίων τὸ ἀργύριον et zahlte das Geld aus 1192. vlt. ἠριθμήθησαν αὐτῷ 1303. 1.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἀγνεύειν 618. 9. numerus minor interdum, non ante maiorem, sed post ponitur, non ascenditur, sed descenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μησὶν ὕστερον 987. 16.

ἀρισᾶν prandere. ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀρισῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155. 26. 1156. 8. ἔπινον, ἐπειδὴ ἀρισήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257. 9.

ἀριστεῖον] ἦν (Mineruam aeneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς Βοιβάρεως πολέμου ἀνέθηκεν 428. 15. testimonium et praemium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse. 428. 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν) 616. 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν Βοιβάρων 1378. 5. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς αἰσχρὸν βίωτον ἑαυτῷ ἠγήσατο τὸν βίον 1399. 2. ὁ δαίμων ἄλλῳ τἀριστεῖα ἐδίδου 1399. 4.

ἀριστε-

Digitized by Google

ἀριστερὰ sinistra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531. 12. 1072. 24. τῆς ἐπαριστερᾶς [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι μέχρι βορυσθένους 926. 2.

ἀριστεὺς] ἀριστεῖς ἐξ ἁπάσης τῆς ἑλλάδος 1392. 4 ἀριστίνδην αἱρεῖσθαι 1069. 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes. φυλάξας τὰς στρατιώτας 675. 17.

ἄριστος] πράττειν τὰ ἄριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, praeclarissima 254. 11. 310. 19. ὢν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τὰς θεὰς ἐποιήσατο μάρτυρας 300. pen. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, ἐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας 311. 12. ὑποκριτὴς ἄριστος 329. 26.

ἀρκέντως 813. 8.

ἀρκτῶρος. post ortum astri Arcturi e Ponto enauigantes multo maius aes foenebre dabant, quam ante, in ratione, vt 300. ad 225. ob discrimina maris, quod tum saeuire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. ἐὰν δὲ μετ' ἀρκτῶρον ἐκπλεύσωσιν ἐκ τοῦ πόντου ἐφ' ἱερὸν 926. 4. ἕως ὁ ἔκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ ἀρκτῶρον [scil. ἐκπλεῖν εἰωθότων] ἐκ τοῦ πόντου ἐγένετο 1212. 23.

ἁρμόζειν] ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, ὃς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν 240. 2. ἐχ ἁρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων 1025. 4. ἁρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν 1408. 20.

ἁρμοστὴς] τὰ κύκλῳ τῆς ἀττικῆς κατεχόντων ἁρμοστῶν 258. 6. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς 740. vlt. praedae ex vxorum liberorumque vectorum venditione collectae decimas Harmostae dependens, h. e. praetori a Lacedaemoniis ibi constituto.

ἀρνεῖσθαι] post se trahit infitiationem s, vel μὴ. ἀνθρώπους μισθωτοὺς, οὓς ὁδ' ἀρνηθῆναι ἔνιοι ὡς ἔκ εἰσι τοιοῦτοι

τοιῶτοι 124. vlt. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει; 147. 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundae 319. 24. ὡς ἐκ ἐκεῖνος ἐγεώργει τὴν γῆν, ἐκ ἠδύνατο ἀρνεῖσθαι 871. 15. ἀρνῆται τὴν διαθήκην neget testamentum vnquam scriptum atque relictum esse 955. 10.

ἄρνησις] ἐδ' ἄρνησις αὐτοῖς ἐστι, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν 392. 12.

ἀροτρεὺς βοῦς 531. 19.

ἀρραῖος Οἰνόμαος 307. 25. Hesychius exponit sic Ἀρραῖος Οἰνόμαος: Δημοσθένης Αἰσχίνην ἔτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περιοσῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέης τὸν Οἰνόμαον.

ἁρπαγὴ] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422. 9.

ἁρπάζειν τὰ ὅπλα 34. 8. τὴν δὲ ἐλπίδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἔτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων ἐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων 103. 16. 146. 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἁρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078. 5. παίει με πυζ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

ἄρρην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄρρενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων 1084 6

ἄρρητος] βοᾶς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268. 13. ἔθυε τὰ ἄρρητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369. 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους θυσίας 1370. 14.

ἀρρωστεῖν] ὅταν δ' ἀρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται 155. vlt. ἀρρωστεῖν προφασίζεται 379. 15. ἐξόμνυσθαι ἀρρωστεῖν. iurato excusare valetudinem 379. 17.

ἀρρώστημα] ἐὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῇ 24. 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808. 14.

ἀρρω-

ἀρξωσία] ἢ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ τῆς λίαν ἀρξωσίας ἐπαλλαγῆτε 1459. 26.

ἀρτᾶν] τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397. 1. ἡ μὲν ἓν ἀρχὴ τὸ ταῦθ' ὕστως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται 1449. 18.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422. pen. ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423. 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τὰς ἄρτους κατ' ἀβολὰς 918. 9.

ἀρχαῖος] vetuſtus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεχώσας 208. 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστου ὑμῖν ὑπαρχόντων 220. 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν λίμναις 1371. 4. b) obſoletus, dudum obliuione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά 597. 18. c) ſors, vulgo *das Capital*, cui foenus, vſurae, *die Zinſen*, opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc ſignificatu vſurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. Sorte decedunt, ſeu creditoribus permittunt caput fortunarum ſuarum, ſuper quo pecunias mutuo ſumſerant. *Sie machen banquerout* 816. 15. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819. 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεδωκὼς 914. 28. εἰ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *Capital und Zinſen.* 914. vlt. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποζεῆσαι, *er meint, er müſſe meinen Vater, nicht nur um die Zinſen, ſondern ſelbſt auch um das Capital bringen* 1200. 19. ἀποδῦναι ἔτε τὸν τόκον, ἔτε τὸ ἀρχαῖον 1253. 8. 1292. 8.

ἀρχαιρεσίαι comitia legendorum magiſtratuum 677. 16. et alibi.

ἀρχαίως] ἔτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123. 20.

ἄρχειν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebuſque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη

τῶν

τῶν ἑλλήνων ἤρξαν Athenienſes ἑκόντων 35. 5. 174. 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε 104. 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βέλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132. 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βέλτεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι 144. 17. ἐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας. b) magiſtratum, honorem gerere. ἐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747. 6. ζῆν ἠρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195. pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum praeire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγε, μήτε ἔργε ἀδίκε 189. 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτε ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως ἔτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν 269. 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου 595. 13. κυρίους εἶναι τὰς νόμας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τω προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id eſt καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. vnde oportet illam legem ſui valoris exordium capeſſere 713. 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξάμενους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116. 15. ἐ βέλομαι δὲ δυσχερὴς εἶπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226. 19. quae ab oratore poſtulantur, ſunt haec. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις 308. 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκαποτέχνων 932. 7. παντὸς ἀρχομένης σπεδαίε λόγε καὶ ἔργε ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462. 26. ἂν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635. 27. d) ἄρχων] ἐδ' ἂν τις τῶν ἐντεῦθα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὤν 264. 1. e) ἀρχόμενοι, qui ſub imperio, in poteſtate alicuius ſunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τὰς ἀρχομένας 154. 24.

ἀρχεῖον. tribunal, diкaſterium, forum. τὰ παρ' ἐκείνοις ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145. 15.

Digitized by Google

ἀρχὴ principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21. 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29. 4. ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208. 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἔχει τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288. 10. ἀρχὴν [praefationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἶομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ ἔτος ἔπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345. 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τῷ Φενακισμῷ primi auctores fuisse ferebantur imposturae, eiusque culpa ipsis, vt principibus, imputabatur 371. 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν ita rem ordine enarrare, vt res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539. 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia 1257. 7. b) imperium, potestas, maiestas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν de magna et ex insperato oblata potentia 69. 1. 577. 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quaeque prytaneatu fungitur, seu Archontem, Archontesue, aut Prytanes. et vniuerse honorem, magistratumue cum imperio coniunctum. ἀρχὴν κληρῶν, οἷον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτης 997. 16. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu iam defunctae 1145. 26. 1146. 8. ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχὴν 1244. 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθείς 1306. 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχὴν munus capessere 1369. 19. πρίασθαι 1369. 20. priore loco est ἀρχὴ honos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 1455. 15.

ἀρχηγέτης ἥρως, ᾧ ἐπώνυμοι ἦσε 1072. 25.

ἀρχηγὸς ἑλλήνων 1378. 6. 1398. 18. et 21. et 27.

ἀρχίδιον magistratulus infimi ordinis 314. 7. ἀρχίδικος citat e Dem. Iulius Pollux VIII. 83. Sed

sine

Digitized by Google

fine dubio ibi ἀρχιδίοις leg. eſt, et ſignificatur locus Dem. p. 314. 7.

ἀρχιθεωρεῖν Architheori munere fungi 552. 4.

ἀρχιτέκτων deſignator, inſpector, moderator operum publicorum. θέαν μὴ καταναῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κελεῦσαι 234. 23. b) ſenſu figurato, vt apud latinos quoque architectus, pro auctore, conſtructore, effectore conſilii, vel machinationis 1018. 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς 1286. 10.

ἄρχων] τῷ ἄρχοντι, Eponymo puta, προσέταττον ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων 940. 10. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαῤῥήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376. 17. Archontes nouem immunes erant trierarchatuum 465. 18. eorum erat curare, vt dies feſti recte celebrarentur 517. Archon tibicines choris per ſortem diſtribuebat 519. 1. per ludos geſtabat coronam auream 520. 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, ſi quis pulſaſſet, conuiciisue inceſſiſſet, is infamia notabatur 524. 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα ſenaculum, vbi Archontes ad deliberandum conueniunt 542. 2. Archontum erat, arbitria iudicum pedaneorum ſubſcriptione ſua confirmare 542. 8. Archontibus erant ſui aſſeſſores 572. 10. apud Archontem denuntiari debebat, ſi qua vxor maritum deſeruiſſet 871. 2. Archon eponymus cognoſcebat in cauſis filiarum virginum, quas patres heredes reliquiſſent 980. 1. 1068. 8. item de poſſeſſione legitima iniuſtaue hereditatum 1052. 20. 1054. 17. 1080. vlt. 1135. 25. quid ſibi vult obſcurus ille locus Etymologi v. Ἄρχων. p. 15'. — ἀφ' ἧς καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἷς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἓξ, βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἄρχων. ἔτοι δὲ ἰδίως εἶχον [num ἔτοι δὲ ἰδίας δίκας δικάζειν, vel ἴδια δικαστήρια εἶχον) ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει. quid

Digitized by Google

ſcribit? et vbi? ea oratio non eſt apologia, ſed accuſatio. ad curam Archontis ſpectabant orbi, et orbae, atque viduae, domusque deſolatae 1076. 14. apud Archontas fiebant ἀντιγραφαὶ, ſeu conteſtationes litis de falſo dictis teſtimoniis 1128. 9. et ἀνακρίσεις, ſeu ſcrutinia partium litigantium ante litis conteſtationem 1324. 14. Cum archontes ſic nude nominantur, non ſemper nouem Archontes deſignantur, ſed vniuerſe fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quaeſtura, praetura, Strategatu, praeſidentes ſiue in ſenatu, ſiue in dicaſterio quocunque. foedus vtique ſit error, vbicunque locorum ἄρχων aliquis appelletur, ibi ſtatim cogitatione ad Eponymum deferri.

ἀσεβείας cauſae agebantur in foro regis ſacrorum 940. 13. ἀσεβείας γραψάμενος τὴν ἀδελφὴν τῦ λακεδαιμονίε. 1301. 15.

ἀσεβεῖν] ἐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347. 24. ἀσεβῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν 1349. 6.

τὸ ἀσέβημα ἤδη ὑμέτερον γέγονεν. culpa impietatis ab illa ad vos tranſit 1382. 15. κοινὸν (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, ἐκ ἀδίκημα μόνον 548. 11.

ἀσεβὴς] ἵνα ἐν ἅδε τοῖς ἀσεβέσι τιθῆ τῦτον τὸν νόμον 736 pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τὰς ἀσεβῦς γράφουσιν ἐν ἅδε 786. 12. cur Phocenſes ἀσεβεῖς appellentur v. Schol. ad 364. 6.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγαινον 1257. 25.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἣ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος 131. 11.

ἀσελγεῖν] ἠσελγημένας facinora per petulantiam commiſſa 521. 2.

ἀσελγὴς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεςέρους 23. 19.

ἀσελ-

Digitized by Google

ἀσελγῶς τινι χρῆσθαι 120. 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216. 22. ἀσελγῶς ζῆς ἔτους, ὥστε καὶ τὰς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι 958. 16. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντας τὸν βίον 1355. 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ 1355. pen. ἀσελγῶς περιπηλακίζετο ὑπὸ τῶν φρυνίωνος 1356. 24.

ἀσθενεῖν aegrotare 13. 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον — 307. pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι 1459. vlt.

ἀσθενὴς ὢν τοπαταρχὰς 12. 25. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι 154. 19. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186. 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι ποινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 16. ταλαθὲς ἰσχυρόν ἐστι καὶ τἀναντίον ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπραικόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406. 2. ἀσθενέστερον εὑρεῖν τὸ δίκαιον 642. 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τῷ πλουσίῳ, ἐὰν ἀδικῆται, δύνασθαι λαβεῖν 1122. 8. πάντα τἄλλα παρ' ὑμῖν ἑωρακότες ἀσθενέστερα τῷ νόμου γεγενημένα 599. 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν 637. 18. εἰς ὠφέλειαν ἀσθενὲς 1471. 4. quod parum prodeſt.

ἄσιτος] ἀσίτους impaſtos, ieiunos, vacuos, καὶ ἀγρύπνους 1213. 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223. 9.

ἀσκεῖν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἠσκήκαμεν. aduerſus nos ipſi armauimus, inſtruximus, aluimus, artibus veluti palaeſtricis et campeſtribus erudiuimus 36. 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται 124. 16. ἀσκοῦντες τὸν ἔνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους 799. 13.

ἄσκησις exercitatio palaeſtrica 1408. 4.

ἄσμας] ἀσμάτων αἰσχρῶν ποιητὴς 23. 21.

Digitized by Google

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα libenter in se suscepit 855. 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φάσκοντα ἑωρακέναι με 970. 25. ἄσμενον ἀφήσειν με τὸς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν 1161. 26. ἄσμενος ἤκουσε 1161. vlt.

ἀσμένως ἀκούειν 237. 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει 295. 21.

ἄσπεισος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10. immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere.

ἀσπιδοπηγεῖον, vel ἀσπιδοπήγιον officina fabricandis scutis 945. 15. et alibi.

ἄσπονδος πόλεμος implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est 314. 16.

ἄσπορος] ἔστε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυίᾳ 279. 4.

ἀσάθμητος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσαθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertissimum, de cuius voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit coniectura 383. 5.

ἀσεῖος] ἂν ἓν ἢ δύο ἀσεῖα εἴπωσι 689. 6. τὰ τῶν λόγων ἀσεῖα τῷ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτὸς 1441. 22. πολλὰ ἀσεῖα ἂν εἴπωσι 1461. vlt.

ἀσεφάνωτος ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπῆει 331. 3.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν 1307. 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν ἔσαν μαρτυρεῖ 1312. 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt. Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσήγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδὼς 1315. 20.

ἀστράβη mulus clitellarius, vt Moeris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος.

ἀστρατεία cum quis a castris abest, expeditioni militari iussus cum reliquis ciuibus interesse omisit. ἀστρατείας

Digitized by Google

τείας ἐάλω 533. 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν 999. 6. ἀστρατείας γραφεὶς 1353. 25.

ἄστυ] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται 792. 21.

ἄστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cuiusque priuatas et intra moenia oppidi sui copias nostras reciperent 300. 1. ἐχὶ τὸν κύκλον μόνον τῶ περιαμῶς, ἀδὲ τῶ ἄστεος 326. 1. τὰ ἡρακλεια ἐν ἄστει θύειν 379. pen.

ἀστυγείτων 632. 26. 1381. 23.

ἀστυκὸς vrbanus, qui moribus, studiis vrbis, vita et commoratione in vrbe delectatur, eamque rusticationi praefert. δυσχεραίνοντος ὅλως ταῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκῆ 1274. 24.

ἀστυνομεῖν honore aedilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi 1461. 11.

ἀστυνόμος differebat ab ἀγορανόμω eratque de magistratibus inferioribus 735. 10.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoscere recusat. ἀδεὶς τῶν ἀσυγγνωμόνων δικαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν 547. 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 23. ἀσύμφορον ἡγεῖμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491. 6. ἔτω σφόδρα ἐναντίον ἦν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654. 9. 729. 2. 804. 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456. 1.

ἀσύνθετος qui non patitur se ad pacta conuenta, seu ineunda, seu seruanda, adduci. ἀσυνθετώτατον 383. 6.

ἀσύντακτος cui partes suae demandatae non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque iussus certa pensa praestare et conferre in publicum corpore fortunisque suis 170. 19.

ἀσφάλεια] ἃ μὲν οἶμαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπῶντα ὑποτείλασθαι 14. 4. μέγαν εὐθέως

Digitized by Google

τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et caedes violenta, a qua securi sunt eiusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142. 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143. 20. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οὗ δ' ἀσφαλείας 154. 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἠρημένης 295. 16. ἐδὲ προνοίας χώραν ἐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι 301. vlt. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας ἐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319. 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472. 14.

ἀσφαλὴς] τὴν τῷ τὰ βέλτιστα λέγειν ἁδὸν παρέσχητε ἀσφαλῆ 31. 19. ἀσφαλὴς καὶ ἀπραγμόνων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150. 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. ἐ πάνυ καλὸν, ἐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι 395. 5. ἀσφαλὴς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον ἔτοι πρέδοσαν 372. 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460. 15. ἐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ 1025. 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220. 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143. 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν 241. 5. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν ἔτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἔστιν ἀσφαλῶς πολιτεύεσθαι 399. 6.

ἀγχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην 555. 26. aegre ferre quod ad poenas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονεῖν, ἃ δέλων, ἐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα 609. 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα 1396. 26.

ἀσχο-

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινα ἀσχολίαν ἑαυτῷ 94. 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγεσν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαιρεῖν τὴν αὐτῦ παρῦσαν 1033. 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081. 25. negotium, occupatio creata a neceſſitate rerum ſuarum ſatagendi.

ἄσχολος] θηβαίων ἀσχόλων ὄντων 36. 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὧν 900. 18.

ἄσωτος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1024. 22. eſt is, qui neſcit σώζειν pacta tueri, conſeruare parſimonia et ſobria adminiſtratione, ſed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025. 19.

ἀτακτεῖν. cum exeundum in caſtra eſſet, domi manere, militiae ſuae munia defugere, pati ſe in acie et caſtris deſiderari 31. 16.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774. 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν 38. 14.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν 38. 14.

ἀτέλεια] ἃς ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173. 7. quarum rerum nulla eſſet Athenis immunitas, eae p. 464. vlt. ſqq. enumerantur. τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἐστν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τῦ μετοικίου 691. 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηὶ λειτυργιῶν 1217. 23. ἐξ ἀτελείας ἔχων καλὴν ἑταίραν. eine ſchöne Geſellſchafterinn, die ihm nichts koſtete 1358. 11. ὅσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων 1353. 23. quo e loco colligi poſſe videtur, functionem aliquam publicam ius ἀτρατείας dediſſe, vt illis muniis fungentes a militia legitime abeſſent.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχυσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461. 15.

ἀτελὴς liber a neceſſitate pecunias contribuendi, aut moleſtas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένυς τὺς πλυσίυς 260. 10. ἀτε-

Digitized by Google

λης τῶν ἄλλων λειτουργιῶν 565. 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι δ δυνάμενος 568. 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τῷ ἐνιαυτῷ πρόσοδον 816. 8. *reiner Profit*, lucrum, quod supereſt deductis omnibus in rem factis ſumtibus. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν *zollfrey*, cuius nullum vectigal ſoluitur 917. 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt 1044. 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τῷ κλήρῳ. adiudicatio erit irrita, caſſa 1055. 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν τοῖς αὐτοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419. 3. et 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

ἀτιμάζειν contemtui habere 1016. 20. et 25. 1017. 11.

ἀτίμητος δίκη actio eſt ea, cuius poenam, vel mulctam, cauſa cadenti non arbiter, aut iudex pro ſenſu ſuo irrogat, aut aeſtimat, ſed lex iam dudum definiuit atque praeſcripſit, quid reus condemnatus luere in aere patiue corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσηται 543. 16. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην 978. 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας 1276. 19. cauſarum hoc genus erat durius atque acerbius, vtpote in quo aequitati et indulgentiae iudicum locus nullus eſſet, ſed ſeueritas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] ἢν ἂν ἑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι 122. 12. ἀξιεῖν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283. 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τῷ θανάτῳ τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δεδευσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296. 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας 835. 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam ius in foro ſtandi amitteretur, a patre defuncto filius, quaſi hereditate traditam, ſuſcipiebat, gerebatque, donec, quae pater aerario debuiſſet, lueret 603. vlt. Superſtite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eoque licebat

Digitized by Google

cebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere 1322. 10.

ἄτιμος ἔξω καὶ πολέμιος τῆ δήμου τῶν Ἀθηναίων 121. pen. vbi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τῆ στρατηγῆ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200. 11. ἄτιμός τινος, exsors alicuius honoris. ἀτίμως τῆ συμβελεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200. 15.

ἀτιμῶν priuare iure in foro stando. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῆ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσεν ἐπεξελθών 548. 8. ergo qui actiones maiestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τὰς νόμους, ἐὰν ἁλῶ, τὸ τρίτον μέρος τῆ σώματος ἠτιμῶσθαι 1231. 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτὸν 743. 21. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347. 5. e Midiana, ni fallor.

ἄτοκος aes, cuius nulla dependitur vsura, quae gratuito alicui conceditur vsurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250. 12.

ἀτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν 1407. 14.

ἄτολμος καὶ μαλακὸς 106. 22. τίνα δὲ ἄτολμον ἢ καὶ δειλὸν πρὸς τὰς ὄχλους φασὶν εἶναι 405. 17. ἀτολμότατος πάντων 405. vlt.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη 16. 23. ἀδύνατα ἅπαντες ἀγνώμονα, ἀδ' ἄτοπον ὁρῶ 141. 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τινα) αὐτὸν ἃ δίκαια ποιῆται 198. 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχὴ 215. 12. pro ἀτόπως. Sic etiam p. 439. pen. in Aldina est ἀτόπως τισὶν δυσχερεῖς ἀνθρώποις. vbi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέ-

Digitized by Google

ἀτρέμας lente, suſpenſo et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας 982. 17.

ἄττα pro τινα, vel ἄττινα. ὁποῖα ἄττα ἂν ὑμᾶς περιῇ τὰ πράγματα 17. 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα neſcio quae ᾐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν 406. 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἄττινα. Etymolog. M. p. 167. 43.

ἄττειν ſubſilire, perſultare. ἄττων δεῦρο καὶκεῖσε 786. 5.

ἄττης, vel Attis. ὑῆς ἄττης exclamatio fanaticorum in ſacris Cybeles 313. 16.

ἀττικίζειν cum Athenienſibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον 1334. 10.

ἀττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ 1424. 1. conf. v. ἀττικῶς.

ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν ἀττικὴν 274. 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370. pen.

ἀττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 11. conf. p. 1424. 1.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς αὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis 196. 26. et vlt. item de priuatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμίοις ſua denudatis 533. 22. ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θρασοὺς ὄψει 314. 26.

ἀτύχημα] τέλειον τὰτύχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι 173. 11. καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν ἀθηναίων ἀτυχήματα εὐδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνει, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν ic.) 321. 9. ἐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι 643. 10. ἀτύχημα ἐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες 885. 6. ἐχ ἔτως ὄνειδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη 1434. 19.

ἀτυχὴς] ἐ γὰρ ἔτως ἄφρων, ἔτ' ἀτυχής τις εἰμὶ 34. 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς θηβαῖοι 231. 16. πῶς γὰρ ἐκ ἀτυχὴς, ὦ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς,

Digitized by Google

κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς ἀριστογείτονα ἐξεταζέσθω ἐμαυτὸν συμβαίνει 1485. 16. ἐγὼ γὰρ ἔτως ἄφρων, ἔτ' ἀτυχὴς ἐγὼ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βέλεσθαι μηδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν 34. 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μεταιτιῶν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1309. 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [vt si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι — 1100. 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua ius in foro ſtandi et ſacra participandi perit 533. 11.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

αὐδᾶν de oraculis, praedicere, vel imperare, mandare 531. 2.

αὐθάδης 1405. 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424. 9.

αὐθημερόν. adhuc eodem ipſo die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud euenit. αὐθημερὸν ἤσθετο 543. 11. 1069. 21.

αὐλεῖος θύρα 422. 23.

αὐλὴ] ἡ γυνὴ μὲ ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155. 26. 1156. 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ ἑλευσῖνι 1385. 2.

αὐλητὴς] αὐλητοῦς κεχορήγηκας 565. 6.

αὐλητρὶς 525. pen.

αὐξάνειν] ηὐξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipſi nos eum opibus, potentia 11. 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc eſt εἰς μέγεθος 19. 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον 19. 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ὤετο δεῖν 35. 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται 36. 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται 116. 9. ἐν μέσῃ τῇ ἑλλάδι αὐξανομένῳ λῃστῶν 140. 18. οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο, 328. 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἔμποροι.

Digitized by Google

ροι. ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297. 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης ηὐξήθησαν perfectae sint 1402. vlt. 1406. 6.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν 32. 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσιν αὐτάρκεις. ipsae sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum sufficiunt alieni non egentes auxilii 450. 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις 1393. 9. quae laudes iis, quibus insunt, vel solae sufficiunt ad vtilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et praedicatio, seu voluntas, aliis licet inuitis et praeconium denegantibus. αὐτάρκες κατασχεῖν πράγματα 1464. 14.

αὐτεπάγγελτος 247. 24.

αὐτίκα δὴ μάλα mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo vtar statim succurrente 778. 25.

αὐτόθεν (illinc) ὤχετο αὐταῖς πέδαις 614. 21. cum adhuc hic, Athenis, in vrbe esset 1215. pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in vnam aliquam domum ipsa in vrbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum. opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos 1110. 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιορκίας. cuius in arbitrio est, vt, si velit, impune peieret 215. 2. ἐ γὰρ αὐτοκράτορές εἰσιν ἀθηναίων τινὰ, ὡς ἂν βέλωνται, κολάσαι 1372. 14.

αὐτολήκυθος, qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi baiulus 1261. 17. 1262. 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον 11. 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς 11. 23. αὐτόματος ἦκεν ὁ καιρὸς 11. 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296. 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ 1420. 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ

Digitized by Google

πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρέσηται 1445. 20. πάντα αὐτόματα ἔσαι 1449. 20.

αὐτόνομος] τοὺς ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἴδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι 15. 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι 327. 8.

αὐτόπτης] ὃ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων κατασῆσαι 600. 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360. 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος ἔτος 471. 15. ὃ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) ἔτε καιρὸς, ἔτε τρόπος 1430. 12. ταὐτὸ τοῦτο aduerbialiter, *pari modo.* subaudi ποιήσας 526. pen. *iuſt ſo. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält ſich vollkommen ſo, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein.* Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametſi vnus tantummodo homo eſſet, cui ſerui ſinguli ſufficerent, tamen, quoties per forum cum faſtu et tumultu ruit, ternos quaternosue pone ſe trahit pediſſequos. αὐτὸς pro τις 95. 25. αὐτὸς pro ſolus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι ſolummodo per aeſtatem 123. 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτῆ 269. 13. ſolummodo ea, quae inprimis neceſſaria commemoratu ſunt, nulloque pacto praetermittenda. item 284. 20. αὐτοὶ in orationibus iudicialibus deſignat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀνάγνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀνάγνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασαῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. paſſim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὥς ἐμε. vltro, ſponte ſua redit ad me 1156. 3. ὃ δ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐκόντα 1178. 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] κατάσησον. in ſtatum priſtinum primigenium reſtituat 1044. 27.

αὐτο-

Digitized by Google

αὐτοσχεδιάζειν] ἐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίσασθαι, ſed rerum naturam e diſciplina vſuque longae exercitationis tenere δεῖ περὶ τῶν μεγίστων 1414. 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος, mera, pura puta ſimia tragica, *ein leibhafter tragiſcher Affe* 307. 25.

αὐτῇ hic loci, Athenis, in Vrbe. ὅσοι δ' αὐτῇ ἐπιδημεῖτε 1207. 6.

αὐτόφωρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι 382. 5.

αὐτόχειρ τῇ φόνῳ, qui manibus ipſe ſuis caedem patrauit 321. 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος 534. 4. ipſe per ſemet, non per alium ſubornatum, petulantiam ſuam coram populo, in publico, exſerere. αὐτόχειρά με τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam eſſe factum, ſeu ſuis me manibus peremiſſe 549. 5. τὸν αὐτόχειρα homicidam ἔχοντες ζητεῖτε 552. 18. αὐτοχειρίαι λαβὼν αὐτὸς 787. 26. ipſe ſuis manibus raptam.

αὐτόχθων] μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε καὶ κεῖνοι. Arcades puta 424. vlt. 1370. 14. ἧς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι 1390. 3.

αὐχήν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι ſinentes ſibi imponi) δουλοσύνης 322. 12.

ἀφαιρεῖν adimere, detrahere, eripere. 1) in actiuo. προφάσεις ἀφελεῖν 26. 2. εἰ μὴ Θεσπιαῖ, καὶ Πλαταιαῖ, καὶ τὸ τὰς Θηβαίας αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δῶσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν nisi commenta de Thespiis, et Plataeis, et Thebis mox poenas daturis, veritatem nobis eripuiſſent 354. 15. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ 1041. 14. ὥσπερ ἂν ἄλλο τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιρῶντας (ſcil. τὰς

τὰς ἀνθρώπους) quasi si homines vllius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τὸ τὰς θύρας ἀνοῖξαι 1041. 15. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. sepositа tantisper et ex animo amandata meditatione 627. 2. ἀφεῖλεν ἐδέν. nihil excepit, nil cauit 645. 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν in scribendo omittere 848. 6. τοῖς ὑφαιρεμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege poenam carceris 738. 26. 2) in passiuo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217. pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρεθείσης 516. 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ὁρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως 232. 23. 3) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος ὁ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud aequam eam esse 77. 13. constructio haec est. ὁ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ λέγοντας, vel ὁ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. ὁ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229. 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρῳ ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται 230. 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν. haec vobis quisquam eripiet. h. e. vincet negando vera ea esse, quae vos contenditis 447. 16. ὁ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τὰς χρήσεις ἀφειλόμην (subaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, vt alibi plenius legitur) 468. 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525. pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret, τὴν δωρεὰν 596. 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe poenas repetendi 581. 10. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597. 16. deposcenti aliquem ad poenam, denegare, tradere nolle, aut iam abducenti vi eripere 651. 8. et ibidem saepius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν

Digitized by Google

1327. 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τῆ τιμήματος (mulctae, qualis aeſtimata fuiſſet, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328. 8. 1358. 18. 1360. 4. ἀφήρησαι δὲ τὴν σαυτῆ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. ſpoliaſti ſocrum tuam ipſis neceſſariis alimentis 1123. 1.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν 181. 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστι 24. 8. χάρις ἀφανὴς gratia, cuius auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416. 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (ſcil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837. 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. vt pecunias illas coeco foenore, ſub nomine menſae Phormionis, exercere poſſet 1121. 17. τοῖς ἀφανῆ (obſcuram naſcendi ſortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν 1411. vlt. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς 1485. 7. Conf. φανερὸς. ἀφανὴς οὐσία ſunt facultates omnes, quae non ſunt in fundis, ſed in rebus mobilibus, vt e. c. pecunia parata, ſiue ea in arca aſſeruata iacet, ſiue penes foeneratorem quaeſtum facit, item veſte, ſupellectile pretioſa, mancipiis, equis, pecore, inſtrumento ruſtico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισαι 616. 9. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι 757. 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν 791. 16. κλινοποιὸς 820. vlt. eorum mentionem, quae vtique facienda in ratione geſtae tutelae fuerat, prorſus nullam facere, ſed articulum hunc alto ſilentio praeterire. ἀφανίζουσιν ἅπαν ὅλον τὸ ἐργαστήριον 821. 25. ἀφανιζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν ſupprimendis teſtamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controuerſam reddentibus his, atque ignorabilem, aegreque noſcitabilem

Digitized by Google

lem 827. 12. τὰς ἀνθρώπους ἠφάνισεν, quae mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submouit, effecit, vt nulla vsquam appareant 839. 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε 1319. 8. ἱερὰν ἐσθῆτα corrumpere, destruere, dilacerare 562. 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, ἐχ οἷοί τ' εἰσὶν ἀφανίζειν, omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere 689. pen.

ἀφειδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον 152. vlt. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255. 6.

ἀφελὴς] ὡς ἀφελὴς καὶ παιδιᾶς μεστὸς ἁπάντα 1489. 10.

ἄφεσις τῶν πλοίων 251. 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. Quittung und Verzicht 893. 13. τὶς ἅτως ἄφεσιν, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ' ἑαυτὸν κεῖσθαι 1114. 7.

ἀφημερεύειν diem extra stationem assignatam agere 238. 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106. 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547. 25. tot mala perpetrauit, vt tanta esset ipsius accusandi copia.

ἄφθονος] ὡς ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων 219. 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύεται 312. 17. ἄφθονον εἶπε ὄντα τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι 1208. 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐπιτυγχάνειν 1442. 25. Conf. p. 1424. 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470. 12.

Digitized by Google

ἀφθόνως] καὶν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνοις (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit) ἐντύχωσιν et vbi in vberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424. 20. τοῖς παρεῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* 1473. 19.

ἀφιδναζε 1348. 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μονονοχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. praetermittere 11. 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quae est magna violentia et iniuria legibus patriis oblata 215. 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246. 1. πάντα τἆλλα ἀφεὶς καὶ παριδὼν 277. 4. τὸ παρεληλυθὸς παρεὶ πᾶσιν εἰς ἀφεῖται absoluitur, quaesitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat praeteriti temporis acta ad examen notamve reuocare 292. 12. ὑπὲρ ἃ πάσας ἀφῆκε φωνὰς nihil sibi reliquit indictum 293. 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301. 19. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λανθάνῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 365. 25. ἀφιέναι liberum ab accusatione remittere, absoluere 372. vlt. ἐξ' ἀφιέντων ἀφίησι. etiamsi vos ipsum a crimine maiestatis absoluatis, (Aeschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, eiusque eiurare amicitiam 377. 11. τὰς δίκας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant 540. 11. ὧν προσῆκέ σοι τὴν ὀργὴν εἰς εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι emittere, tanquam virus excernere, ἐξὸν εἰς τὰς ὁμοτέχνους σου πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν ἔτω σε θρέψαντα πατέρα 611. 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante 708. 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes. h. e. noluit eorum sententiae causae suae decisionem permittere, sed missos eos fecit 861. pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων

Digitized by Google

των 896. 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diuersa sunt. ἃ τῶνδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε 952. 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς παντάπασιν τοῦτο 966. 3. ἐπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. (planius vtique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεποικόσι, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα) 983. 17. αἰδέσηται καὶ ἀφῇ absoluat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat 983. 19. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τῷ φόνῳ, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντα, ἑδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεσιν ἐπεξιέναι 983. 22. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρὸς 1155. vlt. 1156. 1. τηρῶντες τὴν οἰκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει 1211. 15. πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι 1225. 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condono 1247. 2. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354. 25. ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς 1395. 21. ἀφεθέντες τοῦ δεσμοῦ 1464. 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα 1480. 11.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσανακρίσεσιν ὑμῶν. praeter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonaue) redeuntia, dii haec quoque monita, mantissae instar, nunquam non addunt 532. 3. domum redire, vt si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος 1188. 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν redit e peregrinatione negotiationis priuatae gratia suscepta 1193. 18. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedaemone puta et Argis) legati huc venerunt 1423. 27.

Digitized by Google

ἄφιλος ἔτως ἐκ ἦν, ὥςε — tam amicis denudatus 1246. 11.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τὰς πολεμίας ἐποήσατο 58. pen. abitum, discessum, profectionem. ἄφιξις οἴκαδε domum reditus 1463. 6. 1484. 6.

ἀφίεσθαι et ἀποσῆναι] πῶς ἔχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεσήκατε 78. 21. concessistis, destitistis. ihr seyd davon abgestanden, ihr habt euch dessen begeben. ἀφέσατε τότων αὐτῷ 99. 4. 198. 22. καὶ τῷ πάνυ πόρρω νῦν ἀφεσᾶναι δοκοῦντι προσέρχεται 118. 21. ἐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέσηκε 129. 11. 146. 14. ἐδὲ νῦν ἀποσήσεται ὁ ἀθηναίων δῆμος τῶν θηβαίοις συμφερόντων 291. 1. 327. 23. ταῖς γνώμαις ἀφεσήκατε τῶν πραγμάτων 131. 7. ἐδ' ἔτως ἀποσατέον τῇ πόλει τότων ἦν 294. vlt. conf. 295. 5. ἀποσὰς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας 328. 5. ἀφίσαμαι τῶν πεπραγμένων 350. 20. ἐγὼ δ' ἀφίσαμαι exsors huius causae volo haberi, ich sage mich davon los, und mag nichts damit zu schaffen haben 355. 20. μὴ νῦν ἀφίσασο — ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355. 21. ἀποσῆναι τῆς πατρίδι θεωρίας 380. 21. ἀφεσηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων 385. 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέση sich des ihrigen begeben hat 386. vlt. τῶν τοιότων ἐθῶν ἀφεσᾶσι 489. 14. ἐδ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ ἀποσατέον 499. 10. ἀποσῆναι τῷ κακόν τι ποιεῖν 504. 7. ἀφίσαται τῷ βοηθεῖν ἑαυτῷ 560. 20. ἀφισάμεθα τῷ σίτῳ. concedimus de frumento, iuri, quod nobis in illud est, renunciamus 887. 11. ἀφίσαται τῶν ἐκείνῳ renunciat hereditati bonorum eius 924. 22. τῶν τῷ ἀδελφῷ 939. 6. ἀφίσαμαι μετὰ τῆς ἄλλης ὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044. 18. ἀφισάμενος ἄλλε τινὸς τῶν δικαίων. nolens cedere vllo alio de genere eorum, quae fieri par est 1167. 12. ἀφεσηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse 1230. 7.

ἀποσῶ

Digitized by Google

ἀποσῶ τούτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος 1280. pen. ἀφίσαται τῆς προικός. entſagt, thut Verzicht darauf. 1363. 14. τῷ ἀγῶνος 1386. 15. λόγον ἔχειν οἶομαι παντάπασιν ἀφεσηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων 1446. 1. diſtantem, diſcrepantem. ἐκ ἀπέσην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας 1468. 18. ἐ γάρ μοι χρήματα ἄνευ προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίεμαι 1485. 1. b) ἀποσήσασθαι curare, vt alter, a quo rem, e. c. aes, emeris, rem illam venditam tibi ſtatera appendat, quo tu verum eius pondus, eoque valorem, cognoſcas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποσησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum ſeruorum noſtrorum, qui aes ſibi traditum ſuſceperit, atque a tradente pondus aeris ſibi libra approbari curauerit. *der es ſich hätte zuwägen laſſen* 1199. 24.

ἀΦορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθένδε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορῶ. verſus Athenas hinc quotidie proſpicio 1472. 15.

ἀΦόρητος] ἀφορητότερον οὐδὲν ἐστι ὕβρεως 529. 9.

ἀΦορίζειν excipere, eximere, excludere a regula vniuerſali 719. 37. ἀφορίσας pro ἀφωρισμένως ſingulariter, peculiariter, excluſis reliquis 778. 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περισοιχίζειν. palis, indicibus oppignerationis, ſepire, h. e. oppignerare. *verhypotheciren.* ὅσης τότε ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη. *mit Pfählen beſteckt, verpfändet* 1202. 21.

ἀΦορμὴ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. τοσούτων πλεόνας ἀφορμὰς αὐτῷ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοιαν ἔχομεν 156. 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τὸνομα ἀφορμὴν 171. 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186. 13. ἀφορμὴ fundus, caput pecuniarum, *das Capital.* quod impenditur foenori quaerendo, aut negotiationi exercendae 186. 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, neruum rerum gerendarum) ἅπερ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον 559. 23.

εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank ſtehen gehabt. 947. 22. πίστις (der Credit) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσοίσειν conferre materiam, vnde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403. 9.

ἀφοσιῶσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾷστα τὴν συμφορὰν φέρειν. vbi ritibus atque ceremoniis ſtatis et legitimis ſatisfeceris, atque religione te liberaueris 1160. vlt.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, ſtultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀσοὶ βέλονται 421. vlt.

ἄφρων] ὃ γὰρ ἔγωγε ἔτως ἄθλιος, ἔτε ἄφρων ἦν 395. 17.

ἄφυκτος] καὶν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσαι. poenam et exitium effugi non poſſe 1479. 3.

ἀφύλακτος] ληφθῇ 45. 5. ſecurus, qui ſibi non ſatis cauet 671. 7. τοῖς φυλαττομένοις ὀδὲν ἔτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι 1451. 8.

ἄφωνος] σὺ δ' ἀφόνε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένε 292. 6. πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκέντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης 294. 19.

ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προσκλαυσμὸν ἄγειν 330. 14.

ἀχάριστος] τἔτον δ' ὃ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικωτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι 1185. 5.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνε τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155. 19. natura ſolent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτὸς 226. 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγήσονται 1478. 9.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι 504. 13.

ἄχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πωλέντων γίγνεται 121. 15. ὃδ' ἀχρη-

ἀχρηστοτέρους νομίσας θηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν 382. vlt.

ἀχρήστως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν 1414. 5.

ἀψευδεῖν] lex iubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona fide vti 459. 20. ἧς τῷ μετέχοντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι 1490. 16.

ἀψευδὴς πρὸς ἅπαντας 507. 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν 461. 1.

ἀψοφητὶ 797. 12.

ἄψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδέν ἐστιν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἐᾷν ἄκριτον 645. 20.

βαδίζειν] τὶ τὸ κωλύον ἐστὶν ἐκεῖνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται 12. 22. δεῦρο β. 16. 20. ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος 390. pen. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω 226. pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι 244. 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum 271. 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia 314. 21. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπήει 392. 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ 534. vlt. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (μειδίᾳ) ὁδὸν. 542. 26. βαδ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν de magistratibus in domos priuatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum 554. 16. τὸ πρᾶγμα ἤδη περαιτέρω βαδίζει. vlterius, quam par est et expedit. 688. 14. ἐφ' ἑκάστην ἁπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν (subaudi ὁδῷ) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia prospere, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾷν δεῖ 772.

Digitized by Google

18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα 873. 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quae in signis habebantur scaeuitatis, rusticitatis, superbiae 981. 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982. 17. ἡγέμενος ἐγὼ ἀπεράγμονος εἶναι καὶ μετρίᾳ πολίτῃ, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. βαδίζειν ἐς ἄνδρας πρόσθεν in exsequiis funerum 1071. 4. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπλωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120. 21. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122. 17. βαδίζει παρὰ τὰς τοίχας ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. 1124. 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem aduersus subscriptorem, ex titulo falsae et ementitae citationis 1251. 20. αἱ τιμαὶ τῶν σίτων ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. der Preis fiel, gieng herunter, schlug ab 1285. 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἡσθένει 1364. 10.

βάδισμα incessus, modus incedendi 982. 18.

βάθρον] τὰ βάθρα subsellia scholastica σπογγίζων spongia detergens 313. 12.

βαίνειν] ἴσα βαίνων πυθοκλεῖ 442. 15. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120. 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad iudicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera aenea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298. 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981. 25.

βαλανεῖον] λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ 1217. 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259. 27.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ἔτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 12. χαράκωμα βαλλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254. 27.

βάραθρον] χαμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101. 1. et 135. pen. τοῦτο ἡδέως ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον,

μοι, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, φάραγγας, βάραθρα 793. 6.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51. 24. ἔθ' ἡ ἕλλας, ἔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ ταὐθρώπε 118. 7. ὃ μόνον ἐχ ἕλληνος ὄντος — ἀλλ' ἐδὲ βαρβάρε ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119. 7. τὴν πρὸς τὲς βαρβάρες καὶ τὲς τυραννες ἀπιστίαν ἐν ἧν πρίασθαι 121. 3. εἰ μὲν ἦν ἕτερός τις ἦν τράπος, ᾧ τὲς βαρβάρες οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τὲς ἕλληνας 180. 25. βάρβαρος 187. 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνδρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε 197. 11. εἰς ἐνίας δὲ αὖτ' ἕλλήνων βαρβάρες κατοικίζει 289. 13. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φονερὸν ποιεῖ 563. 14. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110. vlt. βάρβαρός ἐσι τῷ μισεῖν ἐς αὐτῷ προσῆκε τιμᾶν 1111. 1.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῆειν 1103. 17.

βαρὺς homo proteruia, insolentia, importunitate, arrogantia grauis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς θηβαῖοι 231. 15. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀττικὴν διὰ θηβαίων κεκόμικας 307. 17.

βαρύζονος] τοῖς βαρυζόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑπερηφανοις 314. 10.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος importunitate τῶν θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237. 14.

βασανιστὴς] seruus vbi esset ex auctoritate iudicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστὴς, tortor, qui torturae interesset, caueretque, ne aduersarius seruum vltra praescriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatis a seruo, pretiumque serui aestimaret, si per tormenta sic eum laedi eueniret, vt domino fieret inutilis 978. 11.

βάτα-

Βάσανοι erant tam priuatis in cauſis, quam in publicis, ſed in his torturae intererant vndecimuiri 1254. 1. *τὴν ἀπάτην χυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τῆ χρόνῳ βασάνῳ* 1456. 21. Si rei ſeruus ad actoris poſtulationem torquendus eſſet, fiebat hoc ſecundum pactum inter actorem atque reum, quo conuenerat, *καθ' ὅ, τι ἔσαι ἡ βάσανος*, de modis tormentorum applicandorum 1120. 5.

ἡ Βασιλέως Athenis antiquitus erat *τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων* 1370. 13.

Βασίλειος στοὰ. porticus, in qua rex ſacrorum forum haberet. Sed et Areopagitae ibi conſidebant 776. 20.

Βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ 72. 2. proprie et per eminentiam ſic appellabatur rex Perſarum. *τῶν Βασιλέως ἀξίως χρημάτων ἐσὶ* 169. 4. *παρὰ Βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι* e caſtris regis Perſarum, vbi ſtipendia meruiſſet, domum redire 1185. 20. *Βασιλεὺς* rex ſacrorum iudicabat de ludis et in cauſis impietatis 940. 13. *ὁ Βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθυε* 1370. 14.

Βασίλισσα] *τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους* (*θυσίας ἔθυεν*) *ἡ γυνὴ αὐτῆ* (regis ſacrorum puta) *εἰκότως, βασίλισσα ἅσα* 1370. 16.

Βάσιμος] *τέτῳ εὐθέως ὁρῶ τῶν τόπων τέτων βάσιμον ὄντα* 793. 5.

Βασκαίνειν] *εἰ, ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι* 94. 19. *βασκαίνομεν καὶ σκοπῶμεν, πόθεν καὶ τὶ μέλλει ποιεῖν* 95. 10. *ὁ δὲ* [Sycophanta puta] *σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τῆτο βασκαίνει* 291. 21. *hämiſch vorrücken, verunglimpfen.* cum datiuo conſtructum reperitur p. 464. 10.

Βατκανία] *οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἅπας καὶ βασκανία κατεφαίνετο* 348. 28. *πολλαχόθεν μὲν ἂν ἄν τις*

Digitized by Google

ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311. 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι τὸ ἐμοῦ πολίτευμα 262. vlt. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267. 8. βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγὼς 271. 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον 307. 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοὶ 330. 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582. 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Aeschines Demosthenem appellitabat 288. 17. βάταλος λέγεται ὁ μυξώας [sic. num ὁ μυξώδης. id est κορυζώδης, κορύζης μεστὸς. pituitosus. *ein rotziger Junge*] Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν p. 408. 33.

βδελυρεύεσθαι. improbum, detestabilem et conspuendum se gerere 214. 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478. 24.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106. 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον 405. 12. et 27.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες 165. 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις — 165. 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κεχρημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους 194. 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372. 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει 464. 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον 662. 17. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι tabulas de aere mutuo sumto, quibus de reddendo cauetur, sibi conscribi curare. *Sich eine Schuldverschreibung, einen Wechsel ausstellen lassen* 886. 26. τὸ βέβαιον προϊέμεθα certum dimittimus pro incerto, pecu-

pecuniam creditam pro ſponſione reddendi 1283. 8. ἢ γὰρ πεισθήσεσθε, ἢν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπεισμένοι 1451. vlt. τὰς συμφορὰς βεβαίως τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν 1480. 7.

βεβαιῶν verbis factisque qua fieri poteſt maxima ceremoniarum ſolennitate atque religione confirmare et promulgare 79. 5. βεβαιοῦσθαι operam dare, vt ſibi quam ſanctiſſime atque ſolenniſſime aliquid publice declaretur atque confirmetur 79. 12. ἃ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς εἰκειότητας βεβαιῶν non verba caritates atque neceſſitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare 237. 11. ratum, validum et efficax reddere. ἔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, ἔτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τὰς δικαίας ἀξιῶν αὐτῷ βεβαιῶν 318. 22. ἐδὲ τῷ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id eſt τὴν ζωὴν) ἑαυτῷ ὄντα κύριον 383. 20. βεβαιοῦτε τὰς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis poteſtatem eas exercendi, et auctoritatem earum aſſeritis 524. 13. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539. 12. παντάχῃ τὴν πρόφασιν βεβαιῶσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. cauſam definire moralitatem (vt vulgo vſurpant) actionis, h. e. gubernare atque circumſcribere iudicium a nobis de facinore ferendum, ſitne legitimum, an legibus contrarium 636. 3. quid eſt p. 887. 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (ſcil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ὠνὴν, vel potius vtrumque) Menecle nobis venditionem aſſeuerante, h. e. affirmante certam et ratam eam eſſe futuram, eiusque rei ſe praedem interponente, euictionem praeſtante. die Gewähr für die Giltigkeit des Kauffes leiſtete 969. vlt.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, reapſe) ἐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132. 20. μένει τὰ συγκαθέντα βεβαίως 154. 9.

βεβε-

Digitized by Google

Βεβουλευμένως praemeditate 527. 21.

Βέλτιστος] *τίνες δὲ τῶν βελτίστων.* ſcil. *μέρος* 125. 9. *ἐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω* 169. pen. item 170. 3. *δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα* 196. pen. *μᾶλλον ἢ παρ' ἃ βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προεῖσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι* 202. 19. *διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ* 243. 21.

Βελτίων] *μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νῦν καὶ Φρύνας ἐνθείητε* 332. 19. *Βελτίων* vir bonus, probus, honeſtus, frugi. pro poſitiuo *ἀγαθὸς*, vt *χείρων* ſaepe eſt pro *κακὸς*, ſcelerato. *δι' ἃ μήτ' αὐτὸς δόξειεν ἂν εἶναι βελτίων, μήτε οἱ πεισθέντες σοι* 501. 6. *τῷ δὲ μὴ καθισάντι* (praedes puta) *μήτε βελτίους, μήτε χείρους.* neque probabiles, neque ſequioris generis 728. 19.

Βῆμα] *τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε* Spes ab oratoribus e ſuggeſtu concionantibus vobis obiectas, magnificas illas quidem; at vanas et mendaces, de copiis ſociorumque et pecuniarum, quae nullae ſunt, eruntque nullae 53. 8. *τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους* 189. 27. *ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην* 247. 4. *τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει* 297. pen. *συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ* 1359. 16. in iudiciis bini erant ſuggeſtus, in quos dicturi aſcendebant, alter vnde actor agebat, alter vnde reus, *σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος* 1176. 2. iudices extra *τὸ βῆμα* ſedentes, actorem defenſoremque cum teſtibus e ſuggeſtu dicentes audiebant, tum, perorato, vbi tempus veniſſet ſuffragia ferendi, ad ſuggeſtum accedebant. *ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοῖ παρελ-*

παρελθόντα ἔπαισον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρός — 441. 2.

βίᾳ κατέχειν τὰ πράγματα 20. 19. μήτε ἄρχειν βίᾳ βέλεσθαι μηδενός, μήτε δεδεύειν ἄλλῳ 132. 13. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβελῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι 289. 9.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις 84. 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται magna vocis et laterum contentione vrgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες 415. 15. ἂν τ' ἐγὼ φῶ, ἂν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται 580. 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτάνειν 508. 6. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται magna cum violentia et impetu erumpere cogit 563. 14. βιάζεσθαι μὴ βελομένους ἀκούειν 1461. 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctauerint, ob dedecora vitae foro excluſi, tamen inuitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum 779. 2. δύο ἔτη βιάζεται λέγειν ἕτος, ἐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει 781. 15.

βιαίως] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν 647. 23. βιαίων [ſubaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἔγκλημα] ἐγκαλεῖ 976. 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [ſcil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τὰς τετταράκοντα 976. 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v.

βιβλίδιον] ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ 1283. 5.

βιβλίον] τίθενται πρός τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem naue vtentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi 886. 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν τις ἂν εἰς βιβλίον καταθοῖτο 1401. 19. epistolae committat. τὸ βιβλίον (epistola scripta) ἀδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τὰς θορυβοῦντας 1463. 19.

Digitized by Google

βίβλος] *τῇ μητρὶ τελέσῃ* [sacris arcanis initianti] *ταὶς βίβλες* [quibus arcana carmina perscripta haberentur] *ἀνεγίνωσκες* 313. 14. 403. 18.

βίος] *ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, ἔτω καὶν ταῖς πόλεσι* 133. 13. *εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν*. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas 143. 1. *τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν* 150. 8. *ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον* vitae per alimenta tuendae praesidiis, speciebus annonariis, *ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις* 255. 11. *ὧν χωρὶς ὁ βίος συνίσασθαι ὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶ*. Sopater ad Hermogenem p. 19. *πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τῷ βίῳ ἐστὶν ὁ θάνατος* 258. 20. *τοσότῳ δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμι ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ* 263. 26. *ὁ καθ' ἡμέραν βίος* vsus vitae communis, vita quotidiana 298. 3. *ἀντὶ παντος τιμησαίμην ἂν τῷ βίῳ* dicere posse, maioris faciam, quam viuere, immortalitatem mereri nolim, si liceat haec oratione exsequi 299. 19. *ὐ κατῄσχυναν ἐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ* 314. 10. *λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν* 314. 24. *βίος* seculum, homines vna locisque temporibusque iisdem viuentes. *εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας* 330. 13. *τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ* 403. 15. *ποῖον δ' ἂν ἐρεῖς βίον, ὃν ὐ βεβίωκας* 403. 24. *ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται* 774. 4. *πᾶν τὸ τεταγμένον* omnem bonum ordinem disciplinaeque sobrietatem *ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος* e rebus humanis sustulerit 777. 22. *ἐὰν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν κακῶν*. quo in genere vitae probabili, aut etiam praeclaro, versetur aetatemque degat 785. 27. *βίους* (fortunas) *ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν* 869. 25.

Digitized by Google

τέλος τῦ βίυ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine superstite gestarum 1306. 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸς βίῳ aetate sua 1479. 15.

βιοτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐσι θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν ἐν βιοτῇ 322. 17.

βιῶν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παραλλήλως τά σοι καὶμοὶ βεβιωμένα 315. 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ 403. 15. ποῖον ἓν ἐρεῖς βίον, ὃν ἐβεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιῦτος ὢν φαίνεται 403. 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τέτῳ βεβιωμένα ἔνεσι 600. 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τὸς, οἷά σοι βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617. vlt. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389. 25.

βιωτὸς. vitalis. βιωτὸν ἐκ ἂν ἦν μοι τῦτο ποιήσαντι durare in viuis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis 554. 5.

βλάβη] ἡ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεσὸς 151. 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν 801. 11. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινι actione damni iuncti aliquem persequi 522. pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστιν ἡ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσαι τις βλάβη 604. 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθῶνται 1232. 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciunt, vt damnum a volente illatum duplo luatur, ab inuito, simplo 527. vlt.

βλάβος ἐκτίνειν ἁπλῆν et διπλῆν 528. 2.

βλάπτειν] ἐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323. 23. ὅσα δὲ βλάπτει, τῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἶτα καὶ ὑμᾶς, — 996. 4. est ergo illa actio βλάβης. ἄτοπον, ἁπάντων τὰ

ψευ

ψευδῆ μαρτυρησάντων, τὶς μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν 1117. 15.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλειν 1251. 27.

βλασφημεῖν περί τινος 252. pen. λοιδορεῖσθαι δὲ ἐδόκεις ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν 406. 22. ἐδέη φροντίζεσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quae probra et quas calumnias in nos proiecerint 1229. 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες 141. 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς 164. 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191. 10. ἀπάσας αἰτίας καὶ βλασφημίας ἅμα τότε κεχρημένους 237. 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι 257. 22. ὑπὸ τῆς τοτὲ τῶ χαλεπῶ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι 312. 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά γέ σοι 317. 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι 992. 11. βλασφημίαν ἔχει τινὰ 1259. 17.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, ἢ τ' εἶδεν, ἢ τ' ἐθέλει 51. 27. μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι 124. 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾷν 320. 3. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas respicere 332. 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει 403. 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577. 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς ἕτοι μαρτυρήσουσι 1139. 18. ὁ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῦ μετέσην 1471. 15.

Digitized by Google

βοᾷν] καὶ οἱ βοησάμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172. 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232. 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβών, βοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' ὦ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε 252. vlt. βοᾷν ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ αἰμάξης 268. 12. βοᾷν et κράζειν copulantur. βοῶν ὁ βάσκαινος ἔτος καὶ κεκραγὼς 271. 10. et sic etiam p. 294. pen. διαμαρτυρομένῳ τότ' εὐθὺς ἐμῷ καὶ βοῶντος 275. 8. ὥστε μοι παρασάντας ἐνταυθοῖ βοᾷν οἷα πεπόνθασι 366. 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 22. ταῦτ' ἐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης 377. 22. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰὲ, ἰὲ 784. 19.

Βοηδρομιών. hoc menſe myſteria agebantur 29. vlt.

Βοήθεια] ψηφίζεσθαι βοήθειαν decernere auxilium mittendum 9. 16. πολεμεῖν βοηθείαις bellum ſic gerere, vt ſingulis quibusque locis ab hoſte oppugnatis identidem ſuccurratur, eoque periculo profligato, rurſus a bello deſiſtatur; tum, hoſte nouum impetum alibi faciente, rurſus illuc mittantur copiae hoſtem depulſurae, nulla militia continuata, ſed otii et armorum vicibus alternantibus 49. 1. ὃ γάρ ἐστι βοηθείαις χρωμένοις non aſſiduo milite, ſed copiis ſolummodo auxiliaribus, prout identidem neceſſitas quaeque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, ὃ δέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πράξαι 101. 12. 137. 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι 118. 14. ἀμελέμενα ἰδὼν καὶ ἐδεισᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133. 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα βοηθεία τοῖς ἀπόροις φθονεῖμεν 141. 22. ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο 231. 19. περιεσκήνει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτὸς ἑτέροις βοηθεῖν 301. 8. τὶς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων subſidium pecuniarium τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις 329. 5. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ

Digitized by Google

τοὺς τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539. 12. τὸ βιβλίον ἀδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τὰς θορυβοῦντας 1463. 19. ἔτυχεν, ἐκπλεόντων τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχους ἀποσταλομένη 1145. 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. die Urkunde unſeres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unſerm Rechte zu gelangen 1287. 27.

Βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ πρεσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε 193. 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209. 8. καὶ γὰρ νῦν ὁ πέπεικε βοηθεῖν ἐν ὀδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decreuit, amicis ſuccurrendo, Philippo aduerſari, dummodo conditiones quodammodo ſint tolerabiles 283. 6. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτὸς βοηθεῖν ἑτέροις 301. 9. βοηθοῦσι κάτω decurrunt deorſum ad opitulandum 883. 25.

Βοηθὸς] βοηθὸς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν 31. 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς 153. 3. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνη 733. 26. leges puta, poenas iis comminantes, ſi qui parentum ſenium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis ſuccurrere nil curent.

Βοήσεις eſt vitioſa lectio, fortaſſis pro ſinceriore βοΐσεις 531. 19.

Βοΐδιον] ἐὰν ὑμῖν βοΐδια boues macras et annis confectas πέμψωσιν ἔτοι 37. 6.

Βοιωταρχεῖν. honore Boeotarchi fungi 1378. 22.

Βόρβορος] ὑποσκελίσαντες καὶ ἑάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259. 11.

Βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα 299. 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε 568. 16.

Βοσπόριχος forum Byzantii 256. 12.

Βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων 314. 12.

Βούλεσθαι] βέλομαι τόδ' εἰπεῖν citat Hermogen.

Digitized by Google

p. 245. 22. saepe post participium huius verbi, omissus est infinitiuus e praemissis a legente quoque tacite subaudiendus. vt p. 159. 7. τὰς βουλομένους. scil. ὑποδεχθῆναι. ἐ γὰρ ὑμεῖς, ἂν ἔτοι βέλονται, σοχάζεσθε, ἀλλ' ἔτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται 176. 27. τὰ μὲν ἔν ἄλλοι ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκύειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βέλησθε τῆτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τῆτο ποιεῖν] λέξω 202. 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βελομένοις. scil. με τῆτο ποιεῖν. aut ὠεῖσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere.) 823. 21. νηποινὶ πάσχειν ὑπὸ τᾦ βουλομένου, [scil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτε 1374. 7. vbi ὁ βελόμενος idem est atque ὁ τυχών. quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βέλωνται, [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβέλητας καὶ προῄρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκασος, ἔτως ἐᾶσαι χρήσασθαι 226. 11. ἂν βελομένοις ἀκύειν ἢ τέτοις. id est ἂν ἔτοι βέλωνται ἀκύειν 229. 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβελος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βελομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν] 291. 20. ἐχ ὅσα ἐβελόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι 307. 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βέλησθε. scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν 799. 25. τὸ μὲν εὖ βέλεσθαι πάντες, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανέσης καὶ τέργον γένοιτ' ἄν 1490. vlt.

βελεύειν, βελεύεσθαι] in actiuo. auctor alicui esse alicuius consilii. τῶν βελευσάντων τὴν κατάληψιν τῇ ἱερᾷ 1347. 22. ἐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβελευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347. 24. b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βελευόμενοι. citat Hermog. p. 245. 12. ex or. pro corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βελεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα 57. 11. 139. 15.

Digitized by Google

15. ἐκ ὀλιγωρίας ὑμᾶς εὑρήσει βεβουλευμένους 189. 10. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. 23. ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβεβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες 246. 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι 283. 5. ἐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306. 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήγατε βεβουλευμένοι 306. 12. τῶν ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472. 2. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἶομαι βεβουλεῦσθαι 538. 20. τὸν τῷ βουλεύσασθαι κακόν τι χρόνον ἀφέλετο 639. 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, ἐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ ἡ γνώμη διαμαρτών 734. 21. παραχρῆμα, ἐδὲ βουλευσάμενος. confestim, protinus, sine vlla deliberatione, aut haesitatione 970. 5. βουλευομένων ἐτὶν ἀκοῦσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν 1425. 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι 1430. 11. ὡς ἂν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ὀξέως. δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς 1432. 11. τὶ δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων 1450. 24. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι 1473. 5.

Βούλευσις praemeditata caedes, aut insidiae saltim structae. ex illa dictione fori attici *βουλεύειν τινὶ φόνον* neeem alicui machinari. *γραφὴν βουλεύσεως διώκειν* actione caedis praemeditatae aliquem persequi 778. 19. cum actor reum ait *ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι*. id est *ἐπιβουλεύσαντα*. *ἂν ἕλῃ τὸν Ἀριστωνα τῆς βουλεύσεως* 792. 2. Si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset aerarium se non esse, tamen sciens et volens, *wider besser Wissen und Gewissen*, ad aerarium se, vt debito-

rem, detuliſſet. Eodem ſignificatu haec dictio accipienda quoque eſt p. 778. 19. Harpocr. ait *βουλεύσεως δίκην* apud Dem. eſſe, cum quis queritur, ſe ab aliquo praeter ius et fas in aerarios inſcriptum eſſe, in or. 1. in Ariſtogit. h. e. p. 778. 19.

βελευτήριον] *ἐπιστολὴ, ἣ νῦν ἔστιν ἐν τῷ βελευτηρίῳ* 85. 4. *τὰ παρ' ἐκείνων αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βελευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν* 145. 16. *ἐὰν μὲν ἡ βελὴ στέφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνεπεῖν τὸν στέφανον* 244. 2. *τὴν βελὴν ἐκάλεν εἰς τὸ βελευτήριον* 284. vlt.

βελευτὴς] *τὲς βελευτὰς καὶ τὲς δημάρχες κατελόγες ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν* 1208. 5.

βελευτικοὶ νόμοι de ſenatu praecipientes 706. 13.

βελὴ] *πεποίηκεν ἡμῖν ἐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βελὴν* 74. 13. *σπεδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδέεσθαι* 123. 2. *ἐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσαν τὴν βουλὴν* 179. 22. *ἐδεὶς περὶ τότε προτίθησιν ἐδαμῆ βελὴν* 292. 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc reſtrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque praeſidentium. Plerumque ſic nude *ἡ βελὴ* appellatur, interdum vero cum adiuncta definitione, vel ſuperenarratione *οἱ πεντακόσιοι*. multis in locis. *ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι* pro *συναχθῇ*. aut ibi *βελὴ* accipitur pro *οἱ βελευτὰι* 249. 20. *ψηφίσματα τῆ δήμῳ καὶ τῆς βελῆς τῶν πεντακοσίων* 397. 16.

βέλημα] *παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βελήματα λαβὼν* 805. 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remiſſiores, ita aut ſaeuiora, aut leniora ſuadens. *ὅπερ ἦν τότοις βέλημα* 1109. 15. id quod illi ſtudebant.

βέλησις] *μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστῳ βέλησις* 33. pen. *ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολ-*

Digitized by Google

πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις 796. 19. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος 1097. 22. κατά γε τὴν τοῦ διαμ βούλησιν 1098. 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν 777. 23.

βοῦς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δοὺς 426. 2.

βοώνης erat genus magistratus, cui demandata erat cura boues coemendi in ludis mactandas publice 570. 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare 36. 7. πῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβευόντων. vobis ad hunc modum ius aequum administrantibus 1231. 19.

βραβευτὴς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτὰς] arbitros, disceptatores litis 163. 16.

βράβης poëtice idem, quod βραβευτὴς. ἀλλ' αἴδην κοινὸν ἔθεντο βράβην 322. 11. constituerunt ipsi sibi Orcum communem praemiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosae attribueret.

βραδὺς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777. 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας 801. 20.

βραδύτης] τὰς ἑκαςαχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους — εἰς ἐλάχιςον συςεῖλαι 308. pen.

βραυρωνόθεν 1264. 20.

βραχίων] ὕφαιμοι βραχίονες 1157. 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τὶς οὕτω δυςυχὴς, ὅςις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προΐεσθαι βουλήσεται 187. 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι 343. 2. ἐν βραχέσι διεξελθεῖν πειράσομαι 594. 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν 841. 1.

Digitized by Google

βρέχειν] κριθῶν βρεχθήναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους 1278. 22. τά γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν 1279. 2.

Βρόμιος Bacchus. ἰσάνει ὠραίων βρομίῳ χάριν 531. 5.

βροντὴ] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213. 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ in der Schlinge τὸν τρεῖχηλον ἔχων νομοθετεῖ 744. 6. ἐπισπασθέντος βρόχῳ 744. 9.

βρυτιάδης. tribulis e tribu βρυτιὰς 1365. 8.

βρωτὸς. vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτων κοινωνεῖν 789. 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910. 9.

βωλὰς dorice pro βελὴ. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ἐψήφισεν 255. 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον 256. 8.

βωμὸς διὸς ὁρίου 86. 16. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256. 25. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπρεσβε 271. vlt. iudices vbi sanctissima religione ad ius aequum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alterum absoluentem, alterum condemnantem, essent coniecturi, de ara, in qua exta fumarent, aufferebant. quae erat summa religio. κνισσᾶν βωμοῖσι 531. 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει 780. 22. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054. 6. vbi ara Iouis Phratrii designatur, vt e versu 10 constat. ἐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, ἀπ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078. 21.

γᾶ dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν 256. 7.

γαῖα poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα 322. 14.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Aristog. Iulius Poll. X. 155.

γαμεῖν]

Digitized by Google

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς cum domum duxisset futuram matremfamilias τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002. 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη γῆμαι 1009. 13. ἐπεπύσμην αὐτὸν ὅτι οὐκ ἐξὴν γεγαμηκὼς 1150. 23.

γαμηλία, scil. θυσία. epulum, quo nouus quisque maritus Athenis curiales suos nomine nouae suae nuptae excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium nouam nuptam curia receptam, eiusque conditionem et iura conditioni et iuribus reliquarum matronarum istius curiae exaequata esse. τῶν Φρεατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατὴρ. [scil. ὁ ἐμὸς.] 1312. 12. 1320. 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις χρωμένη 270. 10. significat, matrem Aeschinis meretricem fuisse, prostitisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere 1002. 12.

γὰρ vtique, cum aduersario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως. δίδωσι γὰρ. dat vtique, sine omni dubio 523. 18. eleganter redundat initio orationis obiurgatoriae. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ ἐξέρχεσθε 579. 25. τοιοῦτος γάρ εἶ, μειδίαν. ὕβρισῆς γὰρ εἶ — 580. 7. initio ponitur orationis eius, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumue it. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις. νὴ Δί', ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐπείσε τι κακὸν. οὐκ ἔστι τοῦτο 675. 23. vbi respondet latino *Atqui*. ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a praefatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet latinis *igitur*, aut *nempe*, *scilicet*, *nimirum*.

Digitized by Google

rum. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες 701. 23. οὐ γὰρ per modum sannae saepe interiicitur, vt nostrum *nicht wahr?* tu infitiari audebis? ὅμοιόν γε. οὐ γὰρ; 616. 16. καλά γε, οὐ γὰρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673. 19. εὔνους γε. οὐ γὰρ; 674. 14. et alibi saepissime.

γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 24.

γαυριᾷν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ' ᾗ στένειν σε προσῆκεν 308. 6.

γειτνιᾷν 1272. 19. 1278. 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν 175. 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν 1272. 2.

γελᾷν] ᾀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι 23. 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καί ποτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν 1459. 23.

γελοῖα δάκρυα 577. 11.

γέλως res risu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι 47. 6. 136. 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰληφέναι] 121. 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151. 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενὸς. magis est ridiculum, quam si nihil dent 185. 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει 254. 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια 428. 22. ἐκεῖνα μέν ἐστι φοβερὰ, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως 435. 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτονὶ 447. 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo illudas; aut ludum puerilem *blinde Kuh* dictum 602. 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12. οὐκ ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην ἐγὼ 1263. 9.

γεμί-

Digitized by Google

γεμίζειν nauem alienam, γεμίζεσθαι ſuam onerare mercibus exportandis 466. 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων 569. 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τῷ δέοντος 910. 8. γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου. 917. vlt.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον ſeculum hoc hominum nunc aetatem agens 1390. 25.

γενῆται (vno aut geminato ν). γενηταὶ erant, quibus eadem ſacra Apollinis Patroi et Iouis Hercii communia eſſent 1319. 27. poterant e multis diuerſis demis eſſe 1365. pen.

γενναῖος] ταύτης [τῆς μελέτης] τὰς καρπὰς ἥδεως καλὰς καὶ γενναίας καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι 328. 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν 331. 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

γενναίως] φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως 258. 24. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χεροτονεῖτε 1466. 25.

γένος] εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη πδιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363. 23. γένος ἐκ ἐστι φίλων καὶ πολεμίων 638. 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας 642. 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, vt γένος ſint in deſcendente ſtirpe neceſſarii, liberi, nepotes, οἰκία in aſcendente, vt pater, auus, et collaterales, vt fratres, ſorores, conſobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati eſſe, illi nepotes et his etiam remotiores. aut, ſi mauis, cognati collaterales 642. 25. γένος item eſt ſors naſcendi, vt ſi quis ciuis Athenienſis natus ſit. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἐστιν 953. 24. ἃ δὲ οὐ ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, οὐδ' ἐκείνῳ [vtpote factitio] δεῖν οἴομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι 628. 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [ſcil. τῶν πατέρων, ὧν νο-

ὧν νομίζονται εἶναι] 1022. 16. vbi γένει idem valet atque γόνῳ, item in illis, ἅτε γένει τῷ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν 1081. 6. ab ipso procreatus 1088. 7. γένος paraphraſtice vſurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος. pro αἱ διαμαρτυρίαι 1098. 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσήκαττε 1100. 7. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ [ἱερωσύνην] ἐκ γένους velut honorem aliquem generi adhaereſcentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipſo natiuitatis iure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν 1427. 15.

γεραιαί, aut γεραραί, vel γεραιραί (nam de vero exarandi modo diſputatur) mulieres ſacerdotio Bacchi conſecratae, quae in officio Baſiliſſae, ſeu reginae ſacrorum, erant. ἐξώρκωσε τὰς γεραιρὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς 1369. vlt. 1371. 16. 1372. 1. ὅρκος τῶν γεραιρῶν 1371. 22.

γεραίρειν] τὰ Θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371. 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο 130. 8.

γερουσία ſenatus apud Spartanos. ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ 489. 19.

γέρρον] τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν crates viminеas, quibus contectae ſeptaeque erant tabernae inſtitorum in foro Athenienſi ſcruta venalia habentium 284. 24. τὰ γέρρα ἀναίρειν incipere tabernas conſtruere. *die Buden anfangen aufzubauen* 1375. 19.

γεύειν. γεύεσθαι] τὰς γευομένας κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. ἄρτι μοῦς πίττης γεύεται 1215. 10.

γεωμετρία erat in artibus liberalibus, quibus iuuentus graeca ſoleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρὸν 1414. 16.

γεωργεῖν rei ruſticae operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι 17. 2. γῆν συν-

γεωρη-

Digitized by Google

εωνημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην ἀδ' ὄναρ ἤλπισεν πώποτε 175. 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων 239. pen. εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id est dominus ingentium fundorum 442. 6. γεωργοῦντες seduli in exercenda re rustica καὶ φειδόμενοι 613. 16. 753. 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. haec agitat, haec exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, vt inde victitet 794. 22.

γεωργίας] γεωργίαν παμπληθεῖς 386. 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872. 11.

γῆ] ὅτε τὴν γῆν [ἠσχύνοντο] πατρίδα ὄσαν, ἐφ' ἧς ἔτασαν 426. 20. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄκρα κάτω γένηται 792. 21. ὅτῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο 794. 26. ἐπὶ γῆ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς. der seine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuser in der Stadt ausgethan hat 946. 6. ἡ γῆ rus, villa, ἐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν 1225. 12.

γηθεῖν laetari. γεγηθὼς καὶ λαμπρυνόμενος 318. 1. ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8.

γῆρας] τὸν τῷ γήρᾳ βοηθὸν λυμαίνῃ 733. 26. διωμόσατο ἐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22. γῆρας καὶ φυγὴν [id est φυγὴν ἐν γήρᾳ] ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 3.

γηράσκειν] τοὺς ἡμετέρους θυγατέρας, μελέτας δὲ ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν (vel γηράσειν potius) περιορᾷ 1124. 7.

γηροτροφεῖν] γηροτροφήσονται [pro γηροτροφηθήσονται] περίβλεπτοι 1399. 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ὕστω 763. 15.

γηροτρόφος] ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400. 16.

γίνε-

γίνεσθαι esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἴ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ 33. 25. ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. vestri factos, hoc est compotes et iuris vestri factos, libertati vestrae restitutos, ad sanitatem mentis reuocatos 26. antep. εἰ βέλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γίνεσθαι si vultis vestrae spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienae fidei periculo committere. 42. 10. αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 16. δέον παρὰ ταῦτο γίνεσθαι, quod oportebat fieri nisi hoc obstaret. 140. 25. γεγένασι καθ' ἑαυτὰς ἕκαστοι 145. 10. τὶ γένοιτο νεώτερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν ἀθηναίων 157. 1. ἐν πολέμῳ ἐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179. vlt. περιιδεῖν et περιορᾶν γιγνόμενα, insuper habere et aequo animo pati aliquid fieri 246. 8. et 14. ἐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Simulo prorsus ignarum, id vnquam euenisse 248. 6. ἅμα ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε 270. 22. ἐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο nullo pacto, ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. vtcunque fors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wolle* 284. 17. 497. 27. 971. 9. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. pen. ἀφ' ὧν γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, ἐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408. 9. τὰ μὴ γενόμενα ἐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λόγῳ) γεγενῆσθαι 1471. 1. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, ἐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296. 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389. 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren.* ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων loco emolumentorum

Digitized by Google

rum ſibi conuenientium, aut partorum, oblatorumue 67. 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exſiſtens, conſequens, id quod e certis praemiſſis colligitur, e numeris in ſummam collectis exſiſtit, in quemque pro rata ſua portione venit. *der Beytrag.* ἐκ δὲ τῶν ἐμῶν τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν ἰσίαν ἔδει τιθέναι dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cuiusque in eum veniret 261. 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα mulcta cuique crimini competens, maior identidem minorue, prout crimen aut maius, aut minus eſt. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὁ ΩΦΛΕ 726. 26. vt ſi quis aerarium ſacrum depeculatus ſit, mulctam decuplam dependat, ſin autem aerarium publicum, ſolummodo duplam. quod hic τὰ γιγνόμενον appellat, id p. 729. 8. appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr.* τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν *was einem an Gelde nach dem ſchriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muſs* 926. 1. vt paulo poſt, v. 25. ipſe exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφήν. ἃ δικαίαν, ἅδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσασι κομίζεσθαι 992. 3. e promeritis eorum exſiſtentem, conſequentem, ipſis debitam. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖναι [ſcil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιῶν ἑαυτοῖς μετεῖναι ex illis impendiis exſiſtentium eaque conſequentium 1230. 8. γίγνεσθαι confici e numeris collectis in ſummam, exſiſtere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 ſtateres efficiunt drachmas atticas 3360. ſeu aequiualent illis. 914. 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter ſe copulantur. vt 98. 14. et 111. 17. quod aut eſt ἐν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα in geſtu rerum, aut τὰ γιγνόμενα ſunt euenta fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quae ſtudio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα ſunt ſequelae

τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι animum ad aliquid attendere, ſtudium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda eſſe. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ Φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε 287. 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων nempe in hoc verſabatur ſalus Graeciae, momentum rerum graecarum in hoc erat poſitum. per hoc ſtabat, vt res graecorum ſic eſſent, ſeciusue, ſiue hoc eſſet fieretue, ſiue minus 305. 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς quorundam infortuniis vſorum 533. 4. χρήματα ἐγίγνετο es kam Geld ein. ampla redibant vectigalia 141. 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium 1046. 15. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος 788. 26.

γινώσκειν] decernere, ſtatuere, apud animum ſuum pro rato et certo habere. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἦσθα 13. 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι hoc, quod noti cuique ſint, a quoque ſtatim noſcitentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 10. 1424. 1. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' ἐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους 268. 12. τὰ δίκαια γνῶναι καὶ τὰ πρόσηκοντα aequas et congruas ſententias pronunciare (de iudicibus) 416. 3. et alibi. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδώς, οὐδὲ γιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem eius fando inaudieram, aut, etiamſi audiuiſſem, tamen non noſcitabam. *ſo kannte ich ihn doch von Perſon nicht* 539. 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χείρω partem in peiorem cogniti 851. pen. τὴν ὅτῳ παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν ἔγνω κυρίαν εἶναι. deciſam, diſceptatam 903. 11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, obſeruare, notare vitia καὶ ἐπιπλή-

Digitized by Google

ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983. 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, aequas censentes 1360. 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι *das dafür bekannt werden*, famam adipisci, nobilitari ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων studio faciendi aliquid e re vestra 1481. 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν 1032. 8. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ κερσοβλέπτης 658. 23. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. opponitur enim ei ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας 303. 27.

γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν 270. 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν 689. 25.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι 977. 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο 62. 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται 68. 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται 297. 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην 411. 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν 406. 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418. 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν 442. 16.

γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς ἑλλάδος ἠδικοῦντο 118. 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διῴκει τι μὴ καλῶς 118. 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γόνῳ γεγονὼς natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ facticio, adoptato 1095. 5. differt a κυρίως γνησίῳ ab eo, qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem eius rei κῦρος, potestas fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονὼς ᾖ τινι 1099. 19. γνήσιοι ingenui liberi quonam a patre,

 et qua-

et quanam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur p. 1134. γνήσιοι γόνω τῆς πατρίδος πολίτας sunt ciues indigenae, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπήλυσι et adscriptis ciuitati 1390. 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τῷ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quasi genuinus sit filius eius, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur 1093. 2.

γνησίως. vere, bona fide, reapse. τὲς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως 1353. pen. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταυτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῶν δοῦναι 1482. 14.

γνώμη alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert, alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens, alias exspectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis 14. 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονὸς 15. 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων 131. 7. ἀδεὴς ἅτως ἄθλιος, ἀδ' ὡμὸς τὴν γνώμην 142. 19. προθεῖναι facultatem dare περὶ τούτων τῷ βελομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ὑποκεῖσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ propositum esse atque infixum menti, vt ratum et certum scitum 179. 6. ἔτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς 182. 3. ἐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων 281. 16. ταῖς ἑτέρων ἑπακολουθεῖν γνώμαις 284. 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287. 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] περὶ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται 291. 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει 309. 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι. per synesin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι 362. 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένῳ 390. 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est de analogia et aequitate aestimationis, referte ad vniuersam legem

493.

Digitized by Google

493. 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναιδῆ αὐτῆς γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὁμωμόκασιν 652. 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκέσωσι, παρίσαται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quae auribus accipiuntur 652. 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. er hat sich gleich anders besonnen 889. 10. περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τούτων] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. nach eurem besten Wissen und Gewissen, nach euerer Erkenntniss, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes 1006. 26. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα, qui vestro suffragio exciderit, caruerit 1048. 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ἔναγχος εὑρήσομεν 1434. 23.

γνωρίζειν noscitare. γνωρίσας τοὺς ἀποψηφισαμένους 800. 6. vsu, familiaritate cognitum habere. 924. vlt. ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι quacunque tandem ratione cum eo conciliati 925. 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται 1390. 26. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζεσθαι νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη 1393. 27.

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεστῶτες τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι 424. 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ' ἀνδραποδώδους 1123. 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους 1468. vlt. γνώριμοι καὶ πιστοὶ αὐτῷ ἀνήκειν 189. 18. ἔτι δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος 34. vlt. noscitabilis, h. e. probabilis, quem vt primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum deuenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, vt hominem vsu multo nobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus.

Digitized by Google

γνωρίμως. perſpicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noſcitabiliter) γεγράφθαι 722. 15. γνωρίμως ἔχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me vſus eſt 1247. 14.

γνῶσις ſententia a iudice pronuntiata, edictum 79. 1. 544. 2. 711. 14. 725. 14. 778. 17. 802. 8. 899. 17. 949. 16. κατὰ γνῶσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος 1020. vlt. ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Iulius Pollux. II. 129.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318. 1. ἄπιστος, γόης, πονηρὸς 374. 20. γόης ἔστω θαυμάσιος 894. 4.

γοητεῖαι] τοσαύτας τέχνας καὶ γοητείας — εἰσὶν ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμένας 1458. 18.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ 373. vlt.

γόμος] τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν τῆς νεὼς 883. 11. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. oneribus nauis expromtis 1283. 21. ἐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο 1290. 19.

γονεῖς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν 142. 1. ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστῳ ἐς τις ἐστὶ γονεύς, ὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινὸς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι 142. 5. 154. pen. 187. 7. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι 296. 17. τρέφειν τοὺς γονεῖς 790. 7. ἐχθρὸς μὲν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ 1489. 3. Theſmothetae ſcrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320. 18.

γονὴ] τοὺς ἀπορρήτους αὐτῇ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονεῖς 563. 1.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ adſcito, adoptato. paſſim locorum. τέτους δὲ γνησίους γόνῳ vi natiuitatis εἶναι τῆς πόλεως πολίτας 1390. 9.

γόνυ]

Digitized by Google

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ ἰατροκλεῖ 403. 6. πολλὰ ἐμοῦ δεηθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων 1343. vlt.

γραίδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραιδίων προσαγορευόμενος 313. pen.

γράμμα] γράμματα δημόσια chartarium publicum 243. 25. γράμματα ψευδῆ εἰσφέρειν 243. 24. ἐδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ 381. 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσαν. praeter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus iniuncta. *Instructionen. Verhaltungsbefehle* 430. 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστί. *Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe* 586. 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, quae sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt 1202. 3. *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniss habe.* ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλῶσα τὰ γεγραμμένα 1370. pen. γράμματα idem, quod nos vsurpamus, *eine Akte, ein Document, eine Urkunde* 1034. 16. ὀλίγα μὲν προσεῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis 931. 10. codicilli, quibus perscriptae sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit 950. 9. et ibi saepe. v. Etymolog. h. v. p. 240. pen. in Excerptis meis p. 172.

γραμματεῖον schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἦσαν 600. 17. literae cambiales, aut simile quid 788. 18. *Obligation, Schuldverschreibung* 956. 2. expensorum et acceptorum codex, quo foenerator consignat quaestus sui rationes quotidianas 1111. 22. ὁ νόμος ἐν γραμματείῳ κελεύει μαρτυρεῖν, (nostro more loquendi, *auf einem Stempelbogen*) ἵνα μήτ' ἀφελεῖν ἐξῇ, μήτε

Digitized by Google

μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδὲν 1115. 3. τὸς μαρτυρήσαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον 1141. 22. κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τὸς δημότας ἐνεκάλει. codicum, quibus perſcripta erant demotarum nomina 1301. 20. γραμματεῖον ληξιαρχικὸν, codex, in quo perſcripta ſunt nomina eorum, qui ad pubertatem prouecti in ſcrutinio publico probati, digni ſunt habiti, qui rem ſuam priuatam publicamque gerant 1306. 21.

γραμματεύειν ſcribam agere. ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον 315. 9. γραμματεύων ἀντιμάχῳ διετέλει 1186. 23.

γραμματεὺς ὄλεθρος 269. 19. γραμματεῦ erat conuicium, vſurpatum pro homine viliſſima ſtirpe, quaeſtus ſordidi, verſuto, impuro, ſcelerato, audaci 371. 21. ὑφ' ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι 506. 20. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν 720. 22. nam tribus quaeque ſuo peculiari ſcriba vtebatur. γραμματεὺς τῶν τῇ ἐμπορίᾳ ἐπιμελητῶν 1324. 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς 238. 14. ἐπέταξεν ἐκθεῖναι nouam legem rogandam πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδῶναι 485. 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reuerſus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accuſator cauſam dicere ordiretur, recitabat ſcriba τὴν γραφὴν, ſeu libellum ab accuſatore exhibitum, quo configurata erant accuſationis ſumma capita. item leges, ad quas orator prouocaret. id quod ex omnibus paene paginis conſtat. nec non teſtimonia teſtium. ſcriba prytaniae decreta prytanum ad Theſmothetas referebat 720. 21.

γραμματίδιον. *ein Wechſel, den einer von ſich ausſtellet.* ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ 1283. 4.

γραμματιστὴς ludimagiſter, pueros literas docens. per contemtum, et probri ergo 431. 24.

γραμ-

Digitized by Google

γραμματοκύφων homo ita libris affixus, vt curuus ab incumbendo fiat 297. 22.

γραῦς] ὡς δὲ ἔτος [maritus mulierculae] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν 1156. 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες 121. 22. ὡς ἃ δεῖ λῆξειν, ἀδὲ γράφειν πόλεμον, neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur 146. 2. ἃ μόνον τῷ γράψαι [τὸς νόμος ὁ Σόλων] ὥστο δεῖν κυρίως εἶναι 227. 10. τὰ γραφέντα auctoritates literis consignatae 254. 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον 260. 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν 286. 4 ἐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, ἐκ ἔγραψα δὲ. ἀδὲ, ἔγραψα μὲν, ἐκ ἐπρέσβευσα δὲ 288. 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμους et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μοδῖ καὶ γράφων, καὶ νόμους εἰσφέρων ὤπτην 722. 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βέλωνται. *Memoriale*, *Suppliken*, *Vorſchläge*, *etc. auffetzen* 687. 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην 358. 17. γράφεσθαι in medio accuſare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων incuſatorum τάξιν 244. 9. ἃ τότε τῷ νόμῳ γεγράμμεθα. quae huius legis capita notauimus, reprehendimus, vt vitioſa et reip. noxia 486. 1. et 14. ἐγράψατο τὴν χαβρίου δωρεὰν accuſauit vt haud legitimam, et haud merito datam 501. pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι μειδίαν 576. 20. τὸ γεγραμμένον eſt ſumma aeris, quod aliquis ab accuſatore arguitur depeculatus eſſe; ob quod actio in eum ſuſcepta fuit, et in libello accuſatorio nominatim ea ſumma fuit indicata. τοῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον aes debitum, cuius poſtulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν et inſuper mulctas a legibus conſtitutas 727. 3. ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτὸν, ἐκ ἂν ἐγράψατο *et iſt nicht zu denken, daſs er unterlaſſen haben würde*

Digitized by Google

mich zu belangen 229. 25. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἐάλω, σὺ τάδε ἐκ ἔγραψας, ἕτως ἂν συνῦν αἰλῶς, ἄλλος ἃ γράψει 653. 20. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι γράφουσι pingunt τὰς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου 786. 12. γράφεσθαι dicitur dominus tabernae trapeziticae, iubens a puero commentariensi in rationarium ea, quae vult et necesse est, referri. auf- oder anſchreiben laſſen 1186. 7. 24. et 26. ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti sunt pro aerariis 1337. 24. ἃ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράφειν literis mandare φυλάξαι' ἂν 1489. 13. γράφεσθαι παρανόμων est dictio percrebri vsus. γράφεσθαι γραφὴν et διώκειν γραφὴν vt diversa, sed eiusdem generis, copulantur. ἐδεμίαν πώποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἐδίωκε δίκην 311. 3. quae videntur hactenus differre, vt γράφεσθαι sit denunciare, deferre reum ad iudicem, διώκειν autem actionem persequi. πρόσοδον γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλὴν libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, eiusque arbitrio rem permittendi 715. 25. οἷς ἂν ἐγράψατο τῶν προβουλεύματος, τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermogenes p. 364. 23. ex or. pro corona. ὧν οὐδὲν γέγραψαι. quorum nihil incusasti 267. 3. συγγραφὴν διαῤῥήδην γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. cum postulasset operamque dedisset, vt in tabulis contractus haec clausula distertis verbis exprimeretur, studendum esse, vt nauigium in portum vestrum reuertatur 1289. 5. αὐτὸς μὲν τέτρις δισπλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἄν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse) vt in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caueretur 1296. 5. γράφεται ὁ Φράσων Στέφανον τετρὶ δίκην πρὸς τὸς δεσμοθέτας. diem Phrastor

Digitized by Google

ſtor Stephano dicit in foro Theſmothetarum 1362. vlt.

γραφεὺς pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562. 12.

γραφὴ actio in aliquem forenſis, accuſatio in cauſa quadam publica. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων εἰκέναι μὴ 228. 12. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν 243. 12. γραφαὶ monumenta literis conſignata. γραφαὶ ψευδεῖς tabulae corruptae, ſubiectae 243. 25. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς orationem a capitibus accuſationis ſeiungere, in defenſione ad aliena a cauſa delabi atque euagari 244. 27. εἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 4. εἰσέρχεσθαι γραφήν de reo accuſato, et in iudicium vocato 261. 8. τὸ τὸν Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν 310. pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. aduerſus hos agi licere in foro Theſmothetarum ex titulo laeſae maieſtatis et perduellionis 1137. 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφὴ pictura 1377. 8. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. cauſa cadere 226. 18. formula τῆς γραφῆς, qua Aeſchines Cteſiphontem in iudicium vocabat de decreta Demoſtheni corona 243. 10. συκάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφαὶς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι 310. 4. vt εἰσαγγελίαι ſunt actiones contra prava et noxia inſtituta, ita γραφαὶ ſenſu ſtrictiore ſunt actiones contra ſuaſiones, ſiue ore, ſiue ſcripto factas, formulae iuris in foro Attico vſurpati aduerſantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310. 16. cum 19. collato videtur colligi poſſe. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων καὶ δικῶν. de ſacrilegio, bonis fanorum interuerſis accuſare 435. 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula iuris Attici, Midiam non magis priuatis actionibus ex aliis atque aliis titulis perſequi, quam actione contumeliae 523. 17. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica.

Digitized by Google

blica. γραφὴν λειποταξίου κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει 547. 27. κατασκευάσας ἀσεβείας γραφὴν, ἐκ ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖον μοῦ 593. 15. 702. 5. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et inuidiosum, honestoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκὼς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι 701. 20. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποίηκασι γραφὴν. leges permittunt etiam huiusmodi facinora actionibus forensibus persequi 1136. vlt. γραφὴν ψευδοκλητείας ἀνακρίνεσθαι 1252. 6. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαὶ 1262. 25. ἤθελον ἀφίεσθαι τοῦ ἀγῶνος τότε καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην 1386. 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πεπράσκεσθαι 1481. 18. γραφὴ interdum vsurpatur quoque de accusatione criminis priuati, vt p. 529. 23. ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας. et vniuersae scriptum quodcunque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωθι τὸν νόμον 723. 5. vbi γραφὴ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata.

γρηγορεῖν] διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν 70. 16.

γυμναίζειν.] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν 1414. 8.

γυμνασιαρχεῖν erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum oneroſarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire diuitibus necesse erat 463. 14.

γυμνασίαρχοι si in ius vocarentur, stabant in foro regis sacrorum 940. 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὠφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων 736. 9.

γυμνικὸς ἀγὼν 265. pen.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583. 21. ἀπεκομίσθην γυμνὸς 1259. 24.

γύναιον] γυναικὸς πρᾶγμα ἐποίει 787. 25.

γυνὴ]

γυνὴ] ὑμεῖς δ' ὄντες ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνδρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε 197. 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, ὃ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296. 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα 300. 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες 300. 9. γυναικὶ πειθόμενος vetatur testamentum condere 1133. 11. παραφρονῶν, ὡς ἔοικε πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρρω 1183. 11. γυνὴ ὅσῳ ἀξίαι ἐσὶν ἐν ταῖς νόσοις παρεῦσα κάμνοντι ἀνδρώπῳ 1364. 13. τὴν γυναῖκα τὴν δικαίως δοθησομένην καὶ ποιήσασαν τὰ ἱερὰ 1371. 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι 1386. 20. mulieres quaenam sint eae, quibus lex dederit ius et fas defuncti agnati exsequias ire 1071. 11.

δαΐειν τὴν χώραν agrum oppido subiectum ferro et igni depopulari 255. vlt.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, aiperum et nobis infestum numen 124. 26. ἐν ᾗ τύχῃ καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα 180. 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἰσόντα καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cuiusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον 415. vlt.

δαιμόνιος] δαιμονία τινὶ καὶ θεία παντάπασιν ἔοικεν ἐνεργεσία 18. 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βεληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται 292. 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται 297. 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. zu recht gutem Glücke 1173.

pen

pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνεμε τὸ τέλος 1395. 20.

δαὶς. epulae, conuiuium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 6. δέκνει καὶ τοῦτο 543. 8. οἷος, ἓς αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8. ὀδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἐδακεν, ὀδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798. vlt. μήποτε ἔκαεσεν ὑμῶν δήζεται περιμένετε. 799. 5.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην 321. 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων 872. vlt. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πεσήγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1390. 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum 978. 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι 790. 20.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in ſtupro vxoris 637. 3. ἢν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι deſponderit, vt ſub aequis et legitimis conditionibus materfamilias ei ſit 1134. 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13. 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372. 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν λακεδαιμονίων ἐπὶ τῇ ἐν πειραιεῖ 460. 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885. 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραποδόδοις τῷ μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε 822. 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces aere noſtro, quod nos ei credideramus, emtas ſuppoſuit pro pignore, quo ab aliis aes mutuum acciperet. *auf unſer Guth hat er Geld geborget* 822. 14. Chryſippus Phormioni in foenus nauticum credebat 2000 drachmas in nauigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorſum, quae erat nauigatio ferme ſemeſtris, quo naue ſalua in portum Atticum reducta, ſolueret in foenus 600 drachmas. erat ergo proportio foenoris ad caput

Digitized by Google

caput vſurae expoſitum, vt 1 ¼ ad 4. 914. 5. δανείζειν χρήματα ciui Athenienſi non licebat, praeterquam in portum Atticum 941. 5. οἱ δεδανεικότες ſolebant vſuras ſub exitum anni poſcere. 1225. 15. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μναῦν τοῦ μηνὸς ἑκάστου 1250. 20. mercium pro aere in foenus nauticum credito comparandarum, in naues imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat eſſe duplus aeris crediti. vt 4000 dr. ad 2000 drachmas 908. 20. et 24. δανείζειν ἑτερόπλοα 909. 25. οἱ ἐμποριαν τοῖς ἐργαζομένοις ἐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶ 922. 10. μισθοί, φησιν, οἱ ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα (ſcil. τὰ μικρὰ) 982. 8.

δάνεισον foenus, *die Zinſen.* προσῆεν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνεισον 911. 3. aes in foenus datum. *das Geld, das man einem auf Zinſen vorgeſtreckt hat.* κερπώμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνεισον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quaeſitum 1283. pen.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. inſumtiſtis 17. 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, ἂν μὲν ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πειρώμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν, h. e. pecunias in ſumere tuendae noſtrae ſalutis ergo 146. 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα 1023. 14.

δαπάνη] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101. 22. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελῶ 183. 12. et 14. εἴκοσι μὲν ἤ τάλαντα τὴν δαπάνην διαλύουσα. *Könnten den nothwendigen Aufwand beſtreiten* 183. 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴσασιν ἡ δαπάνη, ἢ πόσον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, ὅτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἰωραικέναι 796. 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάνας εἶναι 1124. vlt. εἰς χρημάτων δαπάνην 1393. 1.

δαπα-

Digitized by Google

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58. 6. ἔτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ὤκει 1002. 11.

δαρεικὸς numus aureus perſicus, a Dario ſic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν μαρδονίε, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς 741. 7.

δασμολογεῖν die Schatzung einſammeln, beytreiben. ταῤῥγύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα 1355. 8.

δὲ eleganter redundat in oratione ſtomachantis, rem mirantis vna atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! über den Zauberer! über den Racker! 582. 1. ἀποδῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τὸς ὅρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. Seht ihr Leute ia zu, daſs das Dreyes geſchieht. cauete, date operam, (etiam atque etiam vobis iniungimus,) vt iſta tria fiant. 398. 10. redundat item ob praemiſſum δὲ, cum poſt aliquam interiectam intercapedinem oratio coepta, ſed abrupta, reſtauratur 400. 11. ἐγὼ δ' ἐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. vbi δὲ, ſeueritatem grammaticam ſi ſectaris, redundat ob δὲ iam verſu 9. praemiſſum. poſt ἔπειτα et εἶτα ſolet δὲ omitti, tametſi μὲν praeceſſerit. vt 598. vlt. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωται 668. 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τοῦ δήμου — 702. 23. πρῶτον μὲν ἐν τούτῳ ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἐξῆς ὅ, τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ᾖ 706. 1. 1041. 22.

δεδίττεσθαι terrere minis 434. 24. ἐχ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451. 7.

δέησις]

Digitized by Google

δέησις] τῶν παρακλήτων αὐτοῦ δεήσεως καὶ σπουδῆς 341. 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης 23. 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτὸν 323. 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ 344. 19. μὴ τοίνυν καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα tale morum vestrorum animorumque exemplum, vt de vobis vniuersis statui possit, cuiates sitis. 573. 26. πῶς δ' μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679. 10. ὧν ὥσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἓν ἢ δύο εἰπεῖν 641. 20. b) δεῖγμα locus Athenis in portu, vbi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conuentis opus ipsis esset, conuenire atque agere, merces per mare aduectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, breuis vt sim, negotia quaecunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. *Bursa*, vt nos appellitamus. ἔστοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ 932. 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι 1214. 18.

δεδιέναι. δεδιέναι] οἱ δὲ τὰς κόλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155. 7. λαγὼς βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24. εἰ γὰρ ἔστος (Conon) ἐκεῖνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τέτες (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἠξίε (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι) 1264. 9.

δεικνύειν. δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19. 10. πολλὴν μετάσασιν καὶ μεγάλην δεικτέον 21. 24. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conspectum producere. 188. 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἔτω δεικνυμένων 232. 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ 244. 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250. 19. νῦν δει-

Digitized by Google

ξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274. 9. ἐπειδὴ δ' ὁ τότε, (scil. ἔδειξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον 292. 8. vt Latinorum *ostendere*, de spe rerum prosperarum proposita. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν βοιωτίαν ἤξοντα 299. 11. δ. ἐγκώμια κατά τινος palam de aliquo praedicare res gloriosas. 300. 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse. 300. 11. ἓν ἀμέμπτως μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστὸς ἐδείξατε 300. 18. παρ' ἐμοὶ τὰδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὤν 305. 11. εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον 307. vlt. aequa et vera defensio atque simplex haec est, δεῖξαι, ἢ ὡς ὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πέπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404. 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens 711. 11. 727. 20. 1338. 7. εἴ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύοι 781. 24. δείξω ἀνηλικωὼς, id est, ὅτι ἀνήλικα 1045. pen. δεῖξον χαλκῆν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλικωὼς. id est ὅτι ἀνήλικας. 1045. 25. ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς 1259. pen. δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι 1401. 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν. nolite committere, vt constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480. vlt.

δείλη vespera. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τῆ διαψηφίζεσθαι 1301. pen.

δειλία timiditas exprobrari solebat Demosthenis 405. 17. et vlt. ἐφαβῆ περὶ σαυτῆ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν 409. 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα 566. 18.

δειλὸς] τίνα δὲ ἔτοι ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὅπλας φασὶν εἶναι 405. 18.

δεῖν vincire. μονονὲκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες 356. 4. ὥσπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πα-

Digitized by Google

ἢ παραίξαιμι, ὡς δῆλον ὄντα 1251. vlt. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει 745. 18. ὀδὲ δήσω αὐθηναίων ὀδένα 745. 12. b) deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. wir müssen schlechterdings Geld haben 15. 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρικεν: multum abest, vt definierit. h. e. prorsus non definiit 631. 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, vt dignus sit, qui adipiscatur. 623. 11. ὀδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum. h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia. 100. 10. 116. pen. 795. 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι, quandoquidem existimauit se haud dedecere, aut persona sua dignum, vt esset impurus 561. 8. ὀνείδεσιν ὡς δεῖν περιβάλλειν, tibi conuenire, aut licere, datum esse. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel causidici vestri singulis paene mensibus nouas leges ferant 744. 25. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας ὀδενὸς ἧττω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180. 19. σώζειν δεομένους (scil. τοὺς θηναίους) 181. 23. τοὺς ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἐκποδίου, ἢ καὶ ἀκποδίου διαλλακτοῦ 189. 16. ἧττ' εἰσήγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὧν ἐδεῖτο 276. 6. περιεισήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301. 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316. 1. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ὀδενὸς ἐν χρείᾳ ὢν τυγχάνει 401. 20. ὁ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν 1484. 26.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει 167. 24. δεινοπαθεῖν 1023. pen.

δεινὸς] μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10. 2. δειναὶ αἱ εὐπραγίαι συγκρύψαι καὶ ξυσκιάσαι 23. 27. et 155. 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur 50. 6. καίπερ ὄντες ὁ δεινοὶ τοὺς

Digitized by Google

ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι 73. 11. ἀχὶ τᾶτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινὸν 125. 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βελομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοὶ 135. 8. πῶς ἃ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἔτως ἐμισήσατε τὺς δράσαντας, νῦν αὐτὺς φαίνεσθαι [ταῦτα] ποιοῦντας 159. 23. πλὴν ἐκ ἐφ' ἑαυτὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν 241. 4. δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ, πῶς γὰρ ἃ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352. 17. ex or. pro corona. δοκεῖσί μοι λακεδαιμόνιοι μᾶλλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν 206. 3. διδόναι αὐτὺς τοῖς δεινοῖς 258. 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ἐκ ἔλιπον 286. 3. τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν 292. 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς 309. 24. pari modo p. 505. 12. quoque haec duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεος τύχην ἀγαθὴν ἡγεῖτο, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318. 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 19. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν, [scil. ἐστὶν] εἰ σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351. 18. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361. 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3. πῶς ἃ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι 386. 8. ἐκ λογισμῷ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε 398. 6. ἡ παρουσία τῷ καθάρματος δεινὴ 403. 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτῳ γεγενημένῳ Φιλίππῳ. callidissimo, vaferrimo 1468. 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τᾶτο τὸ δεινόν ἐστι 471. 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et saepissime patitur iniuriam sibi fieri, minus tribui, quam conueniret 777. 5. δεινὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου homi-

homine, vt de magna accepta iniuria quiritante atque vociferante 788. 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχειν, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant 1233. 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς δ' κακοήθως. callidus absque malignitate 1407. 23. ἐδὲ καθ' ὑμῶν δεινὸς ὢν 1469. 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγέμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τὰ ἀδικήματα τἄνομα παρέχειν 1246. 13.

δεινότης subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τὶ γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307. 26.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de coena surgentes 284. 23.

δεῖπνον] ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει 1210. 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας 1260. 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, παντα χοῖ ἐπορεύετο 1355. vlt. ἐπὶ δεῖπνον ἦσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν 1361. 14.

δεκαδαρχία (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta 71. 12. collata p. 117. 26.

δεκάκις] ἢδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, ἐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κτήσεσθε 99. 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 733. 5.

δεκατεύειν decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες ἑαυτὸς 617. 22. 758. 4.

δεκάτη] κυρίους ὑμᾶς ἐποίησαν τῷ ἐλλησπόντῳ, ὥστε [scil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. *dass ihr den zehnten Pfennig der durchgehenden, aus und einfahrenden*

Digitized by Google

Schiffe zu Byzanz verpachten konntet 475. 5. Spoliorum bello aliasue iuſte partorum decimas Mineruae, quinquageſimas reliquis diis conſecrabant 738. 5. *δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοζῇ κατατιθεὶς* 740. vlt. ſcil. *μοίρας*, vel *μερίδας*. b) *δεκάτη* [ſcil. *ἡμέρα μετὰ τὴν τῦ παιδὸς γένεσιν*] quo die pater puerum tollere, pro ſuo agnoſcere, ex ſe nato, eique nomen imponere ſolebat. *τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἐμοὶ ποιῶν τἄνομα τῦτο ἔθετο* 1000. 18. 1001. 4. et 8. et 23. *δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτῦ ἐξιάσαι* 1016. vlt.

δεκατηλόγος 679. 26.

δεκελεικὸς πόλεμος 258. 13. 597. 26. 1304. 7.

δελεάζειν] *τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳθώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων* 241. 2.

δελφίνιον] *τὸ ἐπὶ δελφινίῳ δικαστήριον*. in cauſis caedis a rebus inanimatis datae 645. 15. 1011. 17. vnde colligitur, eo in foro etiam actas fuiſſe cauſas mulierum affirmantium ſe ex illis et illis peperiſſe, viris infitiantibus.

δενδροκοπεῖν 256. 1.

δεξιὰ] *τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος* 332. 9. *ὁσίας δεξιὰς καὶ αἱρισεφεῖς ἀνίσχοντες* 531. 12. 1072. 24. *ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν* 553. 14. ſcil. *τῇ αὐτῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτῦ*.

δέον] *εἰς δέον λέγειν*. oportuna dicere 44. 7. *εἰς ἀδὲν δέον (zu nichts rechts) ἀναλίσκειν*. inſumere, quo non oportebat 36. 9. *εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ es kommt ihm itzt recht wohl zu paſſe, τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν* 469. 15.

δέος καὶ φόβος 555. 14. 654. 24. *ὥς ἐστι μάλεσα τῦτο δέος*. haec ſumma eſt formido, hoc inprimis eſt metuendum 10. 2.

δέρματα] *δέρματα αἴγεια* 934. 26. *ἠξίουν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι*. coarguitionem ex eius

ex eius pelle, per neruum 1209. 26. paulo post 1201. 2. dicit ἐκ τῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἠξίᾳ γενέσθαι.

δεσμὴ fasciculus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς 934. 26.

δεσμὸς custodia. δεσμὸν καταγινώσκειν 747. 18. et 20. ὑπὸ δεσμῷ καταληφθεὶς 1133. 13.

δεσμωτήριον] ἐκ τῦ δεσμωτηρίᾳ περιόντας τοὺς ἑαυτῦ ἀγνοεῖν 151. 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinae miseriae oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis ascendissent. δεσμωτήριον ἑκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη 609. 10. ἑρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον ᾠκοδομήθη 614. 21. τοῖς ἐκ τῦ δεσμωτηρίᾳ. scil. ἀφεμένοις, aut ἀπαδρᾶσι 779. 3. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764. 22.

δεσμώτης] οἱ δεσμῶται φεύγουσι 764. 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36. 26. 690. 10. δεσπότης καὶ κύριος ἁπάντων 175. 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην — ἀνατετροφότες 324. 26. δεσπότῃ διακεῖντες 362. vlt.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216. 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήγαγον 305. 5.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, vnde veniret 670. 15. δεῦρο Δημόσθενες 1298. 4. de δευτερολογίαις v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102. 103.

δευτεραγωνιστὴς actor partium in scena secundarum 344. 7.

δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰπεῖν 192. 4. δευτέρᾳ κηρύγματος ἤδη μοι τότε γιγνομένῃ 253. 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν 260. 22. ἐν οἷς ἐδαμῶ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ὃ πρῶτος, ὃ δεύτερος, ὃ τρίτος — 328. 25. δευτέρως γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τὰς οἰκείας 1331. 16. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quae

Digitized by Google

adhuc superſunt factu possibilia, primarium, quia vero id factum non est, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secundarium 1456. 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιὰν intra domos ciuis cuiusque priuatas et intra oppidi sui moenia reciperent copias nostras 300. 1. ἐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι 307. 5. δέχεσθαι et λαμβάνειν copulantur. ὡς δ' ἐκεῖ ἐδέξαντο, ἐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384. 9. occurrere, argumentationem alicuius idonea responsione refutare et eludere. ἐκεῖνος αὐτὸν δέχεσθε 449. 1. simile ductum de venatore feram venabulo excipiente. δέχεσθαι τὸν ὅρκον sibi delatum puta 1011. 13. τὴν πρόκλησιν 1011. 16. τὴν βάσανον 1120. 10. ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim haec a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442. 16. δέχεσθε ἕν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τἀγαθὰ 1460. 17.

δὴ. καὶ δὴ iam dudum 476. 27. quapropter quoque 646. 4. καὶ δὴ καλεῖ. fingam tantisper a iudice vel archonte me citari 996. 26.

δηλονότι quippe. vtpote. vel, id quod consentaneum, neque mirandum est 889. 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἅπαντα δήπου τάξας quicunque tandem ille fuit, qui haec omnia ordinauit 646. 2.

δηλῶν] καθαρῶς δηλῶν 159. 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239. 10. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τῆ συμβέλε διάνοιαν δηλοῖ 292. 20.

δημαγωγεῖν ductitare blanditiis 98. 10.

δημαρχεῖν magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος ἀντιφίλε 1306. 22.

δήμαρχία cum quis demi sui magister est 1318. 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν αἰναίρειν καὶ θάπτειν 1069. 12. τὺς βουλευτὰς καὶ

καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208. 5. demarchus penes se tenebat, seruabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina 1317. 18.

δημεύειν fisco adiudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609. 27.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio 215. 24.

δημηγορεῖν,] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὗ μόνου μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προὐτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοὶ 306. 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345. 23. δημηγορεῖν λόγον in concione sententiam prodere 657. 3. ἐκεῖνα δεδημηγόρηκως in concione cum illa verbis praedicasset, oratione iactasset 441. 6.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achaeos magistratus, vt Athenis Archontes 280. 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν 789. 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης 1123. 14. ἃ τέχνῃ πεποίηται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406. 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως οὐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν πασῶν λοιπὴ 132. 20.

δημοκρατία cur praeferenda sit oligarchiae 195. 16. sqq. 608. antep. συνῴκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1370. 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα 1396. vlt.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους 168. 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δήμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον 170. 7. vbi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου καταλύσις 214. 17. κατάγειν τὸν δῆμον democratiam restituere 198. 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229. 13. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256. 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο 285. 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος,

ἀἰσαθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἁπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκαταίστατον 383. 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον 1375. 18. ἀδὲν ἀθλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι 1478. 15. περιιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα αἰβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος 1341. vlt. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βούληται 1375. 2. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (vt aequipollentia coniuncta) 381. 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *Dorf*, *Marktflecken*. τοῦ δήμου ἡμῶν πέντε καὶ τριάκοντα φύδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεος 1302. 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐστὲ 1316. 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασαὶ 735. 10. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἐλαύνοντες 1281. 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cuiusque municipalis 1301. 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum vsurpans, pro *ego* in prima persona 449. 4. Conf. p. 416. 21. 400. 3. 294. 12. 412. 19. 523. 27. 525. 8. 366. 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον. scil. δοῦλον. *Büttel.* aut scribam. *Actuarium*, vel *Regiſtratorem*. 23. 20. ταμίας καὶ δημοσίους 101. 14. et 137. 9. vbi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι 175. 8. γράμματα δημόσια chartarium publicum 243. 25. ὃ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας 297. 15. ἐκ αὐτοῦ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεύς. nam scribae illi publici serui erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν,

σι, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται 381. 2. τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψε 615. 13. serui vel scribae publici exactionibus intererant, vt ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a ciue quoque redactum esset. ἔστω δημόσιον παντὸς ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ 422. 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod siue toti populo Athienensi commune, siue δήμῳ, id est τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις municipii cuiusque municipalibus proprium 1074. 20. δημοσίοις (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποδημοῦντος ἐμοῦ me domo absente missu populi, in causa publica, vt legationis, aut militiae ergo, in functione muneris publici, τριηραρχοῦντος ὑμῖν quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem 1102. 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ) voce populi condemnatum, rite, publico in loco 1125. 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι 1310. 15. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quae condita sunt memoriae eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent 1310. 15.

δημοτελῶν ἱερεῖον διονύσῳ sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad auertendum a rep. mala impendentia, offerre 531. 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse siui δημοτελεῖ.

δημοτελὴς διόνυσος cui sacra fiunt a toto populo 531. 24. sed v. proximum praecedentem articulum δημοτελῶν ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δέλτον ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam eiusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persoluebat 1374. 2. μάναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν

Digitized by Google

ναιξὶν ἀπαγορεύσασι οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374. 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τὴς ἐλευσινίους adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum 1092. 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρεμένος fruens mecum iuribus, et fungens muniis demotae, seu municipalis 1314. 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὰς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315. pen.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τὴς δημότας ἐνεγράφην ὅπως δήποτε 314. 3. 1313. 19.

δημοτικὸς ciuilis, popularis. περιπεσεῖσθαι παρὰ τὴ πλήθες δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164. 10. Solon dictus δημοτικὸς 227. 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268. 8. ἢ λόγῳ τὴς δημοτικὴς, ἀλλ' ἐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους 268. 11. ὧν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λαίβητέ τινα ἀδικοῦντες 573. pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, ciuilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλεσίοις καὶ ὑβριςαῖς ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis 581. 24. ἐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 754. 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηςὸς ἀνὴρ ἦν 1475. 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιεμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474. pen. ἔτως ἐπιςεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475. pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τὴς δημοτικὴς 1477. 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηςῇ, καὶ βίᾳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προελέσθαι ζῆν σφαλερὸν 1479. 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδε δημοτικὸν 1481. 14. b) δημοτικὸν ἱερὸν proprium demotis alicuius demi 1074. 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πρόττειν 707. 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719. 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι 1308. 14.

δῆρις

ἔρις vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum. εἰς ἔριν ἔθεντο ὅπλα 322. 8.

διὰ cum genitiuo. a) in alicuius poteſtate. οἱ δι' ἐκείνῳ τὰς πολιτείας ποιούμενοι. ſummam rerum vbique locorum atque ciuitatum eius arbitrio permittentes, ipſique conciliantes, efficientes, vt in poteſtatem eius deueniant 132. 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194. 4. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον 605. 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. behielt es für ſich 1171. 22. πάντα δι' αὑτῶν ποιῶνται omnia ipſi gerunt per ſe, omnia ſibi arrogant, ſui iuris faciunt 1234. 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρημάτων ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157. 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔπραξα πράττητε ipſi agatis, non aliis agenda mandetis 171. 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συνήντητο. Si omnes regiminis formae vbique locorum per optimates conſtituantur et adminiſtrentur 196. 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν πολιτείας 489. 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε τὰ χρήματα ἑρμώναξ. per ſemet ipſum, non per procuratorem 988. 4. ἐξ ὄνου δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι per annum totum, a principio anni ad finem vsque fine ceſſatione. *Iahr aus, Iahr ein* 1041. 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε 167. 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερά (id eſt ἐν τοῖς λόγοις) 185. 10. cum accuſatiuo, propter. ἀναγκασθέντα διδόναι δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390. 16. propter ſemet, ſponte ſua. εἰ μὴ διὰ — (quod eſt idem, atque ſi integre dictum eſſet εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ κωλῦσαι τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) niſi per hunc, vel illum ſtetiſſet, niſi ille, vel illud interceſſiſſet. εἰ μὴ διὰ λακεδαιμονίους — εἰ μὴ δι' ἡγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ κωλῦσαι τὸ, [ſcil. συμβάν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ φωκεῖς. 362. 10. 370. 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι.

σαι. Si abfuiſſet, (vel ſi in cauſa non fuiſſet) ſtudium meum illos ſeruandi malisque eripiendi 395. 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. niſi vos obſtitiſſetis 680. 27. ἐξ ἧς κυρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [ſcil. ἐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quae vtique perlata fuiſſet, niſi nos cum hac noſtra actione interceſſiſſemus 680. 26. loco genitiui. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτὸν εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπά. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407. 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπέχθειαν. odioſam et ſuſpectam verbis faciens, traducens. 10. 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτὸν animo exulcerato aduerſus eum eſſe, ſuſpicionum pleno, maleuolo, alienato 153. 19. εἰ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τοὺς μάχας, δεδίασιν 155. 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191. 9. χαριεῖται μὲν ἑτέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202. 17. in alicuius offenſionem incurrere, in inuidiam penes aliquem venire 202. 17. ὃ νῦν ἔτος πολλάκις διέβαλε καὶ διωρίζετο 263. 25. ἐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλε 323. 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424. 9. *er wirds bey beyden verſchütten, mit beyden verderben* 1430. 25. τῷ δήμῳ πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος exacerbato falſis calumniis obtrectantium 1483. 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν ſermones iuuentutem meam in inuidiam contemtumque adducturi 1340. 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεώς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894. 12. infamaſſe, ac ſi nauis eius non ſit, aut ſoluendo aeri alieno minus par ſit. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ criminationibus accuſatoris obrui,

omnia

Digitized by Google

omnia exaggerantis, inuidiose demonstrantis, atque iudicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένης. Iulius Pollux. II. 200.

διαβεβαιῶσθαι 220. 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσετε 672. 12.

διαβολή] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, ἐκ ἑνὶ τῷ Φεύγοντι παρελθεῖν 227. 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀπόροις τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [f. ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobaeus e Demosth. refert p. 238. 36.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163. 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγελαν 1433. 14.

διάγειν intransitiue, vbi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε 143. 8. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ 794. 19. διήγαγεν perseuerauit, continuauit, extraxit, perdurauit, ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν 1021. 11. ἐν τοιαύτῃ τῇ βίᾳ σχέσει διάγει 1122. 15. b) transitiue, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *aufhalten. aufziehen.* ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφθονωτέροις καὶ εὐπορωτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης 255. 11. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogauit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem saluum traducente. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν 675. 11. vbi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut ouiculam protensa fronde pertrahas, quo velis. δραχμῇ καὶ χοῒ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον

δῆμον διάγεσιν 1459. vlt. satis parce tenuiterque et aegre, modico victu ab vno tempore ad aliud spes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῆ κρίσει ἐκείνη διαγεγονότα. intercessisse 541. 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων decennio interiecto 833. 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων 680. 19. perseuerauit. aut etiam, si mauis, e discrimine euasit. toto illo tempore vos praestigiis elusit.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269. 24. b) dicuntur iudices διαγνῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτῳ διαγνωσθεῖσι 545. 8. τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγινώσκειν 629. 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται. Hermog. p. 411. 15. e Leptinea. Locus est p. 457. 12. verum ibi est in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] ἔτω τὴν διάγνωσιν ποιήσηται περὶ πάντων 227. 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τὶς διάγνωσις 269. 27.

διάγραμμα descriptio, distributio literis consignata, laterculus, *Plan*, *Liste*, *Register* 183. 20. ἀπέτεισαν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν 1150. 4. vbi videtur esse apocha, *die Quittung über die Schiffsgeräthschaft, dass man sie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erstattet worden, oder rückständig geblieben.* τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων 1152. 12.

διαγράφειν cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι causam iam occoeptam reprehendere, *zurück nehmen*, e rotula chartarum iudicialium tollendam curare 501. 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν 1174. 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις 1178. 21. διαγραφῆναι εἴασε τὴν φάσιν 1324. 12.

διαγωνίζεσθαι] ἀδὲ περὶ ἑνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζοισθε 78. 23. repugnetis. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124. 11. 1453. 4.

διαδέ-

Digitized by Google

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est τὴν τῆς νεὼς τριηραρχίαν 1218. 23. 1224. 13. et alibi saepenumero in illa oratione. διάδεξαι κἀγὼ σὺ, κἀγὼ μεταλαβὲ μικρὸν χρόνον τῆς τῦ λειτουργοῦντος τάξεως 1045. 10.

διαδιδόναι. distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἐν διαδῶ, ζητήσει 186. 15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις 1187. 24. 1188. 20. 1223. 25.

διαδικάζεσθαι committere causam suam iudicio disceptandam. περὶ τῶν νήσων ὁρμώμενον διαδικάζεσθαι 78. 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς Φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864. 8.

διαδικασία lis, contentio 103. vlt. vsurpatur de nullo non genere actionis forensis, siue vnus alterum, siue ambo sese mutuo persequantur; cum aliis quibuscunque de causis, tum praecipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliaue iis aequipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐάν ἀμφισβητῆταί τι 704. 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841. 5. admitti ad ius talis actionis suscipiendae, facultatem eius impetrare. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τῆς κλήρου 1052. 12. 1054. 16. διαδικασία κλήρου 1082. 16. διαδικασίαν περὶ τῶν σκευῶν de armamentis naualibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere 1147. 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in iure acturum, vt detinentem per nefas res sibi tradendas 1147. 19. 1148. 17. et 24. *er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte.* potest quoque talis fuisse actio, vt e. c. cum reum me agit ob iniuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cauere, quia alius me pari modo laesisset. Actor iam vrgebat. Da tu mihi nunc poenas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te laeserit, ius repoſcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore laesus fuerit,

Digitized by Google

poterit is quoque operam dare, vt is sibi satisfaciat. hoc significabit διὰ in hac compositione.

διάδοσις *eine Spende.* ἧκε, παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτὸ] 1091. 24.

διαδοχὴ] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι 46. 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. *die Ablösung* 567. 18. διαδοχὴ νεὼς, id est trierarchatus in ista naue gerendi 1206. 10.

διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχιῶν] 1224. 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχὴ.

διαδύναι furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς 271. 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι tergiuersari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅπως μὴ λειτουργήσῃς 1045. 25. *entschleichen, entwischen wollen.*

διάδυσις subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730. 12. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι 744. 5.

διαζευγνύναι disiungere, separare. διεζευγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας 1399. 11.

διαθερμαίνεσθαι incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum 402. 23.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες 1051. 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110. + τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίων ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι 1136. 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποιήσατο 1137. 18.

διαίρειν diducere. οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγξατο ἐναντίον οὐδὲν 375. 14. 405. 26. 536. 18.

διαιρεῖν

διαιρεῖν discernere, diuidere, distinguere. εἰς δύο τοῦτα διήρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, λακεδαιμονίους καὶ ὑμᾶς 144. 27. 637. 13. διείλοντο τὰ δικήματα inter se partiti sunt flagitia 1113. 10. ἔδ' ἔστω τοῦθ' ὁ νόμος διεῖλε 1115. 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας 1170. 25. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι inter se esse partituros 1169. 27. 1172. 5. διαιρῶμαι sic distinguo 1425. pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum vnumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum 817. 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causae, crimini, accusationi, defensioni modum suum praescribere, distincte docere, praecipere, quid in re quaque agendum sit 637. 13.

διαίτα] ἥλω τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est 862. 2. ἐκ ἐπιεικὲς ἐστι τοῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020. 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia 898. 22. διαίταν ἐπιτρέπειν τινὶ 1360. 7. et alibi saepissime.

διαιτᾶν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν ο. καὶ τὴν ἐ. [φυλὴν] διαιτῶντες 1142. 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.

διαιτητὴς] φυλάξας τὴν τελευτείαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν 542. 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est περὶ τῶν δ. 545. 3. διαιτητὴς κληρωτὸς 862. 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos latini compromissionarios appellitant, graeci αἱρετούς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, vnde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897. 2. 1360. 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti iudicio stari iubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri 545. 7. licebat tamen hos

Digitized by Google

delectos repudiare, si ante sententiae dictionem significassent, se aduersus alterum litigantium litem daturos esse 861. fine. πρὸς διωτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu 601. 23.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται 155. 26. num διανακαλ. aut διαποκαλ.

διακεῖσθαι] ἕτω καλῶς διακείμεθα καὶ διωρορύγμεθα 118. 11. ὀκνηρῶς διακεῖσθαι 138. 24. ἀργότατα 144. 10. τὰς γνώμας ἕτω 182. 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς 216. 22. πραέως καὶ μετρίως 318. 24. κακῶς καὶ ἐλεεινῶς 366. 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις 213. 5. 215. 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον ἐ δικαίως διαφυλάττειν 218. 15. οἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι 220. 3.

διακινδυνεύειν] ἐσίαν τὴν ἕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν 866. 27. περὶ τῶν ὅλων διακινδύνευειν 1477. 17.

διακιχρεάναι.] διακεχρημένον τάλαντον. credito datum, sed non vni, verum pluribus diuersis (ea enim vis inest in διὰ) 817. 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέκλεπται 817. 7. διακλέπτοντας τοῖς αὐτῶ λόγοις τὴν ἀλήθειαν 846. 10.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτούς. inter semet sortiti 1380. 4.

διακομίζειν τὰς φυγάδας 80. 13.

διακονεῖν δεσπότῃ 362. vlt. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἔκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διηκονήθησαν 1206. 18. τῶν καλῶς δεδιηκονημένων νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν 1230. 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν 1470. 1.

διακονίαι] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῶ μετεῖναι φημὶ 296. pen. διακονίαι, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν 328. vlt.

διάκο-

διάκονος] διάκονον, ἥ τις ἐχρῆτο ἐνεχυράζων. ancillam 762. 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1159. 6. οἱ διάκονοι τῆ χαλκείᾳ τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359. 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quae est irrita, effectu caret 450. 15. διέκοπτε τὴν πλοῖα τὸ ἔδαφος 883. 22. χεῖλος διακόψας 1259. 13. τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ξαφῆναι 1270. 2.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas 163. 15. et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχει διακρινεῖσθε 890. 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια 1301. 3.

διακρούειν.] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι 351. 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare 394. 2. 423. 25. vim afferentes a se manibus obiectis repellere et amoliri 403. 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τῆ δίκῃ δίκην 523. 14. διακρούσηται τὸ δίκαιον δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν 556. 25. a se profligare, effugere discrimen 575. 6. 579. 23. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῆ ἔστι διακρούσασθαι 711. 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας obiecto errore a poena sumenda retineri 741. 23. ὡς δ' ἠσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με me dubitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem 911. 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τὰς κυρίας διακρούσατο μὴ καταθέναι, quae quominus aera penderet, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est 988. 7. ἐπειδὴ ἔτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cauillationibus extrahere 1196. 4. 1266. 11.

διαίρεσις] ἐπὶ διαιρέσει in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265. 13. 1266. 6.

διαιρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033. 9. legitur καὶ διαιρυψαμένες. pro καὶ ἰδίᾳ, καρυψ.

διακυκᾶν durch einander mähren. τῶν λόγων, ὃς ἔτος ἔνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263. 19.

διακωδωνίζειν explorare. tentare. ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τινὰ τρόπον 393. 17.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι 1029. 20. 1036. 5. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis naualis expeditionem 1152. 1. ἐκ ἔτους ἀπέστειλεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι disputabo περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς 165. 16. τῆλαις διαλαβεῖν τὰς ὅρας palis terminalibus limites distinguere 278. 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἆλλα ἔτως αἰσχρῶς πάντα 832. 4. ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβελὸς τὰς ἄρτας 918. 8. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] βελόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι, quam nobiscum haberet causam, eam ciuiliter et amice transigere atque in gratiam redire 19. 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτὸν ad animum sibi aliquid reuocare 418. 17. διαλέγειν τὰς ἐναντίας σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes 484. pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi praecipiunt 1070. 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς inter nos ipsi componemus rem atque transigemus 1169. 5. et 10. ὅτι βέλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμέν τι πρᾶγμα. id est περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος 1221. 11. διαλεχθεὶς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ἃ τι λέγοι 1258. 27.

διαλεί-

Digitized by Google

διαλάπτειν] εἰδ' ἐστὶν ἐξαίφνης ὥρα τις, ἣν διαλείπειν 124. 4. intermittat. ἑνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459. 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινὰς. dies aliquot cum interquieuissem, praeterire siuissem 1149. 18. διαλιπὼν ἔτη τρία 1239. 24. διαλείποντας μικρὸν, paulo post 1235. 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει interstitium quasi quoddam facit in nos saeuiendi, κἀγὼ τὰς ἐχθρὰς εἰνέχειν cohibet 1449. vlt.

διάλεκτος vox, pronunciandi modus 982. 18.

διαλλαγή] διαλλαγαὶ ἄπιστοι 18. 8. τοὺς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt 1361. 1. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes 1369. 5.

διαλλακτὴς] τὰς ἕλκους ὀφὰς δυομένας ἐκείνοις ἢ καὶ αὐτοῖς διαλλακτῶ 189. 16. διαλλακτὴν ἐδέησε φεύγειν 1167. 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τὰς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem vtantur 1402. 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται 1478. 10. ne defunctis quidem placabuntur.

διαλογίζεσθαι.] διαλογισάμενος ταῦτα, ὅπερ ἦτος 777. 13. ὀρθῶς ἔκαστα 872. 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962. 25. πρὸς τὸν πατέρα. *nachdem er mit meinem Vater abgerechnet, seine Rechnungen mit ihm abgeschlossen hatte* 1236. 17.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum considunt, quid quisque alteri debeat. γεγενημένης διαλογισμῆς. *nach geschehener Zusammenrechnung unserer beyderseitigen Anforderungen* 951. 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542. 10.

διαλύειν in actiuo. destruere, labefactare, conuellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus,

structuris, quae dissoluuntur. *πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε* 20. 27. *ἣν πειρᾶται Δ. κατασπουδάζων τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνων καὶ διαλύων* 94. 19. *πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε* 154. 12. *τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κινδυνον διαλύσειν* 287. 6. *διαλύω πάσας αὐτῷ τὰς ἀπολογίας* confutabo, diffiabo 831. 22. b) expungere nomen, aes debitum dependere, *bezahlen*. et tam aes soluendum *διαλύειν* dicitur, quam hominem, cui soluendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. *διαλύειν χρήματα* (id est *χρέα*) 460. 19. *πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν.* omnia, quae ei apud aerarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt 836. 14. *περιόμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν den Werth dafür, den Preis bezahlt haben* 846. pen. *διαλύσας πάντα nachdem er alles berichtiget hatte*, cum satisfeciſſet omnibus, omnia dependenda dependiſſet, ordinanda ordinaſſet 945, 4. *ἐπειδὴ διαλύειν ἔδοξεν οἷς ὤφειλεν, ἀπαιτῶν ἐξέπεσεν τῶν ὄντων* bonis cedebant 959. pen. *διαλύειν τιμὴν οἰκέτου* 1030. 12. *τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων* 1195. 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. *τοὺς τὰ ἑτεροπλοεῖα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα* 919. 10. *τὸν ναύκληρον* 1192. 24. d) reconciliare inimicos inter se. *διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίει.* rogabat (Midias Aristarchum), vt se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret 554. vlt. 1032. 4. In medio. amicabili transactione causam componere, decidere. *διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον* 44. 10. 521. 14. *ὅπως μὴ διαλύσῃ* ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliere 583. 23. *πρὸς τοὺς προέξαντας* [scil. *τὸ ἀδίκημα*] *διαλυσαμένους, τῶν ἐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν.* iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus laesi eratis, decidiſſetis, nunc eos incusare, qui totius causae prorsus nihil tenent 991. 20. *διαλέλυντες πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς*

Digitized by Google

ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum aduersario meo in gratiam redierunt hac lege, vt in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent 1323. 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γένηται χρήσης ἀσήλος 867. 13. διαλύεσθαι πρός τινας. ei satisfacere 869. vlt.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βεβουλευμένα — πολλάκις τῶν ἐξ ἐπιπάλης ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη 1466. 5.

διάλυσις reconciliatio gratiae. ἠξίει δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiae puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις 553. 20.

διαμαρτάνειν] ἐ γάρ ἐστιν ὅσον ἐμοὶ τῶν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226. 17. τῆς εἰρήνης ἂν δοκῶ διαμαρτάνειν 235. vlt. ἐλπίδων 255. 13. 1470. 18. δυοῖν χρησίμων ἐ διαμαρτήσεσθαι] τὴν πόλιν ἡγέμονα 388. 14. εἰ μὲν μισοχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε 398. 21. δεδομένας δὲ, μὴ διαμάρτῃ ne cupita et rogata minus impetraret 401. 22. ἐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τῶν πράγματος [id est τῶν τὰ δίκαια πρᾶξαι] 576. pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀπέτυχεν 716. 3. 734. 22. διαμαρτηκότας ἡμᾶς τῶν παρεόντων 841. 10. διαμαρτὼν τῆς λήμψεως, διὰ τὸ νύκτας εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δήσας τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048. 21. διημαρτηκέναι μοι δοκῶσι πάντως τοῦ πράγματος 1228. 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412. 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τὰ κρατίστη διαμαρτῶσι τὸ χείρεσιν ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456. 14.

διαμαρτυρᾶν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione excluſum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων agis aduersus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendae ius haereditatis, quos constat inter omnes de-

functo, de cuius haereditate contenditur, sanguine proximos esse; haereditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum haeredem 1088. vlt. οὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo vsus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitae, affirmans eos esse legitimos haeredes, qui nulli sunt 1095. 1.

διαμαρτύρεσθαι protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην praedicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiauisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse 73. 2. 240. 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232. pen. 275. 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret 899. 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανασταὶ φανήσωνται. praesentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse iubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte vsu veniat, vt creditores exsistant subito submissi atque subornati, precibusue inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047. 24. 1091. 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων — 919. 21.

διαμαρτυρία est actio eiusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hereditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se aliumue quempiam iure hereditatis adeundae praestare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος 1080. pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079. 19.

διαμάχεσθαι πρός τι 217. 2.

δια-

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332. 17. τὸ διαντιχᾶν τῇ ἕξει ἐ πολλοῖς διαμένειν εἴθισαι 1040. 5. de copiis conscriptis, quae manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432. vlt. διαμένω λέγων pro διατελῶ λ. 107. 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, vt necesse fuerit causae cuiusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere 378. 7. 1252. 12. in medio. *sich zumessen lassen.* cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διεμετρεῖντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ἀδείῳ 918. 8. πάντες ἴσε ἐν τῷ πομπείῳ. διαμφισβητεῖν. idem quod simplex 897. 25. 1097. 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter se partiri, diribere 855. 7. 928. 16. διανενεμήμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος 1317. 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ πεντήκοντα τὰ τριακόσια οὐδ' ἐμέλλησεν, οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo sperandum non erat, vt illae feriae vini in nauem vnquam imponerentur, id quod ipsorum errori et obliuioni, aut fortunae cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem vnquam eas imponere, in mentem ipsis ne venerat quidem, vt id facerent 929. 8. διανοῦ, εἰς πόντον ἐπιέναι. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para — 1215. 4.

διάνοια] ἡ πρόσκρουσις αὐτὴ τὴν τῆς συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 19. ἐκ τοῦ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖν τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 5. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat 406. 19. ἐ τὸ συμβαῖνον ἐσκόψατο, ἀλλὰ τὴν τῆς διαφορᾶς διάνοιαν 637. 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγχιστον καὶ πικρὸν ἐντεῦθεν δηλοῖ 1122. 23. τὴν διάνοιαν ἅπασιν εὐρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν 1412. 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τῷ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγ-

Digitized by Google

κατεγμένης 1413. 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ἄντα τῆς αὐτῷ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436. 6. αἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγαλλεται. darüber kützelt er ſich in ſeiner Seele, und brüſtet ſich 1489. 7.

διάπειραι] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν 1098. 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288. vlt.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαίων ὅ, τι γνώσονται 1180. 4.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu diſſoluto, militibus furtim diſcedentibus aliis alio 1188. 23. 1199. 7. διαπεπελθότων τῶν στρατιωτῶν.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς καταγνώσεως εἰς διαπήδησον! 726. 5.

διαπιστεῖν fidem denegare, haud credere 870. 26.

διαπιστεύειν certa fide, ſumma fiducia credere 80. 26. διαπιστεύετο certa fides ei habebatur 145. 3.

διαπλάττεσθαι ſimulare 575. 8.

διαπράττεσθαι perficere, praeſertim turpibus, clandeſtinis et malitioſis machinationibus. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ὃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος μακεδόνων βασιλεὺς εἰντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἠρημένος 22. 19. ἔκπυστοι ἡμῖν εἰσιν αὐτῷ αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι 216. 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, ἐ πόλεως ἔργον, ἀλλὰ χρημάτων ἀνθρώπων διεπράττετο 233. 9. διαπράττεται ἐπαίνους αὐτῷ παρὰ ὑμᾶς γενέσθαι 682. 10. ἐὰν διαπράξωνται ἅτοι ἃ βούλονται 1079. 11. ἀκούσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἠβουλήθημεν 1176. 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' αἴγυπτον πόλεμον 1191. 21. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον 1229. 12. 1230. 14. ὅπως ὡς ὠφελιμώτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο 1301. 26. διαπραξάμενος ἐδὲν καινὸν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τοῦτο 1336. 8. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο 1391. 1.

Digitized by Google

ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπραττητε 1459. 9.

διαπεπῶς] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπεπιθματα τῶν τεμενοφύλαξιν 1208. 19.

διαπτύειν] σὺ δ' ὁ σεμνὸς αὐτὴς καὶ διαπτύων τὸν ἄλλον 313. 8. despuens, h. e. contemnens.

διαρκὴς] ὠφέλειαν ἔχων διαρκῆ perennem et necessitatibus omnibus parem 37. pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου 1214. 7.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βέλοντες 102. 26. διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τῶ πολέμου 299. 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεσαν 1318. 21.

διαῤῥεῖν] pecuniam foenori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαθεῖν (scil. βουλόμενος) διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. cauens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffluerent 182. 10.

διαῤῥήγνυσθαι] τῶν διαῤῥηγνυμένων, οἱ ταῦτα γενήσεται frementium prae indignatione et paene crepantium 169. 19. ἐξ' ὧν διαῤῥαγῆς ψευδόμενος 232. 12. νῦν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων 254. 12. ἐκ ἐπιορκῶ, ἐξ' εἰ κενὸν διαῤῥαγείη 1270. 7. non peiero, negoque me peierare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, vt paene rumpatur.

διαῤῥήδην 118. 1. ἔντιμος ὑτοσὶ καὶ διαῤῥήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων 352. 12. διαῤῥήδην ἔφη ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον 364. 15. διαῤῥήδην ἀπειπόντα ὑποσχομένῳ Φιλίππῳ 373. 27. διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν 1075. 10.

διασείειν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε. 154. 12.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσῆσαν οἱ πολέμιοι. succincti, armati, instructi 126. 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam 845. 13.

διε-

διασπᾶν τὰς πολιτείας 54. 5. μονονὲ διασπάσθην ὑπὸ τῶν — 58. 7. διασπᾶν στρατιώτας 94. pen. τοῖς παρ' ἐκείνῳ μισθοφόροις διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136. 15. μονονοὺχ ἁλύσεσι σιδηραῖς δεδεμένος, ὑποδὺς παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾶς 778. 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προσαρᾶται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι. ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, vt solet in prouerbio dici 806. 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσπούδασεν ὅπως μὴ γένηται. ecquid vnum vt ne fieret, legibus in omnibus spectauit legislator, cauitque maxima sollicitudine, circumspectione atque summa egit contentione 505. 8. τίνος ἕνεκα ποτε ἔνεκα ταῦτα ἅπαντα διεσπούδασεν. tam sedulo quaesitum et laboratum est 646. 15. διεσπούδασεν μὴ λαβεῖν ὑμᾶς neruorum omni contentione fatagit, vt vos ne capiatis 681. 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθε ἀπεσώμενοι 151. 14. διαστρέψαντες τὰληθῆ 1453. 13.

διασύρειν traducere, verbis eleuare. διάσυρε τὰ παρόντα, καὶ τὰς προγόνας ἐπήνεσα 169. 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν ἔστι διέσυρε 234. 12. τὸν δὲ ταχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μοι διέσυρες — 325. 19. ἃ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ ἐκ αὐτὰς διασύροντες 332. 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστι μετὰς συνηθείας 1482. 27.

διασώζειν] τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων 371. 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτῷ 1053. 26. 1076. 10. διεσώθη πρὸς τὰς οἰκείας πολλοῦ χρόνου redibat tandem saluus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos 1304. 9. διασώζονται δεῦρο salui huc perueniunt 1380. 9. ἡ πᾶσα τῶν ἐλπίδων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν

δρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. διασωθῆναι [durchzukommen, euadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω 1478. 24. τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν 1479. 23.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν) 309. pen.

διατείνεσθαι contendere. τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς 275. 8.

διατελεῖν] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα 225. vlt. 227. vlt. 243. 19. διότι διατελῶ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243. 21. 255. 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν 281. 16.

διατηρεῖν cauere, praecauere, μή τι πάθωσι 115. 26. ἣν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conseruare 238. 9. τῆς οὐσίαν τὴν οἰκειότητα διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων 1088 22.

διατιθέναι. διατίθεσθαι] in actiuo. adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, vt aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σὺ 367. 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν. omnes erga nos reddamus suspicaces, omnibus iniiciamus nostri diffidentiam 463. 18. δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruperunt 369. 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus haec iura constituere 643. 8. In medio a) vendere, extundere, distrahere. οὐθ' ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλωσμένων τῶν ἐμπορίων 22. 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία 910. 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048. 25. b) testamentum condere, testamento praecipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι *er verordnete in seinem letzten Willen* 1029. 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ *wer ab intestato stirbt.*

stirbt. leges de iis latae 1067: 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτῶν εἶναι licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cauere et praecipere 1133. 9.

διατεραγωδεῖν ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem paruam exaggerare. ἡλίκην νῦν διατεραγώδεις καὶ διεξήεις 232. 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reuerentia cuiusdam ab instituto absterreri 798. 20.

διατρίβειν agere, commorari, rerum suarum fatagere. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 22. 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicuius rei. ἐπ' ἄδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785. vlt. χρόνος διατρίβετο συχνὸς consumebatur 1013. 7.

διατριβὴ mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγίνοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ 1073. 10. μόλις ἠκολούθει διατριβὰς ἐμποιῶν 1158. 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, vbi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, vt scholae magistrorum et philosophorum, congressus iuuenum inter se ad potandum aleaue et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ *Zeitvertreibe* ἔτους ἰδίου mere priuato 537. 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν 1418. 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς 1490. 12.

διαφέρειν differre, quatenus hoc vocabulum, siue discrepare, dissimilis, diuersus esse, siue praestare, excellere significat, item extrahere, remorari, vnde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discerpere, in diuersa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίαις τούτῳ διαφέρειν ἡγεμαι

μαι 268. 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291. 17. οὐ γὰρ ἂν διεφέρομεν ἀλλήλων οὐδὲν *So würde gar kein Unterscheid in der Welt mehr seyn* 983. 3. b) praestare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν 1416. 22. c) obstare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676. 12. tria sola suffragia absoluentia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. d) pertinere, pertingere, porrigi, *gelangen, wohin reichen.* ὥς' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν) 1415. 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει nil eius refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. id est ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil interest penes eum, aestate, an hyeme bellum gerat 124. 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα — οὐδὲν διαφέρει 1239. 14. vbi μοι non cum εἰπεῖν, sed cum remotiore διαφέρει cohaeret. *ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel seyn.* f) diducere, alia aliis locis collocare. vt si iudices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam coniiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι 795. 1. In medio οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112. vlt. b) obloqui, refragari, repugnare, aduersari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις 236. 5. εἰώθασιν ὧν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι 1001. 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι 1022. 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντί-

ζῶσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος 1144. 26. οἶομαι δ' αὐτόν σοι ἀδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse 1215. 5. διαφέρονται δὲ, ὡς ἐ δεῖ τελεῖν αὐτὲς τὲς τόκες τὲς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296. 24. hoc pugnant, hoc vrgent, in hoc a nobis dissident.

διαφεύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates 57. 16. ὃ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ ἀδὲ νῦν 139. 17. τὲς γε ἀδέναι βελομένες εἶναι τοιῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriae studiosus] οὐ διαφεύξεται 412. 12. διαφεύγουσιν αὐτὲς οἱ οἰκέται elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155. 11.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βελόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰᾶσθαι. διέφθαρται γὰρ 170. 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ cerritus est 1182. 3. διεφθαρμένον τὲς ὀφθαλμὲς 1269. 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσε νομίζω. a furore dementatum 1280. 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriae, aut veri et aequi in agendo et dicendo auertere, vt testem in testimonio perhibendo, iudicemue in iure dicundo. εἴ τις ἐν πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει 122. 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι pati se corrumpi, a vero et iusto cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et diuitiarum adipiscendarum 240. vlt. τῷ διαφθείρειν τὲς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309. 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, πεκράτηκα Φιλίππε 309. 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνέμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἔτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνέμενον 309. 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345. 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516. 3. διδάσκαλον τῇ χορῇ διέφθειρε. oratione, donis

Digitized by Google

nis datis, promissis, minis, aliisue malis artibus a me abalienauit 520. 7.

διαφθοραὶ, cum de nauigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηὶ συνέβη 910. 10. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν copias dimittere 677. 18. 679. 17.

διαφοραὶ discidium, discordia. ἔτω μείζων ἐστὶν ἔτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν 181. 13. variae causae simultatum, vt συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος — recensentur p. 1144. fin.

διαφορεῖν differre, h. e. discerpere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορυμένης αὐτῷ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442. 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quae cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent 822. 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων 1120. 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν πάνδοθεν 1319. 13.

διάφορος inimicus, aduersarius. διάφορος [subaudi τοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλοῖς — multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes (*den Pacht*) 1318. 19. b) τὸ διάφορον *das Interesse*, lucrum damnumue ex aliqua re exsistens. ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum interest, bellum hic loci, an ibi geratur 16. 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362. 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate morae et impedimentis negotiationi obiectis fecissent, *Vergütung der Zehrung, Versäumniss, und Processkosten* 887. 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῖς περὶ τὰ διάφορα *wobey es auf das* plus *und* minus, *auf das* meum *und* tuum *ankommt* 1148. 14. 1149. 3.

διαφόρως eximie, excellenter 761. 26.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον ἐ δικαίως 218. 15. τὴν εἰρήνην 251. 23. τὴν τῶ γενναίω καὶ τῶ πρωτείω προαί-

ρεσιν τῇ πόλει 331. 25. τὰς τοὺ ἑαυτῶν προϊεμένους 922. 18.

διαχειρίζειν administrare. ὧν ἡ διαχειρίσις was ich unter Händen gehabt habe, ἣ πεπολίτευμαι 263. 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων 818. 8.

διαχειροτονεῖν dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Epistata fert, parte plebis alia rogatum scisscente, alia reprobante, eoque facta in diuersa discessione 594. 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ τοῖς πεντακοσίοις ζημιώσειε. deliberante senatu atque certante adhuc, vtrum — an 1152. 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere 1346. 17.

διαχειροτονία deliberatio, decretum, vtrum — an — ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, ius et potestatem vtramuis in partem scisscendi, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μὴ 596. 5. διαχειροτονίαν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν optionis vestrae fecerunt, aut ius in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσαγγελίας ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν 707. 25. διαχειροτονίας γενομένης ἀδεὴς ἀντεχειροτόνησεν 1346. 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν in suffragia mittere plebem τὰς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων, ἢ οὔ. ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι 710. 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δέ μου αὐτοῦ 1221. 26.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι vestem auro illusam, perpunctam 522. 2.

διαψεύδειν] in actiuo, quod raro vsurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare. Lügen strafen. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum,

Digitized by Google

dum, quarum exitus, vt eorum ſpem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482. 26. in medio. *κἄτα διέψευσαι* ſpe excidit, fruſtra ſperauit et conatus eſt, deceptus inanibus votis 15. 13. *διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ* 1476. 14. *τῷ διεψεῦσθαι χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι.* quia de Charidemo ſecus, atque reapſe eſt, et oportebat, exiſtimat, falſa eius luditur opinione. *Sich falſche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet.* pro patrono eum habet, qui hoſtis ſit reip. 626. 23.

διαψηφίζεσθαι dare, ferre ſuffragium ſuum alterutram in partem, ſiue ſecundam, ſiue aduerſam. *διαψηφισμα περὶ αὐτοῦ*, illa de re ſola, *περὶ ἣ ἡ δίωξις ἦ* quam accuſator in iudicium vocauit, de qua controuertitur, quae caput cauſae eſt 747. 11. *διαψηφίζεσθαι* [id eſt *τοὺς ἑαυτῶν ψήφους διανεμεῖν*] *ταύτη*, [id eſt *ταύτην εἰς τὴν μερίδα*] *ᾗ δίκαιόν ἐστι.* eam in partem, a qua ius ſtat 842. vit. *δείλης ὀψίας ἐξέρχεσθαι τοῦ διαψηφίζεσθαι.* in ſuffragia diſcedere 1301. pen.

διαψήφισις latio ſuffragiorum, quae viritim fit, vnoquoque, quam in partem velit, diſcedente 1301. 25. *διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις* 1306. 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo ſuffragio decernit, vtrum in municipio ſeruandus ſit, an eo expellendus.

διδακτὸς] *τὰ διδακτὰ τέχνη* [id eſt *διδαχῇ ἐντέχνως καὶ μεθοδικῇ*, vel etiam *μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ*] *τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν* 1413. 24.

διδασκαλεῖον] *φοιτῶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα* 312. 23. *ἅμα τῷ παιδὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων* 313. 11.

διδάσκαλος] *τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον*, chori in Liberalibus publice ſaltaturi, *διέφθειρε* 520. 7. *τοὺς διδασκά-*

δασκάλες τὲς μισθὲς ἀπεξέρησε 828. 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217. 27. Φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τὲ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est 130. 2. ὡς ἔστιν ἄτοπον, [subaudi τινα] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν δ' δίκαια ποιεῖντα 198. 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, νῦ δ' ἐδίδασκες ἡμᾶς 349. 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος 390. 8. διδάσκειν τραγικὲς χορὲς 533. 9.

διδόναι] diuersa significat, dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. iuuat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in seruitutem redactum in libertatem emittere, alicuius in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. vt Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur 402. 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173. 7. γνώμην διδόναι auctor fieri sententiae, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην 704. 5. διαχειροτονίαν διδόναι in suffragia mittere 596. 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀπόφασιν εἰς τὸ στρατήγιον. ein Verzeichniss der Schuldner bey dem Admiralitetsamte eingeben 1043. 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cuius in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, auo, is eam desponso marito in manum dabat. qua fine ceremonia liberi inde nati spurii erant 954. 23. δικάζεσθαι φόνου. copiam actionis de caede patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι 122. 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit,

Digitized by Google

tit, facultatem dat in iure aduersus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἥνπερ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν ἀθηναῖόν τις κτείνῃ 633. 10. δίκην, vel δίκας δοῦναι poenas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere laesis, τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς 271. 18. 1009. 2. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου offerebat, *er both sie ihnen an* 542. 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255. 7. διδόναι αὑτοὺς τοῖς δεινοῖς 258. 18. ἐδεὶς πώποτε τούτων διαὶ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς ἐδὲν τῇ πόλει 301. 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὰν δοὺς ἐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων 317. 19. ὅσις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι 1482. 14. ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς 288. 11. 294. 3. εἰσπράξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπράξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta naualia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi 1145. 20. ἐν τῷ βέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de seruo, e quo tormenta confessionem veri extorquent 1200. 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. *das Werk wird seinen Meister loben.* ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate iudicandum sit. licebit iam cuique de re ex eius natura iudicium facere 44. 15. ἔνδειξιν libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis praetori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo 1322. 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης 81. 1. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, vt contumaciae reum, qui die dicta in iudicio non comparuisset 542. 4. κα-

Digitized by Google

κὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν 230. 17. κρατος πολέμε καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381. 13. κρίσιν διδόναι copiam dare iudicii, permittere, vel sic comparare, vt iudicium habeatur 692. 5. λόγον διδόναι gemino modo vsurpatum a Dem. reperitur, altero, cum iudex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat, altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 20. 18. obtinet, posterior p. 555. 22. vbi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366. 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 15. ὅρκον ot ὅρκους deferre conditionem dicendi iurisiurandi, ad dictionem eius admittere. τὸς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ 235. 13. 860. 20. 1002. 3. διδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipsi iuramenta ἐκ ἐθελησαντὰ ὀμνύναι 1366. 18. τὸ λαβεῖν ἓν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267. 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης exceptionem de foro non competente iudici exhibere. *mit einer Ablehnungsschrift einkommen* 912. 15. πεῖραν] τύτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ δεδωκότες τῦ χρόνυ 209. pen. 262. 14. εἴ γε μηδ' ἐς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινος εὔνοιαν 293. 20. πίστιν αὐτοῖς διδοσιν nauat ipsis operam hanc, vt pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum releuandam, meam premendam, iusiurandum se dicturum reciperet 1250. vlt. σύλας διδόναι volenti cuique facultatem dare naues, merces, bona quorundam, vbi vbi locorum terrae marisque repererit, praedandi, diripiendi. id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ σύλων δεδομένων Φασηλίταις κατ' ἀθηναίων 931. 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] ἐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς 383. 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιῦσι τὰς τιμὰς praemia διδόντες assignantes, praescribentes, defi-

definientes, καὶ οἱ τοῖς ταὐναντία πράττουσι τοὺς τιμωρίας 504. 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ δοῦναι. lege ſua alicui tribuere priuilegium vltionis 623. 9. ὑπερβολὴν] τὸν δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας. vel ipſum illum vltionis exceſſum ei condonaſſe, h. e. declaraſſe, ſi non pro legitimo et probando, ſaltim pro ignoſcendo. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς κυρίοις, τῷ βελομένῳ 291. 18. χρήματα] πρίασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187. 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι concedi, indulgeri τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ 399. 19. χώραν] οὐδὲ προνοίας χώραν ἐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem ſalutis ſuae locum dare 301. vlt. ψῆφον διδόναι dicitur Epiſtata, cum prytanas, aut praeſes iudicii, cum aſſeſſores ſuos, ſeu Iuratos, in ſuffragia mittit, teſtulas ipſis tradendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον 542. 18. Aliae dictiones miſcellaneae. οὐδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δυναίμεθ' ἄν 43. 21. φασὶ δ' εὐνοίᾳ δοῦναι, καὶ τοῦτο τέκμαρ ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96. 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. räumet ihm das ein 274. 1.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793. 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fideiuſſiſſet 1358. pen.

διεγγύησις 724. 6.

διεῖπεν] διειρημένον expreſſis verbis cum ſit definitum atque denuntiatum 219. 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperauit 644. 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465. 20. ein für allemahl verordnet, ſo daſs es dabey ſein Bewenden haben muſs. ἃ διείρηται, τὰ πρακτέον, ἢ μὴ 666. 13.

Digitized by Google

διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας 446. 25. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentauit artes suas 19. 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133. 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsoleuere, vsu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt 153. 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288. 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. praeterierant, facta fuerant 541. 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἄλλα διεξιὼν 228. 8. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξήεις 232. 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642. 14. vbi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175. 22. b) exire, praeterire, exspirare, de tempore 25. 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. euoluto anno 29. antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος 670. 21. vbi etiam accipi potest pro *interiecto* 1279. 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998. 25.

διερωτᾶν] οἱ διερωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34 22.

δίετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135. 4.

διευκρινεῖσθαι 818. 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici 377. 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406. 24.

διευ-

Digitized by Google

διευτυχεῖν τῇ ὑσίᾳ συνεχῶς ὲ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴθισαι 1040. 5. τὲς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνισῶν 1410. 7.

διίεναι (ab ἵημι) transmittere, alicui transitum per agrum suum concedere. μήτε θηβαίων διιέντων 276. 9. ἢ διιέντας αὐτὲς ἐφ' ἡμᾶς 299. 10.

διιξάνειν] εἰς μέρη πολλὰ diducere, distrahere, discindere 245. 22. ἡ Πελοπόννησος διειξήκει 231. 5. διιξᾶναι discordare, dissidere 26. 20. διειξηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι 132. 12.

διισχυρίζεσθαι] ὲ πάνυ διισχυρίζομαι 447. 25.

δικάζειν de iudice sententiam pronunciante, causam disceptante. ἀλλὰ καὶ τῷ τὲς δικάζοντας ὑμᾶς ὲμωμοκέναι 227. 16. δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε detrectauit hoc ipse sibi ius dicere, h. e. hanc sibi legem ferre, aequum hoc et se dignum habere, factuque necessarium 860. 9. αὐτὸς αὑτῷ ἐδίκασεν ipse sibi hanc sententiam dixit, tanquam iudex sibi a semet ipso datus, admonente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit, ὅτι ὐδὲν αὐτῷ προσήκει τῆ κλήρῳ, nullam hereditatis partem ad se pertinere 1051. 24. ἐδίκασα ἐγὼ τάτῳ καὶ ἔτος ἐμοὶ inter nos in haec capita conuenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, sine interuentu iudicii 1169. 16. δικάσαντες ἡμῖς ἡμῖν αὐτοῖς re priuatim inter nos a nobismet amice composita 1176. 17. δικάζειν ψήφισμα scitum aliquod iudicio suo comprobare, ratum facere 652. 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα 642. 6. In medio. iure experiri in foro, causam coram iudice agitare, construitur cum genitiuo, causam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum datiuo personae aduersus quam, et cum accusatiuo. vt δίκην δικάζεσθαι. *Sich einen Rechtshandel abthun, Recht über sich sprechen, sich Recht zuerkennen lassen.* Καλλάεῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται Callarum eodem ex titulo

Digitized by Google

tulo in iure prosequuntur 1280. 23. λέγω αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι 972. pen. παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν [id est χάριν ὧν, vel προφάσει ὧν] δικάζομαι 1270. 1. vsurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque priuatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de priuatis peculiariter, vt p. 523. 4. vbi τῷ προβάλεσθαι, quae est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis. εἰ μὴ περιβαλόμην αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμην, etc. ὑφ' ὧν τε πρώτη ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι 1267. 8. Iuuat iam constructionis huius verbi cum genitiuo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere: ἀργυρίε] ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, ὃ δικάζομαι αὐτῷ 1196. 26. ἐγγύης] ἐδεδίκασο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης egisset in mo de sponsione 901. 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτω τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο 1124. 11. contenderent in iure de meis filiabus, vt ius habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. κλοπῆς] δικάζε κλοπῆς πρὸς διαιτητήν 601. 23. πληγῶν] ὁ παρεμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτε, — καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη 896. 20. διδάσειν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν ἔτω πραχθέντων 962. 27. φόνε] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι 122. 15.

δίκαιος. iustus, aequus, legitimus. ἐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίως αὐτὸς ἦρετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, ἔτα κλέπτας, ἀλλὰ αἰεὶ δικαίως 742. 6. ἐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύων, τῷ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι 742. 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ 1399. 13. Si quis recte vereque aestimet. ὠφελία δικαίων λόγων argumentorum, excusationum verarum et iustarum 407. 18. dictio haec δίκαιός ἐσι cum infinitiuo saepe occurrit, significans *meretur*, *dignus*

Digitized by Google

gnus est, qui — vt ὃ μὴν δεῖ ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν haud conuenit eum abire 268. 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27. τοῦτο τὴν αἰτίαν ὅτος ἐστὶ δίκαιος ἔχειν 227. 3. 1455. 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, ὃ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835. 6. ἀδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων 547. 6. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὶ δίκαιοι 1469. 18. τὶ ἔτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314. pen. 1430. pen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, vt beneficio quodam remunerere 1368. 17. δίκαιός ἐμὶ παιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. conuenit hoc personae meae, et iure meo hoc mihi sumo, vt doceam 245. 7. ὃ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμῶν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432. 21. σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν 991. 26. aequum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes aes illud, tamen nos incusare. δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6.

Foemininum δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quae sit 404. 22. τὴν ἀρχὴν τῦ πολέμυ τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται 179. 4. ἐστὶ γὰρ ἡσυχίᾳ δικαία καὶ συμφέρυσα 328. 2. νυν δ' ἐκφαίς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῦ 230. 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332. 4. τῶν σκήψεων τούτων ἀδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, ἀδὲ δικαία 373. 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρυ ψυχῆς 325. 14.

Neutrum. τὸ δίκαιον aequum, iustum, ius et fas. τὲ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικρῷ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει 114. 24. ἓν ἐστὶ δίκαιον, ὄντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τὰς καθ' ὑμῶν λόγυς, ἀλλὰ μὴ τὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198. 8. ὅπῳ τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτὰς 1392. 12. περὶ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον σπεδάζειν 211. pen. τὸ δίκαιον ὃ δικαίως διαφυλάττειν 218.

Digitized by Google

218. 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὑρημένου δικαίου 642. 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291. 11. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi iniunxisti. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον 143. 7. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι 220. 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥᾴδιον] δόξαν δ' οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι. pro sententia Demosthenis refert Stobaeus p. 104. 1. quae non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis eius nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti huius sententiae similis est locus, qui p. 1429. 3. Demosthenis nostri legitur. b) titulus iuris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον 164. 24. πάνυ ἂν ἀχθοίμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum — 477. 6. τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων, idem ius, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusue accipi 574. 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δίκαιον τοῦτο 615. 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φήσει, οὐ παρεσκεύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc vsus praetextu 1266. 2. ἓν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους 1272. 16. In plurali. τὰ δίκαια. siue aequa et iusta; siue iura, et tituli iuris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε ἃ λέγομεν δίκαια 1289. 27. τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται 199. 17. ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, vt praestet omnia vxori cuique legitima praestanda, et fruatur iuribus omnibus honestae matrifamilias competentibus 1134. 16. τῶν ἰδίων

δικαίων

Digitized by Google

δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 14. vbi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενέσι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. τὰ τυτὶ τῷ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρὰ 770. 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἐάλωκεν. iuribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere 774. 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ decora καὶ δίκαια iura ἀναιρεῖν 246. 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν in Siciliam renauigare iuris aequi illinc repetendi ergo 887. 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν εἴη 778. 22. πῶς γὰρ ἐ δεινόν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι dignum censuisse, vt eaedem poenae scriberentur legitimae atque ex iure competentes, τὸς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τὸς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δῆλος 724. 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. iura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218. 5. προσέρχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν], πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις vnde excluſus es per omnia vniuersi iuris ciuilis capita 778. 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique conuenientia, siue fructuosa et optabilia, siue molesta et ingrata atque damnosa, praestanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36. 7. ἔποντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις 802. 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτῶ δείξων ἑκάτερος ὂν τα μεθ' ἑαυτῶ τὰ τῶν νόμων δίκαια 771. 2. μόνε τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμῶ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469. 22. ἐν ἂν ἡμεῖς εἴπμεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις 206. 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τῶ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ζητεῖν inquirere in iura graecis reliquis debita, atque salua

confer-

Digitized by Google

conseruanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum vlcisci 188. 21. τὶ ἐχ; ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλαμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi praestari curasti atque exegisti ea, quae ille tibi ad securitatem crediti tui de iure praestare debebat; vt tibi de numis creditis bona fide reddendis caueret modis solitis atque debitis 886. pen. ὑπὲρ αὐτῆ ῥαδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθυς, εἴ τι ἠδικῆ. ius tuum repetisses 951. 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν δ' ποιῆντα τὰ δίκαια 198. 7. ἐ τὰ δίκαια πράττοντα in exercitio aequi iuris ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον honestis artibus 19. 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσαι ταῦτα 204. 19. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208. 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βέλωνται, μέχρι τῆ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τῆ δικαίῃ τὸ συμφέρον πράττειν oportunitates temporum efficere valere, vt, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi aequo et iusto repugnet 214. 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐξασθαι 700. 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικῆν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνες ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι 199. 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τέτε τάξης, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σῆ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959. 10. εἰ δ' ἐκ τέτων τὰ δίκαια τίθενται 91. vlt. ἔτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγῶν, καὶ σαφεῖς ἔτω καὶ μεγάλες ἐλέγχες παραλιπὼν 874. vlt.

δικαιοσύνη] istud ἐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγῆμαι 199. 5.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀπήλοις κοινωνεῖν 142. pen. τὸ δίκαιον ἐ δικαίως διαφυλάττειν 218. 15. δ. ἀκέσειν ἀπολο-

Digitized by Google

ἀπολογεμένε 227. 13. ὁ τὸν ῥήτορα βελόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304. pen. δ. καὶ ἀδωροδοκήτως 310. 21. εἰκότως καὶ δ. 323. pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι 325. 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητῶν τῶν ἀλλοτρίων. quocunque pacto, fas nefas sit, penfi non habentes 1108. 18. καλῶς καὶ δ. εἰπόντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε 1180. 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστιν ἡ σωτηρία 170. 27. πρὸς ἅπαντα ἔχοντας τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι — 770. pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβερὸς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι 171. 8. τὸς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κειμένους ἀφιέντες 215. 4. οἰκοδομῆσαι τὸς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια 268. 20. 785. 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα ἐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βελῆς, καὶ τῦ δήμυ αὐτῦ. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιότατα 1316. 9. τὸ δικαστήριον - sic nude dictum eſt p. 720. 24 Heliaea. id quod e verſu penultimo eiusdem paginae conſtat. et neſcio, an alibi quoque.

δικαστὴς] δικασταὶ τῶν ἐνθυνῶν 53. 22. ἐνοχλεῖν ὑμῖν ἐ δικασῖς τότων ἔστιν ὑμῖν 600. 1. ἀγοραιόμος, ἢ ἀξυνόμος, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμυς γενόμενος 735. 10. δικαστὴν αὐτὸς αὑτῷ γενέσθαι 864. 10. τῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτῦ γενέσθαι δικαστῦ. ſi pater vltro nollet aequo et iuſto concedere 1240. 18. *in ſich gehen, die Unbilligkeit ſeiner Sache einſehen, und ſich von ſelbſt bequemen.* δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771. 22. τοιῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος ἕτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος 1343. 25. *iudex dictorum* eſt ille, qui conſentaneam vtrinque, tam ad accuſandum, quam ad purgandum allatis ſententiam aequam pronuntiat. διαπεφᾶσθαι τῶν δικασῶν ὅ, τι γνώσονται 1180. 4.

δίκη 1) Numen, quod aequo iuri inter ciues tuendo praeeſt, iniurias et ſcelera vlciſcens. ἐδὲ φυλάσσοντας

σοντας σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422. 11. τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τῆς διὸς θρόνον φησὶ καθημένην 772. 25. 2) ius, quod iniuriam passus a reo repetit, iudex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, poenae. δίκαι commemorantur haec: ἀμφικτυονικαὶ 331. vlt. βλάβης 522. pen. δημόσιαι publicae. quae sunt, auctore Salmasio, eae, vbi non soli laeso, sed etiam alii cuicunque ciui Athenienſi, cui ius esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi laesus ipse nil esset. ἐκ τοῦ αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed multa fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' ἧ μηδὲν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοὶ 523. 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ 563. 27. publicis in iudiciis sic procedebatur. fiebat a senatu praeiudicium, tum reus iudicio populi permittebatur, qui eius causa in suffragia ibat. quo facto populus causam ad Heliaeam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, reiiciebat, pro grauitate causae 702. 22. sqq. δίκαι βλάβης et ὕβρεως qua differant 522. pen. ἐμπορικαὶ *Handelsſachen*, und *Handelsgerichte*. ἐμπορικαὶ δίκαι ἐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, Macedonibus puta cum Athenienſibus, ante Philippum regem 79. 22. δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου 571. 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestae tutelae 853. 18. ἴδιαι 298. 2. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν 522. 26. δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ ἐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλεσθε διὰ τὸν πόλεμον 1102. 16. μεταλλικαὶ 976. pen. πατρώων, id est

id est ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις 539. 23.

δίκης ἀργύριον est aut illud aes, de quo ista in causa certatur, aut multa reo dicta 1162. 18. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο. multam a me aufferebat. nam interdum δίκη idem significat, atque κατὰδίκη. vide in calce huius articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. heres poenae, ad quem ius deuolutum est poenas a violatore repetendi 521. 18. δίκης παρά τινος τυγχάνειν 561. 1.

δίκην διδόναι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην, ὄντες ἂν μεθ' ὑμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γιγνοίμεθ' ἄν 1300. 9. poenas sumunt, repetunt, seu actor, seu iudex; poenas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271. 18. εἰσάγειν] εὖ σεσχύκη φθόνῳ δίκην εἰσάγων. scil. εἰς τὴν πόλιν, aut εἰς τὴν ἀγορὰν 268. 3. εἰσέρχεσθαι] ἀδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, ἢτ' ἐγκαλέντες, ἢτ' ἐγκαλέσαντες ὑφ' ἑτέρων 907. 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est τὴν καταδίκην, multam, ἐζήτησα 1159. 3. et 17. ἐπάγειν] causam querelae dare 277. 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti saeuam bestiam, necessitate litigandi eum implicare 331. vlt. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν ἓν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχασιν οἵ γε πεισθέντες 521. 16. λαγχάνειν 539. 23. 853. 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ' αὐτῆς λήψεται 110. vlt. ipsa sese puniet. ἐκ ἑνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ἐὰν ἐγγὺς 229. 12. 518. 20. 1300. 8. ὄφλειν debere poenas, h. e. a iudicibus ad poenas dandum condemnari 1158. 19. ποιεῖσθαι δίκην dicuntur iudices vltionem exercentes 1018. 16. συντελεῖν δ. κατά τινος 277. 14. τελεῖσθαι perficere, vt dies et forum sibi actori aduersus reum a iudice detur. πρὸς δὲ τὰς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτὰς ἀφήκατε, εἰκοσῶν νῦν ἔτει δίκην τελέσασθε ὑμεῖς 990. 2. ὑπέχειν λό-

γον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371. 19. 645. 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην 985. 6. δίκη denique pro καταδίκη mulcta vsurpatur, vt 1159. 3. et 17.

διοδύρεσθαι] διωδύρετο τὴν ἑαυτῆς συμφοράν 1248. 19.

διοικεῖν rem, praesertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In actiuo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν θετταλῶν remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus ciuitatis continetur, facienda ἀπὸ τέτων his e vectigalibus δέοι διοικεῖν 15. 22. τὰ μὲν ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τὰς θεὰς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ὅσως διοικεῖν 35. 26. τὰ παρ' ὑμῶν διοικεῖντα [id est ὑπερεπίζοντα] φιλίππῳ 58. 18. τἀνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βέλτιστα 77. 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν ὑσίαις πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διώκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118. 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίε τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διώκησε 467. 17. ὅπως, ἄν τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ παναθήναια, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. herbey geschaft, angeschaft werde 708. 25. φίλιππος τὴν ἀδελφὴν καλῶς διώκησεν. egregie collocauit. treflich angebracht. wohl versorget 763. 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 4. ἀναγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστι διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, vt e. c. sunt tuitio et conseruatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. praestanda praestare. den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten 832. 23. αἰτοῦμαι τἄλλα ἐπόθεν διοικῶ. vnde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam 834. 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ er führte das Wechslergeschäft 1111. pen. ἔστω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ negotium ita gesturum esse e re meaque suaque, ὅπως ἑκατέρος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια 1172. 24. ἡ ἀπὸ τῶ σώμα-

Digitized by Google

σώματος ἐργασίας οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore quaestum facilitabat, is tantum haud referebat, *brachte ſo viel nicht ein*, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *daſs die Haushaltung davon hätte geführet werden können* 1357. 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. *ich mich mit euch abfinde* 1484. 3. In medio. ex animi ſui ſententia aliquid gerere, conſtituere, praeſertim machinari callidis, clandeſtinis, malitioſis artibus, cupita conſequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάντ', ὅσα βέλεται Φίλιππος, διοικήσεται 93. 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων 179. 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ὦμεν διωκημένοι. peregerimus, adepti ſimus 287. vlt. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διωκήσατο 309. 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως 1089. 8. διοικέμενον ἔτως ἀδίκως πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem 1092. 5. et 22. διοικησαμένῳ πρὸς Κτησικλέα colludens cum Ct. clandeſtino pacto inito 1327. 23. προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι διοικεῖσθαι. prout ipſi voluerint potuerintque alii alios perſuaſionibus perducere, ita inter ſe tranſigere atque componere 1328. 4.

διοίκησις adminiſtratio rei, tam priuatae, quam publicae, h. e. fiſci, et fiſcus ipſe; nec non ſumtus faciendi. *die Haushaltung*, *die Caſſe*, *der Aufwand*. bini erant Athenis Strategi, ſeu praetores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως aerario praefectus 238. 14. eius erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus ſtipendia numerare 265. 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανὴ aerarium ſufficiat ſumtibus faciendis 708. 24. τὴν διοίκησιν αἱρεῖσθαι τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. adminiſtrationem reditum publicorum, tam ſacris faciendis, quam tuendae reip. conſecratorum 730. 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοι-

Digitized by Google

κήσεως exclusa quotidianorum alimentorum praebitione. praeter diaria. *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* 1111. 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως *der Ueberschuss, der baare Cassenbestand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* 1346. 20. ἡ διοίκησις συχνὴ sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *es gieng viel drauf* 1359. 9. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset administrationi rei fiscalis 1474. 13.

διοικίζειν dispescere, diducere habitationes hominum, quae olim continuae et densae fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν θηβαίων πόλιν διοικιεῖν 59. 15. ciuitatem, quae nunc vna sit, vnis moeniis conclusa, plures per vicos esse dispersurum. διῳκισμένοι κατὰ κώμας 366. 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445. 26.

διόμνυσθαι deierare, (nam *de* in compositis interdum respondet graeco διὰ) h. e. cum obtestatione deorum, iurato, seu affirmare aliquid, seu infitiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ φιλίππῳ πρᾶγμα [scil. κοινὸν] 320. 7. ἃ γὰρ εὐθενέντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε 321. 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον 642. 15. διομῇ ἐπὶ παλλαδίῳ cum iureiurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse 1160. 25. διόμνυσθαί τινα rara dictio, pro, iureiurando aliquem opponere vltioni deorum periuria vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα 1161. 16. ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον 1190. 12. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφό-

διὰ τ

δικε τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22. μαρτυρέντων καὶ διομνυμένων 1305. 10. 1310. 16. 1312. 20.

διομολογεῖσθαι πρός τινα 840. 9. διομολογησάμενοι τὰς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284. 13. palam spondentes reddendum foenus in vtrouis horum emporiorum.

Διονύσια] τὴν τῶν παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν διονυσίων ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι 50. 5. διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγάντων 1045. 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses 50. 8. τὰ μεγάλα 243. 16. quae etiam nude τὰ διονύσια vsurpantur 243. vlt. Liberalia in Piraeeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenaeo 517. 25. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque maioribus ludis nexi exsoluebantur vinculis 614. 23.

διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ διονύσῳ γυνὴ 1360. vlt. 1371. 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῶν ἐν λίμναις 1371. 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat 1398. pen.

διοπτεύων τὴν ναῦν 929. 20. videtur eius munus fuisse, vt rerum omnium nauigio necessariarum sufficientes adessent copiae, vt merces saluae conseruarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisue modis corrumperentur, vt remiges nautaeque facerent officium, et satis pascerentur, propemodum similis ei, quem *Schiffskeller* vsurpant nostrates.

διαρθοῦσθαι] διωρθωσάμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου periculum mihique et peregrino imminens praecaui, et prudenti occupatione auerti 895. 24. δ. τὰ ἀγνοούμενα corrigere peccata 1463. 18.

διορίζειν definire, reperitur etiam in actiuo, sed saepius in medio. ἡ Φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διωρικέναι 317. 24. κἂν ἔτω τις δρᾷσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. legislator puta 505. 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων λέγω καὶ διορίζο-

μαι 112. 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239. 10. ὃ νῦν ἔτος πολλάκις διέβαλε καὶ διωρίζετο definiuit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcauit 263. 25. ἄγωγε ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα ἔτω πως τὰ τοιαῦτα 317. 15. βελόμενος ἀγῶνι [certamine forensi, iudicio] καὶ δικαστηρίω μοι διωρίσθαι confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, πως ὑμῖν, ὅτι τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται 410. pen. παραβὰς τὸ διωρισμένον praescriptum et assignatum ἐκ τῦ νόμε δικαστήριον 629. 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διωρίσμεθα operam dedimus, vt praescriberentur nobis atque definirentur leges 760. 13. διωρρήδην ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum disertis verbis cauissemus, excepissemus 1286. 12. βέλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς ἃς διωρίσθη 1376. 24. et ad quos peculiariter atque exclusiue restricta fuerit. διωρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτὰς. statim in ipsa iam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cauit, et cum ipsis depectus est, vt illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua ciuitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur 1381. 17.

διορύττειν sensu proprio et primigenio. χερρόνησον τοῖς αὐτῦ τέλεσι διορύξει 73. 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα 787. 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268. 12. b) figurato, translato. ἔτω πακῶς διακείμεθα καὶ διορωρύγμεθα 118. 11. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα ἑδενὸς λείπεται 1111. 2.

διοσκυρεῖον 390. 26.

διπλάσιος] κοινῇ κινδύνῳ τοῖς ἕλλησι περισάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306. pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν [scil. ἔκτισιν, aut τιμήν,

τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν] iudices eum ad depensionem dupli condemnanto 733. 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασίας γέγραπται αὐτοῖς 738. 24.

διπλᾶς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617. 21.

δὶς bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ ἕλληνες [sc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι 151. 2. δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300. 15. ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἔτε δίκας, ἔτ' εὐθύνας εἶναι 502. 2. ἐδ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστι 767. 7.

δισμυρίοι 45. 12.

δίχασις dubitatio, controuersia, discidium. ὁσίως ἄνευ διχάσεως ἐψηφίσαντο 1318. 10.

διτάλαντον δ' ἔχες ἔρανον δωρεάν 329. 17.

διττὸς] διτταὶ συνθῆκαί εἰσι τοῖς ἕλλησι πρὸς βασιλέα 199. 9.

δίφρος ἀργυρόπους 741. 6.

διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι 14. 17.

διχόθεν] δι' ἀπλησίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρπῶνται 614. 7. 754. 13. δ. μισθοφορεῖν 739. 6.

διχοστασίαι discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα παύει 423. 4

διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο 384. 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ ἐκ ἀνήρπασμαι 555. 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβολὴν 1342. 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωντες τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51. 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε euentus consectamini, h. e. ea agitis, quae in praesens, ad breue tempus, expediant, incrustent vlcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante praeuisa 137. 4. μόλις γὰρ ἔτως ἐλπὶς ἐκ πολλῆ [scil. τῇ διαιρήματος] διώκοντας

κοντας τὰ προειμένα ἐλεῖν δυνηθῆναι 1440. 7. b) sensu forensi. accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν ἔν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν αἰτχίνης 228. 5. ὁ γὰρ διώκων τῷ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteae formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quaeque suadere et agere — 244. vlt. ψευδομαρτυριῶν δ. 848. 17. ἔτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' ἃ νῦν ἐμὲ διώκουσι 988. 22. δίκην διώκειν, id est διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi 1270. 3. ἀνελομένῳ τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusatiuo constructum, altero personae, altero rei. resumente, reprehendente Epaeneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus 1368. 8.

διωμοσία idem quod ὅρκος simplex, interdum tamen iuramentum vtrinque praestandum indicat, vi praepositionis διὰ. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταὐτὰ a reo autem praestanda sunt eadem circa iuramentum mutuum 643. 3.

Διώνη mater Veneris, eiusque oraculum 437. 10. 531. 20. 1487. 2.

δίωξις] ὀμωμόκασιν δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ. pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis. ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito iudici ad impetrandam accusandi veniam 1116. pen. εἰ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] δίωξιν εἶναι. leges edicunt, vt hero cognatoue horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, laesorem ipsorum in iure persequi 1160. 24.

διωρυχή] ἃ ἔμελλε διωρυχὴ τοῦ χερρονήσου ἔσεσθαι 86. 17.

δόγμα]

Digitized by Google

δόγμα] δόγματα κοινὰ pacta conuenta, in quae vtrinque consensum fuit. δόγμα ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur 278. 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator foederis Graecorum declaratur 278. 26. τὰ τετωνὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα 804. 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων 774. 19.

δοκεῖν] ἡμᾶς δ' ἐκ οἵδα ὅντινά μοι δοκῶμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά 9. 14. δεδογμένας ἀνδροφόνας, id est περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι 629. 17. ἐδὲ τὰ νῦν δοκῶντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τὰς λόγας ἠκέσατε 1442. 4.

δοκιμάζειν] πόλιν — ἐκ ἐκ τῶν ὠνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ 144. 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ, [scil. ἐδοκίμασα] ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων 281. 25. κήρυκας μὲν ἂν δοκιμάζητε. vt, cautorem vel praeconem si quem deligere velitis, vocem eius ante omnia spectatis atque tentatis 449. 26. Senatores sorte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitae antegestae, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μὴ λαχόντος, δοκιμαζομένῳ κατηγόρει 551. 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀποδόδωρος. δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον — 1346. 2. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνεπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆες εἰς τὴν ἀρχὴν 1369. 18. examen eiusmodi subibant item liberi Athenienſium, cum puberes facti, suae sponte esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων ἐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι 565. 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθεὶς ἐν

Digitized by Google

σθείην 814. 20. nec non ciuitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ — 1381. 6. ἔπειτα τὸς δοκιμασθέντας probatos in ſcrutinio ἀναγραφῆναι ἐν σήλῃ λιθίνῃ 1381. 10. δοκιμάσαι ὅ, τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντας, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμε σημεῖόν ἐστι 1408. 8. ἡ ἀρχὴ τὸ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν 1422. 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνατε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ὠήθητε 1442. 6.

δοκιμασία πρατέρα 1318. 13. ſcrutinium prius eſt, ſub Antiphilo, cum Alimuſii quaererent, num quis, municipalem ſuum qui ſe ferret, ciuis eſſet, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι 1417. 10.

δοκιμαστὴς modo eſt probator, explorator, ſcrutator, modo approbator, ſuffragator, laudator. ὁ μόνον συνηγόρεις, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τότε πεπραγμένων 556. 17. δοκιμαστὰς αὐτῆ τῆ πράγματος γενομένης 1167. 20.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε 401. 26.

δόλοψ. Dolopes nominantur pro nota vniuerſa hominum abiectorum, contemnendorum 246. 2.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμασοὶ 23. 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων 35. 11. σοὶ μὲν παππῴα καὶ πατρῴα δόξα 150. 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας 154. 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 3. περιποιεῖσθαι παρὰ τῆ πλήθες δόξαν, ὥς εἰσι δημοτικοὶ 164. 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τέκμαρ 171. 22. δόξαν ἐνφέρεσθαι τῆ δοκεῖν εὖ λέγειν 178. 7. ἔπ ἐστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180. 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191. 10. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5.

ὥσε

ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247. 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252. 10. ἄνευ τῆς καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. praeterquam quod insignem gloriam attulit 255. 10. ἃ φοβηθέντες τὴν τότε θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν 259. 1. τὴ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269. 8. ἧς μὲν οἴκοθεν ἦκεν ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελήσαι 303. 20. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304. 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328. vlt. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σημεῖον εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385. 11. ἃ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459. 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλήθους πεποίηται μικρὰ 617. 8. περὶ κτῆσιν χρημάτων ἀδεπώποτ' ἐσπούδασεν ὁ δῆμος, πρὸς δὲ δόξης, ὡς ἐδὲ πρὸς ἕν ἄλλο 617. 9. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἂν εἰκάσωσι παρίσταται. opinatio sententiae, h. e. vitium illud, vnde manat sententia iudicum, enascitur penes eos ex iis, quae audiunt 652. 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, ἐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689. 26. εἶθ' ὅτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690. 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765. 15. τοῖς ἠμεληκόσι δόξης ἄδεια γέγονε ποιεῖν ὅ, τι βέλονται 1232. 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione suspicantes 1400. 4. Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobaeo seruatam v. sub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης ἀδεὶς τηλικοῦτός ἐστι, ὅστις ἔσται κύριος epinationis et famae vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium 1433. 11. φαύλην δόξαν existimationem ἡ πόλις λαμβάνει 1475. 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχων τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχεν ἐκεῖνος 1479. 5.

δόξῃ

δόρυ ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis hastam praeferre 1160. 14.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτας ποιεῖν 289. 7.

δορυφορεῖν] δορυφορέμενοι τοῖς τῦ τυράννυ σρατοπέδοις 214. pen. 218. 23. δορυφορεῖντες τὴν ἑκάσου τῦτων σωτηρίαν 661. 8. ἐδορυφόρει τὰς ὑμετέρους ἐχθρὰς μισθὸν λαβών 683. 3.

δουλεία] τῆς ἰδίας ἐλευθερίας εἵνεκα τὰς ἄλλας ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 6. ἀπάγειν εἰς δ. 196. 3. 213. 27. αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424. 9.

δουλεύειν ὑμεῖς ἔτ' ἐθελήσετε, ἔτ', ἂν ἐθελήτητε, ἐπίσασθε 104. 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι 117. pen. ὃ γὰρ ἄνευ λόγυ, ἔτε τόθ' ὅτως ἑτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, ἔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120. 14. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσουσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129. 4. μήτε ἄρχειν βίᾳ βέλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132. 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει 187. 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212. 20. Φοβερωτέρας ἡγήσεσθαι τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλεύσῃ τῇ πόλει Φέρειν ἀνάγκη, τῦ θανάτυ 296. 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύσων ἔσαι τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse seruiet. h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, vt, quo iis potiatur, nullas sit, quamuis duras, conditiones recusaturus 389. 7. ἃ πάντα θνητά ἐσι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν ἐκ εἴωθε. id est, non manere penes eum, qui iis vti frui semper ad vitae finem vsque cupiat, sed saepe eum inuitum, nec opinantem deserunt 1412. 27. E vulgata, a qua ἐκ abest, haec exsistat sententia, quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cuiusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quem-

quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris.

δηλικὸς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δηλικὰ πράγματα τὴν ἐλευθέρεν ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313. 2.

δῆλος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δήλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102. 16. πληγαὶ καὶ ὁ τῦ σώματος αἰκισμὸς δῆλα ἀνάγκη 102. 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δήλοις αὐτῆς μετεδώκατε. [τῆς παῤῥησίας puta] 111. 10. τὲς δήλες ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119. 13. δῆλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέχοντας 171. 17. Serui gratiae in comitiis, h. e. qui metu amittendae aurae popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis eius inseruiunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπελευθερώσεις δήλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 25. δήλη de oppido in potestatem redacto. δήλην κατέσησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν 383. 24. δῆλος ἦν τῶν ἐγκλημάτων τύτων seruiebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin iniurias, indignitates, probra quaeque auribus aequis admitteret, oreque sicco deuoraret, metu, ne oggannienti ipsi aduersarius has criminationes obiectaret, easque grauiter vrgendo discrimen capitis conflaret. *Sein Gewiſſen ſchlug ihn, er durfte ſich nicht verantworten, noch ſich rüppeln, ſondern verſchlucken und verbeiſſen, aus Furcht, der Widerſacher möchte ſonſt das Maul noch weiter aufthun* 406. 18. ἀκέετε τὸ νόμε τῆς Φιλανθρωπίας, ὃς ἐᾷ τὲς δήλες αἰχιοῖ ὑβρίζεσθαι 529. vlt. δήλε et ἐλευθέρε differentia 610. 5. sqq. 752. 12. Φανήσεται γὰρ (praetensum patris mei testamentum) ὃ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δήλε τε τῶν δεσποτῶν λελυμασμένε, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοπῶντος 1109. 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δήλην ἐλθεῖν ἐξεσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374.

2. πάν-

2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι 612. 2. locus insignis de pretiis seruorum artem aliquam callentium 816. 6. vbi ait mancipiorum enses fabricantium vnumquodque caput quinis senisue minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quaestum annuum retulerint. Mercedem operae, quam serui conductori praestabant, non ipsi serui, sed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis seruorum plectebantur 1253. 1.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης 322. 13. 422. 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obuersabatur ei καταδουλοῦται p. 249. 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398. 24.

δρᾶμα fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phoenicem Euripidis puta 418. 3.

δρᾶν] πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας 159. 24. vt ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremtus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida 632. vlt. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας, [scil. τὸν φόνον] ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331. 1. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα 1372. 2.

δραπετεύειν 1046. 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἥκετε ἂν defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum 1049. 3.

δραπέτης] ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν 1348. 7.

δραχμὴ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset 261. 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mauis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέ-

οἱ πρέσβεις ἔλαβον] 390. 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumue dr. 403. 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ τȣ, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. πιςεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta 938. 17. τιθέντος δέ μȣ δραχμὴν τȣ̃ λειπομαρτυρίȣ. deponente me drachmam eam, quae deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur 1190. 5. ναύτας, ὧν ἕκαςος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενȣ̃ντα, τὸν δῆμον διάγȣσιν 1459. vlt.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus eius percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi desidemus, absentes a locis, vbi res geritur. 10. 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένȣς 1408. 15.

δρόμος] ἵππȣ δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα 428. vlt. τῶν δρόμων φιλοπονία 1408. 21.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copiae rei cuiusque, praesertim militares et pecuniariae ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. ȣ̓κ ἐςιν ἀδικȣ̃ντα καὶ ἐπιορκȣ̃ντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι 20. vlt. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεςηκυῖαν περὶ αὑτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βȣ́λεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' ȣ̓ς αὐτῷ δόξῃ, πάρεςιν 92. 23. ȣ̓χ ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94. 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχȣσαν δύναμιν 108. vlt. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικρȣ̃, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαί-

ραβαίνη, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114. 25. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ πᾶ φανήσεται 137. 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους ποιεῖς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκεῖνο περιγέγονε 144. 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152. 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. εἰ μὲν ἦν ἕτερός τις ἢν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς ἕλληνας 180. 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς ἔσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180. vlt. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [eius, quod oratores efficere valent, animos audientium commouendo et flectendo] τὸ πλεῖσον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας 318. 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν ἐ τῷ συμβάλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322. 21. πονηρίας δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐσὶν quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiae in dicendo, et, quae facundiam consequi solet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia est ciuitati 450. 11. ἐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα κατασῆσαι 596. 21. contra ἀδύνατος est infacundus. vt in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει φορμίων 944. 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύνασθαι vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103. 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233. 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. δυνάμενος [iubaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187. 8. pari modo

Digitized by Google

modo δυνηθέντες sic nude vsurpatum est p. 484. 25, pro, per praepollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam geris 581. 8. 742. 23. 1187. 8.

δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117. 4. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν ἀλεξάνδρου δυναστείας 316. 18. ἐργασία καὶ δυναστεία 772. 1. ἤθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν 1467. 16.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, aequissimam 704. 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττῶνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193. 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν 197. 7.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι ἔτοι ἦσαν 1213. pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785. 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396. 18.

δυσκολαίνειν 970. 27.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57. 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι. 997. 26. 1428. 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73. 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286. 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291. 21.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316. vlt. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381. pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402. 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475. 20.

δύσκριτος] προϊσάμενοι γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν, δύσκριτον καθίσησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 20.

Digitized by Google

δύσμαχος difficilis ſuperatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππε πραγμάτων 10. 8.

δυσμεναίνειν] λυπέμενος καὶ ξένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο 300. 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. antep. ἦκεν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154. 15. ἐδὲ δυσμενείας, ἐδὲ πλεονεξίας ἀδίκε — προϊξάμενος 1469. 13.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονὶ) infeſtus patriae 419. 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακὰ 422. 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41. 8. et 156. 9.

δύσηνος] λογάρια δύσηνα μελετήσας. 421. 20.

δύσροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τίς εἰμι καὶ δύσροπος ἄνθρωπος 73. 4.

δυσυχὴς] τὶς ἔτω δυσυχὴς, ὅσις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφυς, πατρίδα, κέρδες βραχέος προέσθαι βελήσεται 187. 6.

δυσυχία ſolebat Demoſtheni exprobrari, h. e. ſors naſcendi fatalis, vt, quicquid ageret, id in peſtem patriae verteret 1486. epiſtola 4. 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπίπολῆς δυσχείρωτά ἐστι 1412. 21.

δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 14. τὸ πρᾶγμα δ. 542. 9. δ. ἢ προσίεσθαι πονηρίαν 770. 8. δυσχεραίναντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀσυκῆ 1274. 24. τὲς ἐρασὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας 1402. 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τέτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489. 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχέσης 213. 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐπὶ τῆ πολέμῳ συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βέλονται 146. 26. ἐ βέλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τῆ λόγῳ 226. 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων

Digitized by Google

σκων 257. 23. ἔτω δ' ἀτόπως τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι 439. pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta] 491. 17. ἐκ ἐώθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἄν 1396. 16.

δύσχρηστος difficilis, saeuus, intractabilis 1342. 1.

δυσωπεῖν] ἐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωπῶμαι 127. 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν menſuras vel ſextarios vini denis binis drachmis vendens 1049. 5.

δωρεαὶ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνοις δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157. 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς ἅτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς ἐκ ὀρθῶς 173. 1. ſunt, quae ciuibus a ciuibus dantur, domi fruenda, vt ſtatuae aeneae, immunitates, ius epulandi in Prytaneo, quibus verſu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et praemia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαίας ἐστὶ τυγχάνειν 264. 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε 323. 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum ciuitatum comparantur 461. 17. ſqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὃν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο 1019. 22. ἐχ ὅτι δωρεὰς [Sporteln] καὶ προσόδους [Gefälle] ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475. 2. munus magiſtratui annuo imperio decedenti dari ſolitum erat corona aurea, ſi magiſtratus viſus fuiſſet rem bene praeclareque geſſiſſe 594. 25. et ſqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις, vt memoria tributi beneficii etiam ad poſteros prodatur atque propagetur 1381. 12.

δωρεὰν aduerbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα 394. 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329. 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίεμαι 1044. 21.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo ſummas rerum is, cuius in poteſtate ſunt, largitori prodat atque vendat, vt ſunt arma, ſocii, loca munita, caſtra, claſſes etc. 109. 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκῆντας ἐξελεγχθῆναι 120. 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκόντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240. pen. ἔτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ 242. 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐσι. acceptatio largitionum praegreditur illa facinora, quae dixi, quae ſunt iſtius corruptelae effecta et quaſi proles quaedam 427. 5. οὓς ἂν δωροδοκῆντας ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε 427. 8.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππε, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417. 10.) ſed num δωροδοκεῖν τι dicitur et graecum eſt, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446. 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδὲς, ἢ δεχόμενος corrumpendi iuris ergo in foro dicundi 1137. 3.

δωροδόκος] Φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245. 15.

δῶρον] ἔτε τὰ Φιλίππε δῶρα καὶ ξένιαν ἠγάπησα 263. 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343. 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθὸς εἰληφότα 343. 19. Eſtne Demoſthenis haec dictio, ab Ariſtide de Dict. Ciuili p. 230. 16. citata πάντα μὲν ἔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἔτ' ἂν ὑμεῖς ἐβέλεσθε ἀκέσειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον 550. 1. 551. 22. πᾶς νόμος ἐςὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡτινοσῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται 1396. 25.

δωροτελεῖν praeſtando munere voto, vt hoſtia e. c. aut donario, neceſſitate voti ſe exſoluere. *ſein Gelübde bezahlen* 1072. 26.

ἐὰν

ἐὰν pro ἂν ſimplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται 436. 8. 733. 4. 1152. 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ. praeterquam quod, excepto quod, niſi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [ſubaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710. 18. μηδὲ — [ſcil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [ſcil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον 715. 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [ſcil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις 759. 6. vbi aut iſta, quae dixi, tacite ſupplenda ſunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *ſin autem minus*, h. e. quod ſi autem id, quod dixi, minus fiat, aut eius fiat contrarium 720. 26.

ἐᾷν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133. 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [ſcil. τὸ ζητεῖν] ἔσται 184. pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾷν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24. τοὺς πρὸς ἐμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319. 7. τἄλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω ſilentio tranſmittam 519. 18. ἐᾷν in viuis ſinere manere caedis reum, ab eoque talionem nullam repoſcere 634. 5. 646. 16. ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν ἐμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206. 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id eſt μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῶσι κατὰ χώραν, non mouentibus, non abolentibus 638. pen. ἐᾷν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832. 21. ἐᾷν τινα in ſenſu forenſi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἴας ἂν ἐμὲ 983. 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε 1336. 11.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278. pen.

ἔγγαιος [alii, et neſcio an melius ἔγγειος.] συμβόλαιον ἔγγαιον aes mutuo datum ſuper fundis pignori oppoſitis. *ein Darlehen auf ein Grundſtücke.* ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου 893. 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων praeter nata in ſolo, eique infixa haerentia, immobilia 872. 12. ἐγγείων

Digitized by Google

τόκων δανειζόμενος, aes mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi foenoris eius, quod dari solet de numis in fundos creditis, *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* 914. 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τότων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex vniuersis bonis, quae his sunt, tam in terra continente sita, quam nauibus credita per mare euntibus 926. pen. ἔγγειος οὐσία 945. 25.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ ταδικήματα recentibus adhuc criminibus μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων annis multis interiectis post ἀγαναικτεῖν 966. pen. 1148. 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι 247. 18.

ἔγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε 73. 13. 356. 8. τὲς ἀντιβαίνειν πειρωμένες τοῖς ἡρακλέες ἐγγόνοις 290. 27.

ἐγγράφειν inscribere nomen alicuius in tabulas publicas quocunque nomine, vt si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor aerarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμψε Phrynon φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι. id est adhuc impuberem 412. 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι, scil. in tabulas aerarii 762. 14. ἐγγεγραμμένον ἴσε τῶτον ἐν ἀκροπόλει, scil. in aerariis, seu fisco debentibus 771. 6. οἱ νόμοι, καθ' ὃς ἐγγράφοντα πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες 791. 10. et 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. praeterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelae a se gestae 825. 19. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλῶν τῷ δημοσίῳ 973. 6. τὶ μᾶλλον

ἔσαι

ἔσαι ἔτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998. 22. τὶ μᾶλλον οἱ τότε παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998. 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγεγράφῃ. cum quis Boeotum inter aerarios ſcribi curauerit 998. vlt. in ſchedula exactoribus tradenda ſcribere nomina debentium fiſco. ὅτῳ δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [ſcil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074. vlt. ἐγγράψας χρῆσιν ἡμῖν καταλιπεῖν 1198. 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251. 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἐπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua multa ei dicta fuerit a iudicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. ἀπαλείφειν τὰς ἐγγεγραμμένας ἀπὸ τῆ ὀφλήματος καθάσον ἂν ἐκτίσῃ 1338. 8. διπλᾶν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15. ἐγγεγραμμένης δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλε ἡ ὑπάρχουσα οὐσία ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι 1347. 20. ἐγγράφει [ſc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς ἀπατορίοις 995. 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας 1313. 19. πᾶσι, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα 1315. 24. ὃν ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτούς 1365. 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. f.

ἐγγραφὴ cum magiſtratus reos a ſe factos in tabulas aerarii, vt aerarios factos, inſerunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων 778. 18. αὐτὸν [Euergum] αἴτιον αὑτῷ [ſibi, Pantaeneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968. 9. περὶ τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996. 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem ſponſam, vt ſi pater ſponſo filiam deſpondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem ſponſam ſuſcipit, aut eam ſibi tradi rogat, curat, patitur. ſed et praeterea ſignificat praedem agere, fidem praeſtare,

2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δῆλον ἔφη, κοῦ ἐκ δήλων εἶναι 612. 2. locus insignis de pretiis seruorum artem aliquam callentium 816. 6. vbi ait mancipiorum enses fabricantium vnumquodque caput quinis senisue minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quaestum annuum retulerint. Mercedem operae, quam serui conductori praestabant, non ipsi serui, sed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis seruorum plectebantur 1253. 1.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης 322. 13. 422. 14.

δηλεῖν] δηλεῖσθαι τὰς πόλεις e Demosthene citat Thomas M. v. δηλῆμαι. Forte obuersabatur ei καταδηλεῖται p. 249. 2.

δρᾴκων] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιῶν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δρᾴκοντι 1398. 24.

δρᾶμα fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα ἐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phoenicem Euripidis puta 418. 3.

δρᾶν] πῶς ἐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἔτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτὸς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας 159. 24. vt ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremtus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida 632. vlt. ἀναζητήσας τὸς δράσαντας, [scil. τὸν φόνον] ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331. 1. ἐφ' αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον ἐδένα 1372. 2.

δραπετεύειν 1046. 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἥκετε ἂν defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum 1049. 3.

δραπέτης] ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ, ζητῶν 1348. 7.

δραχμὴ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, quibus multabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset 261. 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mauis ὅσας legi] παρ' ἐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέ-

Digitized by Google

οἱ πρέσβεις ἔλαβον] 390. 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumue dr. 403. 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ τε, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta 938. 17. τιθέντος δέ μου δραχμὴν τὴν λειπομαρτυρίαν. deponente me drachmam eam, quae deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur 1190. 5. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem mensiruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459. vlt.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus eius percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi desidemus, absentes a locis, vbi res geritur. 10. 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408. 15.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα 428. vlt. τῶν δρόμων φιλοπονίαν 1408. 21.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copiae rei cuiusque, praesertim militares et pecuniariae ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. ἔτι ἐστὶν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι 20. vlt. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεσηκυῖαν περὶ αὐτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βέλεται πρᾶξαι, ἐξελίφης ἐφ' ὃς αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν 92. 23. ἐκ ἣν περᾶται Διομήδης τὴν πόλιν κατασκευάσας δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94. 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108. vlt. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικρῷ, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαί-

ραβαίνη, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114. 25. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ πῆ φανήσεται 137. 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144. 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152. 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. εἰ μὲν ὃν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς ἕλληνας 180. 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς ἔσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180. vlt. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [eius, quod oratores efficere valent, animos audientium commouendo et flectendo] τὸ πλεῖσον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας 318. 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν ἐ τῷ συμβάλλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322. 21. πονηρίας δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐσὶν quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiae in dicendo, et, quae facundiam consequi solet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia est ciuitati 450. 11. ἐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα κατασῆσαι 596. 21. contra ἀδύνατος est infacundus. vt in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει φορμίων 944. 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύνατον vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103. 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233. 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187. 8. pari modo

Digitized by Google

modo δυνηθέντες sic nude vsurpatum est p. 484. 25. pro, per praepollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam geris 581. 8. 742. 23. 1187. 8.

δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117. 4. ἀθῶος τῆς Φιλίππε πρότερον καὶ νῦν ἀλεξάνδρε δυναστείας 316. 18. ἐργασία καὶ δυναστεία 772. 1. ἤθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βελῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζεσιν 1467. 16.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, aequissimam 704. 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττῶνται μέχρι τῦ δυνατῦ πάντες πολεμῦσι 193. 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίε δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίως κρίνειν 197. 7.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι ἦσαν 1213. pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785. 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τῦ ζῆλος τῶν ἑλλήνων γέγονε 1396. 18.

δυσκολαίνειν 970. 27.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57. 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997. 26. 1428. 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73. 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286. 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τῦτο βασκαίνει 291. 21.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316. vlt. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381. pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402. 10. τὰς πρὸς αὐτὸν ἰδίας δυσκόλως ἔχοντας 1475. 20.

δύσκριτος] προϊσάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 20.

Digitized by Google

δύσμαχος difficilis ſuperatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππε πραγμάτων 10. 8.

δυσμενάινειν] λυπέμενος καὶ ξένων καὶ δυσμενάινων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο 300. 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. antep. ἦκεν πρὸς ὑπόψίαν καὶ δυσμένειαν 154. 15. ὐδὲ δυσμενείας, ὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκε — προϊσάμενος 1469. 13.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονὶ) infeſtus patriae 419. 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακὰ 422. 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41. 8. et 156. 9.

δύσηνος] λογάρια δύσηνα μελετήσας. 421. 20.

δύσροπος] ὡς ἐγὼ μέν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τίς εἰμι καὶ δύσροπος ἄνθρωπος 73. 4.

δυσυχὴς] τὶς ἔτω δυσυχὴς, ὅσις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφες, πατρίδα, κέρδες βραχέος προέσθαι βελήσεται 187. 6.

δυσυχία ſolebat Demoſtheni exprobrari, h. e. fors naſcendi fatalis, vt, quicquid ageret, id in peſtem patriae verteret 1486. epiſtola 4. 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχειρωτά ἐστι 1412. 21.

δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 14. τὸ πρᾶγμα δ. 542. 9. δ. ἢ προσίεσθαι πονηρίαν 770. 8. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀεὶ νῦν 1274. 24. τὰς ἐρασὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας 1402. 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489. 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213. 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμε συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖαι βούλονται 146. 26. ἐβούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγε 226. 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων

σκων 257. 23. ἔτω δ' ἀτοπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι 439. pen. δυσχερεῖς ἀναγκη φαίνεσθαι [τὸς λόγους puta] 491. 17. ἐκ ἐωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἂν 1396. 16.

δύσχρηστος difficilis, faeuus, intractabilis 1342. d.

δυσωπεῖν] ἐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωπῶμαι 127. 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν menſuras vel ſextarios vini denis binis drachmis vendens 1049. 5.

δωρεαὶ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνῳ δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157. 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς ἔτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς ἐκ ὀρθῶς 173. 1. ſunt, quae ciuibus a ciuibus dantur, domi fruenda, vt ſtatuae aeneae, immunitates, ius epulandi in Prytaneo, quibus verſu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et praemia peregrinis tributa. τέτων τῶν προβεβλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνε δικαία ἐστὶ τυγχάνειν 264. 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε 323. 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum ciuitatum comparantur 461. 17. ſqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐνομίσατο 1019. 22. ἐχ ὅτι δωρεὰς [Sporteln] καὶ προσόδες [Gefälle] ἐκ τέτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475. 2. munus magiſtratui annuo imperio decedenti dari ſolitum erat corona aurea, ſi magiſtratus viſus fuiſſet rem bene praeclareque geſſiſſe 594. 25. et ſqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, vt memoria tributi beneficii etiam ad poſteros prodatur atque propagetur 1381. 12.

δωρεὰν aduerbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκας δωρεὰν τὰ λύτρα 394. 20. διταάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329. 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίεμαι 1044. 21.

Digitized by Google

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo ſummas rerum is, cuius in poteſtate ſunt, largitori prodat atque vendat, vt ſunt arma, ſocii, loca munita, caſtra, claſſes etc. 109. 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκῆντα ἐξελεγχθῆναι 120. 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκέντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240. pen. ἔτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ 242. 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστι. acceptatio largitionum praegreditur illa facinora, quae dixi, quae ſunt iſtius corruptelae effecta et quaſi proles quaedam 427. 5. ὃν ἂν δωροδοκῆντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε 427. 8.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππε, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417. 10.) ſed num δωροδοκεῖν τι dicitur et graecum eſt, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446. 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος corrumpendi iuris ergo in foro dicundi 1137. 3.

δωροδόκος] Φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245. 15.

δῶρον] ἔστε τὰ Φιλίππε δῶρα καὶ ξένιαν ἠγάπησα 263. 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343. 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθὸς εἰληφότα 343. 19. Eſtne Demoſthenis haec dictio, ab Ariſtide de Dict. Ciuili p. 230. 16. citata πάντα μὲν ἔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἔτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον 550. 1. 551. 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται 1396. 25.

δωροτελεῖν praeſtando munere voto, vt hoſtia e. c. aut donario, neceſſitate voti ſe exſoluere. ſein Gelübde bezahlen 1072. 26.

ἐὰν

ἐὰν pro ἂν simplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βέλητα 436. 8. 733. 4 1152. 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ. praeterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710. 18. μηδὲ — [scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τῶν ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον 715. 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸναὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις 759. 6. vbi aut ista, quae dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *sin autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut eius fiat contrarium 720. 26.

ἐᾶν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133. 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [scil. τὸ ζητεῖν.] ἔτι 184. pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24. τὰς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319. 7. τἆλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω silentio transmittam 519. 18. ἐᾶν in viuis finere manere caedis reum, ab eoque talionem nullam reposcere 634. 5. 646. 16. ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν ἐμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206. 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id est μὴ λύσωσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυρεῖσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῶσι κατὰ χώραν, non mouentibus, non abolentibus 638. pen. ἐᾶν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832. 21. ἐᾶν τινα in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. ἀδ' εἴας ἂν ἐμὲ 983. 7. τοῦτον δὲ ἅπας τὸν ἐχθρὸν εἴασε 1336. 11.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278. pen.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος.] συμβόλαιον ἔγγαιον aes mutuo datum super fundis pignori oppositis. *ein Darlehen auf ein Grundstücke.* ἄλλα δὲ συμβολαίᾳ ἐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἔτε ναυτικᾷ, ἔτ' ἐγγαίᾳ 893. 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων praeter nata in solo, eique infixa haerentia, immobilia 872. 12. ἐγγείων

Digitized by Google

τόκων δανειζάμενος, aes mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi foenoris eius, quod dari solet de numis in fundos creditis, *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* 914. 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἐγγειοι τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τότων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex vniuersis bonis, quae his sunt, tam in terra continente sita, quam nauibus credita per mare euntibus 926. pen. ἔγγειος οὐσία 945. 25.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ ταδικήματα recentibus adhuc criminibus μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων annis multis interiectis post ἀναναικτεῖν 966. pen. 1148. 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι 247. 18.

ἔγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε 73. 13. 356. 8. τὲς ἀντιβαίνειν πειρωμένες τοῖς ἡρακλέες ἐγγόνοις 290. 27.

ἐγγράφειν inscribere nomen alicuius in tabulas publicas quocunque nomine, vt si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor aerarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμψε Phrynon φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι. id est adhuc impuberem 412. 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι, scil. in tabulas aerarii 762. 14. ἐγγεγραμμένον ἵνα τῶτον ἐν ἀκροπόλει, scil. in aerariis, seu fisco debentibus 771. 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφοντα πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες 791. 10. et 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. praeterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelae a se gestae 825. 19. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλῆν τῷ δημοσίῳ 973. 6. τὶ μᾶλλον

ἔσαι

ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998. 22. τὶ μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998. 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγεγράφῃ. cum quis Boeotum inter aerarios scribi curauerit 998. vlt. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074. vlt. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν 1198. 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251. 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua multa ei dicta fuerit a iudicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ 1338. 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι 1347. 20. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς ἀπατουρίοις 995. 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας 1313. 19. ποῦ, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα 1315. 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοὺς 1365. 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. 1.

ἐγγραφὴ cum magistratus reos a se factos in tabulas aerarii, vt aerarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων 778. 18. αὐτὸν [Euergum] αἴτιον αὑτῷ [sibi, Pantaeneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968. 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996. 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem sponsam, vt si pater sponso filiam despondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et praeterea significat praedem agere, fidem prae-

ſtare, *ſich wofür verbürgen, gutſagen, die Gewähr leiſten.* ἢν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἡ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ἡ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους 1134. 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτῷ ὄσας 1349. 15. 1363. 1. 1369. 22. τὶς ἀγορεύειν βάλεται; ἢ, τὶς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρελληλυθότων; ἠδὲ, τὶς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι 292. 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτῷ γυναικὸς ὁρᾶτο ποιῶν, ἣν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο 609. 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς ἐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν παρμένοντα 899. 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τῷ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον. ἐδεδίκαιο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγύης 901. 10. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ μὲ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς 1311. 20. τὸς ἐγγυωμένους παρόντας τῷ πατρὶ 1312. 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνῳ θυγατέρα λαμβάνων, καὶ ἐ Νεαίρας 1362. 17.

ἐγγύη (pro ἐγγύησις) ſponſio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι 901. 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 18. διὰ τί ἐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit aes debitum, pro quo reddendo ego caueram? 900. 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἄν με τὴν ἐγγύην 900. 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην 900. 26. σκέψασθε τὸς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam ſibi ſponſam ſuam deſpondendam curare 1134. 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην 1255. 2.

ἐγγυητὴς ſponſor, praes. καὶ τὶς ἐγγυητής ἐστι τούτου 94. 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· ἀγαθὸς ἀνθρώπων γε ἀδεὴς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος 101. 26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων 712. 22. in formula iurisiurandi a ſenatoribus

Digitized by Google

bus recens lectis dicendi erat haec quoque clausula· οὐ δήσω ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας 744. 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα 895. 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα 31. 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος 171. 14. οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγὺς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad grauitatem criminis 229. 12. οὐκ ἐποίουν τοῦτο, οὐδ' ἐγγὺς. multum ab eo aberant. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν 303. 12. οὗτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω 305. 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404. 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγὺς 977. 26. πῶς ὑμᾶς οἷόν τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς. scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis 1113. 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τὶ πρακτέον εὑρῆσθαι 1422. 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427. 8.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Aeschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiae excitata rebus inuigilat suis, attenta suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendae 439. 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος 1483. 1. subornatis, immissis.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας 114. 19. τύραννον 214. 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν 288. 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε 352. vlt. τὶ ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τὶ μεμφόμενοι 468. 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in ius vocabas ob 80. minas, quas tibi

Digitized by Google

tibi deberi praetendebas 877. 21. ἐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, ἔτ' ἐγκαλοῦντες, ἔτ' ἐγκαλέμενοι ὑφ' ἑτέρων 907. 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίῳ δραχμὰς Praetenſion auf 3000. Dr. machend. eas querens ſibi per nefas denegari 949. 1. ἐγκαλέσαντες ἤτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987. 2. ἀπέφυγον αὐτὸς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλεν 1014. 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς ἀριστοκρίτου κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485. 9.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis deſtituti in diſcrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti piſciculi reti 127. 15. ἐδεῖς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγεν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quae interea, dum pax condicta iureiurando ſancitur, intercipiuntur 388. 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη πορεύσεται 140. 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158. 10. ἐγκαταλιπὼν τυτονὶ Λ. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτὸς — 1087. 7. ἐγκαταλελοίπασι τὰς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. ſiuerunt in demis quosque ſuis tranquillos manere, quorum patres illinc expuliſſent 1316. 25. 1317. 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deſeruerunt me, defuerunt mihi in dicendo teſtimonio, quod dicturos receperant 1322. vlt. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν 1483. 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. euenta vrgere, acriter in ea inuehi, eaque oratione inuidioſa exagitare 294. 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88. 1.

ἐγκλεί-

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418. 26.

ἔγκλημα crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τὰς ἀμφισσεῖς ἐταράχθη 277. 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγών, μηδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως 311. 2. b) libellus accusatorius, ab actore iudici exhibitus, capita accusationis tenens. ὡς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ 787. 9. 788. 4. 882. 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912. 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν 988. 22. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, vt actores, in me, vt reum agunt.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487. 17.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν γερουσίαν 489. 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς ἀττικῆς, *Angeseſſene*, peculiati, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino 1208. 27.

ἔγκτημα fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν ὅσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα φασὶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὑτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκείᾳ 87. 6.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. vt si Byzantini Athenienſibus ius dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pari iure, atque ciues Byzantii nati 256. 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quae in orbem eunt, ab vno ad alium deuoluuntur, neminem praetereunt; vt sunt gymnasiarchorum, choregorum et epu-

Digitized by Google

epulonum functiones 463. 13. 496. 16. οὐ γὰρ ἐδὲ τῶν ἴσων, ἐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετεσίαν διδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum 792. 16.

ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμίασαν αὐτὸς 1229. 4.

ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον 68. 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα 300. 3. ὃς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441. 24.

ἐγχεῖν] ἐγὼ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, ἐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ ἐδεὶς ἐμοὶ 407. 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052. 21.

ἐγχειρεῖν τινι adoriri aliquem, insidiari 179. 15. ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν 202. 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς 252. 22.

ἐγχείρημα machinatio, coeptum subdolum et clandestinum. ἐ μικρᾶς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστι 824. 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ coram iudicibus ἄνευ ἐγχειριδίου sine sica χρῆσθαί ὅ, τι ἂν βουληθῇ, ὡς μοιχῷ ὄντι 1367. 17.

ἐγχειρίζειν] λόγος — τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρῶν 151. 25. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἐγχειρίζετε 373. 7. ἐδεὶς ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει 398. pen. οἷς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγοῖς 785. 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀφόβῳ 814. 13. ἐ πάρεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν 869. 25. ἐγχ. ἑτέροις τὰ ἑαυτοῦ 1283. 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ὡς λελυμάνθαι τοὺς ἐπισάντας 1439. 29.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ aqua si capiat, h. e. si per aquae ad dicendum mihi infusae mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum fuerit 1094 3. ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον 1277. 22.

Digitized by Google

ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἠξίουν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν 1217. 10. οὐκ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν 1216. 3. 1218. 23. 1223. 22. μή μοι [scil. λέγε] μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους 45. 12.

ἔδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει 99. 19. 134. 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλημένης 803. pen. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883. 22.

ἐθὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueuerunt, diuturnitate familiaris vsus mutui 605. 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε 104. 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτ' ἐθελούσης, [scil. ᾄδειν] οὔτ' ἐπισταμένης 402. 25.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐθελέχθρως animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitas obstinato et pertinaci 1005. 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247. 24.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν 477. 21.

ἐθισμὸς assuefactio. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους 219. 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι 117. pen.

ἔθνος genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τὶ πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν 668. 10.

ἔθος] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34. 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας 142. 23. vbi mos significatur pecuniam publicam omnes inter ciues promiscue diuidendi ad sedes in theatris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσά-

Digitized by Google

εἰσάγων 341. 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας. aut potius inuerſe τὸ ἔθος νόμον. conſuetudine, vel vſu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod exiſtimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere. atque ſi lex ſcripta ſit 414. 8. τοῖς δ' ἔθεσι quia rei iam inſueuit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638. 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε 1163. 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τὸς δημηγορεῦντας 1440. 16.

εἰ μὴ διὰ — niſi obſtetiſſet hoc vel hoc, niſi ſtetiſſet per — εἰ μὴ διὰ λακεδαιμονίους etc. v. διὰ. εἰ δὲ μὴ — ſin autem. alias vero ſi iſtud, quod modo dixi, ſecus habeat 529. 20.

εἰδέναι] ἐδ', εἰ γέγονεν οἶδα. ſimulo prorſus ignarum, id vnquam eueniſſe 243. 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι 1024. 5. ὅ, τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι 1024. 9.

εἶεν. ſatis de hoc loco. haec hactenus. recte. 46. 5. 342. vlt. 463. 22. 479. 16. 579. 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. ſuſpicetur 207. 12. τῷ γὰρ εἰκάσειε σέ τις θνητῷ, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404. 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν 1408. 24.

εἴκειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκ' ἂν τύχῃ 10. 3. ἐκ εἴξας, ἐδ' ὑπεχώρησα 272. 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη 1400. 23.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, vt cognata, copulantur 1106. 1.

εἰκόσορος nauigium viginti remis agile 926. 8.

εἰκὼν] ſecundum Harmodium et Ariſtogitonem, Cononi primo ſtatuam aeneam poſuerunt Athenienſes 478. 4. ἑκκαιδεκάπηχυς 256. 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [ſcil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνα-

Digitized by Google

θάνατον περιμένει 296. 18. τὴν εἱμαρμένην ἐσχε θνητὸς ὤν 1394. 26.

εἱμαρται] τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττειν εὖ φρονῆσαι 1435. 15. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν ὅτως εἱμαρτο πρᾶξαι, τί χρὴν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτοις ἔσχομεν συμμάχους 293. 9.

εἶναι] ὡς ἐστι μάλιστα τοῦτο δέος 10. 2. ὑπόθεσιν παρισάντες ὑμῖν ἐχὶ τὴν ὄσαν 28. 9. ὠμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire 274. 16. ἡμεῖς μὲν ἂν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν 361. 6. μὴ τοιαύτης ὄσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου nisi eiusmodi esset opinio vestris animis iam antiquitus infixa 304. 1. ἃ μόνον τοὺς ὄντας ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι 358. 22. σκεψώμεθα δή, τί τοῦτ' ἔσαι τῇ πόλει, quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum 463. 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites 616. 21. τὴν μὴ ὄσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiae dictae eiusmodi, quae irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima 543. 14. 1006. 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι. non clementiae student ad ignoscendum facili, neque vlli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος. quam compendio faciendo et rei familiari augendae 982. 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proueniant 1072. 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τῆς τραπεζιτείας 1111. 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, cum soli vos et vestrae sponte estis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456. 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων ὄσιν [id est φανεῖσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι 806. vlt. τί ἔν ἐστι τοῦτο. quid hoc igitur rei est? vnde venit? 973. 22. ὅτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖ-

Digitized by Google

νον ἐστὶ. scil. πρᾶγμα, vel δίκη 1108. 2. οἴομαι γάρ τι μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου. scil. πρᾶγμα. spero hoc quoque argumentum vtile mihi futurum aduersus — 1241. 23. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐχωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ciues, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse 1486. 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τὶ ἐροῦμεν; ἢ τὶ φήσομεν; 99. 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quae si qua est, vt necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicuius rei faciendae, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἣν σωθήσεται. custodiae auctor fieri constitueudae, quae fiscum tueatur et conseruet 103. 10. προσέχουσιν οἱ πάντες, ἐφ' οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132. 8. ἐὰν βούλωμαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226. 18. ὃ τί ἂν εἰπών σε τις ὀρθῶς προσείποι 232. 20. ἐδόκει εἰπόντος ἐμοῦ, ἐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, ἐκ ἔγραψα δὲ — 288. 7. καὶ τοῦτο Κεφάλῳ καλὸν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me praedicare 311. 4. λόγον εἶπεν, ἐφ' ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384. 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ καὶ ἐγὼ δεῖς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη 406. 11. τούτων ἐμοὶ εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subiecit, ad animum suum reuocauit Aeschines 419. 9. εἰπὼν τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione vsus 750. 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ a legibus praefinito 1224. 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο finem dicendi cum feciſſet 1239. 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο θέλω] 1463. 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi praecipiat 1466. 16. ἃ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν 1489. 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργει δ' ἐν, εἴργει αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372. 11.

εἴργον-

Digitized by Google

εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τὰς, ὅτε σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617. vlt. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666. 4. b) vincire, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μηνῶν 159. 4. εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562. 12. γραφέτας γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ 1367. 10. ἐὰν τις ἀδίκως εἴρξῃ ὡς μοιχὸν 1367. 11.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164. 4. ἃς ἐν τῷ πολέμῳ συμμαχίας ἐκτησάμεθα, ἤτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174. 16. ἐξουσίαι τῆς εἰρήνης 240. 22. ἀναιρεῖσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283. vlt. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις 356. 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τοῦτον μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τοῦτῳ μαχόμενοι 1445. 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demosth. Stobaeus p. 353. 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἰρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἰρκτῆς τὰς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764. 11. τέγεσδοτ τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471. 16.

εἰρωνεία simulatio eius, quod non est, et dissimulatio eius, quod est. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν omissa omni cauillatione, falsa quidem et fannae plena, frigida tamen et absurda tergiuersatione partium suarum, ob quaesitos nescio quos futiles praetextus, cum contentione in alium eas transferendi 42. 7. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostrae simulationis aperiat 1428. 3. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et praeclara minatus, vbi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι simulare alium, quam sis. multa et magna promittere, quae neque possis, neque velis re

Digitized by Google

praeſtare; aut etiam ſimulare ignorantiam, quaſi periculum imminens et ob oculos poſitum haud cernas, tametſi bene cernas, affectesque te neſcire, id ad te quoque pertinere, quod bene ſcias, dummodo ei occurrere ne cogaris, ſed alii muneris tui partes agant. entweder *groſs thun*, oder, *ſich dumm ſtellen*. τῆς παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν ἐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης 1394. 13.

εἰς] εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλίας, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδίας ταῦτα φρονοῦντα ἔσχον ἐμοὶ 327. 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν 358. 14. ἐδὲ καθ' ἕν 552. 13. nullo pacto 778. 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicunque ille orator eſt tempore quoque verba faciens, tanquam vno ſingulari et priuato homine, amplior atque excelſior debet videri 171. 12. ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων ἐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται 518. 26. ne vnicum quidem eſt in facinoribus eius omnibus, vnde non conſtet, eum mortis meruiſſe ſupplicium. (ſimile eſt illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἓν ὀδὸν αὐτάρκες ἐστι p. 17. 31. ed. Weſſeling.) ἑνί γέ τῳ τρόπῳ 1342. 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ὁδὲ ἓν quodcunque tandem, quantumuis ingens χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἐστιν ἑλέσθαι 953. 24.

εἰς modo aequiualet praepoſitioni κατὰ, ratione, reſpectu, modo διὰ propter, ob, ſignificans cauſam et efficientem, et finalem, modo πρὸς, ad, modo ἐν, *in*. vſurpatur quoque in aeſtimatione ſpatii, temporis et valoris. ferme, propemodum, circiter. videamus iam exempla. 1) pro κατὰ, quoad, ratione, reſpectu.

Digitized by Google

ἔτυ. εἰς τὰν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143. 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, vnde compendium speretur, impudens 616. pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἢ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393. 1. 2) ob, propter. γραφὰς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 260. 18. ἐκ αἰσχύνης τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων 308. 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἕλεον προδέδωκας 795. 12. ἐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς ταὐδράποδα ἠλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocauit, *er hat das Geld auf dieſe Sclaven nicht unbeſonnen ausgeliehen* 822. 3. τῶν δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι, *der auf das Unſrige Geld aufgenommen hat.* oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris 822. 14. ἀδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quaestores, quo in aerarium inferretur, edidistis 838. 4. εἰς πίστιν δέδωκας pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. siue quia fidebas homini, vt probo et honesto, siue, quo fidei eius mandares, vt tibi tui loco seruaret atque custodiret 886. 25. ὧν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incusabant ob male gestam tutelam 985. 18. 3) pro πρὸς. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352. 19. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι ad rem praesentem facere 961. 8. et 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301. 11. 4) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος 586. 23. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610. 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipsis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610. 9. ἐδ' εἰς τὴν βουλὴν, ἐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν ἐδίν 715. 20. neque in senatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. 5) in aestimatione, ferme, propemodum, circiter, vt Latinorum *ad*. τότε μοι μέλλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τε-

Digitized by Google

τάξιν 539. 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι 815. 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816. 24. — εἰς τὴν βουλὴν ἐλθὼν convenit senatum 1151. 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς ad, vt olim erat p. 1362. 19. vbi dedi eius loco ὡς.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τὸς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν 97. 1. ad senatum populumue denunciare, deferre. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι 310. 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονώς 554. 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, me queri ad senatum, καὶ τὰς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν 1151. pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον ἔτοι 481. 5. γενομένης τῷ θεοφήμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα 1152. 4. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα 229. 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν 374. 8. ὁπόσοι ἀθηναίων κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσὶν ἐν δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν καταστεθῶσι 720. 19. νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτῷ 1204. 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος, lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus 720. 23.

εἰσάγειν causam reumue in iudicium, aut ad populum, a quo iudicetur. παρὼν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τὰς δικαστάς, vel εἰς τὰς εὐθύντους 266. 8. ἐρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, ἐφ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον 527. 1. εἰ γράψαίμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτῷ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur iudices e populo delectos, seu Heliaeam) λύσαι δυνηθείημεν 703. 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν effecturum, vt causa ad iudicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, vt Heliaeae

liaeae committeretur disceptanda, παραδῶσιν, vt condemnatus vndecimuiris tradar 781. 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν 1147. 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175. pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν] οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι 1025. 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. eius corpus coram sistere in collegio curialium, nomen eius ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη 1011. 24. 1313. 18. 1315. 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας 1357. vlt. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ 268. 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 20. 608. 25. f) ἰατρὸν. θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν 1159. 20. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε 425. 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις. τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum 1003. 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον ἀμφικτυονικὸν 275. 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὔτ' εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ 276. 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν 918. 23. οὐδοτιοῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι 931. 18. l) φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ. [scil. τὰ πολίσματα] 238. vlt.

εἰσαγωγεὺς, qui causam in iudicium introducit, h. e. auctor ei fit, vt eam disceptet, demandat ei quaesitionem. id quod est Archontis, aut Thesmothetae,

aut cuiuscunque magistratus. περὶ ὧν ἂν εἰσὶν εἰσαγωγεῖς 976. 14. et 17.

εἰσαγώγιμος causa, quae est eiusmodi, vt liceat eam iudicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην 882. 2. 939. 12. αἱ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλως ἔτος δεῦρο ἐπράττετε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα [id est τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσασθε. quas ille merces operam dedit, vt prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris iudicibus, decernatis? 888. 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν 908. 10.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον 907. 5.

εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν obscurum est, quid sibi velit 927. 2.

εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτὰς εἰσβιαζομένων ἔχοντας ποιεῖσθαι 1004. 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον 219. 23. εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὑτὸν 1010. 20. 1011. 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον 1276. 12.

εἰσδῦναι clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν ἀμφικτυωνίαν εἰσδεδυκώς 153. 14.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βελτ, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285. 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται 662. 4. εἰς δὲ πελοπόννησον εἰσελθὼν τὸ νόσημα τοῖς ἐν Ηλίδι σφαγεῖς πεποίηκε 424. 22. et 27. 425. 6. cum accusatiuo. γραφήν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφήν 261. 8. δίκην. ὠδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθεμεν, ἔτ' ἐγκαλοῦντες, ἔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907. 6. ἃ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην 938. 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ὠγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς κατακεχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι, ingredior actionem caussae eius, cuius praeiudi-

Digitized by Google

iudicium iam dudum populus vniuersus aduersus Midiam dedit 516. 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285. 3. εἰς ἱερὸν. τοιαύτη ἔσται εἰσῆλθεν οἱ ἀδελφοὶ ἄλλος ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ᾽ ἡ τῦ βασιλέως γυνὴ 1369. 27. εἰς οἰκίαν. ὃς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν ἐκ εἰσῆλθεν. ἃ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τῦ κυρίε 1157. 17. εἰς τὸ ϛάδιον. — ἀλλ᾽ ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιϛῶν] ἄριϛα ἐμάχετο 331. 5. Iuuat iam vsum huius verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et iudices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam cum adiunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, vt εἰς τὸ δικαϛήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423. 26. in istis διαπρεσβόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν — item in illis εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς — 501. 19. cum addito εἰς τὸ δικαϛήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαϛήριον ἐβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571. 25. 572. 23. εἰς ὑμᾶς 260. 19. πρὸς ὑμᾶς 907. 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501. 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγωνιῶντες, ἂν τις ἡμᾶς ἐξ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081. 13. et vlt. reus 260. 19. δὺς λόγον, ὃν ἔτ᾽ ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ᾽ ἐνῆν. ἐν δὲ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀναγκη περιῆϛο καὶ τῦτο πάλιν εἰσιέναι 407. 2. 571. 25. 1284. 1. 1338. vlt. causa, in controuersiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθεν εἰς ὑμᾶς 704. 11. iudices denique dicuntur e. τὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν πολίτην δεῖ τὰ ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαϛὰς ἀξιῶν αὐτῷ βεβαιῦν — 318. 21. ἵν᾽ ὑμεῖς, ἐφ᾽ οἷς εἰσεληλύθατε ὁμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε 582. 21. δικαϛαὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυ-

θέναι 771. 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 8. εἶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες 778. 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία, cum animo infesto, ἐξεφοροῦντο 1155. 17.

εἰσηγεῖσθαι proponere consilium, auctor eius fieri 276. 23.

εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum siue ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, siue ad causam dicendam pro se, aut aduersus alium. ἐν ἐβούλετο αὐτὸς περὶ αὑτῆς εἰσιέναι 407. 2. de actore. εἰς γὰρ τοὺς δίκας ταύτας ἔμελλεν εἰσιέναι κατ' αὐτῶν 480. 26. 1008. 5. in orat. adu. Boeotum pro dote materna. de req. 1009. 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν αἰτίας ὀργῇ παρεπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι 1470. 26. de litigante quoque, siue actor, siue reus est. ἀλλ' ὅταν μὲν ῥᾳδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰσιόντος εἰσιέναι 1028. 14. homo dicitur εἰσιέναι γεγραφήν 1386. 16. et δίκην 840. 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλόντων εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τεταγμένην 539. 27. 912. 26. πρός τινα εἰσιέναι agere cum aliquo in foro, iure, siue vt accusator, siue vt defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνης εἰσίω, τότε ἐρῶ 1103. 25. 1114. 3. 1267. 6. ἀρχὴν honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῆει τὴν ἀρχὴν 1133. 8. ὅτε εἰσῆει εἰς τὴν ἀρχὴν 1369. 19. de prytanibus ad deliberandum coëuntibus, et confessus auspicantibus 1269. 10. de iudicibus ad iudicandum conuenientibus et actiones causarum aperientibus 1144. 8. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆειν cum ad partes reip. gerendas accederem 305. 8. εἰς τὰς ἄρνις in forum auiarium 417. 21. εἰσῆει (pro ἐπῆει) μοι Φθονεῖν in mentem veniebat inuidere 683. 18. τὸ τὰς τυραννικὰς καὶ τὰς

τὰς τὰ σπάτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica repraesentare 418. 14.

εἰσιτήρια sacra, quae senatus faciebat consessum quemcunque auspicans 400. 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552. 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837. 12.

εἰσκομίζειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219. 18.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diuersi diuersa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum causa — 776. 25. παιδάριον ἀσὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον] 1251. 26.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρὸς μενύκτωρ 522. 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν 539. 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν 1257. pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παροξύνετο 1314. 10. iis, qui pedibus illotis quasi in ciuitatem irrupissent, ciuesque se tulissent, tametsi ciuitate nunquam essent donati.

εἰσπίπτειν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274. 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ 218. vlt. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο 219. 13.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῶν εἰσποιεῖ χορηγὰς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462. 20. sed praecipue de liberis vsurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054. 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088. 3. φὴς μὲν οὖν εἶναι Ἀρχιάδου, πρὸς ὃν, [id est εἰς ὃ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης 1088. pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κλη-

ρονο-

ξονομίαν παρ' ὑμῶν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τῆ Ἀρχ. εἰσποιηθῆναι 1091. 14.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίως εἶναι 1390. 8.

εἰσπράττειν construitur cum accusatiuo gemino, personae et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν, ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγως εἰσπράξαι φήσει 606. 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μήπω παρ' ὑμῖν ὄσης, ἀλλ οἵος τ' ἔσοιτο εἰσπράττειν, ὅσα — 946. 7. πῶς ἀλλ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπράξαί μοι τὰ ἀναλώματα 1227. 9. κατὰ τῶν τὰς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων 518. 9. ἀδεὶς πώποτε ὅτω πικρῶς ἀδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε 1123. 4. ἔτ' ἂν αὐτὸς ἀπορῶντα τοῦτον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν 1191. 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τὰς φίλας ἐρανίσας 1484. 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκεύη τοῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει 1145. 9.

εἰσφέρειν plerumque vsurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adiectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας 26. 22. ἐμὲ δ' οἴεσθε ὑμῖν, id est ad fiscum vestrum locupletandum, aut, vt gula vestra expleatur, εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι 579. pen. ἀδ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν ἀδεὶς εἰσοίσειν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον] 606. 26. τῷ πώποτε εἰσηνεγκας 1122. 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰς λύτρας 1248. 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, vbi δίκην subauditur, de magistratibus quaestionem alicuius causae iudicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι, τῷ βουλομένῳ 629. 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλοὺς, ἂν ὀλίγων, ὀλίγους 15. 1. ἅπασι προσήκει τῷ τοιούτῳ ταὐτὰ εἰσφέρειν, ἐάν πω καιρὸς ἡ χρεία παραστῇ 547. 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰς λύτρας εἰσοίσομαι 1249. 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενηνεγμένην 814. 11. ἃ γὰρ οἴεσθε δεῖν

δεῖν χρήματα εἰσφέρειν 579. 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est ἐν τῷ εἰσφέρειν], 735. 2. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατὴρ 1312. 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῷον, aut εἰς τὰς ἄλλας νόμος 692. 26. 705. 26. conferatur haec dictio cum ista altera, quae p. 716. 5. legitur παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαίνων τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. εἰδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in nauem importabant 883. 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος 1029. 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν 825. 3.

εἰσφοραὶ contributio aerario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς ἐκατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται 828. 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς 606. 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς 617. 24.

εἰσφέρειν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in vrbem 93. 18. εἰσέφερον τὸ στράτευμα. copias in vrbem immittebant, facultatem immigrandi dabant 473. 6.

ἔσω] ὃ λέγειν ἔσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ προσβοᾶν 421. 18. οἱ ἔσω πυλῶν ἔλαυνες ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἰμασιὰν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν ἔσω [scil. τῆς αἰμασιᾶς] 1278. 4. εἰ μηδένα καιρὸν ᾤετο ἄξειν, ὅσις ἔσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostrae simulationis aperiat 1428. 3. citra iactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα. et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' ἂν αἰσχύνεσθε 16. 11. εἶτα τότε ἂν ἔλεγες παρὰ χρῆμα ταῦτα 349. 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ — 468. 1. initio responsionum ad praemissas obiectiones ponitur 1243. 10.

ἐκ plu-

Digitized by Google

ἐκ plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine paene magis fortuito, quam moleste obseruato proponendis. ὃ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τῦ παρεληλυθότος χρόνυ, a praeterito inde tempore, τῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40. 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598. 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643. 8. δικαίως ἔτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων 644. 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τέτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὁρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίυ πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι priuata in causa 572. 2. item λόγος, ὃς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων ἔπροι ἂν 1368. 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸς ἐγκλημάτων μισῆσι 11. 5. γεωργεῖς ἐκ τέτων *per* vel *propter*, vel et *post* haec tanta tua scelera late aras καὶ σεμνὸς γέγονας 440. 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξεως ἀτελῆ. *propterea quod*, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit 463. 4. ἐξ ὕβρεως quia petulanter se gessit, et ciuium capitibus insultauit, καὶ τῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται 584. 15. ἐκ τέτων τὰ δίκαια τίθενται secundum vel iuxta haec iura iudicant, vel metiuntur 91. vlt. ἐκ τῆς λήξεως secundum tenorem libelli accusatorii καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη 727. 6. μηδέποτ' ἐκ λόγυ secundum ratiocinium, vel verosimilitudinem ταῦτα σκοπεῖσθ', ὧν ἔργῳ πεῖραν ἐλήφατε 783. 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρεμένων 1130. 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quae tu affirmasti 1150. 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοπῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι 1173. 24. vbi ἐκ τῶν ὑπ. potest aut cum

cum ἐσκοπῶμεν copulari, aut cum γένοιτο. Secundum ea, quae temporum, vt tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umständen.* item 1175. 9. πλουτεῖν ἔκ τινος. pro ἀπὸ. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγὼ. εἴληφα γὰρ οὐδοτιοῦν ἐξ ὑμῶν 576. 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. vt e via publica intro vocaret, si quos ciuium videret praetereuntes 1150. 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, in posterum, *von nun an hinfort* 1360. 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc vnum superest. 1168. 1. ἐκ τῆς βουλῆς ex auctoritate, iussu senatus 720. 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἢ τελετὴ [scil. παραδεδομένη] 1380. 27. ἐξ ἐλαχίστου pro ἀντὶ ἐλ. minima mercede 1230. 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν ν. τεταγμένον 709. 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον 709. 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252. pen. a puerulo inde. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο, vt famulae sibi essent, aere suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellae essent 1351. 3. ἐκ (id est ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγὴ quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum, *das Agio, oder das Aufgeld, dass man beym Umsetzen des Geldes geben muss* 1216. 18.

ἑκαταῖα sacra, quae Hecatae fiebant in triuiis. τὰ ἑκαταῖα κατεσθίειν 1269. 10.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 6. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14. 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς 252. 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ad istaec delapsus, euagatus sum 298. 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349. 17.

σκό-

σκόπει, μὴ τοὺς ἐκβάντας διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' ἐν τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰλόμεθα. citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν domo, patria, poteſtate, honore, fama, ſtatu et conditione deiicere, euertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων 13. 1. Διώνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionyſium puta, Siciliae tyrannum] ἐκβαλεῖν [ſubaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον 506. 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [ſcil. αὐτῆς] 561. 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτῷ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας 1122. vlt. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν ἔτους, ὡς ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. vt vltra Phaſidem reiicerent 1391. 3. maritus vxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἀνθρώπου, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362. 22. ſenatorem ſenatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [ſcil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1264. 22. iudicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτίμους τὸν διαιτητήν 542. 21. hiſtrionem ſcena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449. 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωσιν. e naui in mare 926. 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ πρωτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἑστηκυῖαν 1158. 15. quod paulo poſt ait καταβάλλειν.

ἐκβολὴ iactura mercium e naui in mare 926. 17.

ἐκγίνεσθαι datum eſſe, poſſibile fieri. ἀλλ' ἐδ' ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο 1052. 26. ἐκγένοιτό μοι. liceret, copia daretur. ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις 1302. 19.

ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας cum curaſſemus ambo nos ab actuario exſcribi exempla duo tabularum pacti, ita vt vnusquisque noſtrum

ſtrum ſibi ſuum haberet proprium 1180. 22. ἐκγρά-φεσθαι ὅσα ἔτος ὤφελε. *ſich daraus abſchreiben* 1197. 6.

ἔκδεια reliquiae aeris alieni nondum depenſ. *Reſte.* τὴν γεγονυῖαν ἔκδειαν ἐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται 890. 14.

ἐκδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων 61. 25. inſidiari fortunis eorum et e re nata eos carpere. ἐκδ. τὴν αἰτίαν crimen in ſe ſuſcipere 352. 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδιδόναι, excipiens ἐκδέχεσθαι 371. 18.

ἔκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἔκδηλα 24. 10.

ἐκδιδόναι elocare, tradere, prodere. vt ſculptori marmorario ſtatuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς 268. 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένης στέφανον χρυσοῦν cum Demoſthenes me conduxiſſet, vt ei coronam facerem 521. vlt. tradere alicui, quod ei vendideris, vt ſibi impoſterum habeat, alioque, quo velit, abducat, ceu ſeruum nequam. de Amphipoli Philippo ab Aeſchine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο 420. vlt. χώρας ἐκδεδωκὼς 423. 15. ἐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς ἑδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδοτε 524. 4. et 12. mulierem, vt ſororem, filiamue viro in matrimonium collocare, deſpondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ ἐκ ἐκδέδωκε 763. 8. ἀπορῶ ταύτην δ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ ταῦλα ὑπόθεν διοικῶ 834. 18. συνοικοῦσαν ταύτην, ἀλλ' ἃ χηρεύουσαν, ἐξέδοσαν 867. 7. τὴν μὲν [ſcil. ἑταίραν] λέλυσαι aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑτέραν. aliam alicui nuptum elocas cum addita dote te tuo 958. 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο Polyeuctus filiam 1036. 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1369. vlt. ſeruos ad tormenta tradere. φήσει με, τὸν εἰδότα ἐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς ἐκ εἰδότας ἐκδιδόναι 855. 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν πληγῶν παῖδας 1265. 15.

elocare pecuniam in foenus 941. 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδὲς εἰς Θράϊκην 1241. 26.

ἐκδικεῖν vlciſci, punire. τὲς δ' ἐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικάμενον. opperiri tempus idoneum poenarum repetendarum 801. 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [ſcil. e naui] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883. 27.

ἔκδοσις eſt elocatio, ſeu pecuniae in quaeſtum foenebrem, ſeu mulieris nuptui. a) ἔκδοσιν παρὰ ξάθῳ pecuniam credito et pro foenore elocatam, in taberna Xuthi quaeſtum facientem 816. 26. 854. 26. 855. 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδὲς εἰς Θράϊκην 1241. 26. βαλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι 1242. 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν 1009. 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100. 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίει τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368. 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδες εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege ſua vobis auctor eſt factus, vt eos pro hoſtibus habeatis, ſi qui ſupplicem factum poſcentibus ad ſupplicium dedere recuſent 648 25. δίδωσιν ἔκδοτον cenſet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφεθέντα ἐν τοῖς νόμοις 692. 16.

ἐκδύειν ſubterfugere, declinare. ἀναξίως τινὰς ἀνθρώπως ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457. 8. πάντας ἐκδύειν, ὃς ἂν οἷός τε ἦν ſpoliare veſtibus 763. 26. 1259. 11.

ἐκεῖνος ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος 301. 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ [ſcil. τὸ ἄστυ] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι 107. vlt. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι. vbi τοῦτο redit ad αὐτὸς ἀξίως ἐπιδεικνύναι, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν.

niſi

nisi si ad hunc modum interpungi malis, *ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιῆσαι.* quod vnicuique liberum esto.

ἐκείνως isto modo 1105. 19. 1108. pen. 1335. 23.

ἑκκαιδεκάπηχυς εἰκὼν 256. 11.

ἐκθερίζειν] *θέρος μισθοῦντο ἐκθερίσαι.* messem aetatis demetere 1253. 15.

ἐκκαλεῖν] *ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς* prouocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52. 15.

ἐκκαρπῶσθαι carpere aliquem. *τῶν πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένων ὑμᾶς* 700. 19.

ἐκκεῖσθαι πρὸ τῶν ἐπωνύμων dicitur is, cuius nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis suspensa 548. 3. *ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις* 1324. 10.

ἐκκηρύττειν voce praeconis aliquem iubere, aut excedere sua ditione, aut abstinere 347. 11.

ἐκκλείειν excludere, arcere. *ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους* 349. 5. *πῶς ἐκ ἐκκλείσεται εἷς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας* 1099. 7.

ἐκκλέπτειν suffurari, furtim eripere. *ἐκκλέπτων* [iudicibus puta et poenae] *τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἕνδεκα* 726. 5. *τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας* 728. 9.

ἐκκλησία] *συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης* 238. 2. 249. 12. *ἦκεν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἐλέσθαι δέον* 1455. 1.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus re ipsa. *τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νεῶν ἐλθοῦν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν ἀθηναίων ἐλέσθαι* 1463. 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ album eorum, quibus ius et fas est concioni interesse. *εἰς τὸν ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν* 1091. 6. vnde pa-

Digitized by Google

tet vnicuique demo ſuum talem codicem fuiſſe proprium.

ἐκκολάπτειν 1318. vlt.

ἐκκόπτειν λῃσὰς 77. 27. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247. 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [ſcil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν 744. 20.

ἐκκρέειν machinis fraudum, praeſertim forenſium, praeſtigiis excuſationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρέσω me ipſe diſtringam atque diſtineam, quominus ad rem praeſentem peruenire queam 329. 19. ἐξέκρεόν με interpellabant me loquentem, obſtrepebant, *ſie brachten mich aus dem Concepte* 348. 14. ἐκκρέσας ἔτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum reieciſſet, extraxiſſet per artes vafras 385. 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων ἔτος ἐκκρέει. eludit me 540. 26. ἐχ ἵν' ἐκκρέοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν 944. 9. ἐκκρούειν δίκην (vt διακρούεσθαι) 1021. 14. et 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta 1102. 19. 1266. 11.

ἐκλαλεῖν. *ausplaudern.* τὶς ὁ ἐκλαλήσας 354. 23.

ἐκλέγειν redigere, vt vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49. vlt. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου 435. 7. περὶ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη *von den Zollpachtern*, καὶ τῶν ἐγγυωμένων [ſcil. τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη] *von den Vorſtand leiſtenden, oder Bürgen dieſer Pachter*, καὶ τῶν ἐκλεγόντων *und von den Einaſſirern, Exequirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen* 713. 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων 1199. 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα 760. 4. excerpere. In medio. ſibi, deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω

Digitized by Google

λέξω τῶν ἔργων 314. 5. τὰ σεμνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω 1408. 20. τέτω γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων ἀθηναίων τέτον ἐκλεξάμενος 1120. vlt.

ἐκλείπειν] οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες 296. 6. ἐκλείπειν γραφὰς deſerere, iam inchoatas miſſas facere 784. 17. τὴν τῦ ἡμικλησίε ἀμφισβήτησιν 1174. 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωρῦσιν, ὅτι — 555. 18. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων reputantem praeſentia 1225. 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλες ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας 114. 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τῦ πολέμε παρασκευὰς 234. 2. πανταπάσι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε 411. 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219. pen.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 418. 22.

ἐκμαρτυρεῖν, ſcripto, non ore, abſens ad abſentes teſtari 929. 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται — 1131. 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in vrbe ſint, tamen adeſſe iudicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Atticae agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ 1130. pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, ſin autem fidem praeſtare dictorum recuſet is, cuius abſentis nomine exhibitum fuerit aliquod teſtimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. [ſcil. ὑπόδικοι ἔσωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν.] tum illi, qui nomine abſentis teſtati fuerint, actionem falſi dicti teſtimonii praeſtanto 1131. 2.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37. 3.

ἐκνίπτειν] ἀδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα 274. 23.

ἑκούσιος] ἑκουσίᾳ [scil. γνώμῃ] sponte sua, vltro 527. 26.

ἐκπέμπειν στρατιώτας 14. 8. 1173. vlt. de marito vxorem e manu domoque sua emittente 1364. 3.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπ. διακεῖσθαι 1447. 17.

ἐκπηδᾶν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ 1263. 11.

ἐκπίνειν] ἃ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει 1276. 25.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121. 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἑφ' ἑκάστῳ τῶν καιρῶν 145. 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire 593. 9. ἐκπεσεῖν eiectus, expulsus esse, ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως 968. 7. de histrione cum sibilis e scena eiecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον 315. 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις 298. 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγοί 95. vlt. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886. 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκὼς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα 969. 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἔκπλουν τιμόθεος 1186. 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων 1191. 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὕροι τις ἂν ἐχ ὑπερυμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας 1232. 6.

ἔκπλους 1186. 11. ἔκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ πόντου μετ' ἀρκτοῦρον 1212. 24.

ἐκποδὼν διατρίβοντι peregre agenti mihi, procul patria 1474. 7.

ἐκπολεμεῖν] ὡς ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ 10. vlt. ἐκπολεμῶσαι ᾠόμεθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου 30. 20.

ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον ἢ χίλιαι στελέχη 1073. 27. et pen.

Digitized by Google

ἐκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρᾶπινεν αὐτοῖς 384. 13. ἐκπώματα δὲ, ἡ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει 617. 3. 1249. 11.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res ruſtica expilata et denudata fuit ſupellectile ruſtica 872. 11.

ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσωσιν 216. 7. 395. 25. 647. 16.

ἐκσῆναι] v. infra ἐξίεσθαι.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449. 19.

ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437. 14.

ἐκτᾶιος γὰρ ἦκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225. 3. ſexto die poſt reditum meum in Vrbem illa (mater) exſpirauit.

ἐκτιθέναι τὰς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων 485. 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288. 20.

ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν 1251. 26.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998. 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. Sein mögliches thun, keinen Fleiſs ſparen 1398. 20. πέντε τάλαντα ὀφλόντα ξᾶον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον 1481. 23.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικὸς 1025. 1. ὅσον περ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε 1484. 10. ἐκ τῶν ἑαυτῆ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν 834. 27.

ἔκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612. 3.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124. 7. in caput praeceps ferri et ſic ceruices rumpere. Iuuat Etymolog. M. audire vim huius verbi ſic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἱ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, ἐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἐστὶν ἓν ἀντὶ τῆ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

Digitized by Google

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί με νῦν ἁπάντων. mihi occurrens de via deflectit, vt me deuitet 411. 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε 270. 11. 419. 20. τὸν κέρδωνα, ὃν ἐκ μικρᾶς παιδαρίᾳ ἐξεθρέψατο 1252. pen.

ἐκφέρειν efferre, vt domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἂν προθῶνται 1071. 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs- oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liefs ihm die Stelle selber suchen* 1197. 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτῆ 323. 2. 573. 26. πῶς δ' μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679. 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτῆ 344. 19. ἐκφέρει τὰς λογισμὰς πρὸς αὐτὰς 1251. 1. ἐξενηνοχὼς τηλικαύτας μαρτυρίας 1125. 20. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482. 13. πόλεμον 15. 16. 188. 5. ἐξήνεγκε προβέλευμα εἰς τὸν δῆμον 1346. 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας 1156. 13. 1157. 18. τὰς συνθήκας in medium proferre 897. vlt. 898. 3. in medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis 176. 2. δόξαν ἐκφέρεσθε auffertis τῆ δοκεῖν εὖ λέγειν 178. 7. 1423. 6. Passiue. διὰ τῶν ἀνοήτων ἀδὲ ἰῶν ὀρθῶς βεβλευθέντων ἀδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403. 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα dicuntur, cum oportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi 29. 12. 182. 7. 236. 22. 378. vlt. 412. 10. ἐκφεύγει ἀδεὶς αὐτὰς χρόνος, ἀδὲ τρόπος τῆ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραινεῖν 1445. 5. πάντ' ἐπιβεβλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφευγα 555. vlt. effugi periculum. dicitur item de reo absoluto 602. 2. ἑάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ vbi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus euaserit 632. 12.

ἐκφο-

Digitized by Google

ἐκφορὰ exsequiae funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160. 14.

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039. 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046. pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048. 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per seruos suos exportari 1155. 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό με ὡς πλεῖστα 1162. 1.

ἔκφρων demens. ὥτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426. 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι. citat locum ex or. in Neaeram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τὰς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] εἰδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748. 15.

ἐκχωρεῖν ex haereditate excedere, ei renunciare 1029. 17.

ἑκών] εὑρήσει λυτιτελῆν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101. 25. εἰδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτῆ καὶ τιμωρία 317. 16. ἐχ ἑκών, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167. 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν 314. 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ 1074. 19. vbi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιτοίχων κατέκλασεν 1251. 23.

ἐλαιοπώλης 784. 18.

ἐλαττῶν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττῶνται, μέχρι τῆ δυνατῆ πάντες πολεμῶσι 193. 10. πολλὰ ἐλαττῶμαι κατὰ τετονὶ τὸν ἀγῶνα 226. 13. εἰ γὰρ μηδὲν ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τῆ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομήντων 1089. 1. ἐλαττῆσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τῆ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν

Digitized by Google

τῷ πράττειν ἀδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 21. φοβῆμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν ἔτος ἐλάττων ὑπολη-φθῇ 275. 9. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων ἐκ ἐλάττους ταυτησὶ. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas aeris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis 960. 27. ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων 715. 3. 719. 16.

ἐλαύνειν iniuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μήτι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ 124. 25. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τὶ κακὸν ἐχὶ πάσχοντες 241. vlt. ἔχθρᾳ ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι 535. 27. 551. 6. 558. 22. ὡς δᾶλον ἐλαυνόμενον 1481. 17. Sensu proprio nauem remis agitare, vbi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211. 18. ἄσιτοι δὲ ἐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223. 9. πέρα ὄρυς ἐλαύνη, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ 634. 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς 960. 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ 557. vlt.

ἐλάχιστος] ἀδὲ κατὰ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν 1078. 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ἤδε 420. 5. ἠνάγκασεν αὐτὸς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνέσας τῷ ἔργῳ 1378. 12.

ἐλέγχειν denudare vlcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cuius magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας 805. pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτίαι τε καὶ λοιδορίαι κεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου 600. 4. ὁ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶν 1457. 4. τὰς παρ' αὐτοὶ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγὼν 303. 14. ὡς ἐθέ-

Digitized by Google

ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι 1143. vlt. ἔδει ταῦτα ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τῶν λυσιτελούντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449. 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip. est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἔλεγχον διδόναι scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα 1456. 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. nun wird es sich weisen 44. 15.

ἐλεεῖν τὸς ἀσθενεῖς 753. 11. ἐλεεῖν ἐσε δίκαιοι, ἢ τὸς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835. 6. οὐχ εὑρήσετε τὸς ὑμᾶς αὐτὸς ἐλεήσοντας 432. 15.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574. 25.

ἐλεεινότης conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739. 23.

ἐλεεινῶς] ὅτῳ κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκειται 366. 23.

ἔλεος] ὃδεὶς ἐσι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέε, τῶν μηδένα ἐλεόντων, ὃδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων 547. 7. Φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾶς ἔλεον 577. 25. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse vsum 735. 1. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον 794. 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες βελεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129. 4. ἡ πᾶσα τῶν ἔμπην ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e seruitute liberi] γένωνται, ἢ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχωσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ μισοῦσιν [scil. αὐτὸς] ἁπάντων ἀνθρώπων μάλιστα 739. 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν. ad redimendam libertatem, eam puta, quam aere mercatus adipiscitur

Digitized by Google

tur is a domino, qui ante ſeruilis conditionis fuerit. ἀφιέναι ἓν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν 1354. 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγεσα, quo poſſet aere illo collaticio libertatem mercari 1355. 8. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι vindicare in libertatem, vt τὴν Κ. θεράπαιναν 1327. 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τῆ τιμήματος [mulctae, qua lis fuerit aeſtimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328. 8. 1358. 18. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις ἔλλησι 1377. 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ ἐκ ἠναντιοῦτο τοῖς λακεδαιμονίοις 1377. 27.

ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς. [id eſt εἰς τὴν ἐλευθερίαν] 1155. vlt. δοῦλος et ἐλεύθερος diſcrimen qua re cernatur 610. 5. ſqq. τοῖς μὲν δούλοις τὰ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν 752. 13. b) de fundis, bonis, quae libera ſunt ab incumbentibus debitis, quibus vti libere pro arbitrio tuo poſſis. ἐλεύθερα χρήματα bona non obaerata 930. 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ 1044. 23.

ἐλευθερῆν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθερῶτε τὰς ἕλληνας 1467. 2.

ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819. 24.

ἐλινύειν interponere otium vnius diei, quo ſacra fiant 531. 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563. 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἁλῶς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 609. 16. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης vi obtorto collo raptata 1157. 4. 1263. 9. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naues ad ſuas religatas pertrahere 1213. 3.

ἕλκος]

Digitized by Google

ἕλκος] ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον 422. 13. ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248. 26. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν 1260. 18.

ἑλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθρὸς εἵλκυκε 611. 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμην 1216. vlt.

ἐλλεβορίζειν helleboro fuligines atras mentem occoecantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τὶ σαυτὸν οὐχ ἐλλεβορίζεις cur veternum tibi non detrahis 268. 3.

ἔλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα 26. 3. reliqua, pars debiti aeris nondum depensa. *Rest*, *Rückstand* 606. vlt.

ἐλλείπειν deficere. τὸ γὰρ ἠδικημένον μέρος ἀεὶ ἐλλείψει 27. 5. *in Resten* oder *schuldig bleiben*. reliquator esse, adhuc debere partem aeris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν 257. 2. 607. 3. ἐλλιπὼν οὐδὲν τῶν δεινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset 607. 20. ἐλλ. τὰς εἰσφορὰς 753. 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη 895. 22. ἐλλείπηται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμὲ. per me nihil vobis deesset 1224. 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδὲν 1267. 25.

ἑλληνικὸς] ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι ἑλληνικοὶ 244. pen. ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων 439. 26. graecorum studiosissimus, plus quam vlli alii homines sunt.

ἐλλιμενιστὴς publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *Zolleinnehmer* 917. 10.

Ellipsis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν 42. 11. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. scil. λήψεσθαι 374. 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα 655. 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα 416. 12.

ἐλπὶς]

Digitized by Google

ἐλπὶς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. τὰς ἀπὸ τῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε 53. 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id est καὶ τὰς ἐκγόνες δεῖν ἐλπίζειν αὐτὴν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse 73. 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vobismet 167. 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη 210. 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246. 14. ἐπὶ ταῖς μελλέσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν. id est ἐπ' ἐλπίσι τοιύτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν δ. 255. 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a ipe ab ipsis proposita se pati duci 284. 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cuiusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς πασὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα 416. 2. ὑποθέντες πρὸς τῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. ἐμοὶ δ' ἐλπὶδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468. 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένες ἐλπίδα 258. 23. τύτων δ' εἰς ἐλπίδα ἐδεὶς ἔρχεται 1407. 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. an *Bord gehen* 29. 26. ἐκ ἐμβησόμεθα; ἐκ ἔξιμεν; ἐκ εἰς τὴν ἐκείνε πλευσόμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς 309. 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν ἐκ ἐθέλεσι πάλιν ἐμβαίνειν 1209. pen. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον 884. 5. ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ' ἐκ ἐμβήσεσθαι 579. vlt.

ἐμβάλλειν] εἰς πρᾶγμα κακὸν ἑαυτὸν ἐμβ. 32. 7. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52. 9. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151. 19. τῦτ' εἰς τὸν νῶν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere 247. 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter se committere 248. 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν [scil. εἰς τὴν τῦ ἑτέρε

Digitized by Google

ἑτέρᾳ δεξιᾷν] 553. 14. ἐμβ. τὸν νόμον εἰς τὰς νόμας, καὶ μὴ τιθέναι 716. 5. εἰς τὴν ἀγορὰν 732. 21. 751. 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν 1106. 20. 1107. 14. ἐνδεικνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 1251. 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inſerta, implantata ſtipitibus diuerſi generis, *eingepfropft*, *inoculirt* 1251. 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν 1261. 12. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν [ſcil. εἰς τὰ χωρία] 1274. 22. ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο 1274. 26. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278. 5. 1279. 12. ἐνέβαλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καδίσκον 1302. 27. In Medio ἐμβάλλεσθαι infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum 836. 5. ἐμβεβλημένος [ſcil. εἰς τὸν ἐχῖνον] ἀδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων 1014. 25. 1104. 6. ἐμβαλομένῳ γὰρ ἐμοὶ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203. 26. 1266. 17.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam poſſeſſionem nauis capiebant 894. 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν 1085. 24. 1086. 19.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους 372. 13. εἰς τὴν ναῦν 1223 1.

ἐμβλέπειν in os intueri. οἷς ἁπάντων τὰς ἐμβλέπειν 363. 4 εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 913. 4.

ἐμβροντᾶν. ἐμβεβροντῆσθαι attonitus, ſtupore et coecitate mentis captus eſſe 413. 10.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. ſtulte, furioſe tu, qui es, 308. 4

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον 165. 1. ἐμμ. τούτοις εἶναι ἐπάναγκες 897. 5. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις 972. 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν 1011. 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022. 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβολῇ.

vt is,

Digitized by Google

vt is, qui literas exarare coeperit in proposito recta suadendi perseueret 1463. 15.

ἔμμετρος] τὰς ἐμμέτρους καὶ τὰς τῶν ἀδομένων ποιητὰς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391. 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τῦ βοηδρομιῶνος μέχρι τῦ μυνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta iniuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causae quoque disceptari et decidi, et haec iudicia sedent per totum semestre hibernum 900. 4. 966. 17.

ἔμμισθος] ὑμεῖς ἐσὲ σῶοι καὶ ἔμμισθοι 242. 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφέμενοι τῇ Ἀρχιάδε ὐσίᾳ. e re familiari Arch. quaestum facientes, vnde et ipsi laute viuant, et liberos educent 1087. 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τῦ πολέμυ κτᾶσθαι 17. 11. εἰ δ' ἔν' ἐσι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπ. τοιαύτη 318. 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρυ τύτων φιλοσοφίας παραδιδύσης 1413. 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν ὔσαν 1414. 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τῦτ' ἐμποιῦσι. [scil. τὸ νῦν ἔχειν] 1452. 18.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμυ 23. 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι 286. 7.

ἐμπείρως] παιδίαν ἐπισαμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως 1351. 7.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. ἀπεῖπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιῦντες 1265. 13.

ἐμπιπράναι] μονονὺ τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας 845. 19.

ἐμπίπτειν] εἰς λοιδορίαν 73. 17. ἐπειδάν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ. si qua rerum ad Philippum perti-

Digitized by Google

pertinentium mentio incidat 146. 1. ἐμπέπτωκας εἰς λόγους, ὃς αὐτίκα μάλα ὀρμόσει λέγειν 240. 1. 244 pen. 312. 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ 365. 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν ἑλλάδα 424. 3. ἐμπέσῃ τοιοῦτός τις ὑμῶν λογισμὸς 557. 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον 788. 17. et 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα 789. 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλοτρίας δόξεις, ὡς ὁ προσήκων ἅπτω χρῆσθαι 1004. vlt. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον 1273. 8.

ἐμπλεῶν] ὁ ἐμπλέων est agens in rebus, (factor, commissarius) quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in naue merces suas vehente, vt curam earum mercium pervehendarum et diuendendarum, aerisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος 884. 11.

ἐμποδίζειν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας, velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes 730. 13.

ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile 30. 17.

ἐμποδὼν ἐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ 548. 22.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι 129. 14. 651. 26. 944. 9. 1432. 25. διατριβὰς 1158. 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν 1452. 18. ἐμποιεῖν τινι λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342. 10.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem naue, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285. 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπ. συκοφαντοῦντας 893. 7.

Digitized by Google

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις ἐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922. 10. ἐφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημῶν 1236. 23.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι lites inter mercatores Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι ἐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τὰς τοσοῦτον ἀπέχοντας 79. 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. ius negotiatoribus constitutum 924. 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940. 20. pecuniae insumendae mercibus coëmendis, et vbi per mare alio peruectae fuerint, diuendendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, vt aliquis in causa mercatoria condemnaretur 571. 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis 22. pen. 422. 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων κόμασι 49. 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου 922. 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957. 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου das *Handelsgerichte*, arbitri bursae, vel causarum mercatilium iudices 1324. 18.

ἔμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι 164. 3.

ἔμπυσα] ἦν ἔμπυσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270. 25.

ἔμπροσθεν] τὰς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένας ἃ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτὰς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51. 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου potiores esse iure 1297. 26.

ἔμπυος exulceratus, suppuratus 1260. 26.

ἐμφανὴς] ἐμφανεῖς ἐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας 898. 4. ἐμφανῆ καταστήσαι τὰ χρήματα 1239. 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 1251. 3. τὰ ἐνέχυρα καθίσησιν ἐς ἐμφανὲς 1283. 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχης 1294. 8. 15. et pen.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει 188. 13.

τὸ πι-

τὸ πιστὸν 600. 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισε (deus puta) 1405. 11. ἐμφανῶς συνῆν ὁπότε βεληθείη παντα χῇ 1356. 1. ἐμφράττειν τὸ στόμα 406. 5.

ἔμφρουρος. insessus praesidio militari. πόλεις ἐλπνίδας ἐμφρούρους ἐποίει 289. 10.

ἔμφυτος] ἀλλ' ἐκ ἦν ταῦτα ἀθηναίοις πάτρια, ἔτ' ἀνεκτὰ, ἔτ' ἔμφυτα 295. 25. τὴν ἔμφυτον τῷ ζῆν ὑπερῴδον ἐπιθυμίαν 1389. 4.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν spectassiet ex iis subselliis, quae mercede binorum obolorum conducuntur 234. 24.

ἐν pro διὰ propter. ἐν ὁδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρήσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει 308. 7. pro διὰ cum genitiuo per. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις 1328. 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι λυκοῦργον εἰρῆκατε 1475. vlt. pro ἐκ. ὡς ὃ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. pro ἐκ τῶν — εἰρημένων 1098. 18. pro ἐπὶ. ἤκουσα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι 615. 1. pro κατὰ. ἔν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέστι. id est κατὰ τὸς π. ὑ. νόμους 505. 20. pro παρὰ, vel ἐγγὺς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 172. 22. ἡ μεγάλη πρὸς λακεδαιμονίους μάχη ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ 472. 24. ἐν cum genitiuo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο 1249. 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα 499. vlt. τὰ ἐν αὐτοῖς res vestrae ciuiles 35. 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται 977. 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi conciis, consentientibus et iubentibus Nomothetis 710. 18. ἐν ὁδενὶ τῶν μετρίων 283. 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε 1113. 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione. in iudicio vestro 764. 15. 813. 10. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἐστὶν ὁ κίνδυνος 701. 1. periclitor, ne mille drachmis mulctet.

Digitized by Google

Enallage 1) Casuum: Datiuus pro Genitiuo. τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ pro τῶν ξένων αὐτῦ 15. 24. Nominatiuus absolutus pro genitiuo. ἃ — ἔνια. pro ὧν ἔνια 1259. 18. Accusatiuus absolutus, vel consequentiae, pro genitiuo. ὡς ἅπαντα φίλιππον ποήσοντα 82. 11. 2. Numerorum. Singularis pro Plurali. vt p. 1148. 8. 1249. 26. 1459. 20. Pluralis pro Singulari. ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι. pro συναχθῇ, aut οἱ βελευταὶ συναχθῶσι 249. 20. παντὸς δὲ τῦ ξόλυ πλεόντων ἐν τάξει 569. 1. ὅ, τι γνοίησαν περὶ ἐμῦ τύτοις [pro τύτῳ] ἤθελον ἐμμένειν 1302. 21. ἐάν τις τὰ τῶν συκοφαντέντων ποιῇ, ἔνδειξιν κατ' αὐτῶν [pro αὐτῦ] εἶναι 1325. 9. Generis. ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ, ἐξεληλυθὼς (pro ἐξεληλυθυῖα), quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος 552. 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ [pro ἡ, vel ὅση] ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν 1203. 13. ἃ ἔτος καταστᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἔξομεν. 1310. 1. Modi. Indicatiui pro Infinitiuo. ὡς ἐ δεῖ θορυβεῖσθαι — ἔσαι γὰρ ἅπαντα καλῶς. pro ἔσεσθαι 237. 7. πολλῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν 631. 5. Infinitiui pro Indicatiuo. ἐφ' ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγέγραπται) 1107. 10. Optatiui pro Infinitiuo. δέοι, pro δεῖν 15. 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τὰς δικαίας, pro ἐπειδὴ φήσαιεν πάντες οἱ δικασταὶ 766. 1. Temporis praesentis pro praeterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ — ἀπαλλάττεται pro ἀπηλλάττετο 1333. 3. et inuerse: καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον. pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω 855. 22. Constructionis: ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβλεύει αὐτοῖς, αὐτὸς δὲ περιοραῖν 181. 10.

ἐνάλλεσθαι 1259. 11. insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere.

Digitized by Google

ἐναμιλλος] ἐναμιλλα consentanea, nil concedentia τούτοις εὑρεθήσεται καὶ τὰ λοιπὰ 786. 27.

ἐναντίος νόμος [subaudi ἑτέρῳ τινὶ] 710. 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο ἅτοι θηβαίοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν 361. 26.

ἐναντίως ἀνέσεν animis infestis 450. 10.

ἐναποτιμᾶν] ἐναπετίμησεν αὐτῷ ἅπαντα. Er [A] hat ihm [B] seinen Knecht überlassen, statt der Bezahlung der gesamten Schuldforderung, die B an A hatte, ihm den Knecht angerechnet statt baaren Geldes 1253. 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινος ῥᾳθυμίᾳ 218. 4.

ἐναργὴς καὶ σαφὴς 179. 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326. 5. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ παλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425. 11. ἐναργὴς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡ ὕβρις φαίνεται 538. 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797. 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407. 9. παρὸν ἔτως ἐναργὲς ἰδεῖν 1435. 8.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι 552. 11.

ἔνδεια] τὸ δὲ ἐνδεισαν ἀνάγκην ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι 38. 6. ὁ λόγων ἐνδεία δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151. 11. τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι' ἔνδειαν 312. 23. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης 313. 10. ὥν, εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. vt si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur 895. 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ἀρᾶν 957. 17. εἴ τι δι' ἔνδειαν εἶδε ποιήσας, ὧν ὁ χρὴ 1118. 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος 1118. 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. τὴν ἔνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὑρήσετε τὸς ἀναπληρώσοντας 1466. 20.

Digitized by Google

ἔνδειγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423. 23.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βέλεσθαι κωλύειν ἐνδεδεῖχθαι 33. 1.. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, vt aerarius fisco debens, infamia notatus fuerit. maiestatis reum, aut perduellionis agere. ἐνέδειξεν ὡς προδότην 126. 11. ἐνδεικνύειν τὲς φεύγοντας 636. 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμωτήριον 1251. 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἔνδειξιν) οἱ θεσμοθέται εἰσαγόντων τὲς ἐνδεχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον 707. 4. In Medio, ostendere, edere, proferre. ἐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο ἐδὲ ποιήσειεν ἂν τοιῦτον, ὑφ' ἃ πεισθέντες ὑμεῖς 67. 19. ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν τῇ πατρίδι 87. 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων ἔσαν 535. pen. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὔνοιαν, ἃ χρήμασιν, ἐνεδείξατο 561. 25. sese iactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inseruiendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἵν' ἐνδείξηται ἅπασι τοῖς ἔλπισι 78. 8. ἐνδεικνύμενοι τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππε παρῦσι 357. 21. ἐνδεικνύμενοι [subaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερκολακεύοντες 391. 19. 579. 5. 725. 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ πόρε 14. 23.

ἔνδειξις denunciatio scripta, et persecutio in iure rei versantis in foro praeter fas. vt proditoris patriae, homicidae, aerarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente 504. 24. ἔνδειξιν δέδωκεν ὁ νόμος facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi 636. 25. 1322. 6. ταῦτά γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ 1323. 7. vbi est formula huiusmodi actionis, literis consignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντέντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν illos

Digitized by Google

illos licere perſequi per actionem ἔνδειξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capeſſere 1325. 9. ὡς δὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσὶν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι 1337. 24. ἔνδειξιν κατ' αὐτῶν εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἠλιάζηται 716. 15. Eiusmodi actio eſt illa in Theocrinem a p. 1321. in ſeqq.

οἱ ἕνδεκα Vndecimuiri rerum capitalium. οἱ ἕνδεκα τοὺς τοιχωρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι 940. 8. τοῖς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτῷ 608. 13. 720. 24. 726. 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα 733. 12. intererant, ſi quis de crimine publico torqueretur 1254. 2.

ἐνδεκάζειν feſtos, laetos dies agitare. vel computare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335. 7.

ἐνδεχομένως, qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδ. βουλεύεσθαι 283. 5.

ἐνδεῶς] ὃς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν 162. 3.

ἐνδιατρίβειν commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι 893. pen. moras nectere, ceſſator eſſe in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ ὠδὲ [ſcil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει 1172. vlt.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρὸς patiatur, permittat 45. 7. Κλεταίρχῳ ἐνέδωκεν αὐτὸν tradidit, permiſit 128. 6. ἐνδιδόναι προφάσεις, cauſas, praetextus praebere, ſuppeditare 280. 19. ὠδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις 1407. 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ 1444. 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. vniuerſe, quicquid clauſum, obſeratum, cuſtodia tenetur. unter Beſchluſs. ἀργυρίῳ ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς 816. 25. σῖτος ἔνδον ἀποκείμενος 1040. 26. κατασήσας τινὰς

Digitized by Google

φυλάττειν ἔνδον. (fort. τὰ ἔνδον) 1040. 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον ἔσης τότε, καὶ παιδὸς ἔσης κόρης. adhuc in domo paterna verſante, quippe quae adhuc puella eſſet innubilis 540. 4.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πειθόντες 246. 25.

ἐνεγκεῖν χορηγὸν edere, nuncupare aliquem, vt choregatum capeſſat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. vorſchlagen 496. 19. et 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον ἀδύνασθαι 796. 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. [id eſt προσήνεγκεν] ſolet afferre 801. 18. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα ἐπ' εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτὸς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant 801. 17. v. φέρειν.

ἐνέδρα] λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν 365. 12. ἣν δὲ ταύτην ἐνέδρα μετὰ χλευασίας 705. 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνηδρεύθημεν 836. 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μὴ 1011. 3.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι praeſto eſſe. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ὁρᾷ ἐκείνοις, ἢ ἡμῖν, ἐνοῦσαι 69. 1. li locus bene habet. οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χρήσομαι. quam fieri per rerum praeſentium naturam et rationem poteſt prudentiſſime atque modeſtiſſime 312. 20. ἐν νῦν, ἐνόντων [ſcil. ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων, cum ſemel proſtent in libello ſcripta] ἀναισχυντεῖν 1113. 6.

ἕνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. ſi per aliud nihil, quam per decreta, ſtaret. ſi ſumma rei verſaretur in hoc, (neque aliud quidquam praeterea requireretur, quam) vt eſſent decreta ſcripta 32. 16. ἕνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν 130. 14. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἕνεκ' ἀσφαλείας 144. 25. poſſit immortalis eſſe, ſi nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua ſecuri ſunt eiusmodi conſiliorum

Digitized by Google

rum auctores, gratia populari vallati. εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω. etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem *licet*) *er mag es auch meinetwegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* 461. 11. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἕνεκ' ἀναιδείας πᾶν ἂν ἑτοίμως ἔργον ποιῆσαι 721. 15. si nihil aliud obstet, neque intercedat, tanta est impudentia, vt per eam nihil non patrare ausurus sit. Ita Herodotus, 20. 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt.* vbi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾶν.] τὴν σὴν φύσιν ὃ πρὸς ἡδονὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλῶ. 1411. 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi aes quoddam in bonis A. publicatis. 1197. pen. 1198. 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι.] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφέμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadae fundis et pecuniis rem suam amplificantes 1087. 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις 1396. 22. creant, iniiciunt. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰν συνηθείαν 1402. 13.

ἐνεργὸς opponitur τῷ ἀργῷ, aes, quod foenore exercetur, ei, quod iners in arca iacet. τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργά 815. 15. 816. 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent vnde possent quaestum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit sie was anfangen, entrepreniren könnten* 925. 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. Φιλεργία. τὸ δάνειον νομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον 1291. vlt. *wieder aufs neue anlegen, damit wuchern.*

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν 1411. 11.

Digitized by Google

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, poenae obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069. 9. 632. 2. ἐὰν πένης δι' ἔνδειαν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἐσχάτως ἐπιτιμίοις ἐνέζεται 1231. 15.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus. *pfänden* 518. 1. διάκονον ancillam pro arrha solutionis abigere secum 762. 4. ἐνεχυράσων ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν θεοφήμῳ 1163. 16.

ἐνεχυρασίαν μοι ποήσασθαι supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec — 1162. 11.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν 106. pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031. 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι 1150. 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν 1150. 20, τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα oppignerata sunt 1155. 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοὶ εἰ λάβοιεν 1161. 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν 1161. 27. ἔστε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, (*auf Pfand*) ἔστε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν 1185. 12. οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἳ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον 1200. 2.

ἐνθένδε illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγων γεγενημένον 19. 1.

ἔνθρυπτα 314. 1.

ἐνθυμεῖσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται 52. 17.

ἐνιαύσιος vnius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος 833. 17.

ἐνιαυτὸς] ἐξ ὅνου δι' ἐνιαυτοῦ toto anno, *Iahr aus, Iahr ein*, ὑλαγωγοῦσι 1041. 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τὰς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν 1225. 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto foenora dependebantur. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ἀνοίγεται τὸ ἱερὸν 1371. 6.

ἐνίσα-

Digitized by Google

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς 137. 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνστησάμενος 227. 3. ὁ τότε ἐνστὰς πόλεμος instans 255. 9. 1466. 21. ἐνεστηκυιῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν 896. pen. ὡς ἃ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην 292. 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si quid obstet. (de impedimentis, in quae torrens incurrit.) 1274. 20.

ἐνισχυρίζεσθαι. vrgere aliquod argumentum grauiter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνισχυριζόμεθα 1082. 26.

ἐνναίτης incola. ἐνναίτας χώρης 86. 23.

ἔννους γίγνεται (er gieng in sich) animum aduertebat 876. 13.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σου οὐδέποτέ μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu eius domus, quam me ais incolere abs te conductam 1179. 23.

ἐνορᾶν 401. 18.

ἔνορκος παρακαταθήκη depositum alicuius fidei demandatum, cum iureiurando dicto, de sancte seruando et fideliter reddendo commisso, vbi reposcatur 773. 5.

ἔνος vocabulum obsoletum, et paene rituale, pro παλαιός. τὰς ἔνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκέσας ὑπεξιένεν 775. 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἔνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ 1229. 7. ante diem postremum mensis.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. Sein Geld stünde auf dem Gute, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern. 1197. pen. ἐνοφειλομένῳ αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίῳ 1249. 23. als wenn eine Schuld drauf haftete.

ἐνοχ-

Digitized by Google

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ 226. 24. νῦν δὲ ὅ, τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παροράτε 398. 7. ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων 139. 4. ἠνώχλησε τὰς χορευτὰς ἀφεθῆναι τῆς χορείας 519. 15. quomodo ſuis vexationibus efficere ſtuduerit, vt ſaltatores, taedio victi, ſaltandi munus omitterent, aut defugerent. ἐχὶ τῶν ἐνοχλέντων ὑμᾶς 622. 12.

ἔνοχος] ἔνοχοι δεσμῷ γεγόνασι 1229. 11. ἔνοχος ταῖς ἀραῖς 404. 4. ζημίαις 796. vlt.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας hac in parte reip. 245. pen.

ἐντείνειν] ἐνέτειναν ἡμῖν πληγάς. verbera nobis intentarunt, comminati ſunt 1258. 1.

ἐντελὴς] τρυφῶντας ὑπὸ μισθῷ πολλῷ καὶ ἐντελοῦς 1217. 25.

ἐντελόμισθος, qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἑτέρους ναύτας ἐντελομίσθους πρασέλαβον. 1212. 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα abundantiſſime 219. 20.

ἐντιθέναι] ἔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, ἔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ 37. 26. 1460. 3. τούτοις βελτίω τινὰ νῆν καὶ φρένας ἐνθείητε 332. 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840. 10. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840. 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα, Waaren an Bord bringen laſſen, das Schiff befrachten laſſen 885. 16. 968. 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. ſibi ſua manu ingerente in ſinum, et ibi abſcondente 1156. 26.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαρακόντα μναῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036. 12. cui 40. minae in dotem promiſſae fuiſſent, 30. in numis praeſentibus accepiſſet, decem reliquae autem in veſtem et mundum muliebrem eſſent imputatae.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. in ziemlich hohen Preiſe 1285. 18.

Digitized by Google

ἐντὸς] ὃ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re praesente, versante 913. 18. nos quoque vsurpamus *nicht wohl derheime seyn*, pro nugari, aliena garrire, delirar 917. 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini 1068. vlt. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. 977. 7. *einem in seine Schacht kommen, oder einhauen.* perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis.

ἐντριβὴς in aliqua re vsu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς 418. 23.

ἐντυγχάνειν] ὃ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι 363. 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων ἐδοτιῶν ἐπαύσατο Φιλίππῳ 396. 8. congrediens cum Ph. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχωσι, quid est? 1424. 20.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τῶ δέοντος 45. 3.

ἐξάγειν] ἔστε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων ἀδέν 276. 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας hinc (ex Vrbe) coëgi eos quamquam inuitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi 389. 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori 533. pen. 534. 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τὰνδράποδα 845. 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e praedio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere 865. 6. 887. 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen*, φάσκων αὐτῷ εἶναι, aiens illa bona sua esse 1090. 10. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. iniicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895. 10. 896. 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917. 26. ἀπεπὼν καὶ κωλύσας τὰς ὀνηλάτας μὴ ἐξά-

Digitized by Google

ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. 1041. 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276. 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔζω τὴν αἰμασιὰν. eo, quod maceriam vlterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278. 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61. 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῆ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, seu mentis, seu orationis, siue suae, siue alienae, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾷν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι 411. 9. ἅ τις ἄφνω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν 727. 18. ἀναισχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι 538. 22. 1458. 13.

ἐξάγιστος] τὰς δὲ πονηροτάτας καὶ ἐξαγίστας ὀνομαζομένας. exsecrabiles, piaculares 798. 6.

ἐξαγωγὴ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, vt ex vrbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret 763. 13. 787. 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. eo praetextu, quoniam prae se ferret, id frumentum a se Athenas peruectum iri 917. 27. ἐξαγωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus 1090. 23.

ἐξαιρεῖν excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία eripuit 658. vlt. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων praeteristi, transmisisti, excepisti 631. 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes aequales aliis partibus inde iam auulsis 946. pen. ἐξελόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικὸς, excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundae hereditatis massa, separatam 1025. 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιρεῖνται ποθὲν ἐκτὸς πλοίου 932. 26.

ἐπε-

Digitized by Google

ἐπειδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα, vt primum merces e naui exemtae, exoneratae essent 909. 17. ἐξελόμενοι ὅπως μὴ σῦλαι ὦσιν αὐτηναίοις. nauibus exoneratis, mercibus in continente expositis 927. 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον frumentum e nauibus expromere 1211. pen. τὸν νόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος 1283. 21. 1286. 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοὶ vindicare 135. 6. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων 256. 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον ἥδεῖς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι eripere δύναιτ' ἄν 711. vlt.

ἐξαίρετος] ἐφ' ἕξιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124. 4. ἐν ἅπασι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν οἷς γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς 418. 12. ἐξαίρετος φύλαξ τέτακται 505. 10. ἐξαίρετον αὐτῷ γέγραφε 681. 7. τὴν οἰκίαν καὶ τὰς παῖδας ἐξαιρέτους ἐποιησάμεθα, sequestrauimus, a reliqua hereditatis massa eximimus et seorsim posuimus 1012. 21. 1026. 13. εἰ δὲ ἃ θεοῖς ἐξαίρεθ' ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιώσατε τυγχάνειν 1487. 24.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι deprecari, *losbitten*. precibus et gratia veniam, salutem alicuius impetrare. item deposcere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut seruum. ἐξαιτήσοντας τινὰς τῶν φυγάδων 197. 6. 239. vlt. 848. 21. et 23. ἐξήτουν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας 981. 17. 1135. 11. 1151. 9. ἐφ' οἷς ἐξητεῖτο. ob quae a Macedonibus ad supplicium deposcebatur 1475. 14. ἐξαιτήσεται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per haec, istaec iactando ipse semet exorabit a vobis 546. 21. 563. 27. 793. 19. 331. vlt. 581. 16. 1187. 13.

ἐξαίτησις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. destiti Aeschrionem ad tormenta deposcere 1200. pen. ἔθ' ἡ τῶν συγγενῶν, ἔθ' ἡ τῶν φίλων ἐξαίτησις (deprecatio) ὠφέλησεν αὐτόν 1385. 9.

ἐξαιτι-

Digitized by Google

ἑξακισχίλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων 715. 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλεῖψαι ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια 976. 23. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006. 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὅρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ 1318. 24. ὑμεῖς δ' ἔτι σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὸν νόμον] ἐξαλεῖψαι 468. 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα 791. 12.

ἐξαμαρτάνειν idem, quod simplex ἁμ. 259. 4. et 17.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλωνται οἵ τε ἴδιοι πάντες οἴκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174. 13. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὁρῶντες funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem 1213. 6.

ἐξανδραποδίζεσθαι] ἐξηνδραποδίσθη Τῆνος καταληφθεῖσα 1207. 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239. 1.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾷν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας 208. 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες 284. 13. ἐξαναστήσας cum iussisset surgere 1259. 3.

ἐξαπατᾷν idem quod simplex. ῥᾷστον ἁπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατῆσαι 33. vlt. τὶς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ, ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ; 319. 26. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374. 18. est lex vobis, ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν 498. 4. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690. 17. ἐξαπατᾷν et παρακρούεσθαι copulantur 725. 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῷ λόγῳ 1213. 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577. 26.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτησις deceptio, illusio. ἐξαπάτης ἕνεκα 487. 10. τοὺς ἐπ' ἐξαπάτῃ νῦν ῥηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγους 1116. 2.

ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251. 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μονονοὺ κώδωνας 797. 13.

ἐξαρ-

Digitized by Google

ἐξαργυρίζειν] ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59. 5.

ἐξαρέσκειν] ἐὰν τὰς κυρίας ἢ δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσῶν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396. 26. ἐξαρέσασθαι πάντας satisfacere, mores suos approbare omnibus, ἂν ἐξ οὗ δυνατὸν τοῖς αἰσχρόν τι πεποιηκόσιν 1397. 3.

ἐξαριθμεῖν dicitur debitor aes alienum diluens, et in mensa nummularii numis praesentibus refundens, *auszahlen, oder aufzählen in barer Münze?* ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξηριθμησε 832, 4. 1238. 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicuius excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναιξὶν 373. 12. datum, in potestate positum esse 497. 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodesne hoc vobis 664. 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel oportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει 817. 11. ἐξαρκῶν sufficiens 823. 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non sufficisset in sextum annum 833. 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παρεῖσαν 1033. 11. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istaec a me abstulisse 1155. 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν placuit illis has pati iniurias inulto, iisque acquiescere et eas contemnere 1273. pen. ἐπεὶ πρός γε τοῦτον τὸν κατάπτυστον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat Schol. Herm. p. 128. 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λίαν ἀνεισδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος 818. 24. οὐκ ἐξαρνῆσθαι τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709. 19.

ἔξαρνος] τοιούτους θεὶς νόμους, ὧς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570. 21. ἔξαρνος γίνεται [id est ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ἃς ὤμοσε 677. 22. ἔξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679. 20.

Digitized by Google

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adiungere, et pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam auis alas habet sibi appositas 123. pen.

ἔξαρχος καὶ προηγεμὼν choreae ductor, praesultor 313. 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφαλέσθαι. vindicare 100. 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fideiussores spoponderunt 713. 1. ἐξηγγυημένοι datis pro se fideiussoribus dimissi 394. 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα 724. 6. *Bürgschaft für niemanden leisten.*

ἐξεγγύησις citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, vt Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξελθεῖν ἐκ τῆς ἐργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976. vlt. 977. 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο. citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.

ἐξεπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον 540. 9.

ἐξείργειν δίκη καὶ φόβῳ τὴν δίκην 555. 14. ἐκ τῶ θεάτρε 572. 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089. 1.

ἐξελέγχειν] μὴ ἂν ἐξελέγχητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικὰ 188. 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε ὖσαι ποιεῖν 50. vlt. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι] 92. 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξελεγμένοι iam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti 233. 3. ἵνα ἔτι ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με 1216. 19.

ἐξελευθερικὸς νόμος citat e Demosthene Iulius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418. 10.

ἐξερᾶν effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965. vlt. 993. 17.

ἐξερη-

Digitized by Google

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος 1053. 15. πῶς οὖν ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ εἰ — 1076. 24. vbi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος *eine ausgestorbene Familie*, 1073. 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τἀκόλουθα τούτοις πράττειν 312. 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων, qui ob caedem patratam e patria vltro emigrarunt 634. 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι 501. 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι 657. 15. praeterierant. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, exstincta, obliterata, exstirpata 688. 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ 900. 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνὸς: mense proximo praeterito 978. 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est 1209. 18. 1210. 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθὼν 1353. 24. in illa castra non egressus.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. id est ἐξελεγχθήσεται 23. vlt. οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάζειν, τὶ πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα 26. 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων 67. 16. δύναμις ἐξητασμένη (*gemustert*) καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω 229. 2. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. gessi me, *bin ich befunden worden, oder habe mich finden lassen, mich gewiesen* 286. 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι 376. 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331. 1. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται 378. 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητάζετο [id est εὑρίσκετο] 434. 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον 535. 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον 566. 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχαιρόν-

ρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη 579. 20. ἐξητάσθης ἄδικος τούτων κατήγορος 613. vlt. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι 701. 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο 795. 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε 918. 18. πρὸς τὸν ἄρχοντα — ἀδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασαι. ad magistratum nunquam accessit, in eius foro se nunquam conspiciendum praebuit 980. 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει 1121. 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen. ὅτος δ' αὖ τἐναντίον τὸν δεσπότην ὁ δοῦλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1124. 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾶς 1125. 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν 1126. 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305. vlt. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος 1307. 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος 1307. 20. ἐγὼ δὲ ἐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος me meimet copiam feciſſe, *mich zu erſt eingeſtellt, eingefunden habe*, verſatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκλημένους 1470. 8. 1469. 16. μόνος τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469. 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν 1468. 11. 1476. 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν comparare, exigere 1485. 17. τῇ βελτίστῃ καὶ δικαιοτάτῃ ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, *zugepaſſet, angemeſſen, zugeſchnitten* (diſciplina Platonica) 1490. 15. et ſic quoque p. 471. pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. ἐ παραιτοῦμαι 308. 25. 499. 11.

ἐξετασμὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. aequum erat, nos noſtrarum ſimultatum inter nos dimicationem facere,

Digitized by Google

cere, fortunamque odiorum noſtrorum mutuorum, in nobismet ipſis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipſe in proximo *πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι* 230. 14.

ἐξεταστικὸν, ſcil. *ἀργύριον*, idem eſt, vt videtur, atque *μισθὸς τῦ ἐξετάζεσθαι*, id eſt *τῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ φερόμενον*. merces data ciuibus inualidis, qui emeritis ſtipendiis, arma ferre et munia caſtrenſia obire non valentes amplius, in vrbe manerent, ſic dicta, quoniam *ἐξητάζοντο*, praeſto eſſent, copiam ſui, quoties vſus et neceſſitas eſſet, facerent magiſtratibus. *merces praeſentiae* 167. 17.

ἐξεταστικῶς] *τὰς παρέργως ἐντευθοῖ, ἀλλ' ὡς ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας*. non cum propoſito diligenter et ſeuere penſitandi conſilia in concione agitata 215. 9.

ἐξευρίσκειν comminiſci. meditando indagare. *προφάσεις ἀδίκους ἐξευρών* 152. 6. *τὰς εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευρεῖσαν αὐτοῖς ἀποδῦναι*. *erſchwingen*, *auftreiben*, *ausfindig machen*. vnde, vnde extundere 1354. 27.

ἐξέχειν de ſole oriente, vltra oram coeli exſurgente. *πρὶν ἂν ἥλιον ἐξέχειν* 1071. 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam praeconi verbatim praeire 363. 18. docere de iure ſacrorum. *ἤρετό με, πότερον ἐξηγήσωνταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσι* 1160. 10. *ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα* 1160. 13.

ἐξηγητὴς magiſter, qui alium docet, monet, inſtruit, conſilia a ſe reperta ſubminiſtrat, *der Anſtifter*, *Rädelsführer*. *Λάκριτος ἦν ἁπάντων τούτων ὁ ἐξηγητὴς*. *er drehete die Bolzen*, *die andere verſchieſſen muſten* 928. 20. interpres ceremoniarum et iuris ſacri. *ἐλθὼν ὡς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων* 1160. 4.

ἐξήκειν ad finem vergere, excurrere, vel iam praeteriiſſe. *ὦ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει*. tempus praeſtitutum nondum elapſum eſt, *dem ſeine Friſt noch nicht verſtri-*

ſtrichen iſt 1055. 4. *μελλόσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας* 1154. 8. *πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι* 1250. 18. *τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας* 1211. 9. 1212. 26.

ἑξηκοντατάλαντία 183. 8. et 11. claſſis contribuentium, quorum ſummam contributionis vniuerſae conficiunt ſexaginta talenta.

ἑξῆς πάντα omnino omnia, nullo excepto 722. pen.

ἐξιέναι] *ὁ μηδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ.* qui, ſorte iacta ſuper delectu militari, vota faciebas, vt nomen tuum in iis ne prodiret, quibus neceſſe eſſet in caſtra exire 558. 15. *εἶτα τότ' ἔξιμεν.* tum exibimus in caſtra 730. 10. *ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν* 1182. 27. in publicum. *μήτε τοὺς ἐξιέναι* [in aciem, in caſtra] *κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι* 1437. 1.

ἐξιστάναι et *ἐξίστασθαι*] in actiuo, mente deiicere, exſternare. *ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. das entſtellet ſie.* de ſtatu mentis deiicit 537. vlt. *ἐκστῆναι* decedere, diſcedere, deuiare ab aliquo inſtituto vitae, vel praecepto, vel decore. *ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον* 143. 13. *ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ* 230. 3. *ἐξίσταμαι ἑαυτῷ* nemini concedo, de via quaſi decedo honoris cauſa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio 331. 7. *ἐξεστήκει τῶν ἑαυτοῦ διὰ ἀπορίαν.* bonis ceſſerat 900. 20. 981. 3. *ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη er mathte Banquerout.* decoxit 1120. 24. *πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα* infitiatum, oratione a ſe amolitum. *ablelmen* 363. 28. *ὑπὲρ δόξης ἑαυτὸν πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν* defugerunt 460. 1. 617. 15. *ἐξέστηκε τοῦ τοιαῦτα* deuito, declino 891. 3. *σαπροὺς ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου* corrupti, acidi facti 933. 25.

ἔξοδος expeditio militaris, exitus in caſtra. *ναυμαχίας, ἐξόδου πεζῆς, στρατείας* 259, 20. 287. 22. pro-

Digitized by Google

processus matronae in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν 1182. 27.

ἐξοικεῖν Athenis alio transferre habitaculum. ἐξῴκηκε μεγάλαδε. 845. 19.

ἐξόμνυσθαι iurato aliquid recusare, detrectare, eiurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis. 378. 18. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. iurato valetudinem excusare 379. 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω cogam eum iuratum infitiari, aut factum id esse, aut se scire id factum 396. 19. 1119. 10. et 20. 1190. 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένης 1310. 2. ταῦτα ἐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης. non facile ausit Eub. haec iurato infitiari 1317. 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν 1354. 4.

ἐξορίζειν exterminare, vltra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον 798. 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808. 15.

ἐξόριστος 548. 27.

ἐξορκίζειν iureiurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265. 6.

ἐξορκεῖν idem, scil. in praescriptam iurisiurandi formulam iubere iurare 388. 16. 1119. 7. 1243. 26. (auf den Eyd treiben.) 1369. vlt. 1371. 16. 1372. 1. 2) iurisiurandi religione exsoluere, resecrare 535. 23.

ἐξορμίζειν nauem e portu eductam tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος 895. 8. et 11. 900. 13.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας 1073. 26.

ἐξορχεῖσθαι] praesultare, praesultorem agere. αὐτὰς πέδας ἄρχετο ἐξορχούμενος 614. 22.

ἐξώλη] ἐξώλης δίκη. actio vnde vi manuque. Si quis de praedio, domoue, quam possessum ierit, ἐξ-

ἴμεται expellitur 528. 12. ἐξώλης λαχὼν 540. 24. ἐξώλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem aduersus se institui agiue patitur, vt aduersus eum, qui bona pecuniasue alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur 543. 27. ἐξώλης, ἂν ἔφευγον νῦν, ἀλλ' ἐκ ἀργυρίου δίκην. agerét nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non aeris debiti 1240. 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν 213. 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης cum per pacis veniam ea licet facere, quae bello vetantur et impediuntur 290. 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam 403. 25. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε 428. 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se iactans 1356. 2. ἐν τοιαύτῃ οἴμαι ἐξουσίᾳ τεθραμμένη 1362. 13. ἀνυθέτητος ὢν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ 1477. 14.

ἔξω *foris*, h. e. in campo, in castris, vt opponatur ei, quod *domi*, h. e. in vrbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι 16. pen. ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. vniuersae copiae) foris, sub dio, sub pellibus agerent 299. vlt. τῷ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε 49. 25. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas respectare 332. 15. ἔξω αὐτῆς ὅσα ὑπὸ τῷ κακῷ καὶ τῷ τραύματος ἡ γυνὴ 403. 4. τὺς δὲ χείρας μὲν τῶν, ἔξω δὲ τῷ πονηρὺς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt 798. 3. ἔξω πέντ' ἐτῶν post quinquennium 989. 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, ἐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω (id est χωρὶς) 1257. 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τῷ πράγματος ἐστι 519. 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium vltra mediam noctem 1265. 3. ἔξω τῷ πράγματος βλασφημεῖν 1308. 22. nefanda verba iactare, a causa praesente aliena. ἔξω τῆς γεφ-

Digitized by Google

φῆς πολλὰ κατηγορῶν 1347. 5. πῶς ἐκ ἔξω χρὴ τῶ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτὸς ἡγεῖσθαι. qui fiat, vt vobis ipsis minus videamini desipere 1450. 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. welche davon nichts weiss 1496. 13. ἔξω με προσπλακισμῶ γενέσθαι. 1471. 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τῶ εἰπεῖν excludar oportunitate dicendi 720. 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a praesente alienis ἠγμένος 228. 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπεράττοντες 437. 11. ἔξωθεν δὲ κύκλω περίεσι 780. vlt. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῶ τῶ δανείσματος 1284. 22.

ἐξώλεια] ὤμνυ κατ' ἐξωλείας iurabat ita, vt ipse semet extremae pesti deuoueret 553. 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτῶ καὶ τῶ γένει καὶ τῆς οἰκίας 642. 15. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ 1305. 12. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus iurans, si sciens falleret, tamen falsum iuramentum dixit. ἐπαρασσόμενον αὐτῶ ἐξώλειαν 1204. 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐαυτῶ καὶ τῆ οἰκία 747. 14. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχθες ἑαυτὸς ποιεῖν 1315. 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῆ καὶ θαλάττη ποιήσαιτε 332. 22. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363. 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395. 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδὲν 1342. 7.

ἐξωμοσία iusiurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestae interfuisse 1119. 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falsa legat.

ἑορτὴ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἑορτὰς 14. vlt. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν 1351. 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. ius denunciandi 602. 11.

ἐπαγγέλλειν, denunciare, siue indicando rem factam, siue imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς

Digitized by Google

τὰς θεσμοθέτας. referre ad Thesm. apud eos denuntiare 600. 22. ἐπαγγείλας Φανίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἅπαντᾶν cum denunciasset, h. e. vt rem certo tempore locoque condicto faciendam imperasset 1041. 5. 1069. 11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειεν ἄν (postulet, flagitet) ἀδὲν ὀκνῶν 1122. 19. ἐπαγγειλάντος μὲ θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον 1159. 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας 1181. 18. ἔτε ὕστερον ἐπήγγειλεν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam 1336. 13. ἐπαγγείλαντες παύδημει στρατεύειν 1379. 23. 3) annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων 1207. 12. In medio 1) postulare 354. 11. 401. 17. et 21. 2) profiteri artem. sich wofür ausgeben. καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. er will darinne stark seyn 938. 7. et 9. 3) vltro polliceri, recipere quid faciendum, vel praestandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο 231. 19. 660. 16. ἐπηγγελμένα τοῖς ναύταις μεγάλες μισθὲς, εἰ τὴν ναῦν διασώσαιεν 884. 12.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, vt in eodem genere diuersa 397. 3.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant 37. 9. ἐπάγουσι τὸν πέρσην ἐπὶ τὲς Ἕλληνας 160. 15. αἰτίαν ψευδῆ τινι ἐπάγειν. über einen bringen. einem aufbürden. in aliquem conferre 275. 4. et 22. ἐπάγειν δίκην causam querelae dare 277. 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοὶ 310. 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅ, τι χρὴ παθὼν, ἢ ἀποτίσαι 523. 1. εἰ τοσῦτον καὶ τηλικῦτον κακὸν ἐπάγει τῷ ἀδίκως imputat, insimulat, studet efficere, vt aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur 548. 24. ἐπήγαγέ μοι φόνε αἰτίαν ψευδῆ 550. 22. 552. 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam praesentem hoc faceret perplexiorem 970. 16.

Digitized by Google

16. ἀλλ' ἔασε καθ' αὑτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147. 21. τὰς καθ' ἑαυτῶν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229. 16. παρανέντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi conscisce re. mir auf den Hals laden. 1256. 11. ἐπάγοντας ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν 424. 9.

ἐπαγωγὸς blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγοὺς λόγους, ὃς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἶπεν ἄν 1368. 18.

ἐπαινεῖν] natura solent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς 226. 22. ἐπήνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudauit eos 414. 8. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210. 22. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι 1022. 13. πῶς ἐκ δέοντος τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγεῖσθαι 1234. 11.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργὸν 752. 2.

ἔπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν 26. 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσεσθε 441. 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν ἐν μέτροις τοῖς τεθνεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν ὄντων τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα 441. 26.

ἐπαίρειν tollere, vt e. c. vocem. τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαιρεῖ τὴν φωνὴν 449. 13. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι 208. 6. impellere praestigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν ἑαυτῷ φίλους ἐπᾶραι (inflare,) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι 286. 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προσήγετο — προσδῆναι 325. 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι 1448. 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum 284. 14. κέρδεσι δὲ ἀπορίαν ἐπαιρομένους 851. 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμέ-

νος

νός 967. 3. ἐπαίρας αὐτὴν ἔτος τῷ λόγῳ καὶ Φυσήσας 1357. 27. ἐπῆρθην τῦτον γράψαι τὸν λόγον 1403. 3. In medio. λόγῳ ἐπαίρεσθαι iactare se in magnificentia vanae orationis 302. 13.

ἐπαισθάνεσθαι 24. 5.

ἐπαιτιῶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με Φόνῳ 552. 1.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, vt in quaestionem adductae. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν et τὴν δεκαπλασίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, praeter simplum valorem eius rei, quam quis furto auertisse accusatur, e. c. valorem ouis, et tum praeterea decuplum illius valoris 733. 5.

ἐπακολαθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει consectari 284. 6. γνώμαις 284. 8. ἐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτεσι πάθεσιν ἐπακολαθεῖν obsequi, cedere 805. 24. τοῖς καλῶς φρονοῦσιν ἐκ ἐπακολαθητέον τῇ τῦτων ἀπονοίᾳ 1402. 14.

ἐπακέειν auscultare. τῶν τοιῦτων προκλήσεων πολλοὶ προΐξαντας ἐπακέοντες τῶν λεγομένων 1142. vlt.

ἔπαλξις] ἐπάλξεις, ὡς νομίζομεν 26. 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439. vlt.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196. 7. ἐπ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22.

ἐπαναγκάζειν. idem, quod simplex. ἐπηνάγκασαι τὰ τοιαῦτα γράφειν 974. 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068. 8. ἐπηνάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστὸν, τῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460. 20.

ἐπάναγκες necessario 706. 21.

ἐπαναλίσκειν praeter, vel vltra tempus statutum, modumue ex iure praefinitum adhuc plus erogare sumtuum 1219. 25. 1223. 13.

ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βέλομαι 74. 7.

ἐπαναπλᾶν 1292. 2.

ἐπα-

Digitized by Google

ἐπαναφέρειν *in Rechnung bringen* 1034. 8. referre, imputare vt cauſae rei. ἀφ' εἰς μίαν ἔτε δεινότητα, ἔτ' ἀλαζονείαν ἐπανοίσει 59. 25. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ 78. vlt. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τὰς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει 829. 4. cauſatur eos iſta, aut accepiſſe, aut furatos eſſe, ipſis imputat.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα — Hermog. 417. 10. ἀλλ' ἐμεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι — 281. 26.

ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν ad tabularum inſpectionem receptum habere, ſi quid incidat dubii 837. 14. 904. 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τὰς ἐλευσινίας, ὅθεν ἦν τοξαρχῆς 1087. 7. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331. 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βέλομαι 1351. 23.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. *drauf harrende.* alti quaſi et paſti ſpe noſtri auxilii perdurantes in malis ſuis cum patientia 357. 10.

ἐπανήκειν redire. αὐτὴ (vltro, ſponte ſua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὲ 1156. 3.

ἐπανιέναι remittere (a v. ἰέναι aſperato) de pretio annonae. ab immodico ad aequius pretium deuenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος *der Fruchtpreis hat abgeſchlagen* 889. 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26. antep. τὸν παρόντα φόβον 287. 7. 2) ἐπανιέναι (ab ἰέναι *eundo*, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν 1087. 23.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι 12. 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractae multa ſit mentio p. 81. et 82. τὰς ἰδίας πολέμους ἐπανορθώσασθαι 179. 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι 570. 10. ὑμᾶς δεῖ τὰς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compeſcere flagitia, corrigere 922. 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232. 13. ἀπὸ

13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσεν 1232. 9. ἐπανορθέμενοι τὸ ἀκέσιον σύμπτωμα 1295. 20. ἀμείνυς ἐσὲ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθῶν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν 1429. 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447. 2.

ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων 774. 19.

ἐπανορθωσις τῶν νόμων 707. 7.

ἐπάνω] οἱ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες 1390. 26.

ἐπαρᾶσθαι] τὶ ἔν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην ἐτῶσι σφοδρῶς 275. 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ 747. 13. 1204. 11. ἐπαράσεσθαι ἀρὰς τινας δεινὰς καὶ χαλεπὰς 1268. 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ ἔτ' ἐγένετο, ἔτ' εἶδεν, ἔτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων ἀδενὸς 1348. 15.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316. 1. ὅσα ἐδυνάμην ἑκάστῳ ἐπαρκέσαι administrare, praebere 1214. 5.

ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος 666. 14.

ἔπαρχος (lectio corrupta) 521. 27.

ἐπαυξάνειν τὴν ῥᾳθυμίαν 38. 1. οὐδὲ γὰρ ἔστος παρὰ τὴν ἑαυτῆ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43. 14. σὲ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι 1406. 6.

ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν 378. 12.

ἐπαχθὴς] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι 269. 20. ἐπαχθὴς qui sit 580. 17. ad 22.

ἐπείγειν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπεσχθέντες in eo, quod ita festinassent 394. 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν 867. 4.

ἐπεῖναι] ἐπόντος τοῦ φόβου τότε hac formidine imminente 517. 15. εἰ μηδεὶς ἐπῆν ἀγών, μηδὲ κίνδυνος si nul-

Digitized by Google

si nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendum foret 517. 17. ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος ὠδεὶς ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 16. 1047. 23.

ἐπεισακτος aliunde importatus. σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ 254. 21. 466. 21.

ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον, noch obendrein, etiam insuper in praedium meum irruperunt, (praeterquam, quod gregem ouium abegerunt) 1155. 8.

ἐπεισιέναι ex improuiso superuenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τὰς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est εἰσιέναι ἐπ' αὐτάς) 776. 18.

ἐπεισπηδᾶν ex improuiso cum vi alicuius in domum irrumpere 1156. 8.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ oportunitate temporis aduersi abuti ad insultandum afflicto 579. 22. 2) in nauem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων 1214. 25.

ἐπεξαμαρτάνειν vetustis peccatis noua addere. ἐχ' ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστὶ 595. 10.

Epexegesis. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους 776. 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc maiorem, D viros.

ἐπεξεργάζεσθαι prioribus facinoribus adhuc alia noua addere. ἓν δ' ἐπεξεργάσατο τοιοῦτον — 274. 18.

ἐπεξέρχεσθαι litem persequi 501. 14. 1324. 24.

ἐπεξιέναι] ἐπεξῆμεν τῷ Φόνῳ τὸν Ἀρίσαρχον 549. 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ memento hunc impurum in iure persequi 583. 23. ἂν ὁ παθὼν (peremtus) αὐτὸς αὑτῷ τῷ Φόνῳ, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα ὁδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι 983. 22. ἐπεξιέναι [scil. τῷ Φονεῖ τῷ Φόνῳ] μέχρις ἀνεψιαδῶν κελεύει ὁ νόμος 1161. 9. 1323. 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι 553. 3.

ἐπέρεσθαι interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπήρετο ὁ ἐπιστάτης 594. 26.

ἐπέρ-

Digitized by Google

ἐπέρχεσθαι in mentem venire. ἐκ τȣ̃ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν εἰπεῖν ἐπελθεῖν 9. 7. 1420. vlt. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τȣ̃τ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι 124. 25. 173. 18. ἴσως δέ τισι θαυμάζειν ἐπελήλυθε 668. 4. ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι 206. 27. ȣ̓κ ἀπὸ ταυτομάτȣ τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι incessisse. *angewandelt habe* 738. 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τȣ́τοις 1050. pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστιν 1464. 4. 2) inuadere hostiliter, cum armis 278. 22.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030. 19. ἐπερωτᾷ [scil. τὸν θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων περὶ τȣ̃ σημείȣ τȣ̃ ἐν ȣ̓ρανῷ γενομένȣ 1072. 12.

ἐπέτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βȣλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι 649. 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274. pen.

ἐπευωνίζειν *wohlfeil geben.* vilis indicare, vili vendere 687. 24.

ἐπέχειν inhibere, insistere. ἐπισχὼν, ὧν ὥρμηκε 179. 14. ἐπισχεῖν ᾤετό τινας τȣ̃ τοιȣ̃τόν τι ποιεῖν 505. 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, soletis per eos dies iurisdictionem suspendere. *ihr stellet das Rechten ein*, clauditis fora 518. 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μȣ τὴν δίαιταν 541. 24. ἐπίσχες est formula, qua oratores iubent scribam recitantem insistere. quam ad rem vtebantur quoque voce πέπαυσο. saepissime locorum occurrit. v. p. 718. 14. τȣ́τȣς τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254. 9. 2) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 22.

ἔπηλυς] τȣ̀ς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390. 6.

ἐπηρε-

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα 97. 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι 331. 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει 500. 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συνεχῶς 519. 13.

ἐπήρεια ἐχθροῦ 229. 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου 229. 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἁπάσης ἐπηρείας 522. pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν 1426. 17.

ἐπὶ cum Genitiuo constructum significat 1) *super*, vel *in*. (nam saepe istiusmodi praepositionum significationes inter se sunt admodum connexae, vt vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην 18. 1. vbi aequipollet praepositioni ἐν. sequitur enim statim οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνεσθαι 42. 5. οὐχ οἷος τ' ἐστιν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquiescere 42. vlt. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένης 232. 15. vbi possit ἐπὶ etiam reddi per *coram*. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν 298. 13. vbi possit etiam *ex* reddi. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum, iis praesunt 309. 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus 515. 10. οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων 526. 21. ἐφ' ἑκάστης μαντείας 532. 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος 538. 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρρης 564. 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβὼν. arrepto praetextu, se id fecisse in pompa et temulentia 573. 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα 578. 20. ἐπὶ καιροῦ τινος αὐτοῖς ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου 655. 18. ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. *in* vel *coram* 770. 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες 1419. 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης 1189. 20. conf. p.

946. 13. vbi cum datiuo constructum legitur. 2) *per.* ταῦτα πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per summa rerum momenta eundo, capitulatim 1390. 23. 3) *propter.* ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes crimino∫os et omnia crimina pariter animaduertere 574. 3. pote∫t etiam ad *∫uper* n. 1. referri. 4) *de.* κοινὰς ἐπὶ πάντων ἐπαίνους ποιήσομαι 1392. 23. 5) *apud.* τὴν ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχην 300. 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ 973. pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. 6) *coram.* ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ 1367. 17. 7) *aetate, memoria.* ἐπ' ἐμῆς γὰρ, ἐχὶ πάλαι, ταῦτα γέγονε. mea aetate, me ∫uper∫tite. 28. pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων 34. pen. ἐφ' ὑμῶν aetate ve∫tra, et res gerentibus vobis. *aut*, auctoritate ve∫tra 984. 3. 8) *cum.* ἔτ' ἐπ' ἀληθείας (id e∫t μετ' ἀλ.) μηδεμιᾶς εἰρημένα 230. 19. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τότε. cum hoc nomine, h. e. in eius po∫∫e∫∫ione et vſurpatione, ge∫∫i id et vſurpaui 1000. 21. 9) *∫ponte*, vel *∫pontis.* ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ∫ponte ve∫tra per vosmet ipſos, ſine aduenticio magi∫tro, monitore, vel inſtigatore, οἷοί τε ἦτε ταῦτα συνιέναι 656. 7. ἐφ' ἑαυτῷ ∫ponte ſua, arbitratu ſuo 688. 26. τὴν βελὴν (∫enatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς ſuae ſpontis εἶναι, in ſecreto, procula turba, res ſuas agere, nemine interpellante 776. 21. ὅπως δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὑτῶν per ſe, in natura ſua, ſimpliciter, de∫tricta ab omni fuco adventicio, ὑμῖν ἔσιν ἐμφανῆ ποιῆσαι 1106. 13. 10) *pro.* vel *ex.* νόμους ἐπὶ καιρῷ τεθέντας. leges pro modo et neceſſitudine temporis cuiusque latas 484. 20. *gelegentlich, nach Anweiſung, Veranlaſſung und Erforderniſs der iedesmaligen Umſtände.*

Cum Datiuo conſtructum ſignificat *∫uper.* ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus praeeſſe 21. 19. quamquam reddi quoque poteſt *in.* in actione rerum eſſe. ἐπικαθήμενος

δήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ commentariensis numularii, qui mensae eius praeest 946. 13. conf. p. 1189. 20. vbi cum genitiuo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. nauigaturum eadem in naue, qua merces, ita vt iis inuigilet 928. 11. 2) *in.* ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 24. 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (subaudi φλημένον) 378. 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς 533. 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in iudiciis peculatus, vel repetundarum 605. 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus 662. 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ 738. 25. ἐφ' ἑαυτοῖς ἐκ ὄντα τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι 744. pen. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι. id est ἐν τούτοις, ἐν οἷς 803. 14. 3) *penes.* in arbitrio et potestate alicuius. ὃς ἐφ' ὑμῖν ἐστι κολάζειν 90. 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες cum vestram in potestatem dedissent 300. 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσαι 420. 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει κατασῆσαι τὸ πρᾶγμα 596. 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσαι 604. 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὁπότε βούλοιτο ὑμῖν ἀποδοῦναι 1185. 14. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ 1234. 19. μήτε τοὺς νόμους, μηδ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν 1341. 10. 4) *aduersus*, in fraudem, damnum, molestiamue alicuius. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostrae noceat. 70. 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίαις δυνάμεσι κεκτημένους 661. 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα contra nos facientia, nobis noxia 665. 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν 701. 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινὰ 739. 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν 742. 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν, αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες

Digitized by Google

1236. 5. ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τὸς ἐπὶ τέτω ταχθέντας. aduerſus ſe ſtantes 1395. 23. 5) *ob*, *propter*. ſiue cauſam, vnde res profecta et effecta fuit, ſiue finem propoſitum ſignificat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exiſtens, efflorescens e facinoribus, ea conſequens 12. 19. poteſt hoc etiam ad locum *poſt* referri. ἔπερ ἐπ' ἀργυρίῳ pro mercede τι λέγοιεν 398. 18. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν ob praeclara facinora, vel e glorioſis factis, vel poſt ea venientem 35. 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quae aut ſperant, aut iam abſtulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πεισάντων 58. 8. ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν 155. 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246. 14. ἐπὶ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε non enim profecto beneuolentiae ergo 317. 8. τὸς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. ſpe lucri, aut deuincti largitionibus 447. 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν ob reatum caedis contractum 548. vlt. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ — 550. 8. ἐπ' οὐδενὶ nulla de cauſa, vel nullum ad finem 558. 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων eo quod inuito ſibi Athenis manendum fuiſſet, iudicii cauſa, cuius exitum praeſtolaretur 572. 1. ἐπὶ χρήμασι 610. 12. 752. 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum gratia 776. 24. παλλακὴν ἣν ἄν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ poteſt varie reddi. tametſi alicui liberi ſint. item, in damnum liberorum. ego vero ſic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem ſibi adſciſcat, quae curum liberorum gerat, eos alat, lauet, comat, veſtiat, regat 637. 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα iurisdictionis ergo, quo ius corrumpatur, et ſecundum largitores dicatur 1137. 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγορεῖσι 1300. 13. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πράως φέρειν 1339. 21. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστε, διαφθαρέντων, über welchen zu halten, ihrer da ſeyd, ihr

Digitized by Google

ihr dazu beſtellet ſeyd 1427. 1. ἐπ' εὐνοίᾳ ob benevolentiam, ex animi propenſione, aut, ad eam declarandam 1481. 4. ἐφ' οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες. ob eadem ipſa. vel, earum obtentu 1483. 26. 6) *pro*, ſtudio, vel ſpe adipiſcendi, vel fine propoſito, vel lege dicta et conditione ſtipulata, ſub pacto, item pignore oppoſito. ἐπὶ πολλῷ, ſcil. τόκῳ, ſub pacto magni foenoris, *unter Bedingung und Zuſage einer ſtarken Zinſe* 13. 22. 103. 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις 13. 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58. 5. ὄρκους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ τοῖς συνθήκαις. quo iureiurando ſpondeatur, operam datum iri, vt pacti conditionibus ſeruiatur 235. 14. ἐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην 238. 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati ſe corrumpi ſpe ductum, aut vinculis obſtrictum largitionum 240. vlt. 398. 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν, ſalutis ergo, quo nauis ſervetur 293. 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν pro mercede, ſeu ſperata, ſeu iam data 398. 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ὁμιλεῖν ποιεῖσθαι. vbi honores a plebe tribuendi quaſi praemia ſunt certantibus propoſita 490. 2. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id eſt ἀντὶ τῶν τ.) λαμβάνειν. pro ſemet, h. e. pro praeſtatione corporis ſui, pro patientia plagarum aliarumue talium contumeliarum mercedem accipere, neque poenas earum in iure repetere 529. 2. ἐπ' ἐχθρᾳ ὑβρίζειν. ſiue inimicitia incitatum, ſiue, quo ſimultatem prodat atque ſatiet 532. 14. μή τι γε ἐφ' ᾧ ἕτερος εἰσπράττειν. id eſt ἐπὶ τῷ ἑτ. εἰσπρ. 607. 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεσάναι τῶν ἐλπίων. quo Graeci libertate gaudeant 661. 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις ſecundum leges, vel earum tuendarum ergo 718. 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι 762. 20. ἐπὶ δραχμῇ ſub pacto, ſponſione dandarum in minas ſingulas drachmarum ſingu-

Digitized by Google

larum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίᾳ τάλαντον 816. 12. 819. 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα 818. vlt. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραποδοις. pro mancipiis oppigneratis 822. 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80. minarum, vt aut neutrum sine altero haberet, aut vtrumque vna 840. 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τούτοις sub conditione, vt iis pactis staret 840. 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est διὰ τὸ δανείζειν) κερδάνας. magno quaestu facto per foenus e bonis meis foenori elocatis 855. 13. ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὰς οἰκίας 862. 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν aes mutuum alicui credere, quo frumenta coëmat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885. 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ sub sponsione, vel praestatione alicuius pignoris 908. 20. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλὰ 1041. 19. ἔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, auf Pfand, ἔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185. 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232. vlt. ἐπ' ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείζειν τὰ μηνὸς τὴν μνᾶν 1250. 20. ἐπὶ τῇ νηΐ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super naui, vt ea creditori oppigneretur pro arrha aeris reddendi 1283. 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. auf dieſen Vertrag 1284. 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα δίδους. iuris aequi peruertendi ergo, quo veritas et sanctimonia iudiciorum violetur 1337. 3. ἐπὶ θυγατρὶ δίδοναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362. 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362. 26. 7) sub obtentu, praetextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. auf den Nahmen, und auf Rechnung der Götter 495. 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917. pen. 8) *post*, *secundum*. τὴν ἐπὶ Κυνὶ. scil. δύντι ὥραν. post occasum Caniculae 927. 3. 936. vlt. 9) *apud*, vel *coram*. τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646. 9.

Cum

Digitized by Google

Cum Accuſatiuo denique conſtructum ἐπὶ ſignificat 1) *ad.* vt, ad agendum gerendumue quid. μὴ προσάγειν (ſcil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ſcil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234. 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεσήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum conſtituiſtis 677. 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρησὸν πρᾶγμα χρήσιμος 779. 15. ἐπὶ κεφαλὴν praecipitanter, feſtinato, ſine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, ſalutare eſſe 1072. 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη, quae bona vt adipiſceretur, ideo fuiſſet adoptatus 1089. 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (vbi poteſt quoque *apud* reddi) 1091. 25. 1295. 15. ἐπὶ δίετες ἠβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135. 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. praefinire terminum bidui, quo transacto veniendum ſit ad iudicium, *auf übermorgen vorladen, vorbeſcheiden, beſtellen* 1151. pen. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον 1252. 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι 1254. 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἦκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum vſuras 1225. 14. 2) *apud*, vel *ſuper.* ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *an die Banc wieder zurück bezahlt waren* 896. 7. ἀποσεσεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *die Summe, die in der Banc ſtund* 900. 14. προσωφείλε τὰ ἔνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc ſchuldig, daſs ſie es an ihm zu fodern hatte*, aut *daſs man das Geld an der Banc zu fodern hatte* 945. 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *er iſt auf die Banc ſchuldig*, oder *der Banc ſchuldig* 1111. 12. 3) *aduerſus*, in damnum. ἕτοιμος ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16. 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22. 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ haec in caput veſtrum ſtruuntur 73. 27. ἁρπάζων Φίλιππος ἃ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e ra-

Digitized by Google

ptu coactis vos subuertat 146. 20. θηβαῖοι τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται 209. 26. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν ἀττικὴν 248. 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ 450. 11. ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν 537. 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555. 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278. 21. ἐπίβῆναι τῆς χώρας 1394. vlt. θετταλίας ἐπέβη 12. pen.

ἐπιβάλλειν conuenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν 312. 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μαλιστά γε σοι 317. 1. 2) irrogare mulctam, siue simpliciter, siue cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολὴν 572. 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος 1076. 19. In medio, in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους 282. 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *die Matrosen*, aut vectores quicunque, praeter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt 883. 13. et 23. 1286. 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις 1209. 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios ἐπιβάτας appellari.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι. ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας 1033. 15. 1034. 3. 1273. 3.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572. 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134. 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι 520. 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci vltionem 542. vlt. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα 865. 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν 932. 7.

Digitized by Google

932. 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι 973. 19. ἕτος εἰς τε χρήματα καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπεβουλεύθη 593. 9. ἃ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τῷ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι 742. 10. οὓς τὰς ἄλλας ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτὸς 884. 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι 900. 13.

ἐπιβουλὴ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινὶ ius vxores ex se ducendi, vt illae peregrinae mulieres pari iure sint in vrbe, quo ducantur, atque vrbanae ipsae 256. 6. παύσασθαι 291. 4.

ἐπίγαμος ζυγάτηρ nubilis 1009. 14. 1025. 4.

ἐπιγίγνεσθαι superuenire, accidere, contingere, vt v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀρρωστίας Πασίωνι 946. 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς ἐν ἀπείλησε. die fälligen Pachtzinsen. statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis prouenientes. die ihm zu, oder anheim fallenden 947. 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι post nascentes, posteri 689. 16. 1371. 2.

ἐπιγνώμων censor, aestimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τῶ παιδὸς 978. 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς τυγχάνειν 491. 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615. pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τεσσάρων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσαμεν. in discrimen multae tam enormis pendendae deuenimus ob laesionem, cuius rei agitur, quae laesio, prout ipse libellus accusatoris eam aestimauit, pluris non est, quam dimidii talenti 985. 17. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel aestimatio damni a reo accusatori dati literis consignata.

ἐπιγεάφειν] φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378. 1. ἠναγκασαν αὐτὸς ἐνκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγεάψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τῷ ἔργῳ 1378. 12. 2) litem aeſtimare, cum actor in libello accuſatorio indicat ipſe, quantam mulctam ſibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. ſed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accuſatorio indicaueram 847. 7. In medio curare, vel pati, auctor eſſe, vt a commentarienſi alicuius nomen in tabulis publicis, vel in libello accuſatorio, ſcribatur, velut ſubſcriptoris, aut teſtis. ἐπ. κλητῆρα 542. 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097. 6. et 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251. 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266. 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτὸν. cum Boeotum ſcribi reum in forum citandum curaſſem a ſcriba publico in libello meo accuſatorio 1013. 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς αἱρετείαις γνώμαις. qui ſententiis alienis inſcribi ſe velut auctores, aut ſuffragatores patiuntur 1359. 17. 2) angeben. ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ 1054. 18. ἐ γαὶρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἐμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος 1314. 26. 3) pro ſimplici γεάφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον (angeſchrieben) εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὰ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui vt redderetur illud aes, in tabulis eſſet ſcriptum et praeceptum 1238. 12. p. 1241. 17. eſt eadem de re ſimplex γεγραμμένον.

ἐπιδανείζειν] ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν. nobis inſciis, ſuper mutuum aes a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque ſumit 908. 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χρήμασι 914. 2. ἐπιδεδανεισμένον ἐν τῇ ἐμπορίᾳ πολλὰ χρήματα. qui ingentes aeris numerati, aut mercium aeri aequiparabilium ſummas credito ſumſiſſet,

Digitized by Google

fiſſet, corrogaſſet a veſtris negotiatoribus 922. 3. *αὐτὸς τῶ ἐπιδανείσαντος* 930. 18.

ἐπιδεικνύειν] *ἐπίδειξα τὴν ἄνθρωπον* foeminam ſic cubantem medico et teſtibus demonſtraui 1159. 27. *ἐπιδείκνυτε* exemplo veſtro propoſito docetis *ταύταις ποιεῖν ὅ, τι βέλονται* 1383. 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. *τὰς μὲν γὰρ πιθανὰς* populares, *τὰς δ' ἐπιδεικτικὰς εἶναι πρὸσήκει.* oſtenſionales, pompaticas 1401. pen.

ἐπίδειξις exhibitio ſpeciminis, cum aliquis artem quampiam ſuam publice oſtentat. *Probe, Meiſterſtück. ἐπίδειξίν τινα φωναικίας βελόμενος ποιήσασθαι* 319. 9. *ἐπ. τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας ποιούμενος* 785. 17.

ἐπιδέκατος denus quisque numus, e. c. ſingulae drachmae de denis quibusque drachmis. *τὸ ἐπιδέκατον τούτου* (huius mulctae) *τῆς θεοῦ εἶναι* 1074. 24.

ἐπιδέχεσθαι] *τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν* 139. 1.

ἐπιδημεῖν] verſari in vrbe. *ἐπεδήμησεν εἰς* (*ob*, vel *per*) *μυστήρια* 1352. 19. *ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα* 1357. 17. 2) redire in vrbem ex itinere. *ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας.* redux in patriam e peregrinatione factus 1173. 5. 1175. 1.

ἐπιδημία commoratio in loco quodam. *ἐπιδημία ξένων ἐκ πάνυ ἦν αὐτόθι.* peregrini non admodum multi ibi commorari ſolebant 1357. 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] *ἐδέξατο τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον.* cum hac de re cauiſſet aere certo deponendo 896. 22.

ἐπιδιδόναι vltro, gratuito dare, aut recipere daturum. *τἀναλωμένα ἐπέδωκα. habe ich ihnen geſchenkt, erlaſſen* 264. 15. *ἐφ' οἷς ἐπιδέδωκε, τετίμηται* 264. 26. *ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ* 266. 21. *εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν.* quo tempore agebatur de ſeruanda patria, in ſalutem eius. *τριήρη ἐπέδωκε* 566. 11. et

13.

Digitized by Google

13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστιν, ὧν οὐδὲν γέγραψαι 267. 3. ex orat. pro corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος ἄναι φημὶ 263. pen. ἐπεδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918. 21. et 27. de patre vsurpatur filiae dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον 1009. vlt. 2) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς εὐδρεΐαν 1408. 15. 3) increbescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τῷ πολέμῳ κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123. 14.

ἐπιδικάζειν in actiuo dicitur magistratus petenti haereditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem haeredem orbam, sententia sua adiudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in medio, cum adiudicari sibi curat, et impetrat. Constituitur cum genitiuo rei petitae. ἐπεδίκασαν ἀ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὰν κλῆρον τὰν Κόνωνος 1174. 17. ἐπεδικάσατο τῷ κλήρῳ τῷ Ἀγνίδι κατὰ τοὺς νόμους 1051. 6. παρὰ τῷ ἐπιδεδικασμένῳ καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052. 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, ὅταν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui haereditatis postulatur, eam haereditatem in iure petierit atque impetrarit 1055. 5. ἐπεδικασάμην τῆς τούτου μητρὸς 1075. 25.

ἐπιδικασία ἀτελὴς adiudicatio (haereditatis etc.) irrita, cassa 1055. 1. ὑπὲρ ἧστῷ κλήρῳ τὴν ἐπιδικασίαν ποιώμεθα. cuius haereditas vtri sit adiudicanda, nunc in iure experimur 1084. 15.

ἐπίδικος controuersus, controuersiae obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου 1074. 1.

ἐπίδοσις incrementum. ἀπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων 123. 11. ἐπίδ. ἔτι πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως 1407. 27. ἐπίδ. μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν 1413. 22. ἐκ τῶν Πλαύτωνι πλησιάσας τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415. 13. profecit. 2) largitio spon-

Digitized by Google

ſpontanea, contributio pecuniaria gratuita ad neceſſitates patriae 566. 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες 285. 19.

ἐπιδρομή] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλέτα πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559. 25.

ἐπιείκεια fama praeclara honeſtatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν 919. 4.

ἐπιεικὴς] probus, honeſtus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νῶν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν 606. 2. τί δὴ ταῦτ' εἶπα, Φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι? 606. 3. ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915. vlt. ἐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους 925. 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων 1343. 2.

ἐπιεικῶς ſaepenumero, crebro, plerumque 10. 7. 450. 14. 2) ſic ſatis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον hinc proficiſcentibus ipſis, erat pretium frumenti ſic ſatis ingens. *in ziemlich hohen Preiſe* 1285. 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. ſic ſatis commode 1364. 27.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, inuadere. ὡς ἐπιὼν [id eſt ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀνασείσεσθαι ſe euerſurum et ſubacturum eſſe omnia a primo ſtatim impetu, aggreſſu, cedentia ſtatim, neque reſiſtentia 15. 12. 2) de rebus futuris, immineere, inſtare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλα 423. 27. τῆς ἐπιούσης ἑκάστῳ τύχης μὴ ἧσσης προσήλα 633. 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλῶσιν οἱ θεοὶ. de rebus futuris 1487. 5. 3) in mentem venire. ἔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, ἔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει 392. 27. εἰ γαῖς καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῆει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576. 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβέλοις ἡμῖν, μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις 280. 15. locus perobſcurus, aenigmati ſimillimus.

ἐπιζη-

ἐπιζητεῖν idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα — 271. 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοὶ ἀποδημοῦντος. morti propinqua 1225. 1.

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν 658. 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου 1272. 3.

ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμητὰὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων 661. vlt.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638. 13. ἀδὲς ἔχει τελευτὴν [id est τέλος, vel παύλαν] τῆς τῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658. 15. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν παρεῖσθαι ποιεῖν 1438. 11.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. der Factor, Buchhalter, der oberſte Gehülfe des Banquiers. 946. 13. 1189. 20. 1193. pen.

ἐπικαίειν vlcus amburendo ſiſtere 795. 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τὸς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. oportuni 234. 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι de defuncto queri 1241. 6.

ἐπικαρπία] τὴν ὐσίαν ἑπότερον κ τῶν ἐπικαρπιῶν ὁ vectigalibus, reditibus annuis, ἢ ταῖς χαῖσι ἀναλίσκων διώκηκε 829. 7. 834. 2.

ἐπικατατέμνειν [ſcil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντὸς 977. 7. cuniculos ſuos in alienos adigere. dem Nachbar in ſeine Schacht einhauen.

ἐπικηρυκεία induciae, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61. 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι depeciſci, decidere cum aliquo 888. pen.

ἐπικη-

Digitized by Google

ἐπικηρύττειν praeconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut viuum aliquem, aut caput eius dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τὰς θηβαίας χρήματα ἐπικεκηρυχέναι 347. 25.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde iam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Gut gienge nunmehr in See auf Risco des Gläubigers* 915. 31.

ἐπικίνδυνος anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνως ἔχοντα πρόσοδος. vectigalia dubia 948. 2. ἀκίνδυνον μὲν ἡδεῖαν, πράττειν δ' ἐπικίνδυνον 1452. 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνως πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470. 13.

ἐπίκληρος virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis eius et corpore et bonis sit potiturus 182. 15. ὅσαι εἰς ἐπικλήρους [scil. ἦκεν] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976. 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940. 10. ἐπικλήρου quis sit κύριος, tutor, iure praeditus eam elocandi 1134. vlt. sqq. iura quaedam earum 1137. circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας 1311. 17.

ἐπικληροῦν per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ 183. 21. εἶτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλὰς 184. 6. et 9. τοῖς χορηγοῖς τὰς αὐλητρίδας 519. 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. iudicibus iam sortitis et curias, vbi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi 978. 8. ἐπικλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per sortem prouinciam cuique suam assignauit, secundum tribus puta, aut vicos vrbis, vbi quisque negotium suum ageret 1145. 12.

ἐπικλίνειν vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα. subaudi ἑαυτά 30. vlt.

ἐπι-

ἐπικοινῶν τινι communicare cum aliquo cauſam, vel conſilia 855. 6. vbi vitioſe dant libri ἐπικοινωνήσαντες. pro ἐπικοινώσαντες.

ἐπικυρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσεσθαί σοι ἡγοῦ 1199. 11.

ἐπικαθίζειν alleuare. ἐπεκάθισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως 643. 11.

ἐπικρίνειν de iudice cauſam arbitrante. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς 238. 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν ἦν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τἀληθῆ 216. 15. ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων 1415. 3.

ἐπικυροῦν τὰ προκρημένα συμφερούσῃ τινὶ πράξει 200. 26. ᾧ γὰρ αὐτὸς (id eſt ὁ αὐτὸς) ἔστε καιρὸς, ἔστε τρόπος τοῦτ' ἐπικυρώσαι 1430. 12. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1444. vlt.

ἐπιλαγχάνειν ſubſortiri, h. e. eius in locum, qui, a priore ſorte cum fuiſſet declaratus, probationem haud ſuſtinuiſſet. ἔστε λαχὼν, ἔστ' ἐπιλαχὼν 1331. 5.

ἐπιλαμβάνειν in actiuo, inhibere, compeſcere, ſiſtere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus vſitata, qua imperabant praefecto clepſydrae, vt effluxum aquae impediret 1103. vlt. 1268. 11. 1305. 7. In medio, celeriter arripere, corripere, vt ſi rem effugere conantem iniecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. vſurpatur de malis, quae homines derepente, ſecuros, nil metuentes, occupant, obruunt, inuitos et veluti conſtrictos retinent, neque remittunt, ſed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι 174. 10. ἀτελείας ἐπειλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui praedam, aut furtum celeriter et violenter arre-

Digitized by Google

arreptum aufferunt 464. 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρὶ 533. pen. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοσιολόγοι 558. 18. quibus manus iniiciebant. ἐπελαμβάνετο μυστηρίου ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Myſteriorum Athenis verſantem. quo tempore non licebat debitoribus manus iniicere. vt apud nos tenente foro, quod appellant *die Meſſe* 571. 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. inücit manum pueris (ſeruis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895. 10. 896. 19. ἐκ εἴχομεν ὅτε ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *wir hatten, oder ſahen nichts, woran wir uns hätten halten können* 931. 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [ſcil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι nam conſcientia eorum menti linguaeque frenum quaſi imponebat 406. 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ 289. 16.

ἐπιλείπειν deficere, deſtituere, euaneſcere. vt fontes, putei, exhauſti, vel aridi facti. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186. 16. *(man ſchöpft wohl einen Born aus.)* ἐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλιπεῖν 186. 22. de arboribus, ſiluis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντελέσαται καθισταμένη 219. 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324. 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341. 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τὰς τὰ κοινὰ καρπῶσθαι βουλομένας 1460 23.

ἐπίληπτος obnoxius, non ſuae ſpontis, neque corporis mentisue compos, ſed in poteſtate aliena, valetudinis, aut furoris. τὰς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσης πονηρίας, quem nullum non genus ſceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et inuitum atque reluctantem ſubigit et proſternit 794. 3.

Digitized by Google

ἐπιλογίζεσθαι reputare secum. ἐκ ἐπιλογισάμενος. 1090. vlt.

ἐπίλοιπος] θέντα τῷ ἐπιλοίπῳ ἀργυρίῳ ὅσον ἐνδεῖ σοι, vt praedium illud pro illo aere, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneres 1250. 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι anteſtari. πολλὰς παρίσανται, [ſcil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι — id eſt ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis teſtibus declarantes et teſtatum facientes 915. 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, ſi teſtem adduxiſſetis et ἐπ' αὐτῷ coram illo teſte, vel etiam ἐπ' αὐτῷ τῷ ἔργῳ in ipſo facinore denunciauiſſetis vos proteſtando intercedere 1273. 18. ὐδεὶς ἔτ' ἐπεμαρτύρατο, ἔτ' ἐνεκάλεσε. neque proteſtatus, neque queſtus eſt 1273. 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τὸς θεὸς ἐπιμελείας προσάτας ἐσομένης 618. 8. ἐπιμέλεια de praeteritis, πρόνοια de futuris. ὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλεσαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν 1226. 25. ἐπιμέλειαν σαυτῆ ἔχειν 1414. 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν 310. 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι 359. 21. μαινοίμην γὰρ ἄν, εἴ τι μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη 937. 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν *Viertelsmeiſter* 519. 3. alii τῶν συμμοριῶν *Gildenmeiſter* 1145. 15. et 21. alii τῶν νεωρίων *Admiralitetsherren* 612. 21. 1145. 13. alii τῆ ἐμπορίᾳ, *Deputirten zum Handelsgerichte* 941. 15. 1324. 9. alii τῶν μυςηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in ſacris Cereris, et neceſſaria ludis apparārent. 570. 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519. 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆ κακουργήματος 727. 27.

ἐπιμιγνύναι. ἐπιμίγνυσθαι.] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τῷ βασιλέως ἀςὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ 1370. 20.

ἐπι-

Digitized by Google

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι commercia πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν 79. 18.

ἐπινέμειν pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, deuastare praedium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τῆς χωρίς βαδιζόντων 1274. 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῶτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε 232. 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560. 7.

ἐπινίκια] ἔτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τῆς πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἰσιᾶτο ἐλθών 280. 22. ἐσιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356. 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τῆς ἅρματος 1356. 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, vt dii sapientia quaeque et salutaria consilia in mentem iniiciant 1413. 4.

ἐπιξενῶν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter ius hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas 1224. 2.

ἐπίζηνον citat Etymologicum M. p. 362. 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενῶν. quod auctor Etymologici cum ἐπίζηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] ὃς ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν 20. pen. εἰ μὴ τοῖς ἔλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν 189. 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ἤδεσαν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις 1203. vlt. ἀδὲ θεὸς ἔδειξεν, ὃς ἐπιώρκησε 1204. 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (scil. ποιεῖν), 1269. 12.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοκρατέστερος ὄντος ἐκείνου 215. 2. τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἰκοθεν ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam periurii, et diras in periuros a praecone dictas 409. 21. τὴν ἐπιορ-

κίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει 642. 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας προσκτήσασθαι 409. 9.

ἐπιπέμπειν] ἐκ αὐτοῦ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν 738. 13.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας 1173. 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο. noſter commiſſarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem naue vectus, qua frumentum perueheba tur 885. 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1188. 20. 1189. 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεὼς 1284. vlt. 1285. 9. οἱ δ' ἐπέπλεον τοῖς ἐμπορίαις 1285. 9.

ἐπίπληξις] διευλαβέμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406. 24.

ἐπιπλήσσειν increpare 200. 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983. 2. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, εὐθὺ ἐπειδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν 1412. 1.

ἐπιπολάζειν eminere, dominari, veluti ſpuma ſumma in aqua natat. δέκα ἐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει 117. 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triuiales, *die über die Seele hinrauſchen, vorbey ſtreichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück laſſen* 1418. 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστιν. vel illa ipſa quoque, quae ſuperficiaria in ſe ſint, leuemque atque tumultuariam operam poſcant 1412. 21.

ἐπιπόλιος, incanus, qui incipit caneſcere 1267. 21.

ἐπιῤῥωννύναι] ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν 143. 6.

Digitized by Google

ἐπισημαίνεσθαι rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumue administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare 310. 21.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον ὅθεν, ὅτῳ ἐπισιτίσαιντο. aere carebant, vnde de commeatu necessario sibi prospicerent 1223. 8.

ἐπισιτισμὸς commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα 280. 11. copiae frumentariae, et facultates eas adipiscendi 671. 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ vna cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis 909. 4.

ἐπισκέπτεσθαι noscitare, adspectu explorare, visitare, oculis suis alicuius rei conditionem indagare. ἐπισκεψομένους ἔφη τὰς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὔνοιαν 113. 25. 249. 26. ἐπισκεψάμενος τὰς νόμους τὰς Δράκοντος 1161. 3.

ἐπισκευάζειν reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδὰς 30. 17. τὰ φρέατα 379. 27. τὰ πομπεῖα 615. 3. 755. 7. ἐπεσκευάσθη nauis rupta καὶ πλοῖμος ἐγένετο 1294. 24. 1295. 18.

ἐπισκευασὴς πομπείων 618. 4. 758. 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν reparatio moenium 329. 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta 819. 25.

ἐπισκήπτειν in actiuo, praecipere, mandare, praesertim, cum moriens facit 840. 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τῷ σῷ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη 954. 15. in medio, queri aliquid, obtendere, praetexere, exceptione vti, in aliquam latebram calumniae forensis se abdere. τούτων ὅθεν ἐπεσκήψασθε 162. 8. praesertim exceptionem falsi dicti testimonii obmouere. ὅθ' ἥτινι [scil. μαρτυρίᾳ] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυριῶν [scil. πρόφασιν] ἐπεσκήψατο 846. vlt. Τίσιος ἂν ἐπεσκήψατο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἰδώς 854. 15. ὅταν ἓν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ,

Digitized by Google

πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τῷ ταληθῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται, quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem praestabit veritati sui testimonii 904. 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς 1139. 7.

ἐπίσκηψις titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. vt idem agendi ius sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudi commissae 1130. vlt. μάλιστά με πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154, 22, 2) mandatum, praeceptum, delegatum, fidei commissum, κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. serui peremti hero incumbere, vt mandata morientis de vlciscenda sui caede, et de poenis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur 1161. 11.

ἐπισκοπεῖν inspicere, speculari, lustrare, noscitare, ἐπεσκοπεῖμεν, εἴ τι ἐξαιρεῖνται πόθεν ἐκ πλοίου 932. 25. in medio de amicis ad aegrotum inuisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant 1261. 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρεσαι καὶ ἐπισκοπέμεναι 1364. 11.

ἐπίσκοπος epithetum Mineruae, quasi ad vrbem suam inuisens, et in statum atque fortunas eius inquirens, eamque gubernans et tuens 421. 27.

ἐπισκοτεῖν luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθῶν 23. 26. 155. 23. οἰκίαν ᾠκοδόμησε τοσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ 565. 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχῳ 744. 9. εἶτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι περαιτέρω τῷ συμφέροντος ἑαυτοῖς 62. 4.

ἐπίσασθαι] ἐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίσασθαί σε χρὴ περὶ τῶν μεγίστων 1414. 11.

ἐπισατεῖν ἄλλοις 1412. vlt.

ἐπισά-

ἐπισάτης πολλῶν ἔργων ὤν 264. 26. princeps prytanum quoque die 594. 26. 596. 4. 797. 15. δὸς τῶν κοπρώνων ἐπισάτας ἐλέσθαι 785. 13.

ἐπισέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσαλλόμενα 249. 26.

ἐπιστήμη] ἐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἡδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, vt ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiterato praestet 1413. 26. ἐπιστήμῃ λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τῶ παριόντος 108. 26. vt optima quaeque vobis suadeat, eaque, quae suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, vsu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν 1415. 16.

ἐπισολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπισολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῆτε Φιλίππῳ 48. 19. τολμῶν ἐπισολὰς πέμπειν τοιαύτας 157. 3. ἔστι μὲν ἂν ἔργον ἐξ ἐπισολῆς ἐμμεῖναι συμβελῆ, vt literarum scriptor in proposito recta suadendi perseueret 1463. 15.

ἐπισολιμαῖος] μή μοι μυρίας, μηδὲ δισμυρίας ξένας, μηδὲ τὰς ἐπισολιμαίας ταύτας δυνάμεις, nolite ad me commemorare, iactare — illas, quas iactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed examines, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis 45. 12. ipse Demosthenes paulo post huius dictionis vim exponit in illis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπισολαῖς πολεμεῖτε 48. 19. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus est huius dictionis elegantiam Philostratus p. 185. 11. vbi ξυνουσίας ἐπισολιμαίους dixit, congressus, colloquia

loquia per literas. et p. 285. 7. ἐπισολιμαῖοι ξυμβελίαι.

ἐπισομίζειν] ἐπισομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τὰς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85. 4.

ἐπισρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255. 26.

ἐπισρέφειν] οὐκ ἐπεσρέφη pensi non faciebat 665. 5. ἀδὲν ἐφροντίσατε, ἀδ' ἐπεσρέφητε ἐπ' ἀδενὶ τούτων. in vos quasi conuertebamini, *ihr giengetin euch* 133. 24.

ἐπισροφὴ animaduersio, attentio mentis, cura. ἀδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπισροφὴν 158. 24. 439. 14. *zu Herzen nehmen, ein Einsehen haben.*

ἐπισυμμαχία 160. 13. mutua, reciproca belli societas, vt vtra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere.

ἐπισύρειν tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, fed rapide, vt auditores celeritate orationis peruertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *drüber hin rauschen, oder ruschelen* 496. 23.

ἐπισφαλὴς] τὴν δύναμιν ἔτι ἐπισφαλεσέραν κατεσκεύακεν, ἢπερ ὑπῆρχε φύσει 22. 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ἐξέως γίνεται 399. 12. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus 1354. 13.

ἐπιτάττειν 1288. 8. ἐκ ἔτι, αὐτὸν ἀεργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὑτοῦ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς 24. 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27. 1.

ἐπιταφίους] ἐπιταφίους λόγους ποιεῖσθε 499. vlt.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Sayten noch höher* 1287. 2. ἐπετέταντο αἱ τιμαὶ pretia annonarum incendebantur, incalescebant 1290. 17.

ἐπιτειχίζειν castellum, vel aliud quid simile cruicibus alicuius imponere, quod eum coërceat, compescat; conterreat, in officio contineat. τυραννους κατέσησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς ἀττικῆς ἐπιτειχίσας.

auf

auf die Naſe hinſetzen, wie eine Brille 99. 2. τυραννίδα 133. 22.

ἐπιτείχισμα caſtellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exſtructo vicinos, freno veluti quodam iniecto, coërces, vnde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te praeda onuſtus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας 41. 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὐβοιαν 106. 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν 193. 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν ἀττικὴν 248. 13. τὸ ἐπιτ. καθεῖλε 1343. 10.

ἐπιτειχισμὸς machinatio inſidioſa, alterius luminibus obſtruens, et impetus eius refraenans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει 254. 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ 235. 8. *zu Stande käme.*

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλὴν ſcalpello concidere, ſulcare quaſi vulneribus 1018. 8.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. 2) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἴ τισιν ἐκεῖναι τοῦτο παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον (conuenit) γίγνεσθαι 610. 20. et 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι 1473. 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod conſtat ex illo dicto p. 1485. 5. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui iſtam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par ſum ei ferendae. 3) τὰ ἐπιτήδεια neceſſaria vitae degendae praeſidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 12. ἁπλῶς τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kropdörren* 1359. 12. τὸν ἔχοντα [ſcil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360. 21.

Digitized by Google

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἠγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβίωται 618. vlt. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417. 6. ὁποῖ' ἄττα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτῶν] 37. 12. et 173. 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβελίας διαμαρτόντες 1412. 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπισόλας addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπισολὰς ἃς σοι ἐπεθήκαμεν 915. 17. ἐπιθεὶς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὴν ὁσίαν 1126. 2. πίστιν iureiurando aliquid confirmare 165. 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum deierare fororisque meae 854. 16. 860. 18. 1196. 17. et vlt. 1243. 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων mulctam irrogare 797. 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν 1392. 9. ἐν ἐπίθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant oportunitates, si quae inciderent, aduersitatibus perculsos funditus perdendi 643. 10.

ἐπιτιμᾶν increpare, obiurgare. τὰ μὲν ἂν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ πάντας εἶναι 15. 26. cum datiuo 558. 27. vitio vertere, obiectare. τοῖς πεσισρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγοιτο τὸν πέρσην 160. 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246. 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata 381. 26. ἦν μέντοι δικαίᾳ πόλιτε τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. citat Schol. Hermog. p. 129. ὁ τῶτ' ἐπιτιμῶ 502. 12. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231. 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν 1258. 17. ἐπ. ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472. 4. 1474. 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα 1479. 11. Passiuo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretium annonarum accensum fuit, creuit

Digitized by Google

creuit 918. 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν πειραιεῖ τὸν σῖτον. 1208. 2.

ἐπίτιμησις 1475. 18.

ἐπιτιμία caput, ſtatus ciuilis, ius in foro ſtandi. ἐπιτιμίαν ἑτέρῳ ζητεῖν ἀφελέσθαι 230. 10. τὸ συνεκλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, ſeu integritatem famae et iurium ciuilium recuperandam 329. 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.

ἐπίτιμιον poena, vel multa. τὰ ἐπίτιμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινες. poenas in tabulis contractus conſignatas dependiſti 915. 1. προσόφλοντες τὰ ἐπίτιμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939. 27. poena iſtaec erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικραὶ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια 229. vlt. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις 238. 11.

ἐπίτιμος oppoſitum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet iure ciuili, ſtatum in foro tuetur. ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα quorum bona non confiſcantur, ſed ſalua manent exſulibus, vt de iis diſponere pro lubitu poſſint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, vt loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ — 634. 13. ἐπίτιμον ὄντα in functione honoris publici verſantem 534. 15.

ἐπιτρέπειν [ſubaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro cauſam diſceptandam permittere 78. 18. ἵνα καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ 85. 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ 1020. 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ὦ ἐὰν κελεύσω ἀθηναίων 1152. 14. et vlt. 1178. 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω 1244. 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρ. ἐβουλόμην 1274. 10.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμεῖμαι breuiter, paucis perſtringam in tempora ſuperiora recurrens 217. 7. cum ſtudio, contentione, ardore accurrere, in rem inuolare, quo potiaris et aufferas. ἐκεῖν' ἡγεῖσθε αὐτὸν καὶν ἐπιδραμεῖν 831. 11. 859. 1.

ἐπιτρι-

Digitized by Google

ἐπιτρίβειν pessumdare, affligere. τὰς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι 260. vlt. ἐπιτρίβει τὰς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος 288. 20.

ἐπιτριηραρχεῖν imperium trierarchi vltra praefinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι τριῶν μηνῶν 1212. 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπετετριηράρχηντό μοι 1214. 7. 1216. 10.

ἐπιτριηράρχημα productio trierarchalis imperii vltra terminos legitimos 1206. 11. sumtus ab eiusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τῷ χρόνῳ, ᾧ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριηραρχῶν 1223. 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον ἔτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829. 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεσθέναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866. 2. ἐπιτροπεύσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112. 27.

ἐπιτροπή. id est ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio iudicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἦλθον 897. 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causae definitionem per arbitratum 897. 23. 898. 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παιανιέα τρίτον ἔτος γέγονε. iam tertius annus est, ex quo lis haec arbitro commissa sit 900. 1.

ἐπίτροπος καὶ κηδεμών 988. 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini 1168. 1. ἐπιτύχῃ τῷ ἀγῶνος vinceret causam 1175. 16. opponitur in contlnenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων 1490. 10.

ἐπιφαίνεσθαι repente interuenire rei, quae fit, impediendi ergo 522. 9.

ἐπιφέ-

Digitized by Google

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, poenas et pestem periurii consciscens — über seine Kinder bringen 642. 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare 692. 13. 899. 21. ἐπιφέρειν ὅπλα inferre 977. 7. ἡ μήτης μὲ τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη secum in domum afferens, vel inferens 1014. 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis proferre, praeferre hastam 1160. 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἐμὲ] coniicit, intorquet. προφάσεις αἰτόπας τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς 1177. 15. 1309. 1. 1350. 18. τῆς ἀνελέγκτε νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 11. 1475. 27.

ἐπιφημίζων τὲς θεὲς πράττειν τι 495. 10. praetexens honestum et speciosum deorum nomen.

ἐπίφθονός ἐστιν inuidia publica ardet 981. 25.

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις] malis alienis illaetari 126. 19. 558. pen.

ἐπίχαιρος homo tam miserae sortis, vt de malis et sordibus eius inimici laetentur, vel laetari possint. μὴ περιίδητε τὰς ἐμαυτῦ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτῦ ἐχθροῖς καὶ τοῖς τέτων κόλαξιν ἐπιχάιρτας γενομένας 1127. 11.

ἐπίχειρα, merces, praemium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 4.

ἐπιχειρεῖν τινι insidiari, adoriri 179. 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινι 179. 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν 248. 14. ἐκ τέτων ῥᾳδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πράγμασιν 234. 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας 48. 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita 235. 9. ἐπεχειροτόνησεν ἡ βελὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα] 261. 17. τὲς δὲ πρεσβεις ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem

χειρο-

Digitized by Google

χειροτονίαι significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare 712. 25.

ἐπιχειροτονία νόμων solennitas, qua leges, seu nouae, seu vetustae restauratae, voluntate plebis in suffragia missae ratae iubebantur esse 706. 7. ἀπεχειροτονήθησαν ἐπιχειροτονιῶν ἐσῶν in suffragatione, in comitiis 1330. 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινι τὴν ἐπιχειροτονίαν, eius causa mittat in suffragia 716. 19.

ἐπιψηφίζειν suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τῷ ἐπιστάτῃ principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης 596. 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα 717. 22. 746. 23. 749. 2. ἐπιψηφίζεσθαι post vetustius aliquod decretum nouum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378. 27.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον, vt de singulis quibusque minis octoni oboli foenoris menstrui darentur 1212. 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250. 20. ἐπὶ ὀκ]τὼ ὀβολοῖς δανείσαν]τι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita vt 50. minae tulerint foenoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo haec proportio foenoris annui ad totam sortem, vt 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησε 1278. 27.

ἐπομβρίαι, imber, nimbus, procella 1274. 22.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747. 12.

ἐπονείδιστον ἤδη ἐστὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι 806. 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσαν καὶ φυλάττουσαν δύναμιν 168. 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων 47. 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενοι ὕης ἄττης 313. 26.

ἑπτακόσιαι στάδιαι ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304. 12.

ἐπω-

Digitized by Google

ἐπωβελία mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summae, quae ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατὸν 834. 25. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestae tutelae, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quae decem talenta aequiualent 600. minis. Iam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600. minas amitteret, sed praeterea quoque sextam huius summae partem, hoc est 100. minas, mulctae nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835. 14. 841. 22. 880. 9. 1103. 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν 1251. 2. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660. drachmae, seu 36. minae cum 60. drachmis 1284. 2.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης 793. pen.

ἐπωνυμία cognomen, deridiculi et ioci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, *Spitznahme, Sobriquet.* ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηνται 1261. 16.

ἐπώνυμος] 1) qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatae erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους 705. 19. 707. 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς 1326. 9. 2) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex eius nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [scil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι. *nach der er genennet wird*, δικαστὴς 773. 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐστὲ 1072. 25.

ἐρανίζειν cum datiuo stipem alicui conferre, et translate operam nauare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis praestat 999. 24.

Digitized by Google

999. 24. cum accusatiuo exigere, corrogare stipem. *τὰς φίλας ἐρανίσας* collaticia stipe ab amicis collecta 1484. 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora ciuium, inter se in societatem coëuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collaticiis subleuandas, quae pecuniae aut sine foenore credebantur amicis obaeratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendae, cum ad meliorem fortunam rediissent, siue prorsus gratuito donabantur, vt virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduae orphaniue honeste ali. *milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen. Fisci ad pias causas.* vnde multas scite excogitatas sententias et comparationes duxit orator, et tam crebro vsurpauit, vt earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque vsurpationem affectasse videatur. *πληρῶν ἔρανον* dicitur, et *πληρωτὴς ἐράνου*, collector, qui collationes a debentibus exigit. *ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνῳ ἐκάθησθε πληρωταὶ* 776. 7. *καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig,* quam reponas tibi velut in arca, vsurus olim, cum ipse tute indigeas 1491. 1. *ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός* [*eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen*] *ἐστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ.* refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, siue probi fuerint, siue mali commatis 776. 10. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturae eorum parem. *διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν* duo talenta pecuniae ab amicis collatae tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329. 16. ergo erant alii *ἔρανοι* ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repraesentandi. *ἔρανον ἀποδοῦναι* rependere, refundere, *abtragen, wiedererstatten. τοῦτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνενεχειρήκαμεν ἀποδοῦναι.*

Digitized by Google

ναι. ihn mit ſeiner eignen Münze zu bezahlen 1348. 3. συλλέγειν 1249. pen. ταἰργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐρανιστῶν ἐδεσμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγειν redimendae libertatis ergo 1355. 3. φέρειν. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς Φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως im gehörigen vollen Maaſe, φέρειν, καὶ ἐκόντος ὑποτελεῖν 144. 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάντ', ἃ πράττουσιν 547. 9. 574. 11. εἰσφέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰς λύτρα εἰσοίσομαι 1249. 11. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοι παίδισον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ὤμην 1217. 14. ἐρᾶνες λέλοιπε πλείους er iſt aus vielen Caſſen wieder heraus getreten, abgegangen, oder, er iſt ihnen in Reſten geblieben, hat ſeine Beyträge nicht entrichtet 821. 14.

ἐρανιστὴς 1402. 6. et 20.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν 422. 16.

ἐργάζεσθαι laborare, moleſtum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048. pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, neceſſaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 12. τῷ γὰρ τις θνητῷ ἀπαίσιον, ἢ ἀθάνατον ἐργάζεται iniicit πόθον τοῖς ἰδίοις 1404. 18. facere, patrare, vt facinus. ἄξια θανάτου ἔργασο αὐτῷ εἰς ἐμέ. in paſſiuo. quod eſt inuentu rarius 1252. 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, praeſertim per mare, item arte cambiali, credendis in foenus numis, ſeu terreſtri, ſeu maritimo foenore, auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Waſſer und zu Lande, augere, quaeſtum facere. μέτριον ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς πειρᾶσθαι ἐργάζεσθαι 893. 24. οἱ ἐμποριαν τοῖς ἐργαζομένοις [vt nos quoque vſurpamus. den Handelsleuten] ἢ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δα-

Digitized by Google

νειζόντων εἰσὶ 922. 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in foenus et permutandis quaestum facientes 957. 27. μισθωσιν ἢ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὑτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risco, safsen 960. 8. . ἐργασεσθαι πλέων καὶ κινδυνεύων ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione vltra mare, non nihil emolitus est. hat was vor sich gebracht 982. 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρὶς. mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen. wuchern 1292. 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν 1293. 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ ἐκ ἔξεσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. quaestum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνεῖσαι τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351. 21. 1352. 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quaestum facit, his artibus vitam sustentat, vt colonus ex agricultura, siue vt negotiator e mercium distractione 794. 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ auf der Börse und ἐργαζομένοις ihr Gewerbe treiben 957. 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι περιειρουμένων 1297. 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκέσσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stobaei sub v. διαβολή.

ἐργασία. quaestus, opificium, quo exercendo victus paratur. Gewerbe, Handthierung. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ 503. 17. ἐργασίαι καὶ δυναστεῖαι 772. 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθῶσθαι. a domino mensae argentariae certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi 946. 3. ἐργασίαι exercitatio operis metallici. eines Hammerwerks 976. vlt. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. vt pecunias suas coeco foenore per mensam Phor-

Digitized by Google

Phormionis exercere possit, eoque modo quaestum facat, sine vllo impendio *(denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Casse, oder dem State, nicht zu versteuren. denn wer konnte alsdenn wissen, was einer in solchem Gelde besass)* neque necesse haberet pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia aerario publico erant dependenda 1121. 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τέτοις εἰσὶν ἐργασίαι. praesidia aduersus reliqua iniuriarum genera his sunt prouincia, h. e. fundus vectigalibus vber 1342. 23. ἀνέσησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quaestu meretricio. *er hat sie aus dem Bordelle geheurathet* 270. 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν 893. 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum foenebri negotiatione 953. 18. τὸ μὲν κτῆμα, *ein in liegenden Gründen bestehendes Vermögen*, ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία *das Geldnegoce* πρόσοδος ἔχουσα ἐπικινδύνους 948. 1. ἔχων τό τε δάνειον *das von uns aufgenommene Capital*, καὶ τὴν ἐργασίαν *und das damit erworbene; gewonnene Geld* 1283. pen.

ἐργαστήριον collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu priuatorum quorundam, congressum, conspiratum. *Rotte, Meute.* ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ πειραιεῖ ad pestem negotiatorum 855. 1. 978. 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτῷ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995. 8. 1010. 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc exstinctus, secum trahebat, in schedis suis concacatis totam Germaniam longe lateque persultans et omnia terrore famaque sui permiscens. 2) lupanar, vbi scorta corpore aera merent. vel popina, ganea. ὁπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίῳ πάθωσι τοιῳ 1367. 25. et 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς 1486. 7.

Digitized by Google

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται 933. pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362. 11.
ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πεισθόμενοι 422. 7.
ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere sibi prouinciam quaestuosam. quaestum ex aliqua re facere 608. 12. 750. 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ mercenariam operam ei locans 784. 25. ἠργολάβηκεν ἑαυτὸν ipse semet sibi fecit prouinciam, vendidit operam suam spe lucri 885. 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. iura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quaestum, eaque vendat et prodat 1323. 22. ἐργολαβῆσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (in Erwartung) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτὲς ὁ λογισμὸς 1482. 26.
ἔργον] ἐ λόγες ἐρῆσί μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἔξεσιν 21. 17. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, vt seduli possint exercitationi suorum cuiusque operum vacare, e. c. rusticae rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque vt quieti teneant quisque sua possideantque, vt domicilia, fundos, pecunias, vxores, liberos, cognatos 22. 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25. vlt. ἔργων ἀργυρείων ἐκ ἐπιθυμεῖν 100. 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τύτων ἐδαμῶ ἄξια τῆς πόλεως 176. 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσαι σκοπῶμεν, μὴ τὲς ἀπὸ τῦ βήματος λόγους. 189. 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191. 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα. non iacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros aestus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleraui 281. 7. ἔργον negotium molestum 716. 21. foenus e pecuniis credito datis, seu foenori elocatis, rediens. die Zinsen, das

Digitized by Google

das Intereſſe 816. 16. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον das Capital καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. die Zinſen von 12. Jahren her 819. 2. ἔργα res arte et manibus confectae 820. 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις argentifodinis τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ 967. 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1039. 18. 1044. 9. et 17. 1046. 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411. 9.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipſi donatis 426. 1.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον 788. pen.

ἐρεχθεῖδαι (pro ἐρεχθείδαι) 1397. 18.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρῆμη h. l. eſt vſurpatum] δεδωκότα [ſcil. δίκαιαν, aut δίκην] pronunciaſſe aduerſus Midiam, ex titulo contumaciae, quippe qui die dicta in iudicio non comparuiſſet, vadimonium deſeruiſſet 542. 4. ἐρήμην αὐτῷ κατέγνω τὴν δίκαιαν 903. 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὸν διαιτητὴν, ἐρήμην κατεδικάσατο 1013. 21. εἶλον ἐρήμην ἐ γὰρ ἀπήντων 540. 22.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι 36. 3. 174. 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. vbi alii codd. dant ἠρεμίας 168. 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. Sich die Abweſenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen 171. 23.

ἔρημος deſertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem deſtitutam ſibi arroget, aut oppreſſum ſeruet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο 143. vlt. τὰ παρ' ἐκείνοις αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145. 15. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361. 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488. 17. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις deſertis ab amicis, teſtibus, patronis,

tronis, aduocatis 953. 3. ἔρημον ἦν τῷ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364. 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399. 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400. 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε 1482. 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίκαι, vel δίκη] vsurpatur 542. 4. δύο δίκας ἐρήμους μοι κατεδικήσατο 1272. 8.

ἐρίζειν sponsione contendere, *worüber oder worum wetten.*

ἔριθος qui aut quae opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *Tagelöhner.* τιτθαὶ παιδὸς καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν αἱ σαὶ γυναῖκες 1313. 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος 231. 9.

ἔρκειος ζεὺς 1319. 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν 422. 24.

ἑρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν 986. 17.

ἑρμῆς. Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγεγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς ἐτύγχανον 491. 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146. pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν ἑρμῆν 1358. 16.

ἐῤῥωμένος 24. 4.

ἐῤῥωμένως fortiter, acriter, bona fide, omni neruiorum contentione 13. 14.

ἐρυθριᾷν pudefieri. κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε 270. 1.

ἐρυθρὸς] μονονὺχ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν 438. 19.

ἔρχεσθαι de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam vtriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur 30. 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἐλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν, ὅσην τοῖς συνηθοῦσιν 1458. 10. a vobis proficisci ad eos, qui

qui — ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τῷ πολέμῳ instet, immineat, prope accedat 1396. 23. Cum praepositionibus. 1) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἐλθωμεν ποιεῖν 13. 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος 159. 20. εἰς κρίσιν 161. 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας 161. pen. εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοὶ 593. 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur iudices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos 813. 8. et nude ἔρχεσθαι vsurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. ἔτ' ἐγκαλῶν ἐδεῖς πώποτ' ἦλθεν, ἔτε μεμφόμενος 1272. 22. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθὼν 896. 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο descendebant eo, vt disceptationem causae arbitrorum arbitratui permitterent 897. 1. 2) cum ἐπὶ. τοὺς μίσει καὶ τοὺς ἐγκλήμασιν ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2. ἐπὶ τὴν ἑλλάδα animis armisque infestis 187. 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι 214. 10. τῶν ἐπὶ τοὺς εὐθύνας ἐλθόντων 341. 18. ὀμνύναι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555. 3. ἣν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτούς 625. 14. ἃ κατώρθωσεν, ἣν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδὸν 701. vlt. μεθ' ὅσης ἐπιβελῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt 985. 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορείας ἐπὶ τὴν ναῦν dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deueniente, ad functionem classicorum munium accedit 1147. 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία marito et patre absente irrumpere ad vxorem et liberos eius 1164. 3. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1163. 16. 3) cum πρὸς. εἴ τι [id est κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. Si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit 1001. 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τοὺς πράγματα] ἐάσαντας 1446. vlt. 4) ὡς. quod idem est atque πρὸς. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τῷ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε 584. 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν 383. 8.

Digitized by Google

ἔρως contentio, rixa cum altero, super amore communi 1144. 26. 2) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο 1407. 24.

ἐρωτᾷν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς 242. pen. εἶτα σὺ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι 325. 4. τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον 1131. 27. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περιὼν ἐστι γεγραμμένα 1401. 8. ὁ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τῷ λόγῳ, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in praedicatione amoris versantem 1401. 14.

ἐσθὴς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν 519. 17. vbi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet.

ἐσθίων κατέφαγε citat Hermogenes p. 252. 17. vt videtur e Demosthene.

ἐσκευμένως data opera, praemeditata fraude. ποιῶσιν ὑμᾶς κακὸν 749. 8.

ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλων 284. 20. ὁ αἰρήσειν ἔχειν τύχην οἰόμενος ἐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311. 13.

ἑστιῶν] εἱστίασκε τὴν φυλὴν 565. 20. τὰ ἐπινίκια 1356. 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι 1017. 7.

ἑστίασις p. 414. 1. commemorata est illud conuiuium, ad quod Demosthenes legatos Philippi inuitauit.

ἑστιάτωρ qui in ludis populo epulas de suo praebet 463. 15. 996. 24.

ἐσχάρα 1385. 2.

ἐσχατιὰ villa, praedium procul Vrbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐκορεσύμην κυθήρας δὲ εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτῆς 1040. 13. εἷς ἄρος ἔπεσιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 17.

ἔσχα-

Digitized by Google

ἔσχατος] τοῦτο γὰρ ἤδη τοὔσχατον 109. vlt. εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾷν 346. pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοὔσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον 1261. 1. ἐπ' ἐσχάτων γῆς 1488. 9.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει 1384. 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν 1354. 7. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen 1386. 20. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481. 22.

ἑταιρεῖν prostibulum agere, corpore quaestum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι 612. 5. οὗ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616. 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125. 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου legis poenas in illos ciues sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede praebuissent, eiusque libidinum administrum, et corpore quaestum fecisset turpem et infamem. quae quaestio ad forum thesmothetarum pertinebat 599. 24.

ἑταιρία factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, coniuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560. 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137. 4. 1335. 23.

ἑταῖρος] in sensu malo. Satelles, minister scelerum, superbiae, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. *seine Rotte* 521. 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

ἐτεοβουτάδαι 573. 10.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα sunt numi periculo nauigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud empo-

Digitized by Google

εὐαγὴς pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγὲς ἦ τὸ ἀποκτεῖναι 222. 16.

εὐαρμοσίᾳ τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτὸς δυσχερείας 1407. 4.

εὐβελία] τῆς εὐβελίας sapientiae et felicitatis in capiendis consiliis ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416. 17.

εὐγενὴς] κληρῶσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313. 20.

εὐγνώμων] εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τὰς ὄντας εὐμενῶς 1486. 1.

εὐδαιμονίαν θαυμαστὴν καὶ πολλὴν εἰσφαίλειαν ἔχειν 145. 20. τῇ γαστρὶ μετρῶντες καὶ τοῖς εἰσχίοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 25. λέγεται ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης 561. 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν citat Aristides de dictione ciuili p. 166. pen. nescio, an designet locum p. 324. 27.

εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τὶς ἐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσειε καὶ τὴν αὐτῆ τύχην 314. 3. πολλαί [id est κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τὶς ἂν φίλιππον εὐδαιμονίσειας τῆς τύχης, εἰκότως τότε μᾶλις ἂν εὐδαιμονίσειεν ἅπάντων 362. 12. ἑαυτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονιεῖ 550. 20. 910. 16.

εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν ἔλλησί τε καὶ βαρβάροις 106. 12. εὐδαίμων εἰς ἢ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν 172. 7. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ 1299. 13. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὰν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ᾖ καὶ ὁ δεῖνα 1461. 7.

εὔδειν] εὕδοντα πόλεμον ἐπεγείρει 422. 15.

εὐδιαβόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας 1406. 10.

εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ 81. 24. ἀκούσῃ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν 383. pen. εὐδοκιμῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος 530. 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι 1425. 5. ὑδενὸς εὐδοκιμεῖ

κιμεῖ πρόγματος ἡ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ 1457. 12.

εὐδοξεῖν 94. 26. 500. 14.

εὐδοξίας] μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ 228. 2. εὐδοξία, ἣν ζῶντες ἐκτήσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθείη 1389. 19. εὐδοξίαν πλείστην ταύτας τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκῃ 1400. 14. εὐδοξίας πατρῴας κληρονομεῖν 1400. 21. εὐδ. τὴν περὶ σαυτὸν 1407. 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468. 2. 1476. 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332. 6.

εὐεργεσία δαιμονίᾳ καὶ θείᾳ παντάπασι 18. 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetae attribuere, ius dare illius tituli honorem vsurpandi 475. 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν, esse in eiusmodi loco, vel conditione rerum, vt bene de patria mereri possis 494. 3. ὁπόσοις ἐστὶν εὐεργεσίας πρόφασις ἡτισῶν πρὸς ὑμᾶς. 661. 3. δι' ὧν ἀκμάζετε, τὰς εὐεργεσίας, ἀπ' ἐξ ὧν ἐωράκατε, ὑπειληφότες: metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quae vosmetipsi videritis, sed iis, quae solummodo fama acceperitis 1479. 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν bey ihm einlegen 193. 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικρᾷ δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἐνεδίζειν 316. 10.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας 1390. 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι 1449. 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12. 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τὰς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407. 26. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τὰς εὐεργέτας καὶ ἄλλως τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν 469. 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446. pen.

εὐετη-

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν: affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem 146. 8.

εὐήθεια] μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι 124. 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι 251. 4. οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν 717. 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 7. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι 1454. 1. πολλῆς ἐστιν εὐηθείας μεστὸς 1482. 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163. 11.

εὐήθης] τοῦτο παντελῶς εὔηθες ᾠήθης 228. 27. εὐήθης ἀναμαρτήτως 1467. 22.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν 1237. 21.

εὐθηνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθηνεῖν καὶ εὐδοξεῖν 94. 26. εὐθηνούντων [vel εὐθενούντων] τῶν πραγμάτων 322. 7. τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι 413. 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. defensionem ita peragere, vt reus destricte neget crimen, et a se amoliatur, docendo se reum eius non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem retorquendis 908. 7. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι 1103. 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat iudicii de se potestatem, neque exceptione vlla vtebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba Scholiastae ad Hermog. p. 115.

εὐθύνειν πόλιν gubernare ciuitatem 418. 24. εὐθύνει δίκας σκολιὰς 423. 3.

εὐθύνη

εὐθύνη exactio, examinatio, item redditio rationis geſtae prouinciae. εὐθύνας τῶν πεπολιτευμένων ῥᾳδίας 17. 14. δικαζὰς οἴκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν 53. 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖς 308. 22. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eò repetitum ibant 341. 18. τὰς ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν in aliquem agere in foro attico ex titulo reddendae rationis 366. 21. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι 367. 2. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας 382. 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει 398. 17. Non ſolum εὐθύνη in nominat. ſing. ſed etiam εὐθύναι reperitur 717. 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνας διδόναι ποιῶσι 1459. 5.

εὐθὺς ἰδόντες ſtatim vt videritis, ab ipſo protinus conſpectu 151. 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639. 10. εὐθὺς ἀπεκτονὼς κότυν. id eſt εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεκτονέναι κότυν 662. 10. εὐθὺς τῷ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81. 12. ita apud Xenophont. Epheſ. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. *gleich drauf, ſo bald er war ins Haus gebracht worden.* εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178. 14.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐν τῇ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414. 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154. 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. vlt.

εὐκατέργαστος.] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464. 15.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι 1399. 15.

εὔκοσμος 422. pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν 1408. 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410. 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα ἐ μικρᾶς δεῖται 425. 5. 517. 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν ſuſpicionem, metum, καθιστάναι 625. 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν 1403. 1.

εὐλα-

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον 321. 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450. 17.

εὔλογος] εὐλόγως προφάσεις εἰλήφεσαν 277. pen. εὔλογα et εἰκότα vt diuersa copulantur 1106. 1. τῶν πεπραγμένων ἓν μὲν ἔστ' εὔλογον, ἓν δ' ἁπλῶς, ἅτε ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται 1114. 15.

εὐμαθὴς] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπὰ 705. 11.

εὐμεγέθης μαρτυρία 625. 22.

εὐμενὴς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται 53. 6.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν 1101. 7. εὐμενῶς φέρειν τὰς ὄντας qualescunque sunt 1486. 1.

εὐμνημόνευτος 1296. 11.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας 601. 27. ergo proprium illis erat tribunal, vbi de religionibus cognoscebatur.

εὔνοια] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα 12. 7. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συσῇ 20. 22. πολὺ γὰρ πλείους ῥᾳθυμίας εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνέσας 24. 19. 156. 20. φασὶ δ' εὐνοίαι διδόναι, καὶ τοῦτο τέκνωμα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96. 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται 154. 7. μεῖζον ἂν ἐν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἁπάντων ἑκόντων ἀνυπόπτῳ τυχεῖν εὐνοίᾳ 191. 24. ἔσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξαι μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225. pen. 227. vlt. εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι 226. 10. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227. 7. ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοιαν ἐνδέδεγχθε 228. 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς σύνεσθαι νομίσῃ, ἕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα 678. 21. τὴν παρ'

Digitized by Google

παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα ἀεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν 1427. 15. πόλις, παρ' ἣ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπισάμην 1471. 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην 1483. 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεσηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν 1299. 12.

εὐνοϊκῶς 197. 4. 227. 22. 516. 12. 675. 8. 924. 24. 967. 8. 1490. 19. εὐνοϊκωτέρως 1228. 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια 421. pen. 2) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772. 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις 744. 2.

εὖνους] ἐδεῖτο ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ 1448. vlt.

εὐοδεῖν sine obstaculo viam suam expedite peragere. ἧ μὲν ἂν εὐοδῇ iter planum et liberum inuenit aqua, φέρεται 1274. 19.

εὐοῖ σαβοῖ 313. 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον 654. 5. ὃς ἐχ ὅπως εὐορκῇ πρόνοιαν ποιήσεται 1204. 2.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικάσαι 310. 15. εὔορκον δίσθαι ψῆφον 522. 19. 626. 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστι 525. 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι 605. 20. εὐορκοτέρων περὶ αὐτῶν δήσεσθε τὴν ψῆφον 846. 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312. 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον 13. 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33. 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει 492. 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671. 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudisset 1019. 12. ἐκ εὐπόρων ἀργυρίῳ 1249. 7. 2) conferre, contribuere, largiri.

largiri. εὐπαρῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spopondisset 10. minas ipsi daturum 894. 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι 59. 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηρὰς 1122. 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγέμενοι τῆ μέλλοντος φόβω. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi vexendum sit, ne largitionis poenas postmodum sint daturi, quam vt nunc egeant metu vacantes 1211. 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τῆ σώματος ἐργασία οὐκ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν 1357. 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππε πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα 369. 18. τὰς εὐπόρως δεῖ χρησίμως ἑαυτὰς παρέχειν τῇ πόλει 1045. 23. εὔπορα [scil. ὀφλήματα] nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *gute Schulden* 1209. 3.

εὐπόρως διέκειντο abundabant pecunia 900. 17. pro ῥαδίως. εὐπ. λύσειν 276. 26. εὐπ. εἰπεῖν ἔχει 1427. 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ σύγκρυπτειν καὶ φυσιῶσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. 155. 25.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνομένας 1402. 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρὸν 1404. 21.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ἅσα 1016. 24.

εὐπρόσωπος] λόγος εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθεὶς 277. 4.

εὕρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινὸν, οὐδὲ ἡμέτερον εὕρημα 484. 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808. 14. inuentis scite et solerter excogitatis.

εὑρίσκειν ἰδίας πολέμους. sibi excogitare, et sua velvti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. seiuncta 26. 8. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52. vlt. ὅσα ἠλπίσαμέν τινα πρά-

Digitized by Google

πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὑρηται 54. 18. effecit, vt ea contra nos pararentur et aduersa nobis euenirent. ἐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρηκε 69. 1. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparauit. εὑρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere 181. 27. 292. 9. 494. 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monstrabit obseruatori quaerenti, quid agendum sit. es wird sich von selbsten finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen 184. 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὴς αἰτίας εὑρη prodat 376. 2. ὅσα ἂν ἐδὲ καταγελώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὑρῃ commentus sit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188. 12. ὅμως τοῦθ' εὑρόντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate 363. 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προσάττειν] καὶ συμφέρον 596. 22. 642. 2. καὶ τοῖς ἔστιν, ὅπως ἄδεια γενήσεται, κακέργοις, εὑρίσκει reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι 733. 21. πολλὰς τὰς ἀσελγείας εὑρήσετε καὶ τὰς ὑβριζούσας ὑμᾶς efficietis, vt exsistant 745. 7. εὗρεν ἓν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τὰς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata 748. 24. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457. 8. 461. 18. 661. 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ τοῖς ψήφοις εὑρεθήσεται 771. 25. εὑρίσκεσθαι impetrare ἄφεσιν τῶν τόκων 1293. 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου, qui non impetrarit 1381. 2.

Εὐρυβάτης, pro quouis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, ὃ πόλεως, ἐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθε 233. 8.

εὐέχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς 531. 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως 428. 14.

εὐρώστος 1397. 15.

εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον 1397. 8.

Digitized by Google

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας 226. 2. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν 227. 21. ὅ, τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστῳ 228. 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis 533. 17.

εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν eorum, quae ab hominibus in rebus sanctis, religiose cauendis, sedulo vitandis, ne reuerentia deorum laedatur, eorumque cieatur animaduersio, habeatur 280. 10.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τότε ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salua religione hunc absoluere potest 407. 8. ὅπως τὰ πρὸς θεὸς εὐσεβῶς ἕξει 1460. 9.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλὰς ἔχει λόγους praeclare copioseque de iis disputari potest 1391. 16.

εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας δρᾶσθαι τὰ δεινά 1400. 10.

εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον 1226. 3. et 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην 1125. 1.

εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς 45. 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον 12. vlt. εὐτρεπίσηται μόνον τὰς ἐνθάδε 683. 24.

εὐτυχεῖν] τὰς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν εὐτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι 196. 23. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, secunda fortuna, qua vsi fuerant in illa pugna, ᾗ μετρίως ἐκέχρηντο 231. 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν 580. 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τῷ εὐτυχεῖν, καὶ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ 1034. 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἣν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω — 1460. 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτυ-

Digitized by Google

εὐτύχησε μᾶλλον, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι 1477. 15.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen.

εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεστάτην τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην 1486. vlt.

εὐτυχίαν quandam ſibi peculiarem arrogat Demoſthenes 59. vlt. ἔλοιτ' ἄν τις ἐχ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156. 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ἐρῶ κρατῆσαν 59. vlt.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800. 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρεσχόμην 1472. 5.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435. 21.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωρῶντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγέλλειν 1409. 18.

εὐφροσύνη 422. 6.

εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414. 1.

εὔφωνος 320. 27.

εὐχαριστεῖν. gratus eſſe 257. 2.

εὐχαριστία gratus et memor animus 256. 19.

εὐχερὴς] τὴν μιαρὰν καὶ λίαν εὐχερῆ 547. pen.

εὐχερῶς] ὀνείδη φέρειν 34. 7. ὃ λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὅ, τι ἂν βληθῇς 248. 10. πάντ' ὀλίγου δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315. 3. ſine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396. 4. εὐχ. ἀκοῦσαι 1450. 14.

εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξασθαι, παραλείπει. εὔξασθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ 33. 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσας 225. 1. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κήρυξ 706. 9. vota conceptis verbis fecerit. εὐξάμενοι ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800. 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et ſpoliorum partem

Digitized by Google

omnibus esse dedicaturos 1467. 1. εἶτα δὲ Φίλιππος εὔξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινες ἐνθάδε ποιῶσιν. citat Hermog. p. 179.

εὐχὴ] τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἐσπενδεν, ἢ τὰς ἡβαίους 381. 10. εὐχῆς, ἐ νόμε, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quae votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, vt legis formula concludi nequeat 722. 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελέσας simulacrum aliquod, vel donarium votiuum, voto facto diis conditum 1405. 20.

εὐψυχία] ἐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρείαν, ἐδὲ πρὸς εὐψυχίαν 1408. 15. ergo differunt ista inter se. sed qui? videtur ἀνδρεία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, vt neque a spe, neque a terroribus se dimoueri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, laetitiaque et spe certa boni euentus ad rem gerendam ruentis.

εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 10. εὔωνον σῖτον ὠνέμενοι 409. 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ἡ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον 1285. 12.

ἐφαμίλλος] ἐφαμίλλε τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης 331. 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν 488. 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν 1396. 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἕξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται 61. 3. ἔκειν βέλεται τοῖς ἑαυτῷ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100. 10. 135. 9.

ἑφεκτὸς] ἑφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in foenus oboli seni, de bonis immobilibus, praediis et domibus 914. 10.

ἐφεξ-

Digitized by Google

ἐφεξῆς ἑτῶσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere assidens; immediate, vt vulgo vsurpant 553. 13. τὴν ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἑτῶσὶ Φίλιππος αἱρπάζων λυπεῖ 103. 15. vbi ἑτῶσὶ non cum αἱρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohaeret. *omnino, prorsus. durch die Bank weg.* ita vt dico, ad literam, cunctam Graeciam, nemine excepto. πάντας τὸς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς 576. 12.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος 78. vlt. *er zieht die Appellationen von euch an sich.*

ἔφεσις] ἐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν 1301. 3.

ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632. 3. οἱ ἐφέται sunt iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς 1069. 6.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλε τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων 438. 18.

ἐφηγεῖσθαι praeire, praeeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem praesentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ 601. 20. 803. 15.

ἐφήδεσθαι] ἐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι 196. 21. θηβαίοις ἐφησθῆναι ἐτιῶν παθόντι 231. 2. τὸς τῶν περιφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428. 8.

ἐφιέναι. ἐφίεσθαι] ἐφίεται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ 193. 11. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal 913. 23. ἐφίεσθαι τῶν αἱρετηρίων 937. pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram prouocant 1017. 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε 1487. 24.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν ἐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178. 5. 361. 25. 1423. 5. ἐφ. τῆ τριηραρχεῖν peruenire ad eam fortunarum amplitudinem, vt trierarchum agere possis 465. 24. ἐφ. εὐεργεσιῶν eo loco rerum esse, vt bene possis de patria mereri

Digitized by Google

494. 3. ἐφῖκται πάντων ad omnes permanauit, aut peruagata est, ἡ τότε κακοπραγμοσύνη 800. 17.

ἐφιστάνειν. ἐφιστάναι. ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, praesto esse. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν 346. 2. 2) rebus praeesse, vt praesunt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες 26. 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας 436. pen. δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τὰς ἐπιστάντας 1439. 24. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν 1466. 3. πολλάκις τῷ τὰς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466. 6. super aliquo aliquem collocare, ceu praesidem, vel vigilem. κύνα ἀγενῆ καὶ φαῦλον ἀδεὶς ἂν ἐπὶ πολίνια ἐπιστήσειε φυλάττειν 807. 3. δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τὰς ταπεινὰ πράττοντας 807. 5. figere palos in fronte agrorum, vel praediorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029. 25. 3) instare, vrgere, premere. ἐφεστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος 1187. 6. 4) super aliquid aliquem, praesertim repente, ducere, admouere, immittere. vt copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα 444. vlt. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως subito superueniet 66. 23. μηχανήματα 115. 8. et 17. 124. 2. 254. 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐδύνας 264. 7. 5) ἐπιστῆναι accedere ad remp. gerendam 245. 10. 305. 9. 6) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐγερήγορεν, ἐφέστηκεν 70. 16. 7) imminere, impendere. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον 287. 5.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων 34. 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienses X. millia drachmarum, vniuersis, quam summam, vt enormem, et inauditae liberalitatis, praedicat Demosthenes 390. 23. ἐφ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, ἐφ' ἐφόδια ἀναλίσκειν 441. 2. ὑμῖν δ' ἐφ' ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ 690. 8. ἐφόδιον ὅσα ὀκτὼ δραχμὰς 787. 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ — adminiculo, praetextu vsus 917. 14.

Digitized by Google

14. ἀποδῶς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσιδεῖς 1212. 19. διωμόσατο ἐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἐκεῖνα 1204. 22.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι 38. 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων 772. pen.

ἐφορία, scil. ἀγορά, conuentus finitimorum in limite cuiusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένον 631. vlt. 632. 23. et 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῶ καιροῖς πόλιν μεγάλην 30. 19. insidiari suis oportunitatibus, rei bene gerendae, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore naues speculantur et praestolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas euectas insecuti derepente consectantur et oppressas expilant. βοήθειαν πωλύσαι τὴν ἐν πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμουν 444. 26.

ἔχειν ἡσυχίαν 13. 12. πῶς ἔχουσι [subaudi τῇ νεῖ, vel κατὰ τὸν νεῶν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo sint animo erga Philippum 22. vlt. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] θηβαίων. ita animatis. 30. antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284. 11. τὸ δὲ ἐχ ὕτως ἔχει. res sic se non habet. *So ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn* 137. 6. ὡς κατ' ἐκεῖνος τὸς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνήσαι ὑμᾶς 230. 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81. 3. ἐπὶ γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ ἐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν 83. 15. αἰτίαν. ἀλλ' ἐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλὸν 998. 8. βέλησιν. τίνα ἓν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βέλησιν ἔχειν δοκεῖ 794. 16. διάνοιαν 1472. 25. δίκην ἔχειν. est penes te ius et facultas ius tuum in foro petendi et persequendi 890.

Digitized by Google

3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites ſub cura, fide, adminiſtratione ſua habentibus, eas verſantibus et tractantibus 1153. 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608. 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. νόμον 794. 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθυμῶσθαι, ἐκ ὀρθῶς ἔχει 537. 5. κερκυραίῳ τινὶ, τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν e numero principum, remp. Corcyream nunc in poteſtate habentium 763. 9. ἐκ ἔχω τότε πρότερον πρόσταγμα 1485. 9. ſcil. προσάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος ἐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311. 13. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina ſibi debita, a ſe exigenda. *Activſchulden, ausſtehende* 957. 4. χρήματα. ſubaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben.* αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν *ſie hätten noch weit mehr zu fodern* ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *als was wir vorgeſchoſſen hätten* 970. 4. ſimpliciter pro *poſſe.* τούτους ὠμὴν δεῖν ἔχειν καὶ ἀμαρτεῖν 1473. 3. 2) pro diues, locuples eſſe, ſubaudito χρήματα. τότε περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλετοῦντα 1123. 25. 3) ſecum habere. ſubaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται 574. 23. 575. 14. 608. 14. 4) in poteſtate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον 440. 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [ſubaudi τὰ τότε,] ἐδένος ἠψάμην 540. 23. 5) capere, mancipare, manu iniecta ſibi vindicare, *in Beſchlag nehmen* 886. 5. 6) in corpore gerere, vt veſtem, *anhaben.* τρίβωνας ἔχεσι 1267. 22. 7) ſcire, noſſe. ἐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἔχετε, nec conſilium quidem in promtu habebitis, ſed incerti eritis, quid agendum vobis ſit 425. 10. 8) in ſe tenere, importare, prodere, indicare, inſimulare. τῷ τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν 168. 17. 9) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142. pen. 10) inhibere ſeſe, inſiſte-

Digitized by Google

insistere. ἔχε αὐτῦ. define 1109. 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. *et hält sich an den Schlag.* h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmouet scutum et praetendit, vbi iam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non praecauet vulnus, sed facto iam succurrere festinat 51. 26. τῦτων γὰρ εἰχόμην, iis enim mordicus inhaesissem, eaque acriter exagitassem 251. vlt.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90. 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν προφάσει τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε 192. 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβῦνται 218. 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχύσης πατρικῆς 530. 7. ὃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθείς, ταῦτα δὶ ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδῦναι 1185. 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας ὧδὲ μίγνυμι εἰς τὰ κοινὴ συμφέροντα 1465. 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι 1301. 18.

ἐχθρὸς] ἐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τὸς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε 104. 26. 143. 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων 439. 19. τὸς ἐχθρὰ ποιῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638. 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335. 4. ἔστε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τῦτων ἐχθροὺς εὕροιτε ἄν 1448. 16. ὃς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι 1479. pen. ἐχθρὸς θεοῖς grauissimum et turpissimum erat probrum 241. 12. 245. 16. διὰ τὴν αὐτῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611. 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121. 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχῖνος

ἐχῖνος vidulus, bulga, in quam coniiciebantur chartae, quarum vsus esset in foro, cum essent in iudiciis proferendae atque recitandae. *der Documentenbeutel, die Actenlapsel.* ἐχίνων ἤδη σεσημασμένων 999. 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον 1104. 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ὤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ 1119. 1. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119. 4. εἰ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143. 25. τὰ αὐτίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῖνον 1180. 24. 1265. 14.

ἔχις] ὀδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, ἔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798. vlt. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperae similem] τὴν φύσιν ἄνθρωπον εἶναι ἔδητε 799. 4.

ἑωλοκρασία] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτῆ πονηρίας κατασκευάσας 242. 13.

ἔωλος] ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τέτων ἀδικήματα ὡς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551. 13.

ἔως ἀπεδήμουν ἐγὼ toto illo tempore, quo ab vrbe aberam 968. 4.

ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565. 27. ζευγῶν ἀφεθέντων 1409. 23.

Ζεὺς φράτριος 1054. 10. διὸς ἑρκείου 1319. 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα 937. 21. τὸν Δωδωναῖον 1466. 27. 1487. 1. Διὶ τῷ νεμέᾳ 552. 5. Διὸς τοῦ ὁρίου 86. 18. Διὶ ὑπάτῳ 531. 7. κτησίῳ 531. pen. ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ ζεῦ καὶ θεοὶ 321. 1. θαυμαστὸς σρατιώτης, ὦ Ζεῦ 375. 24.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ τι 121. 8. τῷ σεφανωμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ σέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267. 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300. 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίκασι 616. 20. 757. 1. ὃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα 641. 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον 756. 19.

19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ προτοῦ ζῆλος τῶν ἑλλήνων γέγονε 1396. 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ 1399. 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317. 9.

ζηλοῦν ἀρετὴν 500. 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504. 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας 1402. 20. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461. 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προῄρηται 22. 17.

ζήλωμα 424. 17.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μέν ἐστι καὶ λαμπρὰ 362. 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615. pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν 17. 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεγκεῖν 796. 11.

ζημιοῦν θανάτῳ πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291. 10.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ᾑρημένοι 22. 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80. 27. 157. 7. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247. 15. ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων 248. 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὑπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος 330. 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταζε 330. pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι 411. 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθνηκε 434. 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς vitam quietam et iucundam degimus, quoad res priuatas, quae nobis sunt inter nos mutuae 760. 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα 1097. 3. ἀφῄρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη 1123. 21. τίνος ἕνεκεν εὔξαιτο ἄν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. matre, vxore, liberis 1225. 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου honestis artibus victum quaerere 1309. 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν

1341.

1341. 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾷν ἔδει 582. 2. ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665. 4. τὶ παιῶν ζήσεται qua arte exercenda victum sibi parabit 794. 19.

ζητεῖν desiderare, non inuenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδῷ, ζητήσει 186. 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, ὃ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. citat Hermog. 294. ex. or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384. 4. ζητοῦντας ταὐτὰ τοῖς παρὰ σοὶ 1217. vlt. ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν 1362. 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξήλεγχε 1372. 10. νῦν ἐκεῖνός τε θνεῶτος ζητεῖ τινας ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσεται 1466. 11.

ζητητὰ quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum 703. 11.

ζυγίτης 1068. 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996. 15. de nomine cum aliquo contendere, cuius sis necessarius, a quo auelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et ineuitabilis vitae consuetudo.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι passi suis ceruicibus imponi] δουλοσύνης 322. 12. ζυγὰ μονονὺ καὶ σαθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784. 9. ἂν γὰρ ὥσπερεὶ ζυγὸν ἑσπτε 1461. 17.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τὰς αἰσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786. 12.

ἠβᾶν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἠβήσῃ ἐπὶ δίστις, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135. 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι 1136. 12.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τὸς εὖ βελευομένους ἡγεῖσθαι χρὴ 51. 17. gubernare res et tractare pro sensu tuo. praeparare et instruere necessaria, quo fiant, quae factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur, praeire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illae-

Digitized by Google

te illae rapiant. imperare rebus, non ſeruire. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν in articulis foederis, vel pacti, primo loco ſtare, princeps et primaria conditio eſſe, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire 213. 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου 571. 4. τῷ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγεμόνι 654. 22. τῆς φύσεως αὐτῇ καὶ τῆς πολιτείας, ἃ λογισμὸς, ἐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται 779. pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς ἔθνεσι τῆς ἐλευθερίας 1377. 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ βίου. philoſophiam 1412. vlt. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια 1412. 15.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217. pen. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν 246. 23.

ἡγεμὼν] ξήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας 26. 24. ἡγεμὼν [ſodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπότυτθ 172. 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233. 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329. 17. ἡγεμόνες τῶ πολέμου οἱ στρατηγοὶ 436. 26. ἡγεμὼν τῆς Φυλῆς κορυφαῖος 533. 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα 565. 12. 836. pen. ἡγεμόνας τοιούτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quaſi tanta poſt inſecuta bona 1123. 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [ſcil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ξηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται 1442. pen.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη ſie würden es gerne ſehen 1354. 23. ἡδέως ἔχειν τινὶ. bene alicui velle, amicus ei eſſe, gaudere bonis eius 60. pen. 181. 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris eſſe 1418. 11.

Digitized by Google

ἤδη] μὴ τὴν ἡδὴ χάριν τῷ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνῳ περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι 664. 24. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη nam saepenumero et factum est, et fit, vt res aliter exeant, quam tu speraſſes 210. 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν. pro ἔτι 567. 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum — 746. 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο 1242. 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων 1376. 18.

ἡδονή] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13. 23. ὁ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τοῦτῳ δέδοται 226. 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς 437. 3. et 6. ταῦτα τισὶν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. Sunt, quos haec iuuent 806. 8. ἡδονὴν δ' πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρεών, vt dictum Demosth. citat Stobaeus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιΐα nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412. 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἤθει μένοντας 35. 19. ἀλλ' ἐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτῷ ἤθει τῷ τυραννικῷ 212. pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν 461. 1. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur ἤγαγε τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι 613. 7. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι 753. 10. vbi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν 1405. 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι 1406. 6.

ἠίθεος iuuenis nondum maritatus. ἠίθεον ἔτι ὄντα. da er noch Iunggeſell war 1352. 8.

ἦκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἦκε. τὶς ἔτος 11. 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει 17. 4. ἐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φι-

Digitized by Google

καὶ Φιλίππου ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154. 14. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν 234. 22. πλὴν ὑπ' ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν 241. 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e caſtris, aut e confinio veniſſet, producebant 281. 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν infeſto cum animo aggredi, adoriri 319. 7. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία 346. vlt. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἦκε. kam, ankam 350. 14. ἦκες ἐπ' ἐκεῖνους αἰτίαν. kommt auf ſie, trift ſie 624. 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τάττε τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959. 10. ἥκουσι νῦν δανεισαὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047. 27. ἥξετε ἐπ' ἐμὲ me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis 1049. 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον 1225. 14. ἐξ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες domum redeuntes ab expeditione Euboica 11. 10. ἃς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθὰς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἥκω receptum habeo, conuertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ δέομαι 1127. 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. (vbi ἥκεις, ſi quis velit, accipi poteſt pro φαίνῃ) 1404. 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τούτων ἐξ' εἰς ἐλπίδα ἐξεῖς ἔρχεται 1407. 12. ἐπειδὴ δ' ἐχ ἦκον ἔτοι his non redeuntibus 479. 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ', ἅπερ ἀεὶ λέγει confugiet ad vſitatam ſibi excuſationem 1002. 16.

ἡλιαία iudicium maius, aut maximum, populi perſonam vniuerſi repraeſentans, D. aut M. aut MD. virorum, de cauſis capitalibus pronuncians. item porticus, vbi iudicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες 1042. 25. p. 720. 24. τὸ δικαστήριον idem eſt atque Heliaea, vt patet ex eiusdem paginae verſu penult.

ἡλίασις ius in illo iudicio sedendi, et functio iudicatura. ἐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα 747. 7.

ἡλιαστὴς] ἡλιαστῶν ὅρκος 746. 16.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὁμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον 706. 20.

ἡλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτῷ ἠλίθιόν ἐστι 83. 17. 1148. 4.

ἠλιθίως 822. 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ aetatem militarem agentes 17. 11. ἔστι τις ἄξιος τῆς ἡλικίας ὑμῶν 38. 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτε καιρὸς εἴη 38. 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων 220. 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρᾳ βελτίων τὴν ἰδέαν 413. 27. ἧς τῇ μὲν φύσει παιτής εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε proceram staturam et florentem aetatem, ἐκ σὲν θυγατέρα μι, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσατε 1024. 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων 1341. 11. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης 1351. 12. νεωτέρα ἔσται, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι quia nondum ad nubiles annos, ad aetatis maturitatem et iustam staturae proceritatem modumque virium idoneum peruenisset 1352. 11. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris viuit 1392. 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνε παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470. 13. διὰ τὴν ἡλικίαν ἐκ σὲν οἵος τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471. 18.

ἡλικιώτης aequalis aetate 1026. 2.

ἡλίκος post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest latino quam. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint 348. 24. ἐ τῷ μεγάλα, ἢ θαυμάσια ἡλίκα δόξειεν 469. 18. ὑπὲρ ἡλίκων

κων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης 1109. 17.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται πολεμίας κρίνειν 198. 7. τῶν ὑπὸ τοῦτον τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316. 16. ἔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες non pudebat eos ſolem intueri, vel in publicum prodire, in conſpectum hominum venire 426. 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν oriri, vltra horizontem aſcendere 1071. 3. Apophthegma Demoſthenis a Plutarcho Moral. p. 531. 8. relatum. τὶ ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρας] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες qui pro diaria, non vltra vnum diem duratura gratia; comitate, feſtiuitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus ſumma rerum vertitur, proiecerunt 107. 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει 285. 1. πολλαὶ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293. 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν 618. 9. ἡμέρα ἐν ἱκνουμένα die ſtato veniente, quum rite fit, atque legitime 1072. 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν aduerbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς ἔδει τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδα 1214. 6. τῆς ἡμέρας. ſubaudi ἑκάστης. in dies ſingulos 491. vlt. τῆ καθ' ἡμέραν βίᾳ. vitae quotidianae 1262. 1.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081. 26.

ἥμερος] ἥμεροι ἄνθρωποι καὶ φιλάνθρωποι 530. 3.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμ. μετρέμενοι καὶ καταπατέμενοι 918. 11.

ἡμιπλήριον] τῆ ἡμιπληρίᾳ ἔλαχε in iure poſtulauit dimidiam haereditatis partem 1173. 6. et 17. 1175. 14. 1178. 22.

ἡμιμέδιμνος 1278. 22.

ἡμιμναῖον ſemiſſis minae. ἀνδραπόδων ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata 1246. 7. ἡμιμναῖα

μναῖας τρία ἐδόθη τέτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ 1333. 11. vna mina cum dimidio.

ἥμισυς] ὁ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρησὸν εἶναι 430. 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἥμισυ τῷ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι 691. 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est 2 talent. et $\frac{1}{2}$ 956. 18.

ἧξαν 1155. 10. dubium, vtrum ab ἄγειν, an ab ἰέσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

ἤπειρος Asia maior minorque. τόλον ἐξ ἀπάσης ἠπείρε ἐλθόντα 1392. 6.

ἤπιος] πάντες ἠπιώτεροι molliores, commodiores, faciliores γενήσονται 1464. 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτῶν mollius, clementius 1296. 7.

Ἥρα] ὃ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ 1068. 10.

τὰ Ἡράκλεια ludos Herculis ἐντὸς τείχες θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης ἔσης 368. 11. 379. pen.

Ἡρακλῆς] προεκρίθην κληρῶσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313. 20. 1318. 16.

ἡρῖον monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἡρῖα ταὐτὰ 1319. 27.

ἡρωϊκὸς] ἐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως καλαμίτης stramineus 270. 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα 288. 18. ἥρως ὁ ἰατρὸς 419. 22. ἥρως ἀρχηγέτης, ἃ ἐπώνυμοι ἐσι 1072. 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοὶ. citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 649. 9.

ἡσυχίαν σχήσει 13. 12. 521. 12. 624. 8. 1179. 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλεόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρέσειν 63. 20. ἡσυχίαν otium ἐκείνῳ ποιῆσι πράττειν ὅ, τι βέλεται 102. pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέρες

Digitized by Google

ρας ἐᾶσαι 145. 20. ἦγεν ἡσ. 227. 20. 246. 19. 622. 24. ἡσ. ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπαλον 327. vlt. ἐσὶ γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328. 2. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 5. κατὰ πολλὴν ἡσ. nemine interpellante 709. 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων ἀφέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi 1161. 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τῷ συμφέροντος 1105. 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modestiam, sedationem morum, αἰβελτέρων εἶναι δοκέντων 1405. 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία 777. 5. ἐν τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρεῖ 150. 11.

ἧτρον regio stomachi, vel quod intra os sterni et vmbilicum est 1260. 22.

ἥττας] τῆς μὲν ἥττης ἐ μετέχειν 1394. 22. βεβαίως ποιεῖται ἥττας 1448. 1. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἥττα τῆς προαιρέσεώς ἐσι. mentem huiusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. coepta et instituta sua omnia cernere perturbata et euersa 1466. 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἥττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται 1486. 3.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ ἡττῆται κρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων 53. 15. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317. 10. ἡττᾶσθαι ἄλλε τινὸς δόξετε videbimini alicui fini sequiori, causae deteriori cessisse 584. 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται nachstehen muss, τῇ φθόνῳ 792. 25. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen 415. 17. ἔτε ναυμαχίας, ἔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. ἥττησθε δὲ ἁπάξ ἔτε τῶν ἀέλων τῷ βασιλέως, ἔτε αὐτῷ ἐκείνῳ οὐ-

Digitized by Google

δαμῆ πώποτε, ὅπου πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθόν τῶν Φιλίππου πρέσβεων.

Ἡφαιστεῖον templum Vulcani 898. 6.

ἤχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. et in prima in Aristog. conf. Doruille ad Chariton. p. 481.

θάλαμος cella abstrusior, penitior. εἴ γε τις ἢ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ 422. 25.

θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ' ὑμῶν καταποθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti 80. 6.

θαμὰ 422. vlt.

θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς ὑμεῖς ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾶ περὶ θανάτου 53. 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱρεῖνται τῷ προσήκοντος 53. vlt. ὅπως μὴ γίγνωνται θάνατοι [mortes violentae, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαὶ 215. 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345. 25. 521. 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρὸν 1397. 10. θανάτου ἄξια εἴργασαι αὐτῷ εἰς ἐμὲ 1252. 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750. 8. ed. Pott.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις 690. 2. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα 1320. 21. ἧς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16.

θαργήλια 517. vlt.

θαρρεῖν] καίτοι ὅσις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαρρεῖν, quem nil puduit, confidentem, laeto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί ἔτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐσι 314. pen. θαρρεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ, κἂν βέλωνται, κρατῆσαι

1441.

1441. 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτους, οὔθ' οὗτοι Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant 30. 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τοῦτον — θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω certus sum, fore, vt hunc coarguam 342. 2. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαῤῥεῖν 1299. 15.

θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα sequiora, seu aduersa 597. 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτερ' ἅττα τῶν χωρίων. id est ἀνὰ ἕτερά τινα τ. χ. vel ἀνὰ χωρία τινὰ τῶν ἑτέρων 1277. 2. θάτερα aduerbialiter ἀστὸς ὢν solummodo altera ex parte 1307. 24. θάτερος in masculino, quod est inuentu rarissimum, et in vitio ponitur, οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ λοιδορεῖται 1459. 7.

θᾶττον] ἐπειδὰν ἀναστῇ τὸ δικαστήριον, ἕκαστος ὑμῶν ἄπεισεν, ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον 585. 10.

θαυμάζειν] οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174. 7. cum admiratione et indignatione interrogare. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς, θαυμάζῃ 349. 3. Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα magni feci, deueneratus sum, τοὺς δ' αἰχμαλώτους θαυμάσας ἔλυσα 450. 1. *mir war mehr an den Gefangenen gelegen.* μὴ τὸν πλοῦτον τούτων, μηδὲ τὴν δόξαν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς θαυμάζετε. *haltet viel auf euch selber* 582. 5. παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι' αὑτὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι 1404. 4.

θαυμάσιος] αὐτὸς ὢν θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ 375. 24.

θαυμασίως] λόγους θ. πιθανοὺς 928. 14.

θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην 969. 9.

θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβούμην admodum, diligenter. 844. 5.

θαυματοποιὸς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους ὄντας 23. 19.

Digitized by Google

θέα] θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα 234. 23. θ. καταλαμβάνειν 572. 11. et 15. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα 1410. 10.

θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361. 19.

θέατρον] εἴητε δὲ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων 1443. 21.

θεῖος] δαιμονία καὶ θεία εὐεργεσία 18. 10. τὰ θεῖα sunt euenta naturalia in astris, auris, terris etc. 808. 18.

θέμεθλα σεμνὰ δίκης 422. 10.

θέμις ius humanum, quatenus diuino opponitur. τούτων γ' οὔθ' ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι 794. 13.

τὰ θεόγνια καὶ τὰ ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371. 24.

θεὸς] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι 42. 15. φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως 258. 24. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462. 26. τῷ θεῷ p. 347. 20. est Apollini Pythio. p. 525. 18. et 527. 8. et 534. 18. ad Bacchum refertur. ἡ θεὸς est Minerua 616. 19. et alibi.

θεοφιλὴς a diis amatus, diis propitiis vsus. εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην 1486. vlt.

θεράπαινα] θεραπαίνας εἴ τις κέκτηται πολλὰς 566. 8.

θεραπεύειν πάντας βούλοιτο, ἐξὸν δύο ἢ τρεῖς 384. 2. θ. ἐλπίδα πλεονεξίας μείζονος 662. 8. ἑτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἅπαντας ἐδιδάξατε 1481. 6. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς 327. 25. τὰς τῆς πατρίδος τιμὰς, εὐδοξίας, δυναστείας θ. 332. 5. τοῖς τὰ Φιλίππου πράγμαθ' ἡρημένοις θ. 411. 18.

θερι-

Digitized by Google

θερισῆς] εἰ μὴ καὶ τὰς θερισὰς καὶ τὰς ἄλλο τι μισθῶ πραττούσας φίλας καὶ ξένας δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων 242. 23.

θέρος μισθοῦντο ἐκθερίσαι mercede conducerent operas messem demessuras 1253. 15.

θέσις oppigneratio. ὅσπερ ἡ θέσις ἦν, quanti oppignerata erat 896. 6. ἐφαίνετ' ἂν ἡ Φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τῶ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et cuius albo inscriptus esset, nomenque accepisset vnum aliquod ex iis, quae in illa tribu solerent vsurpari 1001. 26.

θεσμοθέτας εἰς πρὸ πύθια πέμψαι 380. 20. οἱ θ. κύριοί εἰσι τὰς ἐπὶ Φόνῳ φεύγοντας θανάτῳ ζημιῶσαι 630. 13. ἐὰν θεσμοθέτην ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔστω 524. 22. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα — γραφέσθω πρὸς τὸς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 529. 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τὸς θεσμοθέτας ἁπαντᾶν h. e. ad eos deferre actionem de corpore prostituto 590. 27. οἱ θεσμοθέται τὸς ἐνδειχθέντας [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον 707. 4. ἔστοις τῶν θεσμοθετῶν ἐξ οὗ τ' ἔστιν εἰς τὸν ἄρειον πάγον ἀνελθεῖν 802. 6. ὅταν τις νόμῳ ἢ ψηφίσματος γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τὸς θεσμοθέτας 803. 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυκλήροις κελεύει ὁ νόμος τὰς δίκας εἶναι πρὸς τὸς θεσμοθέτας 920. 20. αἱ ὕβρεως δίκαι πρὸς τὸς θεσμοθέτας 976. 11. ἐάν τις συνίστηται factionem contrahat, ἢ συνδεκάζῃ largitionibus corrumpat — τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τὸς θεσμ. 1137. 6. ὥσπερ τὸς θεσμοθέτας ἀναιρεῖνται, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀναιρῶ 1319. 20. θεσμοθετῶν — ἃ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν ὄσων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἅπασαν ἀρχὴν [totum collegium thesmothetarum vna cum ipso lectorum] ἐποίησεν. scil. ἀποχειροτονεῖσθαι 1330. 14.

Digitized by Google

ἐάν τις ξένος ἀσῇ συνοικῇ — ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν ξένη ἀσῷ συνοικῇ, γραφέσθω πρὸς τὸν θεσμοθέτας ὁ βαλόμενος 1350. 17. γράφεται πρὸς τὸν θ. γραφὴν Στέφανον τετονὶ, ἀδίκως εἰσχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 1367. 9. γράφεται Φράσωρ Στ. γραφὴν πρὸς τὸν θεσμοθέτας, ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν 1362. vlt.

θεσμὸς] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069. 9.

θεωρεῖν τὸν τρόπον 12. 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν diligenter, vndique, fusque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὑρίσκω 19. 23. τοῦτο θεωρῆντας εἰ ταὐληθῆ λέγω hoc quaerentes 29. 15. θ. τι πρός τι aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε 230. 26. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι 330. 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987. 24. θεωρῆντες ὑμᾶς πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε 1297. 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον 93. 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωρῆσι 555. 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε 578. 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, ἐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε 1234. 10.

θεώρημα res, quae seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι 247. 21.

θεωρία collegium a ciuitatibus ad ludos publice deputatorum. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ ἑλλάδι πανηγύριας ἀποστέλλειν 256. 14. pompatica sacrorum processio. ἀποσῆναι τῆς πατρίδι θεωρίας 380. 21. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ νεμέᾳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως 552. 6. ἡ θεωρία ἐκ ἐδόκει ἐξ ἴσα ἅπασι τοῖς δικασταῖς εἶναι verebar, ne non omnes pariter iudices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere 1055. 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων 1393. 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id est θεωρέμενα μένει ἀκίνητα] cum spectantur, manent immobilia 1406. 3.

θεωρικὸς] τὸν περὶ τῶν θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμον λύσατε 31. 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι

Digitized by Google

δῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37. 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες 141. 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος 243. pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα 264. 10. ἦκε, παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικὸν 1091. 24. ἀπῆλθε τὸ θεωρικὸν ἐ λαβών 1091. vlt. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά 1346. 18.

θεωρὸς] θεωροὺς εἰς τὰ πύθια πέμψαι legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et eius personam repraesentarent, donaque a ciuitate missa offerrent vna cum sacris 380. 20. θεωροὺς αἱρετοὺς ἐννέα πέμπειν κελεύει 531. 17.

θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407. 16.

θηρίον] τὸν καταράτου τούτου ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων in me instigantibus atque immittentibus 332. 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico saeuo. ἐκ δὲν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δεδλεῦον 745. 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία 772. 6. ἀδὲν ἤδει οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις. [subaudi aut ὢσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις.] 925. 14.

θησεῖον aedes Thesei 270. 8.

θητικὸν [scil. ἀργύριον] tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro iure incolatus, et pro venia, quaestum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι 1067. 27.

θίασος collegium certa quaedam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, iubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lasciuientium. τὸν καλὸν θιάσου ἤγαγε διὰ τῶν ὁδῶν 313. 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύσοις ἀνθρώποις κυλινδούμενον 403. 19. θιάσους συνάγειν 431. 25.

θλίβων τὰς ὄφεις τὰς παρείας 313. 25.

θνήσκειν]

Digitized by Google

Θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; ἐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ 43. 15. τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τὰς τοιάτας ἀποστόλας 53. 10. τὰς τεθνεώτας ἐξὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330. 5. τεθνᾶσι τῷ φόβῳ 366. 26. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν τεθνεῶτα in iudicio veſtro mortis damnatum, extremum luiſſe ſupplicium 383. 19. τεθνεῶναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βέλομαι 138. 7. τεθνᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [ſcil. πρὸς χάριν] κολακείας 127. pen. ἐγὼ δ' ἐδέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε etc. 434. 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488. 21.

Θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γεγράφαντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι 358. 16.

Θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442. 14. Θ. περιέσθαι 583. 20.

Θόλος] δύο ἔτη διετράφη ἐν τῇ θόλῳ 419. 26.

Θορυβεῖν admurmurare cum ſignificatione laudis et aſſenſus. καί μοι μὴ θορυβήσῃ μηδείς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ 60. 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται 72. 4. 97. 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπεύδετε 109. 11. πολλὰς ἔφη τὰς θορυβοῦντας εἶναι, [id eſt τὰς συναναῦντας] ὀλίγας δὲ τὰς στρατευομένας 375. 22. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577. 9. θορυβηθῆναι fremitu concionis perturbari, interpellari 1421. 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν ἐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obſtrepitis, nil ideo magis deſinunt oratores concionibus moleſtis vos vexare 1462. 15. ἐγὼ δέ φημι δεῖν (καὶ μή μοι θορυβήσητε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε 167. 4.

Θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τοῦ φανερῶς θορύβου diuerſam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum aſſenſu adſtrepentis 242. 26. θόρυβον καὶ κρότον τοσοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες, ἐποιήσατε 519. 9. τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴσε μὲν ἅπαντες. Aſpines citat p. 696. vlt. contra,

Digitized by Google

tra, θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νυθετεῖ τὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν, ὐδεπώποθ' ὑπεῖξε 798. 19. φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον, θοιμάτιον προέσθαι 583. 20.

θραῦξ conuicium, probrum 664. 11.

θρασύνεσθαι] τῷ Πύθωνι καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272. 20. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτὺς θρασύνεσθαι 1448. 6. θρ. μάτην 1472. 25.

θρασὺς ὤψαι ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι. id est ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασι 314. 26. θρασὺν εἶναι φασὶν, ἐάν τις ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν εἴπῃ 1233. 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441. 19.

θρασύτης] ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406. 3. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες 1452. 20.

θρόνος] Iustitiam παρὰ τὸν τῦ Διὸς θρόνον καθημένην 772. 27.

θρυλλεῖν] ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε 10. vlt. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον 19. 27. πολλὰ λέγοντος ἐμῦ καὶ θρυλλοῦντος 390. 5. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428. vlt.

θύειν ἐπινίκια 380. 22. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων 1367. 1. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369. 25. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθυε 1370. 14.

θυμιατήριον thuribulum 617. 3.

θυμὸς] παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τὺς ἑαυτὸν φιλοῦντας καὶ μισεῖ τὺς τἀναντία 412. 4. θυμὸν ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον 1396. 1.

θύρα] ἐπὶ ταῖς θύραις, ἐγγὺς ἑστωσὶ 140. 17. θύρας ἀφαιρεῖν 762. 3. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13.

θύρωμα] θυρώματα asseres idoneos foribus aedium inde fabricandis 568. 16. vel fores ipsae. τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. die Thüren ausgehoben — 845. 18.

θώραξ] τὸν θώρακα ἀδέποτε ἐνδὺς 558. 14.

ἰαμβεῖον]

ἰαμβεῖον.] ἰαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πεποιημένα 418. 9.

ἰαμβεοφάγος 274. 6.

ἰᾶσθαι] δεῖ — τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γὰρ 170. 1.

ἰατρὸς] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι 37. 25. 1460. 2. ὥσπερ ἂν ἰατρὸς, ἀσθενοῦσι μὲν μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον etc. 307. pen. ὁ ἰατρὸς nomen herois Attici 419. 22. ἔδειξαν aegrum τοῖς ἰατροῖς 1259. pen. ἄλλα καὶ μάρτυρας ἰατροὺς παρέχομαι 1268. 4. ἰατρὸν εἰσάγειν 1158. 5. 1159. 22. ἥρως ἰατρὸς est Toxaris. p. 419. 22.

ἰδεῖν] μηδ' ἣν ἰδεῖν ἅπαντας. id est μηδ' ἣν τὸ τῆς δωροδοκίας πρᾶγμα ἔτω φανερὸν, ὥσε ἰδεῖν ἅπαντας 375. 26. ἐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα 533. 27. probauit, amplexus, secutus est, spectauit. εἶδεν, ἃ ἐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν, ξένην ἔσαν 1369. 26. ἐ γὰρ αὐτάρκης τὸ ἰδεῖν [id est τὸ συνιδεῖν perspicere, intelligere] ταῦτα, ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις τὰς συναιρομένας ὑμᾶς δυνηθῇ 1443. 4.

ἴδιος] τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστε ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312. 4. πόλεις παραιρεμένον βαρβάρες καὶ ἰδίας. ciuitates per se stantes, cum alia nulla rep. graeca foederibus coniunctas 289. 19. ἰδιαίτατον πάντων καὶ σεμνότατον 641. 17. ἴδιον μὴ νομίζειν τῶν τοιούτων μηδὲν, ὃ καὶ ἄλλῳ συμβαίη. priuatum quid, ipsi soli proprium, quod praeter eum alii nulli neque accidat, neque possit accidere 1270. 13. ἰδίαν βλασφημίαν calumniam ad me vnum priuatim pertinentem 1437. 15.

ἰδιώτης] οἱ δεινοὶ et οἱ ἰδιῶται inter se opponuntur 50. 6. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 6.

Digitized by Google

ἱδρὼς] ἐκ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ τοῦ πράττειν 1452. vlt.

ἱέναι] ἐγὼ δ' εἴ τις ἠδίκει με, ἐπὶ τοῦτ' ἦα 1106. 23.

ἱέρεια ἡ Βραυρωνόθεν 1264. 20.

ἱερεῖον] ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pater pro filio, siue adhuc puero, siue iam adulto, siue suo, siue adoptato, fratoribus afferebat, vel in curiam phratriae inferebat 1054. 6. ἐκ ἠθέλησαν ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, ἐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078. 21.

ἱερεὺς reticetur per ellipsin. ὁ τοῦ Διὸς, scil. flamen 531. 16. ἔλαχον ἱερεὺς 1313. 24. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τοὺς ἱερεῖς, καθίσατε τοὺς ἄρχοντας 1461. 6.

ἱεροκήρυξ, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τοῦ βασιλέως γυναικὶ, ὅταν ἐξορκοῖ τὰς γεραιράς 1371. 16.

ἱερομνήμων videtur honos quidam, h. e. magistratus in praecipuis, Byzantii fuisse, cuius nomine annus signaretur. ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχου 255. 20. Item sic appellabantur assessores e graecis ciuitatibus ad concilium Amphictyonicum missi. τῶν παρ' ἑαυτοῦ [a Philippo] πεμπομένων ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων [id est τῶν πεμπομένων ὑπὸ τοῦ τῶν Φιλίππου συμμάχων ὄντων ἐθνῶν] 276. 22. ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον ἐ προορωμένους, τοὺς ἱερομνήμονας 277. 7. τινὰς δὲ καὶ συνήπασαν τῶν ἱερομνημόνων 277. 21. Athenis videntur Hieromnenones perpetui fuisse, velut perpetui assessores, aut consiliarii nouem Archontum, sed identidem non nisi singuli. ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὅσοι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747. 2.

ἱεροποιεῖν εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς 552. 2.

ἱεροποιὸς] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468. pen. hausturn ex aliquo bonae notae lexico rhetorico. in Harpocratione non est, neque in Suida, neque in Vlpiano, neque in aliis Scholiastis

De-

Digitized by Google

Demosth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων ἀθηναίων τρίτον αὐτὸν 552. 6. erat huius magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare vitiosas 570. 7. 1331. 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χώρα 277. 10. ἱερὰν ἐσθῆτα eam vestem appellat, quae ludorum ergo comparata sit atque gestetur 519. 27. ἱερὸς νόμος pars ea iuris attici, quae de iure dierum festorum, praecipue Liberalium, praecipit 525. 18. ἐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων,] ἕνεκα τῆ πλεονεκτήματος, ἀπέχηται 1204. 5. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δῆλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374. 1. τὸ ἱερὸν per excellentiam templum Delphicum 446. 5. ἱερὰ τριήρης 50. 1. 57σ. vlt. ἔδ' ἱερῶν κτεάνων, ἔτε τι δημοσίων 422. 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὺς θεὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποσεσεῖ 702. vlt. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφήσεται 726. 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335. 7. vbi dictio haec proverbialiter est vsurpata. τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ θύειν 1369. 25. ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων per victimas plenum robur adeptas, vel maiores 1365. 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, προδεδώκασι citat Schol. Hermog. p. 145. 10.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὅπλα 1318. 27.

ἱεροσύλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρεῖ 737. 24.

ἱθύνειν ἑορταὶς νόμοις πατρίοις 531. 3.

ἱθύφαλλος 1261. 17. 1262. 6. 1263. 5.

ἱκετηρία] ἐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος 262. 16. 703. 23. ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον 1078. 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρα ἐν ἱκνουμένα 1072. 27, conf. p. 1073. 2. vbi orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἵλεως]

Digitized by Google

ἴλεως] οὐ θεὸς τῶν ἐν ᾅδου θεῶν εἰκὸς ἐστι τυχεῖν ἵλεω 786. 16.

ἰλιγγιᾶν] v. ναυτιᾶν.

ἡμᾶς] ἡμάντα τις φερέτω 402. vlt.

ἡμείρεσιν] χρήματα δ' ἡμείρεσιν ἔχειν 422. 6.

ἵνα cum indicatiuo, loco optatiui, vel coniunctiui. ἵνα ἦν. pro ᾖ, vel εἴη 47. 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφαίνετο 958. vlt. 1273. 10. et 15. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται, ne accidisset 1434. 4. ἵνα ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι 1441. 9. 1444. 14.

ἰοβάκχευσε 1371. 24.

ἴον] ὥσπερ ἴων ἢ ῥόδων ὄντας 615. 11. 755. 16.

ἰὲ, ἰὲ, vox irati vanas minas spargentis 406. 8. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰὲ, ἰὲ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις 784. 19.

ἰπεῖν, kneipen, klemmen, schrauben. ὁρῶν ὑμᾶς ἰπεμένους vos pungi ab aculeato hoc dicto, aegre id ferre 1441. pen.

ἱππαγωγὸς, scil. ναῦς. nauigium comparatum equis per mare traiiciendis 46. 5.

ἱππαρχεῖν 567. 21. 570. 12.

ἵππαρχος erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγὸς in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον 290. 4. ἵππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς ὃ δυνάμενον 570. 5. ἐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους 47. 16.

ἵππευς homo medii ordinis 1068. 1.

ἱπποδαμεία forum Piraeei 1190. 27.

ἱππόδρομος locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ ἱπποδρόμῳ 1155. 9. 1162. 15.

ἱπποθοωντίδαι 1398. 26.

ἵππος] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν 428. vlt. equus, quem quis in vsus reip. sumtu suo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία στρατεία 431. vlt. ἵππον ἐκ ἐτόλμησε πρίασθαι

σθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλέσιος ἔτος, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίου τῶν πομπῶν ἡγεῖτο 571. 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρὸς. homo locuples, qui equum publicum aere suo alit 331. 18. 1046. 8. ἰσηγορίαι] ἐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἱρεμένοις εὔνοι γένοιντ' ἂν 195. 27. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετεσίας ἀφαιρεῖσθαι 555. 16. ἰσηγορίαν πρῶτον καταστησάμενος τῇ πόλει Theseus 1397. 24.

ἰσομοιρεῖν ἁπάντων 1172. 27. 1176. 12.

ἴσος] ἐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὔνους [τοῖς ἑαυτῷ συμμάχοις] σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων 61. 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου 101. 21. 137. 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις 145. 2. ἐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος 147. 27. ἐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν ἔσαν 179. 21. ἐν πολέμῳ ἐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179. vlt. ἐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι 226. 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκροατὴς 227. 23. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ 442. 15. ἴσα et ὅμοια copulantur. ἐ μέτεσι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τὰς πλουσίας τῶν ἴσων, ἐδὲ τῶν ὁμοίων 551. 9. τῶν ἴσων μετέχειν [scil. γερῶν, vel τιμῶν, vel δικαίων, τοῖς ἄλλοις πολίταις.] 786. 21. ἅπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ ἡμῶν γένησθε ἀκροαταὶ 844. 8. τοῖς εἰδόσιν ἐβελόμην ἐπιτρέπειν, τοῖς ἴσοις. aequis arbitris, neutri parti magis studentibus 1274. 10. ἡνίκα συνέβαινεν εὐτυχεῖν Ἀρισολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἅσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν 1120. 21. τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδενὶ μηδ' ἐξ ἴσου χρῆται 1121. 8. ἴσης ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454. 7. τὸ ταὐτὰ ποιεῖν ἴσον φατὲ, ὥσπερ ὑπὲρ σωμάτων ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπέμενοι 1477. 27. πῶς ἴσον ἐστὶ, τὸς μὲν ἄρχειν, οἷς μηδὲ λέγειν ἔξεστι, τὸς δὲ δεδέσθαι, ὧν ὁ πατὴρ πολλὰ χρήσιμος ὑμῖν ἦν 1478. 23.

ἰσοτε-

Digitized by Google

ἰσοτελὴς Athenis commorans peregrinus, non ciuitate quidem donatus, ep tamen priuilegio, vt pares cum ciuibus contributiones, neque maiores, dependat 466. 6. 912. 28. 920. 10.

ἵστασθαι κατὰ τὸ συμφέρον. ſtare a parte emolumenti, facere cum ea parte, quam amplecti magis expediat 283. 17. ἆρ' οἴεσθε ἔτι ςῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293. 15. τὴν θύραν παπῶς ἐςηκυῖαι ἐξέβαλε 1158. 16. ἐκ ἔσθ' ὅπως ταῦτ' ἄνευ μεγάλης τινὸς [ſcil. κακῆς, vel πόνου, vel διαφέροντος] ςήσεται [id eſt παύσεται, σχήσεται.] inſiſtat, deſinat 1450. 4. ἐκ ἐνταῦθα ἔςηκε τὸ πρᾶγμα. es bleibt dabey nicht 547. 24. In actiuo ἱςάναι. χορὸς 530. 27. πρεσβυτῆρας καὶ χορὸς 1072. 21. ὠραίων βρομίῳ χάριν 531. 5. τὰς ὥρας 879. 11. et 27. ponderare, librare. ὁ γὰρ ἔμελλεν ὁ ποιητὴς αὐτὸς τὸν χαλκὸν ἔτ' ὀίσειν, ἔτε ςήσεσθαι 1200. 1. ἂν γὰρ ὥσπερεὶ ζυγὸν ἱςῆτε 1461. 17. pro παρισάνειν. ὁ θητὴς ὥσπερ εἴθιςο φύσις ἴσασα 1405. 22. οἱ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ςήσαντες τρόπαια 569. 17. τὸν νόμον γράψαντες ἐν ςήλῃ λιθίνῃ, ἔςησαν [ſcil. ταύτην τὴν ςήλην] ἐν τῷ ἱερῷ 1370. 25.

ἴσιον] ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἴσιῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6.

ἰσορία] μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἰσορίας τῶν κοινῶν 275. 27.

ἰσχύειν] ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ 20. 26. εἰ [πόλις] συμμάχων εὐνοίᾳ πιςεύει, καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146. 20. τὸν καιρὸν ἰσχύειν, καὶ ἄνευ τῆ δικαίᾳ, τὸ συμφέρον πράττειν. rationes temporis hoc valere efficere, vt, vel inſuperhabito aequo et iuſto, id agatis, quod e re veſtra eſt 214. 5. καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς, ἐκ τῆ πρότερος λέγειν, ὁ διώκων ἰσχύει 227. 19. ἄνδρα θητὸν, καὶ διὰ καιρές τινας ἰσχύοντα 358. 16. ταῦ-

Digitized by Google

τα δήπε τὰ δίκαια καὶ κατὰ σὲ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416. 20. ἰσχύει τὸ ὀφείλειν κατ' αὐτῶν 791. 20. ἰσχύει τοῦτο τὸ δίκαιον ἐν πᾶσι 983. 18. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων πρὸς ὑμᾶς ἰσχύει πλέον 990. 21. ἔτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit ius et fas, quam fiducia loquendi 1340. pen. πονηρία καὶ ἀναίδεια ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478. 27. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11.

ἰσχυρίζεσθαι] ἐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ 901. 8. ἐκ ἐπιεικὲς ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020. 21. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι. id est πιστεύοντες 1181. 16. ἔσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἰσχυρίζοιτο πρὸς ταῦτα 1020. 25.

ἰσχυρὸς] οἰκίας καὶ πλοίε τὰ κάτω ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21. 15. ἢ φρασάτω μοί τις, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν 36. 12. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας 537. 16. ἰσχυροὶ ὑμῖν [id est ἐν ὑμῖν, vel δι' ὑμῶν] οἱ νόμοι εἰσὶ, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις 586. 8. ἰσχυρὸν arcanum status. τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν εὑρήσετε ὑπὲρ τοῦ δήμου κείμενον 597. 1. ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καταλύοιτο. eorum, quae sunt reip. praesidia firmissima 748. 6. ἰσχυροτάτη μαρτυρία dicitur ἡ βάσανος tortura seruorum 1141. 25. ἐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441. 19. εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον 1201. 19.

ἰσχυρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν 760. 21. vbi opponitur τῷ ἠπίως καὶ φιλανθρώπως κεῖσθαι.

ἰσχὺς] ἰσχὺν ἐντιθέναι de alimentis robur corpori ingerentibus 37. 25. 1460. 3. ἰσχὺς τῶν νόμων quae sit 586. 2. εἰ δὲ δαίμονός τινος, ἢ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο.

ἴσως

ἴσως aequaliter, aequali iure. τὰ πρὸς τὸς θεὸς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35. 26. ἐξ ἴσου [id est ἐξ ἴσου] ἐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτὸς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151. 4.

ἰταμὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τομὸν καὶ πλεονεκτικον 777. 3.

ἰταμῶς πολιτεύεσθαι 106. 24. ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ 413. vlt.

ἰχθὺς] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν 412. 23.

ὄχνος] ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα ἡ μνήμη 1393. 27.

καδίσκος] καδίσκων τεττάρων τεθέντων 1053. 3. ἐνέβαλον εἰς τὸν καδίσκον 1302. pen.

κάδος] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων 558. 17.

καθαίρειν τὸς τελεμένους 313. 16. τὸν δῆμον a piaculo contracto per funus in publico proiectum 1069. 11. τὸς ὄρχεις τὸς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν [scil. οἱ ἱερεῖς τὴν βουλὴν] ὅταν εἰσιένας [scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [scil. εἰ πρυτάνεις] 1269. 10.

καθαιρεῖν] ἔτως ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τέτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν 20. 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη 429. 6. καθαιρεθέντων τῶν στεφάνων 616. 10. 756. 20. ἐν ὁδῷ καθελὼν 637. 3.

καθαίρεσις τῶν στεφάνων 755. 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ professi, vel praecise, abrupte, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis 294. 11. ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη 304. 22. τοῖς κ. ἀτίμοις quocunque tandem modo 779. 6.

καθαρεύειν] ἀγνεύω τῶν μὴ καθαρευόντων 1371. 22.

κάθαρμα homo impurus, piacularis 269. 26. τὸς μὲν καθάρματα, τὸς δὲ πτωχὸς, τὸς δὲ ἐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι 574. 14. καθάρματα τέτῳ πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοὶ, καὶ ἐδὲ ἄνθρωποι 578. 19.

Digitized by Google

καθαρὸς] ἂν καθαρᾷ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ. si rationes acceptorum et expensorum inter se constent, vt neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat, *dass eins mit dem andern rein aufgeht* 303. 22. καθαρὰν εἶναι γεάψας τὴν θάλασσαν. dandam esse operam, vt mare a piratis purgetur 1339. 9. cui cruore humano manus non sunt pollutae. τὸν τέτων τινὰ ἀποκτείναντα καθαρὸν εἶναι 122. 17. καὶν καταλεύσαντες αὐτὸς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρὲς νομίζω 362. 4. καθαρὰς χεῖρας ἐκ ἔχοντες 719. 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρὸν 983. 19.

καθαρσις αἵματος πάνυ πολλή μοι αὐτομάτη συνέβη. euacuatio, deiectio 1260. 25.

καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς bona fide, sancte, caste, integre, incorrupta cum religione, ἀνθεκτήκει Φιλίππῳ 127. 25. καθαρῶς δηλῶν plane docere 159. 1. κ. ἐπεδείχθη 271. 5. κ. παλῖται 1315. 25.

καθέζεσθαι] ἐκαθέζετο διαιτητὴς 1360. 8. κ. εἰς τὸν κεγχρεῶνα. otiari, feriari, cessare ab opere faciundo 974. 16.

καθειργειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς 37. 8.

καθεκτὸς. compescendus 515. 11.

καθέλκειν τριήρεις 29. 25. 108. 17. 217. 18. 1207. 11. 1455. 26. *vom Stapel lassen.* ὄχεται φέρον [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμὸν 60. 6. ἔτοι δ' ἐδὲ καθείλκυσαν. scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα 1229. 11.

καθήκειν] ὅσις ἐκ ἡξίει τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτῷ ποιεῖν 141. 11. ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις 1371. 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις 1372. 8.

καθῆσθαι desidere, nil agere 24. 20. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες 25. 10. κύκλῳ παντοχῆ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται 43. 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι, vos, qui in concione sedetis, vt stantes oratores

Digitized by Google

tores et ad vos verba facientes audiatis, eorumque auctoritates perpendatis 66. 12. εἰ δ' ὅ, τι βέλεται ζητῶν ἕκαστος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν 130. 10. ἐξ ἴσης κάθησθε ἀκροώμενοι 151. 15. ἐκάθηντο τρεῖς ὅλας μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ 235. 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ 389. vlt. καθήμενον ἴσε τοῦτον [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης 1111. 28. τοὺς καθημένους ὑπὲρ τῶν νόμων. ad iudicandum 1329. 18. ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου καθῶνται prostibula 1367. 25. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπείληφεν εὐτυχῆ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πράττων, καὶ πονῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, ηὐτύχει 1466. 10.

καθιέναι] θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442. 14. λογοποιοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθίεσαν 704. vlt. λόγον 858. 10. clam furtiue emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes.

καθιερεῖν] ὅθεν ἡ κιρραία χώρα καθιερώθη 277. 6. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Mineruae esse donaturum 1204. 12.

καθίζειν. iudicandi potestatem dare. ἄν τε πεντακοσίους, ἄν τε χιλίους, ἄν τε ὁπόσους δὴ ἡ πόλις καθίσῃ 585. antep. περὶ τῶν νομοθετῶν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται 706. 23. 708. 1. καθιεῖ ἡμῶν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάστῳ τούτων δικαστήριον 997. 23. ἐὰν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ 532. 20.

καθισάνειν] κατεσήσαμεν Φίλιππον τηλικοῦτον 11. 25. τοὺς δὲ κατασήσας τῶν βασιλέων 13. 2. νομοθέτας καθίσατε 31. 10. ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν καταφαθῆναι 80. 6. in duci in maris arbitrium atque velut in prouinciam a legitima potestate immitti. καθισᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta] 92. 18. κατασήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν 271. 10. καθισάναι ἑαυτοὺς εἰς λόγους περὶ τῶν

Digitized by Google

πεπραγμένων 351. 16. ἀντὶ δὲ τῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασαθῆναι celebrari, rite peragi 446. 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν συνῆλθε, καὶ τὰ πράγματα κατέστη. ad quietem et priſtinum ſtatum redierunt 460. 14. κατασήσασθαι πρός ἐμε τὸ πρᾶγμα. actionem aduerſus me detorquere 543. 15. ἐπὶ λόγοις μεμηχανημένοις καὶ μάρτυσιν ἃ τάληθῆ. μαρτυρεῖν εἰθισμένοις τὸ πρᾶγμα κατασήσας 860. 22. κατέστησε τὰς ἐγγυητὰς 890. 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθισάντας ἑαυτὰς ὑποκινδύνους 1032. 17. εἰς τὸ αὐτὸ καθισάνεν in ſtatum priorem reſtituere. καθίσασθαι εἰς λόγον 1234. 5. πρὸς τὰς καθεσηκυίας τιμὰς τῦ σίτυ γράμματα ἔπεμπον prout eſſet quoque tempore pretium annorum 1285. 11. ἀπαγγελῶντα τἀνθάδε καθεσηκότα rerum qui nunc eſſet ſtatus 1285. 25. ὡς εἴ τις ἐκ τῦ καθεσηκότος κόσμυ τὸ φῶς ἐξέλοιτο 1396. 15. ἐναντία τῇ καθεσώσῃ πολιτείᾳ δημηγορῶν 1420. 5. τῶν τοῖς καθεσηκόσι συνηγωνισμένων rerum conſtitutioni praeſenti 1464. 18. εἰς ὑμᾶς κατέσην. ad vos prodii, coram vobis adſtiti 1030. 3.

καθομολογεῖν condicere, recipere 1287. 13.

καθυποκρίνεσθαί τινα hiſtrionicis declamationibus, geſticulationibus et praeſtigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere 449. 16.

καθυφιέναι. καθυφίεσθαι remittere aliquid de ſtudio ſuo, patique, ſeu per mollitiem ſegnitiemue ſuam, ſeu in gratiam alterius, aliquid ſuorum ſibi eripi, aut elabi 30. 24. colludendo et conniuendo alicui aliquid iniuſtum indulgere 206. 17. τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύομαι. 262. 12. καιρὸν καθυφιέναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις 343. 3. κ. τὸν ἀγῶνα πεισθεὶς ἀργυρίῳ ὁπόσῳ δήποτε. omittere, ſinere in obliuionem abire 526. 26. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τῦτον 563. 19. καθυφέντων τῶν κατηγόρων. den Proceſſ ſinken, fallen, liegen lieſſen 652. 21. καθυφῆκε τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, ſi-

uit al-

Digitized by Google

uit alterum meae ſororis furari dotem atque interuertere 854. vlt. *περὶ ὧν καθυφῆκας, — ὁμοίως σε ὠφλισκάνειν, ὥσπερ ἂν αὐτὸς ἔχῃς* 855. 4. *ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως.* quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et ſciens patiatur, neque indicet, ex eo quaeſtum facere 1323. 22. *καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς πεποιηκότα τι τούτων* — 1325. 15. *πολλὰς ἑτέρας* [ſcil. *γραφὰς*] *προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε* 1333. 3.

καὶ reſpondet interdum latino *vel.* vt in illo *τὸ δυσμεχώτατον τῶν Φ. πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιστον.* id eſt, *ἃ μόνον ἀ κακόν ἐστιν, ἀδὲ χαλεπὸν, ἀδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον*, ſed vel ſaluberrimum quoque 10. 9. redundat eleganter initio orationis. *καὶ θεάσασθε* 542. 11. item in *ἀδέπω καὶ τήμερον* 543. 27. initio pſephiſmatum legumue 723. 12. *καὶ γάρτοι.* pro *τοίγαρτοι* 744. 9. *καὶ δὴ* formula argumentandi, et dubia obmouendi. item in conceſſione ficta petiti. *καὶ δὴ λέγει.* fingamus, ponamus tantiſper eum haec ita diſputare 856. 15.

καινὸς] *λέγεταί τι καινὸν; γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ ἀθηναίοις καταπολεμῶν* 43. 7. *ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσαι καινότερον, ἐὰν ἐμοὶ ὁμολογήσητε πολεμεῖν.* neſcio, neque comminiſci poſſum, quid tandem poſſitis agere, aut inſtituere nouum, nondum auſum, ſi bellum aperte mecum geratis, qui iſta in pace audeatis 160. 2. *τραγῳδοῖς καινοῖς.* et eodem ſignificatu *τραγῳδῶν τῇ καινῇ* [ſcil. *ἐπιδείξει*] 243. 17. 244. 1. *καινότατον δ' ἔστι πάντων τὸ γιγνόμενον* 1293. 10.

καινοτομεῖν] *μηδὲν καταλύηται, μήτε καινοτομῆται* 1370. 24.

καιρὸς] *καιρὸν παραπεπτωκότα ἀφεῖναι* 11. 5. *νῦν δὲ καιρὸς ἥκει. τὶς ἔτος; ὁ τῶν ὀλυνθίων* 11. 26. *τὴν*

Digitized by Google

ἐκείνε ἀκαιρίαν καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας 16. 4. εἰ Φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρὸν 16. 9. καιρῷ πρὸς τοῦτο παρέσῃ 20. 13. μηδένα καιρὸν μήθ' ὥραν παραλείπειν 24. 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτῶ καιροῖς ἐφορμεῖν 30. 19. μὴ γενέσθαι [scil. hanc pacem], μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρὸν 60. 16. ἂν καιρὸν λάβητε 70. 15. ὃ βέλεται τοῖς ἑαυτῶ καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100. 9. τὸν καιρὸν ἑκάστε τῶν πραγμάτων ἐκ ἦν πρίασθαι 120. 26. πέρα τῶ καιρῶ magis, quam expedit 208 7. νομίζετε τὸν καιρόν [die Zeitumſtände] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τῶ δικαίε τὸ συμφέρον πράττειν 214. 5. ἐμὲ ἔτε καιρὸς, ἔτ' ἄλλο ὁτιῶν ἔπεισε. citat Schol. Herm. p. 175. v. p. 325. 8. εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τῶ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς ἀεὶ πάρεσι τοῖς εὖ φρονῶσι 241. 23. τὰς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιρὰς, ἐχὶ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν 327. 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι 343. 2. καθυφιέναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι 343. 3. σώζειν καιρὸν recuperare oportunitatem amiſſam 343. 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει 343. 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιρῷ τοῦτο γένοιτο. e re, oportune. 424. 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον 350. 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται 506. 27. κἂν τις ἂρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς tempus calamitoſum, aduerſum, ἐκ ἀπορήσετε τῶν ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν 508. 5. ἄχρι τε aliquousque καὶ Φιλεῖν οἶμαι χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρω τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας neutra in parte modum verum et iuſtum migrantes 660. vlt. παρὰ τὰς μεγίστας καιρὰς temporibus maxime ſuſpicioſis, vbi ſalus publica ſummum in periculum adducta libratur in ancipiti, vbi ſumma res agitur, aut ſeruandi, aut amittendi omnia. 470. 12. ὑμεῖς ἐποιήσασθε ἐν καιροῖς

Digitized by Google

καιροῖς τισι Ἀρ. πολίτην propter rationes quasdam politicas, pressi necessitatibus quibusdam, quibus seruiendum esset 666. 18. καιρὸς res, quam quis sibi esse, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιρὸν περιποιεῖται 681. 21. ὃν [scil. καιρὸν] ἐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε 681. 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιῶται oportunitatibus rei bene gerendae 805. 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τὰς χρησίμους ἐξετάζετε 918. 18. ἀπολείπεσθαι καιρὸν oportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918. 19. ὡς ἐν καιρῷ ἔκασα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει 1206. 18. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν 1413. 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς 1445. 3. καιρῷ τινι ληφθείς correptus, oppressus, καὶ ἐκ ἀδικήματι 1470. 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὁρῶν — δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι 1463. 10.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν. id est φυλάσσει τὰς τῆς πόλεως καιρούς observat reip. tempora, seu prospera, seu aduersa, iisque seruit et in rem suam vtitur 678. 17.

κακαγγελεῖν mala nunciare 315. 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται 524. 22. 540. 21. 1262. 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτῶν ὀνειδίζοντά τινι 1308. 3.

κακηγόριον] κακηγορίας δίκην αὐτῷ ἔλαχεν 544. 18.

κακία opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignauia, ignobilis, deiectus, degener animus 247. 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν 319. 8. ἃ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βεβαίους ποιεῖται ἥττας 1448. 1. λοιδορίας, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτε λέγεται, δείκνυσιν 1486. 4.

κακίζειν τὴν τύχην 327. 22. probris infectari, increpare, obiurgare 538. 12. 1257. 24.

κακο-

Digitized by Google

κακοδαιμονεῖν furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονῆσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίας 93. 23.

κακοήθεια 542. 11.

κακοήθης 228. 26. 670. 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι 251. 22. δεινὸς ὁ κακοήθως 1407. 22.

κακολογεῖ citat e Demosthene Iulius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449. 4. κακονούστατον ἀνθρώπων ἁπάντων 623. 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας 1412. 25. τὴν κακοπ. τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471. 18.

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον 1188. 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφῖκται πάντων. studium eius et contentio mala conciendi; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi 800. 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θράκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν 100. 21. 135. 17. ἑτέρῳ, ὅτῳ κακὸν δώσομεν, ζητεῖν 230. 16. ὅσις κλέπτης ἀλλοτρίων κακῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι 1119. 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλοντο τὰ ἐλάχιστα 1334. 18. κακὸς ignauus, imbellis, timidus 1457. 3. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum 313. 19. κακὰ ὁμῶς ζητὰ καὶ ἄζητά τινι εἰπεῖν 397. 26. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνεῖν 848. 4. εἴπερ μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει 904. 25. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν 932. 7. κολάζειν τὰς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους 942. 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, ἐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες 1050. 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν 1139. 10. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τούτου ἔλθοιμι. titulo malae fraudis, versutiae, impostura, hunc aggrederer actione forensi 1201. 7.

κακῶν τὰς γονέας male habere et tractare 719. 22.

κακῳρ-

Digitized by Google

κακουργεῖν] κακουργῶν τὰς νόμους εἰληπται corrumpens, adulterans, latronis in modum ſpolians, et contruncans 721. 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν 878. 5. πάντες ἀποσκάπτειν τῷ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν 766. 20. τῷ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, ἐδεῖτο λέπτου 1111. 2. de furibus et latronibus praecipue vſurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσί τινας ἐντυγχάνοντας 1342. 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστον 763. 24.

κακούργημα] ἐπέμενεν ἐπὶ τῷ κακουργήματος 727. 27. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτῷ κακουργήμασι 749. 5.

κακουργία] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730. 12.

κακοῦργος fur, ſicarius, graſſator in compitis et ſemitis, latro, pirata. κακοῦργοι ſunt in numero eorum, quos ſtatim, indicta cauſa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατραλοίαις, τοῖς ἀνδραποδίστοις 732. 14. Φυλακήν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι 1339. 4. vbi piratae deliguantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτὸν ἔχοντας τὸν ἕλληνας [id eſt κακόνους καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπόπλως ſchwürig, miſsvergnügt, übelgeſinnt] καὶ ϛασιαϛικῶς 245. 19. ἄμεινον τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια die an gut Futter gewöhnt war. non parce, neque ſordide, tenuiter, ieiune victitare 1359. 12. κακῶς ἔχει τὰ πράγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δέοντων 1440. 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνου χώραν. θύρα κακῶς ἐσηκυῖα 1158. 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [ſubaudi τῶν γονέων] νόμοις ἔξεστι τότε ἔνοχος 141. pen. ἐάν τις ἀλῷ τῆς κακώσεως τῶν γονέων [ſubaudi γραφῇ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ 732. 20. κακώσεως [ſubaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀποφέρειν 1332. 13.

καλα

καλαμίτης ἥρως 270. 10.

καλεῖν] ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει, ὃ μόνον οὐκ, ἀλλὰ καὶ — 285. 21. de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causae dicendae ergo, vocantibus, vel admittentibus 406. 27. 407. 5. ὃν ὑπακοῦσαι καλέμενος ἠθέλησας 434. 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τοὺς θεοὺς ἅπαντας 274. 24. κληθέντες ἔτοι πρὸς Ξενόφρονα ad coenam inuitati 402. 15. qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad eiusmodi permutationem citaret 1040. 10. ἐκαλεῖτο τὸ μὲν ὄνομα appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium 1301. vlt. 1302. 9. καλουμένης τῆς γραφῆς cum actores, vna cum reis actionis, ad iudicem citarentur 1336. 10. κάλει παῖδα. vox heri seruo stomachantis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc seruum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet 402. pen. καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324. 12.

καλινδεῖν] ἐν θυάσοις καὶ μεθύσοις ἀνθρώποις καλινδούμενον 403. 19.

καλισρεῖν] Harpocr. ex orat. Dem. in Euergum et Mnesibulum citat ἐκαλίσρων.

καλισρεῖν θύοντας Διὶ ὑπάτῳ 1072. 17.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων 35. 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403. 26.

καλοκαγαθία 1453. 1.

καλὸς] ἐδαμῶ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τῇ πόλει 185. pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246. 4. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, σὲ Φανοί, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252. 9. τὸ τῦ Κεφάλε καλόν [locus gloriandi] ἐστιν εἰπεῖν μοι 311. 4. conf. 310. pen. τί δήπου φήσομεν καλὸν. scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum

rioſum modo praetextum proferemus 661. 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ 1433. 9. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γέγονε τὰ ἱερὰ 1460. 12. et 17. ironice. καλὴν γε νῦν ἀπειλήφασι χάριν 128. 2. καλήν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι. da würden wir ſchon recht angekommen ſeyn. da würden wir eine ſchöne lange Naſe davon getragen haben 660. 20. φύσις ἐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλὴ idonea, prona, facilis 1411. 10.

καλῶς ποιοῦντες ὑμεῖς τὸς καιρὸς κεκόμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito veſtro 304. 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. et quod diuites ſint, id vero laudo congratulorque 582. 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι 1172. 5. 1175. 19. 1180. 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν 1428. 5. ἐ δὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς decorum eſt 662. 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τιθέσθαι 664. 22. καλῶς. recte ais. audio 998. 24.

κάμηλος] τί τοῦτ' ἔστι πρὸς διακοσίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἄγειν 185. 22.

κάμνειν] ὅσε γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρεῖναι κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364. 13.

καινοφορεῖν 1072. 22.

καινὸν 618. 7. 1371. 16.

καινῶν] ἃ τοῖς πρότερον ἔλεγσιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, ἀνατετροφότες 324. 27.

κάπηλος πονηρίας 784. 7.

καπνίζειν αὐτὸς φήσαντες ὑποποιουμένους τὸς παῖδας. aientes ſe fumo ſuffocari, a pueris noſtris excitato, coenam apparantibus 1257. 15.

κάπρος] ςὰς ἐπὶ τομίων κάπρε 642. 18.

κάρη ςεφάνοις πυκάσαντες 531. 5.

καρκίνος. morbus. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκίνον, ἢ φαγέδαιναν — 798. 23.

καρ-

καρπὸς] ταύτης [τῆς μελέτης] τὸν καρπὸν ἔδει καλὸν καὶ γενναῖον καὶ πᾶσιν ὠφελίμως εἶναι 328. 18. καρποὶ, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι 1390. 10. ὑφαιμοι οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνοντο 1157. 2.

καρπᾶσθαι λιμένας καὶ ἀγορὰς 15. 20. τὴν οἰκείαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16. 18. 17. 10. 71. 2. τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας 419. 19. τότε τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρπᾶται 478. 2. δι' ἀπλησίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614. 7. 754. 12. π. πλεονεξίαν 662. 6. καρπώσασθαι ἔδοκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς 814. 19. λαβόντες ὡς αὐτὸς καὶ καρπωσάμενοι δέκα ἔτη τὸν ἀνθρώπους 821. 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν χρόνον διατελεῖς 1045. 14. καρπᾶνται τὰς ὠφελείας ἰδίας 1232. 2. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα 1283. pen. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης 1351. 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τὸν τὰ κοινὰ βουλόμενος καρπᾶσθαι 1460. 23.

κἄτα pro καὶ ἔτα. et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu. κἄτα διέψευσαι 15. 13.

κατὰ cum Genitiuo vniuerse *de*, siue ad laudem rei, siue ad criminationem, reprehensionem, notam. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. summa laus, quae de vobis praedicari possit 68. 2. τὴν ὁμοίαν ἐποιήσατο πίστιν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. aduersus eum 646. 4. μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. de Thebanis 367. 4. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. ad omnes pertinet, omnibus commune est 503. 13. καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος ἃ τὰ κράτιστα ἔγνωκεν *in* vel *de* vna sola quapiam re non optime censuit 1412. 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βέλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι] 1429. 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασκεύασε ἑκάστοις 1464. 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντὸς

παντὸς τῦ χρόνυ σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore. h. e. rationem a vobis haberi velim etiam vniuersi postmodum futuri temporis. vel, quod attinet ad futurum tempus. *in Absicht, in Betrachtung, in Beziehung auf* — 615. 27. 756. 5. 2) *per* in formulis deierandi, per alicuius caput. ὤμνυε κατ' ἐξωλείας iurans dixit, si sciens falleret, velle, vt dii male se perdant 553. 17. 554. 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμόσαι ταῦτ' ἂν [subaudi αὐτὴν] ἐθέλειν — nemo vestrum existimet, velim, matrem nostram vnquam commissuram fuisse, vt per capita nostra, qui sumus eius liberi, deieraret 852. 19. φασὶ γὰρ παρασησάμενον τὰς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τέτων ὀμεῖσθαι καὶ ἀρὰς τινας δεινὰς ἐπαράσεσθαι 1268. 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ peierat, sciens et volens, tametsi periurium excidio suo sanxisset 1305. 12. Pertinet huc quoque dictio εὔχεσθαι κατὰ νικητηρίων rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et praemiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum 1467. 1.

Cum accusatiuo. inseruit κατὰ formandis tum genitiuis, cum plures genitiui concurrerent, alii ex aliis nexi; vnde exstituram seu orationis perplexitatem, seu asperitatem soni, alterum genitiuum duorum accusatiuo mutant, addentes κατὰ. vnde similis exsistit dictio nostrae, *in Ansehung*. vel reddi potest per, *quod attinet*. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα. id est τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλ. vestra delicta, a parte vestra profecta. *von eurer Seite* 26. 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodiae maris 80. 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est τῷ παρ' ἑαυτῦ, aut ἀφ' ἑαυτῦ φ. terrore sui 341. vlt. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαρρεῖν. id est τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse 1299. 14. 2) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον

ἰσαμένων. facientibus cum eo, quod expedit 283. 17. 3) *in.* τὰ τῆ πολέμῳ ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι 10. 13. potest huc quoque referri dictio τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς ἐν θαλάττῃ 80. 17. 4) *secundum, iuxta*, ex formula vel cautione praescripta. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο 791. 5. 5) *per. nach.* ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι 117. 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. singulis quibusque prytaniis honore defunctis 1353. 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ mercede diurna, diaria 1382. 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμὰς] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον. vniuersae talentum ferme foenori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *bey, oder zu* 817. 1. διελάμβανον τὰς ἄρτους κατ' ὀβολόν. obolatim, per obolos singulos 918. 9. καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι *sie liessen sich das Getrayde zu halben Metzen, halbe Metzenweise, zumessen* 918. 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι sigillatim, vnumquodque eorum seorsim, per singula eundo 230. 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει 782. 22. quod idem est, ac si dixisset παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. vt καθ' ἕνα sit aduerbialiter vsurpatum, pro *viritim.* bene habet ille locus. 6) *pro.* γεγένασι καθ' ἑαυτὰς ἕκαστοι pro se quique, seorsim ab aliis 145. 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro sua virili parte, tanquam priuatus, miles gregarius, non imperator 482. 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. *als er nun schon aus seines Herrn Dienste ausgetreten war, und seine eigne Handlung, für sich selber, unter seinem eignen Namen, und auf sein eignes Risco, angefangen hatte.* 945. 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me vnum hominem veniret 1210. 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς 1473.

15.

Digitized by Google

κ. 7) pro modo, in comparatione rerum inter se. μεῖζον φερτίον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀφαίμενον. quam pro suis viribus. quam ferre posset 156. 5. εἰ δὲ τῳ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους 171. 9. quam pro mea persona. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. multo maiora, quam quae comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli praestiti 409. 14. πολλὰ καὶ γαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, ἃ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας, non tam ieiuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia praestitae 569. 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὅ, τι ἐκτίνη quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret 1338. 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea *de* re, de qua identidem deliberatio proposita, et consessus indictus fuisset 706. 23. 715. 5.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας πυθῆ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλέα 428. vlt. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. καταβῆναι εἰς τὸν πειραιᾶ 1238. 16. κατέβη ἐξ ἀρείου πάγου 1373. 8. de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente 169. 24. κατέβη μάλα σεμνῶς [scil. ἀπὸ τοῦ βήματος] 348. 9. καγὼ καταβαίνω 351. 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος 375. 20. vbi est integra dictio. καταβὰς e concione domum reuersus 782. 22.

καταβάλλειν prosternere. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13. ἐδὲ σπέρμα δεῖ ἐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων 748. 13. 2) dependere, numerare pecuniam debitam. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον 712. vlt. τοὺς ἐκ τῶν νόμων προσόδους ξημίας κ. 727. 4. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια κατ. εἰς τὸ βουλευτήριον 730. 27. 1353. 22. 3) deponere,

Digitized by Google

aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. ἡ μαρτυρία κατεβάλετο ἐνταῦθα 921. 4. τῶν νόμων ἐκ ἐώντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλεσθαι. operam dare et ita comparare, vt monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur 243. 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem iam proposuisset, tulisset, eius auctor factus esset, ἐὰν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam finere iacere et in obliuionem abire 260. 24.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ 629. 23. ἂν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως 636. 2. καταβεβλαμμένον οὐδὲν ἄξιον λόγου 1278. 8.

καταβολὴ pensum praestandum, pensio quaeque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. *Tagezeit, Termin.* καταβολαὶ τῶν τελῶν 731. 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο δεῖς 791. 21. καταβολὴν τῇ πόλει τῇ μεταλλε 973. 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν 1353. 22. ἐπέσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484. 17. 2) tempus quodcunque orbe suo circumacto recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum interualla increscentis. ὥσπερ περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετῦ, ἢ ἄλλο τινὸς κακῦ 118. 20. velut pensio quaedam aeraria stata die dependenda.

καταβραβεύειν τινὰ nequam artibus aliquem circumuentum euertere 544. vlt.

κατάγειν τὰ πλοῖα piraticam exercere, naues ex alto ad litus deducere, cogere inuitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipsae tendebant, finere procedere; siue vt illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, siue, vt cogas tibi certa vectigalia depedere. *das Stapelrecht ausüben, aufbringen.* βυζαντίοις ἐῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν 63. 19. 217.

Digitized by Google

217. 10. 16. quas naues ἀπάσας εἰς τὰς ὑμετέρας λιμένας κατήγαγον 480. 15. 1207. 27. ſimpliciter eſt κ. aliquo abducere naui, εἰς χῖον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι peruehi, deuehi, pro ſimplici ἀχθῆναι 941. 23. 942. 8. 2) domum, ad ſedes ſuas veras, priſtinas et debitas reducere, praeſertim exſulem. δῆμον κ. democratiam reſtituere 198. 27. 212. 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τὰς φυγάδας κατάγων 248. 19. κατηγήσχεν 249. 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον 430. 6. καταγαγὼν Ἀργαῖον reducentes in regnum, reſtituentes 660. 13. 3) deuerti aliquo, hoſpitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν 1190. 25. 1218. 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hoſpitio eius nunquam vteretur 1242. 12. κατήγετο παρὰ τούτῳ κἀκεῖνος 1242. 14.

καταγελᾶν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων 1043. 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει 53. 10.

καταγέλαστος] τῇ δὲ, ὧν προσῆκε [ſcil. παρασκευασθῆναι] παρασκευῇ καταγέλαστος 106. 15. κ. ὁ λόγος 213. 18.

κατάγελως deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικοῦντες εἰσεληλύθασι. *gleich als zum Spaſſe, zur Kurzweile* 1295. 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι ſoleo plerumque verſari, commorari, καὶ ἐργάζομαι 521. pen.

καταγινώσκειν eſt vniuerſe opinari, ſuſpicari, ſtatuere, ſeu mente tacita, ſiue oratione, ſiue ſecundum, ſiue aduerſus aliquem, vel aliquid. verumtamen ſaepiſſime in partem deteriorem accipitur. πρότερον μὲν ἂν ὑμῶν καταγίνωσκον. ſecius de vobis arbitrabar, aut vobis iraſcebar, aut, vos reprehendebam 284. 4. καταγνώσεται τοῦτον ἑαυτοῦ hunc ſuimet poenitere, ipſummet ſeſe ſua ſen-

Digitized by Google

tentia damnare 407. 7. τοῖς σφόδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν. qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abiecta de se censent 1402. 24. ὅτως ἀδιήγητόν τινα κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea suspicantur, vel praedicant, iactant. *trauen ihr zu, sagen ihr nach* 219. pen. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενὸς. non facile de vestrum quoquam tam sinistre atque tam ignominiose existimem 515. 22. ὕβριν ἄν τις κατέγνω μόνον τῶν πεπραγμένων. praedicet, solummodo contumeliam esse 530. 20. et paulo post κἂν ἀσέβειαν καταγινώσκῃ. etiamsi facinus impium erga deos aiat esse. ἀγεννὲς οὐδὲν ὑμῶν καταγινώσκω. haud arbitror in vos cadere posse dedecus vllum animi degeneris 563. vlt. μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ] 688. 24. τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν 875. 6. τὶς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μου τοσαύτην μανίαν 1319. 4. οὐκ ἔχω τὶ καταγνῶ, quid censeam praedicemue 1477. 6. καταγινώσκετε decernitis pro poena δεσμὸν τῶν ἀποσμούντων 725. 8. 729. 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam aeris illam summam eos condemnauisse 754. 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε, subaudi δίκην, pronunciastis reum esse legum latarum malarum, perniciosarum, cum vetusto iure pugnantium 790. 19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπὴν. sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse 861. vlt. καταγνοὺς ἀδικίαν αὐτοῦ 879. 14. ἀδικεῖν 581. 1. ὥς' ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνῶναι 1326. 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐπ' ἐκείνων [scil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς 718. 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅ, τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτοῦ 721. 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι 1444. 16. In passiuo. κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης 872. 27.

κατα-

καταγνύναι] τὴν κλεῖν καταεαγότα 247. 11. κάλεσαγέναι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι 1268. 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τῆ γραμματέως formula condemnationis literis consignata. 720. 21.

καταγοράζειν φορτία. Güter, Fracht, Ladung einkaufen 908. vlt. 909. 2.

καταδεδιέναι, vel καταδεδέναι 521. 10. 1441. vlt.

καταδεὴς pauper, egenus, deficiens 141. 1. καταδεέστερος ὢν τούτων πολὺ 813. 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν 1472. 9.

καταδεεστέρως περὶ πάντα ταῦτα ἔχεσι. sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun 1182. vlt.

καταδεικνύειν instituere, sancire, docere. aufbringen, zuerst anordnen. τίνος ἕνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδεχθείη τοιοῦτον ἔργον 492. 23. δικαστήρια 647. 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς 772. 26.

καταδειλιᾶν 1410. 5.

καταδέχεσθαι rursus ad communionem ciuitatis iuriumque suorum admittere 802. 15. 1317. 21. et 25.

καταδιαιτᾶν de arbitro condemnante 541. vlt. 542. 6. cui opponitur ἀποδιαιτᾶν 897. 23. 1006. 5. 1013. 21. ἐκ ἔφη με καταδιαιτήσασθαι αὐτῷ τὴν δίκην. negabat me effecisse, vt arbitrium contra se daretur 1013. 23. ὁ διαιτητὴς ἐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ὤχετο ἀποδιαιτήσας τότε τὴν δίαιταν, ἐσπέρας ἤδη ἔσης 1190. 8. κατεδιητήσατό με δύο δίκας ἐρήμας. efficiebat, vt bis aduersus me, ceu contumacem, pronuntiaretur 1272. 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν. item τὴν δεκαπλασίαν 733. 5. κατεδικάσατο ἐμὲ ἀδίκως effecit, vt iudices contra ius et fas aduersus me pronuntiarent 1144. 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.

Digitized by Google

σασθε. *mehr beträgt, als die Geldbuſse, in die ihr meinen Mann habt ſchlagen laſſen* 1156. 17.

καταδίκη mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην *einſtreichen, in Empfang nehmen* 1154. 27. ἀπολαβεῖν 1155. 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης cum in ouibus et paſtore iam habeatis tantum, quanti eſt mulcta viro meo irrogata 1156. 23. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε 543. 25.

καταδελεῖν] ὁρῶν καταδελέμενον πάντας ἀνθρώπους 249. 2.

καταδύναι. καταδύεσθαι prae pudore terra mergi dehiſcente. ἐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ 578. 26. παρακάθηται καὶ ἐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur 616. 28. 757. 8. καταδῦναι τὴν ναῦν ἐβελεύσαντο nauem ponto demergere, ἵνα τὸς δανείσαντας ἀποζερήσαιεν. *um das Ihrige brächten* 883. 19. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα 884. 7.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρων καὶ ἄγων ἡμᾶς 740. 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260. 3. ἐ κατήσχυναν ἐδὲν [τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314. 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστὴς] ταύτην, [τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἔστι 773. 2. marem ſtupro vitiare 1125. 12.

καταιτιᾶσθαι 553. 7. καταιτιάσηται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα 1306. 28.

κατακλᾶν] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιτοίχων κατέκλασε 1251. 23.

κατακλείειν νόμῳ 49. 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα 597. 12. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι 648. 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακεκλημένης 803. pen.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι accumbere, καί τι καὶ ἔδεσν ἐκέλευον 402. 23.

κατα-

Digitized by Google

κατακλυσμὸς] ὥσπερ τινὰ κ'ατακλυσμὸν ἡγέμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων 299. 21. immanem rerum perturbationem, vbi ſumma imis miſcentur, velut in diluuio.

κατακοινωνεῖν 889. 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. deportare, conuehere, compellere in vrbem ex agris 238. 15. 379. 26. *τὴν ναῦν* reducere in portum, vnde exiſſet 1223. 25. *τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε.* appulit 1283. 20. *ναῦν εἰς ἐμπόριον* 1286. 19. 1289. 9. 1291. 9.

κατακοντίζειν] μικρῷ μὲν ἅπαντες κατηκόντισαν 277. 20.

κατακόπτειν] Ἰφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε 172. 26. *τὰ πομπεῖα κ.* 608. 4. *τὰς σεφάνας* 615. 16. 755. 22. *τὰς κύνας τὰς γευομένας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν* 782. 15.

κατακόρως ad ſatietatem, ad rauim vſque, id eſt vltra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea ſatiari non poſſit, ſed ingurgitet ſeſe, velut diuturna fame cruciatus. *χρώμενος τῇ νῦν παρέσῃ τύχῃ* 289. 16.

κατακούειν obedire, obtemperare, parere. *ἀπίθεις τῷ κατακούειν τινός εἰσι* 15. pen. *ἕως ἔτι συνίσαται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων* alii alios audimus et ferimus verba facientes 74. 6.

κατακρημνίζεσθαι 446. 11.

κατακωλύειν 352. 14. 895. 11. *κατεκωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ* 896. 20. *ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις* 1248. 1.

καταλαζονεύεσθαι 569. 9.

καταλαμβάνειν occupare. *in Beſitz nehmen.* *εἴητε τῶν τὰ θέατρα* ſedes in theatris *καταλαμβανόντων* 1443. 21. de tempeſtate ſubito cooriente, homines occupante, vt effugere nequeant. *καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ*

Digitized by Google

σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας 259. 6. ὅτω μέγαν ἐπεπείσμην εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον 301. antep. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τὰς χρησίμας ἐξετάζετε 918. 18. inuenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909. 23. In paſſiuo, deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. ἐκ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπῴλετο τῇ πόλει 262. 19. κατειλήπτο σοφιζόμενος 567. 18. ὑπὸ δεσμῶν καταληφθεὶς 1133. 13. ὑπ' ἀνάγκης 1133. pen.

καταλείπει μαρτυρίαν ἀνθ' ἑαυτῆ, ὅτι παρανομεῖ 486. 15. κ. τὴν δίκαιαν ad arbitrium haud venire, ſui copiam arbitro non facere ius dicturo. vadimonium deſerere 544. 21. ἐκ ὧν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 17. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον, ipſis hinc diſcedentibus, pretium annonarum ſic ſatis magnum fuerat 1285. 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλαιπε τοῖς βελομένοις αἰτιᾶσθαι 1286. 15.

καταλειτεργεῖν ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλελειτεργηκὼς πολλὰ 956. 20.

καταλεύειν] κἂν καταλεύσαντας αὐτὸς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρὰς ἔσεσθαι νομίζειν 362. 3. μονονὲ κατελεύστε 449. 20. vt apud Petronium. *Sinum ſaxis onerabam, vt ei ceu furioſo ſanguinem de capite detraherem.*

κατάληψις] τῶν βελευσαίντων τὴν κατάληψιν τῇ ἱερῇ 247. 22.

καταλιθᾶν. ſaxis obruere. zu *Tode ſteinigen.* Κυρσίλον καταλιθώσαντες ἐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296. 10.

καταλλαγὴ] καταλλαγὰς foedera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam. ἃς ἂν ποιήσηται Ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους 10. 15. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ quanti eſſet intertrimentum. *das Agio.*

h. e.

Digitized by Google

h. e. quae esset monetae cuiusque differentia ratione valoris ad monetam atticam. *wie viel man beym Umsatze verlöhre, oder gewönne* 1216. 18.

καταλλάττεσθαι *verwechseln* φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ τοῖς τραπέζαις. *das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben lassen* 376. 3.

καταλογίζεσθαι imputare, *anrechnen.* ἐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς 78. 5. enumerare, *herrechnen* 829. 22.

κατάλογος codicilli militares. τὸς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos. veteranos 167. 17. album ciuium. τὸς βελτιστὰς καὶ τὸς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208. 5. οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται 1211. 15. nautae a rep. conscripti, eiusque mercede conducti. opponuntur illis, quos tu priuatim, tuo aere, tuaue gratia contraxeris.

καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ 608. 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam euerti 170. 13. τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη 252. 24. ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται 1333. 7. δικαστήρια 647. 13. πατρῴαν καὶ παππώαν δόξαν αἰσχρὸν ἐν σοὶ καταλύειν 150. 27. πολλά δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον 1411. 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. desii mare arare 893. 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὡρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν 984. 1. ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι exercitus eo dissolueretur, quod merces non esset 1188. 6. καταλυθεισῶν τῶν τριηρέων 1188. 22. 1199. 6. τὴν ξηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν 375. 8. κ. παρά τινι alicuius hospitio uti 252. 24. 763. 10.

κατὰ-

καταλυσις τριήρες ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῶ 1209. 11.

καταμανθάνειν] ἆρά γε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε 660. 22.

καταμαντεύεσθαι.] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione mera ſuſpicantes 1400. 4.

καταμαρτυρεῖν] τίς μὲ καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν 377. 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτὸν καταμαρτυρήσεις 378. 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνῳ χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν 847. 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὑτῷ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι 1022. 11. 1065. 22. 1187. pen. 1189. 12. 1195. 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ victum et oppreſſum teſtimoniis, iisque veris 860. 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι 836. 25. vbi praepoſitio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μὲ κατεμαρτύρησε et τἀληθῆ κατεμαρτύρησε 1115. circa finem.

καταμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφθη 506. 10. καταμέμφῃ σεαυτὸν tui temet poenitet, καὶ πένης ὢν ἐκ ὧν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι 601. 22. καταμεμφόμενος τὴν ἐμαυτοῦ ἡλικίαν 844. 12. diffidens ei, de ea deſperans.

καταμένειν οἴκοι 354. 27. ὅσοι, δέον ἐξιέναι in caſtra ire, κατέμενον domi manſerant 577. 3.

καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτὰς 789. 19. καταμίξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν ἐσίαν Α. 866. 26.

καταναυμαχεῖν proelio nauali vincere. κατεναυμάχησε λακεδαιμονίους 477. 20.

κατανέμειν θέαν 234. 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι 278. 22. κατανέμεσθαι de colonis agrum inter ſe portionibus aequis diuidendum curant, vel partiti poſſident exercentque 279. 2. κ. τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους 1380. pen.

Digitized by Google

καταξιῶν dignum honore habere, deferre alicui honorem. καταξιῶτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως 1383. 11.

καταπατεῖν] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε 88. 1. τὰ ἄλφιτα καθ' ἡμίεκτον μετρέμενοι καὶ καταπατέμενοι. quamuis non nisi perminutissimas portiones ad mensas aufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas rūentes, vt prae anguſtiis ſpatiorum vosmet paene conculcetis atque elidatis 918. 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται 808. 14.

καταπέμπειν λῃστὰς in mare piratas emittere 162. 11.

καταπεφρονηκότως 219. 25.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ 569. 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλευσεῖται δεῦρο 885. 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886. 3. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀθήναζε 919. 20. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον ἐ καταπλέσθαι 932. 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν 1188. 17.

καταπλήσσειν] ἠλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον 979. 4.

κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ σικελικὸς κατάπλους ἐγίγνετο. vt classis frumentaria e Sicilia Athenas peruenit 1285. 21.

καταπολιτεύεσθαι, astutis ſtrophis circumuenire 102. 22. 442. 21.

καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱὸν 677. 6. 888. 17.

καταποντίσαι et λῃσαι copulantur vt ſimiles inter ſe 673. vlt. 674. 3.

καταπράττειν exſequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα 254. 13. ex animi ſui ſententia conficere 309. 7.

κατα-

Digitized by Google

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, ἐκ ἔχοντα ἀποσροφὴν 42. 22. prae metu ſeſe demittunt et ſubiiciunt. *ſie ſchmiegen ſich.*

καταπτύειν] τὶς ἐχὶ κατέπτυσεν ἂν σε 295. 8.

κατάπτυσος] οἱ κατάπτυσοι θετταλοὶ 240. 9. 559. 23.

καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν ἐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188. 12. εἰς ὁ δῆμος καταρᾶται 270. 20. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν 319. pen. καταρώμενος [ſubaudi σαυτῷ] κἀμὲ διομνύμενος 320. 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι 381. 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρᾶ Φιλίππῳ 435. 2. ἐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροὶ, ποιοῦντες 617. 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, ἐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ 653. 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἐς ἄτοπον 1440. vlt. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489. 2.

κατάρατος] πρὸς τὰς καταράτους μεγαρέας 174. 24. τῷ καταράτῳ Κυρηβίωνος 433. 21.

καταῤῥαθυμεῖν] τὰ κατερῥαθυμημένα ἀναλήψεσθε. per ſecordiam amiſſa recuperabitis 42. 14. 765. 13.

καταράττειν (quod eſt ab ἀράττειν) vel καταῤῥάττειν (quod eſt a ῥάττειν) cum vi, impetu et celeritate deiicere, proturbare. κατέῤῥαξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας 675. 19.

καταῤῥεῖν] περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ 21. 4. in ſemet et per ſemet dilabuntur. τὸ καταῤῥέον τοῖς χωρίοις [id eſt εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ 1274. 16.

καταῤῥηγνύειν] ἐδὲ κατερῥήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτὴν 535. 2.

κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν 552. 3.

κατασιωπᾶν dazu ſtille ſchweigen. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μήτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, ἃ κατα-

καταsιωπᾶν, ἀλλὰ παραχρῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν 1035. 5.

κατασκάπτειν πορθμὸν 248. 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὁρᾶν πάνταταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα 361. 20. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες 445. 25. κατασκάψας τὴν Ἠετιώνειαν 1343. 8.

κατασκεδαννύναι] ὥσπερ ἐωλοπρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτῶ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσέρρεον 1257. 17.

κατασκευάζειν apparare, inſtruere, expolire, exornare, armare, conuenienter, aut neceſſitati rei, aut commoditati, aut decori, aut propoſito cuiusque, praeſertim ſolerter, artificioſe, et ſaepenumero quoque malitioſe. Primum videamus exempla vſus honeſtoris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Vſurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα 1020. 4. 1025. 10. ὁ δὲ ἐδὴν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται 80. 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato 1176. 3. κ. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον 19. 23. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ 246. vlt. γνῶσιν efficere fraudulentis machinationibus, vt ſententia pronuntietur 544. 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἴκοθεν κατεσκευασμένον. quod teſtis ſecum in forum attulit, domi iam comparatum, vt ſtatim ſine vllo vlteriori apparatu poſſet produci et exhiberi 1132. 9. γραφὴν 547. 27. ἀσεβείας γρ. 593. 19. 702. 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248. 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995. 8. ὅσα ἦν αὐτῷ ὑπ' ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία 1356. 27. κατεσκευάσατε τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι. instruxi armamentis omnibus de meo 1208. 17. κατασκευάσας σαυτῷ καὶ ναυ-

ναύτας καὶ ἐπιβάτας, καὶ ὑπηρεσίαν 1218. 6. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας 689. 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς 409. 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι 293. 3. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς 691. 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν 126. 21. κατ. πρᾶγμα τῇ πόλει εὐλυσιτελὲς 622. 25. πρόκλησιν 1113. 20. ἡγεῖμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14. 26. ἐν δὲ τῷ πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ὀθόνια καὶ σύμπεῖα, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης 1145. 6. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ 1220. 10. τυραννίδα 246. vlt. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλα φονέα γενέσθαι 505. 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη, quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitauerat 1351. 8. Saepissime sequiorem in partem vsurpatur, pro comminisci, confingere, falso praedicare, facere verbis hominem, aut rem alium, aliamue, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosue similes nequitiae administros, per quos tute tuum inimicum vexes. παροίνεις μέν τινας καὶ ὑβριστὰς ἐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικρὸς, oratione nos facit, h. e. falso nos iactat esse importunos, scaeuos, acerbos. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, οἵοις τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς 1126. 19. 1261. 23. κατασκευάσας mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος me esse auctorem, vel in culpa 550. pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι ex condicto atque comparato inter se criminantur, καταψευδόμενοί σου 558. 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ἔτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ' ὑμῶν 593. 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραὶ,] ἐ σοὶ

Digitized by Google

σοὶ ἦσαν [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκόσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκευάζες 612. 17. κατασκευάζειν ἐδὲν ἄλλο ἢ — machinari 1047. vlt. χρέα ψευδῆ 1048. 18. διαθήκας ψευδεῖς ἦκον κατεσκευακότες. quas tabulas ipsi subiecerant 1051. 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν. [scil. καὶ αὐτά.] 1105. 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα 1107. 19. διαθήκην κατεσκευασμένην testamentum subditicium, commenticium 1107. vlt. ἐκ τῶν τούτου τρόπου πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα 1114. 17. κατασκευάσαντες ὀρφανὰς, ἢ ἐπικλήρους. commenti a semet ipsis subiectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent 1255. 15. πολιτείαν αὐτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et ius ciuitatis, ciues se gererent, qui non essent 1381. 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισαὶ φανήσονται, praesentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminisse iubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, vt creditores exsistant et coorlantur submissi, et subornati, precibusue inducti, vt se simularent in hos fundos pecunias credidisse 1047. 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατεσκεύασεν subornauit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων 1272. 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον ἐπιβεβουλεύκασι μοι τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε 1281. 12. πῶς οἷόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατεσκευάσθαι. qui fieri potest, vt hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, vt se consanguineos meos falso ferrent 1306. 4.

κατασκεύασμα causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta, machinatio 147. 9. 555. 3. 624. 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius 1109. 18. 2) opera, quibus vrbs exornatur. τοὺς τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα 689. 13.

κατασκευασμὸς callida machinatio 705. 3.

κατασκευὴ, *Hausrath*, supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν ἔσω μοί ποτε ὤοντο καταλήψεσθαι 1155. 21.

κατάσκοπος ἔτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ Φύσει 273. 2.

κατασοφίζεσθαι dicitur is, qui ab inimicorum contra se coniuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, vt ius, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. κατασοφισθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου 1081. 12. συγκεκοινώνηκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεσοφισμένοι 1299. 20. 1301. 13. 1304. 3. 1328. 22.

κατάστασις constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει 245. 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη 291. 9. 2) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, praestatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν. id est ἐξεῖναι καταστῆσαι ἐγγυητὰς 727. 5. et 14. ἐγγεγράφθαι τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς. defert me ad aerarium, h. e. in eius tabulis nomen meum scribendum curat, vt aerarii, propterea, quod causa cecidissem, vbi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, vbi multatus essem 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in ius fuissem 1251. 2. Conf. p. 1283. 26.

καταστρέφειν. in medio, sub potestatem suam redigere 12. 21.

κατά-

Digitized by Google

καταστρωμα tectum nauis, *Schiffsverdeck.* περσανέλαβεν ἐπὶ τὸ καταστρωμα χιλίας βύρσας 910. 19.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων 540. 2.

κατατάττειν deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τότε κατηγορίαν 773. 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, vt sibi liceret, aes, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum interuallis, vel certis pensionibus, *auf Termine,* dependere 1327. 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatus. 1172. 14.

κατατιθέναι. deponere, dependere, praesenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν ἀ κατέθηκαν ὑμῖν 705. 6. ἐλάττω πολὺ τῆ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert] καταγελάσει 563. 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως 564. 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν 1377. 23. κλέμμα.] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι 700. 20. περὶ ἐζήτουν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18. ἐγὼ γάρ ἐσιν ὄφλημα, ὅ, τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι 546. pen. ἔτ' ἂν καταθῆτε, ἄξια τῷ πολέμῳ τὰ χρήματα 185. 25. ἀδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δέλεαρ κτήσωνται 530. 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς 1354. 15. ἃ τὸς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quae aera debita quominus dependerent, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est 988. 7. τὴν ὠφέλειαν εἰς μέσον κ. 488. 13. In Passiuo. ἢ νῦν εἰσιν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc coniiciantur 720. 20. In Medio. γράμματα,

ματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν operam dabant, vel auctores erant, vt deponerentur ibi asseruanda, *lieſſen niederlegen, aufheben.* 121. 21. καὶ κεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηνάμενοι, παρ' Ἀριστογένει κατεθέμεθα 1034. 21. ἵνα μὴ διπλᾶ καταθῶνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ 1484. 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen, verdienen* 193. 22. τὰ ὅπλα 84. 17. 216. 9. ὅπως ἐβέλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. componebant. *legten ihn bey* 425. 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας 1170. 16. χάριν promereri, inire gratiam, velut arrham reddendae gratiae penes eum deponere, aut ſemen quaſi mutuorum officiorum ſpargere 416. 5. καταθήσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον 1351. vlt. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626. 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, vt magiſtratus nos in cuſtodiam mitteret 1284. 2. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν [id eſt καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. ad calamum dictet, a librario ſuo excipi et in chartis exarari iubeat; vel etiam ipſe exaret 1401. 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχήν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα 158. 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν 1301. 22.

κατατυχεῖν votis et ſpe potiri 288. 2.

καταφαγεῖν] e Demoſthene videtur Hermogenes p. 252. 17. citare hoc ἐσθίων κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι pro ſimplici φ. aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23.

καταφάναι. a φημὶ. καταφαίην ἂν ἔγωγε 614. 21. aiam.

καταφανὲς ἐ βελόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθὲν 826. 15.

καταφανῶς ἐτῶσι ἐξελέγχοντας 932. 9.

κατα-

Digitized by Google

καταφέρειν] μηκέτι καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα]. ἀπὸ τούτου [τῆ διαιτητῆ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον 545. 9. supellex, quae διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat 1158. 15.

καταφεύγειν construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρὸς. κ. εἰς τοῦτο ταπεινοῦσθαι ἐκ ἐθέλησεν, ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere noluit 874. 8. εἰς τὴν ἄνθρωπον καταφεύγων ad ancillae confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. es alles darauf ankommen lassen 1143. 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους solos eos testes ederemus 1305. 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα 793. 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [es auf die Tortur ankommen lassen.] μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος 879. 26. 1153. 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους 852. 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην 793. 1. εἰς ὄρκον 1148. 12. ἐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς ἀμφικτυονικὰς 280. 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν 231. 16. constabat inter omnes futurum esse, vt Thebani cogerentur ad vos receptum habere. ἃ διὰ ταῦτα πράττειν τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτούς 258. 17. ἐπὶ τὴν παρανομίαν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος 892. vlt. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς 100. 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς 1307. 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quicquam esse tam minutum, vt cura sua sit indignum 472. 2. κ. ὑμῶν αὐτῶν 690. 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται, 1448. 8.

Digitized by Google

καταφρονητικῶς 1075. 11.

καταφυγὴν ἐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων 1131. 15. ἀποκεῖσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγάς, receptus, latebras, excusationes, subterfugia 1263. 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί. id est ἃ κατεφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι 1342. 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε 1301. 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγήν 1477. 11.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα τοιοῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel praedilectionem, vel conniuentiam 1031. 23. 1032. vlt. καταχ. καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων 806. 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν. defundere super aliquid 1123. vlt.

καταχειροτονεῖν] ἓ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος 350. 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτῷ 515. 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naues ab illis proditas esse 1230. 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρα κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος 571. 15. καταχειροτονηθὲν αὐτῷ, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν 578. 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος 516. 7. κατ. τὴν ὑμετέραν προδοῦ 553. pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τὰς παῖδας in liberorum gratiam aetatem degere in conditione viduae 852. 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτῃ καταχρῆται ἀπολογίᾳ 1203. 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν 212. 1. τὰς αὐτὰς λόγους λέγειν, οἷσπερ νῦν κατακέχρηται 939. 5. susque deque iactat, creberrime ad rauim, cum fastidio et odio ingerit 1062. 14. 1141. 27. 1151. 7. temere, verbotenus tantum asseueret, non reapse approbet 1195. 22. 1197. 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις

λους εἰς τὴν οἰκοδομίαν 1195. 1. ὃ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι 430. 10. μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ] 1457. 10. κενῇ προφάσει καταχρῶ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ 277. 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἔμελλε τεκμηρίοις 1148. 3. 1201. 14. simpliciter vsurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. καταχρήσατο πρὸς τὰς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ — iactabat ad iudices 1179. 7. Cum Accusatiuo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον — ἐνταῦθα καταχρησάμην in haec impendi 1154. 16.

καταχυσμα] τὴν δεσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτῇ κατέχειν 1123. vlt.

καταχωνεύειν colliquare, einſchmelzen 617. 22.

καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην χνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονεῖν 81. 13. plebiſcitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipſis dicta, quae non dixiſſent. v. et verſu 18. τὰ πλεῖστα καταψεύσασθέ μου 228. 9. 229. 2. τῶν πεπραγμένων 493. 10. σοῦ 558. 20. 559. 14. καταψευσμένοι πάντες εἰσὶν ἡμῶν 1274. 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ καταψεύσεται, ipſe, velim ea in mala incidat, ſi quis ea de me ſparſit mendacia, ob quae peſſum iui 1483. 5.

καταψευδομαρτυρεῖν. καταψευδομαρτυρεῖσθαι. praegrauor, obruor multitudine et improbitate falſorum teſtium 559. 14. ὁ καταψευδομαρτυρησάμενος non obrutum falſis praedicationibus teſtium a me ſubornatorum 846. 23. καταψευδομαρτυρηθεὶς 904. 17. 1101. 1. initio orat. 1. in Stephanum.

καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228. 18. κ. τῷ νόμῳ reprobare, repudiare 507. 6. et 9. καταψηφίσασθε αὐτῇ τὰς ἐνδείξεις. condemnaſtis eum in cauſis ἐνδείξεως contra eum inſtitutis 790. 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη καταψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων 805. 1.

κατεγγυᾶν] αὐτὸν προσεκαλῦ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν πολέμαρχον. vadatus esses, poposcisses enm vades. curasses ab eo [Proto] tibi praedes sisti coram tribunali Polemarchi. *du würdest dir von ihm haben Bürgen stellen lassen* 890. 9. et 17. κατηγγύησα τὺς παῖδας. *ich habe Arest oder Beschlag auf die Knechte gelegt, verkümmert.* impetrato praetoris edicto caui, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed vt mihi pro pignore creditae pecuniae traderentur 895. 21. κατεγγυῶ τὴν ναῦν καὶ τὺς παῖδας. *ich lege Arrest drauf, verkümmere sie ihm* 895. pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ *hat für sie gut gesagt, oder Caution gestellet* 1358. 18. ἥκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη οὖσα πρὸς τῷ πολεμάρχῳ 1361. vlt.

κατεγγύη]. ἐμπεσόντος [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνθρώπου ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut gesagt hatte.* quia pro alio quopiam cauerat 788. 18.

κατειπεῖν cum genitiuo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben,* nominatim appellare de re turpi 393. vlt. κατεῖπεν αὐτὸς αὑτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο 1171. pen.

κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ addixit ei suam operam 885. 12.

κατεπείγειν incitare, impellere, cogere, vrgere, instare. *drängen, treiben, Noth thun.* τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι 220. 7. ἀλλὰ, περὶ ὧν ἴσως οὐδὲν κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι 705. 23. τὸ τῆς ἑορτῆς κατεπεῖγον 709. 1. οἱ χρῆσαι creditores κατήπειγον αὐτὸν 894. 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει 1403. 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὁρᾶν αὐτάρκη 1405. 8.

κατ-

κατεπιορκεῖν peierando causam vincere. ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα 1269. 24.

κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον verarbeiten, insumere in opera inde efficienda 816. 9. 823, 17. τὴν ἐργυρῖτιν 974. 28. κατείργασται τοῦτο perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat 1121, 19.

κατέρχεσθαι redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχὴν, ἐκ ἄν ἀπὸ κατελθεῖν εἰς ταύτην 636. 24.

κατέσθειν vel κατεσθίειν] κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας 992. 25. ἃ φησι Φυλάττειν πρόβατα, αὐτὰς κατεσθίειν 782. 9.

κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι 289. 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνη, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίοις καὶ συνηθείαις κατασχεῖν συνηθῶμεν 1413, 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν 1413. 20. νικᾶν τὰ πλοῖα τότε κατέσχον. anhielten, arretierten 1121. 2. τῷ πολέμῳ κατέχονται 1207. 23. τὰ πράγματα κατέχειν βίᾳ principatum, summam rerum 20. 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, ducens, ludificans vos 608. 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα 842. 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. festgehalten 935. 11. ἢ γὰρ ἐπίσαντες κατέχειν κόρον 422. 4.

κατηγορεῖν] ἀδεὶς τῶν Φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτῷ 33. 7. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον 230. 7. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ὤμοσα queritur de iureiurando a me dicto 1044. 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλοῦντος 1426. 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἰσχύνται 1444. 20. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων 99 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτῷ λόγους 369. 3. cum gemino genitiuo, persona reique. παρανόμων, ἢ

Digitized by Google

παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [subaudi ἕνεκεν] αὐτοῦ κατηγορεῖν 515. pen.

κατηγόρημα] πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad ea, quae animi tui moribus vitio dari possunt 314. 21. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτοῦ. crimina, quibus grauatur 369. 9.

κατηγορίαν στεφάνου καὶ ἐπαίνου νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον 319. 4. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τοῦτ' ἄξιον κατηγορίας ὂν 1044. 11. ὁρῶν ὑμᾶς ἐμὲ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν 773. 18.

κατήγορος] κατηγόρους εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεπούς, οὐ τοὺς ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δώσουσιν [scil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην, ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτόν τι συμβουλεύειν δυνηθέντας, ἀφ' οὗ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ' ἂν 1431. 9.

κατιδεῖν οὐδ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος 664. 25.

κατιέναι] ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι 636. 19.

κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει 289. 13. 208. 19. 209. 21.

κατοίχεσθαι fato suo defungi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα] 1073. 1. τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβριζόμενα 1391. 12.

κατοκνεῖν] οὐ κατακνήσας εἰπεῖν τἀληθῆ 142. 7. 622. 16. 844. 11. 1390. 19. 1412. 19.

κατομνύναι] κατωμόσατο iureiurando affirmabat 995. 24.

κατορθοῦν] μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν 322. 16. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701. vlt. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπῃρμένος 967. 3. οὐ γὰρ ἧττον ὑμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων, τὸ κατορθωθὲν recte et sapienter excogitatum, ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος 1430. 9.

κατ-

κατορύττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορωρυγμένα in arca abſconſa, concluſa 830. 5. κατωρύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 859. 9.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς ϛρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22. 23.

κάτωθεν idem quod κάτω] ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ 21. 5. ὁ κάτωθεν νόμος lex illi modo recitatae proxima ſubiecta 629. 16.

κεγχρεὼν taberna vel officina metallica, vbi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur 974. 16.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, vt aes ab ea pro incolatus iure dependendum, reperiretur depenſum et in tabulis pro depenſo ſcriptum 787. 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ 1156. 19. τὸ τῷ ὑφ' ἑαυτοῦ πρότερον κειμένῳ [id eſt τεθειμένῳ] νόμῳ τἀναντία θεῖναι 720. 18. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο κείμεναι 791. 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ *wenn es ſich aus den Zollbüchern wieſe, daſs er die Aus- und Eingangsgebühren richtig gemacht hätte* 887. 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id eſt γεγραμμένων] 972. 13.

κεκροπίδαι 1398. 21.

κενὸς] κενὴ λοιδορία 19. 11. κενὸν ψήφισμα 53. 7. κενάς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις 306. vlt. κενώτατον πάντων λόγον λέγουσι 821. 11.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

κεράμιον] ἐπ' οἴνου κεραμίοις μενδαίοις τρισχιλίοις 926. 6. ταρίχους κεράμια ἕνδεκα 934. 25. ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου 1278. 24.

κεραννύναι] κρατῆρα κεράσαι 531. 25. πολλαὶ τῶν πόλεων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ 766. 10.

κερδαί-

Digitized by Google

κερδαίνειν] δωρεὰν, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, ἐὰν λάβω 402. 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῇ χρόνον 762. pen. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν ἔτος ποιησειν 1121. 26.

κέρδος] τὶς ἔστω δυσυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδας, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται 187. 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίᾳ πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προηρῆσθαι 1429. 4. κέρδος ποιεῖν τὸν ἕτερον. das Getrayde mit Vortheil absetzen 889. 4.

κέρδων nomen seruile 1252. 27.

κέρμα] κέρματα διδὺς offerens pecuniam 549. 27.

κευθμὼν 315. 22.

κεφάλαιον] ἐπ' ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθὺς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀφικνεῖται 133. 12. extremus finis rei, in quem omnes singulares actiones ad idem genus referendae exeunt, vel propositus finis, ad quem omnes actiones collineant. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως 180. vlt. coronis, cumulus impositus. δύο ταῦτα ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε 520. 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων 815. 6. τῆς ἐμῆς ἀσεβείας ὅλον τὸ κεφάλαιον ἀνηρήκασι 834. 5. ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι 1390. 24. βέλομαι ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν 442. 20.

κεφαλὴ] ἃ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι 381. 15. μὴ εὐθέως ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπεσθαι 1488. pen. οἷον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ θεοὶ 1491. 9. εἰ σοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλὴν 322. 23. εἰς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 323. vlt. ὦ κακὴ κεφαλὴ 442. 4. ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ 552. 22.

κηδεία,

κηδεύσα, κατὰ Δημοσθένη. Iulius Pollux. III. 30.
κηδεμὼν ἡμῶν ἐφάνης 614. 3. ἐπίτροπος καὶ κηδ. 988. 2.
κήδεσθαι τῆς πατρίδος 96. 25. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτὸς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φείσεσθαι κήδεσθαι 129. 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι 754. 8. κήδεσθαι φῆ τῆς πόλεως 760. 17.
κηδεστὴς interdum vxoris pater, interdum vxoris frater, interdum fororis maritus. δυοῖν κηδεστῶν παρεσκεύασται, οὓς ἰδόντες οὐκ ὑμεῖς ἀνακρούεσθε 433. 19. ἕλοιτο ἑτέρῳ μᾶλλον ἐφάλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν πρῶραν 867. 12. vitricus 954. 7.
κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειν αὐτῷ ideoque se affinitatem cum illo contraxisse 1372. 25.
κηκὶς galla *Galläpfel*, quae vsurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigram colorem manubriis cultrorum 816. 20. 827. 3.
κηλεῖν] τέτοις κεκήλησθε 144. 12. ὑφ' ὧν [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκηλημένοι 145. 27.
κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν, τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13. ὥστε μηδὲ λάχανα γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225. 13.
κηρὸς labes. ἕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅσις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθείς 1405. 1.
κήρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου 253. 7. κηρύγματα ποησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ per praecones in vulgari pluribus locis curasset 917. 24.
κηρυκεῖον] μόνοις ὑμῖν οὐδαμόσε ἐστὶν ἄνευ κηρυκείου βαδίσαι 1232. 3.
κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κήρυξ internuncius, interpres, conciliator 68. 15. τὰ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν 319. pen. τοῦθ' ὅταν ἡ κήρυξ καὶ πρεσβεῖαι προγεγραμμένον 399. 14. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, vt, cantorem si quem delige.

ligere velitis, vocem eius primum exploratis, eumque ad edendum vocis specimen vocatis 449. 26. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, ἐκ δέον τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ 653. 5. intererat torturae mancipiorum 1144. 7. μονονυχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλῆσαι τὰ κοινὰ 1234. 15. ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τὰς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [scil. φωνὴν] ἐσὶν ἡγεῖσθαι 285. 10. τῷ κήρυκος ἐρωτῶντος, τὶς ἀγορεύειν βέλεται 292. 3. ἢ πρύτανις, ἢ κῆρυξ, ἐκ ἐπισάτης, ἐχ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ τάττε κρατεῖν δύναται 797. 14.

κηρύττειν] κρύπτει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήτουν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἕνδεκα 787. 17. κηρύττων ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ 1081. 23.

κίβδηλον καὶ ἄπιστον ὅλην τὴν πόλιν ποιεῖν 508. 15.

κιβώτιον] ὕστερον εὑρίσκουσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινὶ 788. vlt.

κιγκλὶς] ἀπὸ τῆς ἀσθενεῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων 776. 17. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, ἃ κιγκλίσιν, ἐδὲ θύραις — 778. 11.

κίναδος vulpecula, homo nequam, veterator. *eine Canaille* 281. 22. τῦτο δὲ φύσει κίναδος ταὐθρώπιόν ἐσι 307. 23.

κινδυνεύειν] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει 432. 25. κ. τὴν ἐπωβελίαν [pro περὶ τῆς ἐπωβελίας] 835. 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν 1033. 1. ὅτως ἔφη Iphicrates τὸν ςρατηγὸν δεῖν κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τὰ 1457. 16.

κίνδυνος] ὅτι σε ἐ κατέςησαν εἰς κίνδυνον, Φιλοκινδυνότατος εἶ ἀνθρώπων 501. 20. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐσὶ κινδύνοις 611. 11. τῷ εἰς ἐμὲ ἥκοντι κινδύνῳ ἐχὶ συμφέρον πρᾶγμα 1311. vlt.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, καὶν ῥῆγμα, καὶν ςρέμμα — 24. 6. ἐχ ἥττησθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἐδὲ κεκίνησθε 112. 5. ὅπλα 216. 8. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπάσμα-

Digitized by Google

σματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 21. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν 537. vlt. ἱερὰ χρήματα 615. 22. 755. vlt. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119. 4. τὴν μνήμην 1489. 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν 117. 7. οὐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου, κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123. 14.

κιστοφόρος, vel, quod alii praeferunt, κιττοφόρος 313. 28.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ, τι βούλει 1250. 11. vsurpandum tibi concedo.

κλαίειν δάκρυσι 872. vlt. ὡς κλαύσαιτο Φρυνίων, εἰ ἅψαιτο αὐτῆς. *es sollte ihm übel bekommen, wenn er sich an ihr vergriffe* 1357. 27. κλαιήσει citat e Demosth. Pollux l. 64. vbi Iungermann. in annotat. complures locos demosthenicos indicat, in quibus haec forma futuri legitur. Conf. e. c. Nostri p. 980. 23. καὶ τὰ παιδία κλαήσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλάειν. vbi v. Oudendorp. p. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κεκλεισμένων 22. pen. κλείσαιτε τὸν πορθμὸν 236. 16. 389. 5. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι 778. 11.

κλεὶς. clauicula, os corporis humani. τὴν κλεῖν κατεαγότα 247. 11.

κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 2. οὐκ ἔκ τισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων 736. 5.

κλέπτειν] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422. 9. τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας 1125. 27. κλέπτων τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας. celans, supprimens 1136. 25. ἐάν τις μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ πεντήκοντα δραχμὰς κλέπτῃ 735. vlt.

κλέπτης] σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι 150. vlt. ὅστις κλέπτης κακῶν ἀλλοτρίων

ὑπέ-

ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι 1119. 15. ὁ τὴν δόξαν τῆ πλέπτης φανῆναι μὴ φυγὼν 1120. 14.

κληρονομεῖν τῶν ἀγαθῶν 171. 25. εἴθ' ἕτοι κληρονομῶσι [vobis praeripiunt, in se transferunt interceptam] τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690. 14. ταύτης γὰρ ἐπέτι τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ participo 444. 13. ἀτιμίας 764. 26. ἐπικλήρε εὐπορε 1311. 17. ὧν ἑτέροις προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα 1470. 18. κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτουργούντων 1046. 4. ἀδελφὸς τῶν Ἀγνίου 1065. 5. τὶς τῆς τότε πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βελήσεται 800. 8.

κληρονόμος τῆς δίκης qui loco alterius satisfactionem seu poenas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem deuolutum est ius poenas repetendi 521. 18. κληρονόμον σε καθίσησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τῦ πατρὸς 603. vlt.

κλῆρος] multa ad ius haereditatum herciscundarum pertinentia habentur in or. aduersus Macartatum.

κληρῶν] ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινῶν ἡ πόλις κληροῖ. ad sortiendum de honore quocunque tandem admittit 997. 16. κληρῶν [sortiri iudices, h. e. iudicia agitare] κλήρων [de causis haereditatum] καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι μῆνες, πλὴν σμίρροφοριῶνες 1136. 1. προεκρίθην κληρῶσθαι [sortis fortunam experiri] ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313. 20. ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντων ἄρτι κληρωμένων ἀθηναίων, καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι βελομένων ἂν εἰς τοῦτ' λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζεσθ' ἡμῖν 778. 2. εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληρε, μὴ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων, cum in delectu militari sors de te iaceretur, vota faciens, vt in numero ne esses in castra exeuntium 558. 15.

κληρουχικὰς] τῶν κληρουχικῶν καὶ κοινωνικῶν 182. 16.

κληροῦχος 91. 15. 163. 5. vbi orator colonos ab Atheniensibus in Cherrhonesum missos sic appellat.

Digitized by Google

κληρωτὸς, διαιτητὴς 862. 1. ἀρχὴ κληρωτή.

κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον 351. 2. citatio partium litigantium ad forum 640. 25. collato verſu 22.

κλητεύειν citare ad iudicem, diem dicere 277. 15. 890. 17. ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354. 4.

κλητὴς ſubſcriptor. κλητῆρα δ' ὄντινῶν ἐπιγραψάμενος 542. 19. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν 911. 14. ὥσπερ κλητῆρες δύο, μόνοι ὄντες 1017. 6. ὅτι προσεκλήθη ὑπ' ἐμοῦ [ad magiſtratum,] οἱ κλητῆρες μεμαρτυρήκασιν. [qui me comitabantur citantem] 1147. 6. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251. 5.

κλήτωρ eodem ſignificatu. κλήτορες 244. 4. 1147. 6.

κλίνεσος habilis lectis inde parandis. ξύλα κλίνεσα 816. 19.

κλίνη] ὑπὸ κλίνην ὑποδύοιτο 609. 16.

κλινοποιὸς 816. 9.

κλίσιον cella, popina, taberna, lupanar. *Schenke, Kneipe, Bordel* 270. 10.

κλοπὴ] οἷον τῆς κλοπῆς. ἔρρωσαι, καὶ σαυτῷ πίστευες; ἄπαγε 601. 19. κλοπὴ τοσούτων χρημάτων 1113. 17.

κλύδων] κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ παθήματα ἡγούμενος 442. 18.

κλώζειν] ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε 586. 17.

κναφεὺς 1259. 1.

κνήμη] ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248. 26.

κνισσᾶν αἰγυιὰς 530. pen. 531. 6. 1072. 21.

κοῖλος] καταβὰς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν 883. 21. ὅτι κακὸν ἐν κοίλῃ νηὶ γίγνεται 883. 25.

κοινολογεῖσθαι 273. 1. et 10.

κοινὸς] τὰ κοινὰ [ſcil. πράγματα, vel ἀναλώματα] διοικεῖν expenſas publicas adminiſtrare iisque ſa-

Digitized by Google

tisfacere 15. 21. τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἑκάστε ἴδια τῶ κεκτημένω 143. 5. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένε tanquam locum, vel ſententiam communem in medium proiiciens, ad neminem ſingulariter pertinentem, ſed quam cuique liceret ſibi dictam exiſtimare, qui ſe ictum ſentiret 390. 7. τὸ κοινὸν [ſcil. θησαύρισμα, vel χρηματοφυλακεῖον] publicum aerarium 690. 9. ἔτε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνενήνοχεν. neque in communem maſſam haereditatis intulit 1030. 13. ἐν κοινῶ βελευτηρίω communi conſenſu ſenatus cum plebe 257. 3. κοινὸς ciuilis, καὶ φιλάνθρωπος 315. vlt. ὑμεῖς μέν ἐστε κοινοὶ καὶ φιλάνθρωποι 1018. 4. πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων. ciuile et ad omnes porrectum auxilium pecuniarium 329. 5. λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς [ciuilis] καὶ ὑπὲρ ἁπάντων 524. 14. τὰς κοινὰς παρελθὼν νόμες 977. 14. vbi leges, ciuibus omnibus communes, quatenus ciues ſunt, opponuntur iis legibus, quae propriae ſcriptae ſunt certo cuidam ciuium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν. ſubaudi δικαίων. participare diuina et ciuilia veſtra iura vobiscum, quae ciuibus omnibus ſunt communia 1300. 4. μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταςήσαντα re non ad omnes relata, vt libera poſſent conſilia et arbitria de ea ab omnibus agitari 1337. 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ, τι πρακτέον ἐςὶ, νέον ὄντα δοικμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμε κοινὸν σημεῖον ἐςὶ. commune indicium eſt, perinde huius, atque illius 1408. 9.

κοινῶσθαι πρᾶγμα. inter ſe communicare 890. 13.

κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελήσαι 381. 27. ἐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτω κοινωνήσεσιν, ἀλλὰ νῶ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς 780. 21. μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσεσιν 1437. 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσάν μοι

μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βελευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς.] ἐκοινωνηκότι 410. 10. ἐνδεκάζοντας τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων] κοινωνοῦντας 1335. 7. vbi prouerbialis est dictio. μετάλλε 977. 21. κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου 1078. 2. ὅλως εἰδὲν ἔστε σεμνὸν, ἔστε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμῳ κεκοινώνηκεν 808. 16. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν 142. vlt. κοινωνεῖν τούτῳ μηδένα μηδενὸς, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ 789. 2. κοινωνεῖ ἐδενὶ φιλανθρωπίας, ἐχ ὁμιλίας ἐδεμιᾶς 786. 2. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes 1268. 15. cum datiuo. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicuius genus 1309. 15. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις. participare, siue laudem, siue reprehensionem ex euentis exsistentem 1436. 11. κοινωνεῖν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas 244. 20.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι 118. 14. ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τύχης δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι 999. 26.

κοινωνικὸς 182. 16. v. Harpocr.

κοινωνὸς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων 129. 12. ὡς ἆρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα 404. 12. ὃς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνὸς πεποίησθε 431. 19. κοινωνὸς consors, socius negotiationis, ein *Handlungsgesellschafter*, *Compagnon* 909. 15. 915. 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν animo aequo, et ambabus partibus pariter patulo 1436. 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι ruri manere pernoctem, ab vrbe abesse 238. 6.

Digitized by Google

κοκκύζειν de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Iulius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur 112. 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363. 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι 1099. 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ [id est πρὸς κολακείαν, aut ἐκκολακείᾳ] ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel προσφιλὲς] 127. pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτούς, μᾶλλον ἢ τοὺς μάχας δεδίασι 155. 7. ὃς εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης 1121. 5. ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτῷ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους 1448. 24.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα 322. 14. ἐνδεμένης εἰς τὸν κόλπον 1156. 26. περὶ τὸν ἀργολικὸν κόλπον 1237. 9.

κομιδὴ recuperatio amissi. τῆς εὐβελίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416. 7. depensio debiti aeris a parte debitoris, vel recuperatio eius a parte creditoris. ἐκ ἓν τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων 987. 13. aduerbialiter, plane, profecto, prorsus. ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένους 665. 13.

κομίζειν afferre. ὑπὲρ τοσούτου χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσας δεῦρο, λειτουργεῖν 58. vlt. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσασθαι de seruo, vel ancilla, cuius corpus herus ad torturam praebet 1142. pen. ἵνα κομίσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι 1143. 10. 1144. 6. In passiuo. vehi, naui. ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἰσίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6. In medio, recuperare, aufferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομίσασθε 42. 13. θάνατον τὴν ζημίαν ψηφι-

Digitized by Google

ψηφισαμένων, ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι Salamina oportere ab hostibus recuperari 420. 24. πόθεν οἱ μὲν [morte mulctati] τὰς ψυχάς, οἱ δὲ [earcere, exsilio, ignominia affecti] τὰ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιῶνται; 792. 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. vt me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam aeris, qua mulctatus essem 1154. 27. τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. aes, quod ipsi sententia iudicum addictum esset, vt a me ipsi dependendum 1162. 17. ἐκ ἀνενηνόχασι in indicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata haeserat 1031. 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπέσχετο τὴν χεῤῥόνησον κομιεῖσθαι τῇ πόλει wieder dazu verhelfen 670. 26. 671. vlt.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις 537. vlt.

κονίαμα] καὶ κρῆνας, καὶ κονιάματα 175. 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν 36. 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε 689. 24.

κονιορτὸς appellatio probrosa Euctemonis 547. vlt.

κοπρών, κοπρῶνος, oletum, sterquilinium, latrina, an κοπρώνης, νδ, redemtor stercorum in semitis abiectorum. ἀδὲ τῶν κοπρώνων ἐπισάτας ἑλέσθαι 785. 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati 22. 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare 1156. 18. μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439. 18. 1446. 15.

κορδακισμός] κορδακισμὸς ἃ δυνάμενος φέρειν 23. 13.

κορεῖν euerrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν 313. 12.

κόρη virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς ἔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam 540. 4.

Digitized by Google

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου 400. 2. ἐ γὰρ ἐπίσαντας κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam 422. 4. κόρον παύειν 423. 1.

κάρρη] ὅταν ἐπὶ κόρρης 537. vlt. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόρρης 562. 9.

κορυφαῖος] ἡγεμόνων τῆς φυλῆς 533. 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps κορυφαῖος appellaretur, an voc. κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμών?

κοσμεῖν] τὰν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα 321. 14. σὐφροσύνας κοσμεῖν δαυτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 5. κ. τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων 597. 10. κ. καὶ περιστέλλειν 958. vlt. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον 1393. 1.

κοσμιότης modestia, lenitas orationis. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος 1372. 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολέθων τούτοις 174. 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλεμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. κόσμῳ [κατεσκεύασε τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα 1208. 19. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν 1217. 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεζῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι 1396. 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ eos ornet 1400. 13. μετὰ κόσμου [id est κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν 1421. 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον 775. 18.

κρεῖον tonstrina. ἐδὲ πρεσφοίτα πρὸς τούτων τινῶν ἐν τῇ πάλει κρειών 786. 6.

κρίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφορὰς 1400. 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος ἔτος καὶ κεκραγὼς 271. 11. 294. pen. 784. 19.

κρατεῖν]

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως ἐ κεκράτηκε 112. 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα in certamine vincere 520. vlt. καὶ ἐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκρατημένος 1010. 17. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel vnus intercedat, potior eius esto sententia 1069. 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ, κρίνεται 1394. 23. τὰς ἀρχὰς ἁπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετάστητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate iussa legum exsequendi, vim legum exercendi 776. 24. κρατεῖν τὰς ἄῤῥενας καὶ τὰς ἐν τῶν ἀῤῥένων. potiores iure mares esse foeminis 1067. 7.

κρατῆρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431. 19. κρατήρων ἔργεσθαι τὸν ἀνδραφόνον 505. 15. κρατῆρας ἰσάμεν κατ' ἀγυιὰς 531. 10. κρατῆρα κεράσαι 531. 25. κρατῆρας ἰσάμεν καὶ χορεὺς 1072. 21.

κρατηρίζειν sacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquae pleno, quae super initiandorum capita effundebatur 313. 16.

κράτος πολέμε καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381. 12. κατὰ κράτος luculenter et inuicte ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν 913. 15.

κραυγάζειν 1258. 26.

κραυγὴν ἀκούσητε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ 764. 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τότε κραυγῆς 1024. 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίουν 1258. 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν 1259. 25.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τὸ παιδός, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078. 23.

κρήνη] κρήνας καὶ λήθας 36. 17. 175. 5. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν 186. 16.

κριθαί] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039. 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους 1045. 3. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους

Digitized by Google

1278. 22. De κριθίνῳ Demosthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν p. 415.

κρίνειν cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, vt litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25. vlt. ἃ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων citat Schol. Herm. p. 67. 33. locus est p. 407. 20. χωρὶς κρίνειν [id est χωρίζειν] τἄς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τὰς τὰ δίκαια λέγοντας 1341. 16. τύχην τὴν ἔτω κρίνασαν τὰ πράγματα 327. 22. ἀγνώμονος τύχης, ἐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβέλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα 1468. 15. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multae praetensionum, seu controuersiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, vt, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur 1475. vlt. interpretari, vt onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 17. cuiusmodi est extremum quodque euentum, eiusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta iudicantur. E fine solemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut.* τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται 1394. 23. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται 53. 26. *muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe.* κακοῦργα μὲν, κριθέντα ἀποθανεῖν *nach Urthel und Recht*, στρατηγῶν δὲ μαχόμενον τρὶς πολεμίοις 54. 1. κρίνεσθαι ταῦτα spectari, μὴ τῇ τῶ προσυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βελήσει 1263. 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων, κριθήσεσθαι προσδόκα παρὰ πᾶσι 1417. 8. κρινεῖτε οὖν ἂν βέλησθε, ὀργισθέντες. ἐγὼ δὲ βέλομαι τὰς ἐχθρὰς ὑμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ἀμυνομένας, ἢ τὰς πολίτας κρίνοντας 1432. 18. in ius vocantes, cognitioni forensi subiicientes, vel etiam con-

Digitized by Google

condemnantes. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖον τί ποτ' ἐςὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε 1442. 6. κρίνετε τὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467. 14. Saepe accusare, in ius vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον 230. 7. 581. 13. μήτε κριθέντα sine formali processu iuris, vt causa eius neque ab accusatore ad iudices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a iudicibus decerneretur 610. 13. ὑπισχνούμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ 781. 1. ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με. ibid. 6. ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτῳ μὲν οὖν τοὺς ἐμοὺς μάρτυρας ἔξεςι κρίνειν 920. vlt. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα καταιτιάσηται, πῶς οὐ δεινὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ 1306. vlt. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαςηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quae est atrox iniuria atque contumelia legum et iudicum auctoritati oblata 215. 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥᾳδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις 581. 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ ςεφανώσαντες φανείητε 1230. pen. οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ 1373. 13.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum iudico, rectene ista et conuenienter facta et ex vero scripta sint 244. 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι 62. 23. ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις. hoc fatum, vel effatum 322. 15.

κριτὴς τῶν πεπραγμένων 17. 16. προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν 520. 26.

κρόνια] κρονίων ὄντων 708. 13.

Digitized by Google

κρόταφος] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' ἐν ἐν τοῖς πτέρναις φορεῖτε 88. 1.

κροτεῖν plaudere, assensum plausu significare 586. 20. pultare pro κρέεσιν μετὰ κρότε. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίεν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς 1259. 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάντων 402. 8. 519. 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τῇ φανερῶς θορύβε 142. 26. ἀδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐσὶν ἡ ψῆφος, λήσει τὰς θεὰς 415. 25. μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις 715. 4. 1375. 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι τέτες, ἐπράττομεν ταῦτα 1033. 9.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δοκεῖ τῆ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16. 3. δύναμιν βεβαίαν 20. vlt. πολυ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι 25. 23. εἰρήνην τέτοις, ἃ μηδ' ἤλπισαν πώποτε, κτησαμένην 429. 18. οἱ πλεῖσοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βελεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν 472. 2.

κτέανα] ἔθ' ἱερῶν κτεάνων, ἔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτεσιν 422. 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα 87. 8. κτήματα fundos ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239. 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τῆ πλήτῃ πεποιῆται μικρὰ 617. 8. κτήματα περίεσιν αὐτῷ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μνήμη 617. 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus 1090. 8. κτῆμα peculium, officina, res quaeque possidentis propria, vbi negotiatio cuiusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernae numulariae, vbi pecuniae alienae foenore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte 947. 26.

κτῆσις]

Digitized by Google

κτῆσις] παρόμοιόν ἐστιν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12. 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἄν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165. 7. κτῆσις ἀγαθοῦ 328. 13. εὐνοίας, ἢ δόξης 328. pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδεπώποτε ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο 617. 9. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν, τοῦ εὐτυχεῖν — καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων, καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερεωραμένας 1389. 14.

κτήσιος Ζεὺς 531. 28.

κυαμεύεσθαι per sortem creari, de magistratu 747. 3.

κύαμος] κυάμους ἑφθοὺς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. per vicos vrbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270. 27. post πόθεν γὰρ ἄλλοθεν, vt suspicor, vna cum aliis quibusdam, quae Critici quidam, vt nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317.

κυβερνᾶν] ἀλλ' οὔτ' ἐκυβέρνων τὴν ναῦν 293. 6. 929. 13.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασε 801. 14.

κύειν] τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν 1076. 16.

κυζικηνὸς, scil. στατήρ. numus aureus 570. 15. quantum valeat ad monetam atticam 914. 11.

κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεος 325. vlt. κύκλῳ ἐπορεύοντο sursum deorsum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque proposita, neque obseruata 389. 27. κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται 411. 15. κύκλῳ φεύγων τοὺς νόμους ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, vbi ab omnibus per vices exclusus fuerit reiectus 731. vlt. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισιν 780. vlt.

κυμβίον

κυμβίον 558. 17. 565. vlt. κ. ἐξ ἧς ἔπιε 1156. 25. 1157. 15.

κυνέα, Mützе. οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες 1377. 10.

κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συνετέλουν] εἰς κυνόσαργες 691. 19. vnde colligitur, eum morem aetate Demosthenis desiisse 736. 6.

κύπριος gentile, non de insula Cypro, sed de attico quodam demo, seu municipio ductum 249. 13.

κύπτειν εἰς γῆν 332. 12.

κύριος penes quem est potestas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cuius est addicere, dedicere, tribuere, denegare, absoluere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem summa rerum est. κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν 36. 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττοντες 37. 1. 175. 16. αἱ τῶν παρακλήτων δεήσεις καὶ σπουδαὶ — ὡς ἵνα κωλύητε — οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε. ratas faciatis, effectui detis 341. 12. τὰς συμφοράς, αἷς δι' ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες ἅπαντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quae rursus infectae fieri nequeant 476. 25. (πῶς οἷόν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι. citat Schol. Hermog. p. 106. 16.) τὸν νόμον κυρίως ποιεῖ τῷ δεδρακότος locum facit iuri ciuili, vt praecepta eius in corpore delinquentis plena cum libertate exercere, et executioni dari possint 630. 19. τῷ κυρίᾳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. potestate armato, consensu Graeciae collata, pro arbitratu suo contributionum modos imperandi 689. vlt. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. si sanciatur, rata habeatur, consensu vsuque probetur 700. 8. ἀπαλλαγὴ κυρία 944. 11. ὃ τηνικαῦτ' ἐλεῖν, ὅταν ᾖδεν ἔσαι πλέον τούτῳ, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριοι καθέσατε σῶσαι. cum penes vos est eum saluum seruare 962. 19. κύριον ἐπιγραψάμενος

Digitized by Google

μενος τὸν ἀδελφὸν 1054. 17. pro legitimo herede ſcribi curans. τόσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων his certum et ratum ius bonorum hereditati relictorum petendorum et vſucapiendorum competere 1067. 3. 11. ἐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ᾗ ἐγκαταλέλοιπε τὸν υἱόν, κύριος ὢν 1090. 22. ἐὰν μὲν ἐπίκληρός τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν, ei virginem illam ius eſſe domum ducendi, cui ex iure ciuili eam in matrimonium petere atque aufferre liceat. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, ὅτῳ ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo ſe ſponte ſua permiſerit, κύριον εἶναι illi ius eſſe eam domum ducendi atque pro matrefam. legitima habendi 1034. 20. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν 1190. 3. ea die, qua ſententia peremtoria a iudice foret pronuncianda. εἴτε δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ ei, cuius in poteſtate ad elocandum, et cuius in tutela eſſet mulier 1362. pen. ἔτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων 297. 7. κυρίαν ποιησάμενος [ſcil. τὴν τῆς ἐξώλης δίκην] impetrato, vt actio de vi in Boeotum inſtituta, a magiſtratu pro legitima et rata declararetur 998. vlt. ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τῷ νόμῳ. id eſt ἡ ἐκ τῷ νόμῳ τεταγμένη 544. 19. τὰ κύρια [ſcil. μέρη τῆς πολιτείας] ὅττα ποτ' ἐσὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, ἃς ἔδει τότες κολάζειν — 424. 11. μὴ κυριωτέραν τὴν τότων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χάριτος μοι γενέσθαι 1474. 5.

κυρίως δόντος τοῦ πατρὸς, *rechtskräftig, rechtsbeſtändig.* quod pater tuus illam ei vxorem dediſſet, idque ideo, quod ei confeſſum et haud controuerſum ius dandi eſſet 954. 20. κυρίως filius, appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus 1095. 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν ὁδὲν ἂν βέλοιντο 1459. 25. proprium et perpetuum, quod totum ſit reip. et vnde nihil ad ipſos priuatim redeat.

κύων

κύων τῆ δήμῃ 782. 7. τὰς γευομένας κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐδεὶς ἐπὶ ποίμνια ἐπισήσειε φυλάττειν 807. 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [scil. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἐλησπόντῳ. post occasum Caniculae 927. 3.

κώδων] ταῦτα ἔτος μονονὲ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπεράττεται 797. 12.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν 1069. 4. κωλύει ἐδὲν, ἔφη 1154. 18. ἐδὲν ἂν αὐτὲς ἐκώλυε τεθνᾶναι 1230. 22. ἐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλύσαι δυνηθείημεν ἂν 1432. 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν 175. 25. κωλύειν τὲς ἐνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicere, ne exportare auderent 1040. pen.

κωλυτὴς] εἰ δ' ἔδει τέτων κωλυτὴν φανῆναι 248. pen.

κωμάζειν 321. 16. κ. ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου 433. 22. ἐκώμαζε [Neaera] μετ' αὐτῆ 1356. 1.

κώμη] διῳκισμένες κατὰ κώμας 366. 27.

κῶμος pars quaedam et ritus Bacchanalium 517. pen. comissatio. ὡς ἄλλες πολλὲς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν 1356. 4.

κῶος οἶνος 933. 15.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο 170. 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίων, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσῆτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411. 25.

λαβὴ capulus, ansa. λαβαὶ μαχαιρῶν 819. 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβελεύσι λαβὴν δῶσετε 1420. 9.

λαγχάνειν adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate iuris ciuilis, secundum sententiam a iudicibus latam, vt honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, ius in iudicibus sedendi; item

Digitized by Google

item operam dare, vt per sortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in iure poscere, vt hereditatem, virginem cum hereditate, diem causae tuae cognoscendae. Construitur cum Nominatiuo, Genitiuo, Datiuo, Accusatiuo et Infinitiuo. Vsurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantiuis adiunctis. εἰ ἔλαχον ἱερεύς. si a sorte sacerdos nuncupatus fuissem, ὡς προεκρίθην, vt antea a municipalibus lectus fueram 1313. 24. κατιδόντες Θ. λαχόντα βασιλέα. regem sacrorum a sorte nuncupatum 1369. 16. ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, vt id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset 558. 15. vbi subauditur εἰς. φόνῳ ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. subaudi δίκην. egomet ipse memet caedis patratae reum agere 554. 4. ἐλάχομεν τῇ κλήρῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα postulabamus in iure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos praetensionum nostrarum exposueramus 1089. 17. 1090. 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην] 1136. 4. ἐν τούτῳ τῷ πατρῴῳ ἕτεροί τινες ἔλαχον τῇ κλήρῳ τῇ Κόνωνος 1173. 3. πρὸς τοὺς εἰληχότας ἡμῖν παρεγγραψάμεθα 985. 1. τέτταρας εἰλήχασι δίκας ἡμῖν 985. 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς 1306. 14. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις 539. 23. ἐκ ἂν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλαχόμεν 907. 10. λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων 1378. 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι 912. 1. λαγχάνει βουλεύειν a sorte creatur senator 1346. 2. ὃ δ' ὢν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνων 972. 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν causam ad forum Regis sacrorum non deferre 1160. 21. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας. [subaudi δικάζειν] 1136. 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1067. 5.

λαγῶ

λαγῶ [id est λαγωῦ] βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24.

λάκκος lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας 845. 17.

λακωνίζειν 1267. 22. 1357. 11.

λαλεῖν] τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων ἡδέως 578. 16. μέγα λαλεῖν 1124. 25.

λαμβάνειν verbum creberrimi et multiplicis vsus, cuius significationes, quae sunt numero plurimae, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in huiusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad vsus suos conuertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε 9. 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ 12. 10. λ. καιρὸν κατά τινος 16. 9. τὰς δίκας ius accipere, h. e. sententiae ab arbitris latae, vel legum praecepto parere 79. vlt. vincere, domare, subiugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 10. deuincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐκ τούτων ᾤχετ' ἐκείνους λαβὼν εἰς τὸ μηδοτιοῦν τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν 239. 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267. 5. λαβὼν αἵρεσιν optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare vtrum vellet, αἱρεῖται τὸ ἀσπιδοπηγεῖον 947. 20. οὐ γὰρ ἂν γέλως ἔλαβεν, ὑμῶν οὐδένα incessisset, occupasset, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην 1263. 9. ὡς δ' ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην 889. 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες 490. 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. ius suum a me repetere 1024. 23. ἣν τοίνυν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε

Digitized by Google

ὥσεσθ' λαβεῖν, Recht ſich verſchaffen, ταύτην νομίζετε καὶμοὶ νῦν προσήκειν 1127. vlt. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὰν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 12. εἰ μετὰ τῆς πράττειν ἃ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [ſcil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε 166. 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τῆς πρεσβευτῆς λαβεῖν 342. 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, ſcil. ὁ γραμματεύς. interea dum ſcriba legem a ſe recitandam in codice legum, aut in farragine ſchedarum ad hanc cauſam pertinentium a me ipſi tradita quaerit et inuenit 550. 2. λαμβ. cum δέχεσθαι coniunctum. ἐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔλαβον ταῦτα οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384. 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐπὶ τουτονὶ λάβετε 743. 22. τῆς τὴν τῆς ῥήματος τάττειν σημότητα ἔργῳ ληψομένης 1452. 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν 319. 11. in poteſtate habere, tenere, praeſertim reum, facinoroſum, vt effugere nequeat. de iudice corpus delinquentis praeſens coram ſuo tribunali habente, vt de eo pro arbitrio ſtatuere poſſit. ἐπὶ ταῖς εὐθύνεις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες 605. 21. τῶν ἀδικημένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἠδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι 754. 26. τὸν παρὰ τὰς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε 778. 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. ἔστω φανερῶς αὐτὸς σαυτῇ εἰλημμένος προδότης 320. 18. δόξετε φθονήσαντες, ἐκ πονηρὸς λαβόντες, ἀφῃρῆσθαι 499. 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἣν προσήκει, διδόναι 526. 7. κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐσὶ τιμωρητέος 561. 1. ἐπειδὴ τὰς νόμους καπηργᾶν εἴληπται 721. 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται 798. 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232. 15. ἐφ' ᾧ μοιχὸν ἔτος ἐτόλμησε λα-

σε λαβεῖν 1369. 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367. 2. interpretari, aestimare. παρὰ τὴν ὀργὴν τὰ βελήματα λαβών. e seueritate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens 805. 21. ὃ μὲν ἂν ὡσπεραν εἰ μάλιστα ἐρωτικὸν τῷ λόγῳ λάβοις. habeas, existimes 1401. 14. accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαβὼν ὁτιδήποτε. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumuis exigua 784. 20. παντελῶς τἆλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι 1233. 6. παρ' ὧν ἐδεῖς ἂν ἀξιώσας λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνεις, πωλοῦντας τὰς γραφάς 1333. 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, ἃ φασὶ λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant se quicquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere 1341. 26. vbi etiam λαμβ. cum addito χρήματα legitur. In medio, occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας 779. 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιρὸν τοιοῦτον λαβόμενον 675. 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ aduersa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινι ληφθεὶς, καὶ ὑπ' ἀδικήματι, τῇ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως 1470. 24.

λαμπρὸς] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et iactat 377. 26. 430. 27. λαμπρὰ φωνὴ 403. 16. 405. 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι 564. 11. ἐν τίσιν ἦν σὺ νεανίαις, καὶ πηνίκα λαμπρὸς 329. 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστιν αὐτῶν 1267. 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροὶ 427. 16.

λαμπρότης magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τὶς ἔν ἐστιν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι 565. 22.

λαμπροφωνότατος 329. 25.

λαν-

Digitized by Google

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ sin autem sensim et sine sensu disperdiderit bona, ignorans, ea sibi inter manus diffluere et contabescere 12. 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363. 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερανεὶ παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν 411. 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ὦσι μέτριοι, πάνθ' οὕτω ποιοῦσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἄν τε μὴ, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν 796. 23. μὴ λαθεῖν διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus diffluerет 982. 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς ὅ, τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται 1388. 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιοῦντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamuis ipsi nesciamus 661. 6.

λαρυγγίζειν 323. 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225. 13.

λέγειν] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁποίους ἂν βούλησθε 176. 27. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488. 21. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει, nil cum illis expostulat, nil queritur 1239. 26. χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας 1341. 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην λέγειν ἃ πάσχουσι 1485. 21. ὡς ὁ νόμος λέγει. id est κελεύει 599. 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι 610. 25. 778. 5. λέγω, pro id est, puta 1306. 1. λέγειν per ellipsin abest 349. 2. ante εἶτα deest λέγων οὕτως. καὶ τὴν εἰρήνην — id est καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην 356. 7. οὐκ ἀνάσχησθε [scil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ὧν εἶπεν, ὑποσχεῖν 398. 24. (sic quoque Dionys. Halicarn.

licarn. L. VII. A. R. p. 1388. 10. edit. Lipſ. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id eſt λέγων, ὅτι.)

λεηλατεῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, λεηλατοῦσι 280. 8.

λεῖα] τὴν μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα ἔσαν ἐφθῆναι 248. 23.

λειαίνει τραχέα 423. 1.

λεῖπεν ἔρανον 776. 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν deſeruit, praeſtare recuſauit teſtimonium promiſſum 1190. 4. τἄνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο 728. 10. ἔλιπενὁ Φρ. τὸν ὅρκον καὶ ἐκ ὤμοσεν 1365. 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων 1409. 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ 200. 14. 737. 25.

λειτομαρτύριον] τιθέντος δέ μοι δραχμὴν τὸ λειτομαρτυρίου 1190. 5.

λειτοταξία 568. 8.

λειτοτάξιον] λειτοταξίᾳ γραφὴ 547. 27. λειτοταξίᾳ προσεκλήθη [ſcil. κλήσει, vel δίκῃ, vel κατηγορίᾳ] 999. 12.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων. ad ſalutem reip. aliquid agere 1428. 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν 992. 5. ὡς ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν 833. 25. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non eſſent niſi ſingula talenta binaue, eos immunes ab onere munium fuiſſe, qui autem plus in bonis haberent, iis neceſſitatem functionum incubuiſſe. λειτουργεῖν a Demoſthene vſurpari, vt vocabulum proprium, de ſcenicis, Libero Patri famulantibus, auctor eſt Iulius Pollux III. 143.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus ſoli ciues obſtringerentur 462. 14. ἐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, ἅτε οἱ νόμοι ἐῶσιν 1209. 2.

λεκτι-

Digitized by Google

λεκτικὸς] τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quae destinatae sunt, vt solummodo ore pronuntientur, non vt literis mandatae posteris tradantur 1401. 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptae quidem illae quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi vtimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτὼν τῇ λέμβῳ, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν 884. 5. ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ 910. 11.

λεπτὸς] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν 219. 14. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472. 13.

λεύκη populus alba. θυόσης ἐστεφανωμένης λεύκῃ καὶ μαραθρῳ 313. 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος 565. 27.

λευκῶν] λελευκωμένον γραμματεῖον 1132. 8.

λεύκωμα album, tabula rasa. ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα 707. 12.

λεωπόριον 1258. 25. 1259. 6.

λεωντίδαι 1398. 4.

λήγειν] λήγων ἐνιαυτὸς 731. 10.

λήθη] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντες ἔχουν 320. 5. μή τινα λήθην — ὑμῶν ἐμπεποιήκῃ 342. 10.

λῃΐζεσθαι 639. 27.

ληκύθιον 736. 7.

λῆμα fortitudo, fidentia animi, audentia. μαρναμένοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. [subaudi ὑπὲρ, vel ὑπὸ.] 322. 10.

λῆμμα, quaestus, emolumentum, lucrum 26. 13. τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε 37. 24. οὐδὲν λῆμμα ἡδεῖς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσηρτημένον 60. 4. τοῦτο τέκνομαι ἔχειν ταῦτα τὰ λήμματα munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is,

Digitized by Google

cui dantur 96. 11. ἐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντες 157. 8. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13. ἔτως ἔκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι 380. 14. παντὸς ἥττων λήμματος. qui nulli corruptelae largitionali resistit 450. 9. λῆμμα μηδὲν ἔτι λαβεῖν ἐμοὶ 523. 24. λῆμμα τοῦτο δι' ἔνδειαν, ἢ δι' ὕβριν λαμβάνων 573. 13. vbi significatur triobolum, quod inter iudices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος 721. 12. πρὸς τῷ λήμματί τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλεν. non solum quaestum, vel vsuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt 822. 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν 825. vlt. quo loco sensu honesto est vsurpatum, pro re summa aeris, quam quis acceptam fert. λῆμμα κέρδος 1105. 24. λῆμμα ἀργυρίῳ, *Geldpoſt*, *die man in Empfang genommen hat* 1201. 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335. 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἱρεῖνται ἀρπάζειν 1342. 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδάμενος. illas horribiles minas vili, sordido lucello vendens, h. e. sinens se placari, vt ab accusatione desistat 1332. 16. πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων γράφοντες πᾶν, ὅ, τι ἂν βέλωνται, *für einerley Preiſs*. siue magni momenti res sit, siue leuis, cuius eos auctores fieri quis velit, ad omnia descendere parati, dummodo taxam persoluat, quae rogationum omnium penes ipsos est eadem 687. 25.

ληνὶς 793. 26.

ληναῖον] ἡ ἐπὶ ληναίῳ πομπὴ 517. 26.

ληξιαρχικὸν] πρὶν ἐν τῷ ληξ. γραμματείῳ τῶν Ὁτρυνέων ἐγγραφῆναι 1091. 9. τὸ ληξ. αὐτοῖς ἀπώλετο γραμματεῖον 1306. 21.

ληξις]

λῆξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. vsque ad eam diem, qua nos actionem in eos sortiti sumus, h. e. capessiuimus 1085. 13. ταύτην δὲ [scil. τὴν δίωξιν] ἀνάγκη τῷ τὸ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. accusatoris libello accusatorio declarari 1116. pen. ὅθ' ἡ λῆξις αὕτη τοῦ κλήρου ἐγένετο, cum haec hac de hereditate oriretur contentio 1096. 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λῆξιν πεποίηται 903. 25. δίδωσι τὴν λῆξιν [libellum accusatorium] Mv. τῷ παρέδρῳ 1332. 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσήχθη 727. 6.

ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν 59. 23. ὃ δεῖ ληρεῖν, ὃδὲ γραφὴν πόλεμον 146. 2. εἰ πολλά τινος ληροῦντος ἀκούσαιτε 1421. vlt. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116. 6. εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, si dicendum id est, quod res est. *wenn man frey von der Brust weg redet, das Kind bey seinem rechten Nahmen nennen, und nicht ein Blatt vor den Mund nehmen soll* 325. 1.

λῆρος] πρίνας καὶ λήρους 36. 18. 175. 5.

λῃστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. bellum gerere, non iustis proeliis aperto Marte committendis, sed latrociniis, et piraticis furtis 46. 14.

λῃστὴς] περὶ αὐτὸν εἶναι λῃστὰς καὶ κάλακας 23. 15. de iure locorum a piratis occupatorum, cuius sint, eiusne, qui prius ea tenuisset, ante piratas, an huius, qui latrones eiecisset 77. 15. sqq. ἐν μέσῃ τῇ ἐλλάδι αὐξανομένῳ λῃστῇ τῶν ἑλλήνων 140. 18.

λῃστικὸν πλοῖον ἔχων 668. 26.

λῃστὶς] λῃστίδων νεῶν 1237. 10. λῃστίδες τριήρεις προσέσχον εἰς Μαραθῶνα 1432. 8.

λίαν] αὐτὴ αἱ λίαν ὁμιλίαι τῶν πολιτειῶν πρὸς τυραννίδας 71. 9. id est αἱ σφοδραὶ καὶ θερμαί.

λιθοκόπος τὸ πλησίον μνῆμα ἐξεργαζόμενος 1159. 9.

λίθος] ὃ γὰρ λίθοις ἐτείχισε τὴν πόλιν, ξύλοις πλίνθοις 325. 22. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπε-

Digitized by Google

σὸν πατάξῃ 645. 16. λίθῳ, ἢ τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενὶ 1262. 24.

λιθοτομία] ἀνιόντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

λικνοφόρος 313. pen.

λιμὴν] λιμένας καρποῦσθαι. vestigalia eportubus percipere 15. 20. τῶν σκευῶν εἴ τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἢ ἐκ τῶν λιμένων 736. 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας, καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14. noli te illas in latebras recipere, quas aliis occlusisti.

λίμναι locus Athenis 1370. 27. τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371. 4.

λιμὸς] λιμῷ περιεῖδον ἀπολλύμενον 833. 22.

λιπόνεως. desertor nauis 1226. 15.

litotes. οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰργασμένους 172. 17. subaudi ἀλλὰ πολλῷ μείζω.

λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421. 20.

λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι 359. 4. ἃ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ὅτοι, λογίζεσθαι 369. vlt. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. τιμὴν λογισάμενον αὐτῷ τῶν σκευῶν. *er habe ihm das Geschirre an baren Gelde angeschlagen, an statt des Geschirres sich den Werth dafür geben lassen* 1148. 20. ἐλογισάμην πρὸς ἐμαυτὸν 1169. 1. λογίζεσθαί τινι βλάβας 572. 1. ἐλογίσατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων δεδωκώς. id est, ὅτι δέδωκε 1187. 26. πρὸς τοὺς — οἰομένους ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. ipsis ad animum reuocare 63. 12.

λογισμὸς] ἐπειδὰν εἰδῆτε μηδὲν ὑμῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ἐνόν. nihil vos consiliis efficere posse 127. 24. μηδένα συμφέροντα παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν 187. 20. λογισμὸς τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων προσδεῖται 264. 16. οὐ γάρ ἐστιν οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων λογισμὸς 304. 5. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304. 19. οὐδέ γε ἡττήθην

τήθην τοῖς λογισμοῖς ἐγὼ τοῦ Φιλίππου 326. 1. ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε καὶ προεωρᾶσθε 398. 5. καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ἂν ἴδοι τις 437. 15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ πρᾶξαι 527. 17. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τὶ πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668. vlt. λογισμὸν λαβὼν cum secum subductis rationibus intellexisset 671. 21. λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας 1105. 27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογιζόμενος 1364. 19. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν [bonam mentem, sanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438. 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen* 1471. 16. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. quarum exspectatio eos fallat 1842. 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων 11. vlt. παρὼν, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταὶ 266. 9. recuperatores, qui rationes gestorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant 266. 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος 304. 6. 406. 26.

λογογράφος, qui mercede conductus reis orationes scribit coram iudicibus habendas 417. pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς 420. 3.

λογοποιεῖν rumores a se confictos serere. ἀνοητότατοι εἰσὶν οἱ λογοποιοῦντες 54. 15. λογοποιοῦσι περιϊόντες 69. 17. 578. 15.

λόγος multa significat, et multipliciter vsurpatur. 1) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν 20. 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18. 9. verum haec dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiendum νόμος. οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων 121 20. τὶ δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν 169. 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον — παντὸς

τὸς ἑνὸς τῦ λέγοντος ἀεὶ μείζως εἶναι δεῖ φαίνεσθαι 171. 11. λόγον ἠδέως ἐβελόμην θρασὺν ἠδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὑρεῖν 181. 26. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260. 3. λόγον εἶπεν ἀχ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι 284. 17. οἷς ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία 399. 5. συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. manſit illis quidem ſua gloria, at tu tamen contendiſti eam illis eripere, et eripuiſti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi 442. 5. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445. 26. τῶν λόγων τύτες χρὴ δικαιοτάτες καὶ πιστοτάτες εἶναι, ὃς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθῆς εἶναι 520. 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεστι μεταξῆναι 643. 4. ἐποιήσατο λόγες περὶ τύτων ὁ Δ. 818. 8. ἐν τῷ τύτῳ λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑςέρῳ 1181. 20. ἐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βελομένοις μάτην ἀσολεσχεῖν 1462. 11. ἐκ τῦ θορυβεῖν ἐκ εἰκαιολάττεσθε λόγων. quod obſtrepitis, non ideo liberamini taedio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur 1462. 15. 2) expoſitio rei geſtae. λόγος τῦ πράγματος expoſitio naturae rationumue rei 1089. pen. 3) ratio, ſenſus communis, facultas colligendi. *Vernunft*, ratiocinium. μηδέποτ' ἐκ λόγῳ ταῦτα σκοπεῖτε 783. 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam conſentaneum eſt 1090. 12. 4) conſilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ δι δός. cum in conſilium mecum iſſem, ipſeque a memet rei geſtae cauſas et rationes repetiſſem 1103. 18. 5) ratio, *die Rechnung*, *Rechenſchaft*, *Rede und Antwort*. vt geſti honoris, aut tutelae, aut pecuniarum quarumque adminiſtratarum iis reddenda et approbanda, qui ſuſcipere atque examinare eam iuſſi ſunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τύτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν ςρατηγῶν 101. 17. τῇ ἰδίᾳ βίᾳ πάντες λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων

νων 227. 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371. 20. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. *auf Rechnung der Tugend und Ehre.* h. e. reſpectu virtutis et gloriae, earum ſi ratio habeatur 385. 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον 762. 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλεσεν [accuſabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπήτουν, geſtae tutelae puta 868. 3. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς 988. 24. εἰς λόγον καταστὰς. vocatus ad rationem reddendam, ſeu potitus copia dicendi 903. 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίσασθαι. rationem reddere 1029. 7. 6) facultas, copia dicendi, cauſam agendi. λόγον διδόναι 26. 18. 27. 9. 508. 16. 1220. 20. λόγου τυχεῖν ad dicendum admitti. audientiam impetrare, copia potiri cum populo agendi 229. 13. ἐξέκλεισον τοῦ λόγου τυγχάνειν τὸς ἄλλους 349. 5. 371. 14. 622. 19. 764. 26. 1103. 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω. ſubaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, ſi ea potiar, nihilo ſim praeſtiturus aduerſariis meis, quippe quibus aequalis ſit futura dicendi licentia 73. 18. 7) iactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατοι δοκοῦμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ 21, 22. 158. 18. 8) cauſa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia cauſa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium 114. 23. 168. 11. λόγος ἕτερος ἕτος. cauſa diuerſa eſt ab hac. nil pertinet ad hanc diſputationem 240. 25. ἐγὼ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους 206. 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι 477. 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστὶ. *ich habe bloſs mit ihnen zu thun, und meine Sache auszumachen.* τούτοις δὲ ὁ λόγος ἔστω πρὸς τὸν ναύκληρον. *Sie mögen ſich dafür an den Rheder halten, und den belangen* 942. 17. οὐχ ὅπως λόγος

λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τῦ τόκε 1292. 7. 9) verba sine re, nugae, officiae verborum, excusationes frigidae, commenticiae. *Austrede.* εἰδὲ γὰρ λόγος, εἰδὲ σκῆψις ἔτ' ἐστὶν ἡμῖν 10. 27. ὅπως μὴ λόγῳ ἐρῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἔξυσι δεικνύειν 21. 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις 93. 5. εἰδὲν ἀλλ' ἢ λόγοι παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει 108. 5. τὸ μίγιστον ἐκπάντων, καὶ ὁ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη 406. 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος 488. 2. ὃ δ' ἦν δεινότατον, καὶ ὁ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη 540. 10. νομίζετ' εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν 962. 22. μὴ ἐᾶτε λόγῳ αὐτὸς λέγειν 1324. 4. τίμητα, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ μοι γέγονε. mulcta, quae per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adspersam, et ob inuidiam ex illis calumniis aduersus me commotam mihi irrogata fuit 1477. 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκεῖνε, καὶ κακίσαντος αὐτὸς 1257. 23.

λοιδορία] λοιδορίας χωρὶς 150. 6. Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγορῶν ἀκύειν ἡδέως 226. 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρ' ἐκ τρέψεσθαι 228. vlt. λοιδορίαν κατηγορίας τέτῳ διαφέρειν ἡγῦμαι 268. 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἐντικατελλαττόμενοι 273. 22. πάμπολυ λοιδορίαι καὶ αἰτίαι κεχωρισμένον ἐσὶ 600. 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὃ μέλλω λέγειν 1444. 24. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις 1458. 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκροώμενοι καθησθε 1459. 1. αἱ τῶν ἑητόρων πρὸς ἀλλήλες ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι 1459. 4. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐσι 1476. 11. λοιδορίας εἰδὲν ἐς' ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτε λέγεται, δείκνυσιν 1486. 4.

ὁ λοι-

Digitized by Google

ὁ λοιμός, conuicium, vel probrum. homo peſtilens 794. 5.

λοιπὸς pro πᾶς. ἑνὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεσι 983. 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς Φιλίας κοινωνεῖν. pro μηκέτι τῇ λοιπῇ, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς Φ. 553. 2.

λόσθαι ἐν Βαλανείῳ 1217. 24.

λουτροφόρος puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, ſi quis improles, vel potius coelebs, deceſſiſſet, aquam e fonte Enneacruno hauſtam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Valeſ. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευτᾷ. τί τοῦτο σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ 1086. 15. ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι 1089. 23. ego vero ſuſpicor, fuiſſe λουτρ. virginis imaginem ſaxo tumuli inſculptam, vbi quis conditus eſſet, qui nunquam matrimonium iniiſſet.

λύειν 1) proprio primario ſignificatu ſoluere, abſoluere, vt catenis vinctos. ἔλυσαν εἱρκτῆς τὰς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764. 11. 2) tollere, dirimere, deſtruere, vt legem 31. 12. 486. 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδενὸς ἀξίαν 700. 13. ἀποδεῖς τὰς σεφάνους ἔλυσε τὴν προβολὴν 584. 15. ὑμετέραι ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μετεωρῶναι λύσετε 1469. 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος 178. 20. 1423. 18. λέλυται πάντα diſſoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέωκται, συγκέχυται ὁ βίος 777. 9. In Medio. ſoluere, redimere e captiuitate, ſiue alium, ſiue ſemet. εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην 316. 4. ὡμολογήκεσαν ἤξειν, ἂν ἐλυσάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα 395. 2. τὰς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο 412. 21. οἱ νόμοι κελεύουσι, τὸν λυσαμένα ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα 1250. 1. ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη ſeſe depectum ſibi eſſe libertatem e vinculis pro 26. minis 1248. 23. 1477. 2.

ἔκου-

ἑαυτὲς ἔφασαν λύσασθαι 394. 11. hinc orta est notio emendi, praesertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quae est redemtio eorum e captiuitate, quo ex alia seruitute, dura et misera, in aliam molliorem et liberaliorem transeant. τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑταίρᾳ 958. 13. ἑταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει 1182. 14. Similis est ista notio, fundum oppigneratum reluendo expediendi, et sibi reuindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες — τριάκοντα μνᾶς 1215. 20.

λυκεῖον 736. 6.

λυκιουργεῖς φιάλας 1193. 11.

λύκος] οἷος, ἃς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8.

λυμαίνεσθαι ῥήσεις 315. 22. θεῶν τινος, ἢ τύχης ἰσχὺς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. vlt. λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῖν 570. 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincire, flagellare, torquere 630. 25. τὲς τῷ γήρᾳ βοηθὲς λυμαίνῃ 733. 26. ἐθέλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου 1109. 25. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς 1182. 14.

λυπεῖν] ἄν τι λυπῆσθε τῷ πολέμῳ 103. 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας. φάσκοντα φροντίζειν — δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς 323. 4. εἰ ἐν οἷς ἠδὲν ὠφελεῖμαι ποιῶν, λυπῶ τινας, πῶς ἐκ αὐτυχῶ 982. 23. τὸ λυπεῖν τὲς ἀκόντας περίεσι (das haben sie darvon) ἢ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιὲτες. citat Plutarch. Moral. p. 547. antep.

λύπη] τῆς ὑπὲρ ἁπάντων λύπης πλεῖον μετεῖχε 322. 2.

λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι 146. 27.

λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107. 14. λύσιν εὑρίσκειν 703. 5. λύσις τέτῳ παρ' ἡμῶν ἔν τοι

ῥητῷ

Digitized by Google

ἐντῶ χρόνω ἐγέγραπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, vt intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo aere, quod nos in eam credidissemus 967. pen. ἀλλ' ὅμως ἁπάντων τούτων ὄρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983. 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι ταύτην τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem sperans se effecturum, vt illae priores criminationes dilutae et sublatae habeantur 1013. 18. κἂν τι χαλεπὸν συμβῇ τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται 1479. 1. ῥᾳδίας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων 1480. 4. ἐμαυτῷ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι 1484. 8.

λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. χωροῦσιν ἅπαντες 26. 15.

λυσιτελὴς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ 1433. 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν αὐτῷ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. vt ad pretium, quo ipse redimeretur e captiuitate, partem pecuniae ego conferrem 1248. 25. 1249. 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα 1250. 1. περὶ ἑξήκοντα τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18.

λυτρῶν] μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πέντε ἀνθρώπους 394. 18.

λύχνος v. sub ἥλιος.

λῶος nomen mensis apud Peloponnesiacos 280. 12.

λωποδυτεῖν] καθ' ἕκαστον ἔτος τῶν ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν 116. 19. ὕβριζε καὶ ἐλωποδύτει 1264. 15.

λωποδύτης] λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256. 8. λωποδυτῶν θάνατον μεῖζον εἰρῆνται τῷ προσήκοντος 53. vlt. λάβε τὸν περὶ τῶν λωπ. νόμον 1264. 11.

μὰ] ἐ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297. 11.

μαγγανεύει καὶ φενακίζει 794. 2.

μάγειρος] ὅτε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρας ἐδὴν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11.

μαθη-

μαθητὴς Ἰσοκράτους 928. 7. μαθηταὶς συλλέγω 938. 8.

μαίνεσθαι] μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο 186. 9. ἐχέτω μαίνομαι 242. 22. ἡ ποιῆσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι 1182. 15. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μὴ 1239. 9. πλὴν εἰ μή τοῦτό τις εἴπῃ, ΜΑΝΕΝΤΕΣ 719. 1.

μάκαιρες] ἐν μακάρων νήσοις 1400. 1.

μακεδὼν] τὶ γένοιτο νεώτερον, ἢ μακεδὼν εἴνης καταφρονῶν τῶν ἀθηναίων 157. 2.

μακρολογεῖν] τὶ ἂν ὑμῖν μακρολογοίην 1011. 14. 1421. 11.

μακρὸς] σοὶ μακραὶ 918. 10. μακροῖς λόγοις καὶ πατηγορίαις προσέχειν 1329. 18. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες 1339. 12.

μάλα redundat. τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα βεβίωται 563. 17.

μαλακίαι] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα 158. 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219. pen. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον 308. 18. ἔτε μαλακίαν, ἔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν ἐμοὶ εὑρήσετε 1473. 25.

μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα 120. 7. 754. 27.

μαλακὸς καὶ ἄτολμος 106. 22. ἁβρὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε. molles, remissos, segnes 358. 6. πρόβατα πεντήκοντα μαλακὰ [nisi ibi leg. potius est μάλιστα] 1155. 3.

μάλη pro μασχάλη. ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις ἐγίνετο. clam, furtim 848. 12.

μάλθη cera. ἐν μάλθῃ γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν 1132. 13.

μάλιστα circiter, ferme. μ. σύμπαντες ταῦτα ὡς ἑβδομήκοντα μνᾶς 815. 4. μάλιστα τάλαντον 839. 19. εἰ τὰ μάλιστα ἐγίγνετο ἡ πρόκλησις, ὡς ἐκ ἐγίγνετο 1108. 27. ἐχὶ ταυτὰ μάλιστα ἅπασοι ἐπεδείκνυτε, ταυτὰ πάν-

Digitized by Google

πάντες ἔπραξαν 62. 8. μάλιστα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo iure plus poteram ponere 819. 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ σύνεσιν ὄντα τοῖς μάλιστα [subaudi εὐνοῦσιν] ὁμοίως so gut, als immer einer 1473. 12.

μᾶλλον redundat. πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἠθέσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921. 21. ὃ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν 1184. 16. ἡγῶνται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τ. χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντες 1195. 11. μᾶλλον ἔτι, ἢ νῦν, [scil. ἐστὶ] τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν, φοβερώτερον ποιῆσαι. 31. 26. μᾶλλον pro μάλιστα. et subauditur in talibus τῶν ἄλλων. aut est pro simplici σφόδρα. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν 1336. 22.

μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν, ἢ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, ἐοίκαμεν ἀνθρώποις 133. 1.

μάνης nomen seruile 1127. 25. 1253. 6.

μανθάνειν] τὲς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας sapientes, intelligentes, quale quodque sit, ἀπροπτέπτως ὀνομάζομεν 1232. 18. ἡ ἀρχὴ τῆ δοκιμάζειν ὀρθῶς ἅπαντά ἐστι, μηδὲν οἴεσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν 1422. 2. τί ἔν μαθόντες — quanam igitur de causa 141. 19. 495. 20. 850. 21. 1113. 4.

μανίαι] ἐσὶ μὲν ἐγγυτάτω μανίαις 404. 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας ἐνέπλησε 424. 23. μανίαι γὰρ ἴσως ἐσὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν 536. pen. μανίαι θεῶν τὰ κεκρυμμένα εἰπεῖν 830. 24. ἂν μὴ μανιῶν [scil. ἕνεκα κωλυθῇ τῆτο ποιεῖν] 1133. 10. vnde colligas, quia in plurali dicitur αἱ μανίαι, insultus, vel raptus, paroxysmos furiosos per certa temporum interualla redeuntes sic appellari. τὶς ἂν ἓν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [furiosam prodigalitatem, sum-

tuositatem] ὑπομεῖναι 1217. 20. μανίαν τοσαύτην ἐμοῦ τις ἂν ὑμῶν καταγνοίη 1319. 5.

μαντεία] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τὰς ἄλλους θεὰς, οἱ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀνηρήκασιν 1466. 27. eiusmodi vaticinia leguntur p. 436. 23. 531. tota. 1072. 12.

μάντις] φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντεις εἶναι 252. 15.

μάραθρον] διάσους ἐστεφανωμένους μαράθρου καὶ λεύκης 313. 24.

μαραθώνασδε 1377. 4.

μάρναισθαι 322. 10.

μάρτυς vel μάρτυς. ἀποδείξητε τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων 53. 21. ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, [scil. γέγονε,] ἐδενὸς μάρτυρος παθ' ἡμῶν εὐπορήσουσι. nunquam poterunt vllum aduersus nos testem reperire, vel producere, in eiusmodi causis, vbi non ipsi soli interfuere, (nam in illis mentiri quodlibet ipsis facile est) sed quae aliis gestae sint 1268. 6. μάρτυρος et ἀντίδικος differentia 1025. 21. οἱ δ' ἄλλοι μάρτυρες τῆς τούτων εὐδαιμονίας κάθησθε 172. 8. αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας 300. vlt. τοῖς μάρτυσιν, ὃς ἔτος ἑτοίμους ἕξει μαρτυρεῖν ἑτῶν, χορηγῷ Φιλίππῳ χρώμενος 408. 15. τίνα γὰρ μάρτυρα μείζω παρείσχωμαι — 416. 6. μάρτυρές ἐστε τῶν ἑτέρων [id est ἑτέροις ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, ἐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690. 16. μάρτυρές εἰσιν ἔτοι, οἷς μηδὲν μέτεστι τοῦ πράγματος 1025. 22.

μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὑτῷ Φορμίων, ὁπότε ἔτοι φασὶν, ἀκέσαντες ἐκείνου ταῦτα μεμαρτυρηκέναι 1131. 23. τοὺς ῥᾳδίως μισθοῦ μαρτυροῦντας ἐξήλεγχε 1273. 21. ἀλλήλοις τὰ ψευδῆ 1268. 14. τοὺς διαθήκην μαρτυρήσαντας δικῶν 1117. 5. μὴ τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131. 4. μαρτυρεῖν εἰκὸν ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι 1300. 16.

μαρτύ-

Digitized by Google

μαρτύρεσθαι] Λυκοῦργος τὴν Ἀθηνᾶν ἐμαρτύρετο 799. 6.

μαρτυρίαι] μὴ ἀληθινῆς μαρτυρίας ἐγγράψαι μάρτυρα 849. 11. μαρτυριῶν πλέον ἢ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ 846. 24. τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐνμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ἅμα 1131. 1.

μάρτυς. v. μάρτυρ.

μαρωνίτης pro nota ciuitatis miserabilis et contemnendae 218. 11.

μασσαλιώτης 884. 15.

μαστιγίας 496. 26.

μάταιος] ὦ μάταιε o stulte, insipide 784. 10.

μάχαιρα] μαγείρῳ μαχαίρας ἐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11.

μαχαιροποιεῖον 823. 11.

μαχαιροποιὸς 816. 5.

ἡ μάχη pugna ad Chaeroneam singulariter appellatur 319. 22. ἡ ἐπὶ τῷ ποταμῷ et ἡ χειμερινὴ 300. 16.

μεγάθυμος 421. 27.

μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες 415. 15.

μεγαλοψυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι 247. 18. τῶν ἔργων τὴν μεγ. ἐκ ἀπέδοντο. id est τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῖς μεγαλοψύχως πεπραγμένων 689. 2. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι 1484. 6. ἔτε τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, ἔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τοῦτ' ἂν ἀκόλουθον φανείη 1477. 1.

μεγαλοψυχότερος 414. 15.

μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττετε 1465. 16.

μεγαρεὺς] τότε καὶ αὐτοὶ μεγαρέα ποιήσονται 691. 11.

μέγας] τὸν τρόπον, δι' ὃ μέγας γέγονεν 12. 25. vbi significat ἰσχυρὸς. opponitur enim τῷ ἀσθενεῖ. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκὼς 13. 13. νῦν μέγας [id est εἰς μέγεθος] ηὐξήθη 19.

Digitized by Google

18. μέγας ἤρθη, id est μεγάλως 20. 9. μέγαν ἐκ μικρῦ καὶ ταπεινῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται 116. 8. παρὰ τὰς μεγίστας καιρὰς temporibus longe difficillimis atque grauissimis 470. 12. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσὶ 490. 27. μείζων μὴ ἔσαι τῦ δῶναι δίκην 658. 18. μέγα; μεγάλη. μικρόν; μικρᾷ. id est, εἰ μέγα τις ἠδίκηκε, μεγάλῃ ἐχρῶντο τῇ ὀργῇ. magnum si deliquisset, grauiter animaduertebant. μικρὸν, μικρᾷ, id est εἴ τι μικρὸν ἥμαρτεν, si quid leuius peccasset, mollius puniebant 737. 20. dictum hoc Demosthenis ἀλλ' ἐ τὸ μέγα εὖ ἐσιν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα citat Stobaeus p. 55. μέγιστος μάρτυς luculentissimus, fidissimus, certissimus 815. 9. 987. 21. μέγα φθέγγεται 981. 25. μέγα λαλεῖν 1124. 25. μέγα σημεῖον 1046. 10. ἄνεμος μέγας 1213. 27. μεγάλας μαρτυρίας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366. 22. ὀγὰρ Ἀσωπος ποταμὸς μέγας ἐρρύη, καὶ διαβῆναι ἐ ῥᾴδιον ἦν 1379. 2.

μέδιμνος] μυρίας δίδωσι μεδίμνας ἡμῖν 467. 7. μεθημερινοὶ γάμοι 270. 11.

μεθιστάνειν transferre, πολιτείαν εἰς ὀλιγαρχίαν 196. 13. μεθεστᾶναι καὶ λελυμάνθαι ad inferiorem gradum desciuisse, ad deteriorem conditionem redactus esse. 500. 21. μεθίστασθαι vel μεταστῆναι alio secedere, e conspectu abire. μετάστητε ἔξω 776. 24. ὁρώμενον ἐκ ἀναπλεῖ, μεταστὰν δὲ μνημονεύεται 1404. 19. e patria emigrare. ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων [scil. ἀδικίαν χώρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν 632. 19. 643. 5. μεταστάθέντα in exsilium ire iussum 802. 16.

μεθύειν] οἴας μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι 23. 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων 54. 9. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον 493. 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τῦ μεθύειν πρόφασιν 573. 1. μεθύων ἐπαρῴνει 658. 15. μεθύων furiosus 1010. 26.

Digitized by Google

26. μεθυόσῃ αὐτῇ πολλοὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τῆ Φ. 1359. 6.

μειρακύλλιον ὧν κομιδῇ 539. 23.

μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις 1183. 8.

μέλαν atramentum. τὸ μέλαν τρίβων 313. 11. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας 537. 16.

μέλει] μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων 96. 23. τί γὰρ τῷ ζηλείτῃ τοῦτο ἔμελε. μέλει δ' ἑδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἑδὲ μέμνηται 383. 8. τούτοις γὰρ ἑδοτιοῦν ἔμελε 933. 9. μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς 1350. 2.

μελετᾷν] λογάρια δύσηνα μελετήσας 421. 20. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, ἐκ ἀρνοῦμαι 576. 17. μελετᾶν εὐθέως τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν 1129. 9. ἐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν non ex tempore meditari. *nicht alsdenn erſt auf die Predigt ſtudieren, wenn man ſie halten ſoll*, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίσασθαι 1414. 12.

μελέτη exercitatio declamandi 328. 15.

μελίνη] ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

μελίτη locus Athenis 1258. pen.

μέλλειν] ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμούντων περιγίγνεται 24. 25. τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196. 24. item 506. 26. τὸ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, imminebat, ingruebat, τὸ δ' ἤδη παρῆν 292. 15. τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι [adde ἄδηλον] κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω 638. 23. τὰ δὲ κεράμια ἐδ' ἐμέλησαν ἐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. Sperandum non erat, vt ferias illas vini vnquam curarent naui imponendas; quid? quod ne in mentem quidem ſibi venire paſſi erant, vt hoc facerent 929. 8.

μέμφεσθαι] ἐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν, ὧν ἰδίᾳ μέμφεσθε 1434. 3. ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται 1476. 7.

Digitized by Google

μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος ἐδὲν αὐτῷ 249. 25.

μέμψις] τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην ἂν ὑμῖν 1483. 20.

μὲν ἔν. imo vero. quidni potius. aut, vt rectius dicam. ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν ἔν καὶ πρώην 270. 21.

μένειν pro παραμένειν in fide et societate rerum manere 20. 24. μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγορεῖντι τῶν ἄλλων 33. 10. οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ ἐ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα 50. 26. ἐχ οἷός τ' ἐστιν, ἔχων ἃ κατέσκαπται, μένειν ἐπὶ τούτων 42. pen. τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν 49. 17. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων manens in vrbe, quoad lis penderet, vel donec aduersarius condemnaretur 572. 1. ἐδὲ τὲς μένοντας ἐξελῷ 746. 26. vbi οἱ μένοντες in vrbe manentes, commorantes, opponuntur τοῖς φεύγεσιν, exsulibus. τῶν γυναικῶν ὅσαι μένεσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν 1076. 16. ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν 1087. 17. μένων ἐπὶ τοῖς ἔσι γονεῦσιν ἐμαυτῷ 1314. vlt.

μερίζειν] ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνῃ μεμερισμένες 192. 1. vbi μερ. est censeri, numerari, haberi in parte populorum seruientium. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν 494. 5. μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χωρίον μετὰ Φ. τότε 913. 1. ἐπειδὴ δὲ τὸμὸν χρυσίον ἐμερίσατο 917. 19. ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἢ κοινὴ ἐσία εἴη αὐτοῖς 1149. 20. μερίζειν τὲς τόκες πρὸς τὸν πλῶν. si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque foenoris dependere 1297. 20.

μεριμνᾶν τὰ δίκαια λέγειν 576. 23.

μερὶς] τῆς ποίας μερίδος ἐβούλετ' ἂν τὴν πόλιν γενέσθαι 246. 10. ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν ἔσι μερίδι 286. 27. μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν 537. 8. μερὶς μεγάλη [scil. πρὸς σωτηρίαν] τοῖς ἀδικοῦσι καὶ πλεονεξίᾳ ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πραότης 574. 8. μερὶς

Antheil,

Digitized by Google

Antheil, in metallifodinis 1039. 22. τὴν μερίδα τῶν χρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078. 23.

μερίτης] μερίτας τῆς ὠφελείας ποιῆσαι τύτυς 889. 7.

μέρος pars, particula. πελοποννησίοις ἅπασι — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμπειν ἐπιτάξαντες 1379. 19. ὅτι τύτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον 1342. 12. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [subaudi τὸ αὐτῷ προσῆκον] λαμβάνων 38. 4. ἐξ ἧς ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031. 15. τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται 1031. 17. διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη, εἰσπράξαι. vt attribuerent noſtrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta naualia deberent, vt ea ab his debitoribus exigeremus 1145. 20. εἰ δὲ βέλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τῦ πλῦ τῦ πεπλευσμένυ, δώσω ὑμῖν. partem foenoris parem modo viae a naui peractae 1286. 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν θείων τῆς ἐσίας τὸ μέρος μετέλαβε 1304. 16. ἔτω γὰρ διέθηκας αὐτὺς τὸ μέρος σύ. ſubaudi τὸ συν. pro parte tua virili. quantum in te fuit 367. 5. ἔτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίυς νέμεσθαι. partem hereditatis maternae tibi tuam attribui curares 954. 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδιδόναι πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate quemque ſua virili 1068. 4. 2) pars hominum, a qua quisque ſtat, factio, caſtra. ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323. 8. 3) pro τάξει, loco, claſſe, ordine, conditione rerum. ἐν προσθήκης μέρει pro acceſſione, appendice habentur 22. 4. ἐν ὀδενὸς εἶναι μέρει. pro nihilo haberi 23. 14. ἐν ὑπηρέτυ καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε 37. 4. τὴν ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς προσεῖχον τῇ πόλει 567. vlt. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626. 6. τὺς ἐχθρὰ ποιῆντας ἐν ἐχθρῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638. 5. στρατιώτης ὢν ἐν σφενδονήτ

καὶ φιλοῦ μέρει 668. 24. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668. 26. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίου μέρει ποιεῖσθαι τἀδίκημα 1095. 19.

μεσεγγυᾶν] μεσεγγυησαμένης ἀργύριον. cum certam pecuniae summam apud mediatorem deposuisset 995. 21.

μέσος] ὧν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος 772. 6. παίει με πὺξ, καὶ ἁρπάζει μέσον, καὶ ὠθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 9. 2) τὸ μέσον] ἆθλα πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ 41. 24. ἐν μέσῳ ληφθεὶς 69. 15. τοὺς συμμάχους οὐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι 84. 14. εἰς μέσον ὑμῖν γινομένας δείξω 464. pen. εἰς τὸ μέσον καταθεὶς τὴν ὠφέλειαν 488. 13. οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ πολεμεῖν ὑμᾶς πρὸς K. nil impedisset, quominus bellum vobis gerendum esset aduersus Cardianos 682. 1.

μεστὸς] μεστὴ πολλῶν κακῶν δύναμις 22. 11. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300. 23. φυλάττει ὁπηνίκα ὑμεῖς ἐστε μεστοὶ τοῦ ἀεὶ λέγοντος. taedio tenemini oratoris, e satietate, et crebritate audiendi orto 328. 6. τοσαύτης ἀνανδρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεστοὶ 408. 27. ὑπερηφανίας καὶ ὑπερόψεως ἁπάντων ἀνθρώπων μεστὸς ὢν ἔσῃ φανερώτατος 577. 16. τοιούτων ὀνειδῶν καὶ κακῶν μ. 603. 5. τρυφῆς 1046. 14. ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας 264. 2. μ. ἐγένετο ἀγανακτῶν. cum desaeuiisset. *sich satt gescholten und gekiffen hatte* 1175. 5. πολλῆς εὐηθείας ἐστὶ μεστὸς 1482. 27. ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μ. 1489. 10. βιόν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150. 9.

μετὰ] μετ' ἀδείας [id est ἐπ' ἀδείας, vel ἐν ἀδείᾳ] πολλοὺς ἔσεσθαι πονηροὺς ἡγεῖτο 601. 13. μηδὲ μεθ' ἑτέρων γενόμενοι τὴν γνώμην, μήτε μετὰ τῶν διωκόντων, μήτε μετὰ τῶν φευγόντων 1236. 8. μετ' ἀληθείας pro ἐν ἀληθείᾳ 1306. 3. μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθέροῦτε τοὺς ἕλληνας 1467. 2.

μετα-

μεταβάλλειν] in medio mentem mutare. μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ ἐδὲν ἔχειν πιστὸν ἡ πόλις 205. 19. ἐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν 205. vlt. 349. 25. 404. 13.

μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ἴδωσί τινας 142. 24.

μεταβολεὺς πονηρίας 784. 8.

μεταβολὴ] μεγάλην δεικτέον μεταβολὴν 21. 24. τὸ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς 1447. vlt.

μεταβουλεύεσθαι] πρὶν ἁμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρήσασθαι 1442. 12. παραινοίας κατεγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλεύμενοι 1444. 16. 1456. 16. 1466. 21.

μεταγινώσκειν sententiam mutare 278. 7. πολλὰς ἤδη πολλάκις μετεγνωκότας 1422. 4. ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε 1469. 9.

μετάγνωσις] ἡ περὶ τούτων μ. ἧττα τῆς προαιρέσεως ἐστι 1466. 23.

μεταγράφειν corrumpere acta iudicii, mutando scripta, veris expunctis falsa suggerendo 542. 8.

μεταδιδόναι] μήτε μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ προήρηνται 255. 15. θᾶττον ἂν τὸ αἷματος, ἢ λόγῳ μεταδῶναί τινι 421. 11.

μεταδοκεῖν mentem mutare, alia consilia capere. μηδ' ἂν μεταδόξῃ ποτὲ 467. 21. μεταδόξαν αὐτῷ 1241. pen.

μετάθεσις τῶν ῥημάτων 727. 10.

μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν καὶ μεταίρειν 395. pen.

μεταιτεῖν παρὰ τούτων [subaudi μέρος τι] ἀφ' ὧν εἰλήφασι 410. 12.

μετακινεῖν] τὴν πάτριον πολιτείαν μετεκίνησεν ἐφ' ἑαυτῷ 688. 26.

μετακομίζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετακομίζεσθαι 368. 10.

Digitized by Google

μεταλαμβάνειν] μετειλήφατε μὲν ὑμεῖς τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν 145. 26. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἃ μεταλαβὼν ὄφλῃ χιλίας 702. 7. διάδεξαι καὶ σὺ καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τῶ λειτουργοῦντος τάξεως 1045. 10. μετέλαβε τῆς οὐσίας τὸ μέρος παρὰ τῶν θείων 1304. 16. μεταλαβὼν ὀλίγας ψήφους ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν 1348. 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην 1490. 20.

μεταλλάττειν] μετήλλαξεν τῶν ἀνθρώπων τοὺς διανοίας 1410. 8.

μεταλλικὸς νόμος 976. 24. μεταλλικαὶ δίκαι 976. pen. 977. 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων 435. 7. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι 977. 14. μ. δημευθὲν 1039. 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τῶ μετάλλω τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπριάμην ἐννενήκοντα μνῶν 973. 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν auctor fieri consiliorum mediorum 202. 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. vt inter assensum P. A. in pacem et confirmationem eius a Philippo temporis intercederet quam plurimum 233. 27. μεταξὺ δειπνοῦντες inter coenandum, de media coena surgentes 284. 23. ἐάν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ καταπλεύσῃ tenente expeditione bellica 1209. 24.

μεταπείθειν oratione aliam in sententiam traducere 303. vlt. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε 1438. 21.

μεταπέμπεσθαι τὰς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν 567. 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς ὑιόν. cum eum inuitasset in rus suum 1367. 1. τί γὰρ καὶ βαλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ citat Hermogenes p. 306. ex or. pro corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἰώθασι 805. 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν 268. 5. θεσμὸν 640. 3. collato versu 13.

μεταξὺ-

Digitized by Google

μεταῤῥιπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μετ. 797. 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem 21. 24.

μεταστρέφειν] ἐδέν. γε φροντίζων, ἐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans 585. 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere 1032. 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις 303. 9. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304. 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320. 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα] permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν 996. 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον metum ab aliis ad alia transferre 287. 7. ἵνα δὴ μηδὲν μεταθησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta 379. 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται 450. 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτῆ νόμον 724. vlt. μ. τὰς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα 491. 16. μ. τὸ τῶν λειτουργιῶν ἄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν 495. 14. μ. τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τῆ κινδύνῳ λογισμὸν 210. 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τὰς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262. 25. μ. τὰς χρόνους transponere, traiicere, miscere tempora 303. 8.

μεταχειρίζεσθαι τὰς πολλὰς ὠμῶς 753. 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὥσπερ ἀθηναίοις μέτεσι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχ. 1380. 25.

μετεντιθέναι] ἐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο transonerarunt, transportari curarunt 1290. 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμην τὸν γόμον curaui merces ex alia naui in aliam aliasue egerendas 1290. 10.

μετέρ-

Digitized by Google

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη 1149. 27. arceſſere. μετελθὼν [inde transgreſſus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερὸν 1472. 9.

μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν 1486. 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. ſi non modo virtute ſimiles poſteri ſint maioribus, ſed etiam pariter, atque hi, praedicentur 1392. 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων 507. 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690. 16. λάθρα καὶ βίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν 1300. 4. τῶν λογισμῶν 116. 3. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε 255. 14. φιλοσοφίαν — ἧς οἴομαι δεῖν σε μετασχεῖν 1412. 18.

μετεωρίζειν vana ſpe circumactum, aut ſuſpenſum aliquem ad ſtulta et temeraria coepta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη 169. 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378. 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213. 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ στενωτέρας 1279. vlt.

μετοικεῖν 632. 19.

μετοίκιον cenſus ab inquilinis quotannis pendendus pro iure in vrbe habitandi 496. 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 691. 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. ſcil. apud magiſtratum, Poletas ſic dictos 787. pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε 787. 26. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε 845. 20. τὸ μ. καταθεὶς 1315. 22.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε 50. 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαὶ 462. 13. inquilini ſextam bonorum partem aerario dependebant 612. 4. de inquilinorum epicleris, ſeu virginibus

Digitized by Google

nibus cum hereditate relictis iudicabat Polemarchus 1135. 21.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 15. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι 555. 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε 1100. 7.

μέτοχος] τοὺς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μετόχους [scil. τῶν σῶν ἀγαθῶν] κατέστησε 1411. 4.

μετρεῖν] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 314. 24. τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι 918. 11. μετρεῖν τῇ μητρὶ τὸν σῖτον 1135. 5.

μετρήτης οἴνου mensura quaedam 1045. 6. μετρήσει citat e Dem. Iulius Pollux IV. 166.

μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις 506. pen.

μέτριος] μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρονα 228. 20. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim decreuit amicis succurrendo, Philippo aduersari, dummodo conditiones sint vtcunque tolerabiles 283. 6.

μετρίως parum, modice, mediocriter. σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως 70. 21.

μέτρον] ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν, ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Gewichten und Maassen* 1477. 27.

μέχρι τοῦ προβήσεται τὰ πράγματα 1434. 5. μέχρι τούτου Λασθένης — μέχρι τούτου Τιμόλαος — μέχρι τούτου Εὔδικος 241. 24. sq.

μὴ videtur redundare post verba quaedam cum ἀπὸ composita, vt ἀπογινώσκειν, ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, φυλάττεσθαι et alia. ad quae tamen si tacita mente addas ὥστε, non redundabit. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193. 5. ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278. 24. denuntiare, vt in posterum ne inuadant.

Digitized by Google

uadant. ὁ νομοθέτης ἀπεῖπε τῷ ποιητῷ αὐτῷ ὄντι ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι 1099. 15. οἱ νόμοι διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν ἔν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιούτοις λέγειν 800. pen. ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι τὴν ἄδειαν τῷ, μή τι παθεῖν ἄηδες 709. pen. ἐγνώκειν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. πλὴν εἰ μή. nisi si — es wäre denn, daſs — τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἔσαι πλὴν εἰ μὴ σημεῖον — προσέσαι 997. 17. vbi aut πλὴν, aut μὴ redundat. μὴ ἐ pro εἰ μὴ. absque, siue, vel nisi si, vel aliter atque. πόλεις πολλὰς καὶ χαλεπὰς λαβεῖν μὴ ἐ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ, quae capi vix possint aliter atque cum dispendio temporis, aut sine oppugnatione 379. 8. μὴ ἐκ — vtrumque redundare videtur in illo ἀπέσχετ' ἂν μὴ ἐκ εὐθὺς τῆ πατρὸς καταδιαιτῆσαι. pro, ἀπέσχετ' ἂν τῆ εὐθὺς καταδ. 1240. 17. μὴ ἐχὶ ἀψευδεῖν — ἐχ ὅσιον ἡγεῖμαι. (pro simplici μὴ) 1490. 16. μή τι γε. nedum, multo minus 24. 22. 383. 21. 607. 10. 609. 22. μὴ ὅτι non solum non — μὴ γὰρ [subaudi ἐρῶ] ὅτι πρὸς τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα, [subaudi ἐθέις ἂν ἀμαρτύρως ἔπραξεν ἄν] ἀλλ' ἐδὲ πρὸς ἄλλον ἐὸ' ἂν εἰς ἐδένα, τοιοῦτον συναλλαγμα ποιέμενος — 869. 20. μὴ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' ἐδὲ μετὰ μαρτύρων 869. 15. μὴ ὅτι ἐμοὶ, [aequales sunt] ἀλλ' ἐδὲ σφίσιν αὐτοῖς 851. 19. 900. 23. 911. 19. 956. 23. μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τότε, id est ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι τότε βελτίους ἐσμὲν. id est, multo magis, vel quanto magis 1343. 14. In illo vexato loco p. 527. 20. μὴ non redundat, vt visum fuit Tayloro, sed vel necessarium quoque est, et sic accipiendum, ac si scripsisset orator. ἐ μόνον Φανερός ἐσι μὴ μετ' ὀργῆς πράττων. seu ἐ μόνον Φαίνεται μὴ μετ' ὀργῆς τοῦτο πεπραχὼς. non solum constat eum hoc non fecisse per iracundiam, id quod tolerabilius foret, sed per meram superbiam, contumeliam, petulantiam.

μηδα-

Digitized by Google

μηδαμῆ μηδαμῶς τῆ πράγματος ἐγγὺς. [scil. ὄντας.] 1113. 8.

μηδεὶς] εἰ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῖεν. id est εἴ τι μαρτυροῖεν τῶν μηδέποτε γενομένων 1033. 1. βίαιον καὶ ὑβριστὴν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν nullius pretii hominem, nullo in loco habendum, quocunque tandem pacto 562. 23.

μηδίζειν] μηδισάντων Θηβαίων 1377. 12.

μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτῆ] 688. 24.

μῆκος μάταιον ἔχοντα λόγον 181. 26. μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ 1390. 20. μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390. 23.

μὴν] κατὰ μῆνα singulis quibusque mensibus, siue intra mensem, finiebantur Athenis lites mercatorum. v. ἐμπορικὸς 79. 23. ὅσοι μῆνες μικρῆ δέεσι νομοθετεῖν 744. 25. τὰς μισθὰς, ἃς τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα ἐδίδουν 1209. 11.

μηνυτὴς κατὰ σαυτῆ γεγονὼς 320. 19.

μήτης] νομίζων [prae me ferens] μητέρα ἐξαρχῆς [eandem, quam a principio fortitus fui] καὶ ἔχω, ἑτέρας μὲν ὢν, ταύτης δὲ προσποιούμενος 1314. 18. μητέρα τὴν χώραν [Atticam] εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων 1390. 13.

μητρῷον templum Matris Deum, vbi erat archiuum, seu conditorium tabularum publicarum et legum. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ἡμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῴῳ 381. 1. πῶς δ' εἰς τὸ μητρ. βαδιεῖσθε 799. 25.

μητρῷος] τὰ μητρῷα maternam hereditatem πρὸς μέρος ἠξίουν νέμεσθαι 954. 18.

μηχανᾶσθαι] λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ὑμᾶς εὖ μεμηχανημένοι 604. 6. ἐκ λόγων πρὸς τὸ παρὸν μεμηχανημένων 847. 23. 860. 20. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα 1103. 3.

μηχανὴ] ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς μαρτυρεῖ. ex insperato testis ei adest is, quem nemo exspectasset praesto futu-

Digitized by Google

futurum, ipso capitali temporis articulo, cum res in neruum esset eruptura, vt eum discrimine eriperet, in quo alias ei pereundum fuisset 1026. 1.

μηχάνημα] τὸς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας 115. 7. τον τῦτο τὸ μηχάνημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα 115. 16.

μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας 424. 25.

μιαιφονία] ἀλλ' ἥ γε τότε πικρία καὶ μιαιφ. καὶ ὠμότης 795. 7.

μιαρὸς] ἔ τι γένοιτ' ἂν αἴσχιον, ἢ μιαρώτερον 257. 12. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρὸν 322. 5. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάζορες 324. 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον 931. 27. μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο καὶ ἄμικτον 788. 9.

μίασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ' ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς 1374. 11.

μιγνύναι] ἃ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα οὐδὲν 1465. 22.

μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ μεγαρεῖς καὶ μικρ. 1357. 9.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρεθέντες, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil. ῥῆμα] ne verbum quidem 352. 21. [p. 353. 11. est οὐδὲ γρύ.] ἐὰν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις 757. 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσω. scil. τὸ φιλοσοφεῖν. si philosophiae studium parui non ducas 1416. 21. μικρότατος pro ἐλάχιστος 1455. 19. ἐλάττω μικροῖς. nur um ein Weniges minder 858. 4.

μικροψυχία] φθόνε καὶ μικρ. ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ 319. 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικρ. ἐνεωρακὼς 401. 18.

μικροψύχε ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπε 316. 9.

μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174. 3. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο

το

το Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν ἐκ ἐμιμήσατο 420. 21. ἐ γάρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως 595. 15. καλὸν τὸ μιμήσασθαι 686. 2.

μῖμος] μῖμοι γελοίων. 23. 21.

μισαθήναιος. μισαθηναιότατος 687. vlt.

μισανθρωπία] τὶς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισ. μεσὸς 264. 2. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, ἐ σωφροσύνης 1122. 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅτινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαιτάνει, μισήσητε 136. 13. πῶς ἐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας [scil. τὰ αὐτὰ] 159. 24. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, ἃς ἡ πατρὶς 319. 14. τοὺς τεθνεῶτας ἀδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330. 5. ἔθ' — ἕτως οὐ μισεῖν, ὡς, ἂν παυσάμενος βέλτιστος φίλος εἶναι, κωλύσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖ 660. 27. ἄρχε τε καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660. vlt. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει 982. 12. οὐ γὰρ ἕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ 1161. 18. ἀδεὴς ἐστιν, ὅστις ἐκ ἐπιτίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει. τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς [scil. ἐμίσουν] 1265. 10.

μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136. 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351. 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν 1352. 14.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες 242. 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320. 13.

μισθὸς] ἐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθὸν 47. 1. μισθὸς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν 1359. 1. μισθῷ λέγει. [subaudi ἀντὶ.] 151. 17.

μισθῶν mercede elocare. *vermiethen, verpachten, in Sold geben.* ἑαυτὸν ἐπί τι 231. 10. ταῖς ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην 704. 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθῶσι τὰς τριηραρχίας 564. vlt. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίππῳ 1222. 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βελόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν. [id est τὴν τριηραρχίαν.] 1230. 5. In medio, conducere mercede. *abmiethen, in Sold nehmen.* πάλιν μισθῶται τὸν κατάπτυστον τουτονὶ 236. 23. πῶς ἂν ταῦτ' ἐποίησε; μισθῶται τοῦτον 276. 27. Τιμοθέου μισθωσαμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα, cum Timotheus eum vna cum copiis eius conducere vellet, quamquam haud impetrauit 669. 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθωσαμένων. qui vectigalia publica redimunt vt agros, vineas, syluas, pascua, piscinas, metallisodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, vnde fructus ad aerarium redeunt 713. 5. θέρος μισθοῦνται ἐκθερίσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicuius domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro aestatis vnius prouentu ex illo fundo edito 1253. 15. ἔτος ἦν ὁ ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco seruorum suorum stipulabatur redemtionem, *schloss den Kauf- oder Pachtcontract*, et dependebat stipulatam mercedem 1253. 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. *Neaera war in ihrer Frau Lohn und Brode* 1382. 8.

μισθοφορὰ conditio militis mercenarii; quae erat contemta. ἐκεῖν σὺ μισθοφορὰν λέγεις 38. 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνῳ 669. 9.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνθρώπων ἔργον ποιοῦντες λήσομεν 661. 6.

μίσθωμα] τέλος εἶχε τὸ μ. *die Miethe war nun aus.* ea res perfecta iam erat, ob quam Aeschines operam suam

suam Philippo mercede addixerat 379. 20. p. 713. 4. pro μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.

μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι vectigalia reip. elocabilia, quae quotannis, aut tertio, sextoue quoque anno hastae subiiciuntur, et plus licentibus a τοῖς πωληταῖς addicuntur, redimere 713. 4.

μίσθωσις, *Pacht*, merces annua e condicto, vel pacto praestanda. μίσθωσιν ἐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἐπώλοντο 960. 8. τὰς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ 1069. 26. μισθώσεως, seu elocationis mensae numulariae exemplum, seu formula um. 6. μισθώσεις τεμενῶν εἰσπράττειν 1318. 20.

μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν ἐδ' ἂν ἀργηθείεν ἔνιοι ὡς ἔπ εἰσι τοιοῦτοι 124. pen. μισθωτὸς καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε 374. 25. πότερα μισθωτοὶ [*Tagelöhner*] ἢ οἰκέται 1199. 21.

μισοπόνηρος 584. 12.

μῖσος, ἐν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ 121. 9. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2.

μνᾶ] τεσσαράχοις, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλων [nili potius ἔκπλων leg. est] εἴληφε 1231. 13.

μνᾶσθαι. μεμνῆσθαι] συναναλῶσα καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam gratiae fortunae habendae 12. 12. καίπερ ὄντες ἐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι 75. 13. ἥσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῄνει, ὅτι μέμνηται εὖ παθὼν 1192. 12.

μνασιδωρεῖν. munera diis offerre. proprie, meminisse munerum dandorum 531. 13. 1072. 24.

μνῆμα] ἐ μοὶ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας 297. 15. μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βυσέλου γενομένοις 1077. 22. ἐ κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου 1078. 2. μνῆμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποήσαντο ἄπωθεν τοῦ Βυσελιδῶν μνήματος 1078. 3. ἢ τὸ μνῆμα ᾠκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς ἔτος

Digitized by Google

1125. 14. τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας 1160. 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐςι, καὶ πρὶν ἢ ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα 1275. 15. ἔθαψε τούτους εἰς τὰ πατρῷα μνήματα 1307. 9. τίς ἐςιν, ὅςις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τοὺς μηδὲν ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἐάσαι 1307. 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium eius est in Ceramico. h. e. inscriptum est nomen eius stelae, exhibenti nomina eorum, quicum in Sicilia occubuissent, ibique sepulti essent, Athenis cohonestati sunt titulo tumuli publici, sed inanis 1310. 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταὐτὰ 1311. 5.

μνημεῖον] οὐκ ᾐσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου μνημεῖόν ἐςι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc esse, testans, ibi conditas esse alicuius vita defuncti exuuias 1125. 16.

μνήμη] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην 273. 18.

μνημονεύειν] οὐδ' εἴ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρηςὸν, μνημονεύουσιν 12. 15. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων 1468. 26. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est ἕως πάρεςι χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13.

μνημονικὸς. μνημονικώτατος 329. 25.

μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάςου κατηγορήθη 1383. 7.

μνησικακεῖν 257. 15. 258. 12. μν. πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι 259. pen. μν. qui dicendus sit 685. 7. ἐσώσατε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε. citat ex or. pro Corona Minucianus p. 140. 10.

μοῖρα sors, portio rata, competens, vt hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1067. 5. 2) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὸν ἄγοντα καὶ φέροντα τἀμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ non aliter,

Digitized by Google

ter, atque hostis faciat 639. 25. 3) fatum, fatalis necessitas. μοῖραν δ' ἔστι φυγεῖν ἕτερον 322. 17. τῶν δημοτικῶν τὰς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται 1482. 4.

μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος ἐᾷ, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐγγαστρίᾳ κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι 1367. 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367. 2. ἐφ' ᾗ ἂν μοιχὸς ἄλλῳ γυναικὶ, ἐπεὶ ἔξεσιν αὐτῇ ἐλθεῖν εἰς ἀδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν 1373. vlt.

μόνος μόνῳ συνῆσι 273. 1. μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἕλληνας, ὁ λόγοις [subaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158. 14.

μόρα cohors quaedam Spartana. τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης 172. 26.

μοσχεύειν nouellos, tenellos stipites ad iustam proceritatem educare 785. 4.

Μενυχία] ἐκ ἐν M. ἐκαθίζετο 262. 16.

μουσικὴ quicquid scite et ingenioſe scriptum est, siue soluta, siue ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποῆσθαι 1391. 19.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καταλαβών. forum frigidum, *schlechte Messe, schlechten Markt, wenig Käufer, wenig Geld unter den Leuten* 909. 21.

μυεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβέλετο 1351. 26.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις ἅπαν μεμυθολόγηται 1391. 21. μυθολογουμένας τὰς Λευκόρας 1398. 6.

μύθους λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari 1219. 14.

μυθώδης 641. 19.

μυλωθρὸς 1251. 5.

μυλὼν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ — 1111. 27.

Digitized by Google

οἱ μύριοι ſenatus Arcadum 344. 13. 403. 10. μὴ μοι μυρίας, μηδὲ δισμυρίας ξένας 45. 12.

μυροπώλιον 786. 8. 911. 13.

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται 1215. 10.

μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλλιμένην 248. 23.

μυσήρια] εἰς μ. τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκῆ ζεύγους 565. 27. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυσήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ 1351. 27. 1352. 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ μ. ob Myſteria, per eorum occaſionem, verſarentur in vrbe 1352. 19. τότε τῷ μηνὸς [Boëdromione] μετὰ τὰ μυσήρια 29. vlt. ergo Myſteria menſe Boëdromione agebantur.

μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν 128. 10. μ. ἂν εἴη λέγειν. ſtultum ſit id docere, quod nemo neſciat 397. pen.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν ὁ πόρρω τῷ ἐμπορίῳ 910. 7. 933. 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus euerſi et confracti 1410. 10.

ναυαγίαι] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῶτο ναυαγίας 293. 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀθήναζε 910. 20. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας 934. 3. neque nauis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere.

ναυαγχεῖν πλοίων 251. 3.

ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια plurima nauigia, merces mercede per mare vectantia 690. vlt.

ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντας ἐπὶ σωτηρίᾳ πεφύκεντα τῆς ναυαγίας αἰτιῶτο 293. 1. ἔτε ναῦν, ἔτε ναύκληρον, ἔτ' ἐπιβάτην ἐστὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ 902. 12.

ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα 703. 15.

Digitized by Google

ναῦλον onera nauis, *die Fracht*, *das Guth.* merces naui impositae. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι 882. 12. δεδανεικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ 933. 22. τὸν. τῶν ξύλων παρασχεῖν vecturam, h. e. mercedem vecturae, tignorum 1192. 3.

ναυμαχεῖν] ἃ μὲν τὲς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας 297. 13.

ναυμαχίαι] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα ν. Χαβρίας 172. 27. ν. τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε 1230. 15.

ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam nauigia aedificandi 219. 11. et 21.

ναυπηγήσιμα ξύλα 219. 17.

ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. ἔταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ 801. 13.

ναυτιᾶν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio. ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τῆ σάλε καὶ τῶν κυμάτων ταραττόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam sic leg. est, non ἁπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, ἕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἰλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικὸς] ναυτικαὶ fortem pecuniarum, in foenus nauticum datam, seu creditam in naues, sub conditione foenoris nautici praestandi. *auf Bodmerey* 816. 26. ναυτικαὶ συγγραφαὶ 932. 3. ναυτικὸν ἀναλέμην [id est χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ] 1212. 3. τόκοις ναυτικοῖς ἐπραττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 1288. 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλήρωμα] copiae nauales. ἃ πρότερον τᾷ πολέμῳ παρέσχησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο 597. vlt. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον 260. 9.

νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτῷ τεταριχευμένα 788. 22.

Digitized by Google

νεανίας pro eo, qui in opere suo nauus, sedulus, robustus, strenuus, acer est 329. 23. *ἐν τίσιν ἦν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός.*

νεανιεύεσθαι iuueniliter se iactare in pollicendo, praeter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. *καί τι καὶ νεανιευσαμένῳ τοιοῦτον, ὡς ἐδὲν ἃ ποιήσει* 401. 24. *νεανιεύσεται καὶ περιὼν ἐρεῖ* 416. 23. *ὥσπερεὶ καφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε* 520. 27. *ἐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον ἐδέν* 536. 26.

νεανικὸς] *μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβών* 37. 10. 173. 23. 579. 9. magnum, praeclarum. *ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστὶ* 1267. 25. *ἐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, ἐδὲ νεανικὸν ἐδέν, ἐδ' ἄξιον εἶναι θανάτου* 557. 25.

νεβρίζειν hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis 313. 16.

νεήλατα genus placentarum 314. 1.

νέκυς] *ἐπειδὴν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς* 1071. 10.

νέμειν τιμὰς 500. 7. 685. vlt. *νεμεθεῖσα ἀσία* 956. 12. *συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος.* concessisse, vt quadrans haereditatis solummodo sibi attribueretur 996. 14. *ὅτι νενεμημένος εἴη* sibi patrimonium esse cum fratre herctum seu diuisum 1149. 21. *ἐπειδὴν δὲ νεμηθῶσιν* [scil. *οἱ πλατεῖς εἰς τὰς δήμους καὶ τὰς φυλάς*] 1380. vlt. *δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο ἔνειμε τὸ τέλος* 1395. 20.

νεμεσᾶν succensere, stomachari, increpare 506. 14. 1123. 10.

νεμέσια sacrum, quod Manibus defunctis placandis fiebat. *εἰσενεγκάσης τῆς ἐμῆς γυναικὸς εἰς τὰ νεμέσια τῷ πατρὶ μνᾶν ἀργυρίου* 1031. 13.

νέμιος Ζεὺς 552. 5.

νεόπλυτος 218. 8.

νέος]

Digitized by Google

νέος] πρὸς τὰς νεωτέρας τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. iuniores, quam ea sunt acta, de quibus contenditur 242. 15. οἱ νέοι γὰρ ὑμῖν δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα ἔσονται βελτίους 432. 24. λόγισαι, ὡς καὶ σὺ τότ' ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες, ἣν ἡμεῖς νῦν 1490. 24. ἡ νεότης ἔστε τῶν αὐτῶν ἐσὶ λόγων τῷ γήρᾳ, ἔστε τῶν ἔργων 796. 22.

νεῦρον] ἀδὲν ὄφελός ἐσι πόλεως μὴ νεῦρα ἐχούσης ἐπὶ τὰς ἀδικοῦντας 432. 10.

νέφος] παρελθεῖν ἐποίησε τὸν τότε περισάντα τῇ πόλει κίνδυνον ὥσπερ νέφος 291. 13.

νεώριον] δέκα τόπους τῶν νεωρίων 184. 2. ἐπαγγειλάμενοι Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν 271. 8. νεωρίων ἐπιμελητὴς 612. 21. ἐν νεωρίῳ διελαμβανον τὰς ἄρτυς κατ' ὀβολόν 918. 9. σκεύη δ' λάβοιμι ἐκ τῶ νεωρίῳ 1218. 3. σκεύη ἐν τῷ νεωρίῳ ἐχ ὑπῆρχε ταῖς ναυσὶν 1145. 4.

νεώσοικοι] νεωσοίκους οἰκοδομεῖται. 80. 19. 184. 3.

νεωτερίζειν] νεωτερίζῃ δέ τι καὶ καινῇ πρὸς ὑμᾶς 664. 9.

νεωτερισμὸς] ἀπελευθερώσεις δέλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 26.

νηπενθὲς τεθνᾶναι. inulto 639. 6. ν. πάσχειν ὑπὸ τῶ βελομένω, ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτω 1374. 7.

νῆσος] εἰπέ μοι, βελεύεσθε, ἔφη, θηβαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ 108. 14. ἔλε δὲ τῶν νήσων τύτων τὰς πολλὰς. harum insularum, quas vos omnes nostis, et paene cernitis vestris oculis subiectas, Cycladas, et reliquas Graeciae circumiectas 480. 8. pari modo Philostratus p. 663. 3. ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ. vbi oratio gestu est adiuuanda et manu demonstrandus locus. item p. 666. 1. eiusdem. εἰς Ἐλεφῆνα τῦτον. ἐν Μακάρων νήσοις 1400. 1.

νήφειν] ὑπ' ἐχθρᾶ νήφοντος ἔωθεν 538. 16.

νικᾶν] νικῶν δὲ ὃ πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν 55. 6. νικῆσαι ζῶντα vincere sic, vt victus tamen in viuis maneret,

neret, οὐκ ἀποκτεῖναι 637. 17. ἐνίκησε τοῦ κλήρου [scil. τὴν δίκην] 1059. 16. ἐνίκησε τοῦ κλήρου πάντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ 1059. 21. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο 1060. 7. ἥδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας 1259. 20. ὀλύμπια νικήσας παῖδας ςάδιον 1342. vlt. ὅτε ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ 1356. 6. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [id est ἐν παρατάξει in acie] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δ' ἀμφοτέρους ὁμοίως 1394. 22. τὸ πάντα τρόπον ζητεῖν νικῆσαι [in concionibus atque deliberationibus de rep.] δυοῖν θάτερον, ἢ μανίας, ἢ κέρδους ἕνεκα, ἐσπουδακότων φήσαιμ' ἂν εἶναι 1436. 18.

νίκη] ἡ ἐν τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται 1486. 3. 2) Victoria, dea, vel simulacrum eius. οἱ τὰ ἀκρωτήρια [vt e. c. alas, manus] τῆς Νίκης περικόψαντες 738. 14.

νικητήρια praemium victoriae 1233. 1. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. de spoliis et manubiis partem vos ipsis esse donaturos, victoria potitos 1467. 1.

νόθος et νόθη] νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ εἶναι ἀγχιςείαν, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων 1067. 13. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ 691. 18. καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [scil. συνετέλουν] εἰς Κυνόσαργες 691. 19. ἀ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις [aduersariis meis] κληρονόμοις εἶναι πάντων τῶν ἐμῶν 1315. 8.

νομὴ diuisio, cretio haereditatis 948. 10.

νομίζειν opinari. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν [e patribus illis, quorum liberi existimantur esse] ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. 2) certo scire, vel constitutum decretum penes se habere. πάνθ', ὧν ἄνευ οὐδὲ ζῆν ἄξιον ἦν Ἰφικράτει, νομίζων ἀποςερήσειν 665. 5. 3) ritu vetusto sancitum, ratum, vsitatum habere. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον 1077. 25. τὸν νομιζόμενον λόγον εἰπεῖν oratio-

nem

nem habere, ex lege et ritu vetusto habendam 1388. vlt. *τὰ νομιζόμενα*, iusta, quae defunctis Manibus fieri ius et fas est. *ἐπειδὰν τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ῥέῃσιτο* 308. 2. *ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζεσι* 733. vlt. *τὰ νομ. γένηται τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς* 1370. 23. *τῶν νομ. τυγχάνουσιν ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ* 1399. 21. 4) prae se ferre. *νομίζων μητέρα ἐξ ἀρχῆς*, eandem edens, appellans, pro mea matre ferens, quam a principio fortitus fui, *καὶ ἐκ ἑτέρας μὲν ὢν, ταύτης δὲ προσποιούμενος* 1314. 18.

νόμιμος] *ἐκεῖνοί τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις, ἡμεῖς τε τοῖς παρ' ἡμῖν, τὰς δίκας ἐλάμβανον* 79. vlt. *νόμιμος πόλεμος καὶ προφανὴς* 123. 22.

νόμισμα est quodcunque a lege imperatum, ritu vetusto probatum, vsu contritum, ratum atque legitimum conueniensque ab omnibus habetur. *τοῖς τὸ νόμισμα* aes, pecuniam, qua ciues omnes vtuntur, *διαφθείρεσι θάνατος ἐστὶν ἡ ζημία* 508. 14. 765. pen. *ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις συγκείμενον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τὰς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγεῖται νόμισμα εἶναι* 766. 3. *ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἀκρίνετε, ὁποῖόν τι ποτ' ἐστί, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε* 1441. 6.

νομοθεσίας ratio, Athenis vsurpata, exponitur p. 705. 19.

νομοθετῶν qua ratione Solon praeceperit 485. 6. sqq. *βέλομαι δ' ὑμῖν, ὅπως ἐν Λοκρεῦσι νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι* 743. vlt. *νομοθετῶν αὐτὸς αὐτῷ* 1286. pen. *νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλης τῆς ἐμπορίας* 1297. 7.

νομοθέτης] *νομοθέτας καθίσατε* 31. 10. *Σόλων ἐδὲν ὅμοιος ἂν τούτῳ νομοθέτης* 601. 6. *ὅμοιός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης* 733. 16. *τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀσεβείας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι* 808. 15. *τῶν πόλεων ταύτας ἂν εὕροιμεν ἀρίστας οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι* 808. 12. 2) Nomothetae, pecu-

Digitized by Google

peculiaris magiſtratus Athenis, de vetuſtis legibus antiquandis et de nouis ferendis ſtatuens 706. 22. ſqq.

νόμος] in ſpraedicatione legum, hoc eſt iuris, ſiue naturalis, ſiue ſcripti, ſiue eius omnis, quod recte et ordine fit, paene tota verſatur oratio in Ariſtogitonem ſecunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος — φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 6. νόμος πᾶς ἐστιν εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων 774. 18. ἄρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. ſcripta ſub v. λόγος). πολλοὶ τῶν ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν, ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις 765. 6. τὰς νόμους ἄθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Scnol. Hermog. p. 88. τόθ' ὑμεῖς τὰς νόμους ἔχον τά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεσᾶναι 575. 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος 766. 4. lex eſt alia naturalis, alia ciuilis, ſeu ſcripta. ἐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον 639. 22. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα, vt iniuriae et prohibeantur, et poenas dent 774. 25. εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τῆ δικαίᾳ ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται 1480. 19. ὅλως ἐδὲν ἔτε σεμνὸν, ἔτε σκεδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμῳ κεκοινώνηκεν 808. 16. τὸν ὅλον κόσμον — νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. opponitur conſuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. conſuetudinem vulgarem in vim legis transferre. h. e. quod exiſtimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem ſcriptam 414. 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. iuxta leges 665. 27. ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῆλος ᾖ καθ' ἑτέρων ἔχων, τοῦτο τυγχάνειν παρ' ἑκάστῳ δίκαιός ἐστι καὶ αὐτὸς. wie man andern begegnet, das muſs man auch von andern gewertigen und ſich gefallen laſſen 794. 14. ὃς ἂν ἕλων τις πολέμῳ

νόμῳ

νόμῳ pro more, vel iure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est. 41. pen. νόμοι αἰκίας [id est περὶ αἰκίας] et βλάβης 325. 13. διαιτητῶν 544. 13. 545. 2. ἐπικλήρων 979. pen. ἑταιρήσεως. de fornicatione 599. 24. λωποδυτῶν 1264. 11. ὕβρεως 525. 13. 1264. 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ᾖ, ἁπάσης τῆς πόλεως ὄνειδός ἐςιν 764. 2. θάνατον ζημίαν ὡρικέναι, ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται 807. vlt. οἱ πονηροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις 471. 25. τυγχάνειν τῶν νόμων, seu beneficio legis potiri, seu poena legitima affici. adipisci ea, quae ius ciuile cuique pro eius merito tribuit 1081. 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἐάν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων [id est τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνειν 1089. 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐςί σοι. haec foemina de iure tua non est, nullo pacto, nullo titulo iuris, ad te pertinet 1160. 22.

νοσεῖν] θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ ςασιάζουσι 22. 7. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσπέσῃ 123. vlt. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν 240. 27.

νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424. 3. τοῦ μὲν, [φθόνου puta] νοσήματος ὄντος 1481. 12.

νουθετεῖν] ὥςε οὐδὲ παθὼν ἐνουθετήθη 798. 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μανία 798. 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νουθετεῖ θορύβοις 798. 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi ὀνείδη] ἀκοῦσαι [subaudi οὕτως ἡσυχίως καὶ ῥαθύμως] νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ὑμῖν] κακῶς ἀκούοντες 1453. 25.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες 799. vlt.

νοῦς] τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν 185. 4. νοῦν ἔχειν ὀφείλετε 1452. 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι 1463. 2.

νῦν

νῦν pro ἔναγχος, nuper, nouissime 361. 20.

νὺξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ὥραν. negotium vltra mediam noctem extraxerunt 1265. 3.

ξαίνειν κατὰ νώτου πολλὰς [scil. πληγὰς] 403. 4.

ξεναγεῖν] πάντες οἱ ξεναγοῦντες οὗτοι 665. 25. ξεναγῶν ἤδη καί τινων ἄρχων στρατιωτῶν 669. 3.

ξένη regio peregrina, solum extraneum, quatenus patriae opponitur. ἐπὶ ξένης περιϊὼν ὁρῶμαι 1484. 5.

ξενία exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν 81. 20. 2) conditio peregrini Athenis commorantis, praesertim qui pro ciue se gerat. οὐδὲ γὰρ εἰ ξενίας ἁλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ὄντες 741. 19. ξενίας γραφὴν φεύγοντα 1481. 18. εἴ τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο 1020. 23. 3) necessitudo amicitiae cum peregrino contracta. ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ὀνειδίζων. ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλ.; πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 240. 20.

ξενίζειν] τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς 414. 10. 2) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε 1304. 6. et 11.

ξενικὸς] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ [scil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται 46. 25. copiae mercenariae, aliunde conductae. μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσηται 186. 23. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quae peregrinis Athenis commorantibus dependendae sunt pro iure incolatus 1309. 5.

ξένιον] ξένια dona hospitalia. citat e Dem. Poll. III. 59.

ξενολογεῖν 1019. 12.

ξένος] ξένοι milites mercenarii 15. 24. 23. 2. 2) amicus extra vrbem. οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστί μοι 194. 19. 3) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδένα ἀγωνίζεσθαι βουλόμενοι 532. 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων 1315.

8. ξέ

8. ξένῃ γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τοὺς νόμους 1349. 13. lex de coniugiis cum peregrinis 1350. 17. sqq. ξένην ἐάν τις ἐκδιδῷ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν 1363. 4. εἰδὼν ἃ ἐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν ξένην οὖσαν 1369. 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι 1374. 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι 1375. 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio discessisset.

ξενοτροφεῖν 157. 11.

ξηραίνειν 1278. 22.

ξυλῆγῶν materiam e Macedonia in portum Atticum aduectam in domum suam inducere 376. 2.

ξύλον collare ligneum, tormentum seruile 270. 9. 2) lignum quodcunque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ 645. 16. ξύλα κλίνειν 816. 19. 3) mensa, vel taberna numularii in foro sita 1111. 22.

ὁ, ἡ, τὸ] ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι 128. 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, ἐκ ἂν ἀπέθανεν 308. 4. τὰ καὶ τὰ πεπόνθως ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ 560. 17. τὸ μὴ pro ὥστε μὴ. ἀφῆκαν τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι 688. 27. ἐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ ἐ πονηροῖς εἶναι 722. 26. Iphicrates dictitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προσιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ — 1457. 16. τὸ ῥᾷσον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προῃρημένοις. id quod est factu facillimum 904. 14. 2) ὃ initio sententiae, pro διὸ 368. 12. 779. 13. 3) pro ἔτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ 565. 25.

obliqua oratio. v. indicem grammaticum.

ὀβολὸς] τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν πάντες μέμνηνται. pecuniae theatricae 169. 1. τὰς μὲν ἔκ ἐστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν, ἀξίας εἶναι 169. 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἰθεώρουν ἄν 234. 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τὰς ἄρτους 918. 9. νῦν δὲ δραχμῆ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὥσπερ αἰσθανόμενοι διάγουσι 1459. vlt.

ὀβριμο-

ὀβριμοπάτρῃ epithetum Mineruae 421. 27.

ὄγκος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον τῶν πραγμάτων ευκαταφρόνητος 154. 20.

ὅδε] τάδε, res, opes, maiestas, libertas, Graecorum, praesertim Atheniensium 134. 4.

ὁδοποιεῖν] ἐμπεσὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ὡδοποίει. viam sibi patefaciebat 1274. 26.

ὁδὸς via quaecunque, seu publica, seu priuata, seu proprio sensu, seu translato. τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν ἀσφαλῆ παρασχήσει 31. 19. τὶς πεποίηκεν ἄχρι τῆς ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων [subaudi ἡμῖν ὄντων] εἶναι Φιλίππῳ 448. 21. ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς δῷ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἠδικηκότας 601. 18. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701. vlt. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων 712. 3. τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε. in itinere vestro proficiatis 1443. 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα. semitas, vias publicas 175. 4. ἐν ὁδῷ καθελὼν. in via publica 637. 2. εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες in semitam vel angiportum proximum 1157. 13. 2) mensura distantiarum locorum inter se. τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης 293. 13. 3) processus. *Gang.* ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῇ. haec vbi semel fieri coepta, et velut in viam immissa fuerint. *in den Gang gebracht, oder gekommen* 184. 16. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ. *man muss es seinen Gang gehen lassen* 772. 18. 4) ratio. modus. ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι 263. 23. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην 332. 4. τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην, ὁδὸν δείκνυσι 733. 20.

ὀδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον 1471. 4.

ὀδύρεσθαι] ἀπορῶ, τὶ πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470. 12. ὀδύρεσθαι παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολὴν

ςολὴν 1473. 18. ὗτός ἐςιν ὁ τὰ θηβαίων ὀδυρόμενος πάθη. Hermogenes citat p. 256. pen. et p. 351. vlt.

ὅθεν ab eo inde temporis articulo, quo — 371. 4.

ὀθόνιον. ὀθόνια *Segeltücher* 1145. 6.

οἴδημα *Schwulst* 1260. 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕςερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τὶς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν vltro sibi delata, quasi domum missa, gratuita esse, non mercedem operae seu iam praestitae, seu adhuc praestandae 80. pen. 157. 6. οἴκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν 409. 21.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 50. 23. ἢ ἐκείνους μὴ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ 113. 14. οὕτως ὠμῶς ἀνῃρέθησαν, ὥςε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117. 22. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταςάντες 164. 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεςὴ γέγονε προδοτῶν 242. 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [scil. χώραν; hoc est πολιτεύεσθαι] νόμοις vitam ciuilem domi, in patria agere iuxta praescriptum legum 665. 27. οἰκήσεται ἡ πόλις. pro οἰκηθήσεται 1341. 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16. 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 3. οὐδέν μοι πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε 414. 25. οὐ τοὺς γεγραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ 1117. 25. οἰκείους εἶναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληψομένης τὸν ςέφανον. pertinere nautas ad eam nauem, eius esse, non alius, vel in ea mansisse, non illinc discessisse 1233. 9.

οἰκειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba certis et firmis argumentis carita-

Digitized by Google

tes approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *dafs der oder iener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heifst, das ist darum noch lange kein Beweifs, darum noch keine giltige Bürgschaft dafür, dafs er auch mein Freund sey* 237. 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quae cernitur in familiaritate 773. 15. οἰκειότητος τούτης προσγενομένης 814. 27. ἐκέτευ τὴν κατὰ τὸς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν ἑαυτῷ 1088. 15. τὴν γὰρ τῆς ἐσίας οἰκειότητα, ἢ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, vt substantiae quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius haberere. h. e. pluris faciebas, te compotem haereditatis esse ab illis relictae, quam necessitudinis iura obseruare 1088. 22.

οἰκεῖον] ὃ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκεῖον θεὸς πέφυκεν 1402. 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρε παιδὸς ἔχων 303. 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου σώματι ἢ δύο ὠφληκέναι ταλάντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι 978. 15. τὶς δ' ἂν οἰκέτη παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτῷ 981. 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, ἢ πολίτης 1048. vlt. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359. 11.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non vt ciuis, *nicht als ein Landeskind*, sed vt inquilinus, aduenticius 1236. 22. conf. p. 1238. 13. vbi μέτοικος appellatur.

οἴκημα oecus, camera, *Zimmer, Cammer, Behältnifs*, apotheca, cella, vbi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei rusticae prouentus reconduntur. παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα 1040. 20. 1041. 12. ὃν ἐξῆγεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἆλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα 1044. 25. 2) carcer 789. 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ἦλθες 890. 13. κατασθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα, impetraturus, effecturus,

Digitized by Google

rus, vt magiſtratus nos in carcerem coniiciat 1284. 2.

οἰκία gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν. aduerſus tyrannos Theſſaliae, totamque eorum proſapiam et cognationem 22. 8. γένος et οἰκία differunt. γένος ſunt liberi, et deſcendentes neceſſarii. οἰκία aſcendentes et collaterales 642. 15. οἰκίας ὤκει δύο. er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthſchaft, duas vxores vna, binosque liberos et geminam rem familiarem 1002. 13. εἰς τὴν οἰκίαν ἐκ εἰσῆλθεν. ἐ γὰρ ἠγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157. 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίῳ τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ 21. 5.

οἰκίδιον] 1319. 12. 1358. 6.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ 258. 21. Sic appellabant Attici, teſte Harpocr. caveam auicularem, einen Vogelbauer, Taubenſchlag, Hünerſteige. quamquam ipſe hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Iulius Pollux IX. 39. ſine dubio deſignauit p. 1170. 26.

οἰκοδομεῖν] εἰρήνην, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθῃρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομήσασαν 429. 26. οἰκ. λαμπρῶς 566. 7. εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῖμεν. auf gemeinem Grunde und Boden bauen 1275. 7.

οἰκοδόμημα] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν 35. 15.

οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 610. 15. 752. 22.

οἶκος] ἐφ' ἂν οἶκοι μένειν βεβαίως ἠγεῖτο 70. 10. ἐξ ἑτέρας γὰρ οἴκας ἦν 1058. 8. ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τῆς οἴκας τῆς Ἀγνίδος, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται 1075. 19. χωρὶς ἕκαστος ὤκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτῷ ποιούμενος 1056. 4. οἶκοι [ſubſtantiae, facultates, patrimonia] ταλαντιαῖοι, ἢ δυτάλαντοι καταλειφθέντες, ἐκ τῆς μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι 833. 24.

Digitized by Google

οἰκότριψ,] φθόρες ἀνθρώπες οἰκότριβας 173. 16. οἰκοτρίβων τιμην λαμβάνοντες 173. 17.

οἰκεμένη terra a Graecis habitata. ἔτ' ἐν τῇ οἰκεμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται 85. 17. τῆς οἰκεμένης τὸ πλεῖσον μέρος 1399. 26.

οἰκεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τὸ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

οἰκτρὸς] πρεσβύτας ἀνθρώπες οἰκτρὲς 361. 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίη 1300. 7. πῶς ἔν ἐκ ἂν-οἰκτρότατα πάντων ἐγω πεπονθὼς εἴην 1312. 17.

οἶμαι aequiualet Latino, *crede mihi*, aut *ni fallor*. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς 961. 7.

οἶμοι] Χαρίδημον οἶμοι 690. 23.

οἰμώζειν] πονηρὲ ταῦτα σοφιςὲ καὶ οἰμωξομένε 937. vlt.

οἰνάριον villum vile, contemnendum 933. 24.

οἰνεῖδαι 1398. 15.

Οἰνόμαος ἀρεραῖος 307. 25.

οἶνος εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθε, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων παντοδαπὸς 935. 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. *den Eymer zu 12 Drachmen* 1045. 5. οἶνε κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίε] 926. 6.

οἶος] ἀνδρὸς εὐδαιμῶς οἴε τε ψεύδεσθαι 23. 5. οἷός τ' ἦν πεῖθειν tentabat, conabatur persuadere 542. 6. οἷοι φιλεῖν — οἷοι μισεῖν. parati, promti, qui decreverunt amare, — odisse 770. 13. et 15. οἷος, ἐς μὲν αἰτίαν λύκες εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8. ἐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν. se vincere, a se impetrare non poterat, vt sententiae latae acquiescerent 1032. 8. οἷος ἦν ἐπεξιέναι paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in iure persequi 1086. 21. οἷος ἔν ἐμὶ [paratus sum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ ἀξιῶν λαμβάνειν 1239. 1. 2) exempli causa. εἴ τις ἐςὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἷος ἔμπειρος πολέμε 23. 7. εἰδὲν γὰρ οἷον

Digitized by Google

οἷον ἀκοῦσαι αὐτὸν τὸν νόμον. praestat ipsa legis verba audire 529. 21. οἷον [exempli causa] βασανίζειν ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν 1106. 8.

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνους ᾤχετο λαβών. his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impulit, vt si quis rem quamcunque sui iuris auffert et auehit quoquo vult 239. 16. ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών 246. 18. ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾤχετο λαβών 347. 10. ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416. 25.

οἰωνίζεσθαι hominem occurrentem sibi velut infaustum deuitare, de via decedere. ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βέλοιτο 794. 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι. ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται 14. 10. 23. 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω προπηλᾶσθαι λόγοις 270. 16. ἐδέησε κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, ἐδὲ ὑπολογισάμενος 294. 4. ἃ καὶ λέγειν ἄν τις ὀκνήσειεν εὖ φρονῶν 702. 4. τί πείσει ἂν ὀκνήσας κέρδος ἕνεκα 721. 13. ὤκνει τὴν μητέρα αἰτιᾶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρκέναι 950. 16. ἃ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον 1468. 7. ἃ καὶ ἐνομάζεν ὀκνήσαιμ' ἄν 1259. 17. ἃ τις εἰπεῖν ὀκνήσας, ταῦτα καὶ γράψας φυλάξαιτ' ἄν 1489. 13.

ὀκνηρὸς] ἡσυχίαν ἢ κάλοκαγαθίαν, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777. 5.

ὀκνηρῶς διακεῖσθαι 138. 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτ. 1045. 3.

ὀκτωκαιδεκέτης 1009. 13.

ὄλεθρος homo pestilens, pestifer, ὀλέθρε ἄλλοις αἴτιος, aut ἄξιος ἀπόλυσθαι. ὄλεθρος μακεδών 119. 8. ὀλ. γραμματεὺς 269. 19. τὸν δὲ βάσκανον; τὸν δ' ἔλεθρον 582. 1. ἀδ' ἐλευθέρως γε, ἀλλ' ὀλέθρως. carnifices 688. 6.

ὀλιγαρχία] μείζω χρὴ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τὸν δῆμον 168. 18. ὀλιγαρχιῶν

Digitized by Google

et δημοκρατιῶν discrimina 195. 16. sqq. ὀλιγαρχία senii strictiore dominatus 1002. 2.

ὀλιγαρχικὸς] ἀδὲν ὠμὸν, ἀδὲ βίαιον, ἀδ' ὀλιγαρχικὸν. ad modum tyrannorum eius generis, vbi pauci dominantur in rep. 707. 22.

ὀλίγος] ῥᾴδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βάλεταί τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χρόνῳ, aut χώρῳ, aut λόγῳ, aut πόνῳ 33. 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυνάστειαι 1396. 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου 1069. 21.

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε 14. 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίους φίλιππον πολλάκις ὀλιγωροῦντας 197. 26. τοῖς ἅπαξ ὠλιγωρημένοις vobis, qui tam contemptim, susque deque tractamini 217. 23. ὀλιγωροῦσι τῷ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι 1233. 4.

ὀλιγωρία leuitas animi, supinitas, secordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parui facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναισθησίας μεστὸν 405. 13. 1269. 3. 2) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. nach Maaße des Verbrechens 249. pen.

ὀλίγωρος] ἀδεὴς ἅπας ὀλιγωρός ἐστιν, ὅστις οὐχὶ βεβηθήσεσθαι ἂν 764. 24. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτῷ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖαι deum hominumque contemtorem 1357. 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, ἔστε τοὺς ἄλλους, ἔστε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483. 25.

ὀλιγώρως] ἐκ ὀλ. ὑμᾶς βελευομένους εὑρήσει 189. 10. ὀλ. καὶ ῥᾳθύμως φέροντες 1383. 15. ἅπας αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐάσετε ὑβρίζεσθαι εἰς τὴν πόλιν 1381. vlt.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος 313. 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον 313. 21.

ὅλος] τὰ ὅλα vniuersa resp. subaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα φιλίππῳ πεπρακέναι 234. 25. πλάσ-

Digitized by Google

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη [id est δι' ὅλε.] totum teſtamentum aliud nihil eſt, quam impoſtura 1110. 18. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι 380. 14.

Ὀλύμπια ſacrum, quod Ioui Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὄλυνθον ἔλε Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει, Pellae puta, aut vbicunque locorum eſſet, dummodo non Piſae, in Peloponneſo 401. 13. 2) Ὀλύμπια νικήσας [ſcil. παλαίσματα] in ludis Olympicis, παῖδας ταίδιον 1342. vlt.

Ὀλυμπιάσιν. apud Olympiam 561. 26.

ὀλύρας milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς θρακίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

ὅλως denique, vt breuis ſim, vt omnia vno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς 760. 14. καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι 777. 20.

ὁμιλεῖν] ὅσις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ 417. 18.

ὁμιλία] ἐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τὸς τυράννες αὐτὰς λίαν ὁμιλίας 71. 7. δώροις, ἢ δι' ἄλλης τινοσῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396. 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας δ' χρὴ προσδέχεσθαι 1406. 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν 1410. 25. δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νῶν 1468. 27. πρῶτον, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι durch Zureden, blandis adhortationibus et perſuaſionibus 1466. 2.

ὄμμα] τῶν ὁρωμένων ἐπιφανεστάτε ὄντος τὸ προσώπε, τότε δ' αὐτὸ τῶν ὀμμάτων 1405. 5.

ὀμνύναι] οὐλὰ καὶ τῷ τὸς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι 227. 16. ὤμνυε τὴν εἰρήνην 236. 8. ὀμόσας τὸν ὅρκον 679. 16. ὀμόσας καθ' ἱερῶν 1306. 21. ἦν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ἤδει τὰ εὔορκα ὀμνύντα 852. 19. ὀμνύω τὸς θεὸς ἅπαντας 622. 22.

Digitized by Google

ὁμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες ἀεὶ 281. 21.

ὁμογνώμων 151. 13. 897. 5. 1345. 16. 1383. 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σὸς 330. 25. ἐ μέτεσι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τὴς πλεσίες τῶν ἴσων ἐδὲ τῶν ὁμοίων 551. 9. ἐδεὶν ὅμοιος ὢν τύτῳ νομοθέτης 601. 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης 733. 16. ὅμοιός γε Δεινίας τύτῳ. cauillatio 1118. 16. ὅμοιόν γε, (ἐ γὰρ) τῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ Φιλοτιμίαν ἴσην ἔχον ὑμῖν 616. 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων 489. 21.

ὁμοιῶν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνεσιν ὡμοιωμένων 1408. 22.

ὁμοίως perinde, omnino. *gleich durch die Bank weg* πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύσιν ὁμοίως 483. 5. 2) idem quod ὅμως. nihilominus, hoc non obstante 1119. 13.

ὁμολογεῖν] τὶ, τὲς ὁμολογῦντας ἐχθρὲς ἔχοντες, [id est ὁμολογῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροὶ,] ἑτέρες ζητεῖμεν 181. 2. ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῦ 230. 2. ἐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἐάλωκεν 408. 9. 1014. 27. ὁμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀπολαβεῖν [scil. ἐμὲ] ὅταν ὁ Π. ἀποθάνῃ. cum inter nos conditum esset, vt ego has mille drachmas post excessum Polyeucti demum ferrem 1029. 14. ἐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τύτων ἐδενὸς 840. 2. condixisse, recepisse se. ὡμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικὸς 1035. 17. ὁμολογημένας πεποίηται συνθήκας. ab vtraque parte comprobata et pro ratis habita pacta 235. 6.

ὁμολογίαι] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσωνται 1042. 21.

ὁμόνοιαι] τὴν πρὸς ἀλλήλες ὁμόνοιαν ἐκ ἦν πρίασθαι 121. 3. τῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, κοινῇ

Digitized by Google

κοινῇ] διαλῦσαι τὰ χρήματα 460. 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617. 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέστηκεν ὁμόνοιαι 787. 8. πρῶτον ἁπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι 1464. 7.

ὁμοπάτωρ] ὁμοπάτορες [id est ὁμοπάτριοι] ἀδελφοὶ 1067. 4.

ὅμορος] ἄλλως τε καὶ ὅμορον χώραν ἔχουσι 18. 5. ἐπεισδὰς δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακεὶς 24. 10. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισαι 307. 17.

ὁμόσε] ἔτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένους, concedentes. zurücken, nachgeben 1287. 18.

ὁμόσπονδος 321. 14.

ὁμότεχνος] εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας 611. 4.

ὁμῶ] εἰσὶν ὁμῶ δισμύριοι οἱ πάντες Ἀθηναῖοι 785, 23.

ὁμόφυλος] ἐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — ἔτε τῇ συγγενείᾳ, ἔτε τῷ ὁμοφύλῳ 290. 21.

ὁμωρόφιος 321. 14. 553. 5.

ὄναρ] ἃ μηδ' ὄναρ ἤλπισαν 429. 18.

ὀνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρε ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοὶ 242. 19. ὀνειδίζειν ἑτέρῳ τὴν τύχην 311. 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικρῷ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10. ὀν. τὰς ἰδίας συμφορὰς 612. 14.

ὄνειδος] ὀνείδη μεγάλα κατ' αὐτῶν 19. 8. αἱ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν 34. 7. τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνείδη κτᾶται 460. 6. ὀνείδη πάντα, ὅσα ἐστὶ, φευκτέον 499. 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν, ταύτην τὴν στρατιὰν τῇ πόλει 558. 9. τοῖς αἰσχρῶς βεβιωκόσιν ἁπασῶν ἐναντιωτάτην πολιτείαν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τὰ κείνων ὀνείδη 603. 2. ὄνειδος, ᾧ μεῖζον οὐκ ἐδὲν κατέλειπε 1112. 16. ὄνειδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ κατασήσεται 1396. 27. κοινὸν ὄνειδος

τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιϊὼν ἐρῶμαι 1484. 4. ὀνείδει περιβαλεῖν 604. 9. ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ὥς δεῖν περιβάλλειν 613. 2.

ὀνειροπολεῖν] παλαὶ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γνώμῃ 54. 10.

ὀνηλάτης] ἀπεπὼν καὶ κωλύσας τὰς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen.

ὄνημι, vel ὀνίνημι] ὅτως ὄναισθε τούτων ita fruamini hiſce bonis 842. 10.

ὄνησις] τὶ γὰρ [id eſt κατὰ τὶ] ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307. 26. ὄνησιν μὲν ἀδεμίαν φέροντες, εὐδ' ἀγαθῶ κτῆσιν ἀδενὸς 328. 14. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις 1393. 9.

ὄνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι 114. 13. ψήφισμα ἀντικρυς περὶ τούτῳ τῷ ὀνόματος γέγραπται 381. 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam prae ſe ferret, frumentum id a ſe Athenas aſportatum iri. ciuitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus 917. 27. ὅτε γὰρ ὅτοι τῷ ὀνόματος δήπου τῷ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίωκον, ὅτ' ἐκεῖνοι τοὔνομα τοῦτο ἐωνοῦντο 987. 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον 1000. 21. ὄνομα τούτῳ ἐστὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων 1058. 12. et 17. ὄνομα οὐδὲν ἐνταῦθά ἐστι τῶν ἐκ τοῦ Ἀγυιᾶ εἴκε 1066. 8. et 21. τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066. 23. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀπέδωκα. nomen aui debebatur nepotum natu maximo 1075. vlt. vbi nonnihil de iure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus eſſe 1076. vlt. ſqq. προσειπῶσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας filias eas nomine tenus appellans, quae re non eſſent 1351. 10.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis vti admodum grauibus, oſtentationis atque affectationis plenis 237. 11. βοᾷς ῥητὰ καὶ ἀῤῥητα ὀνομάζων, verba iactans, ὥσπερ ἐξ ὀμάξης 268. 13. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων

μάζων 565. vlt. ἃ καὶ ὀνομάζειν ore proferre, pronunciare, ἀκινήσαμι ἂν 1259. 17. ὃν [Bacchum] ἃ πρέπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τῇδε τῇ τάφῳ 1398. 17.

ὀναμαξὶ μησθῶ 533. 4.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφήσονται οἱ αὐτῶν a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscentur, vt ab ipsis appellentur, vt si dicas Cimon Miltiadis 1399. 16.

ἕνος] ἕνοι ἐξ δι' ἐνιαυτῆ ὑλαγωγῶσι 1041. 2.

τὰ ὄντα bona, facultates, copiae. τὰς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας 260. 12.

ὀξὺς] γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα 32. 22.

ὀξύτης] τοῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τῇ πολέμου ἀκολουθεῖν 730. 18.

ὀπισθόδομος postica pars templi Mineruae Athenis in arce, *das Hintergebäude*, vbi erat aerarium. ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170. 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὀπ 743. 1.

ὅπλον. ὅπλα] ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν 171. 1. ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ 216. 5. ἐν τοῖς ὅπλοις παραγίνεσθαι 279. 4. τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία δῆσεσθαι τὰ ὅπλα. castra 624. 15. ἱεροσυλήσας τὰ ὅπλα, [scuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα 1318. 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. στρατηγὸς. praetor militaris 238. 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως quaestorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων sine addito στρατηγὸς 265. 8.

ὁποδαπὸν εἴη τὸ νόμισμα. cuium, vel cuiate. num Atticum, an Cyzicenum, an Thasium 1216. 18.

ὁποσοσῦν] ἐν οἷς ἐδαμῇ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ἃ πρῶτος, ἃ δεύτερος, ἃ τρίτος, ἃ τέταρτος — οὐχ ὁποσοσῦν 328. 25.

ὀπώραν πρίασθαι hortum, h. e. horti prouentum vnius aestatis, mercede conducere 1253. 14.

ὀπωρώνης 314. 13.

ὅπως]

Digitized by Google

ὅπως] ἐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non ſolum nil detrahere, ſed etiam — 142. 6. 518. 11. v. in ἐ. ὅπως μὴ ψεύσεται 1466. 17. ſubaudi ὁράτω.

ὁπωσιῶν] ἀλλ' ὁπωστιῶν ἐγνώριζον τὰς ἀνθρώπους τότε 924. pen.

ὅραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλὸν καὶ λυσιτελές 1460. 26.

ὁρᾷν] τὰς δὲ πολεμίας μηδὲ ὁρῶσι 168. 1. πρὸς τὰς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτὸν. ſpecta me tecum, h. e. contende me ad te, compara me, et diiudica ſic diſcrimen, quod nos interceedit 331. 6. ἕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι 796. 26. ἕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797. 3. Φορμίωνα πάλιν ἑώρακε, rurſus ad Phormionem reſpicit, obſeruat, veneratur, ei ſe dedit, inſeruit, fidit, ſupplicat, καὶ τότῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120. vlt. τὶ δήποτε ἐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum ſibi reuocabat, conſiderabat, meditabatur 1478. 21. τὰς λογισμὰς ὁράτω τὰς περὶ τούτων 627. 10. ἐ δημοτικώτερον' δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 614. 11. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (ἐχ ὁρᾷς) γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα 305. 2.

ὀργὰς] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα 175. 15.

ὀργὴ] ὁ τὰς αἰτίας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 2. τότῳ τὴν ὀργὴν animaduerſionem, caſtigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε 259. 5. 556. 13. ἐν ἴσην τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἂν ᾖ ἑκών, ἂν τ' ἄκων 528. 4. ὀργὴν ταύτην καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε 743. 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν 1230. 21. εἶπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ παταίξαιμι 1251. vlt. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας 1470. 25. ἐν ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειεν 1471. 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, καὶ

Digitized by Google

ἢ, καὶ τἐναντίον ὀργήν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκώς, ποιεῖσθε 370. 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργήν [id est ὑπὲρ, vel κατὰ] 1300. 10. ὅσοις πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta 1105. 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre dissedit, ab ea offensus 1001. 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ 74. 3. ὁρῶ γάρ ἐνίους, ἐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ἥκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας 74. 5. τυγχάνειν ὀργῆς 1478. 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν 571. 11. δεδεμιᾶς ὀργῆς — προϊσάμενος 1469. 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν 325. 7.

ὀργίζεσθαι] ἔτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος 514. 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε 574. 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τούτων κατεγνωκέναι, ἢ ἀδικεῖσθαι 754. 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ὀξέως κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι 754. 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς 1447. 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτόν. citat Aplines p. 698. 9.

ὀργίλος] ὀργίλως καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω 73. 27.

ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν 583. 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. ὀ. ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι ταῦτα πάσχοντας 1447. 2.

ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς 419. 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ὠρμήκατε 1421. 24.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι citat Hermogenes p. 245. 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ 101. 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι 1421. 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόν-

παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπείσθω 1430. 5. ἐδ' ἰδίᾳ ῥᾴδιόν ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν 1450. 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς 12. 14. ὥ τι ἂν εἰπών σε τις, ὀρθῶς προσείποι 232. 21.

ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὁρίζονται 91. vlt. affirmare, asseuerare 115. 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν 142. 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τέταν χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino 198. 16. ἃ γὰρ ὡρίσω δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σὲ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416. 18. ὁρίσας ὃ δίκαιόν ἐστιν 615. 20. ὡρισμένοι χρόνοι 643. pen. ὡρισμένος τὴν οἰκίαν διοχιλίων. cum domi curasset ὅρους, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppignerata esse 877. 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον 952. 21. τοῦτο τὸ δίκαιον ἐκ ἄλλος ἐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291. 11.

ὁρισὴς] τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισαὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται 199. 17.

ὁρκίζειν] ἢ ἐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτὸν sacramento adegissemus 235. pen. 678. 5.

ὅρκος] τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῷ] 235. 13. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. pen. ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὅρκους 443. 15. ὅρκος ἡλιαστῶν 746. 18. παρὰ τὴν τοῦ δόντος deferentis ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐηθείαν 1002. 3. ὅρκος γεραιρῶν 1371. 22. κύριος ὢν τοῦθ' ὅρκῳ καὶ τῶν γραμματείων 1301. 20. τὸν νόμιμον τοῖς Φράτορσιν ὅρκον 1315. 19. ἐμβαλομένῳ ἐμοῦ ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203. 26. ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον. ἡ δὲ δεξαμένη [scil. αὐτὸν.] 995. 22.

ὁρμᾶν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum gestarum adeptum 78. 13. ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας

Digitized by Google

γάδας ὁρμήσαντας 216. 4. et 7. πρὸς δὲ τὰς παρὰ τούτου λόγους λαβὼν ὡρμηκότας ὑμᾶς 356. 14. ὡρμηκότα τὸν ἄνθρωπον φίλον εἶναι 685. 10. ὥρμησεν ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν 917. 7. ὀρθότερον ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. quam ea sunt, quae vos cupiatis 1421. 25. ὡρμηκὼς κατ' ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι 1490. 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [subaudi ἀναπήψαντες] — ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε. [scil. πρὸς γενναῖόν τι ἐπιχείρημα.] 44. pen.

ὁρμεῖν stare ad ancoram, vel in portu. ἓν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, subaudi ἀγκύρας. er hat mit der Bürgerschaft nicht einerley Interesse. causa ei non est cum ciuibus communis, neque spes eadem, neque metus 319. 18. ὥρμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα 932. 19. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτὸς ἐᾶτε 1295. vlt.

ὁρμὴ] εἰς ὁρμὴν τὰ δέοντα ποιεῖν προτρέψαι 309. 4.

ὁρμητήριον] ὁρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ' ὑμᾶς 409. 6. portus, vnde piratae excursiones in circumiecta faciant 445. pen. ὁρμ. τηρεῖν et καταλείπειν ἑαυτοῖς 681. 5. et 11.

ὁρμίζειν appellere nauem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσους 80. 10. δέκα ναυσὶ μόναις εἰν Πέρινθον ὁρμισαμένοις 675. 14. ἐστὶν ὅμοιον εἰς φωρῶν λιμένα ὁρμίσασθαι, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὁρμίσαιτο 932. 15.

ὄρνις] τὸν εἰς τὰς ὄρνις εἰσιόντα in forum pullarium, auiarium 417. 21.

ὀροβοι] ὀρόβους ἴσε ὄντας ὠνίους. tanta erat annonarum caritas, vt vel ciceres magni venirent 598. 4.

ὅρος finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut vbi desinit, siue proprie, siue translate; vt regionis, vitae, spei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ἃ τοῖς προτέροις ἔλλησιν ὅροι καὶ πανόνες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν,

γαθῶν, ἀνατέτροφότες 324. 27. ἁπάντων τούτων [scil. τῶν πραγμάτων, vel διώξεων, vel μέμψεων, vel ἀδικημάτων] ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983. 17. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τελευτὴ 1478. 7. ὅρον [scil. τῆς ἐπιθυμίας] ἀδεὶς ἔχει τῶν εὖ πραττόντων 658. 6. ἕνα ὅρον θέμενος hac vna meta sibi proposita παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν 548. 24. ὅρον τοῦτον τεθείκατε τῇ βελῇ regulam, normam, praescriptum 598. 7. πέρα τοῦ ὅρου ἐλαύνειν vltra fines ditionis 634. 13. τὴν ἐφορείαν ἀγορᾶν ὅρον προγράψας 633. 2. ἐστὶ πᾶσιν ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις εἴργεσθαι τῆς τοῦ παθόντος πατρίδος 634. pen. ἀδεὶς ὅρος ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 16. 1047. 23. τοὺς ὅρους ἀνασπᾶν 1188. 3. οἱ τεθέντες ὅροι 791. 6. et vlt. τίθησιν ὅρους ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν δισχιλίων, ἐπὶ δὲ τὸ χωρίον ταλάντου 876. 9. τοὺς ὅρους ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ 876. 18. ἐξάνεσαν τοὺς ὅρους 879. 11. et 27. ὅροι αὐτῆς [scil. τῆς οὐσίας] ἔστησαν 1187. 21. διέθετο, ὅρους ἐπισῆσαι χιλίων δραχμῶν ἐμοὶ σφῆς προικὸς ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029. 27.

ὀρρωδεῖν] ἐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι 127. 25. μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152. 9.

ὀρφανία] τὴν ὀρφανίαν οὐδυρεῖσθαι 990. 8.

ὀρφανικὸς] τῶν ὀρφανικῶν [scil. χρημάτων] 182. 15.

ὀρφανὸς τοῦ πατρὸς κατελείφθην. orbus patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi decessit 1320. 19. προδοὺς τὸν ὀρφανὸν 1332. 18.

ὄρχεις] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων 1269. 10.

ὀρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα — [scil. ὀρχήματα] 23. 16.

ὄρχησται] τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης Midiana refert Minucianus p. 150. 5.

ὅς] ἐξ οὗ χρόνος ὁ πολὺς. pro ὁ πάλαι. haud ita pridem 40. 21. ὃ pro διὸ. quapropter 779. 13. 802. 20. post ὃ δὲ interdum omittitur τοῦτο ἐστὶν 1396. 4. τὸ

Digitized by Google

4. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ὃς ἂν παιδοποιῆται. id est ἐάν τις ἂν π. 1386. 16. οὗ δὴ δέομαι. id est δι' οὗ δὴ δ. 626. 21. οἷς μὲν ἀναιρῶν, εἰς οὓς δὲ τοὺς φυγάδας καταγών. vtrumque pro τινὰς 248. 18. conf. ὅσις.

ὁσαχῶς κύριος γέγονε 682. 12.

ὁσημέραι 707. 13.

ὁσίας] τὸ δὲ τῆς ὁσίας, ὅτι δήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556. 9. ἔστε θεοὺς, ἔθ' ὁσίαν, ἔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐποιήσατο ἐμποδὼν τῷ τοιούτῳ λόγῳ reuerentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas 548. 21.

ὅσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν ἔστε βέβαιον, ἔστε ὅσιον 662. 17. ὁσίαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον 587. 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὁσίων, καὶ τῶν ἱερῶν 633. 2. τούτων γε οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι 794. 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ὑφῆκεν, τῶν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ 726. 23. τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ 703. 1. τὰ δὲ ὅσια, οὓς ἐγίγνετο ὑμέτερα 738. 7.

ὁσιῶν. ὁσιοῦσθαι τὸν κατιόντα. redeuntem ab exsilio domum rursus certis coerimoniis consecrari, h. e. idoneum reddi communioni iuris vitaeque ciuilis, *wieder ehrlich gemacht werden* 644. 9.

ὅσις pro ὥστε. οὐδεὶς τῶν ἁπάντων ἐλλήνων τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσας, ὅσις — 181. 16. οὐδένα ἔτ' ἀναισχυντον, ἔστε τολμηρὸν ὅτως εἶναι, ὄντιν' ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων 1395. 18. οὐδεὶς ἔστε νέος, ἔστε γέρων, ὀλίγωρος ὅτως, ὅσις ἐχὶ βοηθήσειεν ἄν 764. 24. τὶς ὅτως ἀλόγιστος, ὅσις ἐθελήσειεν ἂν 536. 7. In Neutro ὅ, τι. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, ne si quidem quodcunque tandem contingat 445. 16. λελοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὅ, τι οὐ. id est πάντων, ὧν εἶπεν, οὐδέν ἐστιν, ὅ, τι οὐ λελ. vel πάντα ἐστὶ λοιδορήματα 1309. 11. Huc re-

Digitized by Google

fero quoque formulam illam in clausulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ, τι, id est δι' ὅ, τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν. οὐδέν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν. non magis hoc facimus, quam vllum aliud, quod vt faciamus nunquam adducemur. *Das lassen wir wohl bleiben* 1287. 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu sit facillimum 1269. 12.

ὅτι μὴ. nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι 1358. 14. μὴ ὅτι non solum non — v. sub μὴ.

οὐ solitarium, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κ. οὐ γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὔ. nequaquam. ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν 147. 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ. οὐδὲ, ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ. οὐδὲ, ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους 288. 7. non licet, affirmantes prius, posterius infitiari. vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πώποτε προδώκατε τῶν φίλων, θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὅντινα οὔ 657. 25. Redundat οὐ, in illis μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν — 1198. 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι 1200. 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν 1226. 23. οὐκ ἄν, subaudi τοῦτο ποιήσοντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανοῦτε, οὐκ ἄν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἡγεῖσθε 659. 24. οὐ γὰρ. tu negas? *nicht wahr?* quidni? ὅμοιόν γε (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν 616. 16. καλά γε (οὐ γὰρ;) ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673. 19. εὔνους γε. οὐ γὰρ 674. 14. οὐχ ὁρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐχ ὁρᾷς;) τύχῃ συμβεβιωκὼς 315. 18. οὐχ ὅπως. non solum non, insequente ἀλλὰ, vel ἀλλὰ καὶ. sed etiam. οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς

ὄντες

ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται 142. 6. τῷδε ἐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ᾤετο δεῖν, ἀλλ' ἐπήνει. [id est ἀλλὰ καὶ ἐπήνει.] 955. 24. ἐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — ἔτω διέθεσαν 1156. 24. ἡ δὲ γῆ, ἐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ — ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12. ἐχ ὅπως ἀπέτρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25. ἡμῖν δ' ἐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλ' ἐὰν ταύτας ἀπολαβεῖν δυνάμεθα 1292. 7. ἐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρίᾳ — κρείττων ἐγένου 1410. 4. 1467. 1. epistolae secundae.

ἐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα 1076. 7.

ἐδαμοῦ τοῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo 419. 1. ἐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τοῦτο συνεσηκότες. nil effecturos fuisse 1303. 22. ἐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ἐ πρῶτος, ἐ δεύτερος — 328. 24. ὑμῶν δ' ἐδεὶς ἦν ἐδαμοῦ 331. 13. ἐδαμοῦ γὰρ ἂν φανήναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον 376. 22.

ἐδὲ πολλοῦ δεῖ multum abest. weit gefehlt 138. 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ παντὸς. non deest multum, sed deest totum. es ist gar nichts an der Sache. ἐδ' ὀλίγου δεῖ. subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ 106. 8.

ἐδεὶς] ἐδένων εἰσὶ βελτίους 23. 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν ἐδενὸς εἶναι μέρει 23. 14. ἐδὲν pro τι, post praemissam infitiationem. ἐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον ἐδὲν 665. 17. ἐδεὶς ὅστις ἐκ. pro πᾶς. περὶ ὧν ἐδένα κίνδυνον [subaudi ἐστὶν εἰπεῖν] ὄντιν' ἐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι 295. 7. φαῦλον καὶ ἐδὲν nullius momenti 1107. 17. τὸν δ' ἐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι 574. 19. ἐδὲν ἐκέτι εἴη ἡ ἄνθρωπος. actum de ea esse atque conclamatum. iam nullam esse 1159. 25. ἐδὲν γὰρ οἷον ἀκύσεν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529. 11. ἐδὲν pro δι' ἐδὲν ἄλλο. ἐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τού-

των 81. 6. πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον, ἐδὲν, ἀλλ' ἢ βελόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφασιν 1043. 13.

ἔκεν videtur pro ἐ μόνον vsurpatum esse p. 142. 19. ἐδεὶς οὕτως ἄθλιος, ἐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, ἔκεν ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' ρυδὲ τῶν ἄλλων, ὥστε —

ἐλὴ cicatrix. ἔλκη — ὧν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει 1248. 26.

ἠμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat 274. 16. verumtamen non 330. 32. δεινῶν μὲν ὄντων, ἠμενῶν ἐχόντων ὑπερβολὴν atrocia quidem, verumtamen non ita, vt aliud nihil sit adhuc atrocius 786. 26.

ἠρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τῦ ἠρανῦ auris pascere copias 96. 16.

ἦς. auris. ὑμῖν ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων 169. 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γὰς 170. 1.

ἰσία] ἣν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανερὰν ἰσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας 59. 2. τὴν ἄδειαν, ἣν κοινὴν ἰσίαν οἱ νόμοι παρέχυσιν ἡμῖν 582. 8. ἰσίας γὰρ ἐκ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359. 7. καθιερώσαντα τὴν ἰσίαν ἑαυτῦ 1204. 12.

ἴτε, insequente non altero ἴτε, sed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, ἴτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην 106. 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiae ratione. nam ἴτε si vsurpasset orator, exstitisset haec sententia. neque futurum est, vt vnquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, vt nunquam fiam. deus auertat, vt fiam. ἴτε indicasset, quod res illa nunquam sit euentura. μήτε, quod tu nolis eam euenire.

ἴτος de re in proximo sita, aliasue nota. ἴλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς 480. 7. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quae sint, nemo ignorat. ἁπλῶς τίτρες ἅπαντας 15. 26. vniuerse gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe

Digitized by Google

probe noſtis, vt neceſſe nil ſit earum nomina a me recitari. adſcribe inſignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. ἔτος eleganter, et cum ſignificatione aliqua grauitatis redundat. τῇ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, ἔτος αἴτιος ἔσται 522. 20. 775. 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, ἔτος ἦν τῶν φύτων κακῶν αἴτιος 280. vlt. τοῦτ' ἐκεῖνο. quaſi id fieret hac ipſa ſola de cauſa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret] 583. 18. ἔτος plerumque eſt oratoribus aduerſarius, ſiue is eſt reus, ſiue accuſator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι. pro τοιοῦτοι. eiusmodi ſermones iactantur 96. 22. ἔτοι interdum ſunt magiſtratus, aut iudices, aut vniuerſe Athenienſes. μηδὲ ὧν ἔτοι κύριοί εἰσιν 941. 11. ἃ τῆς τούτων φιλανθρωπίας ἔυρετο ὁ σὸς πατὴρ 958. 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατήσχυνες 558. 24. Accommodatur interdum pronomen praemiſſo caſui. vt p. 715. 9. ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης. pro καὶ ταῦτα. et id quidem ſub hac conditione. τὶ τοῦτο λέγων 632. 23. vbi aut τὶ accipitur pro διὰ τὶ, aut λέγων in conſtructione tacite eſt iterandum, quaſi ſcriptum eſſet τὶ λέγων, *quid ille ſignificans*, τοῦτο λέγων *in his verbis*. aut ſubauditur βούλεται, aut βουλόμενος, aut τοῦτο eſt pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. ἔτος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις — καὶ ἕδοις αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων. pro καὶ ἃ ἕδοις φέρει 794. 10.

ἔτως, ſic nude, deſtricte, ſine reſtrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipſum, quod vocabulum ſubiicit, vel prout vocabulum vſu vulgari frequentari ſolet, nihil aliud, breuibus vt dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἔτως Φίλιππος ἁρπάζων, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἁρπάζων 103. 16. ἢν ἐν ἔτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν 122. 12. οὐχ ἔτως ἔτε πρὸς χάριν, ἔτε δι' ἄγνοιαν. non ſolummodo gratiae

Digitized by Google

causa, neque alii solummodo per ignorantiam, sed — 127. 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ἔτως [id est ἁπλῶς] ἀνιάτως [non enim ὥστε insequitur] 332. 20. τὸ μὲν πρῶτον ἑτωσὶ πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, composite, vt alii homines solent 402. 20. ἐν διατριβῇ ἔτως ἰδίᾳ in congressu mere priuato 537. 18. ἐφεξῆς ἑτωσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere assidens, immediate, vt vulgo vsurpant 553. 13. ὁρῶν ὥσπερ ἄλλον τινὰ, ἑτωσὶ. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam coniectura ex intuitu exsistente, cernebam et colligebam illum iuniorem me esse, atque alium quemcunque intuens idem affirmassem. *so nach dem Augenmasse* 1002. 22. καθ' ἕνα ἑτωσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265. 6. 2) tum demum, hoc facto, neque citius 644. 8. 802. 20. 3) sequente, non ὥστε, sed ὅστις 764. 23. 1105. pen.

ὀφείλειν debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. *die Minam mit 1 ½ Drachma monatlich zu verinteressiren* 818. vlt. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τραπεζαν 1111. 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν aerarium esse, ἀφ' ἧς ἂν ἅλῳ qua condemnatus mulctae ab iudicibus fuerit. ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. 1337. pen.

ὄφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος, leges si quid valent 1255. 4. ὄφελος μηδετιοῦν ἔσαι τοῖς μετρίοις τὰ καθ' ἡμέραν βίᾳ 1262. 1. ὄφελος ἐδὲν τῆς ἀληθείας 1267. 17. ὄφ. ἐδὲν ἔστε τῶν νόμων, ἔστε συγγραφῆς ἐδεμιᾶς 1283. 12.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247. 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἐωρῶμεν ἂν τὲς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένες ἀνθρώπες 295. 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτῦ 744. 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι

Digitized by Google

ψαι παρασχεῖν 744. 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι 1259. 13.

ὄφις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων 313. 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπιὸς, ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

ὄφλειν condemnari mulctae. *verwirken*, *verbühren*, mereri, vel aufferre condemnationem ad mulctam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν 459. 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὄφλουσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε 790. 2. κἂν ἀστρατείας τις ὄφλῃ 732. 21. ὤφλε τὴν δίαιταν ab arbitro condemnatus est 862. 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ 1328. 11. 1337. pen.

ὄφλημα] ἥκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047. 27. μὴ ἐκτιθέντος τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15.

ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων ita stulte se gerens, vt probrum stulti et mereatur, et aufferat ab omnibus 16. 24. αἰσχύνην 18. pen. 52. 14. 1419. 12. ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε 660. 22. οὔτ' εὐθὺς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος 849. 5.

ὀφρὺς] τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακας 442. 11.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον 570. 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται 1046. 12.

ὀχληρὸς] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς 427. 20. ὀχληρός τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν 1455. 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. molestiam, orationem molestam, grauantem, obstrepentem 299. 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλ-

λως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23. ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους 405. 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἶεν 206. 9. ὀψέ ποτε. ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην 270. 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ ψηφίζεσθαι. vsque ad seram vesperam 1303. 14 ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο 541. vlt.

ὀψία] δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301. pen.

ὀψίως. ὀψιαίτατα. tempore diei ad vltimum extracto, tam sero, quam fieri posset 1301. 24.

ὄψις. forma oris, vultus 413. pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει 1124. 25. κἂν ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ 1383. 26. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως in vultu 1403. 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθεὶς 1405. 1. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως 1411. 16.

ὀψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας 1257. 15.

πάειν. πεπᾶσθαι ἀδίκως 422. 6.

πάθος affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν 805. 24.

παιὰν] τοὺς παιᾶνας [Philippi puta] ᾖδεν 450. 3.

παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν ἑλλήνων συμφοραῖς 321. 16.

τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν 313. 12.

παιδαγωγὸς 1156. 5.

παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες. scil. in hortum 1521. 26. Τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252. pen.

παιδεία] ποῦ δὲ παιδείας σοι μνησθῆναι 269. pen. παιδεία πᾶσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε 1413. 13. ὅλως ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα 1413. pen. παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. παιδείαν ἀπεδέχου 1490. 11. ἐπαίδευσε ταύ-

Digitized by Google

σε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον 938. 10.

παιδεύειν παιδείαν 938. 10. γράμματα 1123. 16. παιδίαν ἐπισαμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351. 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id est μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην] a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum 1384. 11.

παίδευμα] ἐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς 1393. 22.

παίδευσις institutio, subornatio falsi testis, suborna-tore dicenda et agenda docente atque subiiciente. ἐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε 921. 23.

παιδιὰ] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, ἔτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐωρακέναι 796. 26.

παιδοπαιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος ἔτος πεπαιδοποίητας 794. 1.

παιδοτρίβης docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρὸν 771. 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σπυρώνης παιδ. κατήγαγε 216. 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλελοιπότες τὰς ἀσφαλείας 613. 17. 753. 21.

παίει με πυξ 1252. 8. παίομεν καὶ ἄγχομεν ὃς ἂν ἡμῖν δόξῃ 1263. 7.

παίζειν] παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι 1261. 15.

παῖς] οἱ παῖδες. scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς διονυσίοις 517. 27. δίκαιον τὸς παῖδας τὴν ἀσελγείαν παρέχειν 1306. 27. ὅταν εἰς τὸς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ἐρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id est ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἔξει καλῶς, μέλει 1476. 23. τὸς παῖδας, ὃς κἂν ἐχθρὸς, εἶπερ μέτριος ἔσῃ, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσας 1479. pen. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τὸς γονέας, ἔτω πρὸς ἅπαντας τὸς πολίτας ἔχειν 1485. pen.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597. 18. παλαιστὴς 214. 20.

παλιγκαπηλεύειν καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6.

παλιγκάπηλος πονηρίας 784. 8.

πάλιν λαβεῖν, quasi vnum sit verbum, καὶ ποιήσασθαι υἱὸν 1364. 18. p. 1365. 13. est πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedaemonii senserant 365. 13. πάλιν (retro) ἦκειν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας 346. 19.

παλίνδικον e Demosth. citat Iulius Pollux VIII. 26.

Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον ἐκινδύνευον Φόνων 643. 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ Φόνῳ. [scil. δίκην] 1350. 11.

παλλακὴ] ἐπὶ παλλακῇ, ἣν τις ἐπ' ἐλευθέρας παιδὶν ἔχῃ 637. 5. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τῶ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως 1386. 20. vt Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758. 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.

παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν 347. 8. γεωργίαι παμπληθεῖς 386. 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496. 25.

παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπ. ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267. 7. 794. 23.

παναθήναια] εἰς τὰ παναθ. Φήσας ἀποπέμψειν [scil. captiuos Athenienses] 394. 2. παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων 1091. 25. 1352. 24.

πάνδεινος εἴ τις 378. 8. πάνδεινον ἔσται πρᾶγμα 1267. 17.

πανδημεὶ 280. 14.

πάνδια festum Athenis in honorem Iouis. μετὰ τὰ πάνδια 517. 10.

παν-

Digitized by Google

παυδίου 517. 3.
Παυδιωνίδαι 1397. pen.
παυδοκεῖον τὸ πρὸ τῆ διοσκορείῳ 390. 26.
Πάνεμος mensis quidam Corinthiacus 280. 14.
πανήγυριν Φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι 144. 15.
παυεργεῖν παυεργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια 943. 1.
παυῆργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10. 2.
παντα χόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται 674. 2.
παντα χῶς 1457. 23.
πάντοθεν 219. 25.
πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. omnino, vniuerse 1347. 14.
παππῶες] παππῶα δόξα 150. 26.
παρὰ cum Genitiuo, *a*, *de*. τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. iudicio vestro, sententia vestra 593. 8. πῶς χρὴ πορευθέντας ἀδείους παρὰ τούτων τυχεῖν. securitatem ab his, ab horum incursionibus 1342. 22. παρ' αὐτῶν ἄν με ἔτρεφον. de suo 833. 21. θυγατέρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐκδόντας. e re sua priuata 835. 17. ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγὸς 249. 17. vbi aut redundat παρὰ, aut subauditur τεταγμένος. Cum Datiuo *penes*. πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [scil. τὰ χρήματα] παρὰ τῷδε ὄντα 962. 12. εἰ τις κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ὑμῖν ἐπιστεύθη 593. 11. Cum Accusatiuo. *per*, *propter*, *sub*, *secundum*, *pro*, *secus*, *praeter*. 1) *per*, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν toto illo itinere 395. 11. παρὰ τὰς μεγίστας καιρὸς temporibus longe difficillimis atque grauissimis 470. 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus 514. 8. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis 229. 19. 230. 4. τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχας φυγὼν 303. 14. 523. 6. παρ' αὐτὰ τἀδι-

Digitized by Google

τὰ δικήματα, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966. pen. 2) per, ob, propter. ὐδὲ γὰρ ἔτος παρὰ τὴν ἑαυτῦ ῥώμην τοσῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43. 15. ἢ παρ' ἓν, ὐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τῦτο ἀφῖκται 110. 15. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τὰς παρόντας καιρὰς. per rationes temporum, quae tum erant 307. 31. εἰ δὲ παρὰ τὸ προωσθέσθαι ἐκωλύθη, τὶς ὁ ἐκλαλήσας 354. 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῆ πόλει 465. 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίᾳ — παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν 545. 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῆς παρὰ τὰς μάρτυρας 860. 7. οἱ μὲν ἓν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι 972. 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τῦτο προαγαγὼν ἥκεις 1404. 1. ὡς ὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιςήμην διαφέρομεν ἀλλήλων 1413. 26. 3) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βελήματα λαβὼν. pro vel ex acerbitate vestrae animaduersionis animorum vestrorum inclinationes interpretans 805. 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίας μεδίμνους. an ieden 30000. Scheffeln Getrayde schenket er euch ie 10000 Scheffel 467. 6. παρὰ τὰς χρωμένας διαλλαττόντων differentium, pro diuersa natura, indole, moribus eorum, qui iis vtuntur 1402. 17. 4) secus, praeter, aduersus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τῦτον τὸν νόμον εἴρηται τῦτο τὸ ψήφισμα. inuita et repugnante toto hoc iuris ciuilis titulo 648. 11. πρῶτον μὲν παρὰ τὰς νόμους νομοθετῦντες primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in iure ciuili constituta. δεύτερον δὲ, ὑπεναντίας τοῖς ἄλλοις νόμοις γεγραφότες. quodammodo aduersantia, quoad materiam, seu argumentum, vniuerso iuri ciuili 734. 8. ὑποδύη παρὰ πάντα ταῦτα praeter ista omnia subterfugis,

Digitized by Google

gis, elaberis, *du gleiteſt darueber hin, wuſcheſt beyihnen allen vorbey.* non obſtantibus illis, quae te videntur tam arcte ſtringere, et tam tenaciter tenere 778. 20. *πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δίον παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι.* quae oportebat fieri, niſi hoc obſtaret 140. 24. *τῶν νικᾶν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν.* exiſtimantium, vel ſperantium, ſe procul dubio victoria fuiſſe potituros, niſi hoc interceſſiſſet 534. 6. *πάνυ γὰρ (οὐχ ὁρᾶς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν ἐμῶν πράγματα, οὐ τοῦτί τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τοῦτί διελέχθην, ἢ δευσὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευσὶ παρήνεγκα.* quod hoc verbo, non illo ſum vſus, quod manum huc, non illuc iactaui, ideo ſic ſe habent res Graecorum, non iſtoc modo. *um eines Wortes, um dieſes Wortes willen, — um einen ſolchen, und nicht einen ſolchen Schwung der Hand, ſteht es mit uns ſo, und nicht ſo* 305. 3. *ταῦτα δὲ παρὰ μικρὸν nicht um ein kleines, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην.* non minuto quodam et vix noſcitabili momento argumentorum me purgantium, ſed magno et inſigni praepondio argumentorum innocentiae meae, vincente, luculenter et eleuante momenta me grauantia 593. pen. *τὴν φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ.* pro re contemnenda duces 1416. 21. *παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν.* ob tria ſolummodo ſuffragia, numero plura, a parte abſoluentium; quae ſi ei defuiſſent, condemnatus abiiſſet 688. 26. *παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε.* abſoluiſtis quidem eum, ob ſuffragiorum abſoluentium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis ſolummodo ſuffragiis numerum vincebat condemnantium. quae pauca ſuffragia ſi ei defuiſſent, infamia eum notaſſetis 743. 21.

παραβαίνειν oratione praeterire, intactum, indictum relinquere per obliuionem. *ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην,* 298. 11. *παραβαίνοντες* ſilentio transmittentes. *ἀφ' ὧν ἂν μεγάλης ἐπαίνου νομίσαιμι* 1453. 15.

Digitized by Google

15. παραβὰς τὰς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis 624. 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνῳ μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπάσασθαι. 136. 15. παραβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον 163. 3. παραβάλλοντος, tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini 1292. 10.

παραβοῶν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθῷ 1359. 16.

παράβυσον.] ἐν παραβύσῳ 715. 21.

παραγγελία inuitatio, cohortatio ad praestandam sibi in iudicio aduocationem, aut ad dandam secundum se litem 341. 2. studium partium, cum factio quaedam reis sibi deditis in iudiciis praesto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua poenis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι 432. 11.

παραγγέλλειν rogare, ambire, prensare manus, aduocationem alicuius deposcere 515. 19. μὴ πάνυ δὲ οἷοί τε παραγγέλλειν. postulare 1461. 3.

παράγειν producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἥκοντα [e Boeotia] παρήγαγον producebant prytanes ad concionem 285. 5. τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ἠτιᾶτο, τούτων ἔφηκε κατηγορῶν 805. 14. ἐξαπατᾶν δ' ὑμᾶς παράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακέργους λόγους 594. 13. 2) a recta via detorquere, in transuersum agere. vnde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει — 487. 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς 497. 6. ἂν τι Φενακίζειν ἐγχωρῇ καὶ παράγειν ἔτος 604. 4. λόγος, δι' οὗ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν 684. 10. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ Φενακίζειν ἔτι ζητῶσιν ὑμᾶς 691. vlt. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν ἔτοι, καὶ παράγουσιν. [id est καὶ διὰ τοῦτο παράγ.

Digitized by Google

παράγ. aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι] 987. 14. 1128. 5. 1129. 2. ἕτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις *ihr euch vielmals lasset dahin reissen* 412. 8. 3) naui vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam iusti oneris. vel, si mauis, transuehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα [scil. οἴνου] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ 934. 5. et 20.

παραγίνεσθαι adesse. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2.

παράγραμμα proscriptio, res, quae proscribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur 997. 10. aut, si mauis, nota, quae ad alicuius nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι leges in tabula coram iudicibus proposita scriptae, vt considentium omnium oculis pateant 263. 20. 487. 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [eius, qui pignori opposuit] τοὔνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum] καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου. ἔπειτα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] τῷ δεῖνι δεῖ ἀποδοῦναι 1237. 1. παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρὸς. alius te patris, quam cuius es, filium te ferre in scriptis a te exarandis 1003. pen. In medio, curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari, *registriren lassen* παραγραψάμενοι Σόλωνα ἐρχιέα διαιτητὴν, τούτῳ ἐπετρέψαμεν δικάσαι. cum Solonem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum 1013. 4. 2) exceptione seu fori haud competentis, seu iuris falso praetensi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην cum ab actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, eiusmodi non esse, quae possit

in fo

in forum induci 882. 1. *τὴν γραφὴν τῷ φόνῳ παραγράψασθαι Δημοσθένει.* operam dare, vt in libello acculatorio de caede commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidae, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminationem falsam, ementitam et flagitiosam esse 549. vlt. *παραγεγράφεσθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeschobenen Anklage. περὶ ὧν ἂν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζηται* 984. 4. a fine. *παρεγραψάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην* 985. 1. 919. pen. *παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους* legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque disertis exaratis atque proscriptis 1337. 11. *ὁ μὲν νόμος ἔτος ἐστὶ Δρακοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, ὃς ἐκ τῶν Φονικῶν νόμων παρεγραψάμην.* quas e iure criminali excerptas curaui a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas 636. 13. *ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ὃς ἃ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος* 640. 20. 604. 2. vnde notio exsistit, prouocare ad legem, eam afferre, recitare, causae suae confirmandae et approbandae ergo. *βέλομαι, παραγεγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' ὃς παρεγραψάμην.* per quas mihi licuit exceptione fori vti 882. 1. orat. aduersus Zenothemin. *παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι* 939. 11. *ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδώκασιν.* [scil. *οἱ νόμοι*] reiicere actiones, vt illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes 908. 4.

παραγραφὴ exceptio rei aduersus actorem, actionemue, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modoue procedendi illegitimo, negantisque se illa actione teneri, aut cogi ad purgandam causam suam posse. *πάντα δ' ἤδη διεξολελύθαι* [subter-su-

Digitized by Google

terfugia puta forenſia; *Rechtsbehelfe*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίαι, καὶ παραγραφαὶ, καὶ ὅδεν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον 541. 24. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν καθισαμένοις, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν κατεφεύγειν ἐδωκεν ὁ νόμος 892. vlt. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *einkommen mit einer Ablehnungsproteſtation* 912. 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι 939. 11. προλαβὼν δέ με, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίαν εἰσιέναι 1103. 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat cauſam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἡττημένος hoc genere cauſarum 1117. 4

παραγωγὴ ſtropha, verſutia forenſis, tricae, offuciae, cauillatio, quibus a recta via, aut a re praeſente index abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς — 652. 14. παραγωγὰς, ἃς ἔτοι ποιήσονται, χαίρειν ἐᾶτε 693. 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τῶ πράγματος 871. 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην ἔδωκε 1014. vlt.

παράδειγμα] ἐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις 35. 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος 305. 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε ita caſtigate, vt alii, exemplo eius moniti, ſapere diſcant, et a ſimilibus peccatis ſibi cauere 373. 20. 451. 10. 586. pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης 420. 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ παλαίπαροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425. 11. ὑμῖν μόνοις ἔξιν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν 427. 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450. 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρηται 1482. 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται 168. 11. 1423. 10.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν 1008. vlt. τοῦτον τὸν μιαρὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis 1334. 16.

παραδηλῶν oblique, tecte significare. 348. 7.

παραδιδόναι tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι δὲ ὅτι πάντ' ἀπώλεσαν 371. 18. reum iudicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς 515. 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς dicuntur prytanes, cum actiones προβολὰς dictas iudicibus ei rei iudicandae delectis demandant 517. 4. μή με Δημοσθένει παραδῶτε 523. 27. ἐπὶ κρίσει cognitionis ergo παρεδέδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχών 1187. 5. παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον 1230. 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν, [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] παραδώσειν [scil. τοῖς ἕνδεκα] 781. 2. καλὰ παραδεδομένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς Φήμης] καὶ μυθώδη 641. 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκριβῶς παραδέδοται 641. 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente 841. 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς σκεύη. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, perscripta in pittacio tradebat nomina debentium 1145. 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας 1327. vlt. ὧν ἂν δεῖς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337. 26. de corpore seruili ad quaesitionem per tormenta dedendo 1120. 7. 1140. vlt. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ quamcunque fortunam deus contribuerit 1394. 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου modo insperato, καὶ τοῦ παραλόγου et abhorrente, inconsentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται 780. 4. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ δόξῃ κατωρθωκέναι 1395. 16.

παρα-

Digitized by Google

παραδῦναι irrepere, clam, callide insinuare. ἐπὶ τὴν εἴσπραξιν παρέδυ 608. 3. 750. 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο 252. 2.

παράδυσις subreptio, clandestina et insidiosa molitio ius aliquod illegitimum per vsurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi 219. 7. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμὸς.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν 1460. vlt.

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἄνδρας 1414. 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ, τι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθείη παρελέσθαι 247. 13. παρῃρημένοι τὰ ὅπλα exarmati 366. pen. οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἔστ' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν 399. 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406. 3. τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται de medio tollit 1482. 4. πόλεις παρῄρηται abstulit, suffuratus est, οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας 289. 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρούμενον αὐτὸν ἑώρα βαρβάρους 289. 18.

παραιτεῖσθαι iram, seueritatem iudicum deprecari 516. 2. παραιτοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν 1475. 20. rogo, vt sustineant audire. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι 533. 3. rogabo vos.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη 120. 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν 256. 26.

παρακαθῆσθαι assidere ad latus alicuius. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν 1152. 18. 1207. 2. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις 757. 12.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἕνα [scil. arbitrum.] ἑκάτερος sibi adsciscebat, atque stipulabatur, vt arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset 897. 3.

παρακαθιζάνειν aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακατασήσαντας 47. 5.

παρακαλεῖν hortari, rogare, postulare. παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158. 14. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν 1345. 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν ad tuendam communem salutem 1394. 9. ἃ δὲ κατὰ Φυλὰς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὑρώσους εἶναι 1397. 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἴομαι δεῖν πράττειν 1465. 24. 2) aduocare, inuitare, rogare aliquem, vt nobis praesto sit in iudiciis, vt testis, aut vt defensor et patronus atque collaudator causae nostrae, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους vt interfint rei, quae geritur, velut testes 915. 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκαλέσαμεν, ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα 1074. 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἀγνίου ἀγροὺς 1074. 10. τὸν Καλλίππου ὁ Λύκων ἑτάμῃ nullo in negotio πώποτε παρεκάλεσε adhibuit testem, socium, consiliarium 1242. 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου adduxisset ad meum lectum, vbi aeger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos 1265. vlt. μηδένα μάρτυρα παρεῖναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι 1303. 7. βέλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι inuocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὔχομαι 227. pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλοῦσι. assentior rogatis, postulatis 283. 22.

παρακαταβάλλειν sacramentum, certam aeris summam, cuius periculo certabatur, deponere ante litis contestationem 1051. 22. 1090. pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τῇ κλήρῳ [subaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων 1092. 20.

παρα-

Digitized by Google

παρακαταβολὴ *der Vorstand, die Caution, die man stellet*, sacramentum illud iudiciarum. ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολὰς 978. 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι 1054. vlt. παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ἠπόρησεν 1198. 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους 572. 7. παρ. ἔνορκον εἰληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων 773. 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840. 10. παρακαταθῆκαι τῆς τραπέζης 946. 1. pignora apud mensam numularii deposita, seu pecuniae mensae argentarii creditae, vt sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quaestum facerent.

παρακατατίθεσθαι τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν ἐπιεικέσιν 806. vlt. παρακατατιθέμενός ἐμε κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων 840. 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτὸν 1480. vlt.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην Φυλάξωμεν πολλὰ παρεκελεύετο 345. 1. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο 1264. 22. παρακελευσάμενος ἀνθρώπους δούλους καὶ κατασκευάσας, ὡς κυρηναίους εἴησαν 1348. 10. cum sibi auctoritate sua globum seruorum adiunxisset, adhortatus eos, vt praesto sibi essent. προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην 1417. 20.

παρακινδυνευτικὸς] παρακινδυνευτικοῦ τινος ἅψασθαι λόγου 783. 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν 193. 27.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως ex aduocatione et condicto συγκαθήμενοι 275. 20.

παράκλητος aduocatus, qui in iudicio alicui praesto est, eius causam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαὶ 343. 10.

παρακολαθεῖν comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, siue pone eundo, obseruando, consectando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, vt inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter obseruans. ὃς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις 281. 22. παρηκολούθησε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοὶ 519. 12. παρηκολούθησεν ὅτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων 537. 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν 909. 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id est ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττῃς 915. 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης 1045. 7. παρακολουθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον 1260. 5. πύρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20. παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος 1260. vlt. παρηκολούθει αὐτοῖς [infectata eos est, Plataeenses puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων 1378. 14. 2) metaphorice, inuestigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει ὃ μόνον εὖνουν καὶ πλέσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν 285. 21. ὁ τὰ τότε πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκὼς ἅπασι 423. 24. παρηκολ. ἐνίοις τῶν ἀδικημάτων 683. 6. ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι 703. 9. παρακολουθήσετε ῥᾴδιον ἅπασι τοῖς λεγομένοις 1050. 7. 1051. 1. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τῆ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων ἑδένος ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083. 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς 1178. 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι 1210. 11. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδὼς 1463. pen.

παρακομίζειν aduehere, conuectare naui, vel vehiculo. τὸ τάριχος ἀνθρώπῳ τινὶ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ

Digitized by Google

ἐν τῷ πλοίῳ 933. 26. παρανομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα adducere, adigere ad ſic dictum aggerem. auf dem Molo, oder der Rhede auslegen 1208. 4.

παρακρέεσθαι decipere. οἷς πρότερον παρακρεόμενος, μέγας νῦν ηὐξήθη 19. 18. ὅπως μὴ παρακρέσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω 318. 1. παρακρεομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro ſe afferentibus captioſa et falſa 605. 24. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρέσθητε 656. 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατήσας καὶ παρακρέσασθαι βουλόμενος 725. 26. διὰ τί δ' παρακρεόμαι τὰς δικαίας 1047. 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρέσατο 1060. 7. παρακρεόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα in tanta re τὰς δικαίας 1062. 17. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαρίεσθαι, τῶν παρακρέασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω 1421. 18.

παράκρεσις impoſtura 679. 3. φενακισμὸν καὶ παρακρέσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760. vlt.

παρακύπτειν ἐπί τι in aliquid curſim velut atque obiter inſpicere, rem attingere modo, deguſtandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi cauſa, tum celeriter ab eo reſilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον 46. 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν munus trierarchi capeſſere 1048. 21. μάρτυρας adſciſcere, corrogare 916. 4. et 19. 1159. 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη ſuſcipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perſcripta, cum poteſtate armamenta ab iis debita repoſcendi, atque redigendi 1145. 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς ὃ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clauſulam tabularum non recitas, non affers, vel penſi non habes 916. pen.

παραλαμβάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos 1134. 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὥραν 24. 25. 1322. 9. παραλῆρεῖν 1421. 10.

Digitized by Google

παραΐλιον ſtatio nauis imperatoriae Parhali dictae in portu attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ παραΐλιον 1191. 25.

παραλλάττειν praeterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ puta] τὸ τότε παραλλάξῃ χωρίον 1276. 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σὰ καὶ μοὶ βεβιωμένα 315. 4. παράλληλα γὰρ ἔσαι φανερώτερα 395. 24.

παραλογίζεσθαι 822. 25. 1037. 15. *verſetzlich falſch rechnen, in der Rechnung den überliſten, dem die Rechnung abgelegt werden ſoll, ein X für ein Q machen.*

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι 163. 23.

παραλόγως] τὰς π. δυσχεροῦντας ἐλεεῖν 835. 6.

πάραλος nauis publica. τοῦτον ἐχειροτονήσατε τῆς παράλου ταμίαν 570. 4. ταμιεύσας τῆς παράλου 570. 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμεληθῆναί τινας τῶν καλλίστων εἰσχύνην φέρει 1412. 3.

παραμένειν] παραμένωσιν ſecum in caſtris, vel cum claſſe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῷ γένηται 1188. 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον. οἱ δὲ Βοιωταὶ οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσει 1188. 25. πῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένουσιν 155. 22. 1199. 12. 1209. pen.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν π. βλαπτομένων τὴν πόλιν 123. 5.

παραναγνώσκειν ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex oppoſito, aut ad latus recitare 315. 21. 677. pen. coram concione recitare 712. 9.

παραναλίσκειν εἰς ἀδὲν δέον 167. 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incaſſum prodegeritis, quicquid inſumſeritis 1432. 16.

παρα-

Digitized by Google

παρανοίας καταγνώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβαλευόμενοι 1444. 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον vt eadem dementia illum quoque corripiat 189. 8.

παρανοίγειν 778. 12.

παρανομεῖν] οἶομαι περὶ πλήρεις ἀγῶνας μηδένας ἄλλους παρανενομῆσθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς 1090. 6.

παρανομίαι] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσατε 808. 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφηcitat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus est p. 267. 6. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτῷ κατηγορεῖν 515. 27. 790. 19. γενομένης τῆς ψηφίσματος καὶ ἑνὸς γραφομένης παρανόμων 1149. 13.

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν, classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari aduersus insultus hostium 96. 10. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τῆς Ἑλλησπόντου 251. 6. τὰς ἐπ' ὀρθῶς συμβουλεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες. cum contemtu transmissis 283. 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς cum reliqui trierarchi vos in nauibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent 568. 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα 1213. 1. παρέπεμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον 1224. 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει 1107. 1.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι opportunita em repente oblatam e manibus dimittere 11. 8. παραπεπτωκὼς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτ.] θαυμάζω τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν προσῆκε θαυμάζεσθαι 1127. 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

Digitized by Google

παραπλεῖν 933. 11.

παραπλήξ] ἔτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν 426. 23.

παραπλησίως] ἆρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως 36. 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλεν. velut per iocum, aut ofcitantiam et fecordiam iudicum, peſſumdatus eſt 543. pen.

ἡ παραπομπὴ τῦ σίτυ deductio claſſis frumentariarum nauium, e Ponto per mare Athenas vſque tuta, quae fit comitantibus triremibus armatis 249. 16. 12 11. 25.

παραπρεσβεία mala, improba, flagitioſa functio legationis tibi demandatae. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτῦ ἔμελλον κατηγορεῖν 515. 27.

παραπρεσβεύειν legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκῦντες 401. 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον 740. 17.

παραῤῥεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς 170. 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας beſiegeln teſtamenti tabulas nominis ſui ſubſcriptione, ſigillique ſui fide confirmare 837. 13. ἀντὶ τῦ τὰ σημεῖα ἔξω τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημηνάμην. quae obſignaueram. verſiegelt hatte 1039. 11. 1040. 20. 1041. 12. ἀνοῖξαι τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046. vlt.

παράσημος ῥήτωρ malae, vitioſae, improbae notae orator 307. 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα aes mali commatis, verrufenes Geld, von ſchlechtem Gehalte, falſchem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyſchlag, oder Nachſchlag 766. 6.

παρασκευάζειν differt a κατασκευάζειν. ἔτε κατεσκεύασθε, ἔτε παρεσκεύασθε. neque iam paratas inſtructasque copias habetis, neque comparatis eas 168. 14. παρ. συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι 215. vlt. αὐτὸς παρεσκευάζετο ſetzte er ſich in Poſitur, in gute Verfaſſung,

Digitized by Google

sung, zur Wehre und zum Angriffe, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο 231. 14. *παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ.* a te redemtus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit 501. 21. *παρ. τοσούτους χρησοὺς* 604. 15. *παρασκευάζεσθαι* sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, aduocatorum in iudiciis, factionem, globum 813. 20. *ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν* 840. 27. *τοὺς μάρτυρας ἃ παρεσκευάσμεθα νῦν* 853. 5. *παρεσκεύασαι μάρτυρας ψευδεῖς* 852. vlt. *παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν* 1010. 24. *πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα* 1062. 11. *μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι*, iis, quiſse norunt optime firmis praeſidiis ſubſidiisque ſatellitum ſibi deditorum munire, *ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν* 1085. 16. *παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν* cum ſuas in partes pertraxiſſet, ſubornaſſet, edocuiſſet, quid agendum ipſis dicendumque eſſet 1092. 13. *παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας* 1141. 23. 1386. 3. *ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὗτοι παρεσκεύασαν ἐπ' ἐμὲ* 1177. 13. *παρασκευάζε σκεύη σαυτῷ* 1218. 5. *τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη* 1228. 5. *παρεσκεύασαν τοὺς ῥήτορας* 1228. 9. *ἃ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου* 1266. 2. *παρεσκευάζοντο* inter ſe condicebant, *ſi verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab* 1251. 8. *παρεσκευασμένοι τοῦτο* cum hoc facientes, ab eo ſubornati 1302. 8. *ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους.* illos nobis gratia donisque conciliaſſe 1305. pen. *Φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν διδάσκαλον* 1374. 13.

παρασκευή] *πάσης παρασκευῆς εἷς ὁ αὐτὸς τρόπος* 180. pen. *τὴν εἰρήνην ταύτας ἐλπίσιν* oſtendendis eiusmodi vanae ſpei praeſtigiis, *καὶ παρασκευαῖς* machinationibus callidis et clandeſtinis, *Intriguen*, com-

para-

parationibus amicorum et miniſtrorum fidorum, atque ſedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς lenociniis verborum inſidioſorum, εὕρετο παρ' ὑμῶν 444. 22. παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἣν ἄν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν 518. 11. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτῶν πιστεύων. apparatui, copiis ad huius iudicii periculum ſuſtinendum comparatis, amicis, aduocatis, opibus, gratia, potentia, fides. 864. 17. πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας ἃ ταλῃθῆ μαρτυρῆντας ὁ ἀγὼν ἔσαι cauillationes et concluſiunculas a longinquo iam praemeditatas, et cum aliis comparatas, vt quae commenta reus proferat, eadem teſtes quoque emti et conducti confirment 864. 20. παρασκευὴ ein Complott 1053. 6. ἐνίκησεν ἀδεμιᾶ παρασκευῇ ἀδίκῳ, ἀδὲ συνωμοσίᾳ 1059. 26. ἃ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι 1078. 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι, id eſt πιστεύοντες 1081. 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι 1091. 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας 1386. 2. τὶς παρασκευὴ, καὶ πόση καὶ πόθεν πορισθεῖσα 1423. 17. ἄδεα πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκέφθαι, τὶς ἔσαι παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ 1439. 19.

τὰ παρασκήνια θεάτρων 520. 18. fort. aditus ad ſcenam, tabulatum, vel oecus ante ſcenam. ein Vorſaal vor der Bühne.

παρασπᾷν] μὴ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. ne quid auellat, carpat, arripiat.

παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λυῶν τὴν εἰρήνην 85. 22. 248. 20.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς laeſiſti nos violando pacta inter nos inita 1291. 17. 1293. 7.

παράταξις] ἀδὲν ἐκ παρατάξεως, ἀδ' ἐκ μάχης γεγνόμενον 123. 24. κατασασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου oppreſſos a ſodalitio improbo 1081. 12.

παρα-

Digitized by Google

παραταττειν] ὲ μὲ τὲς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένες 297. 12. εἴ τις αὐτὲς τὲς παραταξαμένες ἐρωτήσειεν 1395. 14. τὲς παραταξαμένες — ὲκ ἑτόλμα συλῆσαι 1477. 17.

παρατηρεῖν [ὅπως τᾶτο μὴ γένηται παρατηρῶν διατέλει 281. 16.

παρατιθέναι] παραθεὶς εὐθέως ἑξῆς subiiciens ſtatim iam dictis 146. 3. παρέθηκε τὸ σκεῦη ταῖς ἐκκλείσταις ναυσὶ 612. 24. οἱ διάκονοι Χαβρίᾳ τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10.

παρατρέφεσθαι magna in familia, velut vile quoddam mancipium, acceſſio et cauda familiae ſuperuacanea, ali. ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον 403. 23.

παραυτίκα] ἔτως ἡ παραυτίκ᾽ ἡδονὴ καὶ ξαυτῷ μεῖζον ἰσχύει τᾶ ποθ᾽ ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος 72. 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα ὲκ ἔσεσθαί ποτ᾽ αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης 215. 10. προπέποται τῆς παρ᾽ ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα 34. 24.

παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἄλλα μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305. 5. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας tempeſtates ſtatas ex ritu vetuſto praeterire ſiuiſtis ſine donis atque coerimoniis 531. 16. ἔχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνεγκα in medium protuli 1479. 11.

παραφρονεῖν deſipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ 1183. 1. παραφρονῶν ὡς ὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πάρεγε 1183. 11.

παραφυλάττειν pro ſimplici φυλ. παραφυλάξετε τᾶτο ἐξ ἅπαντος τρόπε 807. 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ hiemem ibi degenti 909. 14. 1292. 4.

παραχρῆμα] ἐκ τᾶ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore 9. 7. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων 81. 11. ſtatim e veſtigio, cum illi ſermones adhuc ſererentur. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἄν τις ἐκ τᾶ παραχρῆμα εἴποι 1401.

1401. 10. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν 1420. vlt. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in praesens solummodo probabiles] χάριν ἔξουσι 1425. 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in praesens, ad breue tempus gratiosi sint 1449. 18. τοῖς ἐκ τῦ παρ. συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι 1465. vlt. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα statim e vestigio ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178. 14. ἔδειξεν εὐθέως παραχρ. 1237. 21. καὶ παραχρῆμά γε 38. 2. absolute, destricte, sine vlla exceptione, vel remissione, aut, vt paucis omnia complectar, et rotunde significem.

παραχωρεῖν] μὴ παραχ. τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον 38. 24. π. μηδενὶ τύτῳ. de hoc nemini concedere. nemini eius veniam dare postulanti, scil. τῦ στρατεύεσθαι. necessitatis militandi 167. 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τύτων παραχωρεῖν 172. pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται — παραχωρεῖν 192. 19. de sententia sua alteri concedere 212. 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτως ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247. 24. ἐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρει ἐλπίδων καὶ ζήλε καὶ τιμῶν 317. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς 655. 17. τὶς δ' ἂν 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας 523. 23. οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτῦ 981. 11. ἁπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγέμενος 1467. 7.

παραψυχή] ἵν' ἔν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχὴν 1343. 20. παραψυχὴν τῷ πείθει τὴν τύτων εὐκλειαν ἔχοντες 1399. 18.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ 572. 10. 1373. 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία. functio muneris parhedri, seu assessoris 1373. 22.

πάρεδρος [scil. τῦ ἄρχοντος] 1332. 14. π. γενόμενος regi sacrorum 1369. 20. πάρεδρον τῦτον ποιήσαντι

Digitized by Google

σαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχὴν 1372. 24. ἐς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς 1399. pen.

παρεία] τὰς ὄφεις τὰς παρείας θλίβων 313. 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσται τοῖς πράγμασι 10. 1. πανταχῇ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι 10. 12. τὸ ἀεὶ παρὸν προϊέμενοι oportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendae 11. 22. ἐφ' ἅπασι παρεῖναι rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse 24. 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41. 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τὰς ἄλλας φοβεῖν εὐηθες 129. 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, qui ei praesto sunt opera consilioque 911. 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται copiosissime quisque iucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus cum maxime versatur. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* 1473. 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεστιν, ἃ μή ποτ' ὤφελε. scil. παρεῖναι, quae satius erat mihi nunquam vsu venisse 1473. 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας. id est ἄχρις οὗ πάρεσι [vel ἔνεσι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτὰς 1478. 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιεῖσθαι λόγον 1479. 6. παρῆς, ἢ δὲ παρῆς, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκες τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκες; citat Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον aliam legem ferre, alii abrogandae oppolitam 484. 1. et 12. 485. 26. 487. 13. et 20.

παρεκλέγειν τὰ κοινὰ clandestinis et minutis, sed crebris furtis remp. depeculari 435. 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους inserere, interpolare disputationes a causa alienas 1026. 20.

παρεν-

Digitized by Google

παρενοχλεῖν] παρηνώχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς 242. 16.
παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους 741. p.
πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τἄλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suae 1233. 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ῥηθήσεσθαι 1421. 21.
τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας 215. 9.
παρέρχεσθαι] ὃ γὰρ ἐστὶ χείριστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 40. 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπόλωλεν 92. 19. π. εἰς τὴν δυναστείαν 117. 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, anteuertunt 132. 7. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς. vincere, obliterare, quasi cursu anteuertere 227. 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω πυλῶν 237. 6. 238. 25. παρελθεῖν praeterire, euanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος 291. 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται 292. 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς 401. 2. excidit merito honorificae huius appellationis, culpa sua titulum illum Euergetae amisit. *verwirkt. verbührt.* τοῦτο γὰρ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν. paene me praeterierat, fugerat 550. 26. παρέρχεσθαι proficisci agmine facto, castra mouere, *marschiren* 999. 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους 1231. 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι 1439. pen. ὃ τῶν παρελυληθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 1440. 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc vt agerem ad vos prodii 1454. 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος 1471. 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας 1487. 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες 1410. 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ 989. 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγόρεις.

progres-

progressus ad concionem, dicendi ergo 559. 7. *τὰς κοινὰς παρελθὼν νόμους* legibus communibus vniuersae ciuitati praeteritis, insuperhabitis 977. 14. *ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων* 169. 21.

παρεύρεσις commentum, praetextus vanus. *μηδεμιᾷ παρευρέσει* 238. 6.

παρέχειν] *εἰ τὴν αὐτὴν παρεχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν* 11. 13. *πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει* 15. 15. *π. κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους* 143. 5. *καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν* 228. 26. *ἐάν τις νόμον ἐκ ὄντα παράσχηται* 807. vlt. *τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει.* praestat, alit de suo 565. 1. *ὁ παρασχόμενος αὐτὸν.* is, qui eum subornauit isti aduersarium et calumniatorem 1113. 25. *ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τέκμαρ παρέχειν* 1246. 15. *τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν* 1410. 14.

παρηγορεῖν solari. *πρὸς τὰ παρηγορούμενα τρέπειν τὴν ψυχήν* 1400. 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, *ἅπαξ κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄῤῥητα ἱερά* 1370. 21.

παρθενὼν templum Mineruae in arce 174. 24. 597. 8. 617. 19.

παριδεῖν] *παρεῖδε ταῦτα πάντα* contempsit 637. 11.

παριέναι ab *ἰέναι* cum leni, prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. *οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον* 170. 6. *ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῆν δ' οὐδείς* 285. 6. *τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆν* 1481. 16. *ἔτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῆν* 918. 20.

παριέναι ab *ἰέναι* cum aspero, omittere, transmittere. *ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥᾳθυμίαν* 98. 16. *ὅτε καιρὸν παρεῖς* 156. 26. *τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ὁ παρεθέν-*

ρεθέντα, ἔτ' ἀγνοηθέντα, ἔτε προδοθέντα 326. 24. πολλὰς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίως τιμᾶσθαι παρέντες 415. 11. μηδαμῶ παρεθῆναι nusquam omitti non vexatus 548. pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιῆσαι 1229. 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι 1419. 11. In medio. intromittere, admittere, einlaſſen. βαρβάρες καὶ δῆλες, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖντο 194. 27.

παρισάνειν in Actiuo. proponere. τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἐκ ἴσαν παρισάντες ὑμῖν 28. 9. ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παρασῆσαι τὰς θεὰς ὑμῖν. in mentem vobis iniicere 226. 3. παρασῆσαι τὰς θεὰς πᾶσιν ὑμῖν — γνώναι 228. 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὅπλα παρασήσας [niſi περισήσας praeferatur] 286. 20. παρασήσαντὰς ἐλπίδας 448. 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἥνπερ ἄλλ' ὀτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη 519. 20. ἡ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία 537. 22. παρασῆσαι τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν, εἰκότως ἄν μοι δοκεῖ 1435. 13. εἰδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλων, δύναιτο τὸ δεινὸν παρασῆσαι τοῖς ἀκούουσιν ἔτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται 538. 3. ψήφισμα — δέος καὶ φόβον παρισᾶν 654. 25. αἰσχύνην ἐ παρισᾶσιν 1396. 23. ἡ τύχη καλῶς ποιῆσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν 1445. 20. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασήσετε ἁπάσεις 1464. 26. παρασήσαντα cum appoſuiſſet τινας τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα 1194. 19. παρασῆναι praeſens eſſe menti, obuerſari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παρασῆναι 44. 25. adſtare ad latus, praeſertim rei, cauſam eius orationi, aduocatia adiuuare. ὥστε μοι παρασάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν εἶα πεπόνθασι 366. 20. τῷ υἱεῖ τύτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων multae cauſae forenſes exantlandae cum eſſent, ἐ πώποτε παρέστη. nunquam operam ei nauauit 1120. 26. δυοῖν κηδεσαῖν παρεστηκότοιν, ἃς ἰδόντες ἂν ὑ-

Digitized by Google

ἂν ὑμεῖς ἀναιρᾶσθε 433. 19. εἰ, παρεσηκότος τούτου, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκὼς, ἅπερ οὗτος νυνὶ 1264. 1. παρεῖσαι πολλοὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia 1297. 8. καιρὸς πρὸς τοῦτο παρεῖη [nisi potius περιείη] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. res Philippi eas ad necessitates deuenere 20. 13. παρασῆναι cernicem iugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. ἐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρείησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο 597. pen. παρεσηκὼς καιρός. tempus praesens 255. 25. In medio παρίσασθαι in mentem venire. ἀχὶ ταυτὰ παρίσατά μοι γινώσκειν 28. 1. 1419. 21. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσεται ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι 652. 26. παρίσατά μοι δεῖσθαι τῶν ἀκουόντων τόνδε τὸν λόγον 1404. 15. 2) ad latus suum stare iubere, neben ſich hintreten laſſen, παρασήσεται παιδία πρὸ κλαήσεως 546. 20. δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλοὺς παρίσανται μάρτυρας 915. vlt. παρασησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ τούτων ὁμεῖσθαι 1268. 23. παρασησάμενος τοὺς συνειδότας αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 1305. 11. vnde notio domandi, subiugandi. nam παρίσασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum iubere, cum interminatione, si vel latum vnguem discedat. h. e. cogere aliquem, vt in fide tua atque auctoritate sit, vel vt in manu atque promtu. Ὅλυνθον παρασήσεται. sub potestatem suam rediget 14. 12.

παρίσως circiter, praeterpropter 606. pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. qui hactenus solummodo ciuilis erat, donec vos ei veniam dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendae impertiuissetis 1481. 15.

Digitized by Google

παροικοδομεῖν obfirmare, munire aliquid, operibus praestruendis. ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276. 10.

παροινεῖν] ἀπώλετ' ἂν παροινεμένη 403. 8. ἐπαροινήθη 612. 20. μεθύων ἐπαρῴνει 658. 16. ἣν ὥραν ἄλλοις δεῖπνοποιεῖσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαροίνουν 1257. 13. παροινεμένους ὑπὸ τούτων 1258. 6.

παρόμοιος idem quod simplex ὅμοιος, aut paene similis. ἀλλ' οἷμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12. 8.

παροξύνειν] Φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι, ira et indignatione accendi animisque exardescere ad iniurias vlciscendum et depellendum 10. 24. π. stimulare animumque iniicere sui vlciscendi 21. 13. παροξύνται, πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε 70. 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων, quo tempore vel minutissimae quaeque res iram accenderent 403. 1. ἔτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος 514. 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος 805. 20. παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινος 1144. 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [iurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ κωλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι 1264. 26. παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις 1299. 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν 1415. 22. εἰ βελτιόντων ὑμῶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τὰ γεγενημένα 1448. 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ — 489. 4.

παροξυσμὸς exacerbatio, iracundia 1105. 24.

παρόπτεσθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133. 18. τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται 179. 19. παροπτέον τι καὶ παρεανομοῦντα 805. 9.

παρορᾶν] παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τῶν τοιούτων 23. 13. ἡγήσονται παρεωρᾶσθαι αὐτοὶ 655. 15. ἀλλ'

Digitized by Google

15. ἀλλ' ἐ δὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παροραῖν 1450. 11.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἴδῃ πρός τινας 805. 19.

παρεσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρεσίαν propterea quod in locis, vbique quaeque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγένει 674. 24. πράξεως σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθῆ τινος ἡμῖν ἔσαι παρεσία 1443. 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κουφὰς ἀμφοτέροις τὰς παρεσίας. id est τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ καινὰ καινῶς πάρεξιν ἀμφοτέροις ἐναλλάξ 1447. vlt.

παῤῥησία] ἐδὲ γὰρ παῤῥησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι 37. 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τῆ βελτίστου λέγω, ἔστω παῤῥησία 97. 23. λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας. ἐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμην 95. pen. ἐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τῆ στέρεσθαι τῆς παῤῥησίας. Stobaeus e Demosth. refert p. 145. παῤῥησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δήλοις μετεδώκατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τῆ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε 111. 10. sq. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, ἃ κιγκλίσιν, ἐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι 778. 11. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας 1340. pen. minoris fit ius et fas, quam fiducia et audacia loquendi. παῤῥησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης 1343. 19. τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397. 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς ἃ παύεται 1489. 10.

παῤῥησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων 287. 13.

παρωθεῖν de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς 119. 17.

πᾶς] παντὸς εἶναι cuiusque esse, pro leue, facile factu esse 13. 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta 240. 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος in oculis

ferebatur, summi fiebat. 650. 7. *πάντα ποιεῖν* nihil intentatum relinquere, *ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσειε* 1045. 25. *εἰς πᾶν* [scil. *κακὸν*] *ἐλθὼν διὰ τὴν τύχην ὕβρει* 1261. 5. *ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι.* in extrema desperatione 909. 24. *ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἄδεια γενήσεται* 763. vlt. *ἢ ἔτοι πάντες εἰσὶ.* oder sind sie das schon alle? 649. 19. *ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεξόμενος* 151. 8.

πάσχειν] *μὴ πάθητε ταὐτὸν, ὅπερ καὶ πρότερον* 9. vlt. *καὶ γὰρ ἂν ἔτος τι πάθῃ,* [a fato suo interceptus fuerit] *ταχέως ὑμῖν ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε* 43. 12. *ἢ ἐγὼ πάσχειν ἐτῶν τιμῶμαι* [vel *ἕτοιμος*. vt apud Hermogen. p. 414. legitur] 96. 1. *ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δεῖναι.* adeo vt Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur 402. 9. *περίγματα αἴσχιστα ἐπάθομεν ἂν* 520. 14. *ὁ παθὼν* [scil. *τὸν Φόνον*] peremtus 632. vlt. *τῶν ἰδιωτῶν τὰς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. ὑμᾶς δὲ, οἳ ἤδη, πεπονθότες πολλάκις ἦδη, φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσειε* 1232. 18. *δεινὰ πάσχειν* de insigni et atroci accepta iniuria queruntur 1233. 25. 1281. 2.

παταίσσειν] *κἂν ἕτερόσε παταίξῃ τις, ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες* 52. 26. *ἐὰν ἐπιφανομένου παταίξῃ τις* 524 pen. *τῷ σκύτει ἐπάταξε μεθύων τὸν ἐχθρὸν* 572. pen. *ἐμπεσὸν παταίξῃ* occiderit 645. 16. *τῷ παταίξαντι τύπτειν παρεκελεύετο* 1264. 22.

πατὴρ] *τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν* 1022. 26. *οἱ δὲ σοὶ πατέρες.* ambo tui patres, et is, quem natura tibi dederat, et alter, qui te adoptarat 1045. 20. *φανήσεται δὲ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γεάφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δέλτα τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου* 1109. 26. *περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες,* [*περὶ τούτων*] *τοὺς υἱεῖς δεδίκασται* 1477. 25. *τῷ πατρὸς μὲν ὄντι*

ἐστι κρείττων, πάντων δὲ αἰσχρῶν ἥττων 1489. 5. πατὴρ μὲν, ἐκ ἐρῶ τίς ἐστι. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 17. 1.

πάτρεα poeticae pro πατρὶς 419. 1.

πατραδέλφος] θεῖος τῇ τὲ ἐμὲ πατρὸς μητρὶ, ἐκ πατραδέλφων. Archiades erat matri patris mei, seu auiae meae paternae, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre 1084. 17.

πατρῴοις] τοῖς πατρῴοις βοηθῆντα τέθεικε νόμον 732. 14. nam eorum poena erat carcer 737. 24.

πατρικὸς] πατρικὴ ἔχθρα 410. 10. 530. 7. πατρικὸς φίλος 657. 20. ἀναιρεῖσθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν 660. 17 πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀναμεῖξε 779. 25. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀνεμνημονεύσατε 1479. 9.

πατρὶς] ἐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296. 15.

πατρόθεν] ἠναγκαζόμην κατὰ τὸ ὄνόματος τὲ ἐμαυτῷ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν 999. 14. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret, (id quod non admodum erat mirandum in tanta ciuium multitudine) sed qui vna quoque se filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexputabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum suorum idem nomen imponebat.

πατρῷος] σοὶ μὲν πατρῴα καὶ παππῴα δόξα 150. 26. Ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27. Ἀνθρωπίνοις πότερον ἢ πατρῴοις ἐστὶ δεδέσθαι 739. vlt. θύοντα τὰς πατρῴους θυσίας ἐν Δελφοῖς 1481. 26.

παύειν] ῥᾴδιον μὲν ἔν ἐστί μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτὸς 164. 10. τοῖς πολιτευομένοις ἐκ ἔνεστιν, αὐτοῖς, vltro, sponte sua, arbitratu suo, ὅταν βέλωνται, παύσασθαι [scil. πολιτευομένους] 176. 22. quasi dixisset ἐκ ἔνεστι παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βέλωνται.

κόρον παύειν 423. 1. ὅτι τὲς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν [scil. τῦ ὑβρίζειν] 569. 26. vel voc. ὑβρίζοντας in constructione et interpretatione tacite est iterandum. ἐπαύσατε αὐτὸν στρατηγοῦντα 1187. 17. πέπαυσο erat formula, qua oratores scribam tacere iubebant et coeptam recitationem abrumpere. vt ἐπίσχες 721. 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμην 734. 16. ἐδοτιῶν εἰσφέροντες παύονται [subaudi εἰσφέροντες, vel τῦ εἰσφέρειν] etiamsi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla iis conceditur 760. 9.

πάω. πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως 422. 6.

πέδη] θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422. vlt. πέδαις αὐταῖς ᾤχετο ἐξοχχύμενος 614. 22.

πεδίον nomen proprium tractus Atticae. ἐν πεδίῳ ἀγρὸς 1189. 20.

πεζέταιρος miles mercenarius militia pedestri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι 23. 2.

πεζῇ] ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται zu Fusse 1046. 13. πεζῇ στρατιὰ citat h. v. Thomas M. e Demosthene.

πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἄρχωσι, τὲς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς π. 802. 10.

πείθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ [scil. ποιεῖν ὑμᾶς] πεπεικὼς ἦφη τὸν Φίλιππον ἥκειν 352. 3. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. ἓν ἔνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ πράγματα ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα 377. pen. χρήμασι πείθεσθαι cupiditati seruire, pati se ab ea duci 422. 1. ἔπειθεν ἡμᾶς δισσὰ κέρματα conatus est offerenda mercedula nos permouere, vt — 549. 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλοις πείθωσι. aliis quibuscunque modis vel conditionibus inter eos conuenerit 1360. 20. τὲς τόκους, ἔτε συνεγράψαντο, ἔτ' ἔπεισαν ἡμᾶς. scil. λαμβάνειν 1296. 26. ἢν ἐπείσθητέ γε, [subaudi δέ-

Digitized by Google

di δέχεσθαι] πέντων δίκην ἔχειν παρ' αὐτῶν 991. 16. ὅσον ἔπεισεν [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι] 1219. 25.

πειθὼ] ἡ τῶν λόγων π. τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται 1393. 13. π. τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις 1407. 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τῷ χρόνου 209. pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι 262. 14. ἃ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὔνοια 293. 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὼν τῆς ἐκείνου φιλίας 663. 19. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν 707. 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες 1380. 2.

πειρᾶν] ἔργῳ πεπείρασθε 255. 9. τὶς γὰρ ἑλλήνων, ἢ τὶς βαρβάρων, ὃ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπείραται 311. 25. τοῦτο δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὄν 1443. 3.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Iulii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλεῖν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo 1213. 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν 916. 15.

πελιὸς liuidus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ σῶμα 1157. 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα arcessiuit tigna, misit, qui ea inde adduceret, aduehenda curaret 1195. 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι, calculatio mea efficit, vt a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses peruenerit 359. 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων ἐκ ἔλαβε 260. 20. ὃ μεταλαβὼν 702. 7. τὸ πέμπτον μέρος τ. ψ. ὃ μετέδοσαν τούτῳ 795. 6. 803. 13.

Digitized by Google

τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. vnam quintam partem vniuersae aquae infusae 1052. 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακὸν 1309. 25.

πενέστης] διακοσίαις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι 173. 6. 687. 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι 142. 3. οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ ῥᾳδίως κακῶς παθεῖν 555. 9. μηδαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε 1309. 24. οὐ γὰρ, ἃ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν 1312. vlt. ἆρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ. citat Hermog. p. 358 10.

πενθερὰ] ἀφῄρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη 1123. 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος 910. 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399. 12.

πενία] ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας 186. vlt. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζοι, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι 312. 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313. 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est πενήτων] ἱκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν 422. 19.

πενταετηρὶς quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα 740. 1.

οἱ πεντακόσιοι sunt senatus Athenis quotannis nouas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 1144. 18. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραχμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βουλὴ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους 1152. 10.

πεντακοσιομέδιμνος homo ordinis primarii 1067. vlt.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι 952. vlt. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui

fui iuris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque ius suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων 989. 18.

πεντεκαιδεκαναῖα, numerus quindecim nauium 183. 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς, iidem sunt atque οἱ ἐφέται 1069 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον 1378. 18. πεντηκονταταλαντία citat e Dem. Iulius Pollux IX. 52.

πεντηκοντάρχειν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχῶντος καὶ ἡγεμόζετο καὶ ἐνηλίσκετο 1215. 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβὼν 1212. 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστεύεσθαι *sich verfunfzigen lassen*, das ist *den 50ten Pfennig abtragen*, quinquagesimam dependere 932. 27.

πεντηκοστὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὕρηκε. nouam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiae 568. 12. τὴν πεντηκοστὴν τῶ σίτου ἐωνημένος. *er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet* 1353. 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν ἀσυλήκοτες 738. 5.

πεντηκοστολόγος 558. 18. λαβὼν τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus siue portum subeuntibus, siue exeuntibus, quinquagesima depensa est, *das Buch, den Casaster, der im Hafen verzolleten Güther* 909. 10.

ἡ πεπερωμένη τέτευς ἀνεῖλεν 1396. 8.

πέρα] τὶ πέρα τῦ καιρῦ τὰς ἐτέρας ἐπαίρεσι 208. 6. δεινὸν, ὦ θεοὶ, καὶ πέρα δεινῦ 1123. 21. πέρα ὄρυς ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ 634. 13.

περαίνειν perficere, peragere. κἂν ταῦτα ἐθελήσητε, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, περαίνειν 21. pen. ἐπέραινεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη perégit, exsecutus est ea, quorum causa et mercede conductus fuerat 277. 4. περαίνοντες ἔργῳ τῦτο πάντων μάλιστα 623. pen. ἵνα ἃ ὡς

δ' ὡς ἔφησα τοῦτο περαίνειν 680. 25. ἔλεγον, ὅτι αὐτὰ ταῦτα περαίνοιεν 932. 24. ἀποδόντες τὰ τρία τάλαντα περαίνετε. [scil. τὴν δίκην] redditis tribus talentis peragite causam vestram 991. 24. τοῦτο δὴ καὶ περανῶ hoc oratione nunc exsequar 47. 26. ἰαμβεῖα συλλέξας ἐπέρανεν, ordine, serie continua recitauit 417. 16.

περαντέρω] τὰ πράγματα ἤδη π. βαδίζει 688. 14. μηδεμίαν αἰδῶ π. εἶναι 1169. 17. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιοῦσα τοῦτον περαντέρω μαίνεσθαι vltra modum, magis quam decebat 182. 15. π. τῶ καλῶς ἔχοντος. vltra decorum 182. 25

πέρας τοῦ βίου ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος 258. 19. πάντων τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ θεὸς βάληται, γίγνεται 292. 18. τί γάρ, ὡς ἀληθῶς πέρας εἶναι φήσαί τις κακίας 550. 11. εἰ μηδὲ τῶν δοξάντων ὑμῖν μηδὲν πέρας ἔχειν δοκοίη 1443. 19. 1444. 15.

περὶ cum Genitiuo. alias per *de*, alias per *ob*, reddi potest, et aequipollet, aut certe simillimum est τῶ ὑπὲρ, alias per *pro*. ὅπερ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως ἐστί. quod de acquisitione opum valet, vel in ea locum habet, contingit 12. 9. περὶ τῶν πραγμάτων ἴσως pari modo de rep. habet. idem de rebus ciuilibus quoque censendum est 12. 13. ἃ περὶ δόξης, οὐ ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσι. non de gloria dimicant, vt eam adipiscantur, neque de finibus agri, vt eosdem conseruent saluos et nulla parte diminutos 10. 16. περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κινδυνεύειν, vt ea salua tueantur, aut ne amittant 13. 25. περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν de extremis periclitari, ne ea patiantur 98. 14. ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀνταγωνίζεσθαι 36. 5. περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τὰς τιμωρίας. quorum criminum nonnullis leges denuntiant, atque irrogant poenas — 229. 6. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι pro re habere pluris faciendâ, id est

Digitized by Google

id est praeferre. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἔνδοξα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὰ δίκαιον, καὶ τὸν ὅρκον 341. 6. ὧ Φιλοτιμίας ἕνεκα ἡ περὶ τῆς δωρεᾶς σπουδὴ γένοιτ' ἂν 469. 12. περὶ ἡμῶν στεφανούμεθα nostrimet causa coronamur 532. 9. περὶ τοῦ, τρόπον ὁντινοῦν χρὴ δίκην διδόναι, ἀντιλέγει 602. 6. περὶ τούτου ἐσπούδαζε μᾶλλον, ἢ περὶ τοῦ πράγματος αὐτοῦ 602. 20. ὀνομασὶ περὶ τῶν μνησθῆναι (vbi περὶ quodammodo redundat) 741. pen. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντες 835. 11. περὶ τῆς μαρτυρίας de testimonio, h. e. quod ad testimonium attinet 1140. 9. περὶ ὧν ἠδικήμεθα ἀξιοῦμεν κατὰ τοὺς νόμους δίκην λαμβάνειν 1262. 4. Cum accusatiuo. περὶ αὑτὰς καταῤῥεῖ in semet et per semet ipsa corruunt, colliquescunt 21. 4. circiter. ἦν γὰρ [meum nomen] περὶ ἑξηκοστὸν. sexagesimum ferme 1302. 1. vbi non est praepositio, sed aduerbii vices gerit. Adhibetur περὶ formando quoque genitiuo. τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλέθρου pro τοῦ τῶν Φωκέων 365. 6. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην, id est τὴν τῶν πράξεων καὶ τῶν πολιτικῶν λόγων 1414. 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν denuntiationem nauis 1323. 6.

περιάγειν] τρεῖς παῖδας ἀπολέσθαι περιάγειν 958. 15. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιὰν fundum cum circumambulassem vna cum amicis 1040. 14.

περιαιρεῖν] ὑμεῖς δ', ὁ δῆμος, ἐνενευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37. 3. περιαιρεῖσθαι πόλεις καὶ πολιτείας 117. 26. περιεῖλε τοὺς τείχη diruendis moeniis oppida velut palliis quibusdam denudauit 125. 26. ὑμῶν δὲ περιῄρητο τοῦτο. [scil. vt magnifice de vobismet sentiatis] 173. 22. ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιειλέτο 246. 23. οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα 361. 20. μονονὲ τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιῃρηντας 409. 18. περιαιρεθεὶς τὰ ὄντα nudatus, spoliatus 559. 26.

περιαι-

περιαιρεθῇ, ἃ νῦν αὐτὸν περιϊόντα ὑβρίζειν ἐπαίρει 582. 12. περιαιρεῖται πολλὰς φιλοτιμίας τῆς πόλεως 729. 16. περιῄρηται τοὺς στεφάνους 802. 5. περιαιρήσεσθε τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὰς πανουργίας ἁπάσας 942 vlt.

περιράπτειν] οὗτος ὁ νόμος δόξαν τῇ πόλει ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν περιάπτει 460. 4. αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις 1401. 8.

περιβάλλειν] τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος ad se rapiens, sibi arrogans 304. 25. περιβάλλειν τοσαύτῃ καὶ τηλικαύτῃ συμφορᾷ 416. 10. περιβάλλειν ὀνείδει 604. 9. 613. 2. 740. 23. πολὺς τόπος περιβεβλημένος 1077. 24.

περίβλεπτος] τὸ καθ' ἕν τι περίβλεπτον γενέσθαι 1410. 15.

περιβόητος σύστασις 324. vlt. περιβόητον ποιεῖν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 915. 25. περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο 1011. 19.

περιβοήτως] τοῖς οὕτω π. ἀνῃρηκόσι τοὺς ὅρκους. tam famose, cum flagitio tam infami 213. 6.

περιγίνεσθαι potior, superior, fieri, vincere. ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων — περιγίνεται 24. 25. περιγιγνώμεθα τῶν ἐχθρῶν 44. 11. περ. τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως προσήκει τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσρόλων ἁπάντων 1407. 3. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοὶ, περιγίγνονται 1445. 3. οὐ σκοπῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγενήσεσθε 1469. 26. 2) superesse, reliquum esse, redundare. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγ. μέλλοντος praesertim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc vnum sit laboris fructum ablaturus 31. 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνῳ περιγέγονε 146. 3. περιγενόμενα χρήματα facultates, quae a proscriptione superfuissent 1014. 20. τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης 1015. 8.

τὰ σκεύη

τὰ σωθέντα τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα, quae die ante relicta mihi, neque ablata fuissent 1159. 8. ὅτι ἐκ οἷός τ' ἔσαι περιγενέσθαι fieri non posse, vt morbo superato, conualescat, et saluus discedat, in viuis superstes maneat. *mit dem Leben davon kommen* 1168. 16. ἐ πολλὴ ἐλπὶς αὐτὸν περιγενήσεσθαι 1364. 20. ἐ μικρὸν ζημίαν νομίσαι, εἴ τις αὐτοῖς δόξει τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολεμίοις περιγίνηται am Ende, nach geschehener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat — 1433. 24. περίεσι δέ μοι ταῦτα, *ich habe am Ende das davon*, ἂν τοῖς καιρόν τι νοοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο zu Theile werden, angedeihen möge. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται exsistit, *am Ende kommt das davon*, ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τούτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθὸς 102. vlt.

περίδειπνον epulae funebres in honorem defunctorum 321. 25.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 3.

περιεῖναι paene idem significat, quod περιγίγνεσθαι. 1) superior esse. περιέσαι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων 14. 15. παντα χῇ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ 132. 1. εἰ δὲ, ὡς αὐτὶ Φωκέων καὶ τυλῶν χερρόνησος ἡμῶν περίεσιν, λέγῃ 365. 22. ἡγούμην αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν 414. 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀπόντας περίεσιν, ἢ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους. citat Plutarchus Moral. p. 547. pen. δεῖ τούτων, ὅσις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προκρισεύσαντα κατηγορεῖν 662. 19. ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ, τῶν αἰσχρῶν περίεσι 777. 1. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν περίεσι 777. 8. ἐγὼ πολλῷ multis partibus τῷ δικαίῳ per ius meum, vi iuris aequi mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος 978. 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πέντας, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεσι 1089. 9. 2) superesse, reliquum esse, *überschiessen*. item spissum, copiosum, numerosum esse. νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεσι τῷ πρὸς ἐμὲ

ἐμὲ μίσους. tantum vobis superest odii erga me. *ihr habt einen solchen Reichthum daran* 160. 12. οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν [ic. l. τῆς ὕβρεως] tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad iniurias et contumelias exardescente 520. 16. τοιγαροῦν περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων. *das habt ihr davon. das kommt davon* 172. 6. τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε τοὺς ἠδικημένους προσσυκοφαντοῦσι. *der Kitzel sticht sie so, sie sind so übermüthig, verwegen, keck und frech.* tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentiae 1280. 1. εἰ δέ τῳ παρέστηκεν, ὡς πολύ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων 1483. 10. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ *das thue ich nicht für die liebe lange Weile*, non temere, non sine consilio 1483. 15. περίεστι δέ μοι ταῦτα — *ich habe am Ende der Rechnung den Ueberschuss, das davon, das zum besten* 1483. 18. τῇ πόλει τῶν ἐναντιουμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι 1488. 26. οἰόμενοι περιεῖναί τῳ χρήματα, λογίζησθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid aeris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandauissetis. *er müsse von der ihm zugestellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück- oder herausgeben müsse* 303. 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss der Casse, der nach Abzuge der Ausgabe übrig bleibt, der Cassenbestand* 1346. 18. ψηφίσμαθ' ὑμῖν περιέσται copia quidem abundabitis decretorum — βελτίω δ' οὐδὲν ἔσται τὰ πράγματα neque tamen res ideo vestrae meliore loco erunt 1432. 16. τεθάρρηκε καὶ πεπίστευκε περιεῖναι καὶ ζῆν te in viuis esse superstitem mansurum 585. 18.

περιελαύνειν] μὴ περιίδητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τούτου 1049. 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ 150. 23. ἐξ ὧν ἐργάζῃ καὶ περιεργάζῃ 150. 24.

περιείς-

περιεργασμαι μὲν ἐγὼ ineptus fui, vanam et supervacaneam insumsi operam, περὶ τούτων εἰπὼν, περιεργαζομαι δὲ ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοὶ 248. 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν 805. 4.

περίεργον] τὸ προϊσασθαι τῶν ἐλπίνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 145. 17. 1451. 19.

περιέρχεσθαι] πρεσβεῦσαι, ἃς [id est καθ' ἃς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν 129. 20. π. circumire, vt candidati honorum solent suffragia colligentes 171. 18. ἔτι καὶ νῦν περιέρχεται ὅπλα ἔχων 216. 9. π. τὴν χώραν 277. 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ 1461. vlt. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγοραν κύκλῳ 411. 16.

περιέχειν] περιέχοντες ὄρεσι κύκλῳ 1274. 15.

περιθοίδης 1219. 20.

περιιδεῖν γιγνόμενα 346. 8. περ. τοσούτῳ ἧττον ἔφην, ὅσῳ φυγαὶς καὶ ἀτυχίαις ἠδικεῖτο 896. 2. ἐκ ἂν περιιδὼν ἐμαυτὸν ἐν ἐγγυῇ καταλειπόμενον 901. 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιιδὸν κομισάμενον 1015. 20. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι δὲ περιιδὸν αὐτὸν ἀναιρεθέντα 1348. 1.

περιιέναι τὴν χώραν 277. 18. οἱ δ' ἄλλοι περιίντα τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461. 9. ἐπὶ ξένης περιιὼν ὁρῶμαι 1484. 5. πόρους ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιιὼν coemit vndecunque studiose exquisita 412. 23.

περιϊσάνειν, περιίσασθαι. περισῆναι] In Actiuo, sepire, ci cumuallare aliquem velut agmine quodam, vt e. c. malorum, vel hostium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιισάνειν ἔτι πλείω κακὰ 555. 5. προσελθὼν καὶ περισήσας τὲς μεθ' ἑαυτῦ, τὸ ἐργαστήριον τῶν συνεσηκότων 978. 6. περιϊσάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμὲ. transferre 1014. 17. 2) περισῆναι superuenire, euenire ex insperato et secus, quam opinatus esses. τοῦτο καὶ ὑμῖν περισῆκεν 176. 22. deuenire in aliquem statum, locumue, mutata rerum facie.

Digitized by Google

umſchlagen, verkehrt, oder anders, als man dachte, anſchlagen. ὅτι εἰς τοῦτο περισπάσεται τὰ πράγματα 31. 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περιέστη 195. 12. περιεστήκει τοῖς βοηθείαις δεήσεσθαι δοκοῦσιν, — αὐτὸς ἑτέροις βοηθῶν 301. 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη 551. 2. τῷ δ' ἐδοτιῶν ἄλλο, πλὴν πολιορκίας, περιεστήκει 671. 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τἀναντίον περιστῇ 773. 9. ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄτοπον 969. 10. 3) circumſtare, obruere. ἐποὶ ἅπτ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα 17. 10. χωρὶς γὰρ τῆς περισάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30. 24 τῷ πολέμῳ τότε περιεστηκότος δηβαίοις 209. 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν 293. 14 ἀνάγκη περιέστατο καὶ τότῳ 407. 4. πηλίκαι τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα 450. 13. ἀναξίων ἐστὶ τῆς νῦν περιεστηκυίας ἐμοὶ συμφορᾶς 1470. 11.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος 1213. 21.

περικαθέζεσθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει 1379. 23.

περικαλὴς βωμὸς 86. 21.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες 92. 9. καθ' ἕνα ἕκαστον ἑτῶσι τῶν ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν 116. 19. π. τὰς ἐρμᾶς 562. 14. αἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης περικόψαντες 738. 14.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἄν τις νῦν ἔχων φιλοτιμηθείη 1410. 16.

περιμένειν] ὑμεῖς μὲν περιμένητε μαθεῖν 202. 16. 1424. 8. π. τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτῶν ἐλθεῖν 585. 2. ἀνελεῖν μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν 798. 26. περιέμενεν ἂν τοῦτον τὸν καιρὸν 1314. 6. εἰ τὰς ἰδίας περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμείναντες, παθόντες αἰσθέσθαι 1450. 20. πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν 1463. 16. et 21. π. τὴν ὀργὴν 1292. 5.

περι-

περιοσῶν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 421. 22. περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετῦ, ἢ ἄλλε τινὸς κακῦ 118. 20. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id est ὅτι εἰργάσατο] quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti 1382. 13.

περιοικοδομῶν] περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ τὸ χωρίον τῦτο maceria sepsit 1272. 17. 1273. 1. περιῳκοδόμησε τὴν οἰμασιὰν ταύτην 1274. pen. περιοικοδομῶν ὑμᾶς, id est τὸ ὑμέτερον χωρίον 1280. 5.

περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας — 362. 8. τὰς νῦν περιοφθέντας, ἐφημομένας ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428. 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολλύμενον 1484. 25.

περιορᾶν idem quod περιιδεῖν, contemnere, spernere, insuper habere, aequo animo aliquid fieri pati. π. τι γιγνόμενον 246. 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel γεγονότα] δι' ἔνδειαν περιορᾶν 412. vlt.

περιορμίζειν appellere nauem. περιώρμισε ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα σέφανον παρ' ὑμῶν ἔλαβον 1229. 9. π. τὴν ναῦν 1230. 9.

περιουσία copia rerum, abundantia, opes, diuitiae. ἐ γὰρ εἰς περιουσίαν [subaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent 35. 23. περιουσίας ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε 37. 20. ὡς ἑκάτεροι περιουσίας καὶ χρείας ἔχουσι 166. 10. περιουσία τοσαύτη πονηρίας χρήσασθαι 358. 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας 550. 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας 566. 2. ἐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ — 1185. 16. ἐκ περιουσίας dicto Demosthenica significat, ioci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile*, necessitate nulla cogente, sed ex mera proteruia, et laedendi libidine;

Digitized by Google

vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. ἔστος δ' ἐκ π. μὲ κατηγορεῖ 226. 19. οἱ δ' ἐκ π. ὥσπερ ἔτος πονηροὶ 1122. 3. τὶς ἔν ἡ ταύτης περιουσία quid igitur expedit eam nobis superesse 366. 8. περιουσία ἐάν μοι ἢ τῦ ὕδατος si aquae mihi nonnihil supersit 1351. 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθει, ἐν ἀγορᾷ, ἐσπέρας 1258. 22. ἔτοι δὲ περιεπάτεν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ 932. 20.

περιπετὴς] μή μὲ καταξήσῃς ἀεὶδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ 1490. 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ 74. 2. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις 1039. 19. περιπεσόντες ἐμοὶ [raro significatu] undique adorti me 1259. 10. εὐδαιμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι 1264. 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θευκρίνη περιπέσωσι 1339. 12. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τὲς ἐν τῇ αὐτίᾳ 1470. 25. ταῖς μεγίσαις ἀτυχίαις περιπίπτειν 1417. 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας 236. 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον 1187. 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες cum coeno me abluissent 1259. 27. *abgespület und abgeſcheuert.*

περιποιεῖν operam dare, vel efficere, vt tu rem habeas, eaue potiare. *zuſchanzen, verſchaffen.* περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ adiicere Rhodum eius ditioni 193. 20. ἔστος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ 242. 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ ταῦτα ἐζήτησε 872. 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἀρμόττει. in viuis eum conseruare, saluum superesse sinere 806. 3. In medio, sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τῷ πλήθει ὡς εἴη δημοτικὸς 164. 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπί-

Digitized by Google

ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γόντα, περιποιήσασθαι 416. 2. περιεποιήσατο αὐτὴ ipsa comparserat 1355. 10. τίνος ἕνεκα καιρὸν περιποιεῖσαι sibi vindicat 681. 21.

περιῤῥῆγνύναι] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403. 3.

περισέλλειν τὰ πάτρια ritus patrios tueri, obseruare, cauere, ne obsoleſcant, nec violentur, *drüber halten* 744. 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περισέλλειν [scil. τὴν Φιλοτιμίαν] beneficium ſancte atque religioſe ſeruandi, cuſtodiendi 958. vlt.

περισοιχίζεσθαι indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in paſſiuo. σοῖχοι ſunt ſeries plagarum, quibus ſaltus, et ſtabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περισοιχίζεται 43. 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περισοιχίζεσθε 72. 13.

περίσοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περισοίχων in quincuncem poſitarum et maceria ſeptarum 1251. 23.

περισχοινίζειν fune circumducto munire. τὴν ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται 776. 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλῷ τείχει 1380. 1. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380. 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιοῦσι 1417. 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς homo circumforaneus, qui in foro conteritur 269. 19. explicat Schol. Ariſtophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] ποιητικῶς καὶ π. ἀεμόττει συγκεῖσθαι 1401. 22.

περιτυγχάνειν] τούτοις in hos incurrere 1259. 7. 1260. 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν 1102. 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία 825. 20.

περιφανῶς. περιφανέστερον 815. 18.

Digitized by Google

περιφεύγειν ſuga ſaluum euadere, vt e. c. vim morbi, aut fatalem neceſſitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. mit dem Leben davon kommen 1256. 4. οὐκ εἰδὼς, εἰ περιφευξοῦμαι 1265. 24.

περιώδυνος 1260. 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους 570. 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν 83. pen.

πηγνύναι] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι firma eſſe, ſtabilia, immota perſtare 42. 15. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις 797. 10.

πήλινος argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους [ſcil. στρατηγοὺς] 47. 15.

πηλὸς] πηλῷ argilla. καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων 313. 17.

πηροῦν] τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον 247. 12.

πιθάκνη ſeria 872. 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς 599. 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε 928. 14. ἵνα πιθανὸς γένηται quo facilius atque certius ei fiderem, vt fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς ἐπιβουλεύων 1162. 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι 1401. pen.

πίθηκος αὐτοτράγικος 307. 25.

πικραίνεσθαι] μήτε π. μήτε μνησικακεῖν 1464. 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχων ἀφανῆ περιέρχεται φανερὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστὰς 580. 1. ἀλλ' ἥγε τούτου πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης 795. 7. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι 1482. 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἦ 16. 20. πικρότατον πάντων τῶν κατηγόρων γενόμενον 535. 12. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23.

Digitized by Google

23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231. 7. 1232. 25. ἀγνώμονας καὶ πικρὰς ἡμᾶς κατεσκεύασεν 1261. 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσι τὰ ἐπιτίμια 229. pen. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀριστογείτων ἁπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης 784. 2. πικρῶς ἐξετάζειν 26. 3. τοῖς ἀδικοῦσιν ὁ πικρῶς ἔχετε 145. pen. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκοῦσαι 450. 10. πικρῶς destricte, praecise, sine vlla causatione, vel exceptione, καὶ ἁπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλητε 599. 15. πικρῶς εἰσπράττειν 939. 7. 1123. 4. π. ὑμῖν ἐπιτιμῶσι 1476. 7. π. καὶ παρωχωδῶς ἔχειν πρὸς τὰς δημοτικὰς 1477. 7.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περιαστῶν 421. 22.

πιμπλάναι] τοιούτων λόγων ἔπλησαν 1491. 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλύσαι δύναιτ' ἂν 96. pen. πινακίοιν δυοῖν τὸν ἕνα κληρῶσθαι, ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει 998. 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τῷ Α. ὅτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον 1055. 16. εἰς τὸν Ὀτρυνέως πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν 1091. 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι, coram albo, id est, per album prolatum inspectumque 1091. 16.

πίνειν] ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257. 9.

πινυτὸς 423. 6.

πιπράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς ταὐναντίον τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι 215. 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρῶτοι ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἡσθῆσθαι 241. 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345. 5. 346. 4. ἅλως εἰ πεπρακὼς τὸ πρᾶγμα τούτοις 739. 3. πραθεὶς εἰς Λευκάδα 1304. 8. εἰ τὸ κωλύσαι τὴν ἕλλην κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ 232. 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν, [fororem] ὃς ἐκδέδωκεν 763. 8.

πίπτειν] ἐὰν δ' ἀνενέγκωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πέσωσι 210. 15.

πιςεύειν] εἰ [πόλις] εὐνοίᾳ συμμάχων πιςεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146. 20. ὁρῶ τοὺς ἕλληνας ἐκείνῳ [regi Persarum] μᾶλλον πιςεύοντας, ἤ τισιν ἑαυτῶν 179. 2. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιςεύσατε, ὑπολογισάμενοι 259. 18. ἐπίςευσα. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374. 18. οὐ δεῖ — τὸ πιςευθῆναι προλαβόντα παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι 430. 10. μὴ σοὶ π. ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς δούλοις 615. 21. οὐχ ὑγιαινόντων ἐςὶν, οὔθ' ὅταν τινὰ φίλον ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιςεύειν, ὥςε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι 660. 25. προέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίςευσε. non ausus est 866. 1. 867. 21. πεῖραν δοὺς, ὅτι χρηςός ἐςι καὶ δίκαιος, ἐπιςεύθη. *traute man ihm* 957. 26. μάλιςά μου πιςεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154. 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιςεύειν. causa fidere 1092. 6. τὶς οὐκ ἂν, εἴπερ ἐπίςευεν ἑαυτῷ. causa sua fretus fuisset 1120. 10. οἱ ναῦται πιςεύοντες ἑαυτοῖς [*trotzig auf sich selber*, fidentes semet, et praeferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211. 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας [id est παρ' ἅπασιν, aut παρ' ἁπάντων] πιςεύεσθαι haberi pro viro bono, honesto, fideli 464. 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιςευομένων παρ' ὑμῖν ὢν 622. 12.

πίςις fiducia. πίςιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχουμες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentes esse 300. 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίςεως. potentiorem, quam vt ei fidi possit, et quam, vt cogi possit ad fidem datam seruandam 656. 19. εἰς πίςιν δέδωκας pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore interueniente 887. 25. 2) existimatio bona de probitate et honestate, qua flores valesque apud alios. *guter Credit*, cum quis videtur vir bonus

Digitized by Google

bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus. δυοῖν ἐγκαθοῖν ὄντοιν, πλάτει τε, καὶ τῷ πρὸς ἅπαντας πιστεύεσθαι, μεῖζόν ἐστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν 464. 20. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958. 3. πίστις Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι τοσούτων καὶ πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἐστὶ 962. 4. 3) assecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fideiussio, sponsio. ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπερβὰς 153. 4. nam per deorum numina qui iurat, de eius fide dii veluti cauent, spondent, auctoritatem suam interponunt, eum, cui iusiurandum praestatur, securum de satisfaciendo iubentes esse. πίστιν ἐκείνην βεβαίαν ἔχειν, ἣν περὶ πρὸς Λακεδαιμονίους φασὶν εἰπεῖν Ἰφικράτην 659. 6. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedaemonios [vel erga eos] commemoratam fuisse. h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. πρατεινάντων πίστιν ἥντινα βέλτιστα λαμβάνειν 659. 9. 4) iusiurandum, quo fidens credit et se permittit exigens praestanti. hoc sensu saepe vsurpatur πίστιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις εἴη μεγίστη, τούτῳ ἤθελον διδόναι 1239. 21. ἠθέλησα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει 1241. 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν nauat ipsis operam hanc, vt pro ipsis, ad iuuandam eorum causam, meamque premendam, iusiurandum diceret, aut reciperet dicturum 1250. vlt. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παρασησαμένη 852. 15. πίστιν ἠθέλησαι Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι 1196. 17. *ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydschwure.* deferebam ei iusiurandum a me aduersus ipsum, si vellet, dicendum. ἀνάγκη ἔσαι αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ ἕτος 1243. 27. τὴν τοῦ Φίλος αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται 180. 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. *da ich mich zu einem Eydschwure vor, oder wider euch, erboten habe* 1270. 9.

Digitized by Google

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἁπάντων 377. 27. ἂν ἔχοι ταῦτα εἰλῆφθαι πίστιν 873. 19. πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε. vobis nemo non fidet 1465. 11. τοῦτ' ἐστὶ τὸ πιστὸν ἰδεῖν, ὡς — hoc documentum certum quisque de se praestans, se talem non esse 800. 11.

πιστῶς ἀκούειν cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τὸν ἀποστερῆσαντος πιστῶς ἀκούσεσθε. testimonii partem eam, quae defraudatori secunda est, cum approbatione audietis 922. 1.

πίττη] ἄρτι μοῦς πίττης γεύεται. iam tandem aliquando percipere coepit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et poenitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, neruos contendit omnes, vt ea potiretur. *nun kommen die Nachwehen* 1215. 10.

πίτυρα] ἀπομάττων πηλὸν καὶ πιτύρους. furfuribus 313. 17.

πλανᾶν] ἐκ πάνυ καλῶν, ἐπ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine saluo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viae certo et tuto, viis non directis, sed curuis et quasi furtiuis, ne deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus 395. 5. πλανᾷν lectorem auditoremue a re proposita ad aliena seducere attentionem eius intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia. ἐὰν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ 448. vit.

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum 1110. 18.

πλάττειν de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla ceraue confingente. hinc illa translata dictio ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλασται [pro συμπέπλ.] 1239. 20. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τὰς πηλίνας στρατηγὰς εἰς ἀγορὰν 47. 15. λόγους πλάττειν 268. 2. πλάττων καὶ παραίγων κακέργους λόγους 594. 14. τοῦτο γὰρ

Digitized by Google

γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι 987. 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος 305. 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθεὶς 778. 21. In medio. αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος sibi commentus 152. 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι 389. 9. In passiuo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται 1114. 17. ἃ πέπλασται οὗτος. id est τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem eius, falsam, ementitam, modestiam et honestatis laruam 1122. 12. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν 1122. 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατὸν 491. 27.

πλειὰς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213. pen.

πλεῖν] ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς 419. 8. h. e. aetatem degentes in patria secundis rebus vtente. οὐθ' ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται, προείδετο 419. pen.

πλείω aduerbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον 691. 14.

πλέον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πεισομένους 177. 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par est et expedit 239. 4. ὥστε μηδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, vt sentire Thebanis nihil prodesset, vel, vt ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent 354. 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἔλαττον 879. 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσιν ἡμῖν, nil proficiebamus stomachando 933. 8. μηδενὸς ἄλλου εἰσὶ πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandae rei familiari 982. 3. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει 1121. 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδοτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται 1420. 10. οὐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐροῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχῃ 1456. 5.

τότε

τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε ἔτ' ἐμοὶ πλέον ἐδὲν ἔσαι, ἔθ' ὑμῖν 1484. pen.

πλεονάζειν sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, iurium, potestatis sibi arrogare, quam conueniat 117. 5. καὶ τὲς πάνυ δεινὲς ἑκάστοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν vltra modum se efferant, ἐπίσασθε ὑμεῖς κοσμίως ποιεῖν 998. 21.

Pleonasmus, seu redundantia, seu vera, seu quae nobis quidem videtur esse, vocabulorum quorundam, vt 1) pronominis ἕτος, quod cum iteratur, vim et pondus indicat. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν, ταύτην ἀδεῶς καρπεύμενοι 16. 18. τὸν δὲ ἡττηθέντα, τὲτον ὀφείλειν 704. 10. 775. 10. 807. 2. 1043. 18. 1044. 11. 1058. 1. 1076. 1. 1085. 24. 1168. 2. 1448. 22. aliisque permultis et paene infinitis locis. 2) verborum idem paene significantium. εἰ δὲ τὲτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν 498. pen. ταῦτα τὰ χρήματα ἀποσερεῖν καὶ μὴ ἀποδιδόναι 938. 13. τῷ νῦν ἔτ' ὄντι καὶ ζῶντι 953. 16. 3) ἀλλὰ in ἀλλ' ἐδοτιεῦν 771. 11. in ἀλλ' ἢ 790. 26. 4) γὰρ 1087. 5. 5) μᾶλλον post comparatiuos 782. 6. ἔτοι οἰκειότεροί εἰσι μᾶλλον, ἢ — 1058. 1. ἃ περὶ πλείονος ἐποιήσατο μᾶλλον, ἢ ἃ — 1185. 16. 1195. 11. ἔτε γὰρ ἐχθροτέρως, ἔτ' ἀναγκαιοτέρως μᾶλλον ἐχθρὸς 1448. 26. 6) ἃ post μὴ, vel μηδὲ. εἰ μηδὲ — ταῦτα ποιῆσαι, καιρὸν ἔχοντες, ἃ τολμήσετε 16. 12. 1198. 14. 1200. 12. 1226. 23.

πλεονεκτεῖν] τὲς πλ. ζητέντας ἔργῳ κωλύειν καὶ περάξεσιν, ἐχὶ λόγοις δέον 66. 7. εἴ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν 157. 13. ἐδεὶς ἂν ὁμοίως ὑπέρ τε τὲ πλ. πολεμήσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτὲ 193. 8. ἐδεὶς ἔχει τελευτὴν τῆς τὲ πλ. ἐπιθυμίας 658. 7. τῶν ὑπὲρ τὲ πλ. ἐπιχειρέντων οἷς ἃ χρὴ, ἐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέσατα λογίζεσθαι 658. 20. τοῖς ἐπὶ τῇ τὲ πλ. πρεσειέσει ζῶσι 662. 17. πλεονεκτεῖσθαι φάσκων τὰς χιλίας

Digitized by Google

χιλίους δραχμὰς, daſs er vervortheilet würde. daſs ſich müſſe zu kurz thun laſſen um 1000. drachmen 103 26. πλεονεκτήσειν μηδοτιῶν τὸν ἕτερον τῦ ἑτέρυ 116 pen. πλεονεκτῦσιν ἅπαντες τῆς ὑμετέρας εὐηθεία ἄλλα τε, καὶ νῦν ἔτοι τῦτο 1434. pen.

πλεονέκτημα μέγα ὑπῆρξε Φιλίππω 245. 13. ἡλ νον ἐϛὶ πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βί 979. 4. ἀλλ' ἐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἕνεκα τῦ πλεονε τήματος ἀπέσχηται 1204. 4. οὐ δίκαια μὲν ἐκ ἦ ἀλλὰ πλεονεκτήματα τάτε 1218. pen. πλεονεκτή ματα πρὸς πόλεμον ποῖα ἡμῖν ὑπάρχει 124. 12.

πλεονεκτικὸν ἡ πονηρία 777. 3.

πλεονεκτικῶς 610. 10. 1300. 25.

πλεονεξία] δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία τἀνδρὸς περὶ τ διάφορα 1148. 14. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τῦ τρέ πε περὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον 1163. 3. τὰς ἐ αὐτοῖς πλεονεξίας, κωλύοντες 1392. 10. ἐδὲ ἀδίκο πλεονεξίας οὔτε κοινῆς, οὔτε ἰδίας προϊσάμενο 1469. 13. ὅταν ποτὲ μείζονος πλεονεξίας ἐλπίδα ἐ τέρωθεν ἴδωσιν, ἐδοτιῶν ὑμῶν φροντίσαντας, ταύτη θεραπεύσειν 662. 7. τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεον ξίαν ἀφεὶς 523. 22.

πλευρὰ] κροτεῖν αὐτὶ πτερύγων τὰς πλευρὰ 1159. 21.

πληγὴ] ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, ſempe inhaeret plagae veſtigiis, eam conſectatur, non prae currens, neque praecauens, ſed ſuccurrens quaſi e fero veniens; vt ictus quoque loco eſt, ita manum aut ſcutum ei loco admouens 51. 26. πληγαὶ καὶ τῦ σώματος ἐκίνισμὸς δῆλον ἀνάγκη 102. 20. ἐξ ἀπ τιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018. πληγὰς λαβὼν ὑ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας 1261. πληγὰς πολλάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πολλα περὶ ἑταίρας 1261. 19. περὶ τῶν πληγῶν φασκό των ἐπιτρέπειν ᾧ ἂν κελεύσω 1152. 14.

πλ

πλῆθος] ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος [scil. τῶν ἐπιτιμίων, aut τῆς ζημίας.] ἀποτρέποιτο τοῦ διώκειν τοὺς μάρτυρας 1139. 13.

πλημμελεῖν peccare, delinquere. εἰ δέ τι πλημμελοῦντα παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα λαβὼν 249. 25. ὅπως μὴ περιίδῃ τὸν θεὸν πλημμελούμενον, insultari, contumeliis et iniuriis obrui 279. 11. καλὸν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην, ἵνα μὴ τότε πλημμελῇς 1417. 25.

πλὴν εἰ μὴ nisi 141. 21. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς οἰομένων ἑκάστων ἥξειν τὸ δεινὸν 241. 4. si ad alios quoscunque peruenerit, ad se certe non esse peruasurum malum. τἄλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πωλεῖν. dummodo non semet. excepto, quod non semet 241. 9. δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐστεφάνωται — πλὴν δι' ἐμὲ, οὐδ' ἂν εἷς εἰπεῖν ἂν ἔχοι 257. 21. οὔτ' ἄλλην σκῆψιν ἔχων οὐδεμίαν, πλὴν ὕβριν, τοιαῦτα πεποίηκε 573. 7. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ, πλὴν εἴ τις ταῦτα θεωρεῖ. nisi si quis — 565. 23. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ. nisi si quis dicat 719. 1. οὐδεὶς ἤθελε, πλὴν οὗτοι 1113. 19. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν ἔδει 795. 22.

πλήρης] φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντας τῇ πατρίδι 776. 9. αἰτιῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὄντες πλήρεις 1445. 13.

πληροῦν] ᾤοντο ἅμα ναυπηγηθέντα ἐνταῦθα καὶ πληρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι. viris armisque et armamentis instructum iri 219. 21. ἐπληρώθη τὸ θέατρον 533. 14. πληροῦτε δικαστήρια 729. 25. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς cum recepisset reip. gratuito dandas, vel largiturum, καὶ παρ' ἑαυτοῦ aere suo, πληρώσας cum armasset, atque instruxisset 1127. 14. ἐπληρωσάμην πρῶτος τὴν ναῦν 1208. 14. primus ego exhibui meam nauem armatam, instructam. ἐπεπλήρωτό μοι ἡ τριήρης 1229. 21. εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένον ἐκ τούτων 581. 26. τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν αὐτοὶ 564.

24.

24. ἄμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἑρετῶν ἀγαθῶν 1221. 12.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. miniſtros claſſiarios, et nautas, ſeu remiges 565. 1. πλήρωμα διεφθαρμένον 1217. 22.

πληρωτὴς ἐράνου. contributor ad fiſcum collegii priuati, aut etiam collector, exactor. ſed prius potius 547. 18. 573. 22. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταὶ 776. 7.

πλησιάζειν aliquo, vel aliqua familiariter vti. οἷοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τότοις 925. 14. φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. ἵν' ὡς μεγίστης μισθὸς πράττοιτο τὸν βουλομένοις αὐτοῖς πλησιάζειν 1351. 11. τὸν μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας 1402. 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρᾳ, vt diſcipulum magiſtro 1414. 25. ἐκ τοῦ πλησιάσαι Πλάτωνι 1415. 13. 1490. 9.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182. 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόρρωθεν ἔξεστι φυλάξασθαι 1428. 7. πλησίον ὄντας τῶν ἁμαρτημάτων recentes a lapſibus 1450. vlt.

πλήττειν] λαγῶ βίον ζῶν, δειλὸς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 340. 24. ὅσοις δὲ εἰ πεπληγμένοι. ab eo laeſi norunt vſu ſuo, quam malignus et ſaeuus ille ſit inimicus 782. 26. πληγεὶς τῷ κακῷ ἐδέν εἶχον ποιῆσαι 1119. 2.

πλίνθος] ἐ γὰρ λίθους ἐτείχισαν τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις 325. 22.

πλοῖον] τριήρεις et πλοῖα ceu diuerſa copulantur 44. 21. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσωσι 1339. 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστῶν, τῶν δὲ κώπας ἀποφαινομένων νομίζεσθαι 1465. 6. ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21. 4. πλοίῳ στρογγύλῳ καὶ στρατιώτας ὀλίγους Δίωνα ἐλθόντας.

Digitized by Google

ϖα. in naue oneraria, exigua, mercatoria 506. 22. ἁμαρτήματα, ἃ περὶ τὸς πλᾶς συμβαίνει 801. 12.

Pluralis numerus verbi, in tertia perſona, conſtructus cum neutrius generis nominibus adiectiuis in numero plurali. vt ἔκαγε et χρήσιμα — ἐδιηκονήθησαν. loco ſingularis 1206. 18. ἐδὲ φυλάσσονται ſeruantur σεμνὰ δίκης δέμεθλα 422. 10.

πλάσιος] οἱ δὲ τὰς πλασιωτάτας, οἱ τριακόσιοι 285. 16.

πλατεῖν] τῶν πεπλατηκότων καθ' ὑμῶν 214. 26. ἐξ ὑμῶν πεπλατηκότας 576. 1. ἐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλατήσειν 1232. 9. χρῶτο τῷ πλατεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία 550. 18. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλατεῖν 555. 21.

πλᾶτος] ὃ καὶ τῶ περσῶν ἐκράτησε πλάτε 120. 36. πλᾶτον καὶ περιουσίαν e Midiana citat Ariſtides de ciuili dict. p. 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσᾶτον κέκτηται πλᾶτον, ὅσον ἁπ' οἱ λοιποὶ πάντες 153. 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν τὰ τᾶ πλάτε πεποιήται μικρά 617. 8. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλᾶτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118. 7. ὁ πλᾶτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχύς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια — 1393. 9. πόλεως ἔγωγε πλᾶτον ἡγοῦμαι, συμμάχους, πίσιν, εὔνοιαν 106. 9.

πλύνειν] πλυνᾶμεν ἀλλήλες probris nosmet mutuis exagitabimus [proprie tractabimus et vexabimus, *wir werden uns unter einander hin und her ſtoßen, zerren, ſchleifen, wie die Wäſcherinnen die Wäſche.*) 997. 24. λοιδορημένες καὶ πλύνοντας αὐτὰς τἀπορρήτα 1335. 5.

πλώϊμος habilis nauigationi 1290. 1. ἐπεσκευάσθη καὶ πλώϊμον ἐγένετο 1294. 24. 1295. 6.

πνεῖν] ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει. id eſt vehemens, acer, plenis buccis, ſplendide ſpirabat, h. e. praepollebat, dominabatur in rep. 787. 20.

πνεῦ-

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τῦ ἔτες τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος 48. 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλὲς 49. 7. ῥήτως ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328. 10. τὰ πνεύματα τέτων ἀπημάγη τῶν οἰκείων σωμάτων 1396 12.

πνὺξ] ἐὰν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον ἀνατρεῖν ἐν πνυκὶ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 244. 2.

πόα] Scholiastes Aristophanis ad Equitum v. 603. ἑκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

ποδαπὸς. ποδαπὴ ἦν 1309. 6.

ποδοκάκκη] δεδέσθαι δ' ἐν π. τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας 733. 6.

ποθεῖν] πολλὰ τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρεσίαν 168. 6.

πόθεν] ἀλλ' ἐκ ἐξὶ ταῦτα. ἐκ ἔξι. πόθεν; qui fiat? qui datum sit? πολλῆ γε καὶ δεῖ 241. 17. 242. 25. πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 269. 27. ἃ μὰ δι' ἃ Τιμοκράτει χρήσασθαι βελόμενοι, πόθεν; ἀλλ' — 749. 10.

ποθήκειν dorice pro προσήκειν. ποθήκοντες 1072. 27.

πόθοδος dorice pro πρόσοδος. aditus. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερὰ 256. 8.

πόθος] ἐπὶ τέτοις φέρεται τῷ πόθῳ 1393. 27. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404. 18.

ποιεῖν et πράττειν, vt diuersa, copulantur 373. pen. π. pro πάσχειν. ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν τῦ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὧν ἐκ ἠβελήθημεν, ποιεῖν 13. 25. π. simpliciter pro π. ἀδίκημα, vel κακὸν. παρὰ τῦ πεποιηκότος. ab auctore offensionis 968. 21. π. de legislatore sanciente, edicente, iubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν — διαζομένων ἐποίησατε τὰς προβολὰς voluistis et iussistis, vt laesis liceret in laesores actione προβολῇ dicta vti 518. 11. τηνικαῦτα ποιεῖν τὴν ἐξαγγύησιν. tunc demum copiam facere

Digitized by Google

praedium sistendorum 725. 10. πεποίηκε legislator γραφὴν κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τὺς θεσμοθέτας 1350. pen. καλὸν μήτε τὺς νόμυς, μήθ' ὑμᾶς αὐτὺς ἐπὶ τοῖς λόγυσι ποιεῖν, committere arbitrio et potestati oratorum, ἀλλ' ἐκείνυς ἐφ' ὑμῶν, sed illos cogere, vt in vestra potestate sint 1341. 15. λόγος ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσων comparatura 151. 23. ἅσμενος αἰσχρὰ εἰς τὺς συνόντας ποιεῖν 23. 22. ποιεῖν δίκην ius actionis dare 528. 12. ἀνάδικον ἐποίησε τὴν δίκην ταύτην 1018. 26. ἄχρις ἃ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσυ ποιήσῃ. donec horum quoque sortem sorti caeterorum exaequauerit 145. 2. τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιεῖν 437. 7. ἕως θετταλίων ὑπὸ Φιλίππυ ἐποίησεν 241. pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὧν καλῶς ποιοῦντες κέκτηνται. quae possident, quorum de possessione ipsis congratulor, laetorque et collaudo, vt recte factum, et decens, quod ea possideant 17. 9. ἡ τύχη, καλῶς ποιοῦσα, (quod eius facinus merito laudo) πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. auxit, amplificauit opes publicas 141. 14. οἱ γὰρ εὔποροι πάντες ἔρχονται μεθέξοντες τύτυ, καὶ καλῶς ποιοῦσι. und sie thun recht daran. ich habe nichts darwider. 141. 19. πλεῖστα καὶ καλῶς ποιοῦσι 582. 20. τοῖς κατοικομένοις τὺς προσήκοντας ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα] iusta facere 1073. 1. ἐπὶ τῷ τἀλότρια λαμβάνειν ὀτιοῦν ἐποίυν 1015. 20. πάντα ποιοῦντες τύτυ quamuis omnem lapidem moueret, nihil sibi relinqueret intentatum 514. vlt. ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν 272. 18. σῖτον, οἶνον, ἔλαιον etc. ποιεῖν. laborando, rus excolendo, adipisci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὰν ποιῆς σῖτα μὲν μεδίμνυς πλεῖον, ἢ χιλίυς, οἶνα δὲ μετρήτας ὑπὲρ ὀκτακοσίυς 1045. 5. ποιοῦντες πολὺν καὶ οἶνον καὶ σῖτον 1048. 24. gewinnen. τοσῦτον μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακεύσε τι ποιῆσαι Φιλίππῳ rem gratam Philippo facere, studiis eius inseruire 127. vlt. τὶ σοὶ ποιήσουσιν οἱ μάρ-

Digitized by Google

οἱ μάρτυρες [subaudi κακὸν] quid tibi officient 855. 15. ἐδὲν πώποτε τοιοῦτοι πεποίηκας [subaudi πρὸς φιλὲς] nullo vnquam studio, officio, liberalitate, munere hos, iudices, et hanc circumstantem coronam promeruisti. *du hast ihnen nichts zu Liebe gethan* 1045. 16. ῥᾳδίως ἐπιεικήσει, ὥσπερ καὶ ἄλλοις ἐποίησεν. id est πρὸς ἄλλες, vel ἐπ' ἄλλοις 1148. 13. ταχέως ἕτερον φίλιππον ὑμῖν ποιήσετε 43. 12. ποιησαντες φυγάδας ἐξέβαλον 562. 2. ἐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, ἐδ' ἐποίησαν χρόνον ἐδένα nullam moram interposuerunt 392. 18. τὴν ἐκείνε χώραν καπὸς ποιῶν 14. 8. 160. 6. In medio. ποιεῖσθαι καταλλαγὰς 10. 15. ἐς ἑαυτὸν ἅπαν ἀμαρτήματα 352. 19. περὶ ἑαυτὸν δύο τὰ ἐναντιώτατα 577. 25. ἔτει παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης ποιῶνται 582. 24. δίκην, ἣν ἐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικόντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι supplicium, quod vos ne ab iis quidem sumere sustineatis, qui vos grauissimis iniuriis laeserint 1018. 16. ἐκ ἂν ἐπὶ δύο μόνες μάρτυρας ἐποίσατο 1142. 23. ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ 1364. 18. μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ἐθηναῖον 1375. 11.

ποίησις τῶν πομπείων fabrefactio 702. 14. τὴν καλὴν ποίησιν τῶν φιαλῶν 755. 9. τὰς ποιήσας [adoptationes in locum filiorum] εἶναι.

ποιητὴς] ποιηταὶ αἰσχρῶν ἀσμάτων 23. 21. ποιηταὶς τὰς ζῶντας πρὸς τὰς ζῶντας ἐξετάζομεν 331. 1. ὥστε καὶ τὰς ἐμμέτρες, καὶ τὰς τῶν ᾀδομένων ποιητὰς 1391. 17.

ποιητικῶς καὶ περιτ]ῶς ἀκμότ]ες συγκεῖσθαι 1401. 22.

ποιητὸς] ποιητὰς υἱεῖς ποιῶνται 1099. 9. τὰς δὲ ποιητὰς ἡμᾶς [ciues creatos, non natos] ὡς ἀποδιδόντας χάριν, ἕτω δεῖ φαίνεσθαι λατιεργῦντας 1125. 6.

ποικίλη] ἐγίνετο ἡ δίαιτα ἐν τῇ ποικίλῃ ςοᾷ 1106. 16. ἡ ἐν τῇ π. ςοᾷ γραφὴ 1377. 8.

ποικιλία subtilitas disputationis 844. 11.

ποικίλος] οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφὸν 120. 21.

ποιμαίνειν] τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα von der Weide, Hut, Trift weg. 115. 3.

ποιμὴν] λαμβάνει τὸν ποιμένα καὶ πάντα τἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ 1155. 4.

ποίμνη 1155. 5.

πολέμαρχος disceptabat causas peregrinorum 890. 10. 1135. pen. 1338. 20. 1361. vlt. iudicabat in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου 940. 14. psephismata seu rogationes de rebus bellicis ferebat 282. 26.

πολεμεῖν] ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις 236. 5. ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι bello vexati 240. 18. π. φασιν ἀλλήλοις, οὐ πολεμοῦντες 1336. 23. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432. 21. τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο 240. 24.

πολέμιος] οὐ γένος ἐστὶ φίλων καὶ πολεμίων, ἀλλὰ τὰ πραττόμενα ἐξεργάζεται τοῦθ' ἑκάτερον 638. 3.

πολεμιστήριος ἵππος 1046. 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα 13. 17. πολέμους ἰδίους εὑρίσκειν 26. 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον 180. 14. causae bellorum, et quae res iis quaerantur 195. 16. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον ἀμφικτυονικὸν 275. 19. πολέμου φωκικοῦ συστάντος 230. 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελὴς 462. 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demosth. Stobaeus p. 353. 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναιρεῖσθαι, quaeritur ad p. 161. 6.

πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκοῦντες μόλις εἷλον 1392. 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι 783. 9. vexari, exagitari.

πολιορ-

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταστήσειν. vt reliquis copiis belli, tametsi paratis et praesentibus, tamen vti nil possit, quasi septae sint obsidione quadam 389 6.

πόλις] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρὴ 146. 19. vbi docetur, quae reip. sint vires et opes. quae leges illae sint, per quas stat, vt aut ingens, aut minuta sit resp. 504. 2. ταῦτα προῄρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν. quo latitet in hominis priuati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functione pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι 1121. 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. ius ciuitatis qui tibi redemeris aere nostro 1126. 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν. [subaudi ὀφειλόμενα] dependere reip. statas et necessarias contributiones 832. 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν administrationem reip.] προσελθὼν διώκηται 1331. 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν cum satisfecisset rationibus suis cum rep. seu aerario 836. 14.

πολιτεία ius ciuitatis atticae, conditio eius, qui ciuis Atheniensis est. ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρᾳ τῷ κυπρίῳ 161. 11. ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς 256. 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν οὔσης 946. 5. 2) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et aequitate sub tutela legum, seu iuris ciuilis. quatenus opponitur, siue oligarchiae, siue aristocratiae. ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς 10. 21. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι 71. 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν 196. 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν 196. 12. 199. 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτοῦ 688. 26. πολιτείας Atheniensibus ada-

Digitized by Google

16. ἔτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε — 123. 20.

πολίτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτίδων, ὀνειδίζοντά τινι 1308. 3. ἀσὴν ταύτην καὶ πολίτιν ἔσαν μαρτυρεῖ 1312. 9.

πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς ἔτω προσήκει γίγνεσθαι 595. 13. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534. 7.

πολλαχῶς multis modis. ἐχ ἑνὶ τρόπῳ δέδοκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς 601. 9. πολλαχῶς ὀφείλεσι τῷ δημοσίῳ 1338. 1.

πολλοσὸς] μᾶλλον δ' ἐδὲ πολλοσὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα 117. 17. πολλοσῷ χρόνῳ 761. 21. 1304. 9. longissimo tempore post. ἐδὲ πολλοσὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένεσθ' ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν 1052. 26.

πολυανθρωπος ἡ πόλις ἐγίνετο 1370. 18.

πολυήρατον ἄστυ 422. 17.

πολυπληθία citat e Demosth. Iulius Pollux IV. 163.

πολὺς] ἐπὶ πολλῷ [subaudi τόκῳ] ζημιοῦσθαι. für seine Trägheit theuer büssen müssen 13. 22. ὃ δέδοικ' ὅπως μὴ ποθ' ἡγήσησθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι 103. 2. πολὺς ἐγκεισθαι τοῖς συμβεβηκόσι vehementer, acriter, cum contentione 294. 23. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν [τὴν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372. 1. πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ τούτῳ 523. 27. ὡς πολὺς [id est σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ὑμῖν ἔπνει 787. 20. πολὺς γάρ, importunus, immodicus, linguosus, blatero, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος 1024. 3. πολὺς [ingens, peramplus, spatiosus] τόπος περιβεβλημένος 1077. 24. τῷ Πυθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272. 20. τί ἂν τις πολλὰ λέγοι τις. quid multa? 886. pen. οἷσι πολλὰ, scil. γίγνεται, vel συμβαίνει, vel εἴωθε γίγνεσθαι 1124. 10. ὡς πολύ μοι [scil. τῷ χρόνου otii]

otii] *περίεσι τῶν ἐμαυτοῦ πράγμάτων.* a geſtu rerum mearum otii mihi permultum ſuperare, quo poſſim animum curandis dare negotiis alienis 1483. 11.

πολυτέλειαν]. *τὶς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν* [id eſt furioſam ſumtuoſitatem, prodigalitatem] *ὑπομεῖναι* 1217. 20.

πολυτελὴς] *πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν* 1210. 1. *πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι.* res magni pretii ſibi emi et donari poſtulabat 1354. 13.

πολυτελῶς ζῶσα 1023. 13. *π. καὶ ἀσώτως ζῆν* 1025. 19.

πομπεία. proprie eſt, cum aliquis in pompa contumeliae ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et leuium putida et inuidioſa exaggeratio. *τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην ἔτωσὶ γεγενημένης* 229. 3.

πομπεῖον] *πομπεῖα* vaſa donaria aurea et argentea, ſigna deorum, quae per pompas, ſeu proceſſiones ſolennes, ſpectaculi et oſtentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. *τὰ πομπεῖα κατανόητε* 608. 4. *τὰ πομπεῖα ὡς ἐπεσκεύασε* 615. 2. *πομπείων ἐπισκευαστὴς* 618. 4. 2) *πομπεῖον* porticus, aut aedes publica Athenis, vbi iſta vaſa aſſeruabantur 918. 26.

πομπεύειν. probris exagitare, conuiciari, ignominioſe traducere. *π. ἀντὶ τῶ κατηγορεῖν εἵλετο* 268. 25. 2.) incedere cum pompa. *ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τῦ Διονύσυ πομπὴν* 522. 3.

πομπὴ] *οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν* 47. 13. *θυσίαις καὶ πομπαῖς τοῖς θεοῖς* 300. 21. *πομπὴ τῷ Διονύσῳ* 517. 24. *ἡ ἐπὶ ληναίῳ* 517. 25. *θεραγνιλίων* 517. vlt.

πονεῖν] *πονησάντων αὐτᾷ τῶν σκευῶν* armamentis naualibus a vi ventorum vndarumque caſſatis 293. 4.

Digitized by Google

πονῶν τῷ ἐμαυτῦ σώματι καὶ ἐργαζόμενος 1045. 1. πονήσαντες τὸν πόνον τοῦτον 1443. 23.

πονήρευμαι] ὁ τὰ τότε πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ 423. 23.

πονηρία] ὥσπερεὶ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13. καὶ ἑτέρας πονηρίας [scelera, facinora] αὐτῦ παμπληθεῖς λέγειν ἔχω 521. 6. 522. 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχω 771. 16. εἰ δὲ κἀπηλός ἐστι πονηρίας καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολεύς 784. 8.

πονηρὸς] πονηρὸν, ὦ ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης 307. 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρους εὑρεῖν, ἢ ἐβέλετο 362. 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα 403. 21. ὃς, ἃ μηδεὶς ἐκέλευεν, ἐθελοντὴς πονηρὸς ἦν 1120. 16.

πονήρως διετέθη es ſahe gefährlich um ihn aus, es ward ſehr ſchlimm mit ihm 1364. 5. et 20. π. ἔχει.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν 637. 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς ἰδιώτας adoriri, infeſtare, accingi ad eos inuadendum atque exagitandum 781. 25. ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται 1046. 13. πορεύονται αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τῇ Ἀγνίᾳ τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066. 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα 1090. 8. nobis in hereditatem immigrantibus. ὡς ἡμᾶς ἐώρα ὁμόσε πορευομένους concedentes. zurücken, nachgeben 1287. 18.

πορθεῖν] πορθουμένην ὁρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν 1157. 11.

πορθμὸς] πορθμὸν κατασκάπτειν 248. 15.

πορίζειν de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuoſas, e quarum diſtractione quaeſtum faciat 22. 26. ἔτω πολὺ τῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομαι 184. 27. πορισαμένῳ τὰς ἐγγυησομένας 715. 14. τὶς γὰρ ἐ πορισῖται Φαύλας ἀνθρώπους 727. 16. ποῖον πόρον ὑμῶν πεπόρικεν 805. 15.

πεπο-

πεπορισμένων ἤδη τῶν τριάκοντα μνῶν 894. 17. πορίζεσθαι ῥαδίως λόγῳ περὶ ἀδίκων πραγμάτων 938. 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικασηρίοις 999. 14. πεπορίσθαι πολλὰς τὰς συνερῶντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὰς μαρτυρῶντας τὰ ψευδῆ 1081. 19. ἀργύριον πορίζειν 1154. 10. et 14. πορίζομένας προφάσεις τοιαύτας 1297. 19. ἀμηχανώτατος ὅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392. 16. πορίζειν τροφὴν ἱκανὴν 1432. 13. πορίζεσθαι λόγῳ ἐπαχθεῖς 269. 21.

πορισῆς] αὐτοὶ πορισαὶ καὶ ταμίαι γενόμενοι 49. 16.

πορνεία] ἔτος ἄλλον ἔκρινεν ἐπὶ πορνείᾳ reum stupri egit 403. 26. ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι 433. 25.

πορνεύεσθαι] τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε 414. 1. τὸν πατέρα ἠταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι 612. 5. τὴν περιφανῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι πεπορνευμένην 1381. 26.

πόρνη] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν 412. 23. παραφρονῶν — γυναικὶ πόρνῃ πειθόμενος 1183. 11. ἡ τῶν πορνῶν ἐργασία ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας 1384. 1.

πορνοβοσκεῖν] ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται 1368. 3.

πορνοβοσκὸς] ὑπὸ πορνοβοσκῷ ἦσαν 1354. 22.

πόρνος 616. 11. ἐχθρὸς μὲν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ 1489. 3.

πόρος] λέγουσι καὶ ἄλλας τινὰς ἄλλοι πόρους vias parandarum pecuniarum, ὧν ἕλεσθε, ὅσις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ 15. 3. πόρου ἀπόδειξις 48. 15. εἶναι γὰρ πόρον, [χρημάτων puta] καὶ μέγαν. fundum, vnde impensae necessariae erogentur, eumque ingentem 184. 25. ἐστὶν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε, ἐὰν δὲ περιμένητε εὑρήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184. 25.

πόρρω]

πόρρω] ἕτω μέχρι πόρρω προήγαγον ἕτοι τὸ πρᾶγμα 282. 3. πόρρω πᾶ τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι 325. 21. ἀδὲν ὄνειδος ὅτι πορρωτέρω ἐξὶν ἡ πόλις 499. 24. πόρρω τᾶ τι τοιῶτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμὲν 506. 11. πόρρω προειμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα 772. 20. πρὶν πορρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχητε 1456. 13.

πόρρωθεν] ποθὰ πόρρωθέν ἐσι τὰ ἴδια 143. 11. π. ἐζητακὼς ἐπιμελῶς 285. 25. π. ὑμῖν βέλομαι προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη 1376. 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόρρωθέν ἐσι φυλάξασθαι 1428. 7.

πόσος] ἐν πόσᾳ ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ 1216. 18.

ποταμὸς] ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχῃ 265. 20. 300. 16.

πότος] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δεῖπνον, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας — 796. 26. 2) contentio cum aliquo super compotatione contracta 1144. 26.

πᾶ pro πῶς. πᾶ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα 638. 17. ἐπεραὰν ἐρηται ὑμᾶς, πᾶ ἦτε 1382. vlt.

πρᾶγμα, πράγματα, negotia cuiusque generis, sed praecertim grauia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem, aut exitium momenti, ciuilia, paci tuendae, bellis gerendis, litibus inter ciues componendis, commerciis et contractibus accommodata; saepe resp. vniuersa, opes, copiae, quae cuique sunt militum, aut sociorum, fortunae omnes, tota salus. μὴ δεινὸς ὢν πράγμασι χρῆσθαι 10. 2. *der sich nicht in Dinge, Welthändel finden kann.* παρασπάσηται τι τῶν ὅλων πραγμάτων. de vniuersa Graecorum omnium potentia, libertate, fortunis, iuribus, gloria 10. 7. τὸν σώσαντα τὰ πράγματα [scil. ὑμῖν] qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes saluas conseruauit 959. 17. τὰ παρ' ἑδέσι τότων ἀρχεῖα καὶ

καὶ βελευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων consultationibus de salute et gloria graecorum tuenda 145. 17. τῆς πόλεως ὅσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων in actu rerum ad salutem communem facientium 193. 15. πρὸς ὃν μηδὲν ἐστί σοι πρᾶγμα nulla tibi est rerum communio 577. 18. τὶς ἂν εἴδεν, ὅσα πράγματα πράττων 960. 26. ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι ad clauum reip. sedentium 125. 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτὸν: oportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant 236. 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἐδὲν συσιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis eius, populis ei seruientibus, sociis ei addictis 157. 10. οἱ τέχνην τὸ πρᾶγμα das Ding πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam 982. 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν ipsa de causa, de qua nunc agitur 1301. 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν infandas spargere criminationes a causa praesente alienas 1308. 22. ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα 1317. 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις fortunis meis exinanitis 1225. 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν causa sua fidere 1092. 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα omnes rationes, alle Bedenken, Betrachtungen; Bekerzigungen 702. pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα vbi res absit, et ipsa facta 21. 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκόμενοι 792. pen. ὑμεῖς δ' ἔτω πως ἄνευ πραγμάτων sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑρετὰς 14. pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν es ist mir sauer geworden 181. pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα Φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν 323. 10. τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitaretur, ὃ παρέστη πώποτε 1120. 26. μέγα πρᾶγμα homo magni momenti

momenti 928. 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα, nihil ad rem, incassium 1026. 22. 1265. 7.

πραγματεία] εἰ δὲ τῷ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101. 22. μὴ κατοκνῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quae studio philosophiae iniunt 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242. 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο 865. 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένης. per hoc vitae genus, per hoc studium 1416. 2. μὴ ταύτην καταισχεῖν τὴν πραγματείαν 1413. 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένῳ περὶ ταῦτα 889. 9. μισηθῆναι ὑπ' ἀπάντων ἀνθρώπων δικαιότατα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται 980. 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν, qui plurimum contenderim, laborauerim, desudauerim, pro vobis 1473. 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μοι γνώμη πραγματεύομαι 1483. 16. ἀσχολίαις ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. penuriae temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii. ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081. 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο 234. 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν 135. 14.

πραγματώδης] ἐδὲν ἐστι πραγματωδέστερον, ἐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς 427. 20.

πράκτωρ, qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῆ δεσμωτῶν, ἑτέρας πρακτόρων 778. 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327. vlt. ὧν ἐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337. 26.

πρᾶξις actio rei, effectio, res, quae agitur, praesertim ciuilis, ad salutem ciuium omnium pertinens, magni momenti, arduae molitionis. ὅπως λόγος μά-

τιος,

ταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cuius effectio omittitur, inane est et nil prodest 158. 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς πολιτικὰς λόγας ἐπιστήμην. prudentiam rerum ciuilium gerendarum, siue ad homines priuatos, siue ad summam rerum pertinent 1414. 14. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργε πρᾶξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiae, sed necesse est, vt hac cum laude coniuncta sit altera illaec, vt dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutares effecisse 1425. 5. τηλικαύτην πρᾶξιν tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν cuiusmodi est accessio societatis tam validae 232. 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τέτες πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit 875. 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suae, nequam illius et insidiosae, et ad proditionem spectantis. *Practike* 126. 22. 2) idem significat atque εἴσπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν δὲ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστιν, ἀλλ' — 607. 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθωμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει 713. 5. 731. 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τὸ δανείε 915. 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν 1296. 19.

πρᾶος περὶ τέτον ἦν 1164. 1. πραότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίγνεσθε τῶν πεπραγμένων 1422. 19. ἃ γὰρ ἔχω τέτε πρόσαγμα πραότερον 1485. 9.

πραότης] ἐπὶ πραότητος ταπεινᾶν 1405. 15. ὁ νομοθέτης ᾤδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πραότητα τὴν ὑμετέραν 716. 25.

πρατὴς τὸ ἐργαστήριε ἡμῖν γίγνεται 967. 22.

πράττειν exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τὸ λέγειν καὶ χειροτονῶν ὕστερον

ρον ὂν τῇ τάξει [scil. τῷ χρόνῳ] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστι 32. 17. ὁ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἶσος πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστὶ 1452 v. ἐπὶ τῷ πράττειν in ipso actu et executione rerum, ὁδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο 182. 6. τοῖς δὲ πρέσβεσι τὶ τοῖς ταῦτα πράξασι 386. 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν 801. 8. τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν. me res agere, exercere honestissimas 310. 19. εἴ γε πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων, ὅτως εἶχε [τὰ πράγματα] ὁδ' ἂν ἐλ ις ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι 1440. 13. πολιτεύεσθαι et πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulantur 240. pen. 245. 3. item πράττειν et ποιεῖν 245. 27. 373. pen. πρ. δίκαιον est aut exercere, aut deposcere 218. 1. εἰρήνην 30. 16. conficere. ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, vti, ad opes maiores peruenire 13. 13. μικρὰ καὶ φαῦλα in rebus exilibus, leiunis, et miseris esse 37. 11. ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεὸς 1370. 1. τὰ αὑτῶ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν rerum suarum satagere, seorsim, auulsam ab omni reliquorum Graecorum societate, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150. 21. πρ. τὰ αὑτῶ φησὶ sua se curare ait, negans, alienis vacare posse 828. 4. φιλίαν conciliare, conficere persuasionibus 281. 19. τὶς συμμαχία σῷ πράξαντος opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει 328. 27. φιλισείδης ἔπραττε φιλίππῳ studuit, factum voluit 126. 3. ὅτι θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει. ea confectum it, quae Thebani sibi confieri impense velint 365. 14. δὶς πλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς deposcentes, exigentes 617. 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ in qua nunc laboratur, vt fraudulentis et clandestinis machinationibus comparetur 323. 15. ἔπραττε τὴν ναῦν

Digitized by Google

ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit modis et machinationibus omnibus efficere, vt nauis huc ne appelleretur 888. 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι καλῶς πέπρακται sie haben ihre Sachen vortreflich gemacht, πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἰσχίστα 62. 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν queri de conditione praesente, illam pacem consecuta 381. 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι Φόρους τὰς Καρχηδονίους 506. 19. καταστήσας εἰς Φόβον, ἀργύριον πράξεται 786. 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est τὴν καταδίκην] si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem 845. 4. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐτῷ πλησιάζειν 1351. 11. τὰ πεπραγμένα res gestae αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις φανερὰν ἅπασιν ἀληθῆ 1372. 5. 2) acta, h. e. publice decreta, iussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λύσαι ängſtgeſchehene, genehmigte, und bisher giltig geweſene Dinge wiederumſtoßen 724. 24. 3) fortunae cuiusque, res eius, siue ab eo gestae, siue quae ei quocunque modo euenerunt. ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν 12. 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπρ. 13. 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι 61. 24. ἡ γὰρ ἀληθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 21.

πραΰνειν ἔργα ὑπερήφανα 423. 4.

πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς 315. 5. πρ. καὶ μετρίως διακείμενος ἔχειν 318. 24. ὅσῳ πρᾴοτερον καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον κατεφρόνει μου 1028. 10.

ἡ πρεσβεία legatio. τοῦτο γάρ ἐστι πρεσβείας εὐθύναι 367. 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα. praecipuum, praerogatiua. vt e. c. portio, quam filius natu maximus, aut coheredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, prae aliis cohaeredibus, priuam sibi tollit.

voraus wegnimmt. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει 955. 11. et 22. ἐ τᾷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμι τἔνομα τἔτο 1003. 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην obeunda legatione pacem conficere, conciliare 382. 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428. pen. ὅσις ἤδετεν ταὐτὰ πρεσβεύων Φιλοκράτει 417. 26. πρ. legatione fungi ἔσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 421. 16. πρ. in legatione, vel, ex auctoritate legati, conſtituere, condicere conditiones. πρ. πολλὰ καὶ δεινὰ 400. 12. 416. 7. τἔ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος 440. 16. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα *der mitgegebenen Vorſchrift des Verhaltens zuwider* πεπρεσβευκότων 346. 16.

πρεσβευτὴς] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τἔ πρεσβευτοῦ λαβεῖν 342. 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρὶς, ἐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 26. 2) agens quicunque in rebus, internuncius, interpres ab homine priuato collegioue aliquo, negotii alicuius expediendi gratia, cuiusmodi homines nos *Factores*, vel *Procuratores* vſurpamus 1121. 1.

πρέσβυς, vnde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις ἐτρίηρων, ἐδὲ τόπων, ἐδὲ ὁπλιτῶν — κύριος, ἐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρείων 398. 27.

πρεσβύτερος, prae ſenio paene delirans, *kindiſch, tudelig*, neſcius, quid agat 1171. 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτὰς πρίηται [ſcil. τὰς δικασὰς] 78. 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων ἐκ ἦν πρίασθαι 120. 26. πρ. καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δῶναι 187. 22. ἢ δὲ, ἔξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem aere meliorem puellum emere, τἔτον ἠγόρασε 563. 7. ὀπώρων hortum mercede conducere, vt fructus illius autumni

Digitized by Google

tumni conducentis sint 1253. 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτῶ περιόμενος 1369. 20. v. Stobaei locum sub v. δίκαιος.

πρὶν ἢ pro πρὶν simplici, aut pro πρὶν ἤ. priusquam 217. 17.

πρὸ] ἐμαυτῷ γ' εὐρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην malim haec a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442. 16. τῶν πρὸ ὁδῶ [id est πρόεργα] τι περαίνοιτε rerum proficientium, expedientium 1443. 20. ἐ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τῦ λέγειν καὶ πρὸ τῦ πράττειν ἐστὶ 1452. vlt.

προάγειν impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, inuitum permouere, pertrahere vlterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, vt si aura nauem prorsum agat, aut vitulum praetensa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoueas nescio quid, *fortſchieben, weiter ſchrauben.* et in passiuo, euehi, vltra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectus concitatione abreptum, ἕκαστον εὑρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν ἐκ ἐβέλετο, πρᾶξαι 63. 3. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296. 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδέν, ἐδὲ προαχθήσομαι 316. 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν 346. 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιῦτος προήχθην τὸς λόγους 349. 26. καὶν ἄρα ἔπηταί τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγείλασθαι 354. 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468. 12. προάγειν ὡς πονηροτάτους εἶναι τὸς πολίτας 603. 10. εἰς τῦτο προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥᾳθυμίας 618. 2. προάγειν ἐμαυτὸν τέτῳ εἰς ἀπέχθειαν 621. 5. εἰς ὅτην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν 772. 5. ἵνα μὴ, λοιδορέμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγωνται 1262. 21. τοῖς προάγεσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. 2) producere, vt maceriam vlterius in viam publicam, *weiter hinaus rücken.* τὴν αἰ-

Digitized by Google

μασιὰν προαγαγόντες, ςενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι 1279. 13. 3) perducere, *bis wohin treiben.* εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα 66. 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προῆκτο 970. 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν 1392. 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις 1404. 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447. 2. 4) procedere, *fort gehn, weiter kommen.* ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι 289. 9. In medio. idem quod in actiuo, pellicere, impellere. οὔτ' ἐλπὶς, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῇρεν, οὔτε προηγάγετο 325. 10. 1458. 11. ὁρᾷν, ὅπως μὴ προαξώμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πολέμου 60. 19. 2) serpere latius permanare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο 426. 7. 3) educare liberos, instituere genere quodam morum. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προῆκται παῖδας 1264. 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον 157. 20. diem dicere, denunciare, vt certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint 1160. 20. μέλλοντας γαμεῖν προηγόρευον αὐτῇ 1354. 20.

προαγωγὴ lenocinium. *Kuppeley.* εἶθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non sponte sua, sed illectum spe lucri 678. 19

προάγων [ab ἀγὼν] praeludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς 611. 8.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους 270. 19. τῶν πλείςων οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται, μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων 1407. 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι 1429. 4. Conf. locum e Stobaei p. 104. supra relatum sub v. δίκαιος. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. se reip. gerendae dedere 1481. vlt. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος

ρος προείλετο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)

προαίρεσις voluntas, delectus, propoſitum, meta, ad quam contenditur, ſtudium, ſecta, quam tu conſecteris. via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνῃ προαιρέσεως. ſcil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, ſectam eius ſectantur 132. 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἔχθραν. odium dominationum, ſi ob aliud nihil, ob ea certe vel ſola, ad quae huiusmodi paucorum principatus contendunt 168. 19. πολλῶν προαιρέσεων ἐσῶν τῆς πολιτείας multae quum eſſent viae atque rationes ei ſequendae, ſi quis decreuiſſet operam ſuam reip. gerendae addicere, τὴν περὶ τὰς ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην ἐγὼ. ſo wählete ich mir das *Departement der griechiſchen Angelegenheiten*, partem eam mihi delegi, quae verſatur in gerendis rebus iis, quae noſtrae reip. cum aliis graecis populis communes intercedunt 245. 5. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο 257. 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσιν μὲ σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει 292. 16. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν in ſtudio partium quoad res ad ſalutem publicam ſpectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323. 8. τὴν τῆ γενναίᾳ καὶ τὴν τῆ πατρίδι προαίρεσιν διαφυλάττειν propoſitum hoc nunquam ex oculis dimittere, vt contendas populo tuo laudem hanc ſaluam conſeruare, vt habeatur generoſus, et princeps Graeciae 331. 24. τὴν προαίρεσιν αὐτῆ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον 349. 15. τοῖς ἐπὶ τῇ τῆ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei ſtudent, quam vt rem faciant 662. 17. ὧν ὅμοιος ἐκεῖνος τύπῳ τῇ προαιρέσει τῆ βίᾳ genere et inſtituto vitae, quod ſequendum et tenendum ſibi propoſuerunt 666. 21. μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τῇ προαιρέσει τῆ βίᾳ ob mores 1183. 9. 1401. 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν

Digitized by Google

αὐτῷ [libelli] πρῶτον εἰδέναι. die Abſicht, den Endzweck. βέλτιον μὲν γὰρ — 1401. 3. ἑδενὸς εὐδοκιμοῦ πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι nullius rei delectus, conſilium, inſtitutio, ſuſceptio laudatur, niſi cuius exitus quoque conducat 1457. 12. τότε ταῖς τῆ δήμῳ προαιρέσεσι προσίνειμεν ἑαυτῆ ſtudiis, partibus, emolumentis plebis quaerendis ſeſe dedidit 1475. 1. ἐδ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [Partie, ſectam, genus ſtudiorum] ἀσφαλεστέραν ἔσαν ἑώρα 1475. 4. ἔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλυθεν ἂν φανείη euren übrigen Geſinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharakter gemäß 1477. 1. ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει ſtudium malarum artium, in quod ciuitas cum delectu, volens ſciensque exarſerit, vorſetzliche, gefliſſentliche Ruchloſigkeit 1478. 28. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ in ſtudio bonarum artium καὶ βίῳ σώφρονι 1479. 2. ἐκ προαιρέσεως καὶ βελήσεως opera data, ſcientes, volentes 1097. 22. εἰ γὰρ κατειρέσαιτ' ἄν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489. 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλῶ 246. 7. προαισθανομένῳ μηδενὸς ἀνθρώπε 709. 6. τὲς ἀντεπόντας ἂν, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι 711. 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τὲς λακεδαιμονίες 1380. 14.

προαιτᾶσιν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προαιτᾶσαι 604. 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προαιτήσαντες 705. 12. πρὸς δὲ τὲς τοιέτες λόγες βέλτιον προαιτηκοίναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς 759. 26. 955. 1.

προαλῶναι prius, vel ante te, condemnatus fuiſſe, ſuperiori aetate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε ἐκ ἂν ἔγραψας 595. 17.

προαναιρεῖν] τὲς χρόνες οἱ μὴ προανῆλε τῆς πόλεως 398. vlt.

προανε-

Digitized by Google

προαναλίσκειν, *vorschießen*, *vorstrecken*, *avançer*, sumtus ab altero faciendos, eius loco et nomine de suo erogare, quas postmodum debitor creditori refundat 1031. 14.

προαναρπάζειν actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset 555. 24.

προαπέρχεσθαι] προαπελθόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν 1158. 23.

προαπεχθάνεσθαι 179. 11.

προαπολλύναι] προαπόλωλεν ἐφ' ἃ ἐκπλέομεν 50. 24. quarum rerum causa classes paramus, eae prius pereunt, quam e portu euehamur.

προαποστέλλειν κήρυκα 392. 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβεβήκαμεν ἔχθρας 162. 2. προβαίνοντος χρόνου 1247. 18.

προβάλλεσθαι in medio, pro se obtendere, tenere proiectum scutum, vnde notio defendendi, siue sui, siue alterius, προβ. δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει 51. 27. ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ 258. 23. τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται ostentat, obiectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat 112. 25. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην se muniuisse hac societate, eaque Philippo opponenda impetum eius elusisse atque fregisse, veluti moles portui obiectae vndas reiiciunt a tempestate illisas, aut sublicae pontibus praeductae sustinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tuentur atque saluos conseruant 293. 20. ταῦτα προβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς ἀττικῆς 325. 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὔβοιαν πρὸ τῆς ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν — 326. 8. νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληνται πολύευκτος etc. praesident ipsi, praesidio suo eum tuentur, *sie haben sich vor ihm hingestellt*, *als ein*

Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Paliſade 560. 2. προβέβλητας Πλουτάρχῳ *er nimmt den Plutarchum in ſeinen Schutz* 579. 2. niſi potius προβέβλητας ſeparandum eſt a Πλουτάρχῳ, atque hoc nomen proprium cum προξενεῖ copulandum, vt ſit ſententia. nuncupatus honori gerendo, vel creatus eſt Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobſcura dictio τὴν προαίρεσιν αὐτῷ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἔσπευδον πρὸς Φίλιππον cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio reſiſtentem Philippo 349. 15. 2) ſiſtere, coram praeſentem exhibere, ſiue ſemet, ſiue alium. *preſentiren.* vnde nata eſt gemina notio, altera, ſemet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi; altera, reum aliquem faciendi, nomen eius deferendi, corpusque ipſum in iudicium adducendi, item teſtem ad iudices producendi. ἔγω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος. ſcil. τὸν μάρτυρα. qui produxit teſtem, eumque vt idoneum auctorem iudicibus commendauit 1132, 5. 1139. 10. προβαλόμενος offerens, oggerens et obtrudens ſemetipſum καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητὴν 519. 16. τοῦτον προβάλλετο *ſchlug ihn vor*, edito nomine eius, commendabat eum, εἰπὼν τὴν τοῦ σώματος ἀρρώστιαν, ἵν', ἔφη, συνδιοικῇ μοι 750. 10. ὃν ἔτος προὐβάλετο διαιτητὴν 1021. 17. προβληθεὶς πυλαγόρας ἔτος. denominatus, deſignatus, nuncupatus, delectus 277. 1. 3) deferre nomen alicuius de iniuria data, reum facere, accuſare, praeſertim actione illa peculiariter προβολὴ dicta, inſectari. προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἐορτὴν 514. 6. et hoc ſignificatu ſaepius occurrit vſurpatum in illa Midiaca. τοῦτο [id eſt παρὰ, vel κατὰ τοῦτο] αὐτὸν ἐγὼ προβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς 523. 21. προβαλόμενος αὐτὸν

τὸν Μεσσηνίε 571. 16. τῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν 572. 14.

πρόβατον] ἕτερος δέ τις ἦμεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππες 426. 3. ἃ δὲ φησὶ Φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν 782. 9. ἀλλὰ μὴν τὲς γευομένες κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. ἐλθὼν repentina inuasione τὰ πρόβατά με λαμβάνει ποιμαινόμενα von der Weide weg. πεντήκοντα μαλακὰ [nisi potius μάλιστα leg. est, so admodum] 1155. 3.

πρόβλημα velum, operculum, latebrae, praetextus. ἐδὲν ἄλλο ἔστι τὸ σχῆμα τῦτο, ἢ πρόβλημα τῦ τρόπε ein Feigenblatt die Blöße ſeines böſen Herzens zubedecken 1122. 21.

προβολὴ munimentum, propugnaculum. προβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι 218. 21. ſed alii προσβολὰς dant. 2) προβολαὶ in foro attico dicebantur actiones in eos, qui dierum ſacrorum maieſtatem violaſſent pacemque turbaſſent aliquo crimine, ſeu auſo, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges eſſet. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσὶν αἱ προβολαὶ 516. pen. 517. 3. et paſſim locorum in or. Midiana.

πρόβολος] ἀνάγκη τύτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑγρίζειν 104. pen. πρὸς ἃς ἔχωσας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τύτες μὴ προσομίζε 795. 14.

προβεβλεύσεν] δωρεαὶ προβεβεβλευμέναι. munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur 243. 5. προεβέλευσεν ἡ βελὴ ἐξιέναι. ſenatus propoſito SCto edixit exitum in caſtra 567. 3.

προβέλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ 594. 27. προσῆλθε τῇ βελῇ. προβέλευμα ἐγράφη 703. 17. ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβέλευμα γάρ

Digitized by Google

ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτασε κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα 651. 15. καίγω περὶ αὐτῶ τῶ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν εἰπολογέμην. vbi rogatio Cteſiphontis de aurea corona Demoſtheni decernenda ſignificatur 228. 6. ψήφισμα ſi quid a plebe ratum nondum fuiſſet habitum, id προβέλευμα manebat. hinc eſt, quod p. 266. 12. προβ. appellet id idem, quod modo verſu 11. ψήφισμα dixiſſet.

προγίγνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς 255. 22.

προγινώσκειν] προεγνωσμένος ἀδικεῖν. praeiudicio datae iniuriae notatus 861. 13.

πρόγονος abauus, aui pater 1056. 22. et 23. οἱ πρόγονοι maiores οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν 1423. 2.

πρόγραμμα] τῶν προϊόντων, τῶ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας 772. 15.

προγράφειν ὅρον 633. 2. πρ. τὰς πρυτάνεις αὐτῶ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. vt biduo poſt adeſſet ad iudicium 1151. pen. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. publice propoſito edicto, vt illuc exiremus, ad ibi praeſidatum agendum 1257. 5.

πρόδηλος] εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα p. 293. 25. 294. 26.

προδιαφθείρειν τὰς κρισὰς τῶ ἀγῶνι 520. 25.

προδιδάσκειν idem, quod ſimplex. ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένος 82. 21. ἐθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἐστὶν ὡς πλείστας ἀδικεῖν ὑμᾶς 767. 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρᾴως ἔχειν, προδιδάσκει ἑτέρους ἀδίκους εἶναι 1231. 26.

προδιδόναι] εἰδεὶς τὸ τῶ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241. 14. ὑμεῖς μὲν εἰδένα πώποτε προὐδώκατε φίλον, θετταλοὶ δὲ εἰδένα πώποτε ὄντινα ἐ 657. 25. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας 795. 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόναι daß ſeine Augen ihn verließen, id eſt daß ſein Geſicht ihm

Digitized by Google

ibm ablegte 1239. vlt. *ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο δεινὸν ἡγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοσίαν προαίρεσιν.* ab eius moribus, inſtitutis, ſtudiis deſciſcere 1397. 25.

προδιηγεῖσθαι 1343. 10. 1376. 23.

προδιοικεῖν] *προδιώκητο* prius adornatum fuerat atque conſtructum 625. 4.

προδοσία crimen proditionis. *ἔνοχος ἔσῃ τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις* 238. 11. *προδοσίας ἀλῶς τρία τάλαντα ἀπέτισε* 740. 14. Conf. 1344. 1.

πρόδοσις Handgeld, manupretium, aes, quod militi e. c. recens conſcripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhae loco in manum datur. *δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἑκάστῳ δὲς μεγάλας* 1208. 16. 1210. 10.

προδότης] *ὠδεὶς τῷ προδότῃ συμβέλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται.* impoſterum, poſtquam eius opera ſemel vſus eſt. *ὠδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου* 241. 16. *πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν* 242. 1. *ὥσπερ ἐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας.* [ſcil. *τῶν ἁλῶν, τῶν σπονδῶν καὶ τῆς τραπέζης.*] 400. 18. *ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης* 1121. 5.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι ius in primo cuneo, ſeu primario ſcamnorum ordine ſedendi 256. 7. *προεδρία* pro praerogatiua, honore praecipuo. Plutarchus in vita Aemilii Pauli circa finem (II. 191. vlt.)

πρόεδρος] *τὸν πρ. ὃν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι* 525. 26. *τοὺς δὲ προέδρους* principes prytanum, *οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες* 706. 20. *τοῖς προέδροις, οἳ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν* 728. 27.

προειδέναι] *πρόϊσε τοὺς λόγους, ὃς ἂν ἕκαστος ἔπῃ* 1445. 23. *ἐκτιθέναι κελεύει τῷ προειδέναι πάντας* 711. 20.

προσ-

προειπεῖν] προειρημένον, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν 618. 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, qui occiderit aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denuntianto, vt imposterum se foroque vniuersoque territorio attico abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instituendae 1068. pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ παλλαδίῳ φόνου [δίκην subaudi] dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam 1350. 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων πρότερον. iam dudum ante me alii quoque haec eadem oratione exsecuti sunt 1391. pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις 711. 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [scil. εἰς τοὺς φράτορας] 1004. 6.

προεισέρχεσθαι 840. 15.

προεισφέρειν 185. 15. ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui iam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundent. *vorstrecken. vorschiessen.* ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες 564. 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi 1046. 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων 1208. 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται, si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio iam debente, sed dependere non valente, dependerit 977. 19. ἔθηκα πρῶτος τὰς προεισφορὰς 1209. 3.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensioni diem 305. 17. τὰ μὲν εὔπορα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα.

προεξαγγέλλειν 419. 15.

προεξ-

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανέστημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus 282. 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας 29. 18. οἱ προελήλυθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας 42. 25. τῷ τοῦτα ἔτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι. id est εἰς τοῦτο αἰσχύνης 688. 17. εἰς ὑπηρέτου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. deuenit 690. 21. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασι 757. 16. προελθόντος εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος 1258. 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας 1419. 10. προέρχ. pro παρέρχ. prodire ad concionem, agendi ergo cum populo 1459. 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε 557. 24.

προευλαβεῖσθαι 798. pen.

προευπορεῖσθαι de pecunia prius comparata et praesente, quam eius vsus sit 731. 3.

προέχειν] πολλῷ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit 10. 4. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν 1401. 6. ὁ δανειζόμενος ἐν παντὶ προέχει ἡμῶν 1283. 2. v. προίσχειν.

προηγεμὼν 313. 27.

προήκειν] ὁρῶ τὰ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα 28. 5.

πρόθεσις] τῇ προθέσει τοῦ τετελευτηκότος παρεῖναι. expositioni ad spectandum 1071. 21.

προθεσμία praescriptio, terminus rei a lege praefinitus, vltra quem copia rei negatur 269. 4. προθεσμίας νόμος, id est ὁ περὶ τῆς προθ. 952. 19. ὡς εἰκοσῶν ἐτῶν λαγχάνειν ἐξὶ δίκαιον, τοῦ νόμου πέντε ἔτη τὴν προθεσμίαν δεδωκότος 993. 3. προσκαλείσθω [τοῦτον] ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει 1055. 4.

προθυ-

προθυμίαι] εἰ τὴν αὐτὴν παρεσχόμεθα προθυμίαν 11. 13. ἡ ὑμετέρα προθυμία τῆ παντὸς ἀξία, καὶ οἵαν ἂν τις εὔξαιτο 1457. 8.

πρόθυμός ἐστι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δυνηθῆ ἀγαθὸν 243. 22.

προιδεῖν] προειδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλῆ χρόνῳ, τὶς χορηγὸς, ἢ γυμνασίαρχος τῆς Φυλῆς ἔσαι 50. 13. πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν οἱ Ὀλύνθιοι, εἰ τότε εἰ προείδοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο 128. 18. μὴ προιδόμενος τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν 413. pen. προοιδέσθαι καὶ ὑπὲρ αὐτῆ καὶ ὑπὲρ ἐκείνε 664. 17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις ὅπως μὴ μείζες γένωνται προείδοντο 1262. 17. τοσέτῳ δεῖ μᾶλλον προιδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῆ 1457. 10. τῆδ' ὑπὲρ εὐσεβείας ὅλης τῆς πόλεως προιδὼν 628. 27.

προϊέναι procedere. ὡς δὲ προῇες τὸ πρᾶγμα [compotatio] καὶ διεθερμαίνοντο 402. 23. προιόντος τοῦ λόγε διδάξω 1216. 27.

προϊέναι. προΐεσθαι] μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμὲν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προϊεμένες, id est προέντας 18. 15. τὸ παρὸν ἀεὶ προϊεμενοι e manibus dimittentes 11. 22. εἰ δὲ προησόμεθα καὶ τέτες τὲς ἀνθρώπες 12. 20. πρ. καθ' ἕκασον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές 13. 8. ἔκειν πρόεσιτ' ἂν ἑαυτὲς εἰς τῦτο. non facile se demittant in hoc [illicrimen belli] 61. 3. τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα τὲς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δελείαν προέσθαι 138. 5. παρ' ἃ νομίζω βέλτισα τῆ πόλει, προέσθαι τισὶν permittere, copiam facere nonnullis ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202. 20. 1424. 10. πᾶν, ὅ, τι ἂν βελησθῆ μέρος ἡ τύχη τῦ σώματος ἀφελέσθαι, τῦτο ῥαδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον 247. 24. προέσθαι ταῦτα Φιλίππῳ 249. 4. πρ. τὲς ἀδικεμένες 257. 26. 258. 16. prodere. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο largiebatur 264. 23. πρ. τὰ κοινὰ remp. pessum ire sinere 271. 24. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῆ πόλει περιerunt

Digitized by Google

runt per ſocordiam transmiſſa 343. 19. ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα πρόηται Φιλίππῳ. ore emittat, proiiciat 377. 10. ἐδαμῇ προέντο ἑαυτούς. ſe, h. e. dignitatem ſuam, partesque a rep. ſibi impoſitas, nusquam, nulla in re prodebant 384. 15. εἰ δὲ ἕτοι χρήματα ἔχοντες μὴ πρόοιντ' ἄν, πῶς ὑμῶν καλὸν τὸν ὅρκον προέσθαι 582. 25. θοιμάτιον προέσθαι, fahren laſſen 583. 20. ἐχὶ προήσονται τούτοις τὰς πράξεις 605. 1. τὰ προεσμένα πόῤῥω, quae ſocordia veſtra paſſi eſtis ad longinquum corruptionis ſpatium procedere, h. e. funditus deformari et prolabi, καὶ πολὺν ἤδη χρόνον αἰσχρῶς καὶ κακῶς διακείμενα βελτίω ποιῆσαι 772. 19. προεῖνται [ſie geben her] τῶν σφετέρων ἕδρην εἰς ταῦτα 1229. 18. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ δανείσοντες 1297. 15. τοῖς προϊεμένοις ἐπ' ἀργυρίῳ τὰς νόμους 1329. 4. πάσας τὰς κατηγορίας criminationes miſſas facere 1426. 2. μόλις γὰρ ἔτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [ſcil. διαστήματος] διώκοντας τὰ προεσμένα ἑλεῖν δυνηθῆναι 1440. 7.

προῖκα τὰ πράγματα κρίνω gratuito, non mercede corruptus 60. 2. πότερον χρημάτων πρεσβεύειν προσήκει, ἢ προῖκα — ἀδωροδοκήτως 413. 16. σπουδάζεσι μᾶλλον, ἢ προῖκα ἄν τις ὑμῶν πράττων. contendunt hac in re acrius, quam veſtrum quisquam facturus ſit, gratuito qui faciat 1233. 19. πότερον προῖκα λέγειν αὐτὸς ταῦτα οἴεσθε 1419. pen.

προῖξ dos, quae mulieri nubenti additur. προῖκα παρ' αὐτῇ ἐπιδοὺς, ὅπερ ἤδη πολλοὶ πεποιήκασι 1118. 4. προῖκα ἐπ' αὐτῇ δέδωκε τριάκοντα μνᾶς 1362. 8. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. ἐὰν δὲ μή, [ſcil. ἀποδῷ τὴν προῖκα] ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362. 25. προῖκα ἱκανὴν ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται 1383. 26. ἐν προικὶ τιμᾶν, Sachen, Effecten, als baares Geld anſchlagen und als einen Theil der Mitgabe anrechnen 1156. 15. ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦναι

δῆναι τῇ θυγατρὶ. quae erat ingens dos 1121. 21. προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι 1124. 2.

προίστασθαι ſtare, vel ſe collocare ante aliquem, vel coram aliquo. *vor einem ſtehen, oder vor ihm hintreten.* ἀπορῶ, τί πρῶτον εἴπω. προϊστάμενα γὰρ [ſubaudi ἐμοῦ] πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 19. vnde notio principatus. Nam προ. eſt quoque praeeſſe alicui, eum tueri, atque regere, res eius curare et moderari. τὸ προίστασθαι τῶν ἑλλήνων — περίεργον ἐπείσθητε εἶναι 143. 17. τῶν ὑμετέρων δικαίων προίστασθαι 700. 22. προϊστάμενον Ἀφόβου ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἐμῶν. *er nahm ſich des Aphobi an* 865. 7. προστάντες τοῦ πράγματος cauſa iſta ad curam tutelamque ſuam recepta 869. 2. παρεῖχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip. ἀδεμιᾶς ὀργῆς, ἀδὲ δυσμενείας, ἀδ' ἀδίκου πλεονεξίας, ἔτε κοινῆς, ἔτ' ἰδίας, προϊστάμενον nullius me geſſi patronum, neque hominis priuati, neque factionis, quem, aut quam ſeu iracundia ſtimularet, ſeu ſimultas accenderet, ſeu cupiditas improba agitaret 1469. 14. 2) collocare aliquem ante ſe, pone tergum eius ſe abdere, vel latitare. *einen vor ſich treten laſſen, hinter einen ſich ſtecken.* vnde gemina notio, altera praeficiendi, altera praetexendi. προσησάμενος τούτους. *weil er ſich hinter ſie geſteckt,* per eos, perſonis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes ſuas. *er treibt ſeine Sache durch ſie* 1131. 16. προίσατο Στέφανον τουτονὶ αὐτῆς ipſa ſibi tutorem patronumque praeficit 1357. 25. στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νῦν ἔχοντα, προσήσεσθε. bello praeficietis 1432. 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προσησάμενοι *vorſchieben, vorſchützen.* praetextu eo vſi 62. 4. τῷ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προίσασθαι. cauſatur, quamquam id falſo quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam ſibi nullam fuiſſe cauſam, quam

quam ſuam mecum ſimultatem, aut ſuum mei odium 230. 8. τὸ τῆς ἑορτῆς προσησάμενος κατεπεῖγον 709. 1.

προίσχειν] εἰ γὰρ ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προίσχηται νόμον, ἐχ οἷόν τε εὕρεκον θέσθαι τὴν ψῆφον citat Schol. Hermog. p. 106. 16.

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν demittere, coniicere primam, ante reliquos omnes 179. 20. aliquem praemittere, ſummittere, ſubornare, qui ante tuum aduentum omnia, quae tu parata velis, praeparet atque inſtruat, vt ſi tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς. periculum facturum, poſſitne Philippus vobis imponere 365. 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν hortari, incitare ad ſumendam vindictam 586. 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τέτων δημοτικὰς εἶναι allicitis, impellitis, permouetis. 1479. 13. 2) ſponſionem deferre. προκαλῆνται πρόκλησιν ἡμᾶς 969. vlt. προὐκαλέμην Ὀλυμπιόδωρον μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam 1168. 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμόσαι προὐκαλέμην. *ich erbot mich, auch meine Mutter ſollte eben denſelben Eyd abſchwören* 1279. 15. προκαλῆνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων 1365. 16. προὐκαλεῖτο ἐπιδεῖξαί μοι τὴν ὁσίαν δέκα ταλάντων ἴσαν 829. 12. προκαλέμαί σε ταυτὶ 978. 26. ὧν μὲν ἐγὼ προὐκαλέμην, οὐδὲν ἐφρόντισε 1302. 22. ἐπειδὴ τὴν ἄνθρωπον ὁ παραδιδόασιν, ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quaeſitionem dedendam aiunt a ſe ipſis vltro oblatam eſſe 1151. 11. ὁ προκαλεσάμενοι εἰς ὅρκον τὸν πατέρα τότε 1240. 27. προκαλέμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν 850.

13. *ταῦτα δὲ προκαλεμένε ἐμοῦ* haec me agente cum illo 1217. 14. *προκαλέσαντας ἐπὶ διαιρέσει. sie kamen mit einem Vorſchlage*, oder *Anerbieten*, oder *Aufforderung, aufgezogen, bloſs um die Sache aufzuhalten* 1265. 13. *ἂν ὁ πατὴρ μὲ προκαλῆται αὐτὴν, ſie auffodern ſollte, πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἢ μὴν τὸς παῖδας αὐτῷ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι* 1011. 8.

προκαλινδεῖσθαι. ad alicuius genua prouolui. *ἐκεῖνε μὲν προκαλινδεῖτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα* 450. 3.

προκαταγινώσκειν] *προκατεγνωκέναι μηδὲν* neutram in partem praeiudicium tuliſſe 226. 9. *προκατεγίνωσκεν ὁ δῆμος τότε*, vel ante ipſam cauſae actionem, antequam iudicium haberetur, populus eum praeiudicio ſuo condemnauit 586. 22.

προκαταλαμβάνειν] *ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες* 397. 3.

προκαταλύειν] *προκατέλυσαν τὸν πλοῦν. ſie fuhren nicht weiter.* iter maritimum finierunt, inhibuerunt 1290. 14.

προκαταχρῆσθαι] *διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι* [ſcil. *τοῖς ἐκκλησίαις*] propterea, quod concionibus antea nimis multis incaſſum habitis, ſalutare nihil neque decretum, neque effectum eſſet 389. 13.

προκατηγορεῖν facinus accuſare, priusquam patraretur 95. 25.

προκεῖσθαι ἱκετηρίαν ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον 1078. 25.

προκινδυνεύειν] *τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι* 25. 6. *οὐ μετὰ τῶν ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων* 297. 11.

πρόκλησις ſponſio forenſis, actore reoue alteri conditiones offerente, ſeu prouocante ad edendum ea argumenta, quorum euidentia cauſam certam redderet atque dirimeret. *προκλήσεις εὑρέθησαν τοῦτον, ὅσα μὴ δυνατὸν*

Digitized by Google

δυνατόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς [iudices] ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων 1106. 8. 2) tabulae pacti, secundum quas sponsio facta est. ἀντὶ τοῦ, τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, δεῖξαι τὰ γεγραμμένα 978. 22. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288. 20. si quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dedendi, deferret alteri, sponsionem illam deferens alteri de scripto recitabat, eoque assentiente conditiones, h. e. modi, loca, tempora, instrumenta torturae, testesque interfuturi, in tabulis scribebantur; quae tabulae obsignatae apud arbitrum deponebantur; et secundum eas seruile corpus torquebatur. ἀναγιγνώσκει μοι πρόκλησιν μακράν, ἀξιῶν ἐν ταύτην οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι 978. 8. formula sponsionis huiusmodi. προκαλοῦμαί σε ταυτί, respondebat alter, δέχομαι. Rursus prior. φέρε τὸν δακτύλιον. posterior. λάβε. prior τίς δ' ἐγγυητής. posterior. ἔτοσι 978. 26. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς ἃ δεξομένους 970. 1. formula huiusmodi sponsionis literis consignata. Τάδε προὐκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de maiestate compellauit, vt argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum inuitauit, atque hortatus est, puta, Νέαιραν, ξένην ἔσαν, ἐξὼν συνοικεῖν, ἕτοιμος ὢν τοὺς θεραπαίνας παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς — καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν — εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίεσθαι τοῦ ἀγῶνος ἤθελε τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείησαν ἐκ τῶν βασάνων οἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν ὅ, τι βλαφθείησαν 1387. 13. ἂν ὁ πατὴρ μὲ προκαλῆται αὐτὴν ὁμόσαι — τὴν πρόκλησιν μὴ δέχεσθαι 1011. 8. περὶ τῆς προκλήσεως τοῦ ὅρκου εἰπεῖν 1203. 24. μηδὲν ἄλλο πρότερον ῥηθῆναι δεῖν, ἢ τοῦτον προκαλούμενος ἐξελέγξαι 847. vlt.

ἔθ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονε 848. 12. πρόκλησιν ὁμῖν διαθήκη μαρτυρεῖν 1106 5. βέλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν ἔτοί με προκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τέτες 1253. 23.

προκρίνειν] προεκρίθην πληρῶσθαι ἐν τοῖς εὐγενεςάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313. 20. ἔλαχον ἱερεὺς, ὡς προεκρίθην. si iors secunda quoque me sacerdotio perinde praefecisset, atque municipalium praeiudicium eo me dignum habuerat 1313. 24. προκρίνας ἀξίες σαυτῦ φίλες εἶναι 1411. 22.

προλαμβάνειν, rem, quam alter consectetur, occupare, et praeueniendo praeripere. πέπεισμαι τῦθ' ἱκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι. satis fore, si hac in re Philippum praeueniamus. ihm dieſen Rang ablaufen, den Vorſprung abgewinnen, ihm den Vortheil vor dem Munde wegnehmen 28. vlt. ἐχ ἅπαντα ἡμῖν τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος 32. 27. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκέσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε praeiudicium ne ferte 44. 3. τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τῦ ἔτες τὰ πολλὰ προλαμβάνων φίλιππος διαπράττεται 48. 25. βέλεται γὰρ ὑμῶν τῦτο προλαβεῖν 79. 2. ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τῦ τὰς ὅρκες ἀποδῶναι 234. 5. πρέλαβε καὶ κατέσχε 245. 8. πρὶν τι τέτων προλαβεῖν 303. 4. προλαβόντα κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμῶν. non tum demum, quum nosset, aliquem a vobis iam esse carcere damnatum, neque tum demum, quum nosset, illum damnatum ergo vos animis infestis exarsisse 725. 8. ἅπασι μέχρι τῦ προλαβεῖν, bis er es weg hat, καὶ τυχεῖν ὧν δέοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐχθρον καὶ διάφορον γεγενημένον. 970. pen. προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τῦ ἄνωθεν χρόνε 1085. 23. προλαβὼν δέ με, ὥσε πρότερον λέγειν 1103. 10. προλαβόντες ἀργύριον πολύ, viel Handgeld zum voraus weggenommen, weggekriegt habende 1211. 5. 1217. 23. ἄλ-

ἕτερος

ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς vos oratione sua praeoccupauerint 1439. 6.

προλέγειν] ὃ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν 306. 1. τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν 436 25. οἷς ἅπασιν αἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν, denuntiant, ὁ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι 719. 25.

προλείπειν idem atque simplex, vel ἀπολείπειν, vel καταλ. πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν prius, quam hos deseram, ab his discedam, ἀποκτείναιμ' ἂν ἐμαυτὸν 1320. 24.

προμαντεία, ius ante alios oraculum Delphicum consulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τῷ θεῷ 119. 16. ἡ πόλις δὲ τὴν προμ. ἀφῆκεν 446. 1.

προνοεῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας 1170. 8. ὑπὲρ ὧν προνοούμεθα 179. 14.

πρόνοια] ἔστε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, ἔστε λογισμὸν — 219 vlt. ὡς ἐκ ἐδόκει μοι χώραν εἶδε προνοίας ἐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδοναι, id est χώραν τῷ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφ. 301. pen. ἐμοὶ, τῷ τοσαύτην κεχρημένῳ προνοίᾳ τὸ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι 539. 5. μήθ' ἑορτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλο μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον neque reuerentem illa, neque cauentem, ne violentur 546. 6. τὸ τοιοῦτο [scil. ἀνθρώπου] οἷον ἐγώ φημι δεῖξειν τὸν Χαρίδημον ὄντα, τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ ψηφίσματι 623. 8. ἐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νῷ, καὶ φρενῶν ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς 780. 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πᾶσαις βωμοὶ καὶ νεοὶ πάντων τῶν θεῶν. ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ 780. 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην ich habe mich gehütet τῷ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα 1163. 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων 1429. 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τῷ συμφέροντος,

Digitized by Google

τος, ὅσηνπερ τȣ̃ δικαίȣ 1433. 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπȣς] δεδήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex praemeditato occidissent 634. 23.

προξενεῖν procurator, mandatarius, agens in rebus alicuius esse. ȣ̓̃τε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, ȣ̓̃τ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν ȣ̓δείς ἐςί μοι 194. 18. σὺ πρȣ̓ξένεις αὐτῶν 252. 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν ἡρακλειωτῶν 1237. 17. 2) conciliare, adducere, inducere in alicuius vsum et notitiam, *zuweisen*, *empfehlen*. οἷον ἄνθρωπον πρȣξένησεν ἡμῖν 969. 18. ὃν αὐτὸς ȣ̓̃τος πρȣ̓ξένησε 1250. 20. προξενεῖ Πλȣτάρχῳ tyranno Euboeensi. (vt exhibet Plutarchus Chaeronensis p. 1011. 1.) 579. 2.

προξενία honos, vel munus Proxeni, cum resp. quaedam aliquem constituit penes aliam quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cuiusmodi homines hodie *Residentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *Consules* vsurpantur 475. 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκȣ́σαιεν οἱ βάρβαροι, ȣ̓κ οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένȣς patronos, advocatos, ποιήσασθαι 530. 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis creabantur 497. 9.

προομνύναι 859. vlt. 861. 14.

προορᾷν] προορᾶτε πρὸ τῶν πραγμάτων ȣ̓δὲν 52. 4 αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος 664. 13. ἄμεινον ἐκείνȣ προορᾷ 664. 22. τὰ μὲν ȣ̓ προορῶσι, τὰ δ' εἰρωνευομένοις 1394. 13. In Medio. πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι 67. 24. μὴ προορωμένȣς caventes τὸν πόλεμον 63. 11. προορωμένȣς τὸ μέλλον φαίνεσθαι 506. pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βȣλήσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant 534. 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην 773. 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τȣ̃ τελευταίȣ καὶ δεινοτάτȣ προεώραται, τȣ̃ μὴ φόνον γενέσθαι. praecauit, cautione sua exclu-

Digitized by Google

exclusit leuissimum illud semen maiorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque praestrueret malo, quod in his extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo caedes nulla fieret 1262. pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα. citat Hermogenes p. 278. 5. ex or. pro Corona.

προαρίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προωρίσατο δισχιλίων. domum pro XX minis sibi oppignerandam curauerit, ἔρεις, seu palis ante eam ponendis 877. 7.

προορμᾶν de curru in certamine curuli alterum praeuertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχεμένων 1409. 24.

προοφείλειν] μὴ μεγάλα ὄντες, ἃ αὐτῷ προωφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta iniuria, cuius vltionem lae us ab aggressore deberet ipse sibi repetere, *wäre es nicht was groſses geweſen, das er bey dem andern eingebrockt, das iſt ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte* 539. 18.

προπέμπειν] μέχρι φθάσῃς καλῶς ποιῆσαι προπέμψασιν αὐτόν 1481. 22.

πρόπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito 1076. 21.

προπέρυσι. anno abhinc tertio retro 467. 14. 901. 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τῶ Τιμάρχῳ προπετείᾳ 420. 11. πρ. τρόπῳ 526. 17. πρ. καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξουσίαν 612. pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἴχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας 663. 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον 1097. 27.

προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ 1089. 19. πρ. ἐχρῆτο αὐτῇ 1355. pen. sine pudore, atque reuerentia vti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προπηλακίζετο καὶ βρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὠρειτῶν 126. 9. τότε δὴ,

Digitized by Google

πότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241. 21. ἐγὼ γὰρ ἔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumelioſe obiectet, νῦν ἔχειν ἡγοῦμαι 312. 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθρᾷ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 229. 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330. 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι 1471. 19.

προπηλακιστικῶς 874. 14.

προπίνειν zutrinken, cum potu, quem tu alii offeras, vna aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita eſt resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat πρόπιε τὴν ἐλευθερίαν. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ 324. 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρόπινεν αὐτοῖς 384. 13. εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς, id eſt προδοθεὶς 1465. 20. συνεξεφανῆτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας πρόπινε. er brachte ihm Geſundheiten zu, er that ihm Beſcheid 380. pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν 662. 20.

προπύλαια Mineruae in arce 174. 23. 597. 8. 617. 18.

πρόρρησις] ὑμῖν δ' ἐκ προρρήσεως πολεμήσειν 114. 2.

πρός. difficile eſt, et ſaepe prorſus negatum, vt praepoſitionum omnium, ita huius quoque, ſignificationes ita praeciſe diſcernere inter ſe, vt minus liceat, quem locum ad hanc claſſem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari iure referri. Quare ſatis habebimus pinguiori Minerua praecipuas huius particulae vires digeſſiſſe atque adumbraſſe. Id quod nemo paulo aequior vitio nobis dabit, cum Genitiuo itaque compoſitum πρὸς ſignificat. 1) a parte. ἐμαυτὸν ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρὸς, καὶ τὰ πρὸς μητρὸς. tam a parte patris, quam a parte matris 1303. vlt. τῶν συγγε-

Digitized by Google

συγγενῶν τῶ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. vtriusque sexus 1305. 16. 2) *per*, in obtestatione, supplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν 842. 7. πόλλ' ἐμῶ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονάτων 1343. vlt. 3) pro aliquo, secundum eo, ex eius re, ad eius gratiam. κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὅρκοις 216. pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν, πρὸς τοῦ ἀποστερηθέντος πίστως ἀκούσεσθε, partem eam testimonii, quae facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me aere meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσαι παρ' ὑμῖν 921. vlt. κἂν ἔτω πρὸς ἐμοῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἔθεσθε 1006. vlt. κἂν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίγνοιτο 1448. 7. Cum dativo 1) praeter, vna cum. ὦ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει 1485. 15. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν 1025, 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῶ μείζω 1295. 22. μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε 409. 9. προσιμᾶν πρὸς τῶ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῶ κλέπτη 736. 13. πρὸς τῶ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408. 16. 2) apud, in, circa. ἐδεν̄ι πλέον κεκράτηκε τῆς πόλεως Φίλιππος, ἢ τῶ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι 92. 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῶ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γένησθε 287. 3. ἀλλ' ὅτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῶ λήμματι 380. 18. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε 487. 8. ὅσα ἐν τῶ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῶ θεάτρῳ 520. 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῆ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum 602. 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῶ πίνακι coram albo, id est ab inspectione tabularum 1091. 16. πρὸς τοῦτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate

versari 1485. 4. Cum accusatiuo 1) ad, erga, versus. ἐῤῥᾳθυμηκότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες 13. 23. ἐκ τῆ πρὸς χάριν δημιουργεῖν ἑνίους 29. 13. τοὶ δὲ πρὸς τὸς θεὸς εὐσεβῶς in rebus ad religione deorum pertinentibus 35. 25. οὐδὲν ἐστι τούτων πρὸς ἐμὲ. nihil horum ad me facit 232. 6. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρός ἐμε 245. 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ τοῦτο πραχθέντων πρός ἐμε 309. 12. εἴ τι τῆ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῆ τούτων. succensuit 1001. 11. βοᾷ καὶ σχετλιάζη μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem 1026. 21. ἵνα ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τὸς λογισμὸς zu den Rechnungen, für die Rechn. quo possint ratione reddere constantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito sumentibus 1186. 10. ὃς μὲν οὖν ἦν Ἀρχιάδη, πρὸς ὃν εἰσεποιήθης. ad quem, id est ad cuius gentem, arrogatus es 1088. pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, nouum hoc nomen, scilicet aes Timostheni pro phialis expensum, adscribi curauit 1193. 24. 1203. 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τοῦτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον ad vos, h. e. quo vteretur in actione sua, vel oratione ad vos 1201. 19. ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας vestrae erga me beneficentiae 1472. 1. 2) ad mentem alicuius, ex eius sententia et voluntate, secundum eum. τούτῳ πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην 361. 4. φίλος νομίζων, ὡς ἂν ἐκείνῳ δοκῆ, καὶ μὴ φίλος ὡσαύτως. τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς ὀλιγομένοις 411. 23. μὴ πρὸς τὰς βελήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι 744. 5. ἔστι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτὸ τρόπον 820. 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβαὶν secundum postrenium euentum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum euenit,

Digitized by Google

nit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προυπαρξάντων tale iudicatur etiam esse, quodcunque antehac seu euenerit, seu gestum fuerit 12. 16. 3) aduersus, cum. οἱ μέγιστοι τῶν πόλεων πρὸς αὐτὸς διεφέροντο. ipsae secum dissidebant 143. 27. ἢ πρός τινα [subaudi ἄνθρωπον] δίκην ἥττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipio. um causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse 821. 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν αἰλωτρίων, πολὺ περίεσι 1089. 10. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ vbi aduersus eos actionem forensem suscepero 1103. 25. εἰ δ' ἔν ἀναγκάζει τις, πρὸς τὸς τοιούτους ἡδὺ ἐστι εἰσιέναι 1140. 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους 1213. 10. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου 1241. 23. 4) cum. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61. 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς 176. 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βουλὴν ἦσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum 179. 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶν. *darf er dem Staate davon keine Rechenschaft geben. das geht den Staat nichts an* 528. 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλοὶ τῶν πόλεων χρώμενοι σώζονται 766. 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν νεμόμενος 1020. vlt. 5) a. τῷ δικαίῳ μᾶλλον ἕνεκα, ἢ τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους Φόβῳ 204. 18. 6) apud. γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 529. 16. πρὸς διαιτητὴν ἦν αὐτῷ λαχεῖν 602. 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα 1054. 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἄρχοντας 1074. 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ἡ ἡ δίκη quorum in foro lis certetur 1075. 1. 1083. peh. ἀλλὰ καὶ εἴ τι ἄλλο δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. wenn er sonst noch was beym Timotheo zu schaffen hätte 1185. 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητὴν 1190. 1.

δεῖξαι

δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν ἀθηναῖον ὄντα 1303. 27. τῶ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν 1322. 2. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip. vel, in causa, quae ei cum rep. vel fisco controuersa erat. γεάφεται Φεάξωρ Στέφανον γεαφὴν πρὸς τὸς θεσμοθέτας 1362. vlt. 1363. 7. ἐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur 1404. 23. 7) in. σε πολλῶ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα rebus in omnibus 960. 2. 8) erga, vel cum, in comparatione, item pro, pro modo. ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον αἰεὶ τὸς ἀπορωτάτους comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; vt in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exaequant 182. 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρήματ' ἔνεστιν ὀλίγα δεῖν πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, paene dixerim aequipollentes, aut aequiparabiles cum opibus reliquarum ciuitatum omnium 185 3. καὶ τί τοῦτ' ἐστὶ πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῶ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν ἔτοι 185. 22. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιωμένους. daß man ihnen Recht widerfahren läßet nach Maaße der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht. prout sunt ipsis identidem vires et opes siue magnae, siue paruae, ita iura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus iurium 199. 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε ex tempore quaeque suo spectetis. h. e. iudicia et consilia vestra rerum identidem praesentium natura accommodetis 230. 26. ἃ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπῶν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re prouenientium. vel potius non spectans, neque con-

Digitized by Google

sectans illud emolumentorum genus, quod in aere cernitur. *die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen.* πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμποριῶν ἀφικνέμενον, [scil. σῖτον] ὁ ἐκ τῆ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστὶν. vnum frumentum Ponticum caetera omnia exaequat aliunde conuecta 466. 24. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. *nach mir schätzend, beurtheilend* 564. 16. ὅτε τὰ μητρῶα πρὸς μέρος ἠξίουν νέμεσθαι postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex haereditate competentem, auffetre 954. 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. vnumquemque debere partem suam ratam aeris conferre ad dotem eiusmodi puellae 1068. 4. ὅτως ὀλιγωρῆσι τῆ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. *gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen* 1233. 6. μηδενὸς ἄλλε φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δῶναι. *über dem Bestreben ungestraft durch zu kommen alles andere vergessen* 1270. 19. εἰ δὲ βάλεσθε, ἔφη, νομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τῆ πλῆτῆ πεπλευσμένε. partem fosnoris proportionatam spatio itineris maritimi vniuersi, nauigando exsuperati. *den Betrag des Interesses, der der zurückgelegten Fahrt gemäß ist* 1286. 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει euenit, vt ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem 1485. 16. σκοπῆτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488. 2. 9) πρὸς vsurpatum loco τῆ εἰς. εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον 1144. 4. 10) nude positum, pro, *praeterea, insuper.* καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα — 531. 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ ἦσι 1084. 12.

προσάγειν 1) adducere, vt τὰς πρέσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον 234. 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν 372. 25. ἐπὶ δὲ τοῖς στεφάνοις, ὃς κα-

τέκε-

τέκοπτεν, ὃ προσήγαγε [id est adhibuit, προσεγράψατο adscribi curauit, vt paulo post] aut προσέγραψεν, vt paulo ante, ταὐτὸ δίκαιον 615. 16. προσάγειν ἱερεῖον (scil. πρὸς τὸν βωμὸν). 1385. 2. 2) accedere. ὁρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est προσιόντα. In passiuo. μὴ τῷ προσῆχθαι nulla re pati vos adduci — 1454. 8. In medio. τέτῳ προσαγόμενον hoc ad se allicientem, sibi adiungentem. 19. pen. κρῖναι, τὶ τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τὶ βίας προσδεῖται 1466. 1. προσαγομένων [scil. σε] ἁπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας 1406. 16.

προσαγωγεὺς [nisi potius προαγ. est] leno, parasius, conciliator. προσαγωγεῖ τέτῳ χρώμενος τῶν λημμάτων, *er hielt sich ihn zu einem Wind/spiele, das ihm die Sporteln aufjagen und zuschleppen muste* 750. 21.

προσαγωγὴ lenocinium v. προαγ.

προσαιρεῖσθαι insuper, praeterea adsciscere, deligere. προσαιροῦνται [scil. διαιτητὴν] κοινὸν αὐτοῖς 1360. 10.

προσαναγκάζειν idem, quod simplex, aut, insuper adhuc cogere. ὃ γὰρ ἐκπιεῖν γε με αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει 1276. 25.

προσαναιρεῖν] προσαναιρεῖσιν ὑμῖν dii, praeter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant 532. 6.

προσαναλαμβάνειν praeter illa onera, quae iam in naue tua habeas, adhuc alia noua suscipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910. 19.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας ὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν 460. 2. πρὸς τοῖς αὐτῷ καὶ τὰ τῶν ἄλλων 1025. 20.

προσαπειλεῖν 544. 26.

προσαποδιδόναι 1036. 13.

προσ-

Digitized by Google

προσαπολύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαιότερον, ἢ προσαπολύοιντο 1313. 4.

προσαποσφερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαποσφερήθην 536. 14.

προσαποτίνειν 1036. 17.

προσαποφέρειν] προσαπηνέχθη μὲ τὄνομα ἐν τριττοῖς δήμοις 1208. pen.

προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν 1417. 4.

προσαρτᾶν] ἐδὲν λῆμμα ἐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσηρτημένον 60. 4.

προσατιμεῖν 834. vlt. 842. 16. 981. 1.

προσαφαιρεῖσθαι 467. vlt. 659. 6.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν, accedere, adoriri, aut admouere copias et tormenta 104. 10. τὲς κατηράτες τέτες ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων in me instigantibus atque immittentibus 322. 2.

προσβλέπειν] τὰ φανὲς ἀξίωμα καὶ τὸν ἄρειον πάγον προσβλέπετε 1485. 7. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini.

προσβοηθεῖν 1377. 10. 1378. 26. 1379. 7.

προσβολὴ insultus hostilis in oppidum, oppugnatio, vel obsidio 360. 10.

προσγίνεσθαι accedere. ψήφισμα ἐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως 32. 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε 502. 8. τῇ ἐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην 841. 15. προσγένοιτο τέτῳ ἐξεσία ὁπόσα βέλοιτο κατηγορῆσαι 1302. 17.

προσγράφειν ad iam scripta clausulas quasdam nouas adscribere. ὥσπερ καὶ τέτῳ προσγεγραμμένῳ 217. 24. τὸν δημόσιον [scribam puta] παρεῖναι προσέγραψε 156. 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας 629. 1. §26. 24. 883. 6. 1095. vlt. εἰ ἐάσαι τ' ἂν ἐμὲ, ἐναντίον ὑμῶν προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμ-

Digitized by Google

γραμματεῖον 1115. 7. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βέλτιον ἢ ἀπαλεῖψαι, ῥᾴδιον ἦ 1132. 14. In medio. μὴ προσγραψάμενον τὴν αὐτὴν φυλακὴν 615. 24.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς. was noch dran fehlte 1355. 11. προσδεηθεὶς ἀργυρίου egens aeris 1186. 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur. vt prius sit, cum deest summae iam paratae et praesenti nonnihil ad complementum; posterius, cum prorsus nihil est in parato. ἐδένος ἡμῖν προσδεῖ πόρου. εἰ δὲ μή, προσδεῖ. so brauchen wir noch etwas darzu, nehmlich zu dem schon vorhandenen Vorrathe. μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τὸ πόρου. oder vielmehr, dass ich recht sage, es ist von Vorrathe ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem 14. 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες 1307. 22. προσεδέξαντο ciuitate puta, et in album ciuium retulerunt 1317. 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας 1433. pen

προσδιανέμειν. προσδιανέμεσθαι 393. 26. iterum inter se diuidere.

προσδικάζειν — ζεσθαι 976. 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε ἃ προσδιορίζων 414. 17. 496. 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468. 13.

προσδοκεῖν] ὡς ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι praeterea in opinionem, seu famam scaeuitatis, deuenit, vel incurrit 617. 7. 757. 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας ἣν ἔχει τὴν αὐτὴν 319. 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασήσετε ἑκάστοις 1464. 24. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει 1478. vlt.

προσ-

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐςὶ προσδόκιμος. aduentus eius magnis cum copiis exspectatur 69. 22.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. praeterea quoque se praedem ferre mulctae reo irrogandae 879. 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει 14. 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313. 11. οἱ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, obseruantes te, ne auffugeres 914. 28.

προσείκειν, vnde προσεοικέναι, quod idem est atque simplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι huiusmodi vitiis obnoxius esse videtur 505. 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις 17. 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι accedere ad iam praesentia, τἄλλα δὲ ὑπάρχειν. iam praesto esse 32. 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα 318. 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. κακὰ, vel ὀνείδη πράως] νουθετούμενοι 1453. 25. καὶ οὐδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. *er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen* 571. 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσὸν et excessum 949. 8.

προσειπεῖν] ὦ τὶ ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς ἂν προσείποι 232. 20.

προσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κἀμὲ 555. 2.

προσεκχλευάζειν 704. 24.

προσενεχυράζειν 610. 17. *auf eines Person, oder Sachen Arrest legen.*

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι 518. 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω 1295. 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι 375. 12.

προσεξεργάζεσθαι 549. 19. 550. 16.

Digitized by Google

προσεξετάζειν 586. 23. 722. 23.

προσεπικεῖσθαι] προσεπίκεινται vrget, inſtat, ἡ πόλις αἰξῆσα εἰσφέρειν 834. 19.

προσεπισφραγίζεσθαι] προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι 1487. 3.

προσεπιτροπεύειν 833. 18.

προσέρχεσθαι] ἐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas ſuas deferendi 229. 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι 312. vlt. προσελήλυθεν ἕτω πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα. ita ſe geſſit erga vos 614. vlt. προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον 891. 2. ἕτος ὑμῖν ἐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν ad forum et actiones cauſarum non acceſſit 783. 2.

προσευποιεῖν. verſchaffen, fournir. praeſtare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευποιηκὼς Phormio 962. 3. ἕτος ἔσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσευποιεῖσθαι. daſs das Geld ausfündig gemacht, herbey geſchafft werde 731. 3.

προσέχειν animum attendere. τῷ πολέμῳ 10. 25. εἴ τις ὑμῶν προσέξει τὸν νῶν. ſi vultis quemquam ad eos attendere 21. 26. προσέχουσιν ἅπαντες, ἐχ οἷς εἴπομέν πο τε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132. 9. 2) nauem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον 1285. 25. 3) praeter alia, quae iam habeas, inſuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις 877. 26.

προσηγορίαι] ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellationes 71. vlt. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐσὶν ὠδεὶς 630. 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρελθόντων προσηγορίας ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πράξεσι τίθενται 1487. 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν 1487. 12. καὶ τέτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες nominibus venientes vltra haec quoque nomina excedentibus, vel aſcendentibus 1390. 26.

προσ-

Digitized by Google

προσήκειν] προσήκων σοι οὐδαμόθεν ἐστὶν ἔλεος, οὐδὲ καθ' ἓν 577. 27. τούτοις δ' οὐδοτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. *der Schiffbruch geht si gar nicht an* 934. 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur 1069. 17. construitur cum Genitiuo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἁγνίου 1056. 14.

προσηκόντως 701. 7.

προσηλοῦν, *vernageln.* clauis ferreis obditis occludere 520. 19. vel, quasi clauis cruci tabulaeue affigere. *annageln* 549. 1.

προσθήκη] ἐν προσθήκης μέρει 22. 4, 37. 4. 154. 18. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει 175. 17. προσθῆκαι δύο πᾶσιν εἰσὶ πράγμασι, καὶ λόγοις, *iedes Ding, ieder Satz hat seine doppelte Seite*, ἥ τε τοῦ δικαίου, καὶ ἡ τοῦ ἀδίκου 645. 3. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 20. non meram rem in se, sed vna quoque dignitatem hominis, velut accessionem rei assitam, (*einen Nebenumstand*) spectans. ἡ εὐταξία τῇ προσθήκῃ τῶν νόμων ope legum accessoria, auxilio aduentitio, τῶν αἰσχρῶν περίεστι 777. 1.

προσιέναι cum leni, adire, accedere. τοιούτου κακοῦ προσιόντος 126. 25. οὔκουν προσῄει πρὸς ταῦθ' ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406. 19. προσῇμεν pro προσῄειμεν 932. 25. Etiam Hermogenes (p. 276. 2) προσῇμεν exhibet in loco Demosthenico, p. 346. 16. vbi vulgata dat προσῄειμεν. προσιόντι [scil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαψήφισιν, vel πρὸς τοὺς πρυτάνεις] τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον 1375. 18. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν 1397. 8. 2) redire, de vectigalibus vndeunde prouenientibus. ἦν ὅτε οὐ προσῄει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν 141. 8. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῄει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου 1359. 14.

προσιέναι cum aspero. προσιέσθαι admittere τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν 124. 5.

προσίσασθαι molestus, odiosus esse. ἄνευ δὲ ταύτης, [sine voluntate et assensu auditorum] κἂν ὑπερβάλῃ τις τῷ λέγειν καλῶς, προσέσῃ τοῖς ἀκούουσιν taedium creat, odio et offensioni est 1393. 16.

προσκαθίζειν. προσκαθέζεσθαι. προσκαθῆσθαι] προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. assidebit, perseuerabit in oppugnatione vrbis, et exspectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palaestrico, fessa succubuerit 14. 15. τὴν δὲ, προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας, ἠλευθέρωσε 193. 6. προσκαθήμενος 676. 4.

προσκαλεῖν] προσκαλέσαντι τὸς χορευτὰς σκοπεῖν 532. 18. et 24. In medio. μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι 534. 1. προσκαλεῖσθαι diem dicere, citare ad iudicium 277. 14. et alibi saepissime locorum. τίνα σπεύδην ποιεῖσθε προσκαλέσασθαι ad partes vestras pertrahere βελόμενοι θετταλὲς καὶ θηβαίους 283. 14. προσκαλῶμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν [non intelligo] 850. 14. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν 911. 14. λεπτοταξίου προσεκλήθη 999. 12. ξενίας προσκαλεῖσθαι ob peregrinitatem ad iudicem citari, accusari, quod ciuem, qui minus sit, se gerat 999. 17. τραύματος εἰς ἄρειον πάγον με προσεκαλέσατο 1018. 9. 1331. 7. τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τὸ ἐπιδεδικασμένα καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι, id est ποιεῖσθαι τὴν πρόσκλησιν 1052. 14. eum in ius citare, qui, sententiae vi secundum se dictae, in possessionem hereditatis immigrarit. Conf. p. 1054. 25. προσεκαλέσατο Μακάρεατον τὸ κλήρε εἰς διαδικασίαν 1054. 16. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας e domo sua arcessitus. ἐ γὰρ ἦν φανερὸς. nam in foro nullus comparebat 1190. 4. πολλὰς, προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, καθυφῆκε 1333. 2. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτος cum eum citasset

Digitized by Google

taſſet, die quinto ante diem iudicio agendo dictam 1076. 20.

προσκαρτερεῖν] θεραπαίνας τὰς Νεαίρας τότε προσκαρτερούσας 1386. 6.

προσκαταβλήματα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. contributiones, velut in ſupplementum, acceſſoriae ad aeris ſummas, e vectigalibus redeuntes 731. 5. et 10. *Nachſteuern.*

προσκαταγινώσκειν addicere, *zuſprechen.* ζητῆσαι διαιτητήν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται 1281. 3.

προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365. 25. προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θευδοσίαν 467. 9. ἐπειδὴ δ' ὁρῶ προσκατασκευαζόμενόν τι τοιοῦτον 683. 23.

προσκεῖσθαι vrgere, inſtare flagitando. *einem zuſetzen, in ihn dringen, ihn treiben.* ἐνταῦθ' ἤδη προσεκείμεθα ἀπαιτοῦντες 933. 1.

προσκερδαίνειν] προσκεκερδάγκασι non modo nil perdiderunt, ſed praeterea quoque non parum lucrati ſunt 1292. 6.

προσκεφάλαια citat e Demoſth. Iulius Pollux VI. 9.

ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ κατὰ τὸν νόμον 1054. 21. ἡ πρὸς ἐστὶ παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. poſſeſſor, qui actu eſt, hereditatis, de ea poſtulatur 1054. 25.

προσκοινωνεῖν] προσκοινωνήσας [niſi potius προσκοινώσας leg. eſt] τούτῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 918. 1.

προσκομίζειν] ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277. 12.

προσκρούειν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ πρόσκρουσιν, simultates exercere 63. 21. ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρουσον 405. 7. ὅτι τῷ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε 534. 14. προσκέκρουκεν ἐμοὶ me offendit 581. 2.

Digitized by Google

προσέκρεσσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι 701. 24.

πρόσκρεσμα] ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ προσκρέσματ ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη 1257. 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε 409. 9.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον 442. 19. προσκυνεῖν τὰς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, ἐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κράτιστόν ἐστι 549. 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentauit 884. 26.

προσλαμβάνειν insuper accipere. ἀδένος ἀδὲν ζημιωμένε τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων 141. 18. ἐπὶ τούτοις ἔτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus 386. vlt. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαβόντες 834. 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν 887. 10. 2) adscisсere, assumere, zu sich nehmen, vt homo cibos, planta succos humo imbibit, vnde crescit, solidescit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν 1483. pen. hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adiungere, vt si globus niuis de monte decurrens, per viam moles niuium alias ex aliis adscisсens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἑκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, ἕως ηὐξήθη 20. 7. τὰς κρατεμένας τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων 145. 1. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντες τινὰς τῶν πολιτῶν 194. 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον 1052. 9. προσειληφότες τὸ Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. praesertim nouum nacti fulcrum speciosi praetextus 415. 17.

προσ-

προσμαρτυρεῖν 1105. 2. 1107. 12.

προσμισεῖν τὰς κοινὰς παῖδας 1001. 16. 1017. 14 praeter odium, quo vir et vxor sese mutuo prosequuntur, vna quoque liberos communes odisse.

προσμισθῶν] ἐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. *es wird sich nicht weisen, dass er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinsen ausgethan gehabt habe* 948. 12. χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος cum mercede conduxisset, *in Sold genommen hatte* 663. pen.

προσνέμεσθ] οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε 26. 25. 172. 5. illis adhaeretis, illis accensemini, vt vilis et contemptus numerus, non capita estis, sed cauda. ὀκτακοσίοις αὐτοῖς προσνείμαντας 182. 14. προσνέμοντες ἑαυτὸς τούτῳ 783. 15. ὅπερ τὸ δίκαιον ἦν τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτὸς 1392. 12. ταῖς τοῦ δήμου προσιούσαις προσένειμεν ἑαυτόν. se dicauit, consecrauit 1475. 1.

πρόσοδος aditus 1) ad fana deorum, supplicatio. τῷ θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι 254. 16. 2) ad magistratus. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλὴν impetrare SCtum (efficere, vt sibi scribatur SCtum) quo facultas detur ad senatum adeundi cum eoque agendi 715. 25. 3) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παρασχέσθαι 71. 13. ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι 251. 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πράγμασι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι 386. 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον 816. 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον 819. 5. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa 1475. 2.

Digitized by Google

προσόμοιος idem quod simplex. εἰ μὴ τύχῃ προσόμοιος ὢν τούτῳ. scil. quoad improbitatem 593. 13.

προσομοιῶν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιῶν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effecisse, vt similis videretur 1398. 24.

προσομολογεῖν, idem quod simplex. condicere, idem affirmare, quod alter. item, spondere, recipere facturum ex condicto. ἃ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα 826. pen. 827. 10. 850. 20. 871. 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν. assensus est, probauit 1169. 6. praeter superiora, etiam hoc fassus est 1172. 15. ὠληθῆ πάντ' εἶναι προσωμολόγει 1179. 16. ἕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο 1284. 17.

προσομολογία 1007. 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων 877. 7. et 20. praeter illos superius dictos ὅρους, curauit a magistratu domui quoque alios ὅρους apponi, vt oppigneratae pro viginti minis.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμιούμεθα 52. pen. πρὸς ἃς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτοις μὴ προσορμίζε 795. 14.

προσυρεῖν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκεδάννυον [scil. ἡμῶν] καὶ προσεύρευν. [scil. ἡμῖν.]

προσοφείλειν idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327. vlt. 2) insuper debere. ὡς ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650. 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. praeterea quoque nos vt sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelae nostrae a se gestae 825. 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε 37. 7.

προσόφλειν αἰσχύνην 58. 10. debere, mereri, culpa sua sibi conscisse. verbühren, verwirken. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939. 27.

προσ-

Digitized by Google

προσόφλων δὲ ἐπωβελίαν καὶ ἐδὲ λόγε τυχεῖν ἀξιωθεὶς 1103. 15. 1327. 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam aufferre ignominiam 93. 3.

προσπαραγράφειν ad aliquid adſcribere 997. 6. et 9. 1237. 5. vbi videtur ſignificare, ad annotationem ſecundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adiungere, adſcribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν 94. 20. ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φ. προσπαρασκευάζεται 445. vlt. non ſolummodo veſtrae expectationi non ſatisfacit, ſed etiam inſuper comparat et machinatur arces et portus, vnde in veſtros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπων 393. 18. δεομένων τούτων καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα ὁ προσπεμπόντων [cil. ἐμοὶ] allegantibus ad me, intercedendi ergo 1152. 12.

προσπεριβάλλειν] ἐκ οἷός τ' ἐστιν, ἔχων ἃ κατέσραπται, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεί τι προσπεριβάλλεται. praeter vetuſtas opes alias adhuc quaerit nouas, quas ſibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. er friſst ſich immer mehr und mehr an 42. vlt.

προσπεριγίγνεσθαι] ἐ μόνον ἱκανὸν εἶτεν ὑμῖν ἀπέσκιλεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥσε πεντεκαίδεκα ἀργυρίε τάλαντα προσπεριγενέσθαι. überſchoſſen, nach Abzuge der Unkoſten übrig blieben in Caſſe 467. 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριειλῆφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον 714. 23. προσπεριειλήφει τὰς νόμας ἂν 726. vlt. προσπεριειλῆφε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια 765. 2.

προσπεριποιεῖν. erübrigen. in den Schatz legen. zurücklegen, erſparen 832. 24.

προσπίπτει τῷ φανερατάτῳ adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτὸν 1259. 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω 1302. 6.

Digitized by Google

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ 646. 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et praedicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles 1393. 15. In Medio, simulare, comminisci, fingere. μὴ τέτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὸς δ' εἶναι [scil. ἐχθρὸς] προσποιῇ 269. 9. προσποιεμενος σφόδρα ἑκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν 846. 16. προσεποιῶντο καὶ ἔφασαν εἶναι 925. 11.

προσποίητος fictus, simulatus. προσποίητος τευταὶ ἔχθρας 1334. vlt.

προσπολεμεῖν φοβερὸς 24. 12.

προσπορίζειν] προσπορίζει τοὶ πλοιὰ αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τᾶ πολέμω praeter ea stipendia, quae miles a rep. fert, ipse sibi iure belli reliqua acquiret 48. 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τέτοις, ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑπερίζειν 104. pen.

πρόσχημα] τῷ προσχήματι ἔνοχος 630. 8.

προσσυνισάνειν] προσσυνέσησεν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία insuper quoque commendauit 1411. 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν [τὰς φυγάδας] 216. 11. πρ. τᾶτο κοινὸν ἀπεδείχθη 774. 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπασι τοῖς προσήκεσι 1070. pen., ὥσπερ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι 1295. 6. ἃ γὰρ ἔχω τᾶτ' πρόσταγμα πραότερον 1485. 9.

πρόσακτος λειτεργία functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diuersa ab illis encycliis, iam dudum ante statis et coordinatis, nemini ignotis, quae non imperabantur 256. 10.

προσασία] ἔπεστα προσασίαι πολλαὶ καὶ παντοχόθεν γίγνονται, καὶ τᾶ πρωτεύειν ἀντιποιεῖνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ἔνιοι. Lectio haec bene si habet, significabit προσασία factio, globus. (v. sub προΐστασθαι) possit tamen fieri, vt leg. sit ἔπεστ' ἀποστασίαι π. *tum defectiones multae.* verumtamen p. 872. 6. quoque προσα-

Digitized by Google

πρόσασις Noſtro eſt colluſio, *Beeinträchtigung*, cum duo pluresue inter ſe coëunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes cauſam iniquam aduerſus aequam tueri et obtinere. τοῦτ' ἐχ ὁμολογυμένη πρόσασις; *iſt das nicht eine offenbare, unleugbare, eingeſtandene Beeinträchtigung?*

προσατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat 531. 8.

προσάτης] προσάται μὲν ὑμεῖς τῶν ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προσάται δὲ τριάκοντας ἑνὸς δέοντας λακεδαιμόνιοι 116. 20. 117. 13. ἐὰν ὑπολιφθῆτε κοινοὶ προσάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι 199. 21. προσάτης τῆς πρὸς θεὸς ἐπιμελείας 618. 8. 758. 19. πρ. patronus inquilinorum 788. 5.

προσάττειν] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἃ ἂν προσάξητε ὑμεῖς 1207. 5. προσαχθέν μοι ὑπὸ τῦ δήμυ. cum a plebe mihi fuiſſet imperatum 1210. 5. νομιστέον, ἐχ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προσάττη, τῦτον ὀ θῶς λέγειν 1419. 8. περὶ ὧν γε προσετάξατε [münd lich] εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ διαῤῥήδην ἐψηφίσασθε [ſcripto decreto praecepiſtis] ποιῆσαι 342. pen. ἐν ᾧ ἂν αὐτοὶ λάβητε ſub poteſtate veſtra, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τύτυ προσάττετε huius puniendi negotium illis [diis] iam nunc ne demandate; delegate, amplius 363. 26.

προσιθέναι] ὅποι τις ἂν προσθῇ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ 22. 10. ἀφ' ἧς κερδανῶ μὲν ἐδὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδώσω. cum addita dote 402. 5. τὰς παῤ ἡμῶν ἀπελαυνομένυς προσδεχόμενος καὶ χρήματα προσδήσων [ſcil. αὐτοῖς, inſuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quaſi pro προσδώσων, aut προησόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος 307. 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίεν ταύτην προσθέντα 384. 23. τὸ περιὸν — προσίθημι αὐτοῖς 825. 1. ἀποδὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε 1212. 19. πάνθ' ὅσα ἐγὼ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ

ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν et insuper dicto coram vobis iureiurando 1270. 9. χρήματ' αὐτῷ προσθέντες ἕτοι τῷ γένους μετεδίδοσαν 1306. 12. λαβὼν ταὐργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐρασῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτὸς 1355. 16. In Medio, se adiungere partibus alicuius. ὁποτέροις προσθοιτο, τούτους ἐπολέει κρατεῖν τῶν ἑτέρων 154. 1. ὅσα μὲν ἐκ-σίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φερεὰς εἰσαγηχότας εἰς αὐτὰ 238. pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασαὶ προσθήσεσθε 1060. 18. 1243. 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ 1243. 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὑρησοίητε 1320. 16.

προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ aes aerario vt debitum adiudicare. *der Caſſe, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen* 528. 13. et 18. πρ. τὰς βλάβας condemnare aliquem non solummodo causae victae, sed etiam insuper ad damna morae actori reluenda impensasque forenses 571. vlt. velut accessionem a legibus statutae poenam adiungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προσιμηθῇ δεσμῆ 712. 20. quamquam saepe pro simplici τιμᾶν taxare, *ſchätzen, einer Strafe wehrt erkennen*, accipi potest. ἐάν τις αἰλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτῳ, προσιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732. 19. προσιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ 736. 16. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προσιμηθῆναι. mulctam irrogari 1152. 16. ἐὰν προσιμήσαι ἡ ἡλιαία. προσιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, vt iudices, super poenam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent 733. 8.

προσίμημα mulcta quaecunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προσιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων 700. 16.

προσέχειν] προσδραμεῖνται [leges puta] καὶ παρέσονται βοηθοῦντες 586. 4

προσεί-

προσρίβειν. προσρίβεσθαι affricare. προσετρίψατο πλέτε τινὰ δόξαν τοῖς κεκτημένοις 617. 4. 757. 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προσρψάμενος — 786. 6.

προσυγχάνειν] ὁ προσυχῶν ἀεὶ τιμωρείσθω 799. 5.

προσυβρίζει τὰς νόμας praeter illum, quem laedit, vna legibus quoque insultat 524. 24. 1269. 23. 1270. 22.

προσυπάρχειν idem quod simplex. ἐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοὶ 549. 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos praestare, *auch mit für die Zufälle stehn*] ἔν τι τῶν ἀδυνάτων 1436. 7.

πρόσφατος κρίνεται ad iudicium vocatur delicto adhuc recente 551. 15. νεώλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτῷ τεταραχευμένῳ 788. 22.

προσφέρειν in Actiuo. afferre, allegare, recitare, vt verba legis, aut ad eam prouocare. πρ. ἔτε νόμον, ἔτε ψήφισμα 937. 16. πρ. τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τὰς νόμας ὀμωμοκόσι δικάσειν 1333. 27. 2) proponere, vt λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος ἑτοῖ 1168. 22. 3) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen*, *abtragen*, *entrichten*, *abwerfen*. κλινοποιὸς [seruos, vel operas, *Geſellen*] οἱ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnſtes*] αὐτῷ προσέφερον. [*des Jahres*] 816. 11. αὐτὸς δὲ τὰς ἀνθρώπας ἠφάνικεν, εἰ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἑκάστῃ τῇ ἐνιαυτῇ προσέφερον 839. 16. In Medio. ſeſe gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen*, *ſich gegen ihn betragen*, *anſtellen*. ἐπειδή τισιν ἐ μετρίως ἐδόκεν προσφέρεσθαι 117. 1. τῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτὸς ἀγαθὰ εἰργασμένοις 688. vlt. 1419. 23. ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι 1446. 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε 1482. 10. item cum πρὸς, ἄρισα καὶ ἀσφαλέσατα προσοισόμεθα πρὸς τὰς ἀμφι-

Digitized by Google

ἀμφισβητῆντας 1173. 14. ἢ πρὸς τὲς ἄλλες εὐσθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίας 1428. pen. 2) praestare, exhibere. πυνθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν 284. 1.

προσφθέγγεσθαι] ἐκ ἐνεγ δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον pronuntiandum est 977. 26.

προσφοιτᾶν] ἐδὲ προσεφοίτα πρὸς τέτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κερείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων 786. 8.

πρόσφορος conueniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρεσαι καὶ ἐπισκοπέμενοι 1364. 11.

πρόσχημα praetextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης 58. 16. 2) species, forma exterior, praesertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίε τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288. 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τενὸς ἔσα 1359. 2.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τέτες 171. vlt.

πρόσχωρος accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον ἐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον 417. 9. ταρχαῖα ἐνταῦθα συνήθεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀσυγετόνων 632. 25. 1073. 25. 1074. 6.

προσωνεῖσθαι idem quod simplex 823. 18.

προσωπεῖον larua, dant alii, vbi meliores πρόσωπον exhibent, quod v.

πρόσωπον vultus, os. ἐ γὰρ ὅμοιόν ἐςιν, ὦ ἄνδρες δικαςαί, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ δικαιτητῇ 913. 4. τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεςάτε ὄντος τε προσώπε, τέτε δὲ αὐτῆ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεςάτων] 1405. 5. 2) larua histrionica. ἄνευ τε προσώπε κωμάζει 433. 22.

προτείνειν protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332. 9. πρεσβεύειν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ' ἐκεῖ πρότεινας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum

dum largitiones] καὶ ὑποσχὼν subiectamque cum tenuisses eius manui, qui dona sua tuae ingereret 421. 18. ἐξαπατώντων τι τῶν λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων offerentibus πίστιν, ἥντινα βέλησθε λαμβάνειν. vbi sic est construendum προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βέλησθε λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius iurisiurandi — 659. 9. In medio. φιλίαν προτενεῖται. offeret. er wird euch seine Freundschaft anbieten 179. 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν δεδωκότες ὦσι τὰς εὐθύνας, τὴν αἰσχρολογίαν ὁρῶ προτεινομένας 341. 14. 1456. 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε 553. 10. pridie eius diei, quo ista dixit.

πορτερεῖν] ἐὰν προτερήσητε ihr werdet nichts dabey gewinnen, oder, vor mir zum voraus haben, ἔξω τῶ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες 239. 9.

προτιθέναι in medio ponere, vt e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item poenas, quas leges criminosis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν 33. 18. εἰ περὶ καινῆς τινος πρεσβείας προτίθετο λέγειν 40. 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ἐὰν εἰς περὶ τούτου προτίθηται ἀδαμοῦ βουλὴν 292. 13. ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἡ πόλις πρωτίθει σκοπεῖν 317. 6. ὃ προτεθέντος ἀδενὸς, [scil. ῥήματος, aut διαβολῆς, aut tale quid] περὶ τούτων, ἀδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametsi nulla esset iniecta eius rei mentio, neque in senatu, neque in concione 715. 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνειν, ἐν αἷς ἡμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, ἃ πονηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε 772. 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις — 918. 4. In medio. τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βέλησθε. vita defunctum, domi suae, vt quisque volet, proponendum spectaculo curato 1071. 1. seinen Todten so

wie

wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von ſeinen Leuten binnen ſeines Hauſes zur Schaue hinlegen laſſen.

προτιμᾶν] *ὧν ἐδὲν προτιμῶ*, quae tanti non facio 80. 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τῦ τὰ δέοντος ποιεῖν ὁρμήν 309. 3.

προϋπάρχειν] *πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται* 12. 16. *ἃ κατήσχυνας ἐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ* eorum, quae ſuperiori tua vita ſeu egiſſes, ſeu toleraſſes 314. 9. *τῶν προϋπηργμένων ἐπῄνει.* ob priſtina eius de ſe bene merita laudabat 1191. 26.

πρᾶπτος [pro *πρόοπτος*] conſpicuus, apertus, manifeſtus. *εἰς πρᾶπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν* 32. 7. *εἰς πρ. θάνατον δόντα ἀναλῶσαι.* [id eſt *ὥστε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι.* 1397. 19.

πρεσγιαῖος, quod extra vſum eſt. vnde comparatiuus *πρεσγιαίτερος. ἀλλ' ἕτεραί ἐσιν ἑκάστῳ πρεσγιαίτεραι* 412. 7.

πρᾶγος] *μηδὲν εἶναι πρᾶγος περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν* nil prodeſſe 57. 4. 1409. 9. *τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν ἐδὲν ἐσι πρᾶγος τἀληθῆ λέγειν* 1468. 8.

προφαίνειν de oraculo indicante facienda 532. 3.

προφασίζεσθαι] *πρσφασίζετο ἀεί τι καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο* 1173. 2.

πρόφασις modo eſt cauſa vera, modo ſpecioſa, praetenſa, praetextus vanus. modo occaſio, *die Veranlaſſung wozu.* ſaepe tam dubie vſurpatur, vt vim eius definire difficile ſit. *ἡ πρώτη πρόφασις der erſte beſte Vorwand, oder Veranlaſſung, καὶ μικρὸν πτάισμα πάντα ἀνεχαίτισε* 20. 26. *ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις* corruptioni praetexebatur largitio hoſpitalis. *τὰς προφάσεις ἀφελεῖν. die Ausflüchte, Ausreden* 26. 2. *τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βελομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει* 140. 23. *πρόφασιν τῆς παρασκευῆς* [ad bellum puta]

Digitized by Google

ta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε 192. 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο 279. 21. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ 373. 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν 526. 15. ἀφαιρῇ τὴν πρὸ μεθ' ἧς ἢ καλόν ἐστιν ἔκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρὸν 635. 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν 1420. 15. ἐπὶ τῇ τῆ δήμῳ προφάσει 502. 21. πολλά ἐστιν, ἃ προσάττει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι, καὶ εὐδαίμων πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cuius obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν 1067. 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlassungen*, inuitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung*] ὅπως μὴ μείζως γίγνωνται προεῖδοντο 1262. 17.

προφέρειν exprobrare, *vorrücken*. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγεμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 10. προφέρειν τέννομα τῦτο ὡς ὄνειδος 576. 13. ἐπάξω τὰς ἰδίας συμφορὰς πρ. 612. 14. δυσχίαν 1486. 2. epistola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν facere sibi copias προχείρες, ad manum quali paratas 45. 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν 85. 7.

πρόχειρος in promtu. προχειρότατον proximum 700. 10.

προχειροτονεῖν] προχειροτόνησεν ὁ δῆμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs sciuit earum primam esse, quae in ista concione agitarentur 703. 18.

πρωΐλης] ἐξώλεις καὶ πρωΐλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε 332. 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ πρωΐλης 395. 7.

Digitized by Google

πρυτανεία. spatium menstruum ferme, quo tribus quaedam, per prytanas e numero suo delectos, in senatu quingentorum praesidebat. ἐπὶ τῆς πανδιονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quae tribus prima est inter sortientes, seu penes quam praerogatiua tum fuit] ἑνδεκάτη τῆς πρυτανείας. die vndecimo, ex quo illa tribus sedere coepit 708. 22. 712. 18. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς pensiones vectigalis καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν vnaquaque tribu de prytaneatu decedente, vel defuncta 1353. 23. ὑπὸ τῆ γραμματέως τῆ κατὰ πρυτανείαν. ergo vnaquaeque prytanea, seu tribus praesidens, suum sibi scribam proprium habebat 720. 22.

πρυτανεῖον curia, domus, in qua prytanes considebant res gerentes. ὅτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι. καίτοι τοῦτ', ἀφ' ἧ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φήσει παθὼν οὐδένας πρέσβεις 350. 24. ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα ad epulas archontum 414. 9. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210. 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον vbi causae caedium agebantur a rebus inanimis datarum 645. 15. 2) in plurali τὰ πρυτανεῖα sportulae, mercedulae iudicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendae. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τῷ αὐτῷ μέρει 1074. pen. πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμάς] 1158. 22.

πρυτανεύειν administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα 58. 18. πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου gubernati, ducti, acti ab eo 126. 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας. auctor atque moderator horum consiliorum 191. 15.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι 400. 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ. e praetidum et reliqui senatus

Digitized by Google

ſenatus ſententia 238. 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας 266. 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε 284. pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [adſeſſores in ſuffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους 542. 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ etc. 706. 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας 708. 25. τοὺς πρυτάνεις προγεράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας 1151. pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καθίσαντας ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ 1375. 17.

πρῴην] τὸν πρῴην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα 1093. 3.

πρωρεύς 884. 5.

πρωτεῖον] τὸ πρ. εἶχε 151. 8. τὴν τῶ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam ſpectare, vt principatum obtineat resp. 331. 24. In plurali. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα 297. 26.

πρωτεύειν] πᾶ τέτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν τῷ δήμῳ 436. 15. πρωτεύειν ἐν ἅπασι κράτιστον 1416. 25.

πρῶτος] ἐνὶ τῷ πρώτῳ ἐξοπηδήσαμεν 11. 20. ἐν οἷς ἑβδομῇ σὺ Φανίππου γενόμενος, ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος 328. 25. ἔτος ὁ πρῶτος ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον 344. 4. πρῶτον κεκρίσθαι καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν πολὺ μείζων τιμὴ τῆς χαλκῆς εἰκόνος 686. 15. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βουλευρώτατος γεγένηται 1263. 25. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης. ſubaudi τότε πρυτανευούσης Φυλῆς. quae tribus iſto anno prima erat in prytanearum numero, ſeu ſucceſſione. prima praeſidebat 708. 22. In neutro, πρῶτον, aduerbialiter, idem atque τὴν ἀρχήν, prorſus, vnquam, vel ſemel tantummodo, omnino 1122. 21.

πταίειν] εἰ δέ τι πταίσειε 23. vlt. εἰ δὲ πταίσει τι, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155. 25. ταῦτ', ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε 321 8.

πτᾶισμα] μικρὸν πτ. πάντα ἀνεχαίτισε 20. 27. τὸ τυχὸν πτᾶισμα πάντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154. 11. κἂν τι γένηται πτᾶισμα, ἄφυκτον ἔσαι 1479. 3.

πτέρνη] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε 86. 2.

πτέρυξ] κροτεῖν αὐτὸν ἠξίουν τοῖς ἀγκῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, ταῖς πλευραῖς 1259. 21.

πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλάσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι 36. 20. 106. 5. pro conuicio habebatur. τὸν μὲν καθάρματα [*Canaillen*) τὸν δὲ πτωχὸν, τὸν δ' ἀδέν (*Tropfe, Pinfel*) ὑπολαμβάνων εἶναι 574. 19. 578. 19. ἕς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχὸς ἀποκαλεῖ 582. 11.

πυγμὴ pugilatus. τὸν τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκοῦντας πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408. 16.

πύθια] εἰς τὰ πύθια θεωρὸς πέμψαι 380. 20. τὰ πύθια θεῖναι δι' ἑαυτῷ 62. 24. ὅτ' ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ 1356. 6.

πύθιος] τὸν Ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27.

πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάσαντες denſis ſertorum operculis in capita impoſitis 531. 6.

πυκνῶς. πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται crebrius, frequentius 1035. 14.

πυκτεύειν] ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ἕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ 51. 24.

πυλαγόρας ἅτος προβληθεὶς 277. 1. πυλαγόραι cum τοῖς συνέδροις τῶν ἀμφικτυόνων commemorantur 278. 19. et 22. et vlt.

Digitized by Google

πυλαγορεῖν munere, vel honore Pylagorae fungi. τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἐπυλαγόρησεν ὅτος 279. 15.

πυλαία conuentus Amphictyonum, et confessus eorum, atque agitatio consiliorum de rebus ad salutem et decus vniuersae Graeciae pertinentibus. τῆς πυλαίας ἐπεθύμουν ius appetebant in illo conuentu considendi 62. pen. τὸν τὴν πυλαίαν ἀποδόντα Philippum puta Thessalis 71. 12. binae annuae erant Pylaeae, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς πυλαίας 278. 18. et pen.

πύλη] σκότε πύλας 315. 22. ὅτε τῶν ἔξω Πυλῶν ἑλλήνων, ὅτε τῶν εἴσω 327. 6.

πυλὶς] περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1145. pen.

πὺξ παίει τὸ σόμα pugno ingesto 1150. 24. παίει με πὺξ καὶ ἀρπάζει μέσον 1252. 8.

πῦρ] ἀξιοπιστότερος τῶ κατὰ τῶν παίδων ὀμνύντος καὶ διὰ τοῦ πυρὸς 1269. 19. forsitan qui apud aram stans iurat, tenens manum extentam super ardente foco.

πύργος aedicula eminentior (*ein Hintergebäude mit einem über das Vördergebäude hervorragenden Gibel oder Altane*) vbi muliebre genus versabatur. αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι, ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, ὅπερ διαιτῶνται 1156. 10. κλείσαι τὸν πύργον ibid. 12.

πυρετὸς] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἐλλιπάματα 1260. 20.

πυροὶ grana, annonariae species 386. 4.

πυροπωλεῖν dardanariam exercere, *mit Getrayde handeln* 376. 1.

πωλεῖν] τὰ οἴκοι rempubl. πωλοῦντες 80. vlt. τοὺς πλέοντας 159. vlt. 160. 6. τἄλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πωλεῖν 241. 9. ὃς παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο 382. 11. 437. 20. ἠλίκον ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα 384. pen. ζυγὸς μονωνὺ καὶ σαθμὸς ἔχων ἅπαντα ἐπώλει 784. 9.

Digitized by Google

1333. 8. μοι ονὲχ ὑπὸ κήρυκος πωλῶσι τὰ κοινὰ 1234. 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογῶμεν 1308. 5. εἰ δὲ πλέσιοι ἦμεν, ἐκ ἂν ταινίας ἐπωλῶμεν 1309. 21. π. τὰς γραφὰς, actiones maiestatis e. c. aut perduellionis, quas huic illiue te minatus sis intentaturum, eidem remittere, si parum quid offulae tibi obiecerit 1333. 18. ἂν ἐπ' ἐργαστηρίε καθῶνται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλῶσι 1367. 25.

πωλητήριον locus, vbi vectigalia reip. plus licentibus addicebantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τῶ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, vbi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et causae eorum cum ciuibus disceptabantur. item vbi inquilini patrono carentes venibant 787. 26.

πωλητὴς] πωληταὶ erant magistratus vectigalia publica hastae subiicientes et plus licentibus addicentes, item inquilinos patronis carentes, et vniuerse bona proscriptorum publicata 788. 6.

πωμάλα neutiquam 357. 2.

πῶς ἔν; scil. ποιῶσι, vel ἐποίεν 379. 15.

ῥᾴδιος] πολὺ ῥᾴονι καὶ ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ 11. 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυόμενος, ὥσπερ ῥᾴον ἔσομαι 1118. pen. λήσει τὸ ῥᾷστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν 1424. 25. τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, id quod omnium est factu facillimum 1432. 22.

ῥᾳθυμεῖν] ἐκ ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀπέκλινεν 13. 3. ἐπὶ πολλῷ ῥ. 13. 22. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥᾳθυμεῖτε, ὧν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οἱ πρόγονοι 427. pen.

ῥᾳθυμία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τὰς ἄλλες ἕλκηνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 5. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρε ῥᾳθυμίας 241. 7.

ῥαΐζειν] πάλιν ῥαΐσας, morbo releuatus, vt conualuit 13. 2.

ῥαπί-

Digitized by Google

ῥαπίζειν colaphis caedere 787. 23.

ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι 1268. 2. 1270. 2.

ῥάσσειν tundere, trudere. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259. 11.

ῥᾳθυμία καὶ ῥᾳστώνη 133. 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφορὰν 301. 23. ῥᾳστώνην μηδεμίαν διδόναι τοῖς ἀδικοῦσι 722. 21. ἔστε τὴν ἐμαυτοῦ ῥᾳστώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ 1220. 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσι 1485. 21.

ῥαψῳδεῖν incassum garrire. ὑδὲν ἓν ἄλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιιόντες 181. 14. μάτην ἐῤῥαψῳδηκότας ἡμᾶς ἔσεσθαι 770. 13.

ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ πορνείας ἐῤῥήθησαν λόγοι 433. 25. θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos inuecto 272. 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι ὐ ῥᾴδιον ἦν 1379. 2.

ῥέπειν] ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13.

ῥῆγμα] καὶν ῥ. καὶν στρέμμα 24. 6. 156. 1. πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ στρέμματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 21.

ῥηγνύναι] ὐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνὴν 126. 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλέουσαν ἐξ Αἰγύπτου 1289. 14.

ῥῆμα] ὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba caritates et necessitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infensus frater e. c. meus dicatur, fratrem eum esse. non appellationes vulgo vsurpatas, sed animos, efficere, vt alii aliis sint necessarii 237. 11. ὅτῳ γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι. Denn das waren seine eignen Worte 1457. 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἥκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρή 1462. 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες 1484. 24.

ῥητὸς] ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων fandorum et nefandorum, h. e. silentio premendorum 10. 10. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμαξης 268. 13. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον 540. 9. 612. 8.

ῥήτρα auctoritas senatus, alicui data, rogationis ad populum ferendae. λαβὼν ἐκ τῆς βουλῆς ῥήτραν. vocabulum est doricum 255. 21.

ῥήτωρ ἡγεμὼν [scil. συμμορίας] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172. 3. ῥήτωρ καὶ σύμβουλος 257. 20. ἅμα ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε 270. 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγόνασι καὶ ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι. qui ibi nominatim recensentur 301. 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς 303. 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν 304. pen. ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. quae qualia sint, statim subiicit 308. 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328. 10. ῥήτωρ conuicium, appellatio probrosa 575. 24. vbi definit, qui sit rhetor. ὅτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῄει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου. οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ 1359. 14. ergo rhetores lautis alebantur salariis. οὐχ ὡς ἀπορούντων ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ πᾶν, ὅ, τι ἂν τύχωσιν ἐρούντων 1463. 26. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδεὶς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341. 19.

ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen.

ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] οὐκ ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥιπτεῖ 413. 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θηρίον, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως 798. 25. ἐκδιωκόμενος [e naui puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883. 27.

ῥὶς] ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου 788. 25.

ῥόδον]

ῥόδον] σαπρὸς εἶναι [scil coronas] διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ἄντας, ἀλλ' ἐ χρυσίε 615. 11. 755. 15. 16

ῥοδωνιᾶ] τὴν ῥ. βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν 1251. 26. 27

ῥοπὴ μεγάλη μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ πράγματα 24. 13. 156. 10. ἐν μέν πρεσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν 154. 18. ἅπερ ἐ μικρὰν οἴεσιν ὑμῖν ἐλπίζω ῥοπὴν 284. 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἔχουσῶν ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὴν 598. 7. ῥοπὴν μεγίστην ἐφ' ἑκάτερον ἐργάζεται 1412. 14.

ῥύμη τῆς ὀργῆς 546. vlt.

ῥυτὴρ lorum, flagellum. ἦκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα 402. vlt.

ῥυτὸν, genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ Φιάλας ὀνομάζων 565. pen.

ῥώμη, vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππε διεξιέναι 18. 17. λακεδαιμονίων 45. 4. ἐ παρὰ τὴν αὑτῶ ῥώμην τοσοῦτον ηὔξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν 43. 14. ἐ φοβηθέντες τὴν τότε θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν 259. 1. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τὰς ἄλλας ῥώμη καὶ τόλμη, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτὸς 301. 25. 1220. 23. ἐν οἷς τοὺς ἑαυτῶν ῥώμας neruos ἐπιδείκνυνται 1342. 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὦσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης, — 1452. 20.

ῥωννύναι] τούτοις μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγω. hos contemno, missos facio 62. 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι Φράσας τῷ σοφῷ Σεφοκλεῖ 419. 12. π. ἐ. τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν 526. vlt. ἐῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πίστευε; ἄπαγε τῆς κλοπῆς 601. 19. τοὺς ταὐναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἐῶσα ἐῤῥωμένους 1475. 11.

ῥῶπος scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. er könne den Bettel nicht abſetzen. niemand wolle ihm den Braſs abkauffen 910. 1.

σαβοῖ 313. 26.

σαθρὸς] οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν 24. 5. 155. vlt. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ 24. 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52. vlt. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον 303. 25.

σακχυφάντης textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, vnde sacci et vela confiunt, *Sack- und Segeltuchmacher* 1170. 27.

σάλος] v. ναυτιᾶν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλεν 284. 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη. tabula, cui inscripta erant nomina aerariorum, in arce, in aede Minervae sita 791. 11.

σαπρὸς] τὰς τεφάνους σαπρὰς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' ὁ χρυσὸς 615. 11. 755. 15.

σατραπῆς] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατραπεύοντες καθεζῶντες 153. 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα 425. 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χερρόνησον 899. 2.

σεμνολογεῖσθαι 421. 19.

σεμνολόγος, pro conuicio 271. 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ὁρᾷ τῆς τῶ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν 35. 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι 36. 21. 175. 9. 689. 13. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τὰς ἄλλας 313. 8. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιεῖν 552. 6. τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556. 9. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα, tam splendida, vel tam inuidiose tantoque cum supercilio iactata 565. 22.

σεμνότης 1405. 16. τὰς τὴν τῶ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ λήψομένας 1452. 26.

σεμνύ-

σεμνύνειν] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι 313. 7. me effero, iacto. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτὸς [Philippum, legatos eius, Macedonas vniuersos] ἐπὶ τοῖς τοιούτοις [splendidis puta opiparisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς 414. 12. ὑμᾶς ἐσεμύναμεν 415. 12. σεμνύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς 617. 5. 757. 17. ὅτων εὖ σεμνύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς iura sua tanti facere 691. 5.

σεμνῶς ὀνομάζων verbis quaesitis splendidisque enuncians. verbis pompatis, affectatam grauitatem prae se ferentibus 237. 11.

σῆμα monumentum, polyandrium, vbi multi sunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανών] 1071. 7.

σημαίνειν obsignare sigillo. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143. 25. τούτων, ὧν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Briefschaften, die sie hatten besiegeln lassen* 837. 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν 904. 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est 999. 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων extra terminos indicantes finem ditionis atticae, aut portus attici, *Gränzsteine, wo das attische Gebiete, oder das Gebiete des attischen Commerzcollegii aufhörte.* τῆ ὑμετέρᾳ ἐμπορίᾳ 932. 14. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα [sigilla] ἐὰν τῶν οἰκοδομημάτων [aedium, stabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην 1039. 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλο τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιρῶντας, [scil. τοὺς ἀνθρώπους] ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι 1041. 15. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. de ostento coelitus prodito 1072.

Digitized by Google

1072. 12. σημεῖον δὲ. argumento autem, vel documento hoc est 563. 6.

σιγᾶν] ὁ δὲ [sycophanta] σιγήσας, ἵνα τι ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291. 20. δίκη, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα 422. 11. σιγῶντα δεήσει χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίσαι 638. 14. μὴ νομίσητε μ', ὦ ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλὲς ἔστι τὰ σιγᾶν. Stobaeus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincauelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὼν παραξῃ 645. 16.

σιδηροῦς] ἀλύσει μονονὲ σιδηρᾷ δεδεμένος 778. 20.

σιρὸς] ἁλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς θρᾳκίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

σιτηγεῖν aduectare frumenta, nauicularium frumentariam exercere. 467. 24. σ. εἰς τὸ ἀττικὸν ἐμπόριον 917. 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσέ πη, ἢ ἀθήναζε 941. 4. 1287. 3.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν 1286. 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα 1213. 2.

σιτηρέσιον frumentum militibus dispensandum, Commissbrodt, praeter stipendia, τὰς μισθὰς. ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ 48. 3. τὰς μισθὰς, ἃς — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων. πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθὸν 1209. 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν δεδομένῳ σιτηρεσίῳ 1214. 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν victum, alimentorum praebitionem, ἔγραψε Χαριδήμου ὁ πατὴρ 1331. 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ 663. 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν δεδεμένοις τοῖς ἀσθενοῦσι 37. 25. 1460. 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης 467. 15.

σιτο-

Digitized by Google

σιτοπομπεία et σιτοπομπία, conuectio frumentariarum specierum e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio nauium eiusmodi cum nauibus aliis armatis, et ius, aut potestas illam conuectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος | τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι 254. 22. 307. 16. τὴν σιτ. ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ πειραιῶς κομισθήσεται, προϊδέσθαι 326. 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671. 13.

σῖτος] πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα 466. 21. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλέων ἐστὶ 466. 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες 743. 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντος τούτου. victum, annonas 818. 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου concedimus de frumento, renunciamus nostro in id iuri 887. 11. ὅτε ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretio annonarum accenso 918. 22. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος *ausgedroschen* 1040. 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρὶ 1135. 5. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου [*des eingehenden Getraydes*] ἐωνημένος 1353. 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου *nahm zurück* 1363. 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zollbüchern der Kornschreiber*, quorum erat vigilare, et cauere, ne frumenti quid, vectigali non depenso, in portum inueheretur, aut inde exiret. item praeerant horreis publicis, et dispensabant annonas 467. 5.

σιτώνης magistratus, penes quem est cura frumenti publice coëmendi et in horrea inferendi atque dispensandi. σιτώνην αἱρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310. 1.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου 918. 27.

σιωπᾷν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας 252. vlt. τῷ μηδὲν [scil. κακὸν] αὐτῷ συνειδότι,

δότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, ποτηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351. 17. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ 548. 27. σιωπῶν ὠδεὶς ὤφλε πώποτε, ὠδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν 879. 17. ἐρῶ καὶ ὐ σιωπήσομαι 1126. 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων 1432. 4.

σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ βήματος 1176. 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὥσι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407. 16.

σκαιὸς ἔτω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267. 12. σκ. καὶ ἀνήκοος 441. 14. ὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδὴς, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐστι 616. pen. ἔτω σκ. ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον 805. 18.

σκαιότης tarditas, coecitas mentis et cruditas, ruſticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ' ὐδὲν προόψεσθαι 70. 20.

σκάφος] ἕως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος 128. 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα ὐχ ὑπῆρχε 1377. 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις 9. 6. ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο ὐ χαλεπῶς 23. 1. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. ὐκ ἔστι δίκαιον ὄντα πολίτην [ſi baudi τινα] τὸς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198. 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγων 576. 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, ὐκ ἀργῶς 576. 17. Μεσθίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον 576. 27. ὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637. 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιούτους λόγους 749. 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρεμένων ὠδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρταίνεσθαι πέφυκεν 1403. 21. ὐ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις 1420. 26.

σκευαγωγεῖν vaſa conuaſata, ſarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκ. ἐκ τῶν ἀγρῶν 237. 21.

ἡ σκευὴ

Digitized by Google

ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες, de militibus, armis instructi 558. 12.

τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη. σκεύη φέρειν domo exportare, aufferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων 610. 22. γεωργικὰ σκεύη 871. 22. ὀφείλοντα τέτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικὰ 1145. 1. εἰσπράττειν σκεύη τοῖς ναυσὶ 1145. 9.

σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρέμενον. per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studentem adiungere 115. 5. σκευωρεῖσθαι περί τι circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et tecta agitare, colludere 217. 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται 885. 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποιηκότα 884. 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη locatio commenticia, ficta 1103. 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν 1116. 7. σκευωρεμένους [listig, schelmisch, spitzbübisch einfädeln] τἄλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει 1134. 7.

σκευώρημα machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τέτο πλάσμα καὶ σκευώρημα 955. 3. σκευώρημα ἓν μόνον συνειδότες, τέτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλεμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίῳ 1035. 13.

σκευωρία insidiae. Tücke, Argliſt, boshafter Anſchlag auf einen. περιγενομένε μὲ τῆς τέτων σκευωρίας 1272. 8.

σκηνὴ taberna, Bude. τές τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον 284. 24. 2) scena, ubi histriones agunt partes suas. τέτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς qui in scenam produci solent 288. 18. 3) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmae, vniones, alia pretiosa, vulgo *iocalia*, *Iuwelen* dicta, aut fuit tapes lecto insternendus. Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette. σκηνὴν δ' ἣν ἔχεσιν. ἐδὲ γὰρ τέτην λαβόντες ἀναφέρεσιν 1031. 10.

σκηνῆν

σκηνοῦν tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν tendebant prope nos. h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum 1257. 6.

σκήπτεσθαι praetendere, excusatione quadam, praetextu vti, prouocare ad aliquid, vt ad testimonium nescio cuius, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο 69. 12. σὺ δὲ σκήπτῃ tu niteris, fidis, te purgas, te releuas, μάρτυρι eo teste, αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est 915. 14. 921. 13.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς Orcan. [ἢ χειμὼν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων μείζων γέγονε 292. pen.

σκῆπτρον] τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι 418. 13.

σκῆψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ἡμῖν τοῦ μὴ — excusatio 10. 27. καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία 373. 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ δίκαιον 373. 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο 867. 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν 966. 11. εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν excusationem ignorantiae 1476. 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι 63. vlt. εἴ γ' εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552. 7. vbi dubium est, vtrum ἢ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.

σκιῤῥοφοριὼν] ὅσοι μῆνες, πλὴν σκιῤῥοφοριῶνος 1136. 1.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς 423. 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε 9. 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987. 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488. 2.

ὥσπερ

ωσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον 791. 2. σκοπεῖτε δὲ. lic absolute, vt plenam sententiam exhibeat 241. 22.

σκοραπίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι· τότε μάλιστα σκοραπίζονται καὶ προπηλακίζονται 155. pen.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἡρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας 281. 1. λιπὼν κενθμῶνα καὶ σκότον πύλας 315. 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411. 25. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ περὶ τῶν ἐλπήνων ζῆλος γέγονε 1396. 18.

σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τὰς τοίχους ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν 1267. 22.

σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ἐκνήσειεν ἄν τις πρόσελθὼν πρῶτον 1122. 20.

σκυλόδερψος cerdo coriarius 781. 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπευε mit der Hundepeitsche in der Hand 572. 27.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν παρέσεται 1261. 12.

σμικρὸς v. μικρὸς.

σοβαρὸς trotzig, schnöde, superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰθυῖαν τὸν τρόπον αὐτῷ ὄντα 1357. 25.

σοβεῖν cum fastu, iactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, einhergerauschet kommen, traben, mit Gebrause und Gesause daher fahren. ἀπολέσθαι τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων tametsi tu solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pediſſe quos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ sauset er einher, wie eine Wespe, oder Bremse 565. pen.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπελήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ ἀκαταφρόνητον εἶναι 1110. vlt.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, ἐκ ἤδεις, ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν ἔκ ἐστιν, ἤδεις; Stobaeus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατεάληπτο. deprehendebatur in versutia, studens cives deludere, decipere 56. 19. καίπερ ἔτω τέτε σεσοφισμένε 853. 5. κολάζειν τὸς κακοτεχνῶντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ ἔτοι σοφίζονται 942. 26.

σόφισμα] εἰ τὰ τέτε σοφίσματα cauillationes, conclusiunculas, πρασδέξεσθε 775. 6. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι 924. 2. 930. 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vörtheilgen erhascht, und erschleichet 1490. 13. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τέτο εὕρηνται commenti sibi sunt σόφισμα 1280. 22.

σοφιζεύειν] ἀναιρόμενος τὴν τῶν σ. ἑλομένων δόξαν 1415. pen.

σοφιστὴς magister rationis, qua causae forenses tractandae sunt 417. vlt. ἔστ' ἐσὺ σοφιστὴς; καὶ πονηρός γε; 420. 2. 848. 15. 937. 20. 24. et vlt. quibus in locis conuicium est, significans veteratorem, hominem malitiose callidum, argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum prauo mutare dictum. ἐπ' ἐδενὶ μᾶλλον ἐσπέδασεν, ἢ τῶν ἐπτὰ σοφιστῶν γενέσθαι 1416. 11.

σοφὸς ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι 1478. 16.

σπαδᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαδᾶτο ταῦτα propterea tam praecipitanter et inconsulte consuebantur ista 354. vlt.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων 1122. 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων κατασήσειν 389. 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει 779. 16. ἐ σπάνει τῶν τέτο βελομένων 1460. 22.

σπαράττειν conuiciando lacerare τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς 785. 18.

σπαρ-

σπαρτιάτην ποιεῖσθαι 691. 10.

σπάσμα] πάρεσιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ 294. 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν ἔτος ἦν 280. pen. ἀλλ' ἐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν ἐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πραγμάτων 748. 13. πλὴν εἰ συνοφάντης τις, καὶ πονηρῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὥσπερεὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen.

σπερμολόγος 269. 19.

σπογγίζειν τὰ βάθρα subsellia ludi puerilis spongia detergere 313. 12.

σπονδὴ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν 380. 24. πῦ σπονδαὶ iura et officia ei debita, qui nobiscum eiu dem poculi consors est 400. 17. οἱ ἀδικοῦντες τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρέβαινον, καὶ ἐ μόνον τὰς ἰδίας 401. 6. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431. 19.

σπεδάζειν] ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπεδάζετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει 66. 18. σπ. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον 211. pen. ἐσπέδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι συνήδει 514. pen. ἐσπεδάσατο αὐτοὶ πρότερον πρὸς ἐμὲ studuistis mihi 515. 23. 624. 16. σπ. εἰς τὰ σὰ 577. 14. σπεδαστέον ὑμῖν ἅπασιν ἐστὶν ὑπὲρ τῶν νόμων 1041. vlt. ὑπὲρ ἅπαντος ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπεδάζειν 1371. 10. σπεδάζει ἡ πόλις περὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτώντας 1389. 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν ἐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπέδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς ἐδὲ πρὸς ἓν [scil. ἄλλο] 617. 10.

σπεδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστι σπεδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra 701. 4. ὅσῳ τυγχάνει σπεδαιοτέρα, τοσούτῳ δεῖ προιδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον 1457. 10.

σπεδὴ] σπεδῆς] πολλῆς καὶ βελτῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι 123. 3. ἅπασά μοι σπεδὴ περὶ τού-

ρὶ τῦτ' ἐςὶ 621. 9. τῶν ἐπὶ τέτῳ σπεδὴν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι 1454. 11.

σαδιοδρομεῖν 1386. 10.

σαθμὸς] ζυγὰ μονονὺ καὶ σαθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784. 9. ὃ γὰρ δήπε ἄνευ γε σαθμῦ ἐμελλεν ἔθ' ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν 1199. pen. ὥσπερ ὑπὲρ σαθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπέμενοι. gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maaſs und Gewichte 1477. 27.

σάμνος ſeria, teſta. σάμνες ὑγδοήκοντα ἐξεσηκότες εἶνε 933. 25.

σασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτὲς ὡς νοσῦσι καὶ σασιάζυσιν ἐν ἑαυτοῖς 113. 26. ἀδὲι τῶν ἐκείνε πραγμάτων σασιάζειν παρασκευάζομεν 157. 10. ἐσασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν θετταλῶν 444. 3. σασιάζειν ὑπὲρ τῦ δήμε 561. 16. ἐσασίασαν οἱ δικασαὶ ἐν ἀλλήλοις 1053. 5. ἡνίκα σασιάζοι πρός τινας dissideret cum quibusdam 658. 11.

σασιασικῶς 245. 19. ἀδίκως καὶ σασ. ſtudio factionis mihi aduerſantis, εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς 1465. 20.

σάσις locus, ſtatio, ſedes, vbi e. c. ſimulacrum ſigillum ſtat dedicatum. *Stelle, Stäte.* τῆς αὐτῆς ἠξίετο σάσεως τὸ τε ἀριστεῖον τῆς θεῦ καὶ αἱ — τιμωρίαι 428. 19.

σατὴρ κυζικηνὸς quantum valeat ad monetam aticam redactus 914. 11. σατὴρ Φωκαεὺς 1019. 15.

σείχειν] τὴν αὖτην ὁρῶν τοῖς ἀσοῖς σείχυσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419. 3. et 13.

σέλεχος] ἐξεπρέμιζον πλεῖον, ἢ χίλιαι σελέχαι 1073. 26.

σενάζειν] πηλίκον ποτ' ἂν σενάξειαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες 690. 18. μέγα δ' ἂν οἶομαι σενάξαι τὸν πατέρα ἡμῶν 835. 12.

σενὸς] εἰς σενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται 15. 24.

Digitized by Google

στέργειν] κἀγὼ στέρξω καὶ σιωπήσομαι 264. 8. στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις 677. 26. 5. τὰς γονεῖς 790. 7. στέργοντων ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι 802. 7. 8. ἐπὶ τούτῳ 996. 15. στέργειν τὴν τύχην 1278. 1. 1280. 10. ἂν ἡττῶνται δικαίως στέρξουσι 1437. 13.

στεφανηφορεῖν 530. pen.

στεφανηφορίαν τινὰ τινι διδόναι ius coronam gestandi dare, h. e. honorem, quem sequitur ius illud 525. 2.

στεφανίτης ἀγὼν 500. 5.

στέφανος pro honore, vel munere publico, cuius insigne et quasi priuilegium est coronae gestatio 524. 24 στέφανοι εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου 616. vlt εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς [senatoribus reprobatis] 1330. 21. στεφανοῦσιν ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα 256. 24. ἀνακηρύξαι τοὺς στεφάνους 256. 16. παραχρῆμα πέπαυνται ἄρχοντες καὶ περιῄρηνται τοὺς στεφάνους 802. 5. τὸν στέφανον οἰομένους δεῖν παρ' ὑμῶν λαβεῖν 1228. vlt. τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐπαισάμην ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ 520. 1.

στεφανοῦν] στεφανοῦν τοὺς νενικηκότας ex orat. de F. L. affert h. v. Harpocrat. ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκασι τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι. δι' ἅντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐστεφάνωται, — πλὴν δι' ἐμέ, οὐδ' εἰς ἂν εἰπεῖν ἔχοι 257. 18. τὸν ἄρχοντα τὸν ἐστεφανωμένον. magistratum in functione 520. 16. στεφανοῦν, ὃν ἂν αὐτοῖς δοκῇ, καὶ μὴ στεφανοῦν, κελεύουσιν. [scil. ὃν ἂν μὴ δοκῇ.] 1234. 15. ὀλύμπια νικήσας ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν 1343. 1.

στῆθος πελιὸν εἶχε 1157. 6.

στήλη] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες 121. 22. τὰς στήλας καθελεῖν τὰς πρὸς Θηβαίους. foedera, pacta conuenta, stelis inculpta 209. 5. στήλαις διαλαβεῖν τὸν ἔρωτα 278. 23. inscriptio stelae infamis, seu igno-

Digitized by Google

γραίφωσιν 996. vlt. ergo codicillos classium tenebant Strategi, quas in classes ciues coordinabantur. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις 1040. 9. hoc e priori necessario sequebatur, vt scilicet Strategi praessent permutationibus facultatum. ἐπεγραψείμην πρὸς τὸν στρατηγὸν ταύτην τὴν ἀπογραφὴν 1043. pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν αἰτηρέσιον μόνον λαμβάνων 1209. 12. καὶ γὰρ μισθὸν ἑκάστῳ λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ἐκτὼ μηνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν καταστηναι σθῆναι 14. 25. αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375. 24.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον] stipendia militaria 167. 16. χρήματα στρατιωτικὰ 14. 20. et sq. 1187. 26. 1209. 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1346. 18.

στρέμμα] καὶν ζῆγμα, καὶν στρέμμα 24. 6. 156. 1.

στρεπτὸς] στρεπτοὶ panes in gyrum contorti. *Krengel* 314. 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ 422. 19. στρέφων πανταχῆ 552. 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστράφθαι 792. 27. ἄνω καὶ κάτω τὸν νόμον, τὸν διαιτητὴν, πάνθ', ὅσα ἂν βούληται, στρέφει 544. 2.

στρώματα ὑποσπᾶν, *Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegreiſſen* 762. 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια *ſich Bett- und Tiſchzeug leihen laſſen* 1191. 1.

συγγενὴς] μὴ συγγενῶν ἀμφὶς ἔχοντα ὕβρει 322. 13.

σύπιον. *Hanf*, oder *Werg*. ὀθόνια *Segeltücher*, καὶ σύπια, καὶ σχοινία, εἰς κατασκευάζεται τριήρης 1145. 6.

συγγένεται] ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ 796. 17.

συγγε-

Digitized by Google

συγγενὴς] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τὸς μισθωμένης αὐτὸν 722. 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἡμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret 1001. 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτε τις τὰ ψευδῆ μαρτυρῇ, πολλῷ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν 1117. 24.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν 797. 2.

συγγνώμην τοις ἐξελεγχομένοις 121. 9. συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. *ich seines Bruders annehmen, gesetzt auch er hätte Unrecht, das ist was menschliches, das kann einem niemand verargen.* prouerbium, quo aequum censeris facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tuens 415. 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον 633. 24. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλο μηδενὸς εἰσὶ. neque clementia et ignoscendi facilitate ducuntur, neque vlli alii rei dant operam, πλὴν τῷ πλείονος, quam cupiditati 982. 3. ἐὰν δὲ πλέσιος δι' αἰσχροκέρδειαν ταυτὰ ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται 1231. 16. δεδώκατε γὰρ ταῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232. 15. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τῷ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς 1247. 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες ἕτοι τῆς συγγραφῆς καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ ἕτοι καθ' αὑτῶν. poenarum, quas hi ipsi voluerunt in tabulis contractus consignari, et aduersus sese scribi 1280. 3. τὴν ναῦν ἥκειν κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque vt appellerent nauem suam, expressis verbis perigerant et spoponderant in tabulis contractus 1280. 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. *ob sie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufstellen und ausfertigen lassen, die so lautet, daß sie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten* 1297. 3.

Digitized by Google

συγγραφὴ tabulae contractus inter duos pluresue, siue de aere credito, siue de locatione, siue de alia quacunque re. *Vertragsbrief, Schuldverschreibung.* ὥσπερ ἀνδριάντα ἐνδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. quasi si signum faciendum marmorario locasset e pacti literis consignati formula 268. 13. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὦσι συγγραφαὶ 882. 7. συγγραφῶν ὄντων cum is esset modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum esset 883. 16. συγγραφαὶ ναυτικαί. *Bodmereyverträge* 932. 3.

συγκαθέζεσθαι] συγκαθεζόμενος δ' ἐξὶν ἕκαστος τῶν ταῦτα ποιούντων in priuatis congressibus 1434. 6.

συγκαθιστάναι] καὶ ὁ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non reduxit in pristinam, veram, propriam et solitam stationem classem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt 569. 6.

συγκαλεῖν, συνάγειν 130. 2.

συγκάταινος consentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλεμένοις 284. 3.

συγκαταντᾶσθαι τὴν τῶν ἑλλήνων ἀρχήν 246. 3.

συγκαταμαρτυρεῖν 855. 18.

συγκαταπράττειν 63. 2. 96. 21.

συγκατασκευάζειν] μονονυχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ 33. 4. 215. 27. 275. 16. 898. 8.

συγκατατίθεσθαι] συγκατατίθεμαι assentior τοῖς παρακαλεμένοις 283. 22.

συγκατηγορεῖν 434. 22. 1232. 24.

συγκεραυνώσαι, vel συγκεραυνοῦν. πειθεῖαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαίρως συγκεκεραμένην 1414. 7.

συγκηδεστὴς ἑαυτῷ *seiner Frauen Schwester Mann.* maritus sororis vxoris suae 949. 6.

συγκινδυνεύειν 196. 3.

συγκλείειν] τὰς δ' ὀφθαλμὰς συγκλεῖσαι. ita contudisse, commulcasse os alicui, vt oculi ita intumescerent, vt palpebrae attolli et oculi aperiri nequirent 1259. 13.

συγκλη-

Digitized by Google

συγκληρῶν per sortem attribuere συμμορίᾳ ἑκάστῃ τὴν πεντεκαιδεκαναίαν 183. 1.

σύγκλητος] συγκλήτου ἐκκλησίας συναχθείσης 249. 12.

συγκοινωνεῖν τῆς δόξης 1299. 20.

συγκόπτειν concidere, commulcare verberibus 532. 26. συνεκόπην 1151. 20.

συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. ad artes belli disciplina vsuque diuturno eruditi, assuefacti, et quasi indurati 23. 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορὸν. cogere, congregare 520. 11.

συγκρούειν] πάντας συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττε 231. 12. σ. τὰς πόλεις ciuitates inter se collidere inimicitiis 282. 1.

συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. 155. 25. 419. 15. τὰ τῶν πραγμάτων δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψηται 1446. 8.

συγχαίρειν τινὶ τῶν γεγενημένων 194. 23. 579. 19.

συγχεῖν] τὰ σύμβολα συγχέων 570. 18. ἆρ' οὐ πάντα συγχεῖς τἀνθρώπινα 635. 23. αἴτιος ᾖ τοῦ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε 640. 2. collato v. 16. συγχεῖ ὅλην τὴν πολιτείαν 729. 14. ὁ βίος συγκέχυται 777. 9.

συγχορηγὸς 853. 1.

συγχωνεύειν 615. 12.

συγχωρεῖν] ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη 231. vlt. ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε, *ergebet ihr euch drein, lasset ihr es gut seyn, und passiren.* probatis rationes, aut confitemini aequas et probabiles esse 303. 23. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρηκός. tantam modestiam, tantum pudorem et verecundiam, vel aequitatem religionis 533. 17. συγχωρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει 535. 5. σ. τῇ πολιτείᾳ τὰ τοιαῦ-

Digitized by Google

τοιαῦτα ἠξίου 535. 8. οὐδενὸς γὰρ πράγματος, οὐδ' ἔργου, τοῦτο συγχωρητέον 566. 17. συγχωρεῖν τοῖς πονηροῖς flagitiosorum proteruiae frena laxare, indulgere, conniuere 922. 17. τὰ συγχωρηθέντα χρήματα ἔχουσι. tulerunt aes, in quod ab ambabus partibus concessum fuerat 985. 22. συγχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα 1042. 26. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ φίλιππος. in qua aetatem degit et cum qua cohabitat, veluti cum coniuge, aut cum morbo quodam cognato 13. 10. ἐὰν ταύτῃ συζῆτε, [diffidentiae puta] οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε 71. 27. τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν 330. 2. οἷς συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη 363. 4.

σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων 314. 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα 292. 17. ἀλλὰ νὴ δία συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα 639. 17. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν 1325. 8. τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermog. p. 364. 23. ex or. pro corona.

συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν 264. 6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ βάσκανον — 307. 23. πλὴν εἰ συκοφάντου, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen. συκοφάντης τοῦτ' ἐστιν, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδὲν 1309. 12. συκοφαντῶν ἔργον, οὐχ, ὥς φασιν, εὔνων ἀνθρώπων ποιοῦσιν 1444. 21. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες — 291. 16.

συκοφαντίαν δέδωκε locum, oportunitatem dedit, falso querendi de iniuriis velut datis, quae datae non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi 642. 11.

συκο-

συκοφαντικὸς] οὐδέποτε δίκην, οὔτ' ἀναιδεστέραν, οὔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην 967. 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν 372. 25.

σῦλαι ius diripiendi merces, aut corpora, in quae incurras, oblata tibi, praedas de aliquo agendi, *Repressalienrecht*. ἐξελόμενοι ὅπου σῦλαι μὴ ὦσιν ἀθηναίοις. vbi merces Atheniensium ab incolis attineri, custodiae dari, *arrestari*, non liceat 927. 4. ὥσπερ σύλων δεδομένων τοῖς φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaseliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienser Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo sie sie fänden, in Beschlag zu nehmen* 931. 23. ἀνδροληψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232. 4. vnde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδροληψίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 442. 2. eripere, quatenus id oratione fieri potest. τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι 616. 19. 756. vlt. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων 931. 21. οὐκ ἐτόλμα τοὺς παραταξαμένους συλῆσαι, πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν 1477. 17.

συλλαβὴ] δύο συλλαβὰς προσθεὶς 270. 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας 723. 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς 734. 23.

συλλαμβάνειν succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν 231. 25. ἃ βούλεται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ adiuuemus eum 665. 14. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἂν 1490. vlt. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiaca affert οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτὸν.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συναλεγμένων. 131. 5. συναλοχὼς ῥήματα

ματεια καὶ λόγες 328. 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτῆ καὶ πανηρίας τοσαύτας 522. 12. περιόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι 525. 23. συλλέγειν ἐρώνες 547. 11. et 19. 1249. pen. συλλέγεσθαι τὴν βελὴν 775. 23. συλλέγειν μαθητὰς 938. 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γένωνται 1267. 24. τὰς ὄρχεις τὰς ἐκ τῶν χοίρων — συλλέγοντας συνδεσμεῖν ἀλλήλοις 1269. 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον 1351. 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362. 10.

συλλήβδην 1351. 13.

ἡ συλλογὴ ῥαδία ἦν 522. 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς 285. 23. τὰς καιρὰς 355. vlt. συλλογίσασθαι δὴ βέλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς 396. 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι 1478. 26. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε 1484. 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγοράν 378. 24.

συμβαίνει numerus conuenit, congruit 360. 5. zutreffen. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν 493. vlt. συμβαίνει consequitur. in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum 792. 7. ἄν τι συμβῇ, si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit 551. 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα vt cuique de pretio redemtionis, cum hoste, cuius in potestate esset, conuenisset 394. 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχίαν contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi 1154. 11.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι. pecuniam alicui credere in foenus, negotium aeris mutuaticii cum eo contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδραπόδια συμβεβλημένον. ein Darlehn, auf Leibeigne vorgestreckt. aes in mancipia

pia pignori data creditum 822. 4. δέον αὐτὸν, εἰ καί τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν 822. 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. *ob wir gleich vielen Geld vorgeschossen haben* 907. 5. In medio, contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενιο 691. 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031. 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας, cui vnquam eranum contulisti? ἢ τίνι συμβέβλησαί πω. aut quem aere credendo subleuasti? 1122. 26. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τῇ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368. 12. κἂν ἀποκριθῇ τις, ἱκανὴν προῖκα ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ 1383. 25.

συμβιάζειν] ἥξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα 100. 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ 313. 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς 315. 18.

συμβόλαιον contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel. Verkehr.* συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das Handelsgerichte zu Athen spreche über Trafiksachen*] τῶν ἀθήναζε καὶ ἀθήνηθεν 882. 6. ἵνα τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιεν. *damit sie uns um unser Geld und Guth bringen* 884. 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτοὺς οὐδὲν συμβόλαιον vllam obligationem ex titulo pacti 907. vlt. ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβ. *so wäre mein Vater um die Schuldforderung herum gewesen. so hätte er sein Darlehen eingebüsset* 1185. 11.

σύμβολον idem paene, quod συμβόλαιον. σύμβολα pacta conuenta inter duas ciuitates maritimas, mercaturae deditas, de iure inter ciues vtrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis 78. 25. συμβόλων οὐδὲν δέονται Μακεδόνες πρὸς ἀθηναίους 79. 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. haec addit expositionis ergo σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ

συμβό-

συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. ὐδέποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν 79. 17. videtur ex huius paginae fine colligi, Philippum id egisse, vt Athenienſibus eiusmodi σύμβολα obtruderet, ſecundum quae Athenienſis de Macedone querens neceſſe haberet litem in Macedonia proſequi; et contra Macedo, de Athenienſi querens, Athenis: quae res, vt nimis impendioſa et diſpendioſa, parum placebat Athenienſibus. Antehac, vbi quaeque lis nata fuiſſet, ibi ſtatim fuerat diſceptata. τὰ σύμβολα συγχέων ius mercantile, quod nobis cum Cyzicenis eſt 570. 18. 2) indicium, nota, documentum. σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἐν ὑμῖν ὥστι Φίλοι 191. 22. teſſera, facultatem iudicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ 298. 6.

συμβάλεσθαι] ἐὰν καὶ τὰς ἀκόντας συμβαλομένας λάβω. aſſenſu potiar auditorum 1393. 7.

συμβαλεύειν] τῶ συμβαλεύσοντος ὑμῖν ἔργον ὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιστα 108. 8. ἐν τῷ συμβαλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν 180. 11. τὸ συμβ. περὶ τῶν παρόντων καὶ γενησομένων προῃρῆσθαι 1426. 7. ὐ γὰρ ἐπιτιμᾷν τοῖς συμβαλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβαλεῦσαί τι καὶ πείσαι τῶν δεόντων 806. 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην ἀξίαν ἔχει τὸ συμβαλεύειν 1466. 4. ἀτίμους τῶ συμβαλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200. 15.

συμβολίας τὰς τῶν πρέσβεων ὑπολαμβάνοντες πρεσβείας εἶναι 342. 23.

σύμβολος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ, τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβόλῳ 13. pen. εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτόν με ὄντα σύμβολον ποιοῖτο 192. 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβολον ποιήσασθαι 226. 4. σύμβολος καὶ ξήτωρ 257. 20. σύμβολος καὶ συκοφάντης, ἐν ὐδενὶ τῶν ἄλλων ὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291. 16 τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμβολον, δι' ἣν — 1443. 1.

συμμα-

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες ὡς ἂν ὁρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας 42. 2. οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην ἕλληνες 1378. 3.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ὧν καὶ Φρυνίσειεν ἄν τις 61. 10. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν ὁρῶν με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον 232. 23.

συμμαχικὸς] τὰ συμμαχικὰ [scil. πλήθη] pro οἱ σύμμαχοι, καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διάνοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα 21. pen.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ὑμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς 153. 3. συμμάχους ἥττους αὐτοῦ κρειττόνων ἐπείσθητε ἐλέσθαι. citat e Leptinea Minucianus p. 158. 14. οἱ σύμμαχοι μὴ τοῖς ὄφεσιν, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε κἀκείνοις, ὥσιν οἰκεῖοι 167. 26. ὃς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν 174. 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἔχειν ὁμωμοκότας νομίζετε εὐνοϊκοτάτους 200. 18. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207. 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209. 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεχὲς τοῦτο συμμενεῖ στράτευμα 101. 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. daſs ihr mir das ja nicht vergeſſet, daſs ihr mir das ja merket 1129. 15.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν εἰκότων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος 1409. 22.

συμμιγνύειν] συμμίξαι πονηροῖς ἀνθρώποις 885. 8. εἰ τότε συμμίξαντες ἐκεῖ in acie cum ipſis congreſſi 1395. 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτευεσθε κατὰ συμμορίας 26. 23. 172. 1. τῶν συμμοριῶν diſtributio propoſita 182. 19. ὁ νόμος ὁ τῶν Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν 1145. 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συνε-

Digitized by Google

τάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν 815. 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, [scil. εἰς τὴν συμμορίαν] ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. 1.

συμπαιωνίζειν] συνεφαίνετο καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ 380. 27.

συμπαραγίγνεσθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ cum aduocatus ei praesto fuisset in scrutinio, quod Regi sacrorum recens creato subeundum est 1369. 17.

συμπαραθεῖν, neben einem herlaufen. currentem cursu prosequi, non pone, sed ad latus currendo. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52. 2.

συμπαρακαθίζεσθαι 840. 9.

συμπαραπόλυσθαι] δεδιὼς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et vt accessio quaedam cladis communis, vna cum his perirem 396. 6.

συμπαρασκευάζειν 280. 18. ὅπως εἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε 413. 5. ὃν [scil. καιρὸν, quam oportunitatem] συμπ. καθ' ὑμῶν αὐτῶν ἐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipsi adesse in comparando ipsos 681. 22.

συμπαρατάττειν] οἷς συμπαρατεταγμένοι, scil. cum Thebanis 300. 15. μεθ' ὑμῶν συμπαρατεταγμένους 304. 10.

συμπαρατηρεῖν 204. 19.

συμπαρεῖναι 749. 17.

συμπείθειν pro ἀναπείθειν 276. 14.

συμπέμπειν τοὺς συμπλευσομένους 80. 15. παρὰ τῶν αὐτῷ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις 272. 17. ὃν συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, λησόμενον τὸ ἀργύριον 1186. 27.

συμπενθεῖν] συμπεπένθηκε τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον 1399. 26.

Digitized by Google

συμπεραίνειν] τοῦτον τὸν πόλεμον συμπεραινομένων τῶν συνεργῶν αὐτῷ 281. 27.

συμπεριλαμβάνειν καὶ τοὺς ἑκατέρων συμμάχους 235. 16. 239. 7. σ. ἐν ταῖς συνθήκαις 251. 9.

συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταίρα ἔσα 1352. 27. 1361. 15.

συμπίπτειν pro ἐμπ. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν 805. 24. συμπεσούσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. cum corruiſſet 899. 3. pro συμβαίνειν 1406. 26.

συμπλάττειν αἰτίας 949. 13.

συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιῶν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' ἕτως ἔχῃ 48. 11. 80. 15. 886. 24. 914. 28. 929. 19. 1218. 6. 1231. 12.

συμπλέκειν] ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ 24. 10. ἐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124. 10. ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας 1335. 17.

σύμπλεως 926. 17.

συμπνεῖν] ἐκ ἂν συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ θηβαίων 284. 17.

συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον 254. 24. σ. τοὺς βυζαντίους μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον 304. 17.

συμπολιορκεῖν χωρία 663. 21. et 24.

συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἤγομεν ἡσυχίαν 1431. 22.

συμπονεῖν 27. 4.

συμπόσιον] ἐξεταάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τότῳ ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον 402. 13.

συμπότης] συμπόται ὄντες αὐτοῦ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινωνοὶ 1267. 13.

συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῷ 404. 13. 419. 6. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράτ-

πράττοντες 437. 11. 664. 21. ταὐτὰ ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1445. 1.

συμπρεσβεύειν 400. 11. 14. et vlt.

σύμπρεσβυς 400. 6.

σύμπτωμα] ἐπανορθούμενοι τὸ ἀπρόσιον σ. 1295. 20.

συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ πρῶτον τὴν φιλίαν 209. 7. ὅτῳ συνενηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, ἐκ ἑνὶ τρόπον εὔνουν εἶναι τῇ πατρίδι 294. 15. ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, ἀ τὸ Φιλίππε, ζητοῦντος. (citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona.) συνενεγκόντα εἰς ταὐτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι 724. 10. ἀδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει 665. 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἅδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πεπρακέναι 234. 25.

συμφῆσαι 668. 14.

συμφοιτᾶν vna cum alio quopiam ludum publicum literarium frequentare 1001. 27.

συμφορὰ] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι' ἔνδειαν περιορᾶν 412. vlt. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτίμωται ignominia notatus, capite minutus fuit 533. 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen. τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίως μένειν 1480. 7. μετὰ συμφορᾶς ἱκετεύειν, miserabiliter, vt homo magna calamitate perculsus 717. 3.

συμφορεῖν comportare, congerere, coacervare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230. 6.

σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν 1160. 13.

σύμψηφος consentiens. συμψήφους λαβόντες ἑκάστους 206. 14.

σὺν ταύταις vt nemo haereditate potiatur, nisi cui placeat filiam quoque haeredem patrimonii vna in matrimonio secum habere 1067. 2.

συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπι-

Digitized by Google

ϛὰς ἐγὼ 305. 12. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς 341. 12. θιάσους σ. 431. 25. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τὰ πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον 443. 8. συνῆγε τοὺς χορηγοὺς ἐπ' ἐμὲ 520. 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν 524. 1. ἰθύφαλλοι τινὲς ἐσμὲν συνηγμένοι 1263. 5. τὸν συναγαγόντ' αὐτοὺς. qui eos in pristinam secum gratiam reconciliauerat 1335. vlt. συνῆγον αὐτοὺς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant 1360. 6. τὸν τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες 1445. 20.

συναγορεύειν τινὸς σωτηρίᾳ 194. 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς 1207. vlt.

συναγωνίζεσθαι prodesse, adiuuare, secundare. τὶ οὖν συνηγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς 231. 20. τὶς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος 233. 19. ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὴν πρός ἐμε δίκην συνηγωνίζετο 872. 20. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται 576. 7. ἐὰν, ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσησθε 622. 14. συναγωνίζεσθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς 1052. pen. 1053. 2. εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζόμην 1179. 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι 1464. 10. et 18. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων 1464. 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος 1478. 13.

συναγωνιστὴς] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγ. qui cum Philippo communiter contendit, et communia discrimina obiit, vt ei fidem hanc apud graecos populos adstrueret 239. 21. 245. 18. 1059. 1. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ 1464. 21.

συναδικεῖν 556. 6. et 10. 915. 14. 920. 25. 1296. 8. 1300. 10.

συναίρεσθαι] ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα rebus gerendis alacriter et strenue et lubenter manus admouere, operamque nauare. Simile ductum de onere, quod multi simul apprehensum in humeros, attol-

Digitized by Google

lunt ſibique imponunt 16. 5. ἂν μή καί πεῖσαί τις ὑμᾶς τὲς συναιρομένες δωηθῇ 1443. 5. μηδένα τῶν συμβελευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν τοιῦτον, ὃς δυνήσεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὶς ὑμῶν μηδὲν συναιρομένου 1449. 14.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς ἕλλησι κακῶν 246. 11. συναίτιος ἐδένος εἶναι δοκῶ 298. 25.

συνακολυθῶν 1352. 10. et 25. *Sie zog mit.*

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ 321. 19.

συνάλλαγμα commercium, negotia inter homines mutua, *Verkehr.* ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν 766. 3. συνάλλαγμα τοιῦτον ποιούμενος 869. 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμενοι *wir haben ihn des Contractes entlaſſen* 896. 10.

συναλλάττειν. *mit iemanden umgehn, verkehren.* τὸ μέν [εἶδος τῶν νόμων] ἐστι, δι' ἓ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν [ſcil. τὰ συμβόλαια] 760. 12. συναλλάττων contrahens πρᾶγμα τοιῦτον ὁσιῶν 867. 11.

συναμφότερον τῦτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα puta] haec gemina conſociata vis ſociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum 22. 6.

συναναίγεσθαι 910. 27.

συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ πρεσβευομένους, ἢ συναναγκαζομένους ἡττᾶσθαι 803. 24. συναναγκάζῃ τις ἀναγκάζοντος ἐμοῦ 1324. 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βέλεσθε, λέγειν 1425. 19.

συναναλίσκειν] συναναλῶσε [ſcil. vna cum bonis abſumtis] καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν 12. 12. 1220. 2.

συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα 280 10. et 14.

συναπολύειν 907. 14.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις 707. 15. 749. 22. 787. 11.

συνε-

συναποστέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ 53. 5.

συναποστερεῖν 864. 16. συναποστερῆσαί με τῶν πατρῴων μετ' ἐκείνου 872. 21.

συνάπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. cum contentione iurgii atque probrorum me ad mutua verbera adegisset, sibi pugnam e manuum conflictu contraxisset 1018. 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα 1392. 21.

συναρέσκειν] συνήρεσκε ταῦτά μοι 404. 12.

συναρμόζειν, vel συναρμόττειν] ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνηρμοσμένα καλῶς 154. 16.

συνάρχων 578. 11. δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων 762. 13. 1330. 22.

συνασκεῖν] ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ 450. 6.

συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν 107. 27.

συνάχθεσθαι] οὐκ ὀνειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιούτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι 317. 20. συναχθεσθείην ἂν τῇ πόλει 491. 10. συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου 1248. 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις 1340. 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται 1476. 5.

συνδειπνεῖν 400. 20. 554. 19. 1269. 10. 1352. 27. 1361. 15.

σύνδειπνον citat e Dem. Iulius Pollux VI. 101.

συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα, οἱ ἐπιτήδειοι, ὑμῶν 962. 1.

συνδεκάζειν largitionibus corrumpere. ἐάν τις συνίστηται, ἢ συνδεκάζῃ τὴν ἡλιαίαν 1137. 1.

συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι οὐδὲν αἴτιος ὢν 1000. 1. ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ [scil. τῷ ἀτυχήματι] aut vsi aliquo infortunio, vt si, e. c. oculo altero multarentur, non potue-

potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, vna cum isto vitio notarentur et diffamarentur 1404. pen.

συνδιαβαπτίζεσθαι] οὗτοι γὰρ τούτῳ ἐπίστανται συνδ. par pari referre, iniurias alias aliis repellere 782. 25. simile ductum de lauantibus, quorum alii alios per iocum et risus gratia situlis aquae mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegelten taufen.*

συνδιαιτητὴς 898. 25. 902. 22.

συνδιαλύειν operam sociam nauare reconciliationi amicorum dissidentium inter se 897. 28.

συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε 347. 3.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν οὐσίαν. coniunctis consiliis studiisque conseruare 840. 16.

συνδιατελεῖν] ἐπιστατοῦσαν τοῖς ἄλλοις, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseuerantem, permanentem perpetuo penes habentes 1412. vlt.

συνδιατρίβειν] συνδιατρίψομεν ὁμοῦ οὐ καθαροῖς οὖσιν 634. 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτει 1415. 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἅπαξ, συνδικῆσαι 503. 18. 885. 24. συνδικῇ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν 1127. 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν 271. 22. 272. 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ᾑρημένοι σύνδικοι 689. 6. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν 501. 22.

συνδιοικεῖν 750. 11.

συνδιώκειν actori in iudicio praesto esse, eiusque causam adiuuare 1068. vlt.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σ. 312. 7. 594. vlt.

σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι 564. 22.

συνεδρεύειν 133. 6. οἱ συνεδρεύοντες sunt legati graecarum ciuitatum ad concilium vniuersae Graeciae, siue Corinthi, [vt ibi loci] seu Amphictyonum Pylis 215. 20.

συνέ-

συνέδριον dicebatur conuentus legatorum e ciuitatibus vniuersae Graeciae Athenis perpetuo residentium. Sed p. 1324. 11. indicatur curia, vbi conueniebant curatores portus, seu tribunal rei mercatoriae. *das Handelsgerichte.* ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου a consistorio suo, h. e. senatu assessorum, quo vtebatur Rex sacrorum 1373. 12. paulo post τὴν παρεδρείαν appellat. μετὰ τῆς κοινῆς συνεδρίᾳ τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. citat Hermog. p. 281. 10. sed in loco Demosthenis, qui est p. 232. 26. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν συμμάχων 1491. 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων 747. 4.

συνεθίζειν] ἐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶεμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω 169. pen. 690. 12. 1422. 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι. conscientiam vniuscuiusque vestrum mihi paratum esse praesidium 263. 18. τῷ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι, δεινὸν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν 351. 27. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ἑ ἀκάθαρτος ἦτος 403. 14. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπραχόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406. 2. ἐκ οἶδα, ἐδὲ λέγω φλαῦρον ἐδέν, ἐδὲ σύνοιδα. neque facinus eius vllum habeo fama compertum, neque facinoris eum vllius accuso, neque conscius ipsemet ei fum malefacti 461. 4. συνήδη [pro συνήδειν] conscius essem 844. 2. συνειδὼς [scil. ἑαυτῷ] εἰληθῆ με ἐγκαλοῦντα 1201. 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖραν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον 1471. 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ 1367. 22. συνειδὼς pro simplici εἰδὼς 1408. 10. σύνοιδεν ἕκαστος [scil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα. [scil. ἑαυτῷ.] 739. 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα [subaudi ἔχοντι] 1472. 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν 1360. 19.

Digitized by Google

συνειπεῖν] ἃ συνεῖπε μὲν ἕτος. quae eadem dixit, vel collaudauit 434. 27.

συνείρειν λόγως σαφῶς καὶ ἀπνευσὶ 328. 12.

συνεισβάλλειν] συνεισβαλοῦσιν ἑτοίμως. libenter et vltro vna cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent 16. 21. ὃ μέλλει 69. 20.

συνεισπεράττειν μοι τὸς ὀφείλοντας 1205. 9.

συνεκδιδόναι τινὶ contribuenda pecunia patrem adiuuare, quo commodius et prosperius filiam elocet. ἔστ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα 316. 4. τηνικαῦτα δὲ συνεκδώσει ταύτας. nil conferet ad elocationem earum 1124. 14.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν 260. antep. 261. 24.

συνεκπλεῖν 1187. 22.

συνεκτίνειν coniuncta opera dependere 1254. 27.

συνελευθερᾶν 1377. 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν ἀττικὴν 299. 10.

συνεξαμαρτάνειν 1407. 2.

συνεξαπατᾶν] συνεξηπατημένων ὑμῶν. cum vniuersi vos decepti litis 202. 14. 673. 2. et 12. 1424. 5.

συνεξέρχεσθαι 567. 22.

συνεξετάζειν] τὸς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales eius 556. 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τὸς ῥήτορας ὄψεσθε 576. 12.

συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων 288. 6. μονόν ἐστιν ἔθος τῶν πλείστων, τὸς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὅ, τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν 1438. 9.

συνεπαινορθοῦν 140. 14.

συνεπιμελεῖσθαι 1168. 17. 1196. 1.

συνεπιπλεῖν adesse ipse in naui, qua vehatur imperator 1224. 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὴ τότε τούτοις συνεπισπάσησθέ με τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα vna cum sontibus me quoque insontem in ruinam trahatis 411. 2.

συνεπιστρατεύειν 61. 10.

συνε-

Digitized by Google

συνεπίτροπος 818. 2. et 19.

συνεργεῖν διδόντες ἑαυτὰς τοῖς συμφέρουσιν 799. 11.

συνεργία 1285. 16. ſodalitium, contentio duorum pluriumue, quibus communis eſt cauſa, commoda priuata in fraudem aliorum modis omnibus quaerendi et ſecundandi. *geheime Practiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Geſellſchaft.*

συνεργὸς] συνεργὸς ἔξειν τὴν ἑαυτῷ πλεονεξίαν 68. 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς 239. 21. σ. καὶ κοινωνὸς αὐτῷ 884. 2. 886. 21.

συνέρχεσθαι coire in amicitiam mutuam cauſamque communem facere 231. 18. συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον 532. 8.

σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον 269. 23. ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ ἡ σύνεσις 1394. 4. τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ 1398. 24. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει 1401. 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα 1477. 11.

Syneſis figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [vt ſi pauperes facti ſint, ſubaudi ἀκεῖσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προσέταττε ποιεῖσθαι — nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit 1100. 7.

συνεξιέναι 400. 25.

συνευπάσχειν 105. 23. et 26.

συνευπορεῖν τινι χρημάτων opes alicui largiri, vel ſuppeditare 94. 21. συνευπορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτό μου. praeſtare, vnde vnde corrogare, vel extundere, *ihm verſchaffen* 894. 10. συνευπορήσαντας ταῦτα, qui tibi haec corrogarunt, vel compararunt, procurauerunt, vias complanarunt pecuniam extundendi 980. pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσήει τὴν ἀρχὴν

ἀρχὴν der die beym Antritte des Amtes vorfallenden Vnkoſten aufgebracht und vorgeſchoſſen hat 1369. 18.

συνεύχεσθαι 381. 14. *ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι* 471. 22.

συνέχεια continens, ſine remiſſione contentio 301. 14.

συνέχειν continere, et quaſi vincire, ne dilabatur. *τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν* 108. vlt. non permittere, vt diſcedat. *ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα* [opes reip. copiae militares et ſocii] *συνέχητε. die Macht beyſammen bleibt und nicht zerfällt* 154. 7. *τὴν πόλιν* in concordia continere 437. 1. *τὴν πολιτείαν* 700. 15. *ἔτοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνεχόμην* conſtrictus, captus eſſem 396. 22. *ὅπως μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι* 1472. 18. *ἅμα εὐδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ Φόβῳ συνέξομαι.* [pro *συσχεθήσομαι*] 1484. 23.

συνεχὴς] *συνεχεῖ παρασκευῇ καὶ δυνάμει πολεμεῖν.* ab apparatu belli nunquam ceſſare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis 49. 2. *οἱ συνεχεῖς οὐδὲ παραζευγνύμενοι σοφίσω* 1460. vlt. *τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ* 367. 18.

συνεχῶς] *Φυλάττει ἀκριβῶς ὑμεῖς ἐσε μεσοὶ τῶ συνεχῶς λέγοντος* 328. 3. *συνεχῶς πονηροὶ* 1329. 11.

συνηγορεῖν τινι ἐπὶ μισθῷ 1232. pen. *ὑπὲρ τῦ δικαίυ* 1233. 18.

συνηγορία eſt titulus partis illius in oratione in Neaeram, quam Apollodorus, Theomneſto genero ſuo ſuccenturiatum veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis vsque.

συνήγορος τῶν νόμων, ἓς χειροτονεῖτε. 711. 18. creabantur aduocati legum priſcarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. *συνήγορος ὢν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δίκαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις* 1137. 5. *συνηγορῶν μὲ*

Digitized by Google

ρόν με κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τέτῳ Ἀπολλόδωρον 1349. pen.

συνήδεσθαι 519. 10. 579. 19.

συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποιήσῃ 342. 10. συνήθεια χρησῶν ἐπιτηδευμάτων 1397. 13. τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι 1467. 19.

συνήλιξ] ἃ συνήλικα τοῖς πόλεσιν ἁπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 308. vlt.

συνθεωρεῖν 808. 3.

συνθήκη] εἰσὶ συνθῆκαι διττὰι τοῖς ἔθνεσι πρὸς βασιλέα 199. 9. συνθῆκαι Φιλίας 251. 10. συνθήκη πόλεως κοινὴ compactum 774. 21.

συνθύειν] πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολίταις 300. 24. συνθύειν τέτων μετ' ἐμοῦ 1313. 26.

συνιδεῖν conſiderare, expendere, ad animum reuocare, item intelligere, perſpicere 17. 7. δεινὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351. 6.

συνιέναι τινὶ εἰς ταὐτὸν 593. 21. ἐπὶ καταλύσει ἐμοὶ συνιὼν εἶλω. ſubaudi ἄλλοις 745. 15.

συνιππεύς. οἱ συνιππεῖς 558. 13.

συνίσημι]. συνίσασιν ἑαυτοῖς δεδυσάσι 739. 19.

συνισάναι et συνίσασθαι 1) conſtare, corpus vnum, integrum, perfectum, ſecum conſentiens eſſe et permanere. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνῇ 20. 22. ἕως ἔτι συνίσαται τὰ πράγματα 74. 5. μένει τὰ συνεστῶτα βεβαίως conciliata, vnita, in concordiam coagulata 154. 9. δύναμις συνεχὴς καὶ copiae conſtantes, militia perpetua, quae non diſſoluitur, non dimittitur 92. 23. στράτευμα συνεχὲς 93. vlt. τῶν ἐθάδων καὶ συνεχῶν ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε 605. 3. vbi ſunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner*, *die nie abgedankt werden*, aut inter ſe conſpirati et colludentes. 2) conflare, contrahere, conſciſcere, inde συνῆναι coire, coaleſcere, fieri, exſiſtere, conflari. τῷ Φωκικῷ συστάντος, πολέμε 230. 27.

συνέ-

scere. συνέσησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον 191. 13. συνισάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φυόμενον κακὸν 245. 24. 3) συνίσασθαι, συνεσᾶναι conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et coniurata. ἐργασήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ πειραιεῖ συνεστηκότων 885. 1. συνίσαται μετὰ τῦ λάμπιδος. *er verſteht ſich, er beredet ſich mit dem Lampide* 917. 13. 978. 6. 980. 19. συνισάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις adiungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in causis forensibus 1136. 26. 1137. 1. ἑταιρίαν συνίσῃ ἐπὶ κατάλυσει τῦ δήμυ 1137. 4. οἱ συνεσῶτες τότῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302. 25. 4) hortari. συνέσησε τὸν Λεωκράτην Leocratem hortatus fuerit, vt illud aes mihi debitum olim aliquando diluëret 1029. 26. ἀκούοντας συσήσαντος ἀποδῦναι audientes ex eo, cum hortaretur eos, vt operam darent, vt hoc aes mihi debitum redderetur 1032. 27. 5) commendare, praesentare, praesentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, vt hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συσήσας Φιλώνδαν 1191. 27. vtrumque vsurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέσησας Φιλώνδᾳ p. 1196. 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτῦ συνέσησας τὸν Φιλώνδαν 1196. 12. et profecto perinde est, proprie nil aliud significat, *quam alterum ad latus alterius collocasti.* alterum ad alterum adduxisti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συσῆσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ 1236. 25. 1237. 6. 1238. 2. συσαθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τῦ Λύκωνος hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, vt huic aes persolueretur 1241. 7. 6) intendere, accendere pretia, vt frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τῦ σίτυ 1285. 6. quasi clandestinis collo-

colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *constituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum spondent se non esse vendituros annonas.

συνναυμαχεῖν 1377. 18.

συννομοθετεῖν 708. pen.

σύνοδος congressus partium litigantium apud arbitrum. *ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ* 1266. 9.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέσω ἑλόντι μοιχόν, [scil. *ἐπ' αὐτῇ*] *ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔσω* 1374. 21. *τὸ συνοικεῖν τέτ' ἐστὶν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τὰς φράτορας — τὰς υἱεῖς* 1386. 16.

συνοικία] *ἐπὶ γῇ* [fundis] *καὶ συνοικίαις* [insulis, aedibus elocaticiis in vrbe] *δεδανεικὼς* 946. 6. *ἐκ τόνος τρόπε πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει* 955. 11. *συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν* 1110. 12.

συνοικίζειν] *ὅπω Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων* 425. 18. vnum in oppidum compulsis, vel coalitis. Theseus homines tum in Attica ruratim degentes, dispersos, *συνῴκισε* deduxit intra vna Athenarum moenia, ibique vnum intra orbem cohabitare iussit, *καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν* 1270. 16.

συνομνύναι] *συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες* 1052. 4. *συνώμοσαν ἀλλήλοις* 1062. 5. *συνώμνυον ἐπ' ἐμὲ* 1319. 1.

συνομολογεῖν 1059. 10.

συνοραῖν] *συνεωρακέναι τέτον ἡγεῖται καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ* 1122. 16.

συνοργίζεσθαι] *συνοργισθεὶς* [scil. *ἐμοὶ*] *ὁ δῆμος*. vniuersus populus mihi iratus 516. 7. 547. 6.

συνεσία] *ἀγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνεσίας* 1371. 22.

σύνταξις] *μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τέ τε λαμβάνειν, καὶ τὲ ποιεῖν τὰ δέοντα* 14. 27. *Reglement*, *Einrichtung*, *Verfassung*, *Repartition*, laterculus quasi, vel ordo siue munium praestandorum, rerum agendarum, siue

Digitized by Google

siue pensionum pecuniarum, tam earum, quae conferendae, quam quae accipiendae sunt 168. 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii 192. 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἁπάντων 38. 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e sociis 60. 11. ἔστε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta condicta] Διοπείθει δίδομεν 95. 8. et 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique praescripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα 305. 16. vniuerse et proprie est pactum, condictum, conditio, de qua inter duos pluresue συντέτακται conuenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε 1334. 12.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βέλει γένηται 714. 25. συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος 775. 18. ἵνα μὴ πάντα ἅμα συνταράξας λέγω 1277. 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥᾳθυμίαν, ἅπασαν συνεταράξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν 1404. 24.

συντάττειν] ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι — daß wir uns sollen schätzen, taxiren, quotisiren lassen 167. 6. ἢν μὲ δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι. aio necessarium hoc factu esse, vt patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias 168. 21. τὰ μὲν σώματα οὕτω φημὶ δεῖν συντετάχθαι 182. 24. ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ἦ συντεταγμένα 183. 6. πάντα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ condicta et constituta fuerant ante cum imperatore classis, eique iuncta et mandata 251. 11. συντάττεσθαι condicere, decidere, inter se, depeciscī 344. vlt. 708. 18. συντεταγμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν 585. pen. συνετάξαντο [pacti sunt, deciderunt, vel receperunt, spoponderunt pro me in aerarium illaturos] κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν 815. 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὴν συμμορίαν 838. 9. τέχνην δ' αὐτὸ-

Digitized by Google

ἀκέσεσθε τῇ σοφῇ τῇ ταῦτα πάντα συντεταχότος. qui istas fraudes omnes tam subtiliter atque nequiter commentus et commachinatus est, compegit atque construxit 888. 26. πραγματεύεται πάντα ποιεῖ τῆς πόλεως συντάττων. componens, fabre construens, 70. 3. προσεβοήθουν accurrebant raptim καὶ συνετάττοντο et ipsi semet in aciem atque ordines coordinabant, consistebant ordinatim 1378. 26.

συντείνειν] ἓν, εἰς ὃ πάντα συντείνει 145. 22. ἄλλα πολλὰ, εἰς ταὐτὸ δὲ πάντα συντείνοντα eodem contendentia 299. 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόγοις συντελειῶν 261. 24. χρημάτων ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην εἰσοίσασ συντέλειαν contributionem 306. 18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. munia publica reducere ad comparationem, h. e. iubere, vt bini, terniue, quibus singulis minus in fortunis sit, quam vt fungendis muniis sint pares, coeant in vnum quasi corpus, pecuniasque in commune conferant, facultatibus cuiusque suis pares, quo sic tandem ludis edendis pares fiant 463. 24. οἷς ἐλάττων ἔσται ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, quibus singulis minus, quam dena talenta, in fortunis sunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα. ita in collegia congregatis et comparatis, vt singula quaeque ista collegia conficiant dena talenta 262. 8.

συντελεῖν conficere. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελῇ 183. 13. et 15. φιλοτιμεμένων τοῦτο συντετελέσθαι ad effectum perduci 251. 16. συντελεῖν δίκην κατά τινος 277. 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli necessitates per illas sic dictas εἰσφοράς, quas dependunt 465. 23. de artifice opus locatum perfectum et absolutum exhibente 522. 4. εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκεῖ συντε-

Digitized by Google

λεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem ſpuriorum 691. 18.

συντελὴς] πόλιν ὡς αὐτὲς συντελῆ ποιεῖν 198. 15. ad ditionem ſuam pertinentem, ad ſorum ſuum redeuntem. δυοῖν ἐφάνη τριήρεσχος ὁ τῆς μιᾶς ἔκτος καὶ δέκατος πέντερον ὢν συντελὴς der vorher ſelb ſechszehender mit ſteuerte bey einem einzigen Kriegsſchiffe 261. 3. χιλίες καὶ διακοσίες πεποιήκατε συντελεῖς contributores, aera conferentes ad ſuſtentandam claſſem atticam 564. 27.

συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντεθὲν ἔψεσθε 275. 26. συντιθέναι λόγες εὐπροσώπες καὶ μύθες 277. 5. συντιθεὶς ψευδεῖς αἰτίας 778. 22. ἐάν τις συντιθῇ τὸ τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819. 2. ἐχ ἓν τίμημα συνθεὶς. non ſingula quaeque capita in vnam ſummam generalem conſummans 853. 19.

συντιμᾶν] συνετιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἴσοδον curarunt ſibi a cenſoribus hunc cenſum ſcribi meo nomine de vniuerſis meis fortunis dependendum eumque depenſuros receperunt 815. 19. 836. 26. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον pretium ſpecierum annonariarum increuit. das Getrayde iſt aufgeſchlagen 1285. 15.

συντιτρεαίνειν ἕτερον. perforato montis latere e cuniculo ſuo metallico in cuniculum alterius proximo aſſitum penetrare 977. 22.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκε 214. 7.

συντρίβειν] ἀλλὰ πῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. vbinam tandem offenditur? woran ſtöſſet es ſich? wo iſt der Haaken? 142. 22. Simile ductum de curribus in ſtadio currentibus, ad metam adhaerentibus, aut inter ſe implicatis eoque confractis. πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὅλως συντριβέντων 293. 5. τὸν λάκκον συντρίψας 845. 18.

συντρυ-

συντριήραρχος 566. 24. 1145. 23. 1162. pen. 1218. 14.

συντυγχάνειν 439. 3. οὔτε φοβούμενος, εἴτ' εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξεται 585. 12.

συνωνεῖσθαι] οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσι 175. 11. γῆν ἔνιοι συνεώνηνται πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ 689. 22.

συρίττειν] ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον 315. 10. 586. 16.

σύρος nomen seruile. εἰ γὰρ σύρος, ἢ μάνης, ἢ τὶς ἕκαστος τούτων [scil. τῶν δούλων καλεῖται] οὗτος δὲ φορμίων 1127. 25.

συσκευάζειν] συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς. conuasat, consarcinat, id est comportat, cogit, conscribit, corradit et armat aduersus vos 91. 9. et 20. τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη 275. 24. τεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον 319. 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν οὗτοι 358. 14. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς φωκέας ὀλέθρου 365. 5. συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν φίλιππον 438. 14. ἡλίκα πράγματα συσκευάσας. quantis fraudibus consutis, consarcinatis, h. e. callide constructis 764. 7. τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσκευασμένοι. habentes secum et afferentes, veluti milites in castra secum afferunt, ista omnia tanquam vnam in sarcinam constricta et constipata 772. 11. ἀδίκημα τοιοῦτον μετ' ἐκείνου συνεσκευάσατο 883. 7. συνεσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ cum supellectilem domus vniuersam compilasset atque conuasasset, furtoque auertisset 1356. 27.

συσκευωρεῖσθαι moliri, machinari cum alio, clandestina, suspecta, mala, portentosa, vel etiam minuta, vilia agitare. καὶ τἄλλα συνεσκευωροῦ 313. 15.

συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι — 23. pen. 155. 25.

συσκοτάζειν] ἐπειδὴ θᾶττον συνεσκότασεν. impersonaliter. tenebrae ingruissent 1257. pen.

συσπένδειν 400. 21.

συσσιμαίνεσθαι vna cum aliis subscribere nomen suum tabulis, addito sigillo. vel tabulas obsignandas curare 928. 4. τὶ δὲ συνεσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα 1034. pen.

συσσιτεῖν 401. 1.

σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι commensales προσελθόντες 1257. 22.

σύστασις collegium, sodalitium, satellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι 1122. 5.

συστέλλειν ἁμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον 309. 2.

συστεφανοῦσθαι] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε φιλίππῳ 280. 27.

συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ 68. 22.

συστρατηγεῖν 401. 2.

συστρέφειν] συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοὶ conspirati, conglobati 126. 12. 677. 8.

συχνὸς] συχναὶ τούτοις ἦσαν ἡμέραι ἐπιδημοῦσι. iam diu commorabantur Athenis 932. 27. χρόνος διετρίβετο συχνὸς 1013. 7. συχνὰς θεραπαίνας μεθ' αὑτῆς τρέφουσα 1023. 11. ἡ διοίκησις συχνὴ *der Ausgaben war viel. es gieng täglich in der Haushaltung viel drauf.* sumtus in rem fam. faciendi spissi et crebri erant 1359. 9. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχνῷ. id est πολλῷ. *um ein vieles* 1002. 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242. 2.

σφαγεὺς] μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι [scil. τῶν φλιασίων] 175. 27.

σφαγὴ]

σφαγὴ] τὰς ἐν Ἠλιδι σφαγὰς πεποίηκε 424. 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε 1450. 14.

σφάγιον αὐτὰς ἔδοσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας 1398. 7.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροὶ infidi 11. 3. σφαλερωτέραν [scil. τὴν δυναστείαν] αὐτῷ πεποίηκε 154. 21.

σφάλλειν] σφαλέντος τότε ἀπώλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. wäre es mit ihm ſchlimm abgelaufen, ſo hätte mein Vater ſeine ganze Schuldfoderung eingebüßet 1185. 11.

σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτῃ καὶ ψιλῇ μάχῃ 668. 24.

σφετερίζεσθαι] τὴν Εὔβοιαν σφετεριζόμενος 248. 12.

σφοδρὸς] ἐν τίσιν ἦν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα εἶναι δεῖ 318. 25.

σφυρὰ] θοιμάτιον καθιέναι μέχρι τῶν σφυρῶν 442. 14.

σχεδὸν εἴρηκα, [ſubaudi πάντα] ἃ νομίζω συμφέρειν 38. 27.

σχεῖν, vel σχέθειν, vel ἔχειν inhibere, cohibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428. 22.

σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τῇ βίᾳ σχέσει διάγει 1122. 15.

σχετλιάζειν ingeminare illud ſaeuientis et indignantis ὦ σχέτλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ 913. 9. σχετλιάζων καὶ δεινοπαθῶν 1023. pen. σχετλιάζων περιῇει 1331. 6.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος ἔτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν 346. 1. σχέτλιον καὶ δεινὸν 504. pen. τότε γένοιτ' ἄν τις σχετλιώτερος ἄνθρωπος 874. 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων 842. 1.

σχῆμα] πολλὰ ποιήσειεν ἂν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἅνια ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε 690. 21. ἐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου 1122. 21.

σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης 1145. 6.

σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38. 20. ἐσχόλακεν ἐνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον 594. 16.

σχολαίως] ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut segnius 585. 10.

σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἄν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ tueatur et conseruet 12. 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται recuperabuntur 57. 22. 90. pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν recipimus vrbe nostra tutosque praestamus ab iniuriis 61. 26. et vlt. τῇ πόλει δ' ἡμῶν οἱ ἕλληνες δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι 151. 2. σώζειν καιρὸν recuperare, reuocare oportunitatem omissam 343. 4. κἂν ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἴῃ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς κωλύσειν 385. 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει recuperauit 420. 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι οἱ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν 423. 10. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται, [scil. σώζεσθαι,] ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώζῃ 436. 9. τοῦτό τε σῶσετε hoc, quod nunc in discrimine pereundi est, saluum conseruabitis et tuebimini. vel re adhuc salua, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, vt id effectui dent 622. 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut salva conseruarunt 597. 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σῶσαι. hoc saltim, corpus puta, licet ipsis saluum, illaesum, haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conseruare 610. 6. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν 609. 5. σωθείσης τῆς νεὼς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα vt aes debitum tum soluatur, vbi nauis salua cum mercibus in portum peruenerit 883. 17. σε-

17. σεσωκὼς τὸ σῶμα consecutus hoc, vt vitam salvam et corpus integrum conseruares 1126. 8. σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγεγνομένοις [memoria puta ciuitatis tributae] 1381. 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ πρακτέον, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται obtinetur. *man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verliehrt es nicht aus dem Gesichte* 1394. 6. καίπερ καλῶς ὄντος τῷ νικᾶν, πολὺ κάλλιον καὶ παραλογώτερον εἶναι ἐδόκει τὸ σωθῆναι 1409. vlt. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. iam vero me periculo ereptum, saluum seruauit hoc, sanguinis puta fluxus 1260. pen. τὴν δὲ σώζουσαν [scil. ὁμολογίαν] ἢ συγχωρήσασιν. pactum reip. conducens et salutare 216. 26. opponitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογίᾳ. Num significat σώζειν abigere, arcere, propulsare? τοὺς μὲν, fures puta, ἐπὶ σώζειν, Φυλακὴν τῶν οἴκοι καταστήσαντες 1342. 17.

σῶμα] τοῖς δ' ἕλοις ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐστιν. corpus luere debet. *man hält sich an ihre Person. sie müssen dafür an und mit dem Leibe büßen.* τοῖς δ' ἐλευθέροις, κἂν τὰ μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες, τοῦτό γε [scil. corpus] ἐστὶ σῶσαι 610. 6. recurrit p. 752. 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὕστατον προσήκει κολάζειν. ἀπώλεσε πλέον ἢ τριακόσια σώματα ἐλεύθερα. capita, indiuidua 910. 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε 480. 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τῷ σώματι 1231. 21. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι corpore quaestum facere, siue meretricium, siue baiulando 1351. 21.

σῶς pro σῶος, item pro σώους in accus. pl. σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βέλοιντο, ἕνεκά γε ἑαυτῶν 61. 13. 93. 24. 364. 25. 500. 20. ἣν σώαν ὑπάρχειν ἅπασι δεῖ 572. 8. ἐπειδὴ βεβαίως ἡγήσατο σῶς [id est σῶος] εἶναι 663. 20. σῶα [τὰ σκεύη] γένηται τῇ πόλει restituerentur,

rentur, recuperarentur. *daß der Staat nicht drum käme, ſondern ſie wiederbekäme* 1145. 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔτι σῶα 1231. 2.

σωτὴρ Ἀπόλλων 1072. 18.

σωτηρία] δικαίᾳ πολίτᾳ κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι 34. 15. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, ἀχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν. ἀλλ' — 146. 10. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776. 9. σωτηρίαν ἔχω [ſcil. τοῖς ὑποθήκαισι] τῶν ὑποκειμένων, qui oppignerarunt, his ſalua ſunto bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea praetenſione. *ſoll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkümmert ſeyn, und zurück gegeben werden* 927. 8. σωτηρίαν μόνην ὁρῶν τοῖς ἑαυτῶ πράγμασιν 954. 2. τηροῦντες exſpectantes, praeſtolantes, τὴν οἴκαδε σωτηρίαν domum remigrandi oportunitatem 1211. 15. σωτηρία ſaluus e peregrino ſolo et ex hoſtibus atque captiuitate domum reditus 1304. 21. παρεκάλεσαν τὰς ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν hortabantur ad ſtudium fortunas ſuas corporaque ſalua tuendi 1394. 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίσῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν 1451. 3.

σωφρονίζειν λέγουσι τάς γε συμφορὰς 798. 7.

σωφρονιστὴς] ἐ γὰρ ἔτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὡς Ἀφοβήτῳ καὶ Λίσχίνῃ σωφρονιστῶν δεηθῆναι τὰς νεωτέρας 433. 2.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν 1402. 25.

σωφροσύνη] καίπος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403. 25.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν 1308. 5. εἰ δὲ πλέθριοι ἦμεν, ἐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν 1309. 21.

ταινιόπωλις 1309. 2.

ταλαιπωρεῖν] λυπεῖντας καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι 22. 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι.

τοῖς

Digitized by Google

τοῖς κινδύνοις 156. 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τῆ πολέμε 231. 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀρισάρχῳ — 548. 17. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι 425. 11. τὰς ταλαιπώρες Φωκέας. citat Hermog. p. 347. 5. forsan e p. 240. 8.

ταλαντιαῖος οἶκος substantia valens talentum 833. 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, iubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat 10. 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταὶ 49. 17. ταμίας καὶ δημοσίες [vbi alii καὶ omittunt] 101. 14. 137. 9. τ. τῆς παράλε 570. 4. ταμίαι τῶν τῆς θεᾶ [scil. χρημάτων] 1075. 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δέναι [scil. τὸν στέφανον] 1228. 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο 598. 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλε 570. 15. ταμιεύσας ἐν ἀκροπόλει τὰ ἀρίστεῖα τῆς πόλεως 741. 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1189. 2.

ταξιαρχεῖν 999. 12.

ταξίαρχος] ὃν ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχες καὶ στρατηγὲς, καὶ φυλάρχες καὶ ἱππάρχες 47. 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγὸν imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν ἵππαρχον, summum equitum magistrum 1258. 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει valore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττον ἐστὶ 32. 18. τῆς τάξεως μὴ παρεγχωρεῖν, ἣν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον 38. 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς τεταχθαι προσῆκεν,

Digitized by Google

ἕτερος 145. 13. *οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν* [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratuum] *προστιόντες* 171. 17. *αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τῆ φρονήματος τάξιν* 176. 14. *ἡ τῆ δικαίᾳ τάξις* 188. 1. *τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι* 200. 4. *τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν* 200. 14. *τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ.* [id est *ἐπὶ τῆς ἀπολογίας*] *ὡς βέλτιστα τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ὅτως ἑᾶσαι χρῆσθαι* 226. 11. *εὖ ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνῳ τοῦτο ποιεῖν* 229. 14. id est *μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνου. τέτταρα ἑκάστης, ἃ παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν* 238. 9. *ἐν τῇ θετταλῶν καὶ δολόπων τάξει.* quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abiecti 246. 2. *τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἑλόμενοι τάξιν* 273. 26. *τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ἐκ ἔλπιον* 286. 3. *τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τῆ συμβέλῳ τάξιν* [partes, prouinciam] *ἀπαιτεῖ* 292. 14. *οἰκέτῃ τάξιν, ἐκ ἐλευθέρῳ παιδὸς ἔχων* 313. 13. *εἰ γὰρ, οἷος ἐγὼ, παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτῆ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο* 327. 2. *τηνικαῦτα σὺ καὶ τέτων ἕκαστος ἐν τάξει, seyd ihr da, auf dem Plane,.. καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱππότροφος* 332. 18. *εἰ καὶ ὀντινῶν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεχήσατε* 350. 4. *εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ* 343. pen. *ἐφ' ἓς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθρᾶ τάξει, in der Qualität eines Feindes* 481. 21. *τὴν τῆ δικαίᾳ τάξιν ἐκ ἀφείλετο* locum, vel conditionem iusti non detraxit, h. e. non praeteriit tacitum, quatenus ius et fas esset hominem occidi 505. 17. 554. 3. *εἰς ὑπηρέτῃ σχῆμα καὶ τάξιν* [*Gestalt und Rang*, h. e. partes, munia, prouinciam] *προελήλυθεν ἡ πόλις* 690. 21. *τάξις* p. 715 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, vt aut certos pensionum terminos sibi statuant, aut aliquam aeris debiti partem remittant, *accordiren, sich mit*

Digitized by Google

mit ſeinen Gläubigern ſetzen. τὰς ὄντας νόμας εἰς τὴν τῶν ἐπ ὄντων τάξιν [locum] ἄγαντας 808. 1. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. πειρᾶσθαι καθιζάνειν εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν 1039. 24. ἐπ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22. ἐμοὶ δοκῶσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἥττης ἐ μετέχειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρους 1394. 22. χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν 1466. 4. ἐδὲν ἀθλιώτερον ἔναι τῶ τὴν ὑπὲρ τῦ δήμυ τάξιν αἱρεῖσθαι 1478. 15. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων ſtudium veſtri ſimulans εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆκε 1481. 16. τίς ἐστιν, ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν γνησίως ἐθελήσει δῦναι 1482. 14. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκειότ μοι ἄφιξιν γενέσθαι 1484. 6.

ταπεινὸς] ταπεινὴ δύναμις 46. 17. ταπεινὲς λόγυς ἐρεῖ 574. 24. ὅσωπερ ἂν ἑαυτὸν ταπεινότερον ποιῇ 574. 26. πολλοὶ δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπεινοὶ [ſcil. λόγοι ἐγίγνοντο] παρὰ τότε 1102. 25. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δῆλα πράγματα τὸς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1312. 2.

ταράττειν] τῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην γεγονὸς 15. 13. νοσῦσι καὶ σασιάζυσι καὶ τεταραγμένοις 22. 8. ὕβρει τότε, δι' ἣν ταραττόμεθα 41. 6. τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν ἐπισάντες 43. 19. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων 58. 5. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τὸς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη, id eſt συνεταράχθη 277. 23. ἡλίκα πράγματα ἡ μιαρὰ κεφαλὴ ταράξασα [id eſt συνταράξασα] αὕτη 278. 15.

ταραχὴ] τότε μάλιστα ἐν ταραχῇ τὰ τῶν ἑλλήνων γέγονε πράγματα 146. 24. ταραχὴ περὶ πυλαίαν 276. 20. ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς 301. 11. ἡ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλυς ταραχὴ καὶ ὑποψία φέρειν Χερρονήσυ μεγίστη 654. 20. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰω-

24.

θεῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὴν πόλιν 1458. 24. εἰς ταραχὴν καὶ ἀγνωμοσύνην προκαθεῖναι τὴν πόλιν 179. 19.

ταραχωδῶς 1477. 7.

ταριχεύειν] περιῆν αὐτῷ τεταριχευμένα 788. 22.

τάριχος 933. 15. 934. 25.

τάττειν] ἐφ' ἑνὶ τέτταρα πώποτ' ἐμαυτὸν ἔταξα 107. 20. τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν τετάχθαι προσῆκεν 143. 23. ὑμεῖς τὸν λιπόντα τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ ταχθεῖσαν τάξιν [id est προσαχθ. angewieſenen Standplatz] 200. 11. στρατηγὸν ἐπ' αὐτοῖς ἐτάξατε Μενεσθέα 217. 19. μεγάλας καὶ τοὺς ἐσχάτας τάττουσιν οἱ νόμοι τιμωρίας 229. 7. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἐαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγὼ 245. vlt. διὰ ταῦτ' ἐν ἅπασιν ἐμαυτὸν ἔταττον 302. 7. οἱ δ' ἀθηναίων — πρέσβεις ταχθέντες [subaudi εἶναι] 363. 3. τῶν νόμων τοὺς ἐσχάτα τεττόντων ἐπιτίμια 382. 14. ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππῳ, qui prae ſe tulit, affectauit 438. 5. ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον ζημίαν ἐτάξατε 498. 7. εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι 500. 25. τῷ δρασαντι δ' ἐκ ἴσην τὴν ὀργὴν, ἂν θ' ἑκών, ἄν τ' ἄκων, [ſcil. ἔδρασεν] ἔταξεν ὁ νόμος 528. 5. τῶν ἀκουσίων ἐλάττω τάξαι τὴν τιμωρίαν, ἢ τῶν ἑκουσίων, δίκαιον 644. 6. τῷ κυρίῳ τῶν Φόρων γενομένῳ τάξαι [id eſt ὥστε τάξαι αὐτὸς] Ἀριστείδῃ 690. 1. πᾶν τὸ τεταγμένον ἐξελαύσας ἕκαστος ἐκ τοῦ βίου 777. 22. τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔταξε τὸ πιστίμιον 892. 5. (or. in Apatur.) ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τοῦτο τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει, καὶ κατὰ σοῦ παρὰ τῶν — 959. 10. ὅπερ τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς 1392. 12. ὑπερῆρε τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395. 23. τῆς διανοίας ἐπὶ τῷ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης 1413. 18. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ διοικήσιν μέρει τῆς πολιτείας τάξας 1474. 13.

ταφὴ

ταφὴ] αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφὰς. delecti ad curanda funeris necessaria 321. 24. ταφὰς ποιεῖσθε δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι 499. pen. οὐκ ἔθαψεν, οὐδὲ τοῖς θάψασι τὴν ταφὴν ἀπέδωκε. impensas timeris 787. 3. 788. 1. τὰς ἐρῶντας ἐν ταῖς δημοσίαις ταφαῖς 1389. 12.

τάφος] ἐπὶ τοὺ ἱερὰ καὶ τὰς τάφους [scil. τῶν ἑλλήνων] ἐπάγων [βαρβάρους] 289. 14. ἀποκατέστασε τοὺς πατρίους νόμους, καὶ τοὺς τάφους 256. 5. ἐπυνθάνετο, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ [id est τῷ ἐκεῖ τεταφθαι τινὰ νεκρὸν] μνημεῖον ἐστὶ τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας 1125. 16. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον 1393. 1.

ταφρεία] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σὺ διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν 325. 19.

ταχέως βαδίζειν 981. 25. 1124. 25.

τάχος] ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε 1377. 9.

ταχὺς, ταχὺ] ταχὺ pro ταχέως. πρὸς μὲν τὸ ταχὺ τὰ τῷ πολέμῳ πράττεσθαι 10. 13. v. v. τιμωρίαι. ἐγὼ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ εἰπόντες. non qui crebro iactant istaec CITO et HODIE. scil. agenda et exsequenda est res decreta 44. 6. 1432. 25. vbi ταχὺ est aduerbium, et valet idem atque ταχέως. necnon p. 982. 17. ἐ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. ταχὺ p. 581. pen. et p. 798. 20. videtur idem valere atque τάχα *forsitan*, vel *videtur*, *nempe*, *scilicet*, ironice.

τέγος, ὡς τὸς γείτονας, ὑπερβαίνει 609. 15. ἀπὸ τῶν τεγῶν [von den Dächern herab] τῶν ἑαυτῶν [scil. οἰκιῶν ihrer Häuser] ἐπάλλειν τὸς παριόντας 1157. 11.

τέθριππον] ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίππῳ, ὃ ἐπρίατο — 1356. 6.

τειχίζειν] Μαγνησίαν κατωλύκασι τ. 15. 19. ὡς Ελάτειαν τειχιεῖ 69. 18. ἐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ἔστε πλίνθοις 325. 22. τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν 325. vlt. τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συν-

Digitized by Google

μῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις 367. 18. munita bello perpetuo regio est ea, cuius incolae cum finitimis bella continua gerentes, non patiuntur hos in aliorum fines irrumpere, qui cum primis iuncti sunt foederibus et amicitiis. vt Phocenses e. c. non sinebant Thebanos in Atticam inuadere, quae Thebanis inimica, Phocensibus amica erat. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν 375. 7. et 11. λέγεται ἐκεῖνος [Themistocles] τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum praecepisset ciuibus, vt vrbem moeniis sepirent 478. pen.

τειχίον, [ein Schuppen] παλαιὸν ἐπῳκοδομημένον 1278. 22.

τειχισμὸς] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν διέσυρες 325. 15. ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν 325. 24.

τειχοποιὸς 243. 26. idem p. 266. 19. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς appellatur.

τεῖχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559. 25. τοσούτῳ κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη στῆσαι Θεμιστοκλέους 479. 11.

τεκμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τ. πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον 820. 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921. 21.

τεκταίνεσθαι 921. 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων 171. 20. τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 8. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην 315. 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε instituatis. ihr euch ein Gerichte halten liesset 990. 1. ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην 999. 25. τελέσασθαι ἐᾶν ἔδει τὴν δίκην 1006. 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν [scil. τέλος] τελοῦσι, vectigal dependunt, seu tributum, mercenarii de-

rii dependendum 1667. 27. ἔτοι γὰρ οἱ τελοῦντες ἀλλήλους [initiantes, die ſich unter einander taufen] τῷ Φοίβῳ 1262. 10. εἰ ξενικὰ [ſcil. τέλη] ἐτέλει num tributa dependerit peregrinis dependenda 1309. 5. χώραν ἀτέλεσον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461. 15. obgleich ihre Pachter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müſſen, ſo entrichten ſie doch keine Steuern und Gaben davon.

τέλεος] τέλειον τοὐτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ 173. 11. προκαλοῦνται αὐτὸν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων 1365. 17.

τέλεος idem atque τέλειος: τέλεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθὸν 37. 21.

τελετὴ] ὁ τοὺς ἀγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεὺς 772. 26. πλὴν εἴ τις ἱεροσύνη, ἡ τελετή ἐστιν ἐκ γένους 1380. 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβαῖν, ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 16. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν extremam partem diei, cum iam adueſperaſceret 836. 5.

τελευτᾷν] εἰς τί ποτ' ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι eſſe exitura 13. 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι in funere occiſorum in proelio παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα — 320. 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελευτηκεν, οἱ νόμοι ἢ τετελευτήκασιν, οὐδὲ τὸ δίκαιον ἢ τετελεύτηκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες 1070. 15. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων πλέω ποιεῖσθαι λόγον 1479. 6.

τελευτὴ] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id eſt τέλος, vel καταύλησιν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658. 7. nemo finem facit concupiſcendi. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτὴ 1478. 7. mors. τελευτὴν τοῦ βίου πεποιημένος. mortuus 481. 14. ἥκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν metam τὰ πράγματα αὐτῷ 19. 19.

τέλος]

τέλος] ὃ πᾶσι τοῖς πρότερον ἐπέθηκε τέλος 274. 19. τὸ τότε τέλος ἐν θεῷ ἦν, οὐκ ἐν ἐμοὶ 292. 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζουσιν 932. 4. ἐπιβάλλειν ἔσω κύριος κατὰ τὸ τέλος mulctam censui cuiusque proportionatam, dem auf einen ieden angeſetzten, oder gelegten Steueranſchlage gemäſs 1076. 17. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος rerum ab eo in vita geſtarum, aut euentorum fortunarumue 1306. 25. τέλος τι πριάμενος, ἢ ἐγγυησάμενος, ἢ ἐκλέγων 745. 15. coniungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis verſantium. quorum ſunt primi, publicani, tum eorum fideiuſſores, denique, qui loco et iuſſu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. Die Generalzollpachter, deren Bürgen, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinmahner. ἔξω τῶν τέλους εἰσὶ τοῦτοι ſunt extra hunc ordinem, hanc claſſem hominum 462. 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν πότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemtio vectigalium? nam, vt publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de ſuo, ſed eo redimunt, quo ipſi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiae functio trierarchatus, non modo onerosa et ſumtuoſa non fuit, nihil enim reip. largitus eſt eam fungendo, ſed vel lucroſa quoque fuit 568. 7.

τελωνικοὶ νόμοι 732. 1.

τέμνειν] τὰς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεᾶς 1069. 26. 1318. 20.

τέμνειν] ἔστε μαγείρῳ μαχαίρας ἐδὲν ὄφελος ἔστι, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην πεπρακότα, gefülletes, geſchlagenes Holz 1048. 16.

τεχθεύε-

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα 1405. 26. ampullas verborum nugacium et ſeſquipedalium iactemus.

οἱ τετρακόσιοι genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίους καταλυσάντων 471. 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052. 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία 117. 26. inde formauit Hermogenes p. 268. 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι. vbi ait ὑπὸ θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα iudicabant de cauſis αἰκίας et βιαίων 976. 11.

τετυφωμένως. ſtulte, ſtolide 665. 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει fraudulenter machinatur, er ſpielt eine Intrique, βουλόμενος παρὰ τινῶν ἀργύριον λαμβάνειν 1317. 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι 1158. 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας callida et malitioſa commenta, καὶ σκήψεις οὗτος εὑρίσκων ἐκκρούει 540. 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quaeſtuoſum, εἴης ἂν εὑρηκὼς 577. 22. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι ſi negotiationem hanc argentariam in artem conuertunt, h. e. clandeſtina, et ſubtilia quaeque artificia turpis quaeſtus faciendi excogitant et vſurpant. *aus dieſem Geſchäfte ein Handwerk machen, davon ſie nicht nur leben, ſondern darauf ſie auch Tag und Nacht ſinnen, dichten und trachten* 982. 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν 401. 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν 594. 15.

τέως donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐῤῥωμένος τις 24. 4. τέως ἂν χρησθῇ donec ea vſus fueris, ea vti deſieris 519. vlt. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ 721. 1.

τηθὶς auia 818. 4. niſi ea potius amita eſt, patris ſoror 1039. 4.

Digitized by Google

τηλικοῦτος] μηδένα ἀξιοῦτε τηλικοῦτον παρ' ὑμῖν εἶναι, ὥστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην 32. 5. ὄχημα αὐτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. quamuis tam robuſtus, tam florens aetate et viribus ſit 1046. 12.

τήμερον] ἐ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ ἐπόντες 44. 6. 1432. 25.

τηρεῖν obſeruare, opperiri, *aufpaſſen*, *auflauren*, cauere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαίαν γενήσεται 179. 4. εἰρήνης, ἣν ἔτει κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν 255. 12. Φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317. vlt. εἰ δέ τις ἰδίᾳ λυπήσει, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν 327. vlt. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, Φασὶ δεῖν τηρεῖν 332. 17. ἔσχε δὲ ὀρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὐτῷ 681. 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν 836. 5. τηροῦντες τὴν οἰκείαν σωτηρίαν 1211. 15. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας 1252. 8. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον] 1380. 6.

τιθασσεύειν 37. 9.

τιθέναι in Actiuo. 1) ponere in medio, proponere, vt e. e. praemia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [ſubaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις] 1408 pen. ramum ſupplicem in ara deponere. ἐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος ἐδεῖς [ſcil. ἐπὶ τῷ βωμῷ] 262. 16. deponere pecuniam penes aliquem, aſſeruandam, quo alteri, cui debetur, aut conſecrata eſt, reddatur ab eo, penes quem depoſita eſt. *hinterlegen*, *niederlegen*, *aufzuheben geben*. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς [ſcil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναί τῳ προσάττοι 1236. pen. deponere in ſcriptis, literarum monumentis conſignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [ſcil. συγγράμμασι] 1401. 22. deponere pignori. Φιάλην λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων 1031. 8. ἵν' ᾖ αὐτοῖς γνώριμα, τάξτε ληφθέντα, τά τε τε-

τε τεθέντα 1186. 9. θέντα τῷ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ἐ. ἀ.] cum oppofueris, oppigneraris pro ſumma aeris adhuc deficiente 1250. 12. 2) luere, dependere aera debita, *erlegen, bezahlen, abtragen*, inferre in aerarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι 261. 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606. 17. ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἑκόντας τιθέντας 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id eſt ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. Si quis de bonis ſuis legitime et duro labore conquiſitis, debita perſoluere nequeat [Nam per rapinas ſi qui creuerint, facile iis factu eſt, vt de alieno dependant] 610. 15. 752. 22. πέντε ταλάντων ὑμῖν, ὧν ἔτοι τότ' εἰσέπραξαν, τεθέντων, ὠφέλησθε 751. 5. μίαν θεὶς ἢ δύο καταβολὰς 791. 21. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. tributum [*Kopfgeld*] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum 845. 20. τόκον τιθέναι *die Zinſen für das Pfand entrichten*, καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι. *und das Pfand wieder einlöſen.* 1030. 23. τιθέντος δέ μου τὴν δραχμὴν τῇ λειτουργίᾳ 1190. 5. drachmam cum deponerem eam, quae ab eo deponenda eſt, ſi quis actionem de teſtimonio deſerto in aliquem ordiatur. ἔθηκα τὰς προεισφορὰς πρῶτος 1209. 3. 3) inſtituere, ordinare, gubernare, celebrare, vt ludos, *anſtellen.* τὰ πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ 62. 24. 119. 11. 4) *in Rechnung anſetzen, anſchlagen, anrechnen.* τἀναλώματα πλείω τιθεὶς in ratione referens, vel ſcribens, plus etiam, quam fuit, in me impenſum fuiſſe 824. 10. καὶ τούτῳ πλείω εἰμὶ τεθεικὼς 825. 2. ἐάν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῇ 839. 24. θέντες ἓν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον, *nach geſchehener Schatzung oder Wardierung des Betrages der jährlichen Zinſen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müſſen, wenn das Capital ſicher untergebracht worden wäre* 862.

18. 5) ſupponere, *vorausſetzen*, ſumere pro certo et rato, tantisper, quod in ſe dubium et controuerſum, aut aperte falſum ſit, *für ausgemacht annehmen*. ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα 607. 2. θήσω δὲ ἀδικεῖντα 645. 22. 6) τιθέναι legem dicitur is, qui eius ſciscendae auctor populo fit, etiamſi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τὸς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι 716. 6. τοῖς τἀδικοῦσι — βοηθοῦντα τέθεικε τὸν νόμον 732. 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, ὃς ἔθηκε Σόλων 732. 17. 7) imponere poenam crimini, ſancire, *drauf ſetzen*. τέτε χαλεπώτερα θεῖναι 602. 27. 8) habere in numero, cenſu, loco, exiſtimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις δικαίως τιθείη noſtrae ſupinitati recte quis imputet 12. 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12. 8. ἐδ' ἀδικεῖν ἂν ὑμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα 188. 19. ἧς ἂν Ἀρκάδας — θείημεν. annumeremus 246. 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῇς 292. 20. ἃ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668. 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη cur eum illis accenſeas? In illo verſu p. 322. 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχῶσι θέντες δουλοσύνης ob metri neceſſitatem vſurpatum eſt actiuum θέντες pro medio θέμενοι *paſſi ſibi iugum imponi*. τὸς νόμους ἐθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων (citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio νόμον τίθεσθαι dicitur populus ſciſcens, ſanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα 31. 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in claſſem referre εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτόν, [Charidemum] ἐν ᾗ πλεῖστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς 628. 6. 2) nuncupare, creare, *beſtellen*. ἆεθλον κοινὸν ἔθεντο βραβῆα praemiatorem communem ſibi dari petiebantur, aut deligebant ſibi, amplectebantur 322. 11. 3) edere, indicere, ſtatuere diem, qua te aias neſcio quid facturum, aut qua quid agendum ſit. ἣν δεηθεὶς μὲ ἔθετο quam diem vt paterer ſibi a ſemet imponi et praefiniri, me rogauerat, καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησε δώσειν τὴν ἀπό-

φασιν

φανεῖν 1039. 6. ἑτέραν [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐθέμεθα 1042. pen. 4) aestimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται darnach abmessen, καὶ ταύτην τὴν εἰρήνην ὁρίζονται 91. vlt. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι ad decorum referre 664. 23. τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ἄντων ὑμῶν ἐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, daß keiner von euch allen ein solcher sey 783. 17. φιλοκρέοτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι 783. 22. 5) nomen imponere. εἰ προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis 310. 24. 6) sibi deligere, adsciscere. ἔτ' ἄν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ 419. 6. 7) ὅπλα τίθεσθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα 322. 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα θέμενος 561. 23. 8) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere. *Pfand annehmen, sich was verpfänden lassen.* καὶ ὧν τις τιθῆται. und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt 1186. 8. τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπήτει 1203. 12. οὐδένα ἐᾷ οὐδὲ ὠνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι 1249. 23. 9) χάριν τίθεσθαι gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. *einlegen* 1233. 2. In Passiuo. ἀλλ' ἐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, ἐδ', ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273. 18.

τιμᾶν honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκεῖνον [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Conon puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδίει 1264. 9. τούτοις ὠήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτὸς 1389. 18. 2) aestimare certi pretii, *schätzen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren.* magni paruiue. τὰ νῦν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τοὺς τριήρεις τιμήσαντες 183. 19. ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα, sua esse, in tabulis de dote scriptis, sibi pro

parata pecunia assignata. *statt baren Geldes angeschlagen, angerechnet* 1256. 15. hinc 3) notio dictandi alicui poenam, mulctam irrogandi, litem aestimandi; id quod ipsorum est iudicum ἡ ἡλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 519. 21. p. 720 pen. pro ὅτι est ὅ, τι. ἐὰν δ' ἀργυρίῳ τιμηθῇ τῆς ὕβρεως. [id est ἐὰν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ si causa contumeliae a iudicibus reo aestimata sit mulcta pecuniaria 519. 26. κατεψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν [subaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων 547. 23. τίνος τιμήσεων αὐτῷ προσδοκᾶς τὸ δικαστήριον 563. 24. [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν] ἐὰν δ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν ἐλάττονος τούτου, ἢ — 564. 1. Σμίκρωνι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε, καὶ Σκίρτωνι τοσούτων ἑτέρων 573. 17. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676. 12. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. ἐὰν δ' ἀργυρίῳ τιμηθῇ, δεδέσθω τέως 721. 1. ἐάν τις ἄλῳ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, [scil. αὐτῷ ἡ δίκη] προσιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732. 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id est δι' ὧν, vel ἐντὸς ὧν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν intra quod quinquennium vt ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctae loco ipsi fuerat dictatum 783. 3. ὃς αὐτὸς αὑτῷ θανάτου τετίμηκεν. [scil. τὴν δίκην] 794. 6. 886. 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μή, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον ἀδυνήσεται φέρειν 797. 27. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτον πρᾶξαι 1252. 16. 1254. 24. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν 1332. 5. In Medio. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτιοῦν τιμῶμαι. ipse mihi hanc poenam vt merito dicito, irrogari patiar, aut auctor fiam, vt mihi irrogetur, vt nihil non suppliciorum subeam 96. 1.

συνε-

Digitized by Google

συνεχώρουν [scil. τῷ τιμήματι] ὅσπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντου. *So viel, als ſie ſich ſelber ſchätzten, meyneten, daß ſie ſtraffällig wären, von Rechtswegen erlegen ſollten* 1252. 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα εἰπεῖν αὐτὸ παντὸς τιμησαίμην ἂν τῷ βίῳ. vitae ipſi aequiparem 299. 19. εἰ τοσούτου τιμᾶσθε tanti facitis τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κειμένους νόμους 607. 5. praeſertim in ſenſu forenſi, auctor eſſe iudicibus, aut perficere auctoritate ſua, vt poenam dictitent alicui. οἷς ἔτος θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμῷ 792. 13. οἷς ἔτος θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τοιούτοις τοῖς δικαστηρίοις 794. vlt. 798. 15. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων. ἐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι τῷ πατρὶ μετρίᾳ τινός. *ihm eine mäßige Geldbuße anſetzen laſſen* 1343. 27. 1344. 1.

τιμὴ] ἐς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16. τιμαὶ pretia rerum venalium. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω [scil. υἱὸν] πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς *für eben das Geld*, τοῦτον ἠγόρασε 563. 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι 1048. 25. τιμὴν τῶν πωλουμένων ξύλων λαμβάνειν 1194. 20. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιὼν τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον 1285. 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον 1285. 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο 1290. 16. ὁ διαλύων τὰς τιμὰς perſoluens impenſas vecturae. *die Speſen*, mercedes transportationis, vel baiulationis mercium ad portum, item impoſitionis in nauem, et peruectionis ad locum deſtinatum 887. 8.

τίμημα aeſtimatio, valor, quanti quid aeſtimatur. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων 183. 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα 244. 3. aeſtimatio litis, poena a iudicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἔτι κρίσεως ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἓν 504. 18. εἰ δὲ μή, τοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων 797. 25. ὁ μὲν γὰρ

γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀκηκόατε, τριάκοντα τάλαντα ἐςὶ 985. 7. triginta talenta petunt. tanti se laesos a nobis ferunt. τίμημα ὁρῶν ὀκνοῦντας ὑμᾶς ἀφεῖναι 1477. 5. 3) census. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [*die Steuer, Abgabe von 15 Talenten*] τρία τάλαντα sunt 3 talenta. Ergo vt 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas 815. vlt. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsae, de quibus census aerario praestandus est. εἰ τὰ μέγιςα κεκτημένοι τιμήματα 815. 13. 4) idem quod τίμησις, iudicum de modo poenae irrogandae consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβὰς 434. 17.

τίμησις aestimatio litis, deliberatio iudicum de poena reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει βουλομένων τῶν δικαςῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ 1252. 15.

τιμητὸς] τούτῳ μὲν, ἐὰν καταψηφίσησθε, [scil. αὐτοῦ] τιμητόν ἐςι. [scil. τὸ καταψήφισμα.] poena illi irroganda in arbitrio iudicum est, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire 834. 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, cara, magni pretii, δεῦρο κομίσωσιν. ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται 1285. 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri 1388. 16. In medio punire et vlcisci. λόγους ὁρῶ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένους 28. 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate Thucydideo] οὐχ ὑπέςαι τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801. 25. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri vlcisci 1226. 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι poenas repetere, vltionem capere 523. 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι lege sua priuilegium vltionis alicui dare. 623. 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δέδωκε legislator non concessit, vt in eo commissa

missa caedes sanguine homicidae vindicaretur 637. 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel vt apud Aspinem p. 704. 31. est ἐποιήσατο) ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας. indulsit, vt a priuatis poenae aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas poenas, voluit, vt confestim punirentur 801. 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι veniam iniurias vlciscendi illis [sacris] oblatas 1374. 8. τιμωρίαι synecdochice pro σπλη, ἐν ᾗ ἐγραφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν 428. 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis poenas iniuriarum repetendi. *Sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen* 610. 10.

τὶς pro ὅστις, interrogatiuum, pro relatiuo. ἐγὼ γὰρ ὁρῶ καιρὸν, ἐν τίνι [id est ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ 962. 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετέτασντο 1290. 16. 2) pro ὁστισοῦν. πρωτέρους γενέσθαι τινὸς [id est ὁτουοῦν] molliores, quam vllus alius, aut fuit, aut erit 352. 8. 3) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι 150. 19. τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες 582. 27. εἰ δ' ἄν ἔτι γένοιτο. ne si quodcunque tandem eueniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, vt vos conspiretis 284. 17.

τιτθεία opera mercenaria, quam foemina praestat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία 1312. 2.

τιτθεύειν mammam praebere. πολλὰς ἀρὰς εὑρήσετε τιτθευούσας alienis pueris mercede mammam praebentes 1309. 19. τιτθεῦσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν 1311. pen. 1312. 24.

Digitized by Google

τιτθή τις ἐμοὶ γεγενημένη, quae nutrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset 1155. 27. ἡ τιτθὴ τεθνεώς 1312. pen.

tmesis. πρὸς ἔτι τούτοις 560. 4.

τοιοῦτος] ἔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ὑμεῖς ἂν βέλησθε 41. 3. ἂν τοιαῦτα πεποιηκὼς φαίνηται 369. 10. quae cuiusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ἐργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. et caetera. alia. vt omittam huius generis. παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα 96. 10. τὸς νόμους ἐκέτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον 170. 8. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. τοιαῦτα 436. 5. καταψευδομαρτυρῆμαι. τὰ τοιαῦτα 559. 15. θεάσονταί σε τι ποιήσεις ἀθηναῖοι, τοιαῦτα λέγαντες 583. 24. εἰτάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ 781. 2. τοιοῦτον infequente, non οἷον, sed ὃ. οἶμαι γὰρ ἐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτι ἂν ἀπέσχετο 743. 25.

τοῖχος paries aedium. βαδίζει παρὰ τὸς τοίχους ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. τοίχους διορύττοντες καὶ πάλοντες τὸς ἀπαντῶντας 1268. 12.

τοιχωρυχεῖν flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *Filoustreiche spielen.* εἶτα ἐτοιχωρύχησαν ἔτοι περὶ τὸ δάνειον 925. 24.

τοκίζειν foenerando quaestum facere 1122. 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13. 20 ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt.* 914. 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρρᾳθυμηκότες 13. 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστῷ ὤν, ἐπόγδοον 1212. 1. foenori nautico, in iter maritimum, donec nauis in portum salua rediisset, dabantur in millenas drachmas ducentenae vicenae quinae; hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum nauis Ponto exiret, trecentenae 926. 4. Solitum foenus terrestre Athenis erant singulae drachmae menstruae in singu-

Digitized by Google

singulas minas. Constat e p. 967. vbi v. 15. haec leguntur. ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum versu 25. μισθῶται δὲ αὐτοὶ τῷ γιγνομένῳ τόκῳ τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τῆ μηνὸς ἑκάστε. τοκοφορεῖν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 1362. 25. hoc est sesquiplo, quam solitum alias esset.

τολμᾶν a se impetrare, et velut inuito sibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coactus accedas 36. 25. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. ciues corporibus ipsi suis militare audentes, non per mercenarios. τολμᾷ ἡσυχίαν ἄγειν 1359. pen. ἐπ' ἐτόλμησαν ἀποσῆναι τῆς ἡμετέρας φιλίας 1377. 12. Sie konnten es über ihr Herz nicht bringen. ἐδὲ δίκην ἔφλων, ἀπροδόκητα τετολμηκὼς 854. 24.

τολμηρὸς] πολὺς γὰρ, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστι ἄνθρωπος 1024. 3.

τόμια exta, prosecta. στὰς ἐπὶ τομίων κάπρε καὶ κριοῦ καὶ ταύρε 642. 18.

τομὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τομὸν, καὶ πλεονεκτικὸν 777. 3.

τόνος] ἔχ ὁ λόγος τῷ ῥήτορος τίμιος, ἐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς 319. 12.

τοξεύειν] τοξευθέντα ἀποθανεῖν 1237. 11.

τόπος] εἰ τὸν τόπον [situm et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμήσετε, ἐνθυμηθείητε 48. 22. τόπος et χωρίον, vt diuersa, copulantur 675. 22. ὥσπερ γὰρ Χαλκὶς τῷ τόπῳ [situ] τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖται 681. 18. ὃν ἔχει τόπον Ibid. 20. τέτῳ δὲ ἐδένα ὁρῶ τέτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα 793. 5. ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τέτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. tractu 49. 5. ὥσθ' ὅλον τόπον tractum — ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε 413. 2. αἴτιοι τῷ γενέσθαι σύμμαχον ὑμῖν τὸν περὶ Θρᾴκης τόπον ἐγένοντο 475. 2.

τόσος]

τόσος] τόσα καὶ τόσα βιὸς ἔτη φανήσεται 1307. 19. τραγικὸς Θεοκρίνης 329. 26.

τραγῳδεῖν verbis pompoſis et circulatoriis exaggerare 229. 18. verbis ſeſquipedalibus ad iniiciendum terrorem, odiumque et inuidiam ciendam compoſitis rem exaggerare. ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιὼν 400. 17.

τραγῳδὸς] εἰ γὰρ ἐν Διονύσῳ τραγῳδὸς ἐδεᾶσθε 58. 24. τραγῳδοῖς καινοῖς. id eſt ἐπὶ τρ. κ. εἰσιοῦσιν εἰς τὴν σκηνὴν 243. 17. dicitur quoque τραγῳδῶν τῇ καινῇ. ſcil. εἰτόδῳ, vel ἐπιδείξει 244. 1.

τράπεζα pro conuictu. πᾶ τράπεζαι. vbi manent iura mihi vt commenſali debita? nonne ea Demoſthenes l eſit? 400. 16. τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει 403. 7. τράπεζα χαλκῆ 531. 20. τῆς τραπέζης ἀνασκευασθείσης menſa, numularii, eueria. *nachdem der Bankerut ausgebrochen war. nachdem er Fallit gemacht hatte* 895. 5. οἱ διάκονοι τῆ χαβρίᾳ τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *mich von der Bürgſchaft bey der Banco los machen möchte* 895. 15. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν 895. 18. ἀποσεῆσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος 900. 14. ἐκέλευον αὐτὸν ἀκολουθῆντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. mecum ad cambiatorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam aufferre 1154. 27.

τραπεζιτεύειν numularium, cambiatorem agere 953. 15. 1111. 10. et 27.

τραπεζίτης] ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται. *die Banquieurs laſſen von ihren Buchhaltern zu Buche bringen, auffſchreiben* 1186. 7.

τραῦμα] πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα 314. 14. τραύματος [ſcil. δίκη, vel προφάσει] με εἰς ἄγειον πάγον προσεκαλέσατο 1018. 9. τραύματος γραφαί εἰσι 1262. 25.

τραυματίζειν pro κατατραυμ. 279. 6.

Digitized by Google

τραχέως ὑμῶν ἐπὶ τὰ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων 355. 15.

τράχηλος] ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοτεθεῖ 744. 6. ἀμυχαὶς ἐν τῷ τραχήλῳ ἔχειν ἀγχομένη 1157. 5.

τραχὺς] τραχέα λειαίνει 423. 1.

τρέμειν] λαγῶ βίον ἔζης, δειλὸς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24.

τρέπειν] τὴν ὀργὴν — εἰς τὰς τὰ βέλτιστα λέγοντας ὑπὲρ ὑμῶν τρέψαι βέλονται 103. 25. τὸν ἄνθρωπον, ὡρμηκότα φίλον εἶναι — εἰς ἀθυμίαν τρέψομεν 685. 12. εὔχομαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόνωνα πάντα τὰ τοιαῦτα τρέπεσθαι. quod siue pro passiuo, siue pro medio haberi potest. vt dira istaec omnia in caput eius detorqueant, aut detorqueantur 1262. 9. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπεσι 1488. pen.

τρέφειν] ἐκ ἧν ὁ θρέψων αὐτὴν 1156. 3. παιδίαν ἐπισαμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351. 7. τρέφειν ὅλην τὴν οἰκίαν, ὁπότε ἐπιδημήσειε 1367. 23. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργάσομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 13.

τριακόντορος triginta remis instructa nauis 669. 16. et vlt.

τριακόσιοι collegium CCC virorum Athenis opulentissimorum 26. 25. καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172. 4. ἐν τοῖς τριακοσίοις 435. vlt. ἤδις' ἂν ἐμαυτὸν εἶδον εὐτυχοῦντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακοσίοις 1039. 17. τῶν πολιτῶν τοὺς ἐθελοντὰς, ὅταν εὐπορῶσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τρ. ὄντας 1046. 20.

τριακοσὴν πράττεται τὸς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας 467. 2.

τριβαλλὸς ἐπωνυμίαν ἔχειν 1269. 9.

τρίβειν] τριβόντων τότων. scil. τὰς χρόνας. id quod e versu superiori tacite est repetendum 678. 10.

τρίβων

τρίβων lacerna. λακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχειν 1267. 22.

τριγονία das dritte Glied. πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστὶ. nepos improbitate patremque auumque refert 1327. 3.

τριηράρχημα 1220. 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remiges in triremi.

τριηραρχίαι] τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντῳ μισθῶσι τὰς τριηραρχίας 564. vlt. ἀτελῆ μηδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων 465. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς, ὅσῳ τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες 540. 19.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te nauata ad euertendam et eludendam legem, cuius auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως 329. 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου 261. 15. subaudi ἀρχεῖον.

τριήραρχος] trierarchos constituebant Strategi 997. 2. τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλων εἴληφε 1231. 13. τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει 259. 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκκαίδεκα 261. 23. trierarchi ipsi sibi deligebant suum adiutorem, τὸν πεντηκόνταρχον 1212. 20. trierarchi, qui singuli triremi praeessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri 1219. 5.

τριηραύλης 270. 13.

τριήρης] οἵδε τριακοσίαις τριήρεσιν ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς τοὺς προγόνους αὐτῶν χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186. 5. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην ἐκ ἐόντος ἐξεῖναι μὴ ποιησαμένῳ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις, τὴν δωρεὰν αὐτεῖν 595. 20. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς καὶ πληρώσας παρ' ἑαυτοῦ 1127. 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρώτη μὲν — 1209. 23. τριήρης ἱερὰ 50. 1.

τριηρο-

Digitized by Google

τριηροποιοὶς] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ὤχετο 598. 23.

τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι 1048. 25.

τρίπους] τῆς φυλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα 516. 4. ἑκατέρᾳ τρίπους ἀνάκειται 1045. 21.,

τρισκατάρατος 794. 24.

τριταγωνιστεῖν partes actoris tertii in scena agere 314. 12. ἐτριταγωνίσεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν 315. 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον 403. 25. ὥστε τελευτῶντα τὸ τριταγωνιστεῖν ἀποσῆναι 449. 21.

τριταγωνιστὴς ἄκρος 270. 11. 297. 26.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν 260. 22. οἷς ἔτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσε 418. 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τὸ σώματος 1231. 21.

τριττὸς] προσαπηνέχθη μοι τὄνομα ἐν τριττοῖς δήμοις. id est τρισὶ 1208. pen.

τριττὺς 184. 10.

τρόπαιον] πολλὰ καὶ καλὰ ἔστησαν τρόπαια 35. 10.

τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκεῖμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτὰ 9. 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως συμβέβηκε 155. 10. εἰ μὲν ἓν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τὸς βαρβάρους οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τὸς Ἕλληνας 180. 25. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον 429. 10. ἅπαντες τὸς νόμους ὑπειλήφασι τρόπους τῆς πόλεως εἶναι 765. 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν 1050. 14. τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34. 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι 180. 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξέσται ne tum quidem, ne sub ista quidem conditione 639. 26.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις. pro ἡ τροφὴ τῶν ξένων 15. 24. pecuniae, unde milites mercenarii alan-

Digitized by Google

alantur. πολλῶ χρόνῳ τροφὴν ἄφθονον εἰσὶν ἡτοιμασμένοι 690. 7. Therippides tutor Demosthenis ei sororique annuas in victum dabat septenas minas. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥστε ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τούτων ἡμῖν ἀνηλωκότων 824. vlt.

τρόχος] ἐπὶ τῷ τρόχῳ στρεβλοῦσθαι 856. 13.

τρυγητήρια 1313. 6.

τρύπημα] ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι olim fuisse in orat. in Neaeram testatur Hermog. p. 318. de meretrice struprum et ore et vulua et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκῃς 60. 7. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13.

τρυφᾶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεύεσθαι 98. 12. 111. 15. αἰχμάλωτον ὄσαν τρυφᾶν delicias facere. *im Unglücke noch stolz und trotzig seyn, hoch hinaus wollen, ekel thun, sich zu seiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemen wollen* 402. pen.

τρυφὴ] τοσαύτης τρυφῆς μεστός ἐστι 1046. 14.

τρύχειν] τρύχεται ἄσυ πολυήρατον ἐκ δυσμενέων 422. 18.

τρώγειν καὶ πίνειν ἡσυχῇ 402. 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκα ἂν τύχῃ cedens interdum, si res ita ferat πίνειν ἡσυχῇ, vt faciat, vel faciendum sit 10. 4. ὅσωπερ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστον 227. 10. ἧς [scil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων 269. vlt. οὐδὲ γὰρ ὢν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, maioribus editus e triuio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται 270. 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους homines triuiales 415. 6. τῶν νόμων [id est τῶν ἐκ τῶν νόμων γιγνομένων, vel τῶν νομίμων] τυγχάνειν adipisci ea, quae leges cuique de iure tribuunt 1081. 15. 1089. 12. μηδέποτε τυγχά-

Digitized by Google

τυγχάνειν αὐτὸς συγγνώμης ἀγωνιζομένους παρ' ὑμῶν 1098. 10.

τυμπανιστρίαι 320. 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα 415. 5.

τύπτειν] ἢ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις δεινὸν, καίπερ ὂν δεινὸν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει 537. 24. ἢ τυπτητέοι, ἢδὲ ὑβρισέοι ἐσμὲν 127. 1. 5. τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης. refert Minucianus p. 150. 5. e Midiana.

τυραννεῖν cum Accuſatiuo. ἄρχεσι καὶ τυραννεῦσι καὶ τότε σώζοντας αὐτούς 127. 1.

τυραννίζειν ſtudere tyrannis, eos tueri; et fouere 213. 15.

τυραννικὴ οἰκία 22. 8.

τυραννὶς] ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, τοῖς πολιτείαις τυραννὶς 10. 20. τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. alteri parti veſtrum hoc ſi deputabitis, vt imperent et dominentur, tanquam tyranni e tyrannis nati 27. 1. τυραννίδα ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ 133. 22.

τυρεύειν malas fraudes machinari, ſumma imis miſcere. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε 436. 5.

τυφῶν] ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116. 6. ἐγὼ μὲν οὕτω τετύφωμαι 229. 1. ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι 409. 11. μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε 552. 18. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι 682. 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη 749. 16. πῶς ἂ τετύφωται 1483. 2.

τύχη] τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν 9. 7. μεγάλη ῥοπὴ, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα 24. 13. 156. 10. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην 24. 16. τύχῃ ἀγαθῇ ταῦτα ποιεῖτε. facite hoc, me lubente et congratulante, volen-

Digitized by Google

tibus magnis DIS, vt ait Ennius. id quod feliciter vobis vertat 33. 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρχῃ, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελήμεθα. 43. 16. τὸν καιρὸν τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη πολλάκις τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει 120. pen. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298. 23. ὃ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, ὃδε τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308. 21. disputatio de vniuersa humana fortuna, et de propria Demosthenis 311. 9. sq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 22. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312. 4. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν κυριωτέραν εἶναι φησὶ τῆς κοινῆς τῆς πόλεως 312. 8. εἰ δὲ δαίμονός τινος [f. φθόνος] ἡ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. 27. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, zu recht gutem Glücke 1173. pen. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι 1395. 16. νῦν, τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινας ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔζη 1466. 11. τῆς δ' ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης, ἐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβέλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα 1468. 15. ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα 1473. 5. τῶν θεῶν προσεπισφραγιζομένων τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν 1487. 4.

ὑακινθίδες 1397. 18.

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας 212. 23. καλὴν γε ὕβριν ἥμεν ἂν ὑβρισμένοι 660. 20. ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων. de nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem 1182. pen. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δέλων 529. 14. ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ 522. vlt. ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι 514. 4. ὡς δέον, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ 548. 26.

ὕβρις]

Digitized by Google

ὕβρις] τῷ θανάτῳ φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296. 21. μὴ συγγερᾶν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν 322. 13. γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ὀλυνθίων δοῦς ἤγαγεν ἐφ' ὕβρει prostituendi ergo 440. 7. ὕβρεως δίκην λαχεῖν ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ 522. vlt. τῆς ὕβρεως τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ 528. 25. ἀδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον 529. 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον 529. 11. ὕβρεως causas iudicabant Thesmothetae 976. 11. 1102. 18. ὕβρεις εἰς ἃ μὴ δεῖ 983. 16. καὶ τῇ τῶν λωποδυτῶν ἀπαγωγῇ, καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς ἔνοχον 1256. 9.

ὑβριστὴς] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονταί τινες ἀδὲν ἧττον ὑβρισταί. citat e Dem. Apsines p. 705. 20.

ὑβριστικὸς] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ παθὼν 1101. 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτῷ οἰκέταις, κέχρησαι 610. 1. ὃ καὶ ὑβριστικώτατον συμβέβηκε 218. 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων 218. 27.

ὑβριστικῶς] ἔτως ὑβρ. ὑμῖν κέχρηται 87. 17. 704. 24.

ὑγιαίνειν] ὑμῶν οἶκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαινόντων, εἰ δεῖ τὰς τοιαῦτα παιδίσκας ὑγιαίνειν φῆσαι 98. vlt. μήτε νῦν, μήτ' αὖθις, ὡς ὑγιαίνοντι, προσέχητε 116. 6. ἀ φοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ὑμῖν ὑγιαίνῃ 434. 8. ὑγιάνας cum rursus conualuissem, καὶ σωθεὶς et salua cum vita discessissem ἀπροσδοκήτως 1256. 4. ὅλως δὲ ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν 659. 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν, si prospera cum valetudine adoleuerint 1076. 8.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325. 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1155. 6.

Digitized by Google

ὕδωρ aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύσροπός εἰμι ἄνθρωπος 73. 3. ὅτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. 2) nimbi, procellae, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213. 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν 1379. f. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο 1272. pen. 3) aqua, quae actoris causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. ἐ γὰρ ἐγὼ κρίτομαι τήμερον, ἐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοὶ 407. 16. ἐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰπεῖν vna actione exsequi omnia 817. 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052. 19. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum suffecerit 1094. 3. ἐάν μοι περισσία τῆ ὕδατος ᾖ 1361. 20. ἐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ 1116. 11. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274. 9. 339. 5. 1206. 20. intra cursum aquae meae, h. e. orationis. ἐπὶ τῆ ἐμῆ ὕδατος 1318. 6. ἐν μικρῷ μέρει τῆ παντὸς ὕδατος 847. 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydram 1103. vlt.

ὑμῖν ἄττην 313. 26.

ὕθλος nugae καὶ φλυαρίαι 931. 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τούτων] τὰς υἱεῖς δεδέκατε 1477. 25.

ὑλαγωγεῖν] ἐξ ὄνου δι' ἐναυτῆ ὑλαγωγῆσαι 1041. 2. ligna conuectant in vrbem.

ὕλη] κωλύσας τὰς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. ἀπείπων τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041. 4. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. gefälletes, geschlagenes Holz 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνων ᾖ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium 217. 1.

ὕμνος] χορεὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε 530. 23.

ὑπὸ

ὑπάγειν in actiuo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi deuincire, ad partes suas pertrahere. θηβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum ostensa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδοὺς 105. 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς 59. 18. οὕτω τελέως ὑπήχθητε, tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestatem Philippi redacti estis 73. 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν 127. 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων 291. 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et secordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa 110. 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν 423. 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη 678. 9. φιλονεικίᾳ ὑπάγεσθαι, ab impetu contentionis, vel aemulationis efferri 535. 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν 603. 6. ὑπάγεσθαι φῇ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων molliri, placari, decipi 955. 25. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρὸν 1262. vlt. ὑπάγεσθε ἐνίοτε πράττειν, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν 1433. 26.

ὑπαγορεύειν dictare ad calamum, praeire verba, vt magister puero 219. 27.

ὑπαγωγαὶ illecebrae 444. 23.

ὑπαινίττεσθαι obscuris significationibus adumbrare 348. 6.

ὑπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [*er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle passen.*] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ, τι πρῶτον λάβῃ 426. 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, praesto esse, e. c. ad intercedendum pro eo 581. 2. ἐκέλευσε τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cuius eae

Digitized by Google

sunt partes, vt ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conuentum velit. *die Dienſtmagd, die man zum Aufwarten, zum Anſagen, zum Verſchicken braucht* 1149. 27. venire arceſſitus. *αὐτὸς μὲν ἔχ ὑπακούω* 1222. 17.

ὑπανοίγειν γράμματα literas alienas furtiue aperire 889. pen.

ὑπάρχειν esse, adesse, iam paratum, praesens, praesto, in promtu esse. *τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι* 16. 18. *μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτὸς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων.* ne videamur tardiores et ignauiores atque peiores, quam vt oportunitatibus iam praesentibus vtamur, aut ne indigni bonis praesentibus videamur, quippe quibus sapienter vti nil curemus 18. 12. *τοῦτ' ἔν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. das übrige iſt ſchon da* 32. 10. *ἔχ ἧττον αὐτὸν ἐμίσουν ἢ σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς* 145. 4. *πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι* 172. 10. *ὁ νῦν μὲν ἔκ ὤν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε* 184. vlt. *ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἔκαστα θεωρῆτε* 230. 26. *πρὸς τὰ καλλίστα τῶν ὑπαρχόντων* [decorum et laudum, quas iam tenemus] *ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν* 258. 3. *μὴ τοιαύτης ἴσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου.* nisi eiusmodi esset de vnoquoque nostrum infixa iam dudum animis vestris opinio 304. 1. *ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς* pretio quocunque, quicquid id est pretii, *für den Preiſs, den man vor ſich findet*, id est, *der einem angeboten wird* 926. 24. *χαλεπόν ἐστι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν*, pro merito, pro modo laudum, quae in te sunt 1403. 11. 2) exsistere, euenire, et velut efflorescere ex aliqua re. *τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τὰς αἰτίας ἀπώσασθαι* 408. 22. 3) incipere, ordiri rem, principium, auspicium facere, princeps et auctor eius fieri.

δίκαι-

δίκαιος λογισὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένων bonorum et beneficiorum in anteceſſum velut, *par avance*, nobis diuinitus tributorum. *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben*, tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda naui ſimus atque ſeduli. verbo, opportunitates et praeſidia ſunt, quibus inſtructus tu ad rem gerendam accedas 12. 8. ὑμᾶς ἓν ὑπάρξαι δεῖ χρησὰ βελευομένους καὶ πάνθ' ἕξεις καλῶς. *wir müſſen nur einen Anfang machen, mit Faſſung heilſamen Rathes zu Werke ſchreiten. Das muſs der erſte Schritt ſeyn. das muſs vorhergehen. So wird alles gut gehen.* διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, quae primi in vos contulerunt 43. 17. ὡς' ἐχ ὑπάρχων [ſcil. τῆς ἐχθρας] non iniuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρούμενος, ſed quo illatam depellam et vlciſcar, ἀγωνιεῖμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον 1345. 7. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. eum, qui prior iniurias obtulerit 1350. 4. 4) alicui praeſto, propitius, amicus, fidus et certus eſſe, in eius poteſtate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακὸς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν [ſubaudi Φίλον] πεισθῆναι 358. 7. δῆλός ἐστιν — καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ, *daſs er ihm wider euch zu Gebote ſtehen, ſich von ihm wider euch gebrauchen laſſen werde* 377. 10. ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡμολόγει αὐτῷ ὑπάρξειν 384. 25. ὑπαρξάσης τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας etiamſi ab aura veſtra ſubleuatus, etiamſi audientiae veſtrae mihi non defuerit aequitas, δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ ἐκπεπραγμένα 1322. 19.

ὑπαρχὴ] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. denuo, rurſus a principio 1013. 9.

ὕπατος] ὑπάτῳ Διὶ θύειν 531. 7. ὕπατος Ζεὺς, ὑπάτη Ἀθηνᾶ 1072. 18.

Digitized by Google

ὑπείκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνυ ὑπείξομεν 197. vlt. θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος ναθετεῖ τὰς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, ἀδέπου ὑπεῖξε 798. 19.

ὑπεῖναι praesto esse. *vorhanden seyn.* τὸ γὰρ τιμωρησόμενον ἐκ ὑπέστη τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὑπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος manet eos inuidia, proposita illis est 330. 4.

ὑπεσπεῖν] ὑπεσπων ἐδέν. id est προειπων, nil praefatus, aut sine vlla exceptione, cautione, et determinatione 637. 13. 639. 10. 692. 15. τὸν ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπεσπων τὸν ἑαυτῷ. vbi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subiicere nonnulla de suo. *darzu sagen, darhinter her sagen* 797. 19.

ὑπεκτιθέναι] ὑπεξέθεντο τοὺς αὐτῷ θυγατέρας. clam ablegarunt alio, tutum in locum, *schickten sie heimlich weg, und brachten sie an einen sichern Ort, in gute Verwahrung* 401. pen.

ὑπεναντίωσις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκε 1405. 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι. excipere. τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι 365. 27.

ὑπεξέρχεσθαι olam emigrare 1380. 15. ὑπεξῆλθον ἀθήναζε.

ὑπεξιέναι de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen.* τὰς ἔνιας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι 775. 27.

ὑπὲρ cum Genitiuo. *pro, ob, de.* ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν 9. 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον 449. vlt. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες 690. 18. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime vere hostium est 305. 20. ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου. *de* Aristarcho. *betreffend, belangend* 554. 11. cum Accusatiuo. *super, plus.*

Digitized by Google

plus. καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν 172. 7. beatiores, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit. οὐ προσῄει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν plus quam 130. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis 703. 5. ὑπὲρ δὴ τούτων πάντων λύσιν εὑρίσκομεν ταύτην μόνην οὖσαν.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις vltra modum stultae, insipidae 1178. pen.

ὑπεραγαπᾶν 172. 18. 686. 9.

ὑπεραγωνιᾶν 1410. 4. vltra modum trepidare.

ὑπεραίρειν. praestare, antecellere. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτὸς 301. 25. τοσοῦτον ὑπερῆρκε πάντας ἀνθρώπους πονηρίᾳ 798. 8. ὑπερῆρεν vicit, superauit, ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395. 23. de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. *austreten.* εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [scil. τὸ ὕδωρ] ἐστὶν ἀναγκαῖον ἤδη 1274. 20.

ὑπεράκρως ζῆν προῃρημένον de Alcibiade in omni re modum excedere affectante 1415. 1.

ὑπεραναίσχυντος 1071. 27.

ὑπεράτοπος 213. 25.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν 51. 7. 1419. 14. ὑπ. τὰς πίστεις violare 153. 4. τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι 609. 15. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380. 8. ὑπερβαίνω caueo, abstineo, omitto, τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ 1398. pen. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγῃ 1424. 24.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι του aliquousque χρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. aequum et verum modum excedentes 660. vlt. ὑπ. συκοφαντίᾳ 1043. 4. In Medio: τίνα οὐχ ὑπερβαλεῖ-

Digitized by Google

σθαι προδότην 451. 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εὐνουστάτων ἐπιθυμίαν 1416. vlt.

ὑπερβολὴ excessus vltra modum, vel vltimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι 35. 18. 689. 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας 97. 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι, ὥστε — *ich will so weit gehen, so viel einräumen* 291. 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι 447. 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est 447. 25. τοσαύτῃ ὑπερβολῇ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται 298. 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit foedius et exsecrabilius, quam *turpe* 362. 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468. 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντευποιεῖ, παρέσχηται 500. 10. ἐστὶ δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν 519. 24. τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκέναι 539. 4. τὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως 550. 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. tam spurcum, vt supra nil possit cogitari 553. 12. τὶς οὖν ὑπερβολὴ [scil. πονηρίας;] τὶς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554. 24. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας, id est ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ. illorum foeditate sua vicit, vel pone se reliquit 609. 8. 751. 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων 673. 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδείας 687. 21. in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. δεινῶν γὰρ ὄντων, ὑμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολὴν. quamquam sunt grauia et indigna, tamen intra modum

dum 786. 26. ταῦτ' ἐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αὐτχρεπερδείας; τί ἔν πατ' ἐςὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825. 21. τίνας ἔτας λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν 833. pen. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν 1025. 14. τᾶτο γάρ ἐςιν ὑπερβολὴ 1333. 16. μεγάλην μὲν ἔν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν 1396. 14. μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως ὑπὲρ σᾶ διαλέγεσθαι δόξω. id est μὴ δόξω περὶ σᾶ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην Φύσιν 1411. 14. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπεδῆς καὶ Φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ 1440. 3. Etymol. M. p. 778. 36. ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ςεφάνε.

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα 406. vlt.

ὑπέρδεινος] τὸ πρᾶγμά μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέςη 551. 2.

ὑπερδιατείνεσθαι vltra modum contendere 501. 3. 770. 4.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινα aliquem vltra modum reuereri et magnificere 19. 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι 228. 17.

ὑπερέχειν] ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχῃ maris aestus humanam omnem vim et artem superet, μάταιος ἡ σπεδὴ 128. 25. ἔδεις ὑπερᾶχε τῶν πολλῶν nemo plebeiis praestabat 689. 10.

ὑπερημερία *der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verstreichen lässet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, sich an die Person, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten.* Simile ius illi, quod maiores nostri olim vsurpabant, *Einritt*, et *Einlager*, et vsitato hodie, *die Hülfe einem thun*, item extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies vnus indultus, *ein Tag Nachsicht* ad τὴν ἡμέραν *dem Zah-*

Digitized by Google

Zahlungstage addebatur. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154. 8. ἐδεόμην αὐτῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν *den Zahlungstag verlängern*, oder *weiter hinaus setzen*. ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποσείλω. 1154. 16. et 21. οἰκέτην, ὃν ἔλαβον κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβυ. quem seruum ex Aphobi substantia mihi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea, quod pecunia ex mulcta mihi debita ad diem soluta non esset 871. 11. ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ. [id est εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ. *weil sie sich der Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten*, aut εἰληφότες αὐτὸν ἔνεχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apaturium deprehenderant obnoxium poenae non soluti debiti die statuta] 894. 8. ὡς δὲ ὡμολόγησέ μοι [scil. ὅτι ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die praestandae solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit 1162. 27.

ὑπερήμερος, qui aes mutuum, qua die soluere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit soluere 518. 2. δίκην ὠφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων 927. 1. ὑπερήμερον δέ με ἐκ ὤμην δεῖν εἶναι 1159. 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων 518. 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, ἐδενός πω ἠψάμην τῶν τότε 540. 22. quamquam bona eius adhuc teneo, quae possessum iui. vel manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhucdum vsurpaui. ἐδεὶς δὲ πώποτε ἔτω πικρῶς ἐδὲ ὑπερήμερον ἐσέπραξεν, ὡς σὺ τὲς ὀφείλοντας τὲς τότε 1123. 4.

ὑπερ-

Digitized by Google

ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου 559. 17. τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστὸς 577. 16.

ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὡς φασὶ, λέγει 42. 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, ἃ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας 175. 10. ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ 311. 16. πρᾶττε ἔργα ὑπερήφανα 423. 4.

ὑπερθορεῖν saltu superare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν 422. 24.

ὑπεριδεῖν τὸν ὅρκον 153. 4. 289. 4. ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον 702. 27. adeo nil pensi habuit.

ὑπερκολακεύειν 391. 19.

ὑπέρλαμπρον ἀλολύζειν 313. 22.

ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, ἃς ὑπερμεγέθεις 330. 12. ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν 684. 4. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο 1059. 2.

ὑπέρογκος δύναμις 46. 16.

ὑπεροπτικὸς] ὑπεροπτικώτατος 218. pen.

ὑπερορίας solum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης 1086. 11.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων 577. 17.

ὑπερπαίειν pro ὑπερβαίνειν.] ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλέτῳ 1217. 18.

ὑπερπηδᾶν] ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα 644. 16.

ὑπέρπολυς] ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγίγνετο 1073. pen. ὑπέρπολυ ἀργύριον ἔλαβον 1073. vlt.

ὑπερτείνειν excellere, superare. ἧς [quam formam oris] ὑδὲ αἱ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύνατ' ὑπερτεῖναι 1406. 1. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel vlterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερ-

ηρετικὸν, [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220. vlt.

ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ φυλάξαισθε 622. 4.

ὑπισχνεῖσθαι sese ferre, iactare, profiteri aliquem, qui minus sit. εἰ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι 784. 3. εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται 790. 12. ὑπεσχόμην χαρήσειν, μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου. citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕπνος] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν 320. 5.

ὑπὸ] ὅ, τι φυλάξομεν, οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τῷ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum 25. 24. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos aduersos 94. 5. τὸν ἐχθρὸν, ὃς ἂν ἐστιν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *die nach unſern Rechten wenig fragen.* quos capere atque tenere constrictos legum nostrarum vinculis haud licet 97. 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐσὶν οὐδεὶς 630. 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [supellectilis meae domesticae] τὰ δὲ πέπρακται 1155. 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκοῦσα [putaticia, opinata mater Midiae] καὶ ὑποβαλλομένη τοῦτον, quae eum sibi supposuit pro filio, qui alterius esset 563. 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ eiusmodi voces oportet vos ei opponere, sic occurrere 580. 6. 1060. 9. 1203. 10. πῶς γὰρ ἄν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. oculis subiiciat, spectandam proponat 1405. vlt.

ὑπογράφειν praescribere, in principio legis scribere 693. 10. ὑπογράψας in scripto suo cum praemisisset haec 973. 14. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484. 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογυότατα. recentissime 161. vlt. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων 841. 6. τῷ ὑπογυότερα εἶναι τοῖς χρόνοις ἅπτω μεμυθολόγηται 1391. 21. ὑπογυοτέ-

Digitized by Google

γυνοτέρας ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι 1415. 5. ἕτως ὑπογύε καὶ τῆς Λυκέργε πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας 1479 22.

ὑποδεῖν] ἁπλᾶς ὑποδέδενται 1267. 22.

ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων ἐδένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύσσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τὲς φεύγοντας 1222. 3. ὑποδ. φερεὰν 1334. 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τὲς Λακεδαιμονίες ὑποδέχεσθαι 1343. 9.

ὑπόδικος ἔσω τῷ παθόντι tenetor coram iudice ei, quem laeserit, de iniuria satisfacere, rationem eius reddere 518. 3. ὑπόδ. τῆς ἐγγύης ἦν 902. 2. φόνε καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος 1264. 19. μάρτυρας ὑποδίκες παρέσχηται respondere et approbare testimonii sui veritatem obnoxios 1024. 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse fore, factum suum approbare 976. vlt. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίεν κατ' ἀδελφῆ 849. 20.

ὑποδοχὴ idem quod ὑπόληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re factoue collecta, vt inde necessario consequens. εἰς ὑποδοχὴν τε μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς vt inde, intelligatur, vel colligatur, vos nil queri 80. 1. quasi dicas, *ad subsumtionem.* ἐργολαβῆσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id est προσδοκίαν] πραγμάτων, ὧν διαψεύσεσιν αὐτὲς ὁ λογισμὸς 1482. 25.

ὑποδύεσθαι *sich worunter verkriechen, verflecken.* ὑποδύοιτο ὑπὸ κλίνην 609. 16. ὑποδ. τὴν διὰ τε ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium sese reddere criminationi 624. 19. πῶς ἔν τεθ' ὑπέδυ. in hanc latebram sese abdidit, hanc laruam subiit, vel hanc obiectionem elusit, deuitauit, subterfugit 749. 4. παρὰ ταῦτα ὑποδύη his non obstantibus, tamen erepis, clam effugis. *du kriechest, und schleichest dich darneben weg und durch* 778. 20.

ὑπόθεσις summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod praecipue contenditur. *Endzweck,*

zweck, *Abſicht*. item argumentum, id, de quo agitur. num eſt e Demoſthene, quod Schol. Hermogenis muſtus (p. 5 ſfin.) citat ad librum περὶ δεινότητος. ἔμελλον ἆρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21. 7. ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρίσαντα 28. 9. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. deſciuiſtis, diſceſſiſtis ab illis [vulgo hic dictis] principiis, regulis et praeceptis ſentiendi atque agendi, quae veſtri maiores vobis reliquerant 145. 13. praecepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliae inde conſequentes ſententiae ſuperſtruuntur. τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι 1082. 20 ὑπόθεσις [inſtitutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας 1397. 14 τὰς δικαίας ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, [a cauſa propoſita] ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὠφελόμενος 416. 25.

ὑποθήκη hypotheca, pignus, res oppignerata. τοῖς δανείσαις ἃ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας 922. 5.

ὑποκαταλύειν] ὑποκαταλυόμενοι vi neceſſitatis cedentes, inuiti et coacti, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον 127. 21.

ὑποκεῖσθαι propoſitus ſiue oculis, ſiue menti eſſe, in conſpectu, in medio eſſe. τἆλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων 348. 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοιν [id eſt προκειμ.] ὀνομάτοιν 631. 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ὑπόκειται — hoc in foro certaturis propoſita ſunt iſtaec praeſtanda 643. 22. παρ' ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσι. manet eos 913. 6. praeſuppoſitum et infixum menti eſſe tanquam ſcitum certum ratumque. τεῦτ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ 179. 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὥσπερ προσήκει 1488. 1. 2) oppoſitus, h e. oppigneratus eſſe. κλινοποιὸς τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένας 816. 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανεί-

δανείσασιν 841. 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν ἐξέσω ὑποθεῖναι [scil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς 926. 22. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη οὐσία ἑπταμνῶν 1187. 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τῇ ναύλῳ. *die Stämme Holz waren ihm für die vorgeſtreckte Fracht des Holzes verpfändet* 1194. 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν 1283. vlt.

ὑποκορίζεσθαι rem turpem molli et honeſto vocabulo velut amicire, incruſtare, excuſare 424. 11.

ὑποκρίνεσθαι hiſtrionem agere, rem minutam vanamue et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare 230. 7. ὑποκρίνη μὲν δεδωκέναι ſimulas quidem, φαίνῃ δ' οὐ δεδωκώς at conſtat, te nil dediſſe 878. 3. μετὰ παρρησίας διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκρινόμενον 415. 2.

ὑποκριτὴς ἄριστος 329. 26. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυσόνοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς 314. 11.

ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούσι φαίνεσθαι ποιῆσιν 178. 8. 1483. 7. opinata. πολὺ ταναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. de quo multo ſecius exiſtimatur, atque oportebat 623. 5. 2) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius cauſationibus, item afferre aliquid pro obiectione 594. 21. 596. 14. 600. 20. et 23. 638. 17.

ὑπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται 10. 27. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ἐρρωμένην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφορὰν. *er ließ ſich eine Auskunft, Ausflucht offen.* reſerubat ſibi perfugium 301. 23. ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον 836. 6. ὑπολειφθεὶς τῇ σφόλῳ. cum poſtremus veniret, a claſſe ſeiunctus, a qua ſponte ſua retro remanſerat 569. 3.

Digitized by Google

ὑπόληψις] v. Stobaei locum sub v. διαβολή.

ὑπολογίζεσθαι *in Betrachtung ziehen.* οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε 259. 7. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὔθ' ὑπολογισάμενος 294. 4. ὑπολογισάμενον μήθ' ἡλικίαν, μήτ' ἄλλο μηδὲν 1322. 6. οὔτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος, οὔθ' ὅτι — 380. 5.

ὑπόλογος substantiue, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung.* μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον 790. 9. 2) Adiectiue. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι in censum non venire, rationem eius nullam haberi 959. 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν 1329. 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt leges victis in iudicio certamen de falso dicto testimonio 1139. 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων id quod vnum adhuc vobis superest faciundum 1168. 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὁτιοῦν οἰομένους δεῖν 63. 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum inuictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiae officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset 515. 17. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι 671. 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt poenas a legibus constitutas 742. vlt. ὑπομείναντες [in vrbe qui rem aussissent] ἐπολιορκοῦντο 1380. 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν 1397. 8.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων 257. 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς 348. 25. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν 1127. 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτη-

πάτησθε, ὑπομνήσω 399. vlt. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς 704. 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα 121. 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν 247. 22. ὑπομνήματα commentarii, libri memoriales 557. 10. et 17. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι 616. 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες 690. 20. *Sudelbücher der Kaufleute* 837. 17. ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται *die Banquieurs lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten*, ὧν τε διδόασι χρημάτων — 1186. 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen*, appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem 1193. 2. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνῄδει τούτοις ἀρίστοις οὖσι 1393. vlt. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι 1412. 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, vnde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant 1489. 18.

ὑπόμνυσθαι idem est atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis contestationem iurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde*. ἠντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτὸς 1006. 3. 2) per alium, delegatum, ad iudices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, iurato excusare. οὐ παραγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ' ὑπομνυομένου 1151. 2. ὑπωμοσάμεθα τουτονὶ Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον 1174. 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου. quae excusatio absentiae actoris cum esset iureiurando confirmata 1174. 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι aduersarii nostram absentiae excusationem alio iureiurando interposito debilitatum ibant 1174. 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην. iuratus absentiam Demosthenis

ſthenis ceu legitimam excuſabat, ὡς νοσοῦντες, τὸν περιόντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ 1336. 10.

ὑπόνοιαι πλεοναὶ καὶ προφάσεις ἄδικοι 1178. 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκεῖνος, ἐβάδιζεν. *ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, ſo gieng er doch, wenn er mit dem Ariſtolocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Ariſtolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmäkler war* 1120. 21. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθελοντής. *er ſchmieget ſich, wirft ſich gegen ſie weg, tritt ihnen nach, ſchmeichelt ihnen* 1121. 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ in poteſtatem et paene ſeruitutem ſe dedit Calliſtrato, famulatus ei eſt 1359. 18.

ὑποποιεῖσθαι aliquem ſibi conciliare, adiungere 365. 11.

ὑπόπτεσθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε 276. 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον 381. pen.

ὑποῤῥεῖν] ἡ δ' ἐφ' ἑκάστῳ τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑποῤῥέουσα ſubrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη 412. 13. 2) tranſitiue. τοὺς ἐν ἀπάσῃ καθεζομένους δοκοῦντας εὐδαιμονίᾳ ταῦτα ἀμελούμενα ὑπέῤῥει κατὰ μικρόν. horum neglectus effecit, vt ſublaberentur et ſubſiderent 472. 1.

ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν 273. 21. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259. 10.

ὑποσπᾶν σώματα ſtragulas corporibus ipſis incubantibus ſubtrahere, vi eripere. *unter dem Leibe wegreiſſen* 762. 4.

ὑποσέλλειν. ὑποσέλλεσθαι vela quaſi contrahere, vocem ſubmittere, arrogantiam remittere, ad modeſtiam delabi, prae metu nolle libere proloqui, breuibus, diſſimulare. ἐ μὴν οἶομαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπεῖν, ὑποσείλασθαι 14. 4. πάνυ ἁπλῶς, ἐδὲν ὑποσειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι 54. vlt. ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους ἐδὲν ὑποσειλομένους 390. 10. 450.

Digitized by Google

10. 450. 2. τῷ μηδὲν ὑποσειλαμένῳ πρὸς ὕβριν 537. 7. qui ad contumeliam alteri adspergendam nihil sibi reliquum fecit. μηδὲν ὑποσειλόμενον, μηδ' αἰσχυνόμενον 980. 22.

ὑποτροφὴ] νῦν ἐξ ὑποτροφῆς. rursus, e contrario 283. 18.

ὑπόσχεσις] ἡ μὲν ἔν ὑπόσχεσις ἔτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει 44. 14.

ὑποτείνειν] τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείναν 171. 24. ὑποτείνειν ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις. ostendere 625. 6.

ὑποτελεῖν idem quod simplex, praestare, luere, dependere. ἐραάνας ἑκόντα ὑποτ. 142. 1.

ὑποτιθέναι proponere, supponere. ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδυνον caput ipse suum periculo cum obiecisset 420. 25. ὑποθέντες τῦτο τῇ γνώμῃ ἀκύετε 550. 5. ὑποθέντες πρὸς τῦτο αὐθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. 2) opponere pignori, oppignerare. ὁ ὑποθεὶς τῷ πατρὶ ταὐδραπόδα 821. 12. ὑποθεὶς τὴν οἰκίαν καὶ τἄμαυτῦ πάντα 842. 8. ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, ἐκ ὀφείλοντες ἐπὶ τύτοις ἄλλῳ ἀδανὶ ἀδὲν ἀργύριον 926. 8. ἐξέσω ὑποθέναι καὶ ἀποδόσθαι 926. 23. ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν ἀσίαν 1188. 2. ὑποθεῖναι αὐτὸν φησι τῦτο [id est ἀντὶ τύτε] τῦ ἀργυρίε χαλκὸν 1190. 20. 1199. pen. ἐκ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια 1202. 23. ὑποθεὶς δὲ τὴν ἀσίαν τὴν ἐμαυτῦ καὶ δανεισάμενος ἀργύριον 1208. 23. ὑποθεὶς τὸ χωρίον Θρασυλόχῳ 1210. 17. In medio, supponere, veluti fundamentum aedificio. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29. 5. ὑπεθέμην ἐν ἀρχῇ τῦ λόγυ 942. 9. 2) aes foenebre in pignus credere. *Geld auf Pfand verleihen.* εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποδεμένων ἐστὶ 841. 20. ἐκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποδέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς 1223. 24.

ὕπυλος] ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπυλον 327. vlt.

ὑποφαίνειν] μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα αὐτοῖς 379 1.

Digitized by Google

ὑποφέρειν pro simplici. οὐσία οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι ὑποφέρειν 1359. 7.

ὕποχος] μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. [id est ἐνόχους] 1315. 11.

ὑπόχρεως ἦν ἅπασα ἡ οὐσία, verschuldet 1187. 18. 1225. 10.

ὑποχωρεῖν] ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613. pen. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272. 20.

ὑποψίαν κατὰ τούτων λαβεῖν 852. 2. ὑμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι 1286. 15. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους 1305. pen. 1306. 7. 1403. 2.

ὑπωμοσία excusatio valetudinis aliusue cuiusdam necessitatis. νόμον καταβαλόντα ἐὰν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24.

ὕστατος] τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 2. 1428. 22. τῶν αὐτοῖς πεπονημένων, ὕστατον ἐλθόντα, τὴν δόξαν ἔχειν 62. 12.

ὑστεραία] ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, [subaudi ταύτης τῆς ἡμέρας] ᾗ ἂν προθῶνται 1071. 3.

ὑστερεῖν πολλῶν excidere, fraudari, carere, quasi sero venire, oportunitate rei bene gerendae iam dilapsa. διὰ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι 447. 27.

ὑστερίζειν] ὑστεριοῦμεν ἁπάντων 49. 1. τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν 50. 11. τῷ ὑστερίζοντι πάντων τούτων. mihi, cui ista omnia desunt, ab his omnibus deserto 1341. 7.

ὕστερος] ὑπελίπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον 836. 6.

ὕφαιμος 1157. 2.

ὑφαιρεῖσθαι suffurari 1119. 6. 13. 22. 24.

ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου furtiua subtractio 1120. 4.

ὑφάπτειν τινὰ ignem accendere in cuniculo suo, cuius fumo operae alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur 977. 7.

ὑφήγη-

Digitized by Google

ὑφήγησις, demonstratio, doctrina, praecitio exempli, praeceptio 277. 19.

ὑφηνιοχεῖσθαι de curru in ordine quodam secundariorum agitato. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχεμένων 1409. 24.

ὑφίσασθαι audere, periculo se exponere, subire onus, obire negotium, sustinere. πολλὰς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποσῆναι 158. 1. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποσάντα λέγειν καὶ γράφειν 327. 26. τέτους ἐξαπατᾶν ὑπέσησαν 363. 6. ὅτ' ἐγὼ χορηγὸς ὑπέσην [scil. κληρωθῆναι, vel ταχθῆναι] 536. 20. et vlt. ὑποσὰς ἂν πᾶν εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι 551. 27. ὑποσῆναι [scil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι] πρατῆρα ἠξίωσαν 983. 8. ὑφίσασθαι καὶν θορυβηθῆναι sustinere ipso concionis fremitu perturbari, interpellari 1421. 20.

ὑφορᾶν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 13.

Φαγέδαινα 798. 23.

Φαιδρὸς] ἐν ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι Φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8. τοῖς ἁπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζεσι καὶ Φαιδροῖς 1122. 17.

Φαίνειν] τὸ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' ἕτως, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ Φαίνεται 1267. 10. ἕτω καὶ νῦν τοῖς ἐν τῷ λόγῳ φαινομένοις προσθέσθαι 303. 23. ἐδαμῶς γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. Nequaquam illum solum per se, sine adiutore, tale facinus tam aperte fuisse ausurum 376. 22. 2) indicare magistratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus aerarium fraudantem, merces clam sine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben, einen Lorrendrayer, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Accise beschummelt.* τοῖς προειρημένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἃ φαίνειν 1323. 15. τὸν νόμον ἀνα-

γνώσεται τὸν περὶ τῶν φανέντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [cil. πρὸς τέτυς, ὃς ἔφανεν] 1323. 9. φαίνειν πλοῖον 1324. 19. et 22. ἔχον τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν 1325. pen. v. art. φανερὸς.

φαλάγγιον 798. vlt.

φάλαγξ] ἀχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν 123. 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκείνετο. multae cauſae, controuerſiae, e ſolo Lycurgi verbo diſceptabantur, vt, quae ille cenſeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque ſecundum eum pronunciaretis 1475. vlt. quamuis πάντες γεγράφασι praeceſſiſſet, p. 650. 13. tamen inſequitur φησὶν, (non φασὶν) quia ſubauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει 9. 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει 18. 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus] ταύτην ἐξαργυρίσας. argento mutata, ins Geld geſetzt, zu Gelde gemacht 59. 9. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. conſtabat inter omnes, factu fore neceſſarium, vt Thebani receptum ad vos haberent 231. 16. ὃς ἐν τῷ φανερῷ βελευόμενος 306. 2. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837. 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῶν in conſpectum noſtrum adducere, in medio proponere 937. 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα 986. 25. φανερὰ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο 1078. 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας. οὐδὲ γὰρ ἦν φανερὸς. [ſcil. ἐν τῇ ἀγορᾷ] nam in foro non comparebat 1190. 4. ἃ γάρ μοι χρήματα ἔναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσαμαι 1485. 1.

φανερῶς] ὅσῳ τὸ φανερῶς [ſcil. τι ποιεῖν] τῷ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τῷ παρακρουσαμένους πράττειν ὅτιῶν ἐντιμότερον 479. 9.

Digitized by Google

Φάραγξ 793. 6.

Φαρμακᾶν insanire, furere a malis potionibus 1133. 26.

Φαρμακείας τινὸς ἔτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκῆσιν 1025 11.

Φαρμακὶς] τὴν λημνίδα, τὴν Φαρμακίδα 793. 27.

Φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς 793. pen. ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρως, ἢ Φαρμάκων 1133. 11.

ὁ Φαρμακὸς veneficus, *der Giftmiſcher* 794. 4.

Φαρμακοτρίβης. *Farbenreiber* 1170. vlt.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλῖται ἐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασι 923. 1. τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico ſaepius de mala fraude poſtulantur] ἢ τῶν ἄλλων [ſcil. ξένων ἐμπόρων] ἁπάντων 924. 7. vnde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων 931. 22.

Φάσις indicatio, delatio nominis alicuius apud magiſtratum de fraude peculatuue in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commiſſa 793. 16. Φάσιν [ſcil. τῷ ἀργυρίῳ] καὶ ἀπογραφὴν τῷ ἀργυρίῳ εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς licere aes ſic praeter fas creditum, in foro curatorum mercatus attici Φαίνειν, denunciare, et ἀπογράφειν ſpecificare, h. e. nominatim edere, quantum ſit, aut quae ſint merces vetitae (*Contrebande Waaren*) 941. 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον Φάσιν. delationem nauis 1323. 6.

Φαῦλος] τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, Φαῦλον φαίνεσθαι 19. 15. ἐμὲ μὲν Φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε, citat Hermogenes p. 315. 3. ex or. de F. L. ἐδὲν γὰρ Φαῦλον ἐρῶ σε 488. 8. Φαῦλος — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης. Etymolog. p. 789. 47. ἐκ Φαύλων αὐτὰ [ſcil. τὰ πράγματα] χρησὰ γενήσεσθαι 25. 21. ἐ γὰρ, εἰ Φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθ' εἰς τὰ πράγματα πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πράγματα ἐς Φαῦλα 250. 9.

Φαυ-

Digitized by Google

Φαυλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. pen.

Φαύλως καὶ κακῶς βοηθεῖν. parce atque ſegniter, ignaue 194. 2.

Φείδεσθαι] *γεωργοῦντες καὶ φειδόμενοι bey ihrer Landwirthſchaft lernen, oder ſich genöthiget ſehen, knapp und ſpärlich zu leben, zu Rathe zu halten* 753. 21. *ἀδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο* 1394. 18.

Φενακίζειν] *ἀδεὲς ἐστιν, ὅντιν' ἃ πεφενάκικεν* 20. 5. *αἰσχρὸν ἐστι φενακίζειν ἑαυτὲς* 51. 10. *αἰσθόμενος φενακιζομένην τὴν πόλιν* 73. 1. *ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρέσθητε* 656. 5. *τὶς ὁ ταῦτα φενακίσας.* id eſt, *ἐπ' ἀπάτῃ συμπλέσας* 362. 10. *ὧν* [id eſt *τέτων, ἃ*] *πεφενάκικε τὴν πόλιν* 363. pen.

Φενακισμὸς] *τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμὲς* 59. 18. *φενακισμῷ καὶ παρακρέσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα* 760. pen.

Φέρειν] ferre, perferre, tolerare. *Φέρειν ἄ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως* 258. 23. *Φέρε δή μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων.* citat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex orat. de F. L. locus eſt p. 360. 15. *τοσῦτον ἐπιδεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον ἃ δυνήσεται Φέρειν* 797. 23. *ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοὶ πρέσβεις ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις Φέρειν* 1339. 20. *εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεσάτων τυγχάνειν, Φέρειν δὲ τὰς ὄντας εὐμενῶς* 1486. 2. 2) ferre culpam criminis, aufferre. *τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔΦερεν τῇ φενακισμῷ.* imputabatur ipſis primum impoſturae principium 371. 16. 3) afferre, in medio propònere, repraeſentare, vt aes, dependere. *ἐμΦανεῖς μὲν* [*τοὺς συνθήκας* puta] *ἀδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε* 898. 5. *οἱ γὰρ ἄλλοι τραπεζῖται μίσθωσιν ἃ Φέροντες* 960. 8. *εἰ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητὴ, μηδ' ἠνέγκατο προῖκα.* ſecum attulit, intulit in domum 1016. 16. *εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε* 1273. 18. *πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πᾶσας αἰτίας εἴσειν.* [id eſt *προσοίσειν*] 1328. 22. *ὧν τὸν*

Digitized by Google

τὴν ἂν ἁρμόττουσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν ἐχ ὁρῶ 1404. 14. 4) perferre, deferre, vt nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. *zubringen, hinterbringen, entgegen bringen.* τὰς ἐνεγκόντας ταὶς ὑποσχέσεις, qui a Philippo ad vos pertulerunt, vobis detulerunt 72. 22. 5) ferre aliquem magistratum, h. e. nomen alicuius edere, proponere plebi, vt idonei, qui honori praeficiatur. *vorschlagen, anwerfen, empfehlen,* item creare, nuncupare, *ernennen, bestellen.* οἵους ἡμᾶς οἱ Φυλέται, [πρὸς τὸ λειτουργεῖν puta,] ἂν χορηγὸν, ἢ γυμνασίαρχον, ἢ ἑστιάτορα φέρωσι 996. 21. 6) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. id est admittentem, intromittentem homines 1155. 13. 7) ἄγειν καὶ φέρειν depopulari, depraedari 304. 14. 639. 5. 8) φέρεσθαι pro οἴχεσθαι abire, perire, vel simpliciter ire, vadere, procedere. ἀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν καὶ ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι, sinere vadere, vt vadunt 106. 12.

Φερρεφάττιον fanum Proserpinae 1259. 5.

Φεύγειν fugere, effugere, vt ex acie, e malo. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτῷ κατηγορεῖ 33. 7. κελεύει λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον 313. 19. e patria auffugere, in exsilium ire, vel in exsilio versari. οἱ δ' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613. pen. ὅτι καὶ τὸν δεῦρο πεφευγότας, si qui huc ad nos receptum habuerint, ἕτεροι ἀποκτενοῦσι 632. 15. τῷ ἐξεληλυθότων εἰπεῖν, καὶ μὴ, πεφευγότων 634. 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς κεῖται, τὸν φεύγοντα δέχεσθαι 648. 23. 2) fugere persequentem in foro, h. e. reus agi. τὸ τῇ Κεφάλῳ καλὸν, τὸ μηδὲ μίαν γραφὴν φυγεῖν. nunquam se maiestatis, aut perduellionis postulatum fuisse 310. pen. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν 311. 1. τὸ φεῦγον ψήφισμα plebiscitum controuersum, de quo nunc certatur, vtrum re-

pro-

Digitized by Google

probandum, an perferendum sit 638. 20. *φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην.* hac actione nunc a me reus agitur 1184. pen. 3) recusare, deuitare, detrectare, defugere. *εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν* 498. pen. *τοὺς σοφῶς εἰδότας τὰ ἡμέτερα ἔφυγε μηδὲν διαγνῶναι περὶ αὐτῶν* 813. 7. *ταῦτα προῆκται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν.* eo quod latitet, functiones munium publicorum defugiat. *καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι* 1121. 15. *φεύγειν τὸ γνωσθῆναι* 1481. 8.

φήμη δ' ἔστις πάμπαν ἀπόλυται 457. 2.

φημίζειν] *ἥντινα λαοὶ πολλοὶ φημίξωσι.* homines multi crebris sermonibus inter se iactent 417. 3.

φθάνειν praeuenire. *ἐὰν προτερήσητε ihr werdet mir keinen andern Rang ablaufen, als dieſen, ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες.* quam vt in iniuriis inferendis me praeueniatis, priores mihi eas inferatis, quas ego postmodum vlciscar 239. 9. *ὀργῇ καὶ τρόπῳ προπετείᾳ φθάσας τὸν λογισμὸν* iracundia et reliqua, solita morum temeritate, cum occupasset, h. e. excluſisset sedatam meditationem rei, quam ageret 626. 17. 627. 16. *ἐ γὰρ ἔφθη Θεόπομπος τὴν ἐπιδικασίαν ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι —* vix perfecerat Theopompus, vt hereditas sibi adiudicaretur, cum ſtatim proderet 1073. 20. *ἐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἀνδοθεν.* vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi ſtatim conarentur ſupellectilem domeſticam differre 1319. 9. quamquam in hoc poſtremo pari exemplorum (e. p. 1073. et 1319.) *φθάνειν* accipi quoque poteſt pro peruenire. Cum peruenisset Theopompus eo, vt aufferret hereditatem iudicum ſententia ſibi addictam. — cum infortunium eo peruenisset, vt mihi eueniret. Praeſtat tamen in vtroque loco notio praeueniendi, ſcil. ſtudium et contentionem impediendi. 2) effu-

effugere. ἐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δηλεῦσι vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis seruiat 745. 4. ἐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur. h. e. quo citius concidetur, hoc melius 782. 16.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἁπάντων 405. 15. et pen. φθ. μεῖζον ἐδύνατο 405. vlt. φαῦλον 408. 19. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε 449. 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981. 25.

φθείρειν] ἐδὲν δέοντες — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῶ 154. 27. contabescere, absumi molestiis. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τὰς πλουσίους. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad diuites, ad horum diuitum fraudem pestemque 560. 10.

φθίη phthisis, tabes. μέχρι φθίσης καλῶς ποιῆσαι προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481. 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπεν κρείττω τῶν φθονούντων 55. 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖαν τοῖς ἀπόροις βοηθείαν φθονοῦμεν 141. 22. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας 1112. 14. φθονήσῃ pro φθονηθήσῃ laborabis, conflagrabis inuidia publica, concitices eam tibi 1160. pen. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες 1484. 24.

φθονερὸς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι 460. 6.

φθόνος] ἐδ' αἰσχύνῃ φθόνῳ δίκην εἰσάγων 268. 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος 330. 4. ἃ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita defunctis] ἔτι τηνικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται 441. vlt. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι πονηρᾶς 499. 21. φιλανθρωπίαν πρὸς φθόνον 507. 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν 524. 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον 577. 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τῷ φθόνῳ

792.

792. 25. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκοῦντες 799. 12. φθόνος ἀπειπὼν τῷ λόγῳ 1396. 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν οὐδὲν ἐστι πρᾶγμα ταληθῆ λέγειν 1468. 8. καὶν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντίσχῃ 1479. 15. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11.

φθόρος ἀνθρωπος οἰκότριψ. 173. 17.

φιάλη 565. vlt. φιαλῶν ποίησις. 615. 4. 755. 8. σέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσι, φιάλαι δὲ πλέτε 616. vlt. θέντες τὴν φιάλην ἐνέχυρα 1031. 8. αἰτήσασθαι σρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς 1191. 1. φιάλας λυκιυργεῖς 1193. 11.

φιλαθήναιος. φιλαθηναιότατος 439. 27.

φιλαίτιος obnoxius crebris criminationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεστὸν 150. 9.

φιλανθρωπεύεσθαι 384. 11.

φιλανθρωπία, comitas, blanda suauitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται 507. 26.

φιλάνθρωπον ἔτε μικρὸν, ἔτε μέγα πρὸς τὰς δίκας ποιήσαντα 538. pen.

φιλανθρώπως πάνυ τέτῳ ἐκεχρήμην. admodum familiariter 411. 10.

φιλαπεχθημοσύνη propensio animi ad contentiones, rixas, simultates 1268. 16.

φιλαπέχθημων 701. 24. εἰ μὴ φιλαπέχθημων ἦν, εἶπον ἂν 1445. 25.

φιλεῖν] ἐκ ἐφίλεν αὐτὸς, ὥσπερ ὑμᾶς ἔτοι. non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc prae se ferunt 35. 4. ἔχει τε χρὴ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρῳ τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660. vlt. ὁ γὰρ τέτες ἔτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum

Digitized by Google

meum erga istos 1161. 18. *φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὑτούς* 1459. 22.

φιλεργία, contentio, studium, ardor opus aliquod artemue exercendi, e. c. quaestum e pecuniis foenori collocandis, cauendique, ne inertes iaceant 945. 25. *ὁρῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. meine Bergbaulust, dass ich ein Bauluſtiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fände* 1049. 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστόν ἡλίκον ἐστὶν. sedulum, industrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum 957. 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι alicuius amicitiam sibi conciliare, adiungere 19. pen. *μετρίως δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἂν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν* 553. 1. *τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις*, si qui amicis, praeterquam plebe, quibuscunque aliis 1480. 2. *τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι.* cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere 1480. vlt.

φίλιος. adiectiuum. *παρὰ πᾶσαν φιλίαν μέχρι τῆς Πελοποννήσου.* quamcunque terram praeteruehatur, vt ea sit cum Athenienſibus amica 326. 12. *ἡ γὰρ γένος ἐστὶν ἓν φιλίων καὶ πολεμίων* 638. 3. *τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι, das Guth sey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret.* pronuntiastis illas merces recte captas esse, vt ab hostibus 703. 24.

φιλιππίζειν] *μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων* 287. 1. *οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον* 1334. 10.

φίλιππον ἕτερον τειχέως ὑμῖν ποιήσετε 43. 12.

φιλόδικος] *ἐλαττῶσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι* 1287. 17.

φιλόδωρος] *ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον* 264. 4.

φιλοκίνδυνος] *φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώπων* 501. 16.

Digitized by Google

Φιλολοίδορος] *καίπερ ὁ Φιλολοίδορον ὄντα Φύσει* 269. 11.

Φιλονεικῶν] *τοῖς πρὸς τὰς οἰκείας διαφοραῖς πολλάκις Φιλονεικοῦντες* 1099. 9. *μηδὲν ἂν Φιλονείκει, λεπτύνη* 501. 9.

Φιλονεικία] *εἰ τὴν πρὸς αὐτὰς Φιλονεικίαν πρὸς τὰς τῆς πόλεως ἐχθρὰς τρέψαντες ἐδημηγόρουν* 1440. 22.

Φιλοπονία τῶν δρόμων 1408. 21. *τὴν Φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος* 1409. 11. *διὰ καρτερίαν καὶ Φιλοπ. ἀδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀναλωτον* 1412. 23.

Φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25.

Φιλοπραγμοσύνη nauitas, aſſiduitas, efficacia, conten io perpetuo in actu rerum verſandi, ſiue ſuarum, ſiue alienarum. *τὴν Φιλοπρ. ἣ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος* 13. 9. *δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν Φιλ. ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ* 52. 9. *τὴν βίαν καὶ τὴν Φιλοπρ. ὁρῶντες τὴν τότε* 559. 21. 994. 1.

Φίλος] *Φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς παρεῖναι* 113. 27. *μέχρι τότε Λασθένης Φίλος ὠνομάζετο Φιλίππῳ* 241. 25. *Φίλον εὐεργέτην, σωτῆρα ἠγοῦντο* 240. 10. *Φίλων ἀγαθῶν ἐστιν ἐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσαι τις βλάβη* 664. 20. *τὲ μηδένα τῶν Φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτὲ σωτηρίας φροντίζω* 1483. 13.

Φιλοσοφεῖν] *πεφιλοσόφηκεν ἔτως, ὥστε* — ita callide commentus, commachinatus eſt — *er hat ſeine Sachen ſo liſtig eingefädelt* 1181. 1.

Φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην. [ſcil. *τὴν διάνοιαν*] 1412. 17. praedicatio philoſophiae legitur p. 1413. 11. ſq. *φέρειν τὴν Φιλοσ. ἐκ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις* 1416. 12.

Φιλοτησία [ſcil. *κύλιξ.*] *Φιλοτησίας προὔπινε* 380. pen.

Φιλο-

Φιλοτιμεῖσθαι] ἓν μόνον ἄν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίνιππον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς 1046. 7.

Φιλοτιμία] ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινὰ illi quidem praebet aliquam cauſam gloriandi 18, 21. *Φιλοτιμίᾳ* magno cum ſtudio, acri contentione, ſeu ſtudio laudis et gloriae ſibi ſoli arrogandae 23. 8. *τὴν Φιλοτ. ταῦτ' ἀνυπέρβλητον εἶναι* 23. 10. *μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας* 220. 12. *μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι*. a nulla abeſſe largitione, nullam ſubterfugere erogationem pecuniariam, quae ſit gloriae cauſa, in reip. decus atque commodum 312. 26. *Φιλοτιμίαν ἃ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις* — 566. 7. *Φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος*. in licentia ſe iactans 1356. 2. *Φιλοτ. ἱκανὴν ἡγεῖσθαι τὴν ἃ δύνασθαι λέγειν δόξαν* 1424. vlt. *ἀπεσέρημαι τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν* 410. 24. *Φιλοτιμίας πολλὰς* argumenta, documenta gloriae *περιαιρεῖται τῆς πόλεως* 729. 15.

Φιλότιμος] *ἔτως αὐτὸν* [Philippum] *φιλότιμον* appetentem, auidum gloriae *φασὶν εἶναι οἱ συνδιατρίψαντες αὐτῷ* 155. 16.

Φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς 1409. 11. *πρὸς χρηματισμὸν καὶ ῥώμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν* 1412. 25.

Φιλοψυχεῖν 1397. 27.

Φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι 1487. vlt. *θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον* 597. 4. *μηδείς μοι ὀργισθῇ. ἐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον* 488. 7. *τὰ μὲν ἄλλα ἴγωγε οὐκ οἶδα, ἐδὲ λέγω φλαῦρον ἐδὲν, ἐδὲ σύνοιδα* 461. 4. *περὶ ὧν ἐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγὼ* 581. 19.

Φοβερὸς προσπολεμῆσαι 24. 12. *δεινὸν καὶ φοβερὸν* 505. 12.

Φόβος] E p. 366. 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accuſatiuo perſonae, loco genitiui conſtrui. verum ille quidem locus nil probat. nam accuſatiui

satiui appositi non ad φόβος referendi sunt, sed ad πρέφειν insequens. φόβῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς metu vestri 798. 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἰσχυρὸν etc. 1374. 12. φόβον καὶ δέος παρεῖσαν 654. 25. Copulatur item φόβος cum δέος p. 555. 14.

φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα itare, commeare 312. 22. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. ἐφοίτα εἰς ἱπποδοωντίδα φυλὴν, εἰς παῖδας χορεύσων, frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab eius magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur 1001. 19. 1002. 21.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι ius criminale, de poenis homicidarum 122. 13. 528. 5. 636. 12.

φόνος] πότερον ἀδέκα φόνον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἢ τινά γε ἐστὶν ὅσιον νομιστέον 644. 22. φόνε καὶ τῶν δεινοτάτων ἂν ἦν ὑποδικος 1264. 19. τῶν ἐκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago 641. 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ 643. 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον 644. 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην 245. 16. prouentus, *Tracht, was das Iahr trägt, hervorbringt.* 2) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers.* τύχην κοινὴν καὶ φοράν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἵαν ἐκ ἔδει 316. 26. 3) pensio tributorum, vel vectigalium. τέτταρα τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστε δίκαιον ὑπάρχειν 547. 17. 574. 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776. 9.

φοράδην ἦλθον οἴκαδε, ὑγιὴς ἐξελθὼν 1263. 11.

φόρος vectigal. κἀκεῖνοι μὲν [reges Macedoniae] τοῖς ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις ἀδενὶ πώποτε τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων 156. 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est ὥστε τάξαι αὐτὰς] Ἀριστείδῃ 689. vlt.

Digitized by Google

Φορτικὸς καὶ ἐπαχθὴς 57. pen. *καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ.* Hermogenes p. 410. I.

Φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὑτὸν, αἰρούμενος 156. 5.

Φρεατοφικὸς] *ἐνέγραψαν εἰς τὸ Φρεατοφικὸν γραμματεῖον* 1092. vlt.

Φρεατρικάζειν] *μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἔζη, ἐφρεατρικαζε* 1054. 3.

Φρεατρίαρχον εἵλοντό με 1305. 22.

Φράτριος] *ἀπὸ τῆ βωμῆ φέροντες τῆ Διὸς τῆ Φρατρίῳ* 1054. 10.

Φράττων τὰ παρασκήνια 520. 19. *Φράττοντα τὰ ἑαυτῆ σωφρονεῖν ἡγεῖμαι* 1280. 12.

Φράτωρ] *εἰσήχθην εἰς τὰς Φράτορας* 1313. 19.

Φρέαρ] *οἱ κῆπαι καὶ τὰ Φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν* 186. 16. *ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν Φρεάτων ἐπέλιπεν* 1225. 12.

Φρεαττῶ] *τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον* 645. 26. 646. 9.

Φρὴν] *νῆ καὶ Φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς* 780. 21.

Φρικώδης 644. 18.

Φρίττειν] *τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω* 332. 11. *ὃ τὶς ἐκ ἂν ἔφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι*; exhorrescat, reformidet 559. 8. *ἐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτούς* 1230. 24.

Φρονεῖν sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. *τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τῆ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.* immodeste. superbe, vltra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi 16. I. *ὥσπερ ἀδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν* 173. 25. *ἢ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας* 176. 7. *ἀδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅσις* — 181. 16. *εὖ*

Digitized by Google

πράττοντες ὃν οἶδ' εἴ ποτε εὖ φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι 195. 1. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ 319. 27. τοῦ εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε 427. 19. ἐδεὶς ἔτως ἔστ' ἀναιδὴς, ὃς ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν ἐφ' 801. 27. τῶν ἐν ἐλευθέρῳ πεφυκότων πρῶτον, ὃ φ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. Superbit, fidit 836. 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον ἐμοὶ προσήκει φρονεῖν, τοῦτό γε μεῖζον, οἶμαι. καὶ τοῦτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοὶ γ' ἔλαττον 1126. 15.

φρόνημα] ἐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαύλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν 173. 23. ὅπου ἔστ' ἂν ᾖ τῶν ἀνθρώπων τὸ ἐπιτηδεύματος, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι 173. 26. τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. spiritus priſtinos et cognatos demittentem 246. 1. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297. pen. φρόνημα ἔχοντα, ὑπερ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δ' ἴσον 449. vlt.

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε 9. 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι 12. 18. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν ὁ μόνον ἐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' ὐδὲ μέμνηται 431. 10. ὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας 526. 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστῳ φροντίζειν δοκεῖν 1476. 21. ἐμαυτῷ σωτηρίας φροντίζω 1483. 12.

φροντὶς] ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βυλῆς δεῖται 29. 7.

φρουρὰ] φρουρᾶς κατεχόντων τὰ κύκλῳ τῆς φρτινῆς 258. 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χερρόνησος μεγίστη ἐστὶν 654. 20. ἐξάλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγεφθείσης. vi editi propoſiti, quo praeſidium illuc ire iubebatur 1257. 5. ὥσπερ ἦμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ 1257. 10. ὑποδέχεσθαι φρουραν 1334. 21.

φρουρεῖν τινα cuſtodire aliquem, non vt carcere ſeptum, ſed quomodo ſatelles regem. ἐφρούρει Χαρίδημον

μον ἡ πόλις. der Staat ſtund Schildwache. that Trabantendienſte bey ihm 682. vlt. Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βουλεύεται, χαρίδημον οἴμοι 690. 22.

- φυγαδευέιν ἐκ τῆς πόλεως 1018. 10.

Φυγὴ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνε πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470. 13. πᾶσας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 13.

. φυγαδικῶν 1013. 7.

Φύειν] εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος 1394. 7. ἐφύετο κατὰ πάντων crefcebat, adolefcebat, inualeſcebat aduerſus omnes 231. 14. αὐξάνει δ' ἀτὴς ἄνθεα φυόμενα 423. 2. Conf. φῦναι.

Φυλακὴ] παντοδαπὰ εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν 71. 20. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεςάτην γενέσθαι 101. 15. τὰς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένας 215. 21. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείςῃ φυλακῇ, [ſcil. ὄντα] παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες 300. 8. μὴ προσγραψάμενοι τὴν αὐτὴν φυλακὴν. cautionem 616. 24. φυλακὴν τῷ σώματος διδόναι praeſidium armatum, ſatellitium 622. 7. φυλακῆς αὐτοὶ τῆς μεγίςης εἰσὶ δεόμενοι 807. 8. τῷ μὲν ἐπιβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχῃ, τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι 666. 3. ὅδε τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν ἐςὶ δυνατοὶ φυλάττειν 80. 8. κοινωνήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς 80. 17.

Φυλακτήριον] ἐν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονέντων ἐν αὐτῇ κέκτηται φυλακτήριον 71. 24.

Φύλαξ] Φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίε 17. 13. φύλακας ἂν κατέςησαν ὑμᾶς αὐτῷ διὰ τὸ προβουλεύματος 682. 25. δικαςαὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771. 22. φύλακας τῆς νεὼς καταςήσας 895. 17.

Φύλαρχος 47. 10. vnde patet, ad τὸν ἵππαρχον, ſeu magiſtrum militiae equeſtris eſſe τὸν φύλαρχον,

Digitized by Google

atque in militia pedestri est ὁ ταξίαρχος ad τὸν στρατηγόν.

Φυλάττειν custodire, seruare, salua tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ Φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16. 3. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας Φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε 25. 23. ἀλλ' ὡς Φυλαξόντων τοὺς ἄλλους 344. 25. Φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις 472. 2. 2) reseruare in futurum tempus. Φ. τινὶ τιμωρίαν poenae exsecutionem 527. 8. 3) obseruare, opperiri tempus oportunum, *abwarten, abpassen.* Φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα 48. pen. Φυλάττει ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστε μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος 328. 3. ἀριστοποιουμένους Φυλάξας τοὺς στρατιώτας. *passete die Zeit ab, da die Soldaten das Mittagsbrodt zu sich nahmen* 675. 17. 4) obseruare aliquem, inuigilare acribus oculis, *auflauren.* Φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317. vlt. ἂν οὕτω Φυλάττητε αὐτὸν. *wenn ihr ihm so aufs Maul, auf die Finger sehen werdet.* si exceptiones et excusationes eius omnes ita eludatis, perfugia ipsi omnia occludatis 449. 12. simile de iis ductum, qui furacis hominis digitos diligenter obseruant, ne quid surripiat. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ἂν ὑμᾶς ἄμεινον Φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ Φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς 691. vlt. ὡς αὐτὸς Φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας 1333. 6. 5) Φυλάττειν τινὰ pro Φρουρεῖν. praesidere, in armis esse alicuius tuendi ergo, protectorem et satellitem eius agere. *vor eines Thüre Schildwache stehen, zu seiner Leibwache dienen.* ἀλλ' εἰ καὶ μὴ Φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις 688. 15. In Medio, cauere. Φυλαττομένοις ὑμῖν οὐδέν ἐστι Φοβερὸν 41. 2. Φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην 773. 1. In passiuo. οὐδὲ Φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα. seruantur 422. 10.

Φυλέ-

Φυλέτης. tribulis 521. 2. 689. 6.

ἡ Φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν 556. 5. *οἱ δὲ κατὰ Φυλὰς παρεπάλεσεν ἑκάστους εὐρώστους εἶναι* 1397. 14. *κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς Φυλῆς* 999. 12. vbi *Φυλὴ* in sensu ciuili accipiendum est, non militari. Nam si militari accipiatur, abhorrens erit dici, *ταξιαρχῶν τῆς Φυλῆς*, cum tribunum militum, [qui est pedestris militiae] agerem in turma equestri. Nam si turma equestris hic designata fuisset, dicendum fuisset *Φυλαρχῶν τῆς Φυλῆς.* Verum sententia est, cum taxiarchum, seu tribunum pedestrem agerem in militia pedestri tribus meae. et voc. *Φυλὴ* h. l. designatur vna tribus earum decem, in quas plebs vniuersa distributa erat.

Φύλλον] *ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων* 615. 10. 755. 15.

Φῦναι] *πολὺ ῥᾴδιον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα.* ea est rerum omnium natura, vt a iam tenentibus facilius seruentur, quam acquirantur 25. 24. *ὃ λέληθα ἐμαυτὸν, οὐδ' ἀγνοῶ, ὃ τῶν εὖ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὢν ἀνθρώπων* 982. 20. *τἆλλα δὲ ταῦτα* [incessu, voce, vultu, statura] *ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε* nostrum quisque talis est, qualem eum natura fecit 982. pen. *τοῖς ἁπλῶς* [id est *ἁπλάστως*] *ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι* 1122. 17. *τὸν δαίμονα, ᾧ φύντες ἄνθρωποι εἴκειν ἀνάγκη* 1400. 23. *ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος.* malorum ex illis seminibus enatorum 280. vlt. *αὐτὸς ἔφυ χρηστὸς* probus et frugi erat natus, seu natura sua, non doctrina, non arte, non coactu 957. vltim.

Φυσᾶν vana spe lactare, et superbia, leuitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. *μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη* 169. 23. *τὰς γνάθους φυσῶν* 442. 16. *ἐπᾴρεις αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσεις*

1357. 27. ἐφ' οἷς φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς 1378. 1.

Φυσιογνωμονεῖν] Φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀπεψηφισαμένους oculis scrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, si qui sontes absoluerint praeter fas. *sie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen ansehen* 799. 21.

Φύσις] οὔτ' εὔλογον, οὔτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum conuenit. per naturam rerum fieri nequit 25. 22. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὲ χείρους τῶν προγόνων 173. 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου κακοπαθεῖν 276. 11. ἐκ τούτων γίγνεταί τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς 796. vlt. φύσει μὲν ἔχοντα [id est ταύτῃ, ἥν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὔπορον 983. 1. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351. 6. φύσιν ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες 1411. vlt. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417. 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 7. vbi naturae et iuris discrepantiae demonstrantur. ἡ φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος 774. 9.

Φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης 491. 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ ab hominibus plantatae, non sponte natae 1275. 9.

Φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων 1251. 23.

Φυτὸν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

Φωκαεὺς non de homine, sed de statere. λαβὼν τριακοσίους στατῆρας Φωκαεῖς 1019. 15.

Φωνασκεῖν 328. 11. 421. 21. 449. 14.

Φωνασκία] ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319. 9.

Φωνὴ] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 11. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε 228. 16. 755. 1. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν 240. 12. φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος est praeco 285. 10.

ὑπὲρ

ὑπὲρ ἧς πόλεως ἀφῆκε φωνάς, nihil sibi reliquit indictum 293. 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301. 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀναγκη λέγειν. καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ 449. 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25. οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι 1043. 21. ἔτω διέθηκε τὰς διανοίας, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν 1103. 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιεῖ 1424. 1.

Φωὶ] εἰς Φώρων λιμένα ὁρμίζονται 932. 13.

Φωραῖν. Φωραῶσθαι pro ἐλέγχεσθαι, coargui improbitatis, frandis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione iaceat 21. 3. ἐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρῶ 615. 19. 755. 26. Φωραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες 1107. 4.

Φῶς] εἴ τις ἐκ τῆ καθεσηκότος κόσμε τὸ φῶς ἐξέλοι 1396. 15.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φιλίππε τε χαίρειν καὶ τὲς ἀρχομένες 154. 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς 323. 4. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν 437. 7.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκῶσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτὲς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν 119. 25.

χαλεπαίνειν] ἐ γὰρ, ἐπεσδάν τι ἐάσητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν 1231. 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγεσι τὴν πόλιν 127. 26. ὃ χαλεπώτατε Βοιωτὶ est p. 1004. 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, ἐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δεπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν 146. 10. ὑπὸ τῆς τετὲ τῇ χαλεπῇ importuni βλασφημίας 312. 18. saeuus, acerbus in sumendis poenis 528. 10. χαλεπός ἐσιν ὁ νόμος. saeuas poenas

nas minatur 941. 3. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωφθακέναι 1395. 16.

χαλεπῶς ἔχειν pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶταί τις χαλεπῶς ἔχων 498. 10.

χαλκεῖον tessera aenea, signo et documento seruiens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod iudicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, τῷ χαλκείῳ προσέσαι 997. 18.

χαλκοτύπος 781. 17.

χαλκῶς] περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκῶς. aenea illius statua 172. 6. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι 807. 18. ἀλλ' ἐδὲ χαλκῶν ἐδέπω καὶ τήμερον ἐδόκει citat e Midiana Iulius Pollux IX. 92. μὰ δι' ἃ χαλκῶς ἵσασιν 172. 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκῶν ἰσάσι καὶ στεφανοῦσι 425. 1. παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἔστηκε 428. 15. 2) vt substantiuum, numus aeneus. δεῖξον χαλκῶν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκώς. id est ὅτι ἀνήλωκας 1045. 25. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ 1283. 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium Demosthenis tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et fatuitate seculi, quod Eustathium tulit, verbosus interpres Homeri, ad Iliad. Φ. p. 1243. 19. quod referam, non quo contumelia Demosthenem respergam, a quo eiusmodi scurrilitas profecto non potuit proficisci, sed quo nil omittam eorum, quae ipsi tributa vsquam locorum reperero. Verba Eustathii sic habent. Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vero voluit παρ' Ἀθηναίοις dicere] Χαλκῆς ἐκαλεῖτο. εἰς ὃν ἐγκρατῶς τοῦ χωρυχῆντα καὶ ἐκπλήττοντα [lege κλέπτοντα] ἔσκωψε Δημοσθένης τὸ· Μὴ θαυμάζετε, ὦ Ἀθηναῖοι, χαλκῆς κλέπτας, ἐὰν τοὺς παρ' ὑμῖν πλουσίους οὕτως διορύττουσι. Non sale modo, sed vel sententia quoque caret.

χαρά-

Digitized by Google

χαράδρα canalis deriuandis aquis factus. *die Rinne, der Abzug.* ἀποκοδομημένην τὴν χ. 1273. 6.

χαρακώματα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254. 26. οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφροι 71. 20.

χάραξ *ein Holzstamm.* χάρακας [*Bauholz*] καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα [*Breter*] 568. 16.

χαρίεις] χαριέστατον εἶναι, καὶ πλέον τῇ συνέσει, ἢ τῷ κάλλει, προίχειν τῶν ἡλικιωτῶν 1401. 6.

χαρίζεσθαι] λόγον ἀπεῖν κεχαρισμένον 178. 3. χαριεῖται μὲν ἑδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202. 17. ἐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ πράγματα, ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα 377. pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστι, ἃ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκεῖνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσαι τις βλάβη 664. 20. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούεσθαί τι βελομένων εἶναι νομίζω 1421. 18. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι πρᾶγμα γνώμην πλείονας ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τῷ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451. 16.

χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἣ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν πόλιν, τοῖν τότε θεοῖν ὑπάρχειν 32. 1. μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ χάριν 12. 11. πρὸς χάριν δημηγορεῖν 29. 17. τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε 37. 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὰν ἡμέρας μέρος ἡ χάρις delectatio τοῖς θεωμένοις γίγνεται 465. 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παρανόμων γραφή 267. 6. χάριτος βωμὸν ἱδρύσεται 256. 25. τὰς ὁμολογουμένως ἀξίας χάριτος ἀφαιρεῖσθαι τὰ δοθέντα 469. 1. χάριν ἀπαιτῶν εὖ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ὑμῖν δόξει 504. vlt. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομένειν 515. 17. ἐξάναγκον ἀρχαίων βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας 531. 5. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεῖ θεὸς, ταῦτα δ' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185. 25. χάριν τίθεσθαί τινι gratiam penes aliquem inire, aut eam referre 1233. 2. χάριν ἐπὶ τῶν

τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας 1403. 26. χάρις τῶν λόγων ἂν ἢ μὴ προσήκουσα, ἔργα ζημίας γίγνεται 51. 9. 1419. 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν — 1476. 23. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μεμνημένους τὰς χάριτας 1478. 13. τὸν φθόνον δεικεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύοντα, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία 1491. 1. χάριν ἀνταλλάττεσθαι 1468. 19.

τὸ χεῖλος διακόψαι 1259. 13. τὸ χ. ἐξέαφθαι 1268. 2. 1270. 2.

χειμάδιον] χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει [in vsum copiarum] Λήμνῳ 49. 3.

χειμάῤῥους] ὥσπερ ἂν χειμ. τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε 278. 8. χειμάῤῥους τὰς ἐκ τῶν οἰκιῶν *Rinnen aus den Häuſern der Bürger* 1277. 5.

χειμερινὴ μάχη, quae fuerit, quaeritur 300. 17.

χειμὼν] σιωπᾷ θέρος καὶ χειμῶνας, ὡς ἁδὲν αὐτῷ διαφέρει 124. 3. πόνους καὶ χειμῶνας καὶ τὰς ἐσχάτας κινδύνους ὑπομένειν 135. 20. εἶτα χειμῶνι χρησάμενον καὶ πονησάντων αὐτὰ τῶν στρατιωτῶν 293. 4. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν, μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μείζων γέγονε 292. vlt.

χεῖρ] ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες 51. 27. ὁρῶ γὰρ ἐνίους ἐκ εἰς τὰς αἰτίας, ἀλλ' εἰς τὰς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφίντας 74. 5. ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μονονὺκ ἐν ταῖς χερσὶν ἔκαστα ἐχόντων 303. 13. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305. 5. μονονὺ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες 356. 3. δημηγορεῖν ἔσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 420. 10. 421. 16. χεῖρας ὑπερθεν ἔχει 421. 28. ἐκ ἐθέλων ἔχειν παρὰ σαυτῷ τὼ χεῖρε 580. 7. ἐκ ἂν δύναιτό τις ὑμᾶς μιᾷ χειρὶ πάντας προσπλακίζειν 584. 27. ἂν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635. 27. τῆς μητρὸς μὴ ἀπέχεσθαι τὼ χεῖρε 787. 4.

Digitized by Google

χείριστος] ὃ γάρ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τῆ παρεληλυθότος χρόνε, τῦτο πρὸς τὸν μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40. 13.

χειροήθης] χειροήθεις αὐτοῖς ποιῆντες 37. 9.

χειροποίητος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [moenia, fossae, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται 71. 22.

χειροτονεῖν] τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. suffragiis suis ratas habebat 309. 27. ἀνελῶσα γὰρ ἡ βελὴ τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἑαυτήν. ipse sibi senatus sciuit, et testimonium bene gesti magistratus, et coronam in praemium 599. 22. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι 81. 14. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῆ ὀφλήματος, ἂς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ ratos habuerit, comprobauerit 712. 23. κεχειροτόνηται τὸ πρᾶγμα ὕβρει εἶναι 583. 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε citat e Leptinea Minucianus p. 158. 14.

χείρων] μὴ χείρας περὶ ἡμᾶς αὐτὸς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignauiores esse, quam vt bonis paratis vtamur 18. 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. *ein Schelm, ein Schurke* 1160. 27. ἔτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι 1239. 20. 1485. 14.

χέρνιψ. χέρνιβες. χερνίβων ἔργεσθαι 505. 14. 618. 7.

χηρεύειν 867. 4. et 7. μίαν ἡμέρων ἂν ἐχήρευσεν 873. 11.

χθὲς μὲν ἦν καὶ πρώην 270. 21.

χθών patria 409. 5.

χίλιαι] ἢ ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν 599. pen. subaudi δραχμῶν. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis 601. 20. 701. 1.

χίλιοι]

Digitized by Google

χίλιοι] τὰς δὲ νομοθέτας εἶναι ἕνα καὶ χιλίους 708. 27.
χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403. 3. μικρῷ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583. 21. 949. 3.
χλανὶς] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ παίδας ἔχων 558. 17. χλανίδα φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris 958. 12.
χλευάζειν] ᾠδὴν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς 78. 12. 1149. 19. 1257. 21.
χλευασία 705. 2.
χλευασμὸς, ἡ γέλως συμβὰς τῇ πόλει 254. 3.
χλίδος. Schutt. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278. 4. 1279. 12.
χανικὶς der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone. lamina aurea, corpus coronae efficiens, retunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χονικίσι γεγραμμένα κάτωθεν 616. 1. 756. 8.
χοίνιξ pedica. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον 270. 8.
χοῖρος] τὰς ὄρχεις τὰς ἐκ τῶν χοίρων 1269. 10.
χολὴ] ᾠδὰς ὑμῶν χολὴν, ᾠδὴ ὀργὴν ἔχων φανήσεται 778. 8.
χόλος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον 423. 5.
χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι 519. 15.
χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν 315. 8. χορεύοι δὲ, ὅταν στρατεύεσθαι δέῃ 999. 7. ἐφοίτα — εἰς παῖδας χορεύσων 1001. 19.
χορευτὴς 519. 14.
χορηγεῖν παισὶ διονύσια 535. 12. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν 315. 8. παναθηναίοις κεχορήγηκα 565. 11. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντὴς 519. 5.
χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — 465. 6.
χορήγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus 403. 22.

Digitized by Google

χορηγὸς choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν edere, nuncupare 496. 19. et 21. οἷα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη 516. 6. 2) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, praebet. Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος 408. 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα 1023. 13.

χορὸς] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε 530. 23. χοροὺς ἱστάναι 530. 27. 1072. 21.

χοῦς. χόες ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελείφθη 999. 9. 2) mensura quaedam liquidorum, vt vini, olei, aquae. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λόγῳ 1052. 21. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοΐ [sextariolo olei, viniue,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι 1459. vlt.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ 253. 15. 255. 25. populus Athenienſis populo Byzantiorum multos magnosque sui vsus praebuit. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inseruiit. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν οὐδενὸς χρείᾳ ὢν τυγχάνει 401. 20. χρεία πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν 427. 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τὶ πρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι 668. vlt. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις 1122. 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρείαν [von Dingen, daran nichts gelegen ist] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν 1462. 16. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula salutis vsurpari, ad vsum vocari, quae conueniant fortuitis diuinitus immissis 1465. 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [scil. ὀφειλόμενον] eine der Banco zugehörige, an sie gewiesene Schuld 900. 14.

τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictae non numis praesentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis foenori creditis. *alle ihre Capitalien bestunden in Wechseln* 986. 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τὸ χωρίῳ 1040. 19.

χρήμα. χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatas 446. 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id est τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *diese Schuld zu tilgen*] τὸν δῆμον ἑλέσθαι 460. 19. ἐπὶ χρήμασιν ob aes debitum 752. 19. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam illam aeris summam eos condemnasse 754. 22. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν 1485. 1. v. Stobaei locum sub v. δίκαιος.

χρηματίζειν responsum ex deliberatione reddere. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν 250. 10. πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεῦσαι 285. 1. χρ. ἰδίᾳ priuatim, arbitris remotis, cum aliquo agere 430. 24. 517. 3. 10. et 11. περὶ ὧν ἂν ἅπαξ γνῷ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρημ. 717. 26. τοὺς δὲ προέδρους, οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, χρημ. ἐπάναγκες. ad deliberandum proponere, rogare concionem de aliqua re 706. 21. In medio, rem facere. ἀπὸ τοῦ χρηματίσασθαι καὶ πλείω ἑτέρων κτήσασθαι 953. 27.

χρηματισμὸς quaestus, οὐχὶ λειτουργία, γέγονεν ἡ τριηραρχία 568. 18. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958. 3.

χρηματιστὴς artifex augendae rei familiaris 1002. 8.

χρῆσθαι] μὴ πανοῦργος ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινὸς χρῆσθαι πράγμασι. *der sich in alles finden kann.* res, praesertim arduas, callide tractare, suamque in rem vertere 10.

re 10. 3. οἱ γὰρ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς 12. 13. ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ, τι βέλτιστε. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. 374. 17. χρώμενος, ὥσπερ ἂν ἄλλος τις αὐτῷ τὰ πρὸ τούτου 552. 23. Φιλοπραγμοσύνην, ἢ πρὸς ἅπαντας χρῆται 13. 10. χρῆσθαί τινι, aliquo familiariter vti, in consortio rerum cum eo esse, quocunque modo communionis 20. 6. χρῆσθαι γάμοις μεθημερινοῖς 270. 11. χρ. ἀσελγείαις περὶ ὕβρεως πρὸς ἅπαντας 514. 1. τούτῳ πάνυ Φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγὼ 411. 10. ὅτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως ἐδεινὴ τῶν πολιτῶν ἂν χρήσασθαι 539. 16. ἐδέναι, εἴμαι, τρόπον Φέρειν haec bona fortuito oblata, ἐδὲ χρῆσθαι τούτοις recte iis vti δύναται 563. 12. Φανερὸν ποιεῖ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν, ὥσπερ ἀλωτρίοις, χρώμενον 563. 15. ἐφ' ᾧ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ 779. 18. πολλὰ γνόντες ὀρθῶς, ἃ διὰ τέλους χρῆσθε αὐτοῖς 668. 9. ἃ δικαίως χρώμενος τῇ ἀποφάνσει. in exhibendo inuentario non honeste, neque, vt virum decet aequi iustique studiosum, se gerens 1047. 9. ἐχρῆτο τῇ τραπέζῃ τῷ πατρὶ er hatte mit der Wechselbank meines Vaters vielen Verkehr, und ließ alle seine Geldsachen durch sie treiben 1236. 13. ὅτου δὲ ὅτως ὑβριστικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν. gieng mit uns so schändlich um, trieb seinen Muthwillen an uns so weit 1286. 23. ἐν μὲν τῷ παρόντι ἐκ εἶδον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅ, τι χρήσωνται αὐτοῖς was sie mit ihnen anfangen, und wie sie ihnen beykommen sollten 1378. 17. τῷ δ' ἔργῳ ἐκ εἶχον ὅ, τι χρήσαιντο αὐτῇ 1382. 22. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστῳ χρονίζειν 1476. 21. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est ἕως πάρεσι, vel ἐγχωρεῖ χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13. ἄκριτον παρέδωκε τοῖς ἐπαινιασαμένοις, ὅ, τι βέλονται χρῆσθαι. id est πρὸς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ εἰς ὅ, τι βέλονται 629. 12. ὁμολόγει μὲν χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ cum ea consuescere, ἐ μέντοι μοιδός γ' ἦναι 1367. 20.

χρήσιμος] καίτοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἷς ἐπιδεῖξαι τῇ πόλει 397. 22. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. dedicando tripodas, coronas aureas, aliaque talia monumenta gloriae publicae 1045. 23. ἐπὶ μὲν χρηστὸν, ἢ καλὸν, ἢ τῆς πόλεως ἄξιον πρᾶγμα, οὐδὲν ἔτος ἐστὶ χρήσιμος 779. 15.

χρῆσις] ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοτὴν τινα ἔχει καὶ χρῆσιν 154. 18.

χρησμῳδὸς 185. 8. vbi φοβοῖεν ſubauditur.

χρήστης ἄδηλος debitor incertus, εἴτ' ἀποδώσει δικαίως, εἴτε μὴ 867. 13. μᾶλλον αὐτὸν τὸν Π. χρήστην ἔχειν, ἢ τοὺς ἄλλους χρήστας, οἷς προϊέμενος ἦν 946. 8. χρήστην πονηρὸν, ἄλλο δ' οὐδὲν 885. 20.

χρηστὸς] οὐδ' εἰ συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν 12. 15. μέρος ἓν χρηστὸν ein gut Stück. portionem haud contemnendam 183. 22. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390. 15. ἐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ δεῖ χρηστὸν εἶναι 430. 8. σὲ γὰρ ἂν πρότερον τῶδε χρῆσον ἐποίησεν, εἴπερ ἦν ἐπ' ἐκείνῳ 958. 1. τὸ χρηστὸν εἶναι πολλῶν ἐστι χρημάτων λυσιτελέστερον 960. 16. χρηστῷ commodo, benigno, indulgente, ὄντος τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν 1345. 20. ἦν ἔτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηρῶσιν οἱ χρηστοὶ. ironice. illi egregii. die ſchönen, feinen Herren, die braven Leute 255. 13. item 35. vlt. φίλεργον εἶναι δόξαι καὶ χρηστὸν τὸν αὐτὸν, θαυμαστὸν ἡλίκον 957. 28. αὐτὸς ἔφυ χρηστὸς 957. vlt.

χρόνος] περιέσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων diuturnitate et aſſiduitate obſidionis 14. 16. ἐκεῖνον ἔπαινον μέγιστον εἶναι τὸν χρόνον ἡγοῦμαι 178. 9. 1423. 9. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι 343. 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσοι 365. 15. ὃν ἀνέμεναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα 392. 18. χρόνοι τοῦ δίκην ὑποσχεῖν τούτοις — δίδονται 551. 12. σαπρὸς εἶναι

Digitized by Google

εἶναι διὰ τὸν χρόνον. subaudi τὸν μακρὸν. ob longinquitatem temporis 615. 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολύς ἐς' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. non hoc spectare, num temporis multum excesserit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare coeperunt 754. 20. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες χρόνους ἐμποιῶμεν 944. 9. χρόνῳ ποτὲ, tandem aliquando, longo tempore post 1089. 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456. 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφ' ὑμῶν πιστεύοιτο — 1471. 10. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον tempus futurum ὑμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν 1413. 9. ἀεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι. id est ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ κ. χ. 50. 6. ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς. id est χρόνος οὐ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν 40. 21. χρόνους προανελεῖν τῆς πόλεως 398. vlt. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελέσθαι 399. 9.

χρυσίδιον] ἔτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι 818. 12.

χρυσίον. χρυσία vasa aurea 816. 22. χρυσία τῆς μητρὸς mundus aureus matris 817. 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλὰ 1182. 26.

χρυσὶς *eine Schenkkanne*, patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες 617. 20.

χρυσόπαστος κόσμος 1217. 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε 122. 2. 428. 6.

χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ 521. 27.

χρυσοχοϊκὸς] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι 521. vlt.

χρυσοχόος 520. 3. et deinceps saepius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγραφεὺς γέγονε 615. 17.

χῶμα. *il Molo*. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα adigere naues ad sic dictum Aggerem 1208. 4. 1229. 7.

χωννύναι] πρὸς ἓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14.

χώρα ager, opponitur τῇ πόλει oppido. das platte Land. δαίειν τὴν χώραν agrum oppidis circumiectum ferro ignique depopulari 255. vlt. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσι 1461. 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύσομεν. ipso de solo nostro patrio 13. 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν ἀττικὴν 274. 26. 2) locus, sedes conveniens. κατὰ χώραν ἐᾶν μένειν 701. 16.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. vergere, ruere, festinare 26. 15. ἔθ' ἡ ἐλπὶς, ἔθ' ἡ βούβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τἀνθρώπου 118. 8. capit. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ 579. 3.

χωρίζειν] εὑρίσκω πολὺ τοῦτο κεχωρισμένον 461. 5. κεχωρισμένον τοῦ τι τοιοῦτον διαπράξασθαι 623. 27. κεχωρίσθαι πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt 1109. 16. ὁρᾶτε μὴ κεχωρισμένον ἢ λόγου εἰκῆ οὐ καὶ πράγματα προελέσθαι συμφέροντα 1452. 10.

χωρίον et τόπος vt diuersa copulantur 675. 22. 2) spatium, quod taberna foeneratoris in foro occupat 1111. 22.

χωρὶς] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας 50. 22. χωρὶς οἰκεῖν est rem familiarem sibi suam seorsim habere, a re fratris patrisue discretam. ὅτι χωρὶς οἰκοῖη Θεόφημος, αὐτὸς δὲ [Euergus puta] παρὰ τῷ πατρὶ 1149. 23. χωρὶς ὤχει, non nobiscum, sed seorsim, für sich, sie hatte ihre eigne Wirthschaft, καὶ ἄνδρα εἶχε 1161. 15. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρὶς ἐστι 1476. 11. ἐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἓν χωρὶς. seorsim sumtum 374. 2.

ψεύδεσθαι] ἥκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι 23. 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. πλεῖ-

Digitized by Google

τον δ' ἐξ' ἦν ἐψευσμένος. multum ſpe falſus 925. 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες in reliquis generibus ſcriptionis qui errarunt, καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος ἐ τὰ κράτιστα ἔγνωσαν. in vna quapiam re viam inſtiterunt non optimam 1412. 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσῃς τὸς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας 1416. pen.

ψευδοκλητείαι] ἐβαδίζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar aduerſus ſubſcriptorem actionem falſae ſubſcriptionis 1251. 20.

ψευδολογία 933. 20. 1098. 20.

ψευδομαρτυρῶν 851. 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν 999. 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν 1033. 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις 1315. 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζωνται 741. 20. ἐδ' ἔστινι τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψατο. aduerſus nullam harum omnium de falſo dicto teſtimonio actionum vſus eſt exceptione 846. vlt. κελεύει ὑποδίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον 1132. 1.

ψηφίζεσθαι βοήθειαν 9. 15. τούτοις ſecundum hos calculum dare 575. 18. ἃ λέγει νῦν ἔτος, ἐρθῶς ἂν ψηφίζοισθε. ſoil. ταῦτα. ſecundum ea merito pronuncietis 1006. 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, ἂν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. zugeſprochen hattet 1052. 4. τότ' ἐψηφίζεσθε collatis ſuffragiis decernebatis atque pronuntiabatis, τὰ ἄριστά με πράττειν 310. 18. πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, ἢ [id eſt ἢ τοῦτο, ἃ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοι ψηφίσασθαι τότε 804. 10.

ψήφισμα ἀδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα 32. 10. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, ἐδ' ἂν εἰς πεῦσιν τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι καὶκεῖνα 175. 23. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 397. 15. νεωτεροι οἱ

Digitized by Google

ροι οἱ νόμοι, καθ' ὃς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσὶ 485. 3. ὁ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι 649. 16. τούτου τοῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de restituendis in pristinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγωνίζετο 804. 3. αἱρούμενοι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 34. 6. ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος 271. 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς φυλάττειν. salutem reip. in libero iudiciorum exercitio conseruare 170. pen. ψῆφος οὐδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιαρῷ τούτῳ 271. vlt. καθαραὶ ψῆφοι. *reine Rechnung, wo Ausgabe gegen Einnahme aufgeht* 303. 22. ψήφους τιθέναι calculos ponere, subducere 304. 4. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304. 19. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι 362. 1. ψῆφον προτιθέναι 361. pen. τὴν σώζουσαν ψῆφον τότε περὶ ἡμῶν θεμένους 362. 6. τούτοις δοῦναι τὴν ψ. ἀξιοῖ ὑμᾶς vos rogat, vt secundum hos litem detis 575. 14. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται 771. 24. ψῆφον λαβόντες — φέροντες [scil. αὐτὴν] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου 1054. 10. τὴν ψῆφον ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν 1302. 23. ψῆφον ἤνεγκεν proposuit ad deliberandum 1317. 27. 1093. 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων 529. 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερεξάκις χίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται κρύβδην ψηφιζόμενοι 1375. 16.

ψιθυριστὴς ἑρμῆς 1358. 6.

ψιλὴ γῆ non obsita, calua, satis non exculta 491. 28. ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ [scil. στρατιώτου militis leuis armaturae] μέρει 668. 24. ψιλῷ λόγῳ χρησάμενος verbotenus solummodo perhibuit, nullis testibus rem approbans 830. 13.

ψυχα-

ψυχαγωγῶν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι 1099. 9. ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ 1364. 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ἡμῶν ἐκ ὀρθῶς 1441. vlt.

ψυχὴ] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus, penitus, medullitus. ἐ γὰρ τῆς γε ἐκείνῃ ψυχῆς, ſpiritus, vitae, ἐδὲ τῆς τύχης ſortis τῶν παρεσταξεμένων κύριος ἦν 308. 21. τῶν ἀγώνων, ὃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314. 15. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν 420. 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certiſſima ſcientia hoc tenet 585. 14. ἐπ' ἐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785. vlt. τίνας οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἔξειν 842. 15. 1225. 18. ψυχὴ τῆς ἐλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν 1396. 10. ἡ πᾶσα τῶν ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς ſidentibus et erectis animis τοῦτο χειροτονεῖτε 1466. 25. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται 325. 15.

ψυχρὸς] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα frigidum, ieiunum, inane, re caſſum 400. 1. ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551. 13.

ψυχρότης] μή μοι ψυχρότητα μηδεμίαν κατεγνῶ μηδεὶς 312. 15.

ᾠδεῖον baſilica, vel curia quaedam Athenis. ἐν τῷ ᾠδείῳ τὰ ἄλφιτα διεμετροῦντο 918. 8. σίτου εἰς ᾠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ 1362. 25.

ᾠθεῖν τινα expellere, deiicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφραῖον ἐώθουν. *ſie gaben ihm einen Schupp, die Pritſche* 128. 4. εἰς τὰς εὐσεβεῖς ὠθῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ βίου 786. 16. ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

ὠμὸς] πῶς ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο 298. pen. τὸν ἔτως ὠμὸν, τὸν ἔτως ἀγνώμονα 546. 2. τί ποτ'

Digitized by Google

ἐσὴν, ἢ παθὼν Μειδίας ἔτως ὠμὸν, τηλικαύτην ἐπεβάλετο λαβεῖν δίκην 542. vlt.

ὠμότης] τῆς ὠμότητος, ἣν ἔσχεν ἰδεῖν, ἑτέρους πεισαθῆναι συνέβη 304. 22. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερέβλήκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ 317. 25. Θηβαῖοι μεῖζον φρονοῦσιν ἐπ' ὠμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ 490. 5.

ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί 321. 1. τὰς μὲν παλαὶς ὠμῶς μετασχειρίζεσθαι 753. 13.

ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere securitatem aduersus iniurias 96. 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται. largitionibus corrumpit. cuius scholium est additum ἢ διαφθείρει 122. 21. ὥστε χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ' ἑδένος ἑδέν 123. 21. εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τούτων φανοίμην ὠνούμενος 164. 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἔτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον 309. 15. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθρὸς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη 406. 11. ὠνεῖσθαι τὰ τέλη. pachtet 713. 3. ὠνοῦμαι τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐωνοῦντο, non hoc emercabantur, vt in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed vt tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestae tutelae 987. 6. ὠνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se auertens periculum et ab ipsius causae inuidia exsistens, et a praeiudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo iudices ipsis propitios reddere posset 990. 17. ὠνεῖσθαί με πάντα studia hominum omnia atque promtitudines ad testandum, iurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν 1315. 6. τὴν πεντηκοστὴν τῷ σίτῳ ἐωνημένος 1353. 21.

Digitized by Google

ὠνὴ emtio. ὠνὴν ποιοῦμαι τῆς νεὼς 894. 27.

ὤνιος] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106. 14. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 146. 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλου τοῦ τῶν ὠνίων λαμβάνοντες 173. 17. ὀρόβους ἴστε ὄντας ὠνίους. tanta erat rerum omnium caritas, vt vel ciceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent 598. 4.

ὥρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν 24. 25. οὐδ' ὥραν ἔτους παραλιπὼν 156. 26. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε 531. 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψὲ. sera iam vespera ingruente 541. pen. τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. ὥρα ἔτους. anno iam inclinato, iam vergente 1213. 17. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν 1265. 3. δι' ὥραν ἡμέρας ὑμᾶς παρακρούονται. vt cum tempore concionandi paene praeterito, concio festinat discedere, die iam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perduci nequit 1456. 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, στρατεύεσθαι 123. 16. ἱστάναι ὡραίων βρομίῳ χάριν 531. 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν. die gute Iahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird 1292. 5.

ὡς cum infinitiuo, in oratione obliqua rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ 402. 7. cum indicatiuo, loco optatiui, vel coniunctiui. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν. [pro πιστεύσειαν.] quo iudices crederent 1107. 2. ὡς ἐκ πλείστου, quam diutissime ante 585. 2. pro ad. ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. an sich, zu sich nehmen, sich zueignen 822. 5. 828. 18. 839. 11. ferme. ὡς ἐνιαυτὸν annum circiter 1362. 22. ὡς πεντήκοντα ἔτεσιν 1378. 18. nam. ὡς ἔστιν ἄτοπον 198. 6. quasi. ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον, quasi

quasi recte fiat et ordine, si quis alteri probra vera ingerat 635. vlt. ὡς, εἴ γε ἄκων, ὁ ταυτὶ, quasi non idem sit, si quis idem inuitus fecerit 636. 1.

ὥστε adeo vt, cum indicatiuo. ὥστε βέλτιον pro ὥστε βέλεσθαι 376. 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi. sed clarius et certius est exemplum p. 377. 11.

ὠτακουστεῖν, horchen, lauschen 434. 13.

ὠφέλεσε] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλεσι 200. 5. εἰς μέσον τὴν ὠφέλεσιν κατατιθέναι 488. 13. v. Stobaei locus sub v. δίκαιος. ὡς μηδὲν τῶν ὤφελον 539. 25.

ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινας, πῶς ἐκ ἀτυχῶ 982. 23. ὠφελημένος τῶν μαρτύρων ἐνίους. testium meorum nonnullos a me studii erga me sui emolumenta 1315. 2.

INDEX HISTORICVS
IN DEMOSTHENEM.

Abderitae prouerbiali dicendi modo vsurpantur pro incolis ignobilis cuiusque et contemti oppidi 218. 10.

Abydeni nunquam non fuerunt Atheniensibus infensi 672. 25. 687. vlt.

Acamas, heros, vnde dicti Acamantidae, tribus Athenis, Troianae expeditioni interfuit 1398. 11.

Adimantus, imperator, a collega, Conone, illo vetusto, fuit accusatus 401. 2.

Adonis formae excellentia inclaruit 1410. 21.

Aeacus iustitiae studio inclaruit, atque continentiae 269. 17. 1410. 18.

Aean-

Digitized by Google

Aeantides Phlyenſis 1047. 19. 1048. 4.

Aegeus, heros, cuius e nomine tribus Aegeidarum Athenis dicta fuit, Theſei pater, inſtituit τὴν ἰσηγορίαν, aequalitatem iurium ciuibus communium, ieu ciuilitatem 1397. 24.

Aeginetae ab Athen. contemti, et pro exemplo populi ignobilis vſurpati 690. 26.

Aeſchines Atrometi Cothocydes, legatus ad Philippum mittitur cum aliis quinque, vt pacis ſacramentum ab eo exigeret 235. 17. eius fortunae, mores, vitae curſus 270. 5. ſqq. aduocatus templi Deliaci a populo Ath. dictus, a ſenatu Areopagitico fuit reprobatus 271. 23. id quod ei adhuc iuueni contigit 272. 14. cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam Athenis noctu colloquitur 272. pen. 273. 10. quando id factum ſit, v. Corſini F. A. I. p. 355. duobus talentis donatus fuit a ducibus claſſium [ἡγεμόσι τῶν συμμοριῶν] quod legem trierarchalem labefactaſſet 329. 16. initio aduerſatus fuit Philippo 343. vlt. legationem ad Arcadas obiit, qua Megalopolitanos a Philippo abſtraxit 344. 12. eius concio contra Philocratem Athenis, cum de pace agitaretur cum Philippo ineunda 345. 10. eiusdem concio altera die poſt dicta, quum pax ipſa ſancienda eſſet, priori concioni prorſus contraria. 345. 18. antequam a Philippo corrumperetur, vehementer ipſi aduerſabatur, populumque aduerſus eum orationibus accendebat, et Eubuli rogationem ſecundabat, ſuadentis, vt legati ad ciuitates Peloponneſiacas mitterentur, qui eas in ſocietatem belli aduerſus Philippum pertraherent 438. 5. ſq. et ipſe legationem illuc obiit 438. 23. paulo poſt captam Olynthum 439. 8. Plutarchus in Vita Demoſthenis, (quem libellum cum in hoc indice cito, tum paginas editionis Bartonianae indico) p. 32. negat conſtare, vnquamne dicta fuerit a Demoſthene oratio

Digitized by Google

oratio aduerſus Aeſchinem, h. e. de falſa legatione. Quando Pylagoras fuerit Aeſchines, quaerit Corſinus F. A. 1. 357. Aeſchines Cteſiphontem accuſauit die 6. Elaphebolionis A. 2. Olymp. 110. Corſini p. 360.

Aeſchrio, ſeruus ἀκόλουθος, ſeu pediſſequus Timothei 1190. vit. 1193. 13.

Aeſchylus Charidemum, Iſchomachi filium, adoptauit 1331. 25.

Aeſius cauſa aduerſus Nauſimachum et Xenopithem, fratres, cecidit 933. 11.

Aeſius, frater Aphobi 849. 2. 861. 1.

Aetes Αἴτης Ciriades, Κειριάδης, Polemarchus, apud quem acta eſt cauſa Neaerae, a Stephano contra Phrynonem 1358. 23.

Agapaeus apud Oreum Philippi partibus ſtudebat 126. 4.

Agatharchus, pictor, ab Alcibiade ſaeue habitus 562. 12.

Agatho mercator olearius actione ab Ariſtogitone petitus, hoc pecunia placato, abſoluitur 784. 18.

Agathocles archon 1152. 18.

Agauus Abydenus, quamuis odio Athenienſes perſequeretur acerrimo, ciuitate tamen ab ipſis donatus fuit 688. 2.

Agyrrhius Collytenſis [alii peius Argytium appellant] cum vir probus eſſet, beneque de P. A. meritus, carcerem multis annis incoluit, donec aera peculatu interuerſa reſtituiſſet 742. 16.

Aiax, eponymus tribus Aeantidarum, quare ſemet interemerit 1399. 2.

Alcetas, foederatus Athenienſium, intercedit pro Timotheo, imperatore, maieſtatis reo facto 1187. 15. eius rei cauſa ipſe Athenas venit 1190. 23. videtur Alcetas eſſe Epiri, vel Moloſſorum rex, auus Olympiadis eius, quae Alexandrum M. peperit.

Alci

Digitized by Google

Alcibiades in exemplum proponitur hominis insolentis, sed merito puniti, neque a magnis illis sublevati meritis, quibus patriam sibi deninxerat 561. 5. eius pro patria susceptí labores bellici apud Samum, et domi in bello Deceliaco 561. 24. Exemplum eius affertur p. 1414. 27. quo doceatur, indolem a natura tributam quamuis excellentem, vbi literis et philosophia minus exculta fuerit, homini ciuili, et reip. parum prodesse.

Alcimachus, Strategus 1154. 13. 1163, 1.

Alcimus, quem libri quidam p. 1154. 13. edunt, videtur isto cum Alcimacho idem esse.

Alcimus, praefectus classi Philippi, Peparethum vastauit. Vlpian. ad p. 248. 5. videtur Harpocrat. p. 10. 4. huius meminisse.

Alcisthenes statim post Astium fuit archon circa Olymp. 101. 1193. 5. 1202. 7. 1357. 6.

Alcmaeonidae, populo studentes, a Pisistratidis expelluntur Athenis, verum pecuniis subnixi, e templo Delphico mutuo sumtis, et contracto exercitu, domum redeunt, tyrannosque vicissim eiiciunt 561. 15.

Aleuadae v. Vales. ad Sozomeni H. E. 1. 1. p. 97.

Alexander inter Philippi maiores, qui pacem Athenienses inter et Xerxen conciliare studebat 68. 14. primus Amphipolin occupauit, et e Persarum ibi captorum pretiis auream statuam Delphis dedicauit 164. 20.

Alexander Pheraeus tyrannus, Athenienſibus ideo fuit acceptus, quod Thebanis infestus esset, deinde, cum saeuire inciperet, a sociis Athenienſibus desertus 660. 3.

Alexander, frater Philippi, ab Apollophane Pydnaeo peremtus 402. 11.

Alexander, ἀνεψιὸς Philippi, h. e. cuius soror Olympias,

Digitized by Google

pias penes Philippum in matrimonio erat, filius Neoptolemi, regis Epiri, et ipse eiusdem rex a Philippo, post patrem, factus; pater eius Cleopatrae, quae p. commemoratur 84. 25. videtur idem esse cum eo Alexandro, qui p. 1207. 17. et p. 1230. 15. commemoratur, vbi dicitur Athenienses proelio nauali uicisse. vnde colligo, praefectum eum classi Philippi fuisse.

Alexander, vulgo magnus dictus, Philippi ex Olympiade filius, Messeniis tyrannos imposuit Philiadae filios, ab exsilio reuocatos 212. 26. Thebas euertit 918. 20. acer eius animus, industria, sedulitas laudatur 1466. 8. quo loco etiam de ipsius morte significatur. Intercedit pro Lachete, Melanopi filio 1480. 12. et 26.

Alexander aliquis pirata 674. 12. quo loco Pheraeum designari Wolf coniecit; verum temporis rationes id non sinunt. Pheraeus Alexander dudum ante Charidemum perierat. Quare magis videtur esse consentaneum, vt eundem cum fratre Olympiadis, auunculo Alexandri M. facias. v. hac de causa Vales. ad Harpocr. p. 7.

Alope, mater Hippothoontis, herois eponymi Hippothoontidarum 1398. 26.

Amadocus, regulus Thraciae 623. 19.

Amazonum exercitus ab Athen. victus. 1391. 2.

Aminias 1019. 12. μετ' Ἀμεινίου ξενολογήσας. fuit ergo ductor militum mercenariorum.

Amphilochus a Philippo legatus ad Diopithem missus, captiuorum repetendorum ergo, a Diopithe retentus, atque coactus nouem talentis se redimere 159. 13.

Amphio Cephisophontis κηδεστής. 1104. 8.

Amphipolitae a Philippo vexati, per legatos auxilium ab Athen. frustra petunt. 11. 15. de obsid bus

Amph.-

Digitized by Google

Amphipol. per quos factum eſt, vt Athenienſibus Amphipoli carendum eſſet 669. 10.

Amyntas, Philippi imperator, Athenienſes viginti nauium claſſe exuit, quam Leodamas, frumenti petendi ergo, in Helleſpontum ducebat 249. 17. Neſcio, an idem ſit, qui p. 1192. 3. Timotheo dicitur ligna donaſſe.

Amytheon, Demoſtrati Melitenſis filius, moritur in Sicilia, per infauſtam illam expeditionem 1310. 11.

Anaxagoras Clazomenius, philoſophus, magiſter Periclis 1414. 25.

Anaximenes, homo peregrinus, quem Eubulides, largitione corruptus, ciuibus Ath. adſcripſit 1317 5.

Anaxinus, ſpeculator Philippi, colloquia clandeſtina cum Aeſchine Athenis conferens, deprehenditur. 272. pen. 273. 10.

Androcles Sphettius, foenerator, Artemoni Phaſelitae foenebre credit aes, quod, illo mortuo, cum non redderetur, actionem in Lachetem intendit, Artemonis fratrem et heredem 925. 27.

Androclides Acharnenſis 1170. 15.

Andromenes 949. 7.

Androtion, orator, ab Euctemone et Diodoro, (cui Diodoro Demoſthenes orationem aduerſus Androtionem ſcripſit) παρανόμων accuſatus, quod rogationem tuliſſet eo de ſenatu coronando, quem actores officio ſuo defuiſſe contendebant 593. ſqq. iam ſenem eum Demoſthenes reum agebat 613. 24. cauſae a Diodoro aduerſus Androt. actae ſeries et exitus narratur 701. 26. ſq. vbi homo ligitioſus dicitur, et in cauſa parricidii, falſo et per nefas Diodoro intentata, condemnatus, et mille drachmis mulctatus. E p. 734. pen. et 735. colligitur, eum honores geſſiſſe, diuitem, ſed peculatus reum factum, item quaeſtorem et contrarotulatorem fuiſſe. Pater eius multa luſtra in carcere exegerat, vnde tandem auffugerat 739. vlt.

Digitized by Google

Anemoetes, fautor Philippi, Thebis.
Antalcidas, e quo pax illa celebris dicta est 473. 8, 666. 7.
Anthemio 1157. 15.
Anthemocritum Athenienſem Megarenſes ſuſtulerunt, quam caedem aegre ferentes Athenienſes acerbe vlti ſunt 159. 19.
Antia, meretrix 1351. 14.
Antidoridas, Neaerae filius, qui curſorem ſtadii agebat 1386. 10.
Antidorus in exemplum proponitur eorum, quibus pupillis opes per tutorum fidem atque induſtriam creuiſſent 831. pen.
Antigenes, ſeruus Pantaeneti 973. 28.
Antimachus, Timothei quaeſtor 1186. 20. iudicio populi morte multatus 1187. 10. facultates eius, auctore Calliſtrato, fuere confiſcatae 1197. pen.
Antimachus, filius Archeſtrati, trapezitae, homo in re familiari anguſta 958. 10.
Antiochus, filius Herculis, eponymus tribus Antiochidarum 1399. 7.
Antipater, amicus et adminiſter Philippi [pater Caſſandri] 362. pen. eius mentio fit, per cauſam belli Lamiaci 1491. 5. ep. 6.
Antipater Cittienſis 933. 23.
Antiphane Lamprenſis 1188. 19.
Antiphilus Alimuſius, Eubulidae pater, cum demi, ſeu municipii ſui magiſter eſſet, fingebat ſibi codicem lexiarchicum periſſe, quo tectius atque tutius peregrinos, mercedem operae dantes, in album inſcriberet, inſontes ciues, aut exoſos ſibi, aut cupiditati ſuae repugnantes, expungeret 1306. 22. 1317. 17.
Antiphilus Paeanienſis 549. 22.
Antiphilus, neſcio qui, quem Demoſthenes epiſtola vltima

Digitized by Google

vltima 1491. 2. ait literas ad foederatos in bello Lamiaco dediſſe.

Antipho, qui albo ciuium Ath. expunctus, ad Philippum perfugit, cui recepit nauale Ath. incenſurum 271. 7. ſed poenas eius rei dedit capite, vrgente Demoſthene, atque ſenatu Areopagitico. v. Plutarch. p. 30. fort. idem eſt, de quo Theopompi locus apud Suidam v. Τί ἐστιν commemorat.

Antiſthenes trapezita 957. 24.

Apaturius, negotiator Byzantinus, in quem inuehitur oratio p. 892. ſq.

Apharei cauſa aduerſus Theophemum 1148. 16. 1240. 8.

Aphepſio, filius Bathippi, cauſam aduerſus Leptinae legem de abolenda immunitate dicendam, a Bathippo inchoatam, ſed eius deceſſu interpellatam, denuo ſuſcipit, Phormione oratore pro ipſo dicente 453. 6. ſq. 501. 9.

Aphobetus, frater Aeſchinis 414. vlt. erat ὑπογραμματεὺς exceptor, ſeu commentarienſis, ordinis ſecundarii 415. 3. *Schol.* ex inſequentibus colligitur, eum ad altiores honores aſcendiſſe.

Aphobus, e tutoribus Demoſthenis, quem Demoſthenes actione tutelae improbe et flagitioſe geſtae inſectatus eſt a p. 813. ad p. 880. tanti damnatus eſt, quanti Demoſthenes litem aeſtimauerat, h. e. decem talentis; id quod paſſim locorum orationum in Aphobum dictarum tertia, pro Phano inſcripta, teſtatur p. 844. ſq. erat ei filius cognominis 845. 14. erat Demoſtheni neceſſarius, vt hic paſſim teſtatur. θεῖος eius appellatur Demo 850. 15. atqui Demo idem Demoſthenis quoque θεῖος erat. Quodſi ergo vocabulum hoc *patruum* h. l. ſignificat, neceſſe eſt, vt Aphobi pater frater fuerit Demoſthenis ſenioris, eius, qui oratoris pater fuit. Verum θεῖος *auunculum* quo-

Digitized by Google

que significat. Quodsi ergo Demo idem, quem Demosthenis oratoris patruum fuisse constat, Aphobi fuit auunculus, necesse est, vt mater Aphobi soror fuerit Demosthenis senior, seu oratoris patrua 854. 12.

Apolexis, filia Prospaltii, mater Macartati, in quem illa oratio dicta est 1066. 1.

Apolexis, nomen virile 1120. 27.

Apollodorus, Pasionis filius, Acharnensis, causa aduersus Phormionem ita cecidit, vt ipsa pro se dicendi copia, sextaque litis aestimatae parte multaretur 1103. 15. lites eius cum Phormione multis enarrantur in orat. pro Phormione 944. sq. multas dixit grauesque causas, aut in alios, aut pro, quas omnes orationes ei Demosthenes conscripsit. vt duas grauissimas rei capitalis pro se aduersus Stephanum, quas tamen effugit 1348. 20. A p. 1350. 9. ipse Apollodorus causam agere incipit: item in Timotheum p. 1101. sq. in Polyclem 1206. sq. pro corona sua trierarchali 1228. sq. in Callippum 1235. sq. in Nicostratum 1246. sq. fuit diues 1208. 26. trierarchus in Peloponnesum mittitur, atque deinde in Siciliam 1247. 25. v. art. *Stephanus Erotadensis.*

Apollodorus Leuconoensis 1215. 14.

Apollodorus Phaselita 925. pen.

Apollodorus Plothensis, et eius cognominis nepos, ex Olympicho, filio 1310. 22. 23.

Apollonides Cardianus a Philippo agrum in Chersoneso in vsum fructum accepit. 86. 14. a Charidemo legatus ad Philippum mittitur 681. 27.

Apollonides Halicarnasensis 934. 6.

Apollonides Mitylenaeus 1019. 14.

Apollonides Olynthius patria expulsus, quod Philippo aduersaretur 125. 15. 128. 9. ciuitas attica, qua donatus fuerat, ei rursus ademta est, quod ea visus esset indignus 1376. 5.

Apol-

Digitized by Google

Apollophanes Pydnaeus, cuius filias Satyrus hiſtrio e captiuitate redemit 401. pen. ſq. a ſicariis ſublatus eſt, a Philippo immiſſis, cuius fratrem Alexandrum Apollophanes interemerat 402. 11.

Apollophanes, qui cum Demoſthene in ſecunda eius ad Philippum legatione fuit, aut ab eo redemtus a captiuitate fuit 394. 3.

Apollophanes, qui Stephanum conduxit, ad diem Apollodoro dicendum 1348. 19.

Aratus, qui Epitimum titulo ἐνδείξεως denuntiauit 1489. vlt.

Aratus Halicarnaſenſis 930. 19.

Arcades Philippo dediti nominantur 324. 9. initio belli Philippici cum Macedone faciebant 344. 6. Statuis aeneis et coronis aureis eum condecorabant 425. 1.

Archades [ſ. Archiades] Mneſonidae, Acharnenſis 929. 24.

Archebiades, Lamprenſis 1236. 15.

Archebiades, Demotelis filius, Alaeenſis 1259. 1. 1266. 20. homo impurus et infamis 1267. 20.

Archebius, vt videtur, Athenienſis, ab Euctemone accuſatus, quod partem mercium Naucratiticae nauis, a legatis ad Mauſolum miſſis interceptae, retineret, neque fiſco redderet 703. 14.

Archebius, Byzantinus, patriam, eiecto Spartano praeſidio, Athenienſibus et Thraſybulo reddidit 475. 3. ſtudebat Athenienſibus 683. pen.

Archedemi filius a Stephano paterna domo eiectus 1123. 2.

Archeneus, vt videtur, numularius 861. 25. 1215. 21.

Archenomides, Archedamantis, Anagyraſius 927. 15.

Archenomides Stratonis Thriaſius 935. 1.

Archeſtratus trapezita 957. 25.

Archetion, qui Midiae luxuriam atque mollitiem traduxit 558. 21.

Digitized by Google

Archiades, cuius de hereditate lis inter Leocratem et Aristodemum orta 1081. 2. sq. fuit Euthymachi filius, Otrynensis 1083. 5.

Archias hierophanta ob delicta quaedam circa sacra punitus 1384. 28.

Archias, Cholargensis, laudatur, vt vir probus et ciuilis 605. 25.

Archidamus, Zeuxidami, rex Spartanus, delet Plataeas 1378. 18.

Archidice, filia Euthymachi, Otrynensis, vxor Leostrati Eleusinii 1083. 6.

Archilochus 1061. 18.

Archimachus 1064. 22.

Archinus maiorem in modum laudatur, vt vir de P. A. optime meritus, quippe qui, Phyla occupanda, libertatis auctor recuperandae factus sit, Strategi honorem non semel gesserit, aliisque modis ciuem se praeclarum gesserit 742. 25.

Archippe, vxor initio Pasionis, postmodum Phormionis. mater Apollodori et Pasiclis 1110. 5. Phormio ei defunctae magnificum monumentum condidit 1125. 14. videtur ea, superstite adhuc Pasione, Phormioni, seruo suo, stupri consuetudine conciliata, Pasiclem ex eo peperisse 1126. 27. 1127. 5. decessit in continenti post reditum Apollodori ab expeditione in Thraciam, imperatore Timomacho 1225. 4.

Archippus, Euthymachi filius, Otrynensis 1083. 5.

Archippus Myrrhinusius 897. 10.

Archytas Tarentinus magna polluit apud ciues auctoritate, quem fructum tulit familiaritatis cum Platone 1415. 9.

Arethusius, frater Nicostrati, quem oratio p. 1246. sq. insectatur.

Argaeus, cui Athenienses studebant et praesto erant, cum Philippo de regno Macedonico certanti.

Digitized by Google

Argiui magnam erga P. A. exsulesque a XXX tyrannis exactos demonstrarunt beneuolentiam, et Lacedaemoniis eos ad supplicium deposcentibus, tradere nolebant. 196. pen. Argiuorum dediti Philippo nominantur p. 324. 9. 425. 4.

Argyrius. v. Agyrrhius.

Ariobarzanes, Satrapa Lydiae, et Ioniae, deficit a rege Persarum 192. vlt. a Timotheo, qui ei subuenire iussus fuerat, destituitur. ibid. ipse cum tribus filiis ab Athenienſibus ciuitate donatur 666. 18. 687. 27.

Aristaechmi filii causam patris aduersus Nausimachum et Xenopithen dicunt, quorum tutelam pater quondam gesserat 984. sq.

Aristaechmus, Eleus, proditor 324. 11.

Aristarchus, Moschi filius, caedis in Nicodemo quodam perpetratae accusatur, eamque in causam Demosthenes quoque, malitia Midiae, implicatur 548. 14. [Midias enim rumorem spargebat, Demosthenem Aristarcho auctorem fuisse, vt Nicodemum, hominem Eubulo, inimico Demosthenis, deditum, occideret. Schol.] caedes illa contigit post alapam a Midia Demostheni inflictam. 549. 6. in v. τότε cum νῦν versu 8. oppositi 550. 10. in τότοις τοῖς μετὰ ταῦτα.

Aristides, ille celeber, Iusti, vel Aequi, cognomine clarus, salutaria et praeclara suadendi studiosior, quam populo placendi 34. 20. iustitia eius et aequitas in describendis tributis, et frugalitas in priuata re sua domestica 690. 1. exsulare iussus, commorabatur in Aegina insula, donec a populo reuocaretur 802. 16.

Aristides, de tribu Oeneide, fuit chori sui coryphaeus, quamuis capite fuisset minutus 533. 21.

Aristoclea meretrix 1351. 15.

Aristocles Myrrhinusius, tum erat prohedrus, et concionem mittebat in suffragia, cum Timocrates

Digitized by Google

legem de vadibus sistendis et acceptandis ferret 723. 11.

Aristocles Oeensis, ab Apaturio arbiter delectus 897. 4.

Aristocles Paeaniensis, trierarchus, testatur Demosthenem aduersus Midiam 568. 23.

Aristocrates vt homo dissolutus et perditus notatur 571. 30.

Aristocrates, homo vilis et improbus, Cononis sodalis 1269. 6. vbi eum oculorum vitio ait laborasse.

Aristocrates, copiosa et forti oratione impugnatus, qua latae aduersus tenorem iuris attici rogationis in eo accusatur, quod Charidemo, homini peregrino, ciui factitio, reip. infesto et detrimentoso, tyrannidem affectanti, nimios et pestiferos honores decreuisset 621. sq.

Aristocrates Phalereus 1358. 27. Fieri potest, vt hi quatuor tituli, aut saltim tres priores, eundem hominem designent.

Aristocrates, Skellii, Epicharetis aui, patruus, euertenda Lectionea, qua Critiae satellites Lacedaemonios recepturi erant, arcem Piraeëi, vrbi vicinae noxiam, deleuit, et populum reduxit 1343. 4. Verum memoriae errore lapsum hic esse Demosthenem, triginta tyrannis ea tribuentem, quae sub quadringentis euenissent, docuit Valesius Emendat. 4. 7.

Aristodemus, histrio, proditor 150. 7. primus auctor Athenienſibus fuit pacis cum Philippo contrahendae 232. 8. 344. 21. 371. 15. deinde peragendum hoc negotium Philocrati et Aeschini tradidit 371. 17. histrio fuit tragicus 418. 8. rebus Philippi ad incitas redactis, ab hoc immissus est Athenienſibus, quos hortaretur ad pacem 442. vlt.

Aristodemus, filius Aristotelis, Pallenensis, pater illius, qui causam aduersus Leocharetem egit 1080. sq. 1083. 20.

Aristo-

Digitized by Google

Ariſtogenes, aliquoties commemoratus in cauſa Spudiae 1030. 8. 1031. 3. 1033. 13. 1034. 4. et 21.

Ariſtogitonis et Harmodii poſteri immunes erant a quibusdam, non ab omnibus, muneribus ad ſtatum patriae tuendum facientibus 462. 19.

Ariſtogiton, orator et ſycophanta, in quem inueh untur duae orationes, quas Demoſthenis eſſe ſunt qui negent 770. ſq. nouies Demoſthenem accuſauit 781. 6. quinquennio toto a foro abfuit, ex interdicto 783. 2. patrem apud Eretriam in carcere tabeſcentem deſeruit; in quo illo defuncto, factos in funus ſumtus haud refudit 787. 3. Hyperidem de quadam eius rogatione accuſauit 803. 27. carceri mandatus eſt 1478. 19. graniter Demoſthenes p. 1483. 26. et 1485. 5. Athenienſes obiurgat, qui, quorum veniam Ariſtogitoni, homini impuro, dediſſent, ea in ſe, Demoſthene, exſilio puniuiſſent, ſortisque ſuae ingemiſcit acerbitati, quae ſe ad tantam detruſiſſet humilitatem, vt cum Ariſtogitone compararetur. Neceſſe eſt, vt haec Ariſtogitonis abſolutio, in cauſa pecuniarum Harpalicarum, paulo ante praeceſſerit exſilium Demoſthenis, imperante Antipatro. Pater Ariſtogitonis fuit Cydomachus. v. Dinarch. p. 106. 6. ed. Steph.

Ariſtolaus apud Thaſum, fort. tyrannus inſulae, Athenienſium inimicus 294. 10.

Ariſtolochus trapezita, donec rebus ſecundis floreret, a Stephano ſtudiis et officiis cultus, rurſus ab eodem contemtus atque protritus fuit, rebus eius euerſis 1120. 21.

Ariſtomachus Critodemi Alopekenſis a Kerſoblepte et Charidemo interpres ad Athenienſes allegatur 624. 26. 657. 3. 1333. 10. 1353. 1.

Ariſtomachus, qui Theſmotheta fuit 1367. 5.

Ariſtomenes Anagyraſius 1047. 20.

Digitized by Google

Ariſto, Alopekenſis, ab Ariſtogitone ex titulo βουλεύσεως poſtulatus, quod ſe, velut aerarium, qui minus eſſet, accuſaſſet 791. 26. videtur hic Ariſto aut Theſmotheta, aut exactor debitorum fiſci fuiſſe.

Ariſto, qui Cononem verberum et vulnerum ab eo inflictorum poſtulauit 1256. ſq. fuit genere nobili 1270. pen.

Ariſto, filius Neaerae, vulgo quaeſitus 1358. 4.

Ariſtonicus Phrearrhius rogationem de honoribus Demoſtheni deferendis dudum ante Cteſiphontem tulerat. cuius rogationis formula legitur p. 253. 12. rogationem illam Diondas aliquis labefactare conatus, cauſa cecidit 302. 15. dictauerat illam Ariſtonici rogationem aliquis Demomeles 302. 22. Ariſtonicus hic infamia notatus, h. e. iure fori frequentandi et honorum petendorum, colligebat pecuniam, quo priſtinam dignitatem recuperaret. Verum interueniente atroci illa ad Chaeroneam clade, pecuniam illam maluit ad ſalutem patriae tuendam conferre 329. 12.

Ariſtonoë, Philoſtrati filia, Callippi vxor, Phaenippi mater 1047. 6.

Ariſtonus Dekellenſis 1236. 14.

Ariſtopho Azanienſis, numeratur in cauſidicis tum potentiſſimis 501. 24. [Ariſtoteles Rhetoric. 2, 23. rixam eius cum Iphicrate refert.] Leptinae praeſto fuit, patrocinatus legi de abolenda immunitate, quamvis ipſe immunitate fuiſſet ornatus *ibid.* nonnulla ſuaſit eorum, quae ciuitas Ath. inuita Philippo conceſſit 248. 8. eius rogatio de legatis ad Philippum nauium repetendarum cauſa mittendis 250. 4. ſq. ſtuduit Thebanos in ſocietatem belli aduerſus Philippum pertrahere 281. 18. fuit clarus orator 97. 14. 301. 18. 436. 13. accuſauit Philonicum 434. 21. rogationem tulit de legendis inquiſitoribus pecuniarum

Digitized by Google

rum et bonorum publicorum e fanis et aerario surreptorum 703. 10. diem rei capitalis dixit iis, qui, elocandis trierarchatibus suis, in causa fuissent, vt res naualis Athen. deteriore loco esset, atque classis ab Alexandro, Philippi imperatore, proelio nauali vinceretur 1230. 15. sq. 1232. 24. lex eius de mercatura forensi exercenda populo admodum placuit 1308. 12. rogatio eius de classe in Pontum mittenda, quae Proconnesios aduersus Cyzicenos tueretur, Miltocydae aduersus Cotyn succurreret, Cherrhonesum recuperaret, vecturam frumenti e Ponto securam redderet, eoque efficeret, vt frumentum Athenis vilioris veniret 1208. 8. redditis coronis accusationem peculatus sustulit 584. 14.

Aristopho Colyttensis memoratur p. 250. 18. verum est idem prorsus cum Azanienso. Quapropter aut nomen aliquod ibi loci deest, aut vox Colyttensis corrupta est. Hic enim demus, Colyttus, ad tribum Hippothoontidem nil pertinet, sed ad Aeantidem.

Aristophon ille, cuius mentio fit p. 584. 14. de quo conferri velim Scholia, cuius sit, nescio. Idem certe cum Azanienso non est. Videtur potius idem esse cum Aristophonte sycophanta, quicum Zenothemis collusit, et cuius versutia atque perfidia enarratur 885. 9. Verum de tribus Aristophontibus enucleatius disputantem v. Ruhnkenium Histor. critica orator. graec. p. 129. sq.

Aristoteles Pallenensis 1083. 3.

Aristratus, fautor Philippi apud Sicyonem, contemtus a Philippo, opera eius iam satis vso 242. 2. 324. 13.

Aristratus apud Naxum, forte tyrannus ibi, P. A. inimicus 294. 10.

Arkesas, in Genitiuo Arkesantos, (nisi is potius Arkeson, Arkesontos est) Pambotades 1250. 19.

Arta-

Digitized by Google

Artabazus, praefectus Lydiae et Ioniae, cui Chares cum mercenariis Athenienſium operam nauat 46. pen. comprehenſus ab Autophradata 671. 4. rurſus dimiſſus, oppugnat Charidemum 671. 17. Conf. Diodor. Sic. T. II. p. 98. 107. et 122.

Artemiſia, Cariae domina, Hecatomni filia 193. 15. 197. 12. 198. 19.

Artemo, Phaſeliota, Lacriti frater 924. 9.

Arthmius Zelita infamia notatur, quod aurum Medicum in Graeciam intuliſſet. Pſephiſma in eum latum 121. 27. 428. 2.

Arymbas, a Philippo bello appetitus 13. 5. Schottus in Vita Demoſth. Neoptolemi filium, Moloſſorum regem appellat, Tourellus Alcetae filium, Neoptolemi fratrem.

Aſtius (Ἀστέος) archon 1357. 2. quo tempore Lacedaemonii bellum cum Athen. gerebant, illud, ni fallor, quo Chabrias Pollin apud Naxum claſſe deuicit. Fuit Archon poſt Socratidem, quo tempore Timotheus cauſam capitis dixit ob rem aduerſus Lacedaemonios male geſtam 1190. 24. 1202. 5.

Athenienſium principatus Graeciae a bello inde Perſico ad Peloponneſiacum, ducibus Ariſtide, Nicia, Pericle, aliis, tenuit annos quadraginta quinque 35. 5. alibi ſeptuaginta edit. Athenienſes rerum nouarum auditione delectabantur 43. 6.

Athenodorus, Athenienſis, in Thracia partes liberorum Beriſadis tuebatur 624. 5. quorum auunculus erat. Nam penes Beriſadem in matrimonio erat ſoror Athenodori *ibid.* 6. eius res cum Charidemo et Kerſoblepta geſtae 677. 9. ſq.

Atreſtidas Arcas, captiuorum ex Olyntho numerum, a Philippo donatum, in Arcadiam ſecum agens, occurrit Aeſchini, legato ad ciuitates Peloponneſiacas proficiſcenti 439. 3.

Atro-

Digitized by Google

Atrometus, pater Aeschinis 270. 24.

Autocles, imperator classis Atticae in Thracia, ob res ibi male gestas, et neglectum Miltocydem, quamvis ea culpa vacaret, in iudicium vocatus 655. 3. reuocato e Ponto, successor mittitur Meno 1210. 8. hic idem esse videtur cum illo Autocle, quem Apollodorus, Pasionis filius, orationem commentante Demosthene, quae oratio hodie nulla superest, accusavit 961. 1.

Automedon tyrannus Eretriae a Philippo constitutus 125. 27.

Automedon, Athenienſis, psephisma fert de Tenediis 1333. 12.

Autonomus, scriba Antimachi 1186. pen.

Autophradates comprehendit Artabazum, Lydiae et Ioniae Satrapam, sed rursus eum dimittit 671.

Bacchius, vel Cacchius, (sed prius est verius,) homo obscurus e familia Cononis 1269. 5. v. Hemsterhuis. ad Luciani T. I. p. 330.

Bathippus, legem Leptinae oppugnare aggressus, non fuerat coeptum persecutus, seu pecunia placatus, seu valetudine impeditus, seu fato interueniente 451. argum. 8. 453. 14. 501. 8. v. *Aphepsio.*

Bathyllus, filius Polyarati 1009. 26.

Berisades Βηρισάδης regulus Thraciae, vel Ponti 524. 1. sq. foederatus Athen. *ibid.* remittit negotiatoribus vectigal frumenti Athenas conuehendi 917. 24. vbi exaratum reperitur hoc nomen Παρεισάδης. gessit cum Scytha bellum 909. 22. Berisaden, vel Pariſaden, in regno Ponti, fratri Spartaco succesſisse, tradit Diodorus ad annum Olymp. 107. quartum 1. 123. verum Wesſelingius negat Diodoreum eundem esse cum Demosthenico.

Bianor,

Digitized by Google

Bianor, frater vxoris Amadoci, reguli Thraciae 624. 4. ciuitate donatus fuit ab Athenienſibus *ibid.* 15.

Blepaeus trapezita 583. 17. 1023. 19.

Boeotus, frater Plangonis, e quo filiūs Plangonis, a Mantia procreatus, fuit appellatus 1004. 4.

Boeotus, Plangonis filius, quem mater e Mantia conceptum aiebat; quo fidens ille, pro Boeoto, ſe Mantitheum ferebat; quod nomen erat filio Mantiae ex vxore legitima quaeſito; vnde lis ſuper nomine orta eſt inter illos fratres. quae lis oratione gemina agitatur a p. 994. ad p. 1026.

Boſporichus, hieromnenon Byzantinus, quo tempore Byzantini populo Athen. coronam auream decernebant, eius opera liberati ab obſidione Philippi 255. 20.

Boxia, ſeu Zobia, muliercula vilis, erga quam turpiter ingratum prodidit animum Ariſtogito, quem ea, fuga e carcere elapſum, per aliquot dies, ſuo cum periculo, occultaſſet, atque ſeruaſſet 489. 14.

Brachyllus, ſocer Lyſiae Sophiſtae 1352. 5.

Brytiadae 1365. 8.

Bulagoras Alopekenſis fuit in legatis ad Philippum apud Elateam miſſis 282. 23.

Buſelus 1055. 23. vbi Buſelidarum res copioſe enarrantur. cuius gentis ſtemma deſcripſit Palmerius in Exercitationibus.

Byzantinis in formula pacis, inter Philippum et Athenienſes ſancitae. decretum fuit ius vectigalia exigendi a nauibus Pontum petentibus 63. 19. Byzantini et Athenienſes mutuas ſimultates exercebant 93. 14. bellum ſociale cum Chiis et Rhodiis aduerſus Athenienſes ſuſcipiebant 191. 12. aliis in cauſis ſimultatum edebant hanc, quod Athenienſes Chalcedonem et Selymbriam ab ipſis abalienatum irent 198. 12. quibus

Digitized by Google

quibus de causis Philippus Byzantium obsederit, item obsidionem illam a classe attica solutam fuisse, et de corona aurea, qua P. Byzantinus populum Athenienſem ob illud insigne meritum ornauit 254. 255. naues frumentarias Athenienſium in portum ſuum deducebant 1207. pen. 1211. pen.

Cacchius. v. Bacchius.

Callaeſchrus, Diotimi filius, Cothokydes, fuit in legatis ad Thebanos eo miſſis, quo perſuaderent ipſis, vt cum P. A. foedus et ſocietatem belli aduerſus Philippum inirent 291. 8. habebatur in ditiſſimis ciuium Athen. 565. 13.

Callarus, ſeruus 1280. 20. ſq.

Callias, Hipponici filius, qui celebratam illam cum rege Perſarum pacem ſanxit, qua regi interdictum fuit, ne ad mare Aegeum deſcenderet, et quicquid ab ora maritimi in continentem pateret, ad diurnum equi curſum, liberum et ſui iuris relinqueret; et nihilominus, quod auro perſico corruptus regi plus aequo conceſſiſſe videretur, quinquaginta talentis multatus fuit 428. 27. alias fuit ὁ λακκόπλουτος appellatus. v. Palmerii Exerc. p. 628. et 754.

Callias imperator Athenienſium, vrbes ad Pagaſiticum ſinum ſitas cepit, et in Macedoniam nauigantes intercepit, atque vendidit 159. 25. qua de iniuria Philippus ibi queritur. Fortaſſis idem eſt cum

Callia Phrearrhio 265. 6. et 17.

Callias Sunienſis, Areopagita 272. 5.

Callias, ſeruus publicus, ſeu lictor, ad Philippum tranſiit, a quo benigne exceptus eſt 23. 19.

Callicles, Epitrephis filius, Thriaſius 1221. 10.

Callicrates Euphemi 611. 25.

Callicrates, frater Calliclis 1272. 10.

Callippides, pater Calliclis et Callicratis, modo dictorum 1272. 18.

Cal-

Digitized by Google

Callippus, Heracleotarum proxenus, de Lyconis hereditate cum Apollodoro, Pasionis filio, contendit, cui repugnat Apollodorus oratione, quae legitur p. 1235. sq. videtur idem esse cum

Callippo, Philonis filio, Aexonense 1221. 5. quem veteratorem, cauillatorem, et importunum rixatorem appellat *ibid.* pen. hunc ab Apollodoro accusatum esse, ait p. 960. vlt. quo orationem adhuc superstitem designari credibile mihi est. p. 1243. 3. et 21. item 1244. 6. vir dicitur non contemnendus in rep. et vtramuis in partem pollens. Sed occurrit hoc dubium, quod ille Callippus, quicum Apollodorus de Lyconis hereditate certauit, Archebiadae municipalis dicitur p. 1243. 21. Iam vero Archebiadem Lamptrensem fuisse p. 1236. 15. docet. Nequit ergo Callippus hic Aexonensis esse, si Lamptrensis fuit.

Callippus Paeanienſis psephisma scripserat, vtile Cardianis, Athenienſibus damnosum. quapropter ab auctore orationis de Haloneso accusatus est 87. 9. conf. p. 76. 4.

Callippus, frater actoris contra Olympiodorum 1173. 4.

Callisthenes, Eteonici filius, Phalereus rogationem ferebat, vt Athenienſium nullus vrbe abesset, quo tempore Philippus repentina in Phocida irruptione Athenas percellebat 238. 5. Forsitan idem est is, cuius mentio fit 467. 17. fuit in numero octo oratorum, quos Alexander M. ad supplicium depopo cit.

Callisthenes Sphettius testatur Demosthenem aduersus Thrasylochum, Midiae fratrem 541. 6.

Callistratus, filius Callicratis, Aphidnaeus, celeber orator, cuius exemplis compunctus et exercitatus Demosthenes, admodum adhuc tum adolescens, animum ad eloquentiae studium appulit 301. 18. numeratur in claris et pollentibus, iisdemque honestis et pro-

Digitized by Google

et probis oratoribus 436. 13. 742. 23. auctor fuit Athenienſibus, vt Lacedaemoniorum res, a Thebanis proſtratas, et in ſummum diſcrimen adductas, relevarent atque ſuſtentarent 1353. 19. Stephanus ei adulatus et famulatus eſt. 1359. 18. Timotheo Cononis diem dixit rei capitalis 1187. 7. 1188. 10. condemnauit Antimachum, Timothei quaeſtorem, eiusque facultates publicauit 1198. 10. Sitne idem, atque qui p. 1220. vlt. et 1221. 19. commemoratur, vt exſul, bis morti damnatus, et Timomachi, praefecti claſſis atticae in Thracia, κηδεστὴς, *Schwager*, haud definiam. Bartonus ad Plutarch. p. 181. cenſet, hunc oratorem eundem eſſe cum illo Calliſtrato, cuius lamentabilem exitum Lycurgus in orat. in Leocratem p. 159. 26. ed. H. Steph. enarrat. quae non concilio cum aeſtimatione probitatis et gratia populari, qua Calliſtratus floruit. Pauſanias quoque in Sicilia eum obiiſſe perhibet e vulnere tum accepto, quum praefectus alae equitum fortiter dimicaret. quod videtur anno neſcio quo Olympiadis 108. eueniſſe. v. Fabric. B. G. T. IV. p. 56. 57. qui Empedi filium appellat. Sed meliora et pleniora v. apud Ruhnkenium V. C. in hiſtoria critica oratorum graecorum p. 58.

Calliſtratus, filius Eubulidae, frater Philagri et Euctemonis 1061. 26. 1063. 16. 1065. 9.

Calliſtratus, foenerator, ſeu trapezita 948. 17.

Cammes, Mitylenaeorum tyrannus 1019. 19.

Car, ſeu Cariae dominus, p. 63. 17. commemoratus, eſt Idareus.

Cardiani, ex pacto, inter Philippum et Athenienſes paulo poſt captam Olynthum inito, a reliquis Cherrhoneſi incolis ſunt ſeparati, et pro liberis atque iuriſdictioni atticae exemtis declarati 63. 16. Cardiani ſcilicet ſuam eſſe aiebant regionem quandam Cherrhoneſi, ab Athenienſium colonia inſeſſam per nefas,

Digitized by Google

a Diopithe illuc deducta 87. 6. harum litium origo et historia latius exponitur in argumento orationis super Cherrhonesi rebus 88. 89. Philippus, in Illyrico bellum gerens, copiis aduersus Cardiam missis eam occupat 104. 3. 105. 16. 120. 6. vbi maximam vrbem Cherrhonesiacarum appellat. Cardiani iam ante pacem, litem suam Philippo detulerant disceptandam 161. 20. Athenienſibus admodum infesti erant 677. 3.

Carthaginienſes olim vectigales erant Syracusanis 506. 18.

Caryſtium quendam, Athenienſium proxenum, bello captum, Philippus peremit, frustra deprecantibus Athenienſibus per legatis ter hac de re missos 86. 5.

Castor et Pollux fortitudinis laude inclaruerunt 1410. 19.

Kecrops, eponymus heros Cecropidarum, tribus Athen. 1398. 21. vbi docetur, cur διφυὴς fuerit appellatus.

Kephalus, clarus orator 301. 19. nunquam fuit accusatus 310. pen. 311. 6.

Kephisiades Scyrita, cui Lyco pecuniam suam tradendam mandat Pasioni 1236. 21.

Kephisodorus, Archon eponymus, inter Polyzelum et Timocratem medius, quo honore fungente Demosthenes Aphobum male gestae tutelae reum egit 868. 21. fuit Chionis filius, nisi mea me fallit opinio; quamquam interpretes Chionem Cephisodoro succeſſiſſe statuunt, et illum Senatui praefuiſſe anno tertio Olymp. CIII. hunc quarto. v. Palmer. Exerc. p. 637. sed v. disputata sub v. *Chion.* de Cephisodoris aliquot archontibus v. differentem Corsinium F. A. T. II. p. 100.

Kephi-

Digitized by Google

Kephisodorus, de cuius ancilla lis orta Theocrinis patri 1327. 22.

Kephisodotus, Kerameensis, inter causſidicos tum potentes nominatur 501. 24. 502. 27. fort. hic idem est, ad quem literas dabat Charidemus, recipiens Cherrhonesum a se Athenienſibus restituendam 670. 23. erat inimicus Cotyos et Iphicratis 672. 1. imperator cum classe aduersus Cotyn mittitur ad Cherrhonesum recuperandam 674. 25. cum Charidemo pacem ignominiosam facit, quam ob rem quinque talentis fuit mulctatus, et ipsum capitis discrimen aegre effugit 676. 7. Nescio, an ad eum hi quoque loci referendi sint, p. 398. 2. vbi acceptorum munerum reus dicitur, et p. 1228. 3. vbi dicitur Apollodoro Pasionis praesto fuisse in iudicio.

Kephisodotus Boeotus, 927. 12. sed paulo post idem Kephisodorus appellatur, eadem pagina, v. 23.

Kephisophon Kesiphontis, Rhamnusius, auctor erat pacis cum Philippo contrahendae, et rogationem Philocratis super ea secundabat 232. 14. cum legatis, ipse quartus, ad Philippum missus est, eius sacramento adigendi causa 235. 18. subscriptor aderat Aeschini, diem Ctesiphonti dicenti 244. 4.

Kephisopho Kephalonis Aphidnaeus 1107. 8.

Kephisophon Cleonis Anaphlystius cum legatis, ipse tertius, ad Philippum missus est nauium repetendarum gratia 250. 15.

Kephisophon, nescio qui, mercede conducit Stephanum ad accusandum Apollodorum 1348. 19.

Kerkidas, Arcas, proditor 324. 9.

Kerdo, seruus 1252. 27.

Kerybion Κηρυβίων. v. Kyrebion.

Kersobleptes, regulus Thraciae, foederatus Athenienſium, [a Philippo coërcitus Olymp. 109. Diodor. Sic. II. p. 137.] 133. 19. 160. 20. ab Athen. ciuitate

Digitized by Google

uitate donatus. ibid. ſucceſſit patri Cotyi in regno Thraciae 623. 18. κηδεστὴν et tutorem habuit Charidemum Oritam. ibid. donabat Athenienſibus Cherſoneſum, ſed tum demum, quum diutius denegare non poſſet 656. 11. v. *Charidemus* et *Chabrias*, et *Chares*.

Chabrias, dux Athen. in bello Corinthiaco (Olymp. 96. 4.) 46. 21. in proelio nauali apud Naxum Pollin, claſſis Spartanae imperatorem, vicit, marisque imperium Lacedaemoniis ereptum, patriae reſtituit 172. 27. 480. 6. 686. 23. (Olymp. 100. 4.) expeditio eius in Aegyptum 433. 21. res ab eo praeclare geſtae breuiter enarrantur 479. 22. ſq. quotquot vſi fuere Athenienſes imperatoribus, omnium hic ſolus neque ciuitatem vllam, neque nauem, neque militem amiſit, neque copiam fecit hoſtibus tropaei de ſe figendi 480. 16. deceſſit in obſidione Chii 481. 24. (Olymp. 105. 3.) honores ei a P. A. decretos ei eripere Leodamas nequicquam laborauit 501. pen. cauſam capitis ſuper Oropo amiſſa dicendam habuit 535. 10. ad bellum cum Kerſoblepta et Charidemo ſuper Cherrhoneſo gerendum miſſus, a copiis deſtitutus, coactus eſt paci ignominioſae ſubſcribere; quam repudiantes Athenienſes, Chabriae imperium abrogabant 677. 16.

Chabrias Aexonenſis vicit Pythia quadrigis, archonte Socratide (Olymp. 101. 3.) 1356. 4.

Chaeredemus rogationis auctor ſit, vt armamenta naualia reip. debentes cogerentur ea ſine mora praeſtare, ſubita vrgente neceſſitate claſſem emittendi 1145. 8.

Chaeretimus, Chaerimenis filius, Pitthenſis, homo malus et male famoſus 1266. 20.

Chaeron, palaeſtrae magiſter, ab Alexandro M. tyrannus impoſitus eſt Pellenae, vrbi Achaiae 214. 20.

Chaeron-

Digitized by Google

Chaerondas [v. Corsin. F. A. I. p. 359.] Archon tum erat, quum Aeschines Ctesiphonti diem diceret, super rogatione coronae aureae Demostheni decernendae 243. 10. idem est, qui p. 253. 12. Chaeronidas, Hegemonis filius, appellatur, et tum fuisse dicitur Archon, cum Aristonicus Demostheni coronam item rogaret auream. teste Plutarcho p. 199. fungebatur honore paullo ante pugnam Chaeronensem. Schottus p. 95. ponit eundem ipsum annum, quo illa pugna contigit.

Chalkedonii naues Athen. frumentarias suum in portum vi subducebant 1207. 26. 1211. 27.

Chalkidenses in Macedonia cum Olynthiis vnam in ciuitatem coibant 425. 18.

Chares iniussu reip. graecas ad Hellespontum vrbes occupabat, et inde piraticam exercebat 26. 14. v. Tourell. accusatus ab Aeschine defenditur a Demosthene 447. 18. missus ad bellum Cherrhonesiacum, Kersoblepten et Charidemum ad honestas pacis conditiones adigit 678. 12. tributi mentio fit p. 1334. 15. quod Chares ab Aeniis dicitur exegisse. laudatur, vt vir popularis 1482. 5.

Chariclides archon 572. 13.

Charidemus, Ischomachi filius, orbus, ab Aeschylo adoptatus est. Ob eum lis Theocrini nata est cum patre Epicharis et Polyeucti 1331. 22.

Charidemus, filius Stratii, Oeensis 1056. 27.

Charidemus, imperator Athen. ad liberandum obsidione castrum Heraeum cum classe decem nauium missus 30. 1. v. Corsin. F. A. I. p. 350. qui ad annum primum Olymp. 108. refert. patet e loco Demosthenis, Charidemum missum esse anno fere post, quam Philippus illud castrum obsidere coepisset. ob liberalitatem erga remp. coronatus est corona aurea 264. 25. 265. 18. vbi mentio fit expeditionis ab

Digitized by Google

eo ſuſceptae aduerſus Salamina, vrbem Cypri. p. 1482. 8. laudatur, vt vir popularis, et tunc dicitur adhuc in viuis ſupereſſe. Verum, vt hic idem cum illo fuerit, vix patiuntur temporum rationes, ſed neceſſe eſt, vt duo fiut diuerſi homines. Nam Charidemus vetuſtior in illa fuit legatione, legationum ab Athen. ad Philippum miſſarum omnium facile prima, qua comparatum fuit illud ἀπεράντων, de quo v. p. 19. 27. de Amphipoli Athen. reddenda, ſi Philippum in Pydna ſubigenda adiuuiſſent. Patet hoc e teſtimonio Theopompi apud Suidam v. Τίτθιον. Legatio haec euenit, antequam Philippus Potidaeam caperet et Olynthiis donaret. Conf. Valeſ. ad Harpocr. p. 107. Epiſtolae autem Demoſthenis ſcriptae ſunt poſt mortem Alexandri M. et Charidemus, cuius in illis epiſtolis fit mentio, ſocius Demoſtheni fuit exſilii. Curtius III. 5. tradit, Charidemum, ex octo illis oratoribus, quos Alexander M. poſt euerſas Thebas ad ſupplicium depoposciſſet, ſolum exſulaſſe, atque ad Darium regem ſe recepiſſe; verum, cum nimis acriter imperium regium inſectaretur, et effrenem in licentiam linguam laxaret, a Dario capite plexum eſſe. Schottus hunc Charidemum Athenienſem cum Orita, de quo mox, commiſcet.

Charidemus, Orita, ex Euboea, ciuitate ab Athen. donatus. Eum oratio tota paene in Ariſtocratem dicta inſectatur; qui Ariſtocrates nimios honores huic Charidemo ab Athen. decernendos rogauerat. Studioſum eum P. A. beneque de eo meritum cum nonnulli iactaſſent hunc Charidemum, Demoſthenes contra illa oratione, praeterquam quod alia denudat eius vitia, in primis hoc docere ſatagit, ſi quis vnquam alius populo Ath. inimicus fuiſſet, hunc vnum Charidemum ei fuiſſe omnium inimiciſſimum. tutor et κηδεστὴς Korſobleptae fuit, regis Thraciae 663. 5. Cotys,

tys, Kerſobleptis pater, Charidemum, militum mercenariorum ductorem, locare conducentibus copias ſuas ſolitum, cum conduxiſſet, opera eius Athenienſes Cherrhoneſo expulit 663. pen. expoſitio de fraudibus et facinoribus, quibus Charidemus remp. Ath. labefactaſſet 670. ſqq.

Charinus, Epicharis fil. Leuconoënſis 927. 21.

Charini rogatio, vt in fraudem legum lata 1334. 11. ibidem verſu 17. proditor appellatur.

Chariſiades 1304. 26.

Chariſius, Athenienſis, qui ſororem in matrimonio habuit 1304. 26.

Chariſius, Eleus, cuius liberta fuit Nicareta 1351. 4.

Chii cum Rhodiis et Byzantinis in ſocietatem congreſſi, bellum aduerſus Athenienſes gerebant, ſociale dictum 191. 12.

Chion fuit Archon anno quarto Olymp. 103. vtvolunt Palmerius et Schottus, freti loco p. 868. 21. vbi dicitur Kephiſodoro ſucceſſiſſe. verum ibi leg. videtur Κηφισόδωρος Χίωνος, Chionis filius. nam p. 830. 5. Demoſthenes ait, anno a fine tutelae proximo ſe diem Aphobo dixiſſe, qui tutor ſui per decennium fuiſſet. ergo vndecimo. atqui ſub Polyzelo iam inierat decimus, qui Polyzelus Kephiſodorum anteceſſit, et ſub Timocrate, qui Archon vulgo Chioni ſucceſſor datur, damnatus fuit Aphobus. non poſſunt ergo duo archontes inter Polyzelum et Timocratem intercediſſe. Porro ait Dem. Onetoris ſororem Aphobo nupſiſſe, Polyzelo archonte, et penes eum in matrimonio fuiſſe biennium, donec ſub Timocrate deſerti mariti rea ſcriberetur. p. 868. 3. Iam ſi Polyzelum et Timocratem duo archontes interceſſerint, dicenda ſit illa mulier triennium penes Aphobum fuiſſe.

Chionides Xypetaeonenſis 1356. 13.

Digitized by Google

Chryſippus, nummularius foenerator, Phormioni actionem pecuniae doloſe interuerſae intentat 907. ſqq.

Kimon, quod formam reip. mutaſſet, quinquaginta talentis mulctatus eſt, parumque abfuit, quin capitis damnaretur 688. 25.

Kineas, Theſſalus, proditor 324. 8.

Kittus, foenerator 908. 22.

Cleanax Tenedius 1223. vlt.

Cleander, hiſtrio 1304. 8.

Clearchus, Spartanus, qui cum Cyro expeditionem aduerſus Artaxerxem, regem Perſarum, ſuſcepit 197. 23.

Clearchus, a Timotheo commendatus, ciuitatem atticam impetrauit 482. 27. forſitan eſt regulus Heracleae Ponticae, quem Diodorus Siculus T. II. p. 109. ſublatum ait Olymp. 106. 4.

Cleo, Cothokides, cum aliis legatis, ad Philippum mittitur, pacis ergo ſacramento ſanciendae 235. 19. aderat Aeſchini, Ctesiphontem in ius citanti 244. 5.

Cleo, Phalereus, ſenator Areopagiticus 272. 5.

Cleo, Sunienſis, trierarchus, teſtatur Demoſtheni aduerſus Midiam 568. 23.

Cleobula, Gylonis filia, Demoſthenis noſtri mater 812. 3.

Cleocritus, Buſeli filius, Coenſis 1055. 26.

Cleomedon, illius Cleonis filius, qui Lacedaemonios in Pylo captos Athenas duxit in vinculis 1016. 3.

Cleomenes, qui copiis Athenienſium, neſcio quando et quam ob rem in Aegyptum miſſis cum imperio praefuit, ciuitatem incommodis affecit haud mediocribus 1285. 3.

Cleon, qui Lacedaemonios in Pylo cepit 1016. 4.

Cleon, Cleomedontis filius, illius Cleonis nepos 1010. 2.

Cleotimus, Eleus, proditor 324. 11.

Digitized by Google

Clinagoras tum erat sacerdos Delphis, cum Pylagorae Amphissensibus agri Cirrhaei cultura interdicerent 278. 18.

Clinias, Clidici filius 1311. pen. 1312. 22.

Clinomachus, qui Demosthenem cum Theocrine reconciliauit 1335. pen. 1358. 8.

Clitarchus, tyrannus Eretriae, a Philippo circa annum secundum Olymp. 109. constitutus 125. pen. 248. 16. 324. 16. ab Atheniensibus expulsus, auctore Demosthene 252. 5. et 18. [Plutarchus in Phokione, item Diodorus Siculus II. p. 139. auctores sunt, Clitarchum apud Tamynas magna clade fuisse affectum, Olymp. 109. 4.] legatos eius Athenas missos, et a populo reiectos, atque abire iussos, Aeschines domi suae recepit 252. 23.

Clitomacha, filia Midylidae, Otrynensis 1083. 13.

Clitomachus fuit in legatis, qui cum Demosthene in Peloponnesum mittebantur, ad ciuitates in societatem belli aduersus Philippum inuitandum (Olymp. 109. 2.) 129. 19.

Cocalina, vel Coccalina, ancilla 1357. 1. 1386. 7.

Conon, pater Timothei, clarus imperator, Adimantum collegam accusauit 401. 1. res ab eo praeclare gestae 477. 12. secundum Harmodium atque Aristogitonem, ei primo statua aenea fuit Athenis posita 478. 5. ob reparata patriae moenia cum Themistocle comparatur, eique praefertur 478. 25. inscriptio donarii e decimis victoriae Cononi de Lacedaemoniis partae 616. 7.

Conon, Timothei filius, illius nepos 1020. 8.

Conon, quem Ariston *εἰκίας*, seu verberum et vulnerum inflictorum egit reum 1256. ad 1271. fuit generis infimi 1271. 1.

Conon Halaeeus 1168. 12.

Digitized by Google

Corinthiorum ſtudentes Philippo nominantur p. 324. 14.

Cottyphus, Arcas, ab Amphictyonibus dux belli ſacri dictus aduerſus Amphiſſenſes 277. 23. 279. 3.

Cotys, rex Thraciae. mutata rerum in Thracia facies ab eius exceſſu 623. 18. Simultates et turbae, quae eum inter et Miltokydam, alium Thraciae regulum, intercedebant, et magna potentia, qua Cotys ad nocendum Athenienſibus abutebatur 655. 1. Miltokyda ſublato, Cherrhoneſum totam rapiebat, Athenienſesque inde expellebat 658. 26. ciuitate et coronis aureis donatus fuit ab Athen. 659. 21. peremtus fuit a Pythone et Heraclide, Aeniis, qui propterea ab Athenienſibus, Cotyn exoſis, ciuitate ſunt donati 659. 26. 674. 20. p. 669. 17. omnium hominum infeſtiſſimo odio Athenienſes proſecutus fuiſſe. Iphicrate, cuius ſoror penes eum erat, abutebatur initio aduerſus Athenienſes, deinde recuſantem cupiditati eius ſeruire, aegreque ferentem, ab eo Cherrhoneſum Athenienſibus eripi, totamque Thraciam occupari, abiiciebat 663.

Cratinus, imperator copiarum pedeſtrium, in Euboeam miſſarum 558. 6. *Schol.*

Creon, rex Thebanus, ab Athen. ideo punitus, quod caeſos in bello vetuiſſet humari 1391. 13. inde ducta perſona tragica 288. 19.

Creſphontes, argumentum fabulae Euripideae 288. 19.

Critias, vnus de triginta tyrannis, hoc agebat, vt Eetionea Lacedaemonios acciperet 1343. 9.

Criton, homo luxurioſus, prodigus, intemperans 1025. 18.

Cteſias, filius Cononis 1258. 24.

Cteſibius, filius Diodori, Halaeenſis, moritur apud Abydum, in caſtris Thraſybuli 1310. 17.

Cteſi-

Digitized by Google

Cteſicles a populo morte damnatus, quod in ſolenni quadam proceſſione licentia ludorum abuſus, inimicum quendam ſuum ſcutica verberaſſet 572. 26.

Cteſiphon, Leoſthenis, Anaphlyſtius, ob decretam Demoſtheni coronam auream ab Aeſchine accuſatus eſt, archonte Chaeronda 243. 12. 266. 17. fuit in primis auctoribus pacis cum Philippo ineundae 344. 21. 346, 21. 371. 15. 442. vlt. Deinde rem peragendam Aeſchini et Philocrati permiſit 371. 15. forſitan hic eſt, quem Eubulus ſacrilegii, ſeu pecuniarum ſacrarum furto interuerſarum reum egit 435. 8. de aetate orationis pro Cteſiphonte locus inſignis eſt apud Plutarch. p. 46. duos a Dem. commemorari Cteſiphontas, auctor eſt Harpocrat. h. v.

Cteſippus Glauconides 1352. 26.

Cteſippus, Chabriae filius, quem Dem. tuetur orat. in Leptinem 451. antepen. hac de oratione prodit Plutarchus p. 30. Demoſthenem illam cauſam agendam ſuſcepiſſe, vt Cteſippi matri, cuius nuptias ambiret, gratificaretur. verumtamen eam ſpem irritam fuiſſe. Sed obloquitur ei Suidas. v. Schott. p. 169.

Cteſon Kerameus 1361. 21.

Kyprothemis, a Tigrane, regis Perſarum legato, conſtitutus Sami tyrannus, a Timotheo eiectus eſt 193. 4.

Kyrebion Κυρηβίων, interdum vitioſe Kerybion dictus, aut frater, aut κηδεστὴς Aeſchinis [h. e. qui ſiue ſororem Aeſchinis in matrimonio haberet, ſiue cuius ſoror penes Aeſchinem eſſet] ὁ κατάρατος Demoſtheni dictus 433. 21. v. *Epicrates*.

Cyri iunioris aduerſus fratrem, Artaxerxem, expeditio memoratur 197. 23.

Kyrſilum Athenienſes, auctorem ſibi factum, vt regi Perſarum ſe dederent, ſaxis vna cum vxore et liberis contumularunt 296. 9.

Kyri-

Digitized by Google

Kyzikeni Proconnesum bello affligunt 1207. 22.

Damagetus auctor Byzantinis factus est coronae aureae P. A. deferendae, ob depulsum a Byzantio eius opera Philippum 255. 20.

Damostratus Molitensis 1310. 6.

Damostratus iunior, illius ex Amythaone nepos 1310. 11.

Daochus, Thessalus, proditor 324. 8.

Darius, primus, rex Persarum, Datin aduersus Graeciam mittit 1377. 5.

Datis, legatus regis Persarum, aduersus Euboeam et agrum Atticum mouet, et in campo Marathonio cladem accipit 1377. 4.

Demades, orator, cum Philippo facit 320. 27. auctor fit pacis cum Macedone post cladem Chaeronensem. Ibid. Aristogiton, actionem in eum parans, accepta pecunia placatus 784. 17. quum Demosthenes iterum Athenis auffugisset, metu Antipatri et Crateri, qui victores bello Lamiaco facti ad vrbem aduolabant, Demades lata rogatione Demosthenem capitis damnauit. Plutarch. p. 56. ad quem locum v. Barton p. 201.

Demaratus Philippi studiosus apud Corinthios 324. 14.

Demaretus, Aristaechmi liberorum tutor 987. 18.

Demo, patruus Demosthenis, oratoris, pater illius Demophontis, qui fuit in tutoribus paruuli Demosthenis 840. 10. causam dixit aduersus Zenothemin 881. 27.

Democharес, Leuconoënsis, sororem matris Demosthenis in matrimonio habebat 818. 3. 836. 3. Conf. Corsin. F. A. II. p. 96. 97. Ruhnken. Histor. critic. orator. graec. p. 179.

Democharес, Paeaniensis 1145. 21. 1147. 11. 1148. 22.

Demo-

Digitized by Google

Democharem nescio quem caedis in fratre Theocrinis commissae peremti frater insimulabat, eumque apud Areopagum accusaturum minabatur 1331. 7.

Democlem denunciare instituens Aristogiton auersus pecunia destitit 784. 22.

Democrates, Sophili f. Phlyensis cum aliis legatis mittitur ad Philippum sacramenti ab eo exigendi ergo 235. 8. fuit, vna cum Demosthene, in legatis ad Thebanos, foederis ergo aduersus Philippum conciliandi 291. 7.

Democritus, Demophontis f. Anagyrasius, cum aliis ad Philippum missus nauium repetendarum ergo 250. 15.

Demomeles, vna cum Hyperide, subscriptor rogationis Aristonici, de corona aurea Demostheni decernenda 302. 25.

Demomeles, necessarius Demosthenis, filius Demonis, cui pater oratoris sedecim minas mutuo dedit 816. vlt.

Demonicus, Marathonius, e senatu Areopagitico 272. 6.

Demonicus, Phlyensis, archon 265. 5. v. Corsin. F. A. I. 349.

Demophilus, trapezita 1031. 9.

Demophon, Demonis f. in tutoribus Demosthenis 814. 13. erant consobrini. nam Demo, Demophontis pater, erat frater Demosthenis senioris 840. 10.

Demosthenes, senior, pater oratoris, quae filio reliquerit, et quomodo de iis per testamentum constituerit 811. 8. sq.

Demosthenes, orator, illius filius, geminam a P. A. tulit coronam auream, alteram rogante Aristonico, alteram Ctesiphonte 253. 4. in expeditione Euboica aduersus Thebanos se fuisse ait in numero trierarchorum illorum, qui primi sponte sua trierarchatum suscepe-

Digitized by Google

ceperunt 259. 13. legem de classibus, seu consociationibus, pertulit, ideoque accusatus, actore condemnato, absolutus fuit 260. 18. Diondas de prima corona aurea Demosthéni controuersiam cum mouisset, causa cecidit 302. 15. quot patriae socios, et quantas militumque numerorumque copias, consiliis, legationibus, studiis comparárit, enarrat 305. 14. sq. curam gessit moenium reparandorum, et coemendi frumenti, post proelium ad Chaeroneam 309. pen. 310. 2. nominat aduersarios, quibuscum sibi ad remp. accedenti certandum fuisset 310. 9. saepius a patria, graecisque aliis ciuitatibus coronas aureas tulit 313. 2. laudationem funebrem dicere iussus est in funere publico caesorum ad Chaeroneam 320. vlt. quae exstetne hodie, nec ne, dubitatur. in secunda legatione ad Philippum captiuos Athenienses aere suo redemit 393. 11. tribui suae, choregó carenti, choregum vltro se offerebat, tertio anno ante, quam Midiae diem diceret 518. pen. adolescentulus erat, quum tutores de male gesta tutela accusaret 539. 23. 541. 8. legationes a se obitas enumerat, quas omnes sibi prospere ait euenisse 308. 10. bis ad Philippum legatione functus est 406. 24. pauor et animus imbellis ipsi est exprobratus 405. 17. 409. 27. primos a Philippo missos legatos ad spem pacis Athenienſibus inliciendam, magnifice accepit 414. 10. deserti ordinis ab Euctemone fuit accusatus 547. 27. suspicione caedis in Nicodemo patratae fuit adspersus 548. 16. creditus fuit Euboeenses ad defectionem ab Ath. impulisse 550. 22. *schol.* munera a se edita factosque in remp. sumtus enumerat 564. 21. sq. septies maiestatis, et bis peculatus ab Aristogitone accusatus tamen effugit 781. 6. a Theocrine accusatus 1333. 20. insimulatur cum eo colludere 1335. 24. Theocrines ipsi actionem decem talentis aestimatam remisit 1336.

Digitized by Google

1336. 6. Aphobus tutor eum adhuc pupillum, principem classis constituit, quam personam non subibant nisi ditissimi quique sui ordinis 836. pen. causae actoris contra Dionysodorum patrocinatur 1298. 4. interfuit bello Lamiaco 1491. ep. vltima. de exsilio suo agunt epistolae aliquot. Demosthenem anno secundo Olympiadis 98. vt tradit Plutarchus, non autem anno secundo Olymp. 99. vt tradit Dionysius Hal. natum esse docet Corsinus F. A. II. p. 139.

Demosthenes, vetustior, imperator Athen. in bello Peloponnesiaco clarus, laudatur a studio recti et honesti, quod ille gratiae populari praehabuisse dicitur in consiliis publice dandis 34. 21.

Derkyllus e Chalkide nunciauit Athenienſibus, Philippum Phocenses Thebanis tradidisse 359. vlt. in legatione secunda Demosthenis ad Philippum, vidit Aeschinem solum e Philippi tentorio noctu exeuntem 396. 9.

Dinarchus, Corinthius, cum Philippo facit 324. 14. 1491. ep. VI. 7. est ille notus orator.

Dinias, Theomnesti, socer Apollodori, filii Pasionis 949. 21. 1118. 16. 1214. 17.

Dinias, Erchienſis, numeratur in causidicis tum potentibus 501. 25.

Dinias Phormidis Kydantides 1387. 4.

Dinon, Nicostrati et Arethusii frater 1248. 9.

Dion, nauclerus 908. 15. 910. 12.

Dion Phrearrhius 270. 13.

Dio Syracusanus paruis cum copiis Iuniorem Dionysium euertit 506. 24.

Diocles Pitthenſis magnas cum Iphicrate simultates exercuit 534. 23. dubito, idemne sit, qui p. 570. 27. dicitur in Euboea factis induciis (vel pace) cum Thebanis Euboicum illud bellum finiisse, item, cuius lex recitatur p. 713. 19.

Diodo-

Diodorus Halaeenſis 1310. 17.
Diodorus, qui Ariſtoni contra Cononem teſtatus eſt 1266. 27.
Diodorus, ab Androtione parricidii accuſatus, ſed abſolutus, viciſſim ipſum παρανόμων accuſauit, oratione tota in eum inuehente 593. ſq. cauſae huius ſeries narratur p. 702. vbi idem Diodorus Timocratem quoque inſectatur.
Diogiton Acharnenſis 1360. 11.
Diognetus, homo diſſolutus et perditus 992. 26.
Diognetus, Thorikius, teſtatur Demoſtheni aduerſus Thraſylochum 541. 6.
Diondas ſuper prima corona aurea Demoſtheni mouit controuerſiam, ſed fruſtra, conatus ei eripere 302. 15. 310. 10. Corſini F. A. I. 362.
Dionyſius, Siciliae tyrannus, ab Athen. ciuitate donatus eſt 161. 11. primitus fuit ſcriba, hoc eſt miniſter publicus 506. 21.
Dionyſius iunior a Dione circumuentus, eſt imperio exutus 506. 22. Olymp. 106. 1.
Dionyſius, Democratidae, Chollidenſis 929. 26.
Dionyſius Aphidnaeus teſtatur Demoſtheni in cauſa caedis Nicodemi 549. 22.
Dionyſius aliquis Athenienſis numeratur in ſceleratis, qui corrupti largitionibus, patriae commoda vendiderunt 398. 3.
Dionyſius, fortaſſe Megarenſis, conditione ſeruili natus, fraude impetrauit quorundam Athenis potentium, vt proxenus Athenienſium, ſeu procurator, in vrbe ſua ſcriberetur 497. 7.
Dionyſodorus, negotiator, in quem eſt actio p. 1282. ſq.
Diophantus teſtis a Demoſthene aduerſus Aeſchinem productus 403. 10. forte idem, qui in claris et potentibus oratoribus numeratur 436. 13. erat factionis princeps 498. 26. lex eius, illi, qui in defendenda

Digitized by Google

denda populi libertate cecidisset, pares decernens honores, atque Harmodio et Aristogitoni 505. pen. Psephisma eius, de supplicatione, vt videtur, instituenda ob victoriam nescio quam 368. 6. videtur hic ille esse, quem Diodorus Siculus II. p. 119. Ol. 107. 3. operam ait egregiam regi Persarum in bello Aegyptiaco nauasse.

Diopithes, imperator Ath. deducere coloniam in Cherrhonesum iussus, a reliquis Cherrhonesitis cum admissus esset, a solis Cardianis reiiciebatur, [id quod factum est post pacem Philippo cum Athen. conciliatam 91. 15. 114. 15.] quem incolerent agrum, eum suum aientibus esse, et Athenienſibus in eum iuris quicquam esse negantibus, et in Philippi fidem sese dedentibus. Quapropter, Philippo in Thracia bellum gerente, et domo absente, Diopithes Macedoniae oram maritimam depopulatus est. qua de re in iudicium vocatus a Demosthene orat. de rebus Cherrhonesi defensus est 88. sq. Philippi de ipso in epistola quadam querelae 159. 10. eorum nonnulla suasit, quae Athenienses inuiti Philippo concesserunt 248. 9. Hunc Diopithem Tourellus, nescio qua fretus auctoritate, Menandri, clarissimi fabularum scriptoris, patrem facit.

Diopithes Melitensis 1361. 20.

Diotimus, Diotimi, Icariensis, homo improbus et infamis 1266. 19. 1267. 20.

Diotimus reip. scuta donabat 264. 24. post pugnam ἐπὶ τῷ ποταμῷ 265. 20. forte idem est cum proximo Euonymense.

Diotimus, Euonymensis, homo diues, et Midiae studiosus 581. 15. laudatur, vt ciuilis et popularis 1482. 5.

Dolopes in exemplum proponuntur populi miserabilis et contemnendi 246. 2.

Digitized by Google

Dorotheus Eleusinius 1358. 7.
Draco saeuus in statuendis homicidiorum poenis 505. 12. 636. 11. 1161, 3.
Dracontides 861. 26.
Drosis, ancilla Neaerae 1386. 8.
Dysniketus, archon 1132. 25.
Ecphantus, Thasius, adiutus a factione sua, Thasum a Lacedaemoniorum praesidio liberatam, potestati restituit Atheniensium, eoque effecit, vt hi Thracia potirentur 474. 26.
Elei Triphyliam, ab Arcadibus sibi ereptam, Pisatarum auxilio subnixis, [v. Simson Olymp. 104. 1.] repetebant 206. 5. ex hoc populo studiosi Philippi nominantur p. 324. 10.
Elpias, ludimagister, cui seruisse Trometem, Aeschinis patrem, ait Demosthenes 270. 7.
Epaenetus, Andrius, amator Neaerae 1366. 26. iis, quae ei cum Stephano fuit, narratur. Ibid. et sqq.
Eperatus, Tenedius 1223. vlt.
Ephialtes, [quod nomen alias est numinis, Pani similis, Latini Incubonem appellant. v. Artemidorum] pater Iphicratis, imperatoris, quem Ephialten Plutarchus, recti et honesti studio, Aristidi atque Cimoni aequiparat. p. 28. v. Barton p. 189. Sed fuit alius quoque, quem Alexander M. post Thebarum excidium vna cum Demosthene aliisque quinque, aut septem oratoribus, ad supplicium depoposcit. Plutarch. 46. qui forsitan ille est, quem Demosth. p. 1482. 6. commemorat. Barton p. 198. bene duos Ephialtas distinguit, quorum hic posterior Olymp. CXI. 3. eruptione ex Halicarnasso in Macedonas facta periit.
Epikerdes, Corcyraeus, Athenienſibus magnam illam in Sicilia cladem passis, centum minas dono dedit, et rursum talentum exsulibus bellum aduersus triginta tyrannos gerentibus 469. 16. sq.

Epicha-

Digitized by Google

Epichares, auus illius Epicharis, vel Epicharetis, qui in Theocrinem dixit, pueros in ludis Olympicis ſtadio vicit, eoque gloriam patriae peperit 1342. vlt.

Epichares, illius nepos, cauſam aduerſus Theocrinem egit 1322. ſq.

Epichares, Sikyonius, Philippo addictus 324. 13.

Epicrates, ob legationem male geſtam morte multatus, vir alias probus, et ex iis, qui populum in Vrbem reduxere 430. 4. v. Harpocr. qui tres cognomines commemorat.

Epicrates, quem Demoſthenes, ſeu quisquis auctor eſt libelli amatorii, laudauit 1401. ſq.

Epicrates 708. 23.

Epinicus 1491. vlt.

Epitimus, in quem Aratus ἐνδείξεως actionem inſtituit 1489. penult.

Eraſicles, gubernator nauis 929. 13. 934. 15.

Erechtheus, heros eponymus tribus Erechthidarum 1397. 17.

Ergocles peculatus aut largitionum reus 398. 3.

Ergophilus eiusdem criminis reus 398. 2. videtur idem eſſe cum commemorato p. 655. 2. cui claſſem atticam in Thracia cum imperio ſupremo tuendi, Autocles ſucceſſor fuit miſſus.

Ἑρμῆς ψιθυριστής, Herma quidam Athenis, ſic dictus 1358. 7.

Eryxias, medicus, e Piraeeo 898. 9.

Eryximachus, Chabriae κηδεστής, hoc eſt, ni fallor, gener 1016. 1.

Euaeon Boeotum aliquem ob acceptam plagam interemit 537. 20. quapropter ignominia notatus, ſeu capite minutus fuit 538. 23.

Euagoras, rex Cypri, ab Athen. ciuitate donatus fuit 161. 11.

Digitized by Google

Euander archon fuit, non multo ante orat. in Timocratem dictam 743. 18.

Euander, Thespiensis 571. 20.

Euboeenses, a Thebanis, Leuctrica victoria tumidis, vexatos liberat populus Athen. 11. 10.

Eubulides, qui Euxitheum peregrinitatis accusauit 1259. sqq. tota illa oratione. Possitne per temporum rationes Demosthenes hanc orationem scripsisse dici, an credibilius sit, id quod fuit qui perhiberet, a Lysia eam profectam esse, quaerens Taylor, negat quicquam obstare, quominus in demosthenicis habeatur. Orationum haud paucarum, quas constet demosthenicas esse, dictionem Lysiacae tam esse similliman, vt discerni auctores ex illa nequeant. Denique scholia in hanc orationem edita Didymo tribuit.

Eubulides, Buseli filius 1053. 16.

Eubulides, illius e Phylomache filia et Sositheo nepos 1053. 14.

Eubulides, testatur Demostheni 1335. vlt.

Eubulus, Anaphlystius, clarus orator, commendauit Athenienſibus pacem cum Philippo, a Philocrate propositam 232. 14. 248. 8. vna cum aliis mittitur ad Philippum, sacramenti ergo ab eo repetendi 235. 17. studet Thebanos in belli societatem aduersus Philippum pertrahere 281. 18. erat princeps factionis Athenis 498. 27. studebat Midiae 580. 24. aduersabatur Demostheni 581. 7. de actione eius aduersus Aristophontem v. Schol. ad p. 584. 14. erat Aeschinis et Philippi studiosus, et pro cognatis, Hegesileo et Thrasybulo, dicere cum recusasset, nullus dubitauit pro Aeschine dicere 484. 13. auctor fuit auxiliorum Plutarcho mittendorum, Eretriae tyranno, quae auxilia missa fuerunt eodem Hegesileo duce, quem postea capitis causam dicentem destituit. Schol. ad illum locum. causae Philonici fuit implicatus 434. 21. Philippo

Digitized by Google

lippo infestum simulans animum, tamen clam studebat 435. 2. Moeroclem et Ctesiphontem accusauit 435. 6. et 8. rogationem tulit de legatis in Peloponnesum mittendis, qui ciuitates aduersus Philippum armarent, quam rogationem Aeschines secundauit 438. 23. Eubulum in causa fuisse, vt Aeschines in iudicio legationis flagitiose actae absolueretur, perhibet Photius.

Eubulus Probalisius 1361. 20.

Eubulus, Mnesithei filius, Cyprius, rogationem fert de legatis ad Philippum mittendis, nauium ergo ab eo repetendarum 249. 13.

Eubulus, nescio qui, Tharrheca et Smikythum accusauit 401. 1.

Eucalpidas, Arcas, proditor 324. 9. Pausanias Eucampidam nominat.

Euclides, quo Archonte libertas restituta fuit, et a cuius magistratu nouam quasi periodum orditur ius ciuile Athen. 713. 19. leges Euclide vetustiores, aetate Demosthenis in antiquis, et paene antiquatis 742. 1. iuniores 742. 11. 1067. 14. 1307. 25.

Eucrates, Leucadius, amator Neaerae 1354. 12.

Euctemon, Sphettius, Demosthenis aduersus Midiam testatur 568. 24.

Euctemon, filius Eubulidis, Oeensis, rex sacrorum 1063. 27.

Euctemon, Aesionis, ob liberalitatem in remp. laudatur 567. 26. nescio, hic, an alius sit is, cui cum Androtione negotium fuit 607. pen. 608. 15. accusatus ab hoc, cum esset absolutus, rursus eundem accusauit in negotio nauis Naucraticae. quae causa p. 701. sqq. multis agitatur.

Euctemon, Lusiensis, sycophanta, instigatus a Midia, Demosthenem deserti ordinis castrensis accusa-

Digitized by Google

uit 547. vlt. a leuitate animi appellatus fuit κονιορτὸς Ibid.

Euctemon, quo Apollodorus, Pasionis filius, trierarchatu fungens, vsus fuit pentecontarcho 1212. 5.

Eudemus, Kydathenaeensis, extremo supplicio affectus. ob legem ab eo latam, quae displicuerat 743. 17.

Eudemus, vt videtur, alius, vir popularis 1482. 6.

Euderkes, obscurus homo, nullum ob meritum, ex auctoritate Aristocratis, ciuitate donatus 688. 11.

Eudicus, Larissaeus, Philippo Thessaliam prodidit 241. 27.

Eudoxus, vir popularis 1482. 6.

Euegori lex de libertate Liberalium et Thargeliorum 517. 24.

Euergus, quem falsi dicti testimonii arguit oratio 1139. sq. frater Theophemi 1149. 15. forte idem est, qui cum Pantaeneto de pecunia credita egit 967.

Eumelides 1187. 21.

Eumolpi exercitus ab Athen. fusus 1391. 4.

Eumolpidarum de gente erant Hierophantae 1385. 6.

Eunicus Cholargensis 1312. 13. 1320. 9.

Eunomus Anaphlystius, Ceryx 283. 8.

Eunomus, frater Aeschinis 379. 16. significatus. v. Schott. p. 82.

Euphemus, socer Mantithei 1011. 26.

Euphiletus, Damotimi, Aphidnaeus 934. pen.

Euphiletus, Simonis, Aexonensis 1353. 1.

Euphraei narratur aduersa fortuna, qui quod Oritis perniciosas machinationes amicorum Philippi prodidisset, in carcerem coniectus, ipse sibi manus violentas intulit 126. 6.

Euphraeus, numularius Athenis 948. 16. videtur seruus, aut libertus Pasionis fuisse, aut saltim mensae foenebris consors 1195. 11.

Euphron, numularius 948. 17.

Eupo-

Digitized by Google

Eupolemus 1052. 9.
Euripides, Polyclis in trierarchatu collega 1227. 12.
Euripidis poetae Phoenix citatur 418. 2.
Eurybatus, proditor, cuius perfidia in prouerbium abiit 233. 8.
Eurydamas, Midiae filius, Neaeram pro amica secum per Thessaliam ductitauit 1382. 6. videtur Magnes fuisse.
Eurylochus a Philippo cum praesidio ad Eretriam missus, ad compescendum Eretrienses, pristinae libertatis recuperandae cupidos, circa ann. 2. aut 3. Olymp. CIX. 126. 1.
Eurymachus, Leontiadae, Thebanus, Boeotarcha cum esset, auctor suis factus est, vt Plataeas, subito oppressas, Lacedaemoniis proderent 1378. 21.
Eurystheus, rex Argiuus, ille saeuus et implacabilis Herculis et Heraclidarum exagitator 1391. 10.
Euthetion, Kydathenaeensis 1356. 15.
Euthycles tum erat Archon, cum, rogante Ctesiphonte, corona aurea Demosthenis decerneretur 266. 16. Olymp. CX. 2. Corsini F. A. I. 362.
Euthycles, cui Dem. orationem in Aristocratem scripsit, interfuit, cum imperio trierarchi, expeditioni in Hellespontum, et ante illam causam iam alios accusauerat fraudum in rep. reos 622. 27.
Euthycrates, Olynthius, patriam Philippo cum prodidisset, ab eo misere est sublatus 99. 22. 426. 2. 451. 1.
Euthydemus, Stratoclis, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567. 26.
Euthydemus, Phlyensis, fuit in legatis ad Philippum in castra ad Elateam missis, quo inducias ab eo impetrarent 282. 22.
Euthydemus, Pamphili filius 1015. 19.
Euthydicus, medicus 1018. 10.

Digitized by Google

Euthymachus, Otrynenſis 1083. 4.
Euthymus, luctator 537. 14.
Euthyphemus, ſcriba iudicii mercantilis 1324. 10.
Euxitheus, Thucriti f. Alimuſius, actor cauſae aduerſus Eubulidem, a quo peregrinitatis accuſatus fuerat 1299. ſq. 1311. 18. fuit aliquando ſui demi, ſeu municipii, magiſter, et magiſtratum ita geſſit, vt decreto ſcripto laudaretur. verum acerbitate exactionis debitorum nonnullos municipalium in ſe irritauerat 1319. 1.
Euxitheus Chollidenſis 1260. 2.
Euxitheus, Timocratis f. 1311. 1.
Euxitheus, Eleus, proditor 324. 10.
Exekeſtus, medicus 379. 16.
Exekeſtus Lampſacenus, qui Philiſcum, tyrannum patriae, interemit 666. pen.
Ganymedes formae nobilitatus excellentia 1410. 20.
Gelarchus populo Athenienſi, e Piraeeo reditum in Vrbem paranti, quinque talenta crediderat, quae populus ei per Ariſtophontem reddidit 502. 17.
Glauketes ad Mauſolum legatus, ipſe tertius, mittitur 703. 21. crimina eius exponuntur 740. 24. fuerat Lacedaemoniis et xxx tyrannis deditus Ibid. praefuit theſauro in arce ſito 741. 4. neſcio, idemne ſit
Glauketes Kephiſienſis 1358. 27.
Glaucon et Glaucus, fratres, Oeenſes, falſum teſtamentum ſubiiciunt, per quod tentabant in Hagniae hereditatem irrepere; ſed fraudis conuincuntur 1051. 13.
Glauco pſephiſmatis rogator, quo legatio ad Kerſobleptam mittenda decernitur. quae Thracem ad aequas foederis cum P. A. conditiones adigeret 678. 3.
Glaucothea, mater Aeſchinis 270. 24. 320. 15.
Glaucus, Oeenſis 1051. 13.

Digitized by Google

Glaucus, Caryſtius, athleta, victor Olympiacus, aetate Demoſthenis vetuſtior 331. 2.

Gorgopas, imperator Lacedaem. a Chabria in Aegina peremtus 479. 26.

Gylon, maternus auus Demoſthenis 836. 18.

Habron, Buſeli filius 1055. 26.

Habronychus, Ariſtotelis filius, Pallenenſis 1083. 21.

Hagnias, Oeenſis, Buſeli filius 1050. ſq.

Hagnias iunior, illius e Polemone filius, ſuper cuius hereditate certatur 1050. ſq. tota illa oratione.

Hagnias, neſcio qui, trierarchus 1219. 18.

Hagnophilus 1157. 13.

Halirrhothius, Neptuni filius, cuius de caede coram Areopagitico ſenatu Marti dicenda fuit cauſa 641. 26.

Harmodii et Ariſtogitonis, tyrannicidarum, poſteri immunes erant, verumtamen non eorum munerum, quibus patriae ſalus continerētur 462. 18.

Harpalus Amphipolitarum obſides Iphicrati tradit 669. 10.

Harpali, eius, qui Alexandri M. theſauros compilauit, cauſae obnoxium ſe negat eſſe Demoſthenes 1470. 22. ſq. Plutarch. 48. Schottus p. 123.

Hedylus, filius Pamphili 1015. 18.

Hegemon, orator de factione Philippi 320. pen. eum a ſe denuntiatum Ariſtogiton, numis placatus, dimiſit 784. 16.

Hegeſileus, Eubuli cognatus, qui pro illo, ob rem in Euboea male geſtam capitis accuſato, dicere noluit 434. 14. copias Ath. in Euboeam duxit, quas eo mitti contra Plutarchum tyrannum Eubulus ſuaſerat. *Schol.* Ibid.

Hegeſippus, orator, Demoſtheni aequalis, quicum legationem ad Philippum obiit, vehementerque factioni Macedonicae obſtitit. quo factum eſt, vt ab eo ſcripta

p a feratur oratio de Haloneſo 75. pen. obiit item cum Dem. legationem ad ciuitates Peloponneſiacas, quo eas aduerſus Philippum accenderent 129. 18. forſitan idem eſt, cuius Dem. ſaepe mentionem facit p. 364. primus diſſuaſit pacem cum Philippo. *Schol. ibid.* tam parum acceptus Philippo fuit, vt rex Xenoclidem, hoſpitem eius, ideo, quod eum recepiſſet, M acedonia iuſſerit excedere 447. 9. cognomine prob oſo Crobylus fuit appellatus, vt auctor eſt Harpocr.

Hegeſtratus, nauclerus Maſſilienſis, miſere periit in vndis, culpa ſuamet 883.

Heliodorus Pitthenſis 927. 23.

Helixus, Corinthius, Philippo deditus 324. 15.

Heracleodorus, ad quem ſcripta eſt epiſtola Dem. p. 1489. fine. videtur cauſidicus nobilis et potens fuiſſe. ibid. fort. non Athenis, ſed aut Corinthi, aut alibi locorum.

Heraclidae ab Athenienſibus defenſi et in patris regnum reſtituti ſunt 290. 23. 1391. 8.

Heraclides Byzantium, eiecto Spartano praeſidio, Thraſybulo et Athen. tradidit 475. 3.

Heraclides, Aenius, vna cum fratre Pythone, Cotyn, Thraciae regem, peremit. quapropter ambo fratres a P. A. ciuitate donati ſunt 659. 27.

Heraclides, trapezita 894. 15. 1171. 1.

Hermaeus, trapezita in Aegina 953. 19.

Hermogenes 1157. 22.

Hermon, gubernator nauis, qua Lyſander, imp. Spartanus, vehebatur, qui cum eo ducentarum nauium claſſem Ath. ad Aegoſpotamos cepit 691. 5.

Hermonax 988. 4.

Heropythes archon tum erat, quum Philippus Elateam occuparet 282. 7. et 25. Olymp. CX. 2. Corſin. F. A. I. 364. ſq.

Heſiodi locus recitatur 417. 2.

Hierax

Digitized by Google

Hierax et Stratocles, legati Amphipolitarum ad Athen. patriam a Philippo vexatam Athenienſibus in fidem dabant. ſed repudiabantur 11. 11.

Hieronymus, Arcas, proditor 324. 9. aduerſus eum, Philippi partes tuentem, dixit Aeſchines ad Megalopolitanos 344. 14.

Hipparchus, hiſtrio 1353. 15. tribu Athmonenſis 1354. 6.

Hipparchus cum duobus aliis a Philippo Eretriae tyrannus imponitur 125. 27. 324. 16.

Hippias, Timoxeni, Thymaetades 934. pen.

Hippias, Athenippi, Halicarnaſenſis 929. 18. 934. 4.

Hippias, coquus Chariſii 1351. 5.

Hippocrates, orator, rogationem tulit de Plataeenſibus ciuitate attica donandis, cum patria ſua a Lacedaemoniis eiecti eſſent. cuius rogationis formula habetur p. 1380. 22.

Hipponici gens, vnde fuit Alkibiades, meritis in remp. inclaruit 561. 20.

Hipponicus a Philippo miſſus cum mille mercenariis Eretriam occupauit 125. 24.

Hippothoon, eponymus Hippothoontidarum 1398. 27.

Homeri loci recitantur 1398. 10. 1409. 2.

Hyakinthides a patre Erechtheo pro patriae ſalute diis ſunt immolatae 1397. 18.

Hybleſius, nauicularius, mercibus per mare aliunde alio transuectandis in nauibus ſuis quaeſtum faciens 926. 8. 934. 15.

Hyperides, Cleandri filius, Sphettius, in locum Aeſchinis, reiecti, a P. A. delectus, qui cauſam templi Delphici pro populo diceret 271. pen. fuit vna cum Demoſthene legatus ad Thebanos, foederis ergo cum iis aduerſus Philippum contrahendi 291. 6. dictauit illam rogationem, quam tulit Ariſtonicus, de corona

Digitized by Google

corona aurea Demoſtheni danda 302. 26. Philocratem accuſauit 376. 17. poſt pugnam ad Chaeroneam auctor fiebat, vt caput minutis redderetur; cui rogationi Ariſtogiton fruſtra interceſſit 803. 27. adverſus Theocrinem teſtatur 1333. 15. de eius exitu v. Plutarch. 56. Barton. 202.

Hyperides, Callaeſchri filius 273. 6.

Iaſon, Pheraeus, foederatus Athen. intercedit pro Timotheo, imperatore, capitis accuſato 1187. 15. eiusque rei cauſa ipſe Athenas venit 1190. 23.

Iatrocles narrat Demoſtheni, quid Aeſchines egiſſet, cum conuiuio cuidam in Macedonia intereſſet 402. 22.

Idrieus, Cariae dynaſta, poſt Mauſolum et Artemiſiam.

Illyriorum bellum cum Philippo 13. 4.

Iphiadis filius pro Seſto obſes erat apud Charidemum, quem obſidem cum Athen. dediturum recepiſſet Charidemus, poſtmodum denegauit 679. 18. et pen.

Iphicrates, Ephialtae filius, imperator Ath. in bello Corinthiaco 46. 20. Moram Laced. concidit 172. 26. 686. 22. Olymp. 96. 4. v. Simſon A. M. 3612. ab eo commendati Strabax et Polyſtratus a. P. Ath. honorantur 482. 25. magnas cum Diocle inimicitias exercuit 534. 22. laudatur 534. 26. memorabile eius teſtimonium, quanti faceret fidem Lacedaemoniorum 659. 8. quod teſtimonium Iphicratis eſſe, cum aliis negat Taylor. fuit ξυνοικος Cotyos, regis Thraciae, hoc eſt penes ſe in matrimonio habuit ſororem eius; quo factum, vt regi ſecundior, quam reip. eſſet; a quo tamen malam retulit gratiam. quapropter e Thracia auffugiens, domumque redire metuens, Antiſſam conceſſit habitatum 663. paene tota. ſucceſſor ei miſſus eſt Timotheus 669. 7. quem Iphicrates maieſtatis accuſauit 1187. 7. 1188. 10. verum ex acerrimis ſimultatibus reconciliati, neceſſi-

tudi-

Digitized by Google

tudinem inter se contraxerunt 1204. 15. decessit Olymp. CX. 2.

Ischander, histrio, Neoptolemi actor secundarum partium 344. 7. nescio, idemne, an alius sit is, qui p. 438. 11. dicitur, ab Aeschine ad concionem productus, simulasse, se ab Arcadibus ad P. Ath. missum venire.

Isocrates, rhetor 928. 6. doctrinae mercedem exigebat millenas drachmas 938. 16. memoratur 1240. 7. consuetudo eius mores Timothei, Cononis filii, haud parum emendauit 1415. 7.

Isthmias, meretrix 1351. 16.

K. vide sub litera C.

Lacedaemonius, (nomen id proprium est) cuius sororem cum Eubulides impietatis accusasset, reiectus est 1301. 16. 1360. 9.

Lacedaemoniorum legati, exsules Athenienses ab Argiuis reposcentes, Argis excedere ante solis occasum iubentur 197. 5. quapropter Athenienses in bello ad Mantineam eos defenderunt 205. 1. cuius rei auctor Athenienfibus fuit Callistratus 1353. 19. nil valent aduersus Olynthios, a quibus magnas clades accipiunt 425. 21. summa eorum potestas penes paucos erat 489. 19. habebantur veteratores, eoque fides eorum erat suspecta Iphicrati 659. 7. quare Lacedaemonii odiis tam acerbis et internecinis infectati sint Plataeenses, vt ante, quam hos deleuissent, non desisterent 1377. 23. sq.

Laches, Melanippi pater, homo frugi habitus, oratori tamen suspectus, ab eoque peculatus tecte insimulatus est 740. 21.

Laches, illius nepos, Melanopi filius, e carcere, in quem ob peculatus crimen coniectus fuerat, ob Alexandri M. deprecationem, emissus 1480. 9. et 25.

Lacri-

Digitized by Google

Leptines rogationem tulerat, vt nemini munerum publicorum sumtuosorum functione vacare liceret. Hanc rogationem impugnat or. a p. 457. ad p. 508.

Leptines ὁ ἐκ Κοίλης 611. 22.

Leucon, rex Ponti, ciuitate attica donatus 466. 12. ob priuilegium negotiatoribus Athen. indultum, vt frumento pontico naues suas ante omnes implerent, et vectigalium essent immunes 466. 27. alia eius praeclara de P. A. merita enumerantur ibid.

Lous, mensis Macedonicus, respondens attico Boedromioni 280. 14.

Lykidas, molitor pistrinarius 1251. 4.

Lykidas, Chabriae quondam seruus, dolis impetrauerat, vt proxenus Athenienſium, (apud Messenios, vt videtur) constitueretur 497. 7. et 15.

Lykinus Pallenensis Archon 1223. 2.

Lykiscus Archon, quo honorem gerente probati sunt thesmothetae omnes, propterea, quod Theocrinis frater in eorum esset collegio, qui consiliis fratris regeretur 1330. 24.

Lycon, Heracleota, de cuius hereditate controuersia nata est inter Callippum et Apollodorum Pasionis 1236. 11. sq.

Lyconis mentionem fieri in or. pro corona, perhibet Athenaeus p. 486. 1. quem locum non reperio.

Lycurgus, orator, vna cum Demosthene legationem ad ciuitates Peloponnesi obiit, aduersus Philippum commouendas 129. 19. habuit primas partes in actione in Aristogitonem 770. 2. 773. 26. tota epistola tertia p. 1474. sq. laudat Lycurgum, et increpat Athenienses, qui filios viri fortis optimeque de rep. meriti, carceri mandassent, vnde eos emitti rogat.

Lysander, imperator Spartanus, rem Athenienſium naualem, et totum imperium funditus euertit ad Aegos potamos captis ducentis eorum nauibus 691. 6.

Lysias,

Digitized by Google

Lyſias, orator, Kephali filius, Metanirae amator 1351. 23.

Lyſimachum, virum, vt antiqua illa tempora ferebant, probum et honeſtum, quomodo ciues honoraverint 491. 26. fuit Ariſtidis, iuſti dicti, filius. *Schol. ibid.* et Valeſ. ad Harp. p. 121.

Lyſimachus, Lyſippi, Aegilienſis 1387. 4.

Lyſinus 949. 6.

Lyſippus, Crioënſis 1083. 11.

Lyſiſtratus, Thorikius 1023. 23.

Lyſiſtratus, Ariſtoni teſtatus in cauſa verborum, adverſus Cononem 1266. 26.

Lyſithides, in ditiſſimis Athenis aetate Demoſthenis 565. 13. accuſatus ab Euctemone, tanquam habens penes ſe praedam nauis Naucratiticae, ab Androtione eiusque collegis legationis in Cariam captae 703. 14. a Callippo arbiter inter ſe et Paſionem delectus 1240. 8. vbi Iſocratis et Apharei familiaris dicitur.

Macartatus, auunculus illius Macartati, in quem agitur, Proſpaltius 1066. 2.

Macartatus, Theopompi filius, in quem agit oratio a p. 1050. ad p. 1079.

Manes, ſeruus Arethuſii 1253. 6.

Mantias Thorikius, pater Mantithei ex vxore legitima, et Boeoti, e Plangone concubina, a qua circumuentus et coactus eſt ſpurium pro vero filio ſuo agnoſcere atque adoptare 993. circa fin. et totis duabus inſequentibus orationibus, ambabus a Mantitheo dictis in Boeotum, altera pro nomine Mantithei retinendo, neque permutando, altera pro dote matris recuperanda. ad p. 1026.

Mantitheus, illius Mantiae filius, cuius de gemina actione aduerſus Boeotum, fratrem ſpurium, modo commemoratum eſt, iisdem locis.

Digitized by Google

Mardonii, Perſae, a Xerxe in Graecia relicti, et in proelio ad Plataeas caeſi, acinaces in theſauro Minervae ſeruabatur 741. 7. 1377. 20.

Maronitas et Thaſios de Stryma altercantes, litem arbitris permittere 163. 18. vna cum Abderitis proponuntur in exemplum ciuitatum ignobilium et contemtarum 218. 11.

Mauſolus, Cariae dynaſta, per optimates Rhodi libertatem oppreſſit 191. 15. legationis ab Ath. ad eum miſſae fit mentio 703. 22.

Megaclidi Eleuſinio cauſa eſt cum Lycone Heracleota 1241. 27.

Megalopolitani. v. ind. geograph.

Megarenſes, quod Anthemocritum Athenienſem ſuſtuliſſent, ab Ath. myſteriis prohibiti, et per tabulas publice fixas pro hoſtibus Ath. et pro infamibus ſunt declarati 159. 19. bellum aduerſus eos decretum, quod τὴν ἐργάδα, agrum conſecratum, ſibi vindicaſſent 175. 24. tanti fecerunt ius ſuae ciuitatis, vt Lacedaemoniis id Hermoni poſcentibus, cuius opera potiſſimum factum eſſet, vt Lyſander ad Aegoſpotamos claſſem Athenienſium caperet, denegaret, niſi ipſi quoque eundem Hermonem ciuem Spartanum crearent 691. 5. appellantur illiberales et ſordidi 1357. 8. Solon, legislator, eos deuicit, atque tropaeum de iis fixit 1416. 6.

Melanias fuit in aduerſariis et calumniatoribus Demoſthenis.

Melanopus, legatus, ipſe tertius, ad Mauſolum miſſus 703. 21. Lachetem, patrem eius, orator tecte peculatus inſimulat 740. 21. ipſius Melanopi furta et ſcelera enarrantur *ibid.* Plutarch. 26. Barton 188. Harpocration hac voce, hunc ait Diophanti, actoris, κηδεστὴν fuiſſe.

Melanopus, Diophanti filius, Sphettius 925. 2.

Mele-

Digitized by Google

Meledemus Cleonis 273. 6.

Memnon, Artabazi κηδεστὴς, et in praefectura Lydiae succeſſor 672. 5. h. e. Memnonis ſororem in matrimonio habebat Artabazus. v. Diodor. Sic. T. II. p. 122.

Menecles, notus Athenis quadruplator, vulgo dictus ὁ τὴν Νῖνον ἑλὼν, qui Ninum, ſacerdotem foeminam, condemnauit 995. 10. 998. 13. v. Dionyſ. Halicarn. de Dinarcho, p. 187. 1. et Corſin. F. A. IV. 31. qui in h. l. interpretando turpiter lapſus eſt.

Menecrates 1489. antep.

Menelaus, peregrinus, forte Lemnius, quo hipparcho, ſeu magiſtro militiae equeſtris, in bello ſociali vtebantur Athenienſes 47. 21. v. Valeſ. ad Harpocrat. h. v.

Meneſtheus, filius Philagri, e Teleſippa, Oeenſis 1064. 16.

Meneſtheus cum claſſe centum triremium mittebatur ab Ath. aduerſus piratas Macedonicos 217. 19. laudatur vt vir popularis. v. Dionyſ. Halic. in fine libelli de Dinarcho.

Meneſtratus Eretrienſis. videtur Eretriae princeps, et Athenienſibus amicus fuiſſe 661. 10.

Menexenus, filius Polyarati 1009. 26.

Menippus apud Oreum Philippo ſtudebat 126. 4.

Menippus, Car, egit in Euandrum Theſpienſem 571. 22.

Menon, imperator, Autocli ſucceſſor apud claſſem in Ponto miſſus 1210. 6. hunc Apollodorus, Paſionis f. accuſauit oratione a Demoſthene ſcripta, ſed ea hodie periit 961. 1.

Meno, Pharſalius, Athenienſibus in bello apud Eionem Amphipolitanam duodecim talentis et ducentis equitibus ſuccurrit. quapropter immunitas ei a P. A. decreta fuit 173. 3. 686. vlt. v. Thucydid.

Digitized by Google

Mentor, frater Memnonis, quorum sororem Artabazus in matrimonio habebat, praefectura Lydiae post Artabazum potitur 672. 5. v. Diodor. Sic. II. 122.

ad Messenios legationem obiit Demosthenes, de qua exponit 70. 25. sq. Messenios Philippo addictos nominat p. 324. 11. Philippus eos, statim a finito bello Phocico, a seruitute Lacedaemoniorum liberat 69. 9. Lacedaemonii acerrimo eos odio persequentes, modis omnibus vexabant et perditum ibant 204. 4. Alexander M. Philiadis filios, ab exsilio reuocatos, Messeniis tyrannos imponebat 212. 26.

Metanira, meretrix, a Lysia, oratore, amata 1351. 24.

Micionem Chollidensem Theocrines, a se de furto frumentario accusatum, aere placatus, dimittit 1323. 12.

Micalionis negotium, ab Aristophonte perfide tractatum, obscure attingitur 885. 10.

Midias, Anagyrasius, homo diues, sed audax et sceleratus, potentia amicisque fretus. Is Demosthenis, choregum tribus suae in Liberalibus agenti, publico in loco alapam inflixit; cuius iniuriae reum Demosthenes egit illa celebri oratione a p. 514. ad p. 587. suppositicius appellatur 563. 5. accusauit senatum illum, cui Androtio praemium decerni rogabat 596. 8. nescio, hiccine sit, an alius, p. 1260. 3. commemoratus. Vide, num ex eius aetate, quam Demosthenes indicat, inueniri possit, quo anno federit Archon extraordinarius Xenias, quo honorem gerente Midias rogationem tulit, vt Phocioni donum publice decerneretur. forsitan ob expeditionem Euboeensem, et pugnam ad Tamynas. Quam rogationem Hyperides actione impugnauit. v. Plutarch. in Hyperide, et Corsini F. A. p. 365.

Midius (si bene habet lectio Μεδίῳ. sed videtur potius Μεδίᾳ leg. esse, vt nominatiuus sit Midias) Hagnusius 1052. 6.

Midy-

Digitized by Google

Midylides, Ariſtotelis filius, Pallenenſis 1083. 21.
Midylides, Otrynenſis, filius Euthymachi, iſtius auus maternus 1083. 5. et 18.
Miltiadis frugalitas laudatur 35. 20. quos honores ei ciues habuerint 686. 6.
Miltokydes, regulus Thraciae, a Cotye, a quo defecerat, vincitur, ab Athenienſibus deſertus 655. 1. 658. 26. a Smikythione proditus Charidemo, ab hoc Cardianis traditus, Athenienſium inimiciſſimis, ab his, vt ſtudioſiſſimus Athenienſium, crudeliter interemtus eſt 676. 26. Miltokyden a Cotye defeciſſe, et Cherrhoneſum Athenienſibus detuliſſe, ſignificatur p. 1207. 18.
Milyas, a patre Demoſthenis moriente manumiſſus, fit curator patrimonii filio pupillo relicti 819. 18. propter ſtatum eius ciuilem Aphobus cum Demoſthene in iure contendit, poſtulans eum, vt ſeruum, ad tormenta, Demoſthene tradere, vt liberum, recuſante 844. tota oratione.
Mineruae ingens ſimulacrum ſtabat in arce, ab vniverſa Graecia praemium Athenienſibus datum operae in bello aduerſus Xerxen et Mardonium nauatae 428. 15. v. indic. graec. v. Ἀθηνᾶ.
Minos, rex Cretae, iuſtitiae laude claruit 269. 17.
Mitylenaeorum ſumma poteſtas a populo ad optimates tranſit 168. 15.
Mitys, Argiuus, a quo Chabrias quadrigas emit, quibus Pythia vicit 1356. 7.
Mnaſeas, Argiuus, proditor 324. 10.
Mneſarchides 1332. 14.
Mneſarchides, homo diues, ſtudet Midiae 581. 14.
Mneſibulus, κηδεστὴς Theophemi 1155. 14.
Mneſibulus, Acharnenſis, peculatus damnatus, et in carcerem datus, inde rurſus dimittitur 1480. 13. et 26. vbi laudatur vt homo frugi.

Digitized by Google

ego vero existimo, Nausinicum quaestorem fuisse anno proximo ante Androtionis magistratum, et subaudiri εἰσπεπραγμένας redactas, in fiscum illatas p. 1367. 6. memoratur, et ὁ ἄρξας additur.

Nausiphilus, istius Nausinici, τοῦ ἄρξαντος, filius 1367. 5.

Neaera, a Theomnesto, tum et ab Apollodoro Pasionis, accusata, quod, quae peregrina, et serua, et meretrix esset, tamen penes Stephanum, ciuem Ath. in matrimonio esset, liberosque vulgo quaesitos pro ciuibus ferret, nec non aliorum criminum a 1345. ad 1388.

Nearchus, Sosinomi, fuit in legatis ad Philippum missis, apud Elateam agentem 283. 7.

Neon, Philiadis filius, Messenius, Philippo addictus 324. 12.

Neocles Archon tum, quum Eubulus rogationem ferret, de legatione ad Philippum mittenda, quae eum interrogaret, cur naues Athen. frumentarias intercepisset 249. 11. v. *Nicocles*.

Neoptolemus, multis operibus praefectus, coronatus est ob largitiones, quibus remp. ornauerat 264. 25. homo locuples, Midiae studiosus 583. 14.

Neoptolemus histrio, vel potius, poeta tragicus, primus auctor fuit Athenienſibus pacis cum Philippo contrahendae 344. 7. et 21. Philippus, rebus labantibus, eum Athenienſibus immisit auctorem pacis 442. vlt. Athenis in Macedoniam migrauit, et quae ibi vidisset audissetque, de iis Philippum certiorem fecit 58. 22. v. insignem de eo locum Diodori Siculi T. II. p. 152. Quamquam ὑποκριτὴς tantummodo appellatur, admonuit tamen Scholiasta ad p. 58. 15. veteres hoc nomine appellare consueuisse ipsos quoque poetas, fabularum scriptores, quippe qui histrionum quoque partes saepenumero agerent.

Neptuni

Digitized by Google

Neptuni lis cum Marte in Areopago disceptata, super caede Halirrhothii 641. 25.

Nicareta, filia Damostrati, mater illius Euxithei, qui in Eubulidem egit 1320. 3.

Nicareta, lena famosa, hera Neaerae 1351. 4.

Nikeratus, Acherdusius, trierarchus, testatur Demostheni aduersus Midiam 568. 24.

Nikeratus, Nikiae imperatoris filius, ὁ ἀγαπητὸς cognominatus, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567. 24.

Nikeratus, Aristoni aduersus Cononem testatus 1266. 26.

Nikiades, Lysaniae filius 1305. 1.

Nikias praeco, vel fecialis Philippi, Athenienſibus conſciis, aut conniuentibus, e ditione Philippi abreptus 159. 1. Athenienſes eum decennio in custodia tenuerint, et literas eius in concione recitarunt *ibid.*

Nikias, gener Dinae, sororem vxoris Apollodori, Pasionis, in matrimonio habebat 949. 22. auunculus Stephani, a quo fortunis exutus fuit 1122. vlt.

Nikias, Aeschinis κηδεστὴς, h. e. sororis maritus, ὁ βδελυρὸς Demostheni dictus 433. 20.

Nikias, clarus ille imperator, in consiliis dandis publica potius commoda spectasse, quam auram popularem captasse dicitur 34. 20.

Nikias Archon tum, quum Aeschines conuinceretur, cum Anaxino, Philippi speculatore, clam Athenis noctu furtiuum colloquium habuisse 273. 12. Corsini F. A. I. 355.

Nikidas defert Xenopithen male gestae tutelae nepotum e fratre Nausicrate 991. 14.

Nikippus, nauclerus 1212. 3.

Nicobulus, a Pantaeneto de vi et insidiis accusatus, quam criminationem reus tota oratione a p. 966. ad p. 984. defendit. v. p. 973. 1.

Digitized by Google

Nicocles, tutor Paſiclis 1112. 26.

Nicocles tum Archon, qutum Ariſtophon rogationem ferret de legatis ad Philippum mittendis, qui naves ab eo interceptas repeterent 250. 9. v. *Neocles.* Corſinio quoque viſa ſunt iſta duo nomina eundem deſignare F. A. I. p. 354.

Nicodemus, ab Ariſtarcho, Moſchi filio, interemtus 549. 23. erat de factione Eubuli. quapropter Demoſthenes in ſuſpicionem communicati cum Ariſtarcho ſceleris venit. *Schol.* ad p. 548. 14.

Nicomachus, Diophanti f. 273. 7.

Nicophemus (alii perperam dant Nicodemus) Archon 1132. 27.

Nicoſtratus, homo peregrinus, ciuibus adſcriptus, ab Eubulide corrupto 1317. 5.

Nicoſtratus, Nikiadis filius 1305. 4.

Nicoſtratus, in quem Apollodorus Paſionis ſ. vt in hominem immemoris atque ingrati animi oratione tota inuehitur a p. 1246. ad p. 1256.

Nicoſtratus, Myrrhinuſius 544. 15. erat tum Archon, cum Strato litem ſecundum Demoſthenem adverſus Midiam daret *ibid.* v. 24.

Ninus, foemina ſacerdotio neſcio quo fungens, quam criminis neſcio cuius ream peregit Menecles 995. 10.

Notharchus, arbiter in lite Demoſthenis cum Aphobo delectus, ſuper ſtatu ciuili Milyae 853. vlt.

Oedipum, cum ſociis, Thebis electos hoſpitio receperunt Athenienſes 290. 27.

Oenanthe, mater Stratonidis 1061. 3.

Oeneus, Bacchi filius, eponymus tribus Oeneïdarum 1398. 17.

Oenomaus, heros, cuius nomine per ludibrium Demoſthenes Aeſchinem appellat, qui in fabula cognomine partes herois aliquando egiſſet 288. 22. 307. 25.

Olym-

Digitized by Google

Olympichus, Apollodori filius, Plothenſis 1310. 23.
Olympiodorus, in quem agit oratio a p. 1167. ad p. 1183.
Olynthiorum ſocietatem ab ipſis delatam, cum repudiaſſent Athenienſes, tandem admittebant 19. 29. prodito equitatu, Olynthus periit 125. 12. inſignis locus de Olynthiorum vtraque fortuna, vt, antequam cauſam cum Philippo communem facerent, potentes fuiſſent, victoriisque compluribus Lacedaemonios concidiſſent, et vt poſtmodum, fraude Philippi circumventi, prorſus deleti eſſent 425. 12. ſq. partem Olynthiorum bello captorum Philippus Atreſtidi Arcadi donauerat, quos ille, pecudum ad inſtar, in Peloponneſum agebat, Aeſchine illuc proficiſcente legationis obeundae ergo 439. 3.
Onetor, Philonidis, vt videtur, filius, Melitenſis 831. 8. 856. 26. frater erat vxoris Aphobi 853. 1. quicum colluſit, quo Demoſthenem patrimonio ſpoliarent, vt pluribus conſtat ex orat. in Onetorem gemina a p. 864. ad 880. reliquisque in Aphobum dictis.
Onomarchus, dux Phokenſium, a Philippo in Theſſalia victus 443. 27. anno quarto Olymp. 106.
Oreſtes cauſam aduerſus Furias in curia Areopagitica vincit 641. 27. 644. 24.
Orpheus, et eius dictum de iuſtitia laudatur 772. 26.
Orrhontes 186. 25. vbi dubium eſt, barbarine ſit regis nomen, an fluuii Syriam peruagantis.
Paeonum cum Philippo bella 13. 4.
Pammenes, Pammenis filius, aurifaber, cuius in tabernam irrumpens Midias coronas aureas a Demoſthene locatas corrupit 521. 27.
Pammenes, forſitan dux ille Thebanus 681. pen.
Pamphilus, pater Plangonis, maternus auus Pamphili iunioris 1014. 18. vbi decoxiſſe, et facultates eius,

Digitized by Google

eius, vt aerarii facti, proscriptae, seu fisco addictae dicuntur.

Pamphilus iunior, Plangonis meretricis, aut concubinae filius, quae ipsum, vnaque fratrem eius Boeotum, callide Mantiae, veluti patri, obtrusit 995. pen. et saepe locorum postmodum in illa tota oratione.

Pamphilus, Rhamnusius 1047. 17.

Pamphilus, foenerator, cuius causa aduersum Dionysodorum et Parmenisicum agitur a p. 1282. ad p. 1298.

Pamphilus, inquilinus, et cliens Midiae, Aegyptius 567. 15.

Pamphilus, trierarchus, Demostheni aduersus Midiam testatus 568. 23.

Pamphilus, fullo 1259. 1.

Pandion, eponymus tribus Pandionidis. fabula filiarum eius, Procnes et Philomelae 1397. vlt. Πανδίονος ἄσυ appellantur Athenae 531. 2.

Panemus, mensis Corinthiacus, respondet Attico Boedromioni 280. 14.

Pantaenetus, in quem agit Nicobulus or. a p. 966. ad p. 984.

Parmenio, cum militibus ad Eretriam missus, circa annum secundum, aut tertium Olympiadis CIX. vt libertatis recuperandae cupidos compesceret, qui etiam tumultuantes eiecit 126. 2. amicus et minister Philippi 362. vlt. Halum obsedit, Athenienſibus de pace cum Philippo agentibus 392. 20.

Parmenisicus, negotiator, socius Dionysodori, in quos agit Pamphilus or. a p. 1282. ad 1298.

Parmeno, Byzantinus negotiator, sed Athenis degens, vt patria exsulare iussus 894. 2.

Parisades. v. *Berisades*.

Paseas, Aristoni aduersus Cononem testatus 1266. 26.

Pasi-

Digitized by Google

Paſicles, filius Paſionis, trapezitae, ſaepiſſime commemoratur ab Apollodoro, fratre, in eum acerrime ſaeuiente, vt ſpurium, ex adulterio natum, oratione gemina in Stephanum, et rurſus ab aduocato Phormionis, in oratione pro Phormione, quem Phormionem Apollodorus aiebat verum Paſiclis patrem fuiſſe. Longa et foeda eſt concertatio.

Paſio, modo dictus, e ſeruo manumiſſus, et poſtmodum a P. A. ciuitate donatus, trapezita, ſaepiſſime, et quibusque paene paginis nominatur in orationibus pro Phormione, et in eundem, item in Timotheum, Stephanum, Callippum, aliosque dictis ab Apollodoro, ſcriptis a Demoſthene. reip. mille ſcuta, et quinque triremes donauit 1127. 12. viuis exceſſit archonte Dyſniketo 1132. 25. clarum fuit nomen eius per vniuerſam Graeciam, ſpectata fides, contractaeque cum multis amicitiae 1224. 2.

Paſipho, medicus 873. 21.

Pataecus 1478. 18.

Patrocles Phlyenſis, Demoſthenem latae legis de claſſibus, ſeu collegiis trierarchalibus, cum accuſaſſet, cauſa cecidit, et multatus eſt 261. 18.

Pauſaniae, Spartani regis, inſolentia, qua victoriam de Perſis communi Graecorum opera partam ſibi ſoli arrogatum ibat in inſcriptione donarii communis 1378. 1.

Pauſanias, ὁ πόρνος, ſtuprator Theramenis 1489. 4.

Pax ab Athen. cum Philippo inita, auctore Philocrate, item Phrynone, (v. ibi ſcripta) in hanc formulam, vt quae iam in poteſtate haberet Philippus, ea retineret. quod illo de Amphipoli interpretante, Athenienſibus contra excipientibus, eam olim ſuam fuiſſe, non eius, eoque ſibi reddendam eſſe, deſcenſum eſt ad correctionem formulae. Orationem de Haloneſo qui ſcripſit, is auctor fuit, vt hunc in modum

Digitized by Google

dum corrigeretur, vt Philippus Amphipolin redderet, et vt graecae ciuitates, neutri parti addictae, a neutra bello vexarentur 82. sq. capita huius pacis praecipua 63. 15. 105. 13. 395. 25. pacem hanc non suasit Demosthenes, sed expressit Graecorum perfidia, Athenienses ipso in certamine destituentium 231. 22. primam eius mentionem iniecit Aristodemus 232. 8. deinde ad eam hortatus est Philocrates, suffragantibus Eubulo et Kephisophonte *ibid.* 10. iniuriam sibi fieri queritur orator ab Aeschine, principium pacis sibi imputante 233. 14. contra criminatur idem, Aeschinem, cum coniuratis, a Philippo corruptum, in secunda legatione, missa ad conditiones pacis iureiurando sanciendas, insciis et inuitis Athenienſibus, contra atque conueniſſet, et contra mandata, legatis proficiſcentibus iniuncta, Philippo permulta, quae ipsius e re, in fraudem Athen. essent, concessisse 346. 12. et paene tota oratione de falsa legatione.

Pacis cum Philippo postremae, post pugnam fatalem ad Chaeroneam conditae, mentio fit obiter 804. 14. vbi eo discriminis ait res fuisse deductas, vt parum abesset, vt vir vnus vniuersae ciuitatis potiretur.

Pax cum Alexandro M. contracta primo, quo is regnare coepit, anno 216. 3. sq. et tota illa oratione.

Pelopidas, dux Thebanus, ab Alexandro Pheraeo captus 660. 5.

Peparethii pace tenente Haloneſum ceperant; quapropter cum a Philippo castigarentur, Athenienses id aegre ferentes. causam eorum suam faciebant 162. 4. Peparethi deuastatio 248. 5.

Perdiccas in Macedonia tum regnans, quum Persae, ad Plataeas victi, domum trepidi refugerent, reliquias eorum confecit; cuius beneficii praemium ab Athe-

Digitized by Google

Athenienſibus adeptus eſt immunitatem 173. 8. 687. 5. Non Perdiccas, ſed pater eius, Alexander, tum regnabat. Quia tamen Perdiccas regii generis et regni heres erat, iam tum dici poterat βασιλεύων.

Periandri lex, ad quam αἱ συμμορίαι, collegia trierarchalia, ſunt compoſita 1145. 16.

Periander, filius Polyarati 1009. 26.

Pericles conſilia ſua magis ad remp. quam ad privatam ſuam, contuliſſe dicitur 34. 21. p. 1414. 23. docetur eius exemplo, virum reip. gerendae operantem carere philoſophia non poſſe.

Perilaus, Megarenſis, proditor, ab ipſo Philippo contemtus, cum iam abuſus eius opera eſſet 242. 2. 324. 15. 435. vlt.

Perinthii Byzantinorum foederati et conſanguinei erant 255. 24.

Phaedimus in triginta tyrannis 402. 16. Palmerius ad h. l. admonet, a Xenophonte, illos enumerante, non Phaedimum, ſed Phaedrum edi.

Phaedra, mater Acamantis, ſed ibi meliores codices Aethram appellant 1398. 11.

Phaenippus, filius Callippi, in quem agit or. a p. 1038. ad 1050. adoptatus fuit a Philoſtrato, oratore 1045. 15.

Phanias Aphidnaeus 544. 15. erat tum Archon, quum Strato litem ſecundum Demoſthenem, aduerſus Midiam daret ibid. verſu 24.

Phano, filia Neaerae, vulgo quaeſita 1358. 5. alias Strobyle dicta 1362. 6. nubit Phraſtori, ſed poſtmodum repudiatur *ibid.* et ſqq. vbi pluribus et eius, et matris fraudes et flagitia denudat.

Phanoſtrata, filia Stratii, Oeënſis 1056. 27.

Phanoſtrata, ſcortum 610. 17.

Phanoſtratus, Kephiſienſis 1258. 23.

Phanus,

Phanus, non Stephanus, quod perperam in argumento orationis legitur, is fuit, quem Aphobus falsi dicti testimonii accusauit, sed Demosthenes eum oratione defendit ea, quae a p. 844. ad p. 862. legitur. familiaris et tribulis Aphobi dicitur 851. 22. 861. 26.

Phayllus, imperator Phokensium 661. 1.

Pheraei res habebant suas a Philippo separatas, hoc de pace cum Athenienſibus agente 444. 4.

Phertatus 887. 2.

Phila, meretrix 1351. 15.

Philager, filius Eubulidis, f. Buseli, Oeensis 1057. 15.

Philager, Melitensis 1355. 22.

Philammon, Athenienſis, pugil 331. 1.

Phileas, vel, quomodo p. 963. 5. in argumento rectius appellatur, Philetas, Eleusinius 967. 21.

Philiadis liberos, Messeniae tyrannos, restituit Alexander M. ab exsilio reuocatos 212. 26. v. *Neon* et *Thrasylochus*.

Philinus, Nicostrati f. in trierarchatu collega Demosthenis 566. 25.

Philippides, trierarchus, homo diues, Midiae studiosus 581. 14. 583. 14. nescio, an idem sit cum Philippide Paeanienſe p. 1332. 24.

Philippus, rex Macedoniae, ille celebratissimus, et in Philippicis atque orationibus pro corona et in Aeschinem exagitatus, et paene contritus, vt omnem earum paginam impleat; homo astutus, acer, vigil, insidians nulli non oportunitati rei bene gerendae 10. 2. Amphipolin, tum Pydnam, inde Potidaeam, post Methonam, denique Thessaliam cepit 12. 26. ex expeditione Illyrica [Olymp. CVI. 1.] grauem in morbum incidit, vnde vt conualuit, protinus Olynthum adortus est 13. 2. alius eum posterior inuasit morbus per expeditionem Thracicam, hyeme anni tertii Olymp. CIX. impurus, perfidus, periurus appellatur

Digitized by Google

tur 19. 9. sq. ambitiosus 23. 10. amici eius comitatenses lasciui, luxuriosi, perditi 23. 12. Epistolae eius 185. 238. 250. 280. [hac de Philippi epistola, et de rationibus temporis, quo scripta fuit, multis disputat Corsinus F. A. cum alibi, tum T. II. 462. vbi contendit, non anno primo Olymp. CVIII. scriptam esse, quod visum fuit Vsserio et Dodwello, sed tertio Olymp. CX. et pro Βοηδρομιῶνος leg. esse Ἐκατομβαιῶνος] 283. argumentum epistolae a Philippo legatis Athenienſium additae, a pace condita, cuius faber Aeschines potissimum fuerat, domum redeuntibus 352. 11. quando Locrici belli dux ab Amphictyonibus fuerit nuncupatus, quaerit Corsin. F. A. I. 357. initio regni cum Argaeo pugnandum habebat, qui fretus Athenienſium ope, Macedoniam sibi arrogabat; verumtamen vicit, vt blanditiis vsus, Athenienses ab Argaeo abstraxit 660. 13. plurimum sibi ad potentiam terroremque sui profuit hoc, quod ipse suarum rerum solus conscius, arbiter, gubernator et exsecutor per se esset 305. 26. callentissimus dicitur artis, blandimentis, officiis, pollicitationibus alios sibi obstringendi atque circumueniendi 1468. 27. vbi Demosthenes multum sibi fuisse vsum Philippi ait in legationibus reip. ergo ad eum obitis. p. 1477. 15. dicitur secundam fortunam sciisse moderate atque humane ferre.

Philippus, nauclerus 743. 19. 1188. 20.

Philippus, istius naucleri filius, aegri capitis discrimen effugit 743. 19.

Philippus Androtionis studiosus et per eum potens 605. 8.

Philippus, qui in causa Aphobi testimonium dixerat 851. 22.

Philiscus, Abydenus, in Ariobarzanis gratiam, attica ciuitate donatus, ductans milites mercenarios, ve-

Digitized by Google

xabat graecas ciuitates 666. 19. peremtus est a duobus Lampsacenis, Thersagora, atque Exekesto *ibid.* pen. acerrimo persequebatur odio Athenienses 688. 1.

Philistides, Orei in Euboea tyrannus a Philippo constitutus 119. 22. 126. 11. 248. 15. per expeditionem auctore Demosthene in Euboeam susceptam Athenienses Philistiden eiecerunt, eiusque legatos, hostes reip. declaratos, vrbe excedere iusserunt, quos Aeschines domi suae recepit 252. 17. et 23.

Philo Thebanus, cuius ad Philippum nobilis atque memorabilis refertur oratio 384. 16.

Philo, socer Aeschinis, homo diues 329. 15.

Philochares, frater Aeschinis 414. pen. pictor fuit, si Demostheni creditur, contemnendus, si Scholiasti, Apelli et Zeuxidi comparabilis 415. 3.

Philocles, vir popularis, et, vt videtur, exsilii consors Demostheni 1482. 8.

Philocrates, Eleusinius, ille tot tetris a Demosthene stigmatibus perustus et confossus, rogationem tulit, vt Philippo vna cum Amphipoli pax concederetur 82. 22. 83. 2. auctor orationis de Haloneso modum proponit illius pacis corrigendae 76. sq. colludens cum Aeschine, commodis Philippi studuit 230. 23. 343. 20. et saepissime locorum per illam totum de flagitiose gesta et perperam relata legatione orationem. ad pacem cum Philippo contrahendam, secundum Aristodemum, primum auctorem, Philocrates inprimis hortatus est 232. 10. fuit in aduersariis Demostheni infestissimis 310. 10. qui eum impurum et audacem appellat 345. 1. et dignum, qui conspuatur; vel despuatur *ibid.* 23. Demosthenem de aquae potu deridet, se iactat, sibique plaudit vinum potanti 366. 23. in formulam pacis cum Philippo contractae, clam sponte sua, inscio populo, et iniussu eius, clausulam turpem pariter atque noxiam ingerit 356. 15. ipse iactabat quae a Philippo do-

Digitized by Google

po dona accepisset 377. 18. Athenienſium omnium dicitur flagitioſiſſimus et impudentiſſimus 405. 14. 783. 21. partem Olynthiorum bello captorum a Philippo dono tulit 440. 5. ſq.

Philolaus, Rhamnuſius 1047. 18.

Philomacha, filia Hagniae Oeenſis, vxor Philagri 1056. 25.

Philomacha iunior, iſtius ex Eubulide neptis, vxor Soſithei, iunioris Eubulidis mater 1058. 26.

Philomela, Pandionis filia 1397. pen.

Philomelus, Paeanienſis, cuius in equo, mutuo ſumto, Midias, magiſtrum militiae equeſtris agens, in pompis vehebatur 571. 4.

Philonicus, Eubuli cauſae implicitus, ab Ariſtophonte accuſatur 434. 21.

Philonides, Melitenſis 831. 8.

Philondas, Megarenſis, Athenis habitans, vt inquilinus 1191. 27.

Philoſtratus, orator, adoptat Phaenippum 1045. 15.

Philoſtratus, Dionyſii filius, Colonenſis, acerrimus Chabriae aduerſariorum, eumque cauſam capitalem ſuper Oropo dicentem vehementiſſime vrſit et exagitauit 535. 9. erat familiaris Lyſiae, oratoris 1352. 7. et 15.

Philtiades, Cteſiae filius, Xypetaeonenſis 929. 25. p. 935. 1. pater eius Cteſicles appellatur.

Phocenſes [ἔθνος μέγα, καὶ πολλῷ λόγῳ παρὰ Δημοσθένους ἀξιωθὲν, ait Etymologus p. 273. 36.] ſine Athenienſium protectione tueri ſua nequibant 16. 21. bellum aduerſus eos geſturum recipit Theſſalis Philippus, eoque ſibi eos adiungit 20. 4. Phocenſium coepta cum probare nequirent Athenienſes, tamen eos ſeruatos cupiebant 231. 1. qua flagitioſiſſima Aeſchinis fraude Phocenſes Philippo traditi, et funditus deleti fuerint, pluribus exponitur 357. 22. ſqq. Conf.

Digitized by Google

p. 113. 17. quare Philippus eos in societatem sui cum Athen. foederis admittere 443. 8. bis Philippus proelio vicit Phocenses; semel copias eorum mercede conductas, cum duce, Onomarcho, extra Phocidem et Pylas, iterum in ipsis eorum finibus eos vicit atque funditus delevit 443. 25. 446. init.

Phokides, quem accusans Aristogiton perdidit 781. 17.

Phocion, imperator Ath. in expeditione Euboïca, Olymp. CIX. 4. 567. 17. etiam a Byzantio Philippum depulit, eodem anno. Barton. p. 192. Diodor. Sic. II. p. 139. de eius exitu v. Corsini F. A. I. 366.

Phocritus, Byzantinus, ab Apaturio et Parmenone arbiter delectus 897. 2.

Phormion, orator, qui, pro Aphepsione, Bathippi filio, dicens, Leptinis rogationem de tollendis immunitatibus impugnauit 451. *argum.* 9. 453. 14.

Phormion, in ditissimis Athenienſium 565. 12.

Phormio, Kephisophontis, Piraeensis 927. 22.

Phormio, negotiator, in quem Chrysippus, qui aes ei in foenus crediderat, agit or. 907 ad 922.

Phormio, trapezita, libertus Pasionis, in cuius fortunis, moribus, omni denique vita multus est Demosthenes, inuidioso et turpi exemplo, alternis accusator et defensor, in orationibus, vna pro eo a 944. ad 963. pluribus, quas Apollodorus, Pasionis filius, in eum dixit, vt illis in Stephanum a p. 1101. ad p. 1137. decimo demum anno a Pasionis excessu ius ciuitatis adeptus est, archonte Nicodemo 1132. 26. Byzantini naues eius aliquando attinuerant. quarum expediendarum gratia, Phormio Stephanum misit illuc 1121. 2. idem Stephanus causam Phormionis apud Chalkedonios dixit. *ibid.* Phormio priuignum Apollodorum in iudicio vicit 1101. quomodo matrem Apollodo-

Digitized by Google

Iodori, heri quondam vxorem, in matrimonium duxerit 1102. 10.

Phormio, trieraula, seruus 270. 13

Phrasias 1236. 18.

Phrasiclides, quo archonte pax cum Lacedaemoniis coiit 1357. 15. circiter illo anno, quo Lacedaemonii ingentem illam ad Leuctra cladem accipiebant. videtur Anaphlystius ille esse p. 1219. 20.

Phrasiclides, homo ne ingenuus quidem, in Timothei gratiam, ciuitate donatur 688. 4. 1197. 3.

Phraster Aegilienſis 1362. 8. sq.

Phrynio, Demonis filius, et Democharis frater, Paeanienſis, Neaeram, quam amabat, in libertatem asserebat, et Athenas transferebat Corintho 1355. 2. sq. vbi pluribus flagitiosos eius mores, foedosque amores et rursus discidia cum Neaera exsequitur.

Phrynon, Rhamnusius, qui in concilianda illa cum Philippo turpi et inprimis noxia pace cum Philocrate atque Aeschine collusit 400. 15. et saepe postmodum in illa de F. L. oratione, vti vt homo impurus atque conscleratus, et probris omnibus obsitus notatur, vt nomen eius ex eo in prouerbium abierit. quam turpiter se dederit in conuiuio apud Xenophronem in Macedonia 402. 26. nam fuit in legatis illuc missis 412. 19. ὁ μιαρὸς Φρύνων appellatur *ibid.* 25. propterea quod filium impuberem foedae Philippi libidini prostituisset.

Pisistratidarum nomen admodum exosum erat Athenis 160. 15. 212. 16.

Pittalacus, homo probrosus, quo Timarchus familiariter vtebatur 417. 21.

Pitholas [Πειθολᾶς] id est Pitholaus, Thessalus, attica ciuitate donatus, quo indignus honore visus, rursus priuatus est 1376. 5.

Digitized by Google

Plango, Mantiae concubina, quae quibus ſtrophis eum deceperit, et quantas clades rei eius familiari dederit, et quantis litibus ipſumque filiumque eius, Mantitheum, per ſpurios ſuos Boeotum et vexarit, conſtat ex oratione in Boeotum gemina a 994. ad 1026.

Plataeenſium de Athenienſibus inſignia merita, et quibus contra officiis ſtudiisque Athenienſes ea ſint demeriti, vnde natum Lacedaemoniorum internecinum erga Plataeenſes odium, et ſaeua oppidi oppugnatio, eamque tandem inſecutum miſerrimum excidium, multis verbis exponuntur 1377. 2. ſqq. ad 1381. 22.

Platonis, clariſſimi philoſophi, conſuetudo Archytae Tarentino haud parum profuit ad gloriam 1415. 13. p. 1490. 12. dicitur Heracleodorus e Platonis ludo exiſſe, qui magnis ibi laudibus ornatur.

Pliſtoris cauſa numaria cum Pantaeneto et Euergo 967. 21.

Plutarchus, Eretriae in Euboea tyrannus, illa de factione, cui auxilia mitti vetabat Demoſthenes. quod ſecus factum, inſecuta ſunt ingentes clades 58. 5. Poſtmodum eiectus eſt Plutarchus vna cum mercenariis, quos alebat. id quod credibile eſt eueniſſe, aut exeunte Olymp. CVIII. aut ineunte CIX. Reddita ſic plebi maieſtate, Philippi tamen ſtudioſi effecerunt, vt ab eo miſſus, cum mille mercenariis, Hipponicus Eretria reciperetur, qui arces τῷ πορθμῷ impoſitas deiecit, Eretriaeque praeſidium, tyrannosque tres, Hipparchum, Automedontem, et Clitarchum impoſuit 125. 24. Conf. Weſſeling ad Diodor. Sic. II. p. 139. Vlpian. ad p. 434. et 550. 26. vbi defectio Euboeae ab Athenienſibus, a Plutarcho conflata, enarratur. Nomen eius, cum adhuc potentia floreret, formidoloſum erat Athenis 579. 2. vbi Midias protector, conſiliarius, et procurator dicitur.

Polemaeſtus (niſi potius Ptolemaeus eſt) 491. vlt. Pole-

Digitized by Google

Polemon, Hagniae filius, Oeenſis 1057. 10.

Polyaratus, Cholargenſis, auus maternus Mantitheï 1009. 25. homo diues, et clarus Athenis 1015. 26.

Polycles, cuius iniquitas, et inſolentia exagitatur oratione, quae in eum agit, a p. 1206. ad p. 1228.

Polycles Archon tum, quum Demoſthenes rogationem de collegiis trierarchalibus ferret 261. 12. Corſin. F. A. I. p. 351.

Polycrates auctor coloniae in Cherrhoneſum mittendae 163. 6.

Polycrates, Epiphronis, in legatis ad Philippum apud Elateam agentem miſſis 283. 7.

Polycritus, Apemanti, Cothokides, in legatis ad Philippum miſſis, nauium repetendarum ergo 250. 16.

Polyeuctus, ὁ βέλτιστος, honoris ergo, a Demoſthene appellatus, fuit in legatis, anno ſecundo Olymp. CIX. ad ciuitates Peloponneſiacas miſſis 129. 18.

Polyeuctus, Midiae ſtudioſus, numeratur in ſycophantis 560. 2. Verum Ruhnkenius in Hiſt. crit. orat. gr. p. 157. eum cum ſuperiore eundem facit, vbi pluribus de Polyeucto Sphettio, claro tum oratore, exponit.

Polyeuctus Crioënſis 1042. 5.

Polyeuctus Thriaſius, pater duarum puellarum, quarum de dote duo eius generi, Spudias et Leocrates, iure experiuntur 1028. ſq.

Polyeuctus, Charidemi vitricus 1331. vlt.

Polyſthenes, homo ne liberae quidem atque ingenuae conditionis, in gratiam Timothei ciuitate donatus 688. 5.

Polyſtratus, imp. Athen. in bello Corinthiaco 46. 20. Olym. XCVI. 4. item p. 482. 26. vbi ait eum ex Iphicratis commendatione publice laudatum et praemiis ornatum eſſe.

Polyzelus, qui prohedrum cecidit 525. 27.

Digitized by Google

Polyzelus, Archon, quo fungente, aut protinus ab honore defuncto, Demosthenes tutelam suam suscepit pubertatem ingressus, et tutores ad reddendam tutelae gestae rationem vocauit. 868. 1.

Posidippus in triremi Apollodori gubernator 1222. 10

Praxicles, trierarchus 1219. 19.

Procles 980. 20. vbi Nicobulus μιαρὸν καὶ ἀκάθαρτον eundem atque μέγαν appellat, sed hoc deridiculi ergo.

Procne, Pandionis filia 1397. pen.

Proconnesii, Atheniensium socii, opem eorum implorant aduersus Cyzikenos, a quibus bello vexabantur 1207. 21.

Promachus testatur Boeoto 1017. 1.

Protomachus 1311. 9.

Protus, cui lis cum Zenothemide de frumento Siculo intercessit 886. 10.

Proxenus, filius Neaerae vulgo quaesitus 1358. 4.

Proxenus, imper. Ath. aditum Philippi ad Pylas obseruat 356. pen. 364. 5. 389. 17. et 26.

Ptoeodorus, Megarensis, Philippi studiosus 324. 14. genere, diuitiis, potentia princeps Megarensium, Perilaum, Philippismi accusatum, protexit et seruauit 436. 2.

Pyrrhus, Eteobutades, morte mulctatus est, quod, aerarius qui esset, tamen iudicasset 573. 9.

Pythia, ludos, Philippus per amicos illuc delegatos administrabat 62. 24. 63. vlt. 119. 12.

Pylades, trapezita 816. pen.

Pylaeae ius restituebat Philippus Thessalis ea in Pylaeae, qua ipse iure consessus in conuentu Amphictyonico donatus, et in locum Phocensium, vtpote expunctorum, immissus fuerat 71. 13. conf. p. 62. vlt.

Pytheas, homo veterator, popularitatis simulator 1481. 13. vbi coloribus deterrimis pingitur. Demosthe-

Digitized by Google

mosthenem furti Harpalici reum egit oratione scripta, et inprimis in causa fuit, vt is exsulatum iret. *ibid.* Plutarch. 16. Barton 184. nascente bello Lamiaco Athenis ad Antipatrum fugit, graecasque ciuitates ab Athen. abalienauit Plutarch. p. 54. Pytheam ait in Arcadia cum Demosthene altercatum.

Python, Byzantinus, orator potens, in legatis Philippi ad Athenienses, cum pacis conditiones scriberentur eae, in quas Philippum Demosthenes et Aeschines cum aliis, iureiurando adegerunt anno Olymp. CVIII. 2. 81. 24. 82. 17. vbi quanto Pythonis eloquentiam magis praedicat Demosthenes, hoc ipse suam altius efferт, a qua illum fuisse repressum gloriatur 272. 19. idem in illa celeberrima Thebis habita concione exsultat, qua se ait, coram vniuersae Graeciae legatis intolerabilem Pythonis insolentiam retudisse, atque studia eius elusisse 469. 18. Diodor. Sic. II. 143. et ibi Wesseling Olear. ad Philostrat.

Python, Aeno oriundus, cum illo Byzantino, ni fallor, idem, Cotyn, regem Thraciae, quum Atheniensibus grauis esse coepisset, adiuuante fratre Heraclide, peremit; quapropter Athenienses ambos ciuitate donarunt 659. 27. 674. 21. E p. 662. 10. satis liquide constat, Aenium hunc atque illum Byzantinum eundem esse. Patriae diuersitas, quae videtur esse, morari neminem debet. Solent Graeci eosdem geminis nominibus ethnicis appellare, alteris locorum, vbi in lucem quique prodissent, alteris, vbi plurimam vitae partem peregissent. In aetatem, qua Python hic Athenas venit, inquirit Corsinus F. A. T. I. p. 355.

Pythocles, inimicus Demostheni 320. vlt. incessus eius superbiam prae se tulit 442. 15.

Pythocles, filius Pythodori, procul dubio idem cum superiori, Demosthene familiariter antehac vsus, co-

Digitized by Google

pit ab eo abhorrere, postquam a Philippo corruptus fuit 411. 10.

Pythodorus Archon 1174. 13.

Pythodorus, nescio qui, cuius aedes memorantur 1258. 25.

Pythodorus ἐκ Κνδῶν arbiter in causa Theophemi et actoris in illa oratione, quae est in Euergum 1140. 17.

Pythodorus Acharnensis 1215. 13.

Rhadamanthys, heros mythicus, iustitiae studio clarus 269. 18. 1410. 18.

Rhodiis concessum ius vectigalia certa a nauibus exigendi in pace Athen. cum Philippo facta 63. 18. Rhodiorum gubernatio a plebe ad optimates transiit 168. 18. bellum sociale dictum cum Athen. gerebant 191. 12.

Sannio, magister choris tragicis 533. 9.

Satyrus, naualium praefectus 612. 21.

Satyrus, Alopekensis, Lakedaemonii frater 1360. 8.

Satyrus, Melitensis 1364. pen.

Satyrus, trapezita 953. 14.

Satyrus, histrio comicus, cuius praeclarum facinus laudatur 401. 16. familiarem Demosthenis fuisse, eumque gesticulationem oratoriam docuisse auctor est Plutarchus 14. Barton 143.

Satyrus, quem Harpocr. v. Θευδώσια ex orat. in Leptin. ait apud Theudasiam cecidisse.

Saurias, Lamptrensis 1360. 10. et pen.

Skiton (nisi potius is Skirton est) quod παράνομα suasisset, decem talentis est multatus 573. 18.

Skythes, Harmatei, Kydathenaeensis 1104. 2.

Simon, Thrax, frater vxoris Amadoki 624. 6. ciuitate attica donatus ibid. 15.

Simus Anagyrasius fuit in legatis ad Philippum missis apud Elateam agentem, ad impetrandum inducias 282. 22.

Simus

Digitized by Google

Simus et Eudius, Lariſſaei, Theſſaliam patriam Philippo prodiderunt 241. 27. ductauit ſecum Neaeram pro amica 1352. 23. 1382. 6. Harpocr. eum de gente Aleuadarum fuiſſe tradit.

Simylus, hiſtrio 314. 11.

Sinope meretrix 610. 17. 1385. 1.

Sitalkes, rex Thraciae peremtus non inuitis Athenienſibus 161. 3.

Smicron, ob rogationem παρανόμου decem talentis multatus 573. 17.

Smikythion, forte Thrax, qui Miltokyden Charidemo prodidit 676. pen.

Smikythus ab Eubulo accuſatus 401. 1.

Socrates, Orita, Philippo deditus 126. 3.

Socrates hiſtrio 314. 13.

Socrates trapezita 953. 12.

Socrates Philoſophus, Alkibiadis magiſter 1415. 1.

Socrates Archon eo anno, quo Chabrias Pythia vicit quadrigis 1356. 5. memoratur eius magiſtratus 1186. 10. incidit in illum annum, quo Timotheus rem ſiniſtre aduerſus Peloponneſios gereret 1197. 17.

Solon, legislator clariſſimus. fragmentum ex eius Elegis 421. 24. ad 423. 6. leges aiebat eſſe ciuitatum νόμισμα, ſiue id, quo publicum in vſum immiſſo vterentur omnes veluti modo, ex quo agantur atque aeſtimentur omnia 765. 24. ciues ſui eum ob leges latas aenea ſtatua cohoneſtarunt in foro poſita 420. 7. 807. 17. auctor fuit, in lege quadam, qui in poteſtate meretricis eſſe, eum ita furere immaniter, vt alium neminem mortalium omnium magis 1183. 10. innumeratur Sophiſtis, hoc eſt ſapientiae et elegantioris literaturae profeſſoribus atque magiſtris, eamque laudem reliquis ſuis laudibus omnibus antetuliſſe dicitur 1416. 3. vbi ſummae laudes eius enarrantur; quae ſunt hae: Megarenſes vicit, huiusque victoriae monu-

Digitized by Google

monumentum fixit tropaeum. Salamina, insulam, recuperauit, leges condidit, et, quod ipse summi fecit, studiosissimeque affectauit, in septem Graeciae sapientibus fuit habitus.

Solon, homo obscurus. 1120. 27.

Solon, Erchiensis, arbiter delectus in causa Mantithei cum Boeoto 1013. 4.

Sophilus, pancratiasta Sami, aduersarium, a quo per contumeliam vapulauerat, irae impotentia victus, occidit 537. 15.

Sophistae septem sunt iidem atque vulgo sic dicti Graeciae viri sapientes 1416. 11.

Sophocles, poetae tragici, Antigona commemoratur 418. 7. et 20. vbi locus ex ea recitatur.

Soficles fuit in aduersariis et criminatoribus Demosthenis 310. 9.

Soficles, trapezita 953. 15.

Sofinomus, trapezita item 959. 26.

Sofistratus, in Euboea Philippi studiosus 324. 17.

Sositheus, pater Eubulidis, qui nomine filii infantis, in Macartatum egit 1061. 9. tota illa oratione a p. 1050. ad p. 1079.

Sostratus, pirata, quem Philippus Halonneso expulit 162. 10.

Sostratus Philippi, Histiaeensis 929. 25.

Sotades, Cretensis, Neaeram per Ioniam et Chium pro amica secum ductauit 1382. 8.

Spintharus, Eubuli filius 1259. 2.

Spintharus, qui Clinomachi aedes septem minis emit 1358. 8. fort. idem cum superiori.

Spudias, in quem Leocrates egit orat. p. 1028. ad p. 1037. penes ambos sorores duae in matrimonio erant.

Stephanus, Meneclis filius, Acharnensis 1104. 1. in quem totis illis duabus orationibus p. 1101. ad p. 1137. Apollodorus Pasionis agit.

Ste-

Digitized by Google

Stephanus Eroeadenſis 1358. 26. maritus Neaerae, in quos ambos inuehitur tota illa oratio a p. 1345. ad p. 1388. neſcio, idemne ſit, quem Aeſchines p. 46. 37. ed. Steph. nominat, ſuum et Derkylli in legatione ad Phocenſes collegam. Apollodoro Paſionis diem bis dixit, ſemel ob pecunias theatrales, quas in militarem fiſcum inferri Apollodorus auctor fuerat, tum homicidii reum egerat 1347. 1. ſq. quam iniuriam vltum euntes Theomneſtus, et eius ſocer, Apollodorus, in ius vocant illa tota in Neaeram oratione; crimini dantes, quod mulierem conditione ſeruili natam, peregrinam, et quae ſcortum publicum olim fuiſſet, ipſe, qui ciuis Athenienſis eſſet, pro vxore legitima et matrefamilias domi haberet, eiusque liberos vulgo quaeſitos pro ingenuis et ſuis ferret, atque pro talibus elocaret. Stephanus hic Xenoclidam poetam a ſe accuſatum infamia notauit 1353. 14. et 26. quomodo cum Neaera conſuetudinem contraxerit 1357. 17. ſq.

Strabax, ab Iphicrate commendatur, ciuis fit 482. 25. videtur Iphicratis in bello Corinthiaco miniſter fuiſſe. nominatur enim l. d. vna cum Polyſtrato, de quo v. p. 40. 20.

Stratius, Buſeli filius, Oeenſis 1055. 25. et deinceps.

Strato, Phalereus, a Midia peſſumdatus, in quem pro Demoſthene tuliſſet ſententiam, arbiter delectus 541. 17. ſq.

Straton, e gente Buſelidarum 1064. 6.

Stratocles, quem orator p. 980. 21. hominem appellat nequiſſimum et artificem callidiſſimum orationis ad imponendum plauſibilis.

Strymodorus, in Aegina trapezita 953. 19.

Stratola meretrix 1351. 14. niſi ea potius Stratolea, aut Stratoclea eſt.

Syra-

Digitized by Google

Syracuſana resp. docet ſubitam fortunae commutationem, res ſecundas aduerſis permutantis 506. 18.

Taureas, choregum agens, vapulat ab Alkibiade 562. 8.

Taureas, Demoſtheni aequalis, qui vna cum Moerocle, et Pataco, (circa tempus cauſae Harpalicae, ni fallor) in cuſtodiam dicitur fuiſſe datus 1478. 18.

Teledamus, Argiuus, proditor 324. 10.

Telemachus cauſam pecuniariam agit in Pantaenetum 963. *arg.* 1. 967. 24.

Telephanis tibicinis praeclarum de Demoſthene meritum 520. 9.

Teleſippe, vxor ſecunda Philagri, mater Meneſthei 1064. 15.

Tercentum, *οἱ τριακόσιοι*, ditiſſimi Athenis 26. 25. Decem erant *συμμορίαι*, conſtantes viris 1200. diuidebantur hi in duas aequas portiones. hoc eſt ſexcentos viros; quorum rurſus dimidia pars, ſeu 300. annuatim muniis ſumtuoſis fungebantur. Ita vices functionum ad locupletem quemque ſingulis quadrienniis euolutis redibant, ſi vera tradidit Scholiaſtes d. l.

Teres Thrax, ciuitate attica donatus, a Philippo exagitatus 160. 19.

Teres, frater Pandionis, punitus a Procne et Philomela 1397. vlt.

Tharrhex, ab Eubulo accuſatus 401. 1.

Thaſiorum quosdam, Philippus, ſibi deditos, ab exſilio domum reducit 80. 12. Thaſii receptabant Byzantiorum piratas 159. 6. Thaſios et Maronitas de Stryma litigantes cogebant Athen. litem arbitro permittere 163. 17.

Thebani quaenam in bello Phocenſi Philippum poſtularint et impetrarint 62. 12. a Timolao ſunt proditi 241. 26. Thebanorum facientes cum Philippo 324. 15. ab Athenienſibus expelluntur Euboea

Digitized by Google

boea 597. 20. dolus, quo Plataeas captabant, cum ipsorum clade elusus 1378. 21. sq. appellantur ἀναίσθητοι tardi, scaeui, illiberales 61. 1. causae odii Athen. aduersus eos 231. 3. a victoria Leuctrica Lacedaemonios exstirpatum, et Euboeam sibi vindicatum ibant; sed intercedebant Athenienses 258. pen. Philippo Elateam rapiente cogebat metus Thebanos, vt in societatem belli cum Ath. coirent, aut, si Demostheni credimus, cohortationibus ille suis eos permouebat 287. sq. hoc erat initium societatis illorum dum populorum in bello Philippico 291. 9. Thebani ob peruersitatem atque immanitatem animorum atque morum magis sibi placebant, quam Athenienses de ciuilitate atque humanitate 490. 5.

Themison et Theodorus, Euboeenses, Oropum dolo Athenienſibus eripiebant 259. 10.

Themistocles, clarissimus imperator, Persas ad Salamina deuicit 296. 8. qua arte Athenas moeniis sepserit 478. 25. quos ei honores ciues habuerint 686. 12.

Theocles, trapezita 1249. 10.

Theocrines, videtur Athenis Roscius aeui sui fuisse, h. e. perfectus histrio comicus. cum quo Demosthenes Aeschinem comparans, Theocrinem tragicum appellat, vt agentem histrionicam in rebus seriis et funestis 329. 26.

Theocrines, in quem Epichares egit a p. 1322. ad p. 1344.

Theodorus, histrio tragicus 418. 4.

Theodorus, Euboeensis; v. sub v. *Themison.*

Theodorus, Phoenix, foenerator 908. 26.

Theodotus, inquilinus, sed paris cum ciuibus census 912. 28.

Theogenes Andromenis 1259. 2.

Theo-

Digitized by Google

Theogenes, Cothokides, homo nobili genere, sed pauper. eius cum Stephano contracta necessitudo 1369. 15. sq. p. 1373. 17. appellatur Erchiensis, quod cum superiori loco non concilio.

Theogenes Probalisius 832. 2.

Theogiton, Thebanus, Philippi studiosus 324. 16.

Theomnestus, gener Apollodori, primas partes agit actionis in Neaeram et Stephanum 1350. 11.

Theophemus crebro nominatur in or. in Euergum 1163.

Theopompus, pater Macartati 1051. 20.

Theoris, ἡ λημνὶς dicta, non quod Lemno esset oriunda, sed quod atrocitate scelerum illas a fabulis infamatas mulieres Lemnias imitaretur. Sacerdotio fungens Athenis, medicinam exercebat, carminibusque atque veneficiis, alios decipiebat numis emunctos, alios dementabat. Quam Demosthenes impietatis ream peractam morte multauit 793. 26.

Theophilus Archon 968. 1.

Theosdotides 533. 13.

Theoteles 1048. 4.

Theotimus 1259. 1.

Theoxenus Alopekensis 611. 23.

Theramenes, inimicus Demosthenis, cuius contumelias orator vlciscitur epistola quarta 1486. sq.

Therippides, Paeaniensis, a Demosthene patre, qui eo familiariter vsus fuisset, in tutoribus pupilli nominatur 814. 16. et deinceps. crebrum enim legitur eius nomen in illis in Aphobum orationibus.

Therſagoras atque Exekestus Philiscum, Lampsaci tyrannum, peremerunt 666. pen.

Theseus incolas Atticae per agros sparsos vnam in ciuitatem conduxit popularemque gubernationis formam condidit 1370. 16.

Digitized by Google

Theſſali perfidi habebantur 15. 15. 657. 25. Philippus eos ſibi adiungebat, recipiendo, Magneſiam ipſis redditurum, et bellum Phocenſe confecturum 20. 2. idem a tyrannis liberatos, Nicaeaque atque Magneſia donatos, libertate rurſus priuauit, tetrarchias ipſis imponens 71. 10. ad eos mitti legationem auctor eſt Demoſthenes, quae a Philippo abſtraheret, iam factos ab eo alieniores per offenſiones complures ab eo acceptas 21. 12. Philippus Theſſalis pylaeam, ſeu communionem concilii Amphictyonici tribuebat, ſufficiens eos in locum Phocenſium expunctorum 71. 13. 443. 17. Theſſalorum qui Philippo ſtuderent, nominantur 324. 8. Theſſali patrem Philippi Macedonia expulerant 657. 22.

Thoas apud Oreum Philippi ſtudioſus 126. 4.

Thraces popularium ſuorum neminem ipſi occidunt, ſed perimendos aliis tradunt 677. 1.

Thraſo, cuius in aedibus Aeſchines cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam noctu Athenis conuenit 272. pen.

Thraſybulus Collytenſis, quamuis in iis fuiſſet, qui Phylam occuparant, et tyrannos e Piraeeo oppugnarant, tamen poſtmodum capitis cauſam coram populo bis dixit, et in carcerem ductus fuit 742. 15. non tamen hic idem eſt cum Thraſybulo

Thraſybulus, ille celebratus libertatis Athenienſium auctor, qui plebem exſulantem e Phyla domum reduxit, et tyrannos eiecit 431. 12. Ecphanti Thaſii opera Thaſo potitur 474. vlt. item Byzantio, opera Archebii et Heraclidae 475. 3. eius ad Abydum expeditio memoratur 1302. 18.

Thraſybulus, illius clari filius, decem talentis mulctatus eſt 431. 12.

Digitized by Google

Thrasybulus, Nicerati patruus, aut auunculus, pro quo Eubulus dicere noluit, tametsi cognato 434. 15.
Thrasybulus, clarus orator 301. 19.
Thrasydaeus, Thessalus, proditor 324. 8.
Thrasyllus, Eleusinius 1241. 27.
Thrasylochus Anagyrasius, Midiae frater, Demosthenem vexauit 539. vlt. Sed hic illum vltus est 540. 21. operam nauauit tutoribus Demosthenis, quo eos seruaret, in periculum ab oratore adductos 841. 3. trierarchus fuit 1222. 24.
Thrasylochus, forsitan foenerator 1210. 17.
Thrasylochus Messenius, Philiadis filius, Philippi studiosus 324. 12.
Thrasymedes, Diophanti filius, Sphettius 925. 15.
Thratta, ancilla 1356. vlt. 1386. 7.
Thucritides 1304. 25.
Thucritides alter, istius patruus 1304. 27.
Thucritus, pater Euxithei, eius, qui in Eubuliden egit 1311. 18.
Thukydides, vir circa postrema Demosthenis tempora clarus et in rep. potens 1329. 2. a Theocrine accusatus 1333. 22.
Thyestes, fabula tragica 449. 18.
Tigranes, legatus regis Persarum, Kyprothemin Samo tyrannum imponit 193. 4.
Timagoras morte mulctatus 350. 26. de causa supplicii 383. 18. Leon eum accusauit, qui socius legationis ei per quadriennium fuerat 400. pen. conciliarunt hi pacem ἐπ' Ἀνταλκίδᾳ dictam. Schol. ad 419. 21.
Timanoridas, Corinthius, amator Neaerae 1354. 11.
Timarchus instruens accusationem Aeschinis de legatione flagitiose obita et rep. male gesta, praeuentus ab Aeschine probrosae vitae notatur 341. 18. 413. 27. 416. 18. rogationem tulit, vt qui Philippo ar-

Digitized by Google

po arma et instrumenta belli administrasset, is morte mulctaretur 433. 5.

Timocrates, in quem oratio agit a p. 700. ad p. 767. reum agens rogationis et noxiae, et a tenore iuris ciuilis abhorrentis. Rogationis formula legitur p. 712. 18. alia eiusdem Timocratis rogatio, illi repugnans 720. 18. accusator dicitur, et Midiae studiosus 560. 3. honorem quaestoris gessit cum Androtione 734. vlt. videntur hunc quoque significare hi loci 853. 2. 1017. 1. 1025. vlt. fuit Archon tum, quum Demosthenes Aphobum accusaret 869. 4. 873. 11. Estne idem, qui Onetoris sororem Aphobo permisit 866. 4. qua de muliere multus in ista oratione in Onetorem sermo fit. Orationem Timocrateam ab ipso Demosthene editam esse, negat Plutarchus, affirmat Gellius.

Timodemus, trapezita, mensam euertit 953. 16. 959. 27.

Timolaus Thebas prodidit 241. 26.

Timomachus ab Apollodoro Pasionis accusatus 960. pen. quae oratio hodie non superest. largitionum reus est actus 398. 2. Si idem fuit cum memorato p. 658. vlt. videtur imperator classis atticae in Thracia fuisse, quo tempore Cotys emporia Thraciae atque Cherrhonesi Athenienſibus eripiebat. p. 1210. vlt. dicitur Menoni successor venisse.

Timosthenes Aegialensis, negotiator 1193. 9.

Timotheus, Cononis filius, clarus imperator, auctor fiebat mittendarum in Euboeam copiarum, quae Thebanos illinc expellerent. Olymp. CV. 3. 108. 10. Macedonum auxilio afflixit, aut subegit Olynthum 22. 4. quam expeditionem necesse est euenisse tum, quum Athenienses adhuc Philippi socii essent, cuius societatis mentionem facit 20. 1. Corcyram expugnauit 172. 25. 686. 21. Olymp. CI. 4. Samum

Digitized by Google

liberauit a tyrannis. et negotia eius cum Ariobarzane 192. pen. Τιμοθέῳ διδόντες τὴν δωρεὰν 482. 26. significat Athenienſes ei immunitatem decreuiſſe, aliosque ab eo commendatos ciuitate donaſſe. Succeſſor Iphicrati ad Amphipolin fuit miſſus 669. 7. de aetate huius expeditionis v. Corſini F. A. T. I. p. 348. commemorat eundem Ariſtoteles oeconomic. II. apud eundem Corſ. T. II. p. 224. proponitur in exemplum hominis aetate ſua ditiſſimi 815. 12. accuſatur ab Apollodoro Paſionis, de aere debito a p. 1184. ad p. 1205. mentio fit huius accuſationis p. 961. 1. eius legatio ad regem Perſarum 1185. 20. res aduerſus Lacedaemonios male geſtae 1187. 3. ob quas ab Iphicrate item et Calliſtrato maieſtatis fuit poſtulatus 1187. 7. cauſam hanc dixit Aſteo Archonte 1190. 24. aegre abſolutus, in Aegyptum abiit, et regi Perſarum meruit, vt imperator 1191. 21. illa infauſta expeditio Peloponneſiaca incidit in annum, quo Archon fuit Socratides 1197. 17. quem excepit Aſteus, et hunc Alkiſthenes. Iſocrate, ſophiſta, familiariter vſus eſſe, ab eaque conſuetudine multum ad elegantiam literarum atque morum profeciſſe dicitur 1415. 16. Plutarchus p. 30. Timotheum cauſa aduerſus Apollodorum cecidiſſe ait. Barton p. 192. ait eum capitis accuſatum ob rem male geſtam in bello ſociali. in quo fallitur. aduentum Iaſonis atque Alcetae, quos Athenas veniſſe Timothei excuſandi et deprecandi ergo e p. 1190. 24. conſtat, refert ad A. 4. Olymp. CI. Corſin. F. A. I. p. 97.

Tiſias, pater actoris in Callidem 1273. 7.

Tiſias Acharnenſis arbiter inter Apollodorum et Phormionem delectus 1104. 3.

Tiſias, Iphicratis frater 534. 24.

Tromes,

Digitized by Google

Tromes, Aeſchinis pater, vt Demoſthenes eum appellat. Aeſchines enim ipſe Atrometum edit 270. 7.

Tyranni numero XXX. Athenis, quam pecuniam a Lacedaemoniis mutuam ſumſiſſent, eam exſules domum reuerſi de ſuo refundebant 460. 15. quaecunque in iudiciis, ſiue publicis, ſiue priuatis, conſtituiſſent, pace reddita, abolita et peremta ſunt 718. 13.

Tyranni Theſſalici, a quibus Philippus Theſſalos liberavit 22. 8. Scholiaſtes Aleuadas autumat ſignificari. Sed alii de Pitholao, Tiſiphono et Lycophrone interpretantur, qui, cum Alexandrum Pheraeum peremiſſent, ipſi tyrannidem exercere coeperunt.

Xenippus a Mantitheo editus arbiter, in cauſa nominis, ſed a Boeoto reiectus 1021. 16.

Xennis, ancilla Neaerae 1386. 8.

Xeno, foenerator 948. 16.

Xenoclides, Athenienſis, poeta, artem in Macedonia exercens, a Philippo iuſſus eſt finibus ſuis emigrare, quod Hegeſippum, oratorem, ipſi infeſtum, hoſpitio excepiſſet 447. 11. amauit Neaeram 1353. 14. cur infamia fuerit notatus *ibid.* 16. ſq.

Xenopithes, Nauſicratis filius, in quem Ariſtaechmi filii agunt orat. 984. ad 993.

Xenopithes alter, iſtius patruus 986. 24. 991. 13.

Xenophron, Phaedimi, qui in numero XXX. tyrannorum fuerat, filius, Aeſchinem cum reliquis legationis collegis in Macedonia hoſpitio excepit 402. 15.

Xerxis in Graeciam expeditio memoratur 1377. 11.

Xuthus, negotiator, aut nauclerus 816. 26.

Zeno, Phlyenſis, Areopagiticus ſenator 272. 5.

Zenothemis negotiator, ſeu potius veterator, Syracuſanus, in quem Demo, Demoſthenis patruus, egit a p. 882. ad p. 891.

Zobia. v. *Boxia.*

Digitized by Google

INDEX GEOGRAPHICVS IN DEMOSTHENEM.

Abydus 326. 17. a Thrasybulo infestatur 1310. 18. Acanthus 917. vlt.

Acarnania. Athenienſium ad eam expeditio 1173. vlt. archonte Pythodoro 1174. 13.

Aegina inſula parua et ab Ath. contemta 690. 27. exſilium ibi tolerauit Ariſtides, donec reuocaretur 802. 17. piratae ibi capturas ſuas atticarum nauium vendebant 1248. 7.

Aegoſpotami, vbi funeſtam cladem accepit reſp. Ath. 691. 7.

Aegyptus a Perſa recuperata Olymp. CVII. 3. 160. 9. finiſtrum fuit huius belli initium Perſis 193. 24. ibi Timotheus, permiſſu reip. claſſi Perſicae praefuit, et rem nomine regis geſſit 1191. 21.

Aenianes, 1379. 22.

Aenus. Aenii ab Athen. alienati 1334. 15.

Agora, oppidum Cherrhoneſi 86. 15.

Alopeconneſus, pariter 256. 23. ſitus eius declaratur p. 675. 25.

Ambraciam atque Leucadiam Philippus, anno ante, quam Byzantium obſeſſum iret, eripere conabatur Corinthiis 118. 5. 120. 1. verum Demoſthenes, Lycurgus, Hegeſippus, aliique, obeundis ad ciuitates Peloponneſi legationibus, conatum illum repreſſerunt. 129. 21. 133. vlt.

Amphipolin proditione nactus Philippus, proditores primos ſuſtulit 12. 19. quum obſidens eam ſimulaſſet, vbi cepiſſet, Athenienſibus reſtituturum, ipſe ſibi

Digitized by Google

sibi seruauit 659. 4. ex pace ei cessit 63. 15. ab Alexandro Macedone, illo vetusto, Xerxis aequali, primo fuit occupata, dudum ante Athenienſium adventum illuc 164. 19. illa de reddenda Amphipoli pollicitatione, Athenienſes a ſocietate cum Olynthiis abducebat Philippus 19. 26. Timagoras, in pace, quam cum rege Perſarum iniit, Amphipolin ei permiſit 383. 23. Charidemus obſtitit, quominus Athenienſes eam recuperarent 669. 12. Charetis aduerſus eam expeditio cur irrita fuerit 26. 10.

Amphiſſenſium Locrorum ſacrilegium 274. 20. ſq. propter bellum inde coortum Philippus Elateam cepit, et dux Graeciae fuit nuncupatus 275. 12.

Anthemus. Philippus hoc oppidum, quod ſuperiores Macedoniae reges diligenter ſibi vendicaſſent, Olynthiis, in mercedem operae ſibi in bello aduerſus Athen. praeſtiti, vel potius, quo imprudentes ineſcaret, ſopiret, torpore atque ſecuritate occoecaret, atque ſibi obſtringeret, ſub initia regni ſui donabat 70. 27.

Antiſſa, oppidum Lesbi 213. 19. huc ſeeedebat Iphicrates, videns, et in Thracia Cotyn ſibi inſidiari, et in patriam haud patere reditum 664. 2.

Antron, et in plur. Antrones, oppidum Euboeae, proditione a Philippo captum 133. 26. Sic Scholiaſtes. Verum Tourellus in Theſſalia collocat.

Aphidna, municipium atticum, ad 120 ſtadia ab Vrbe 238. 18.

Apollonia 117. 20.

Araphenus, municipium atticum. Ἀραφηνίδε 1074. 9.

Argos 1237. 16. Argolicus ſinus *ibid.* 9.

Argura, oppidum Euboeae, vbi Athen. parum 558. 3. et 16. 567. 18.

Artemiſium, vbi graeci proelio nauali cum Perſis conflixere 297. 13. 1377. 19.

Digitized by Google

Athenae quomodo moeniis a Themiſtocle ſeptae ſint, et rurſus a Conone, vetuſtis moeniis a Lyſandro deiectis 478. 25.

Baſilei ſoa 776. 20.

Boſporus, emporium in Ponto 467. 11.

Brauron. ἡ Βραυρωνόθεν ἱέρεια 1264. 20.

Bucheta, oppidum Caſſopiae 84. 23.

Byzantium, a Philippo obſeſſum Olymp. CIX. 4. 248. 17. ſeruatur ab Athen. claſſe illuc miſſa, auctore Demoſthene 252. 8. illam obſidionem ſuſcepit Philippus ab Euboea depulſus 254. 17. claſſis illa attica Byzantinis auxilio miſſa, CXX. nauibus conſtabat 256. 1. imperante Phocione.

Βωμὸς Διὸς Ὁρίου in Cherrhoneſo 86. 18.

Cabyle, oppidum Thraciae 100. 22. eſtne eadem, quae p. 159. 10. Crobyle appellatur?

Calauria, vel Calabria, inſula prope Troezenem 1188. 7. ibi templum erat Neptuni, in quod Demoſthenes exſul refugiebat 1472. 10.

Cardia fraudabat Charidemus Athenienſes 681. 6. ſitus eius accommodatus ad infeſtandum totam Cherrhoneſum excurſionibus *ibid.* 18.

Caria v. *Mauſolus.*

Caſſopia, regio 84. 22.

Κεβρὴν, ῆνος, oppidum haud procul Ilio 671. 9.

Kephalenia 884. 13. vnde gentile Κεφαλλὴν, ῆνος 886. 2. 888. 15.

Chaeronea, funeſta illa Athenienſium clade nobilitata, quae nude ἡ μάχη dicitur 309. 22. 803. 27. Olymp. CX. 3. die ſeptimo Metagitnionis. Corſini F. A. I. 359. 363.

Chalkedon, olim Athenienſium cum fuiſſet, Perſis ceſſerat, Byzantini poſtmodum eam ſibi vindicarunt 198. 12.

Chal-

Digitized by Google

Chalkis, ostium Euboeae 681. 17. erat primitus Athenienſium, deinde facta fuerat metropolis Olynthi. argum. Olynth. primae, vbi genus Chalkidicum in Thracia multum fuiſſe dicitur.

Chelidoniae inſulae, intra quas ne liceret Perſis nauigare, cautum in pace fuerat 429. 1.

Cherrhoneſus. Philippi ſtudioſi rumorem Athenis ſpargebant, cuius auctorem ille ſe negabat eſſe, eum aere ſuo ducta foſſa Cherrhoneſum a terra continente ſeparaturum eſſe, et e peninſula inſulam facturum. 73. 7. et claſſis eo mitteretur, peninſulam ab inſultibus Philippi cuſtoditura, auctor fuit perfecitque Demoſthenes 252. 8. vbi videtur claſſem Diopitheam ſignificare. Sic ſeruata fuit Cherrhoneſus. cuius rei memores Cherrhoneſitae coronas aureas aliosque honores P. A. detulerunt. Decretum exſtat p. 256. 21. vbi etiam populi peninſulam tenentes nominantur, Seſtus, Madytus, Eleus et Alopeconneſus. Cherrhoneſi limites, et Philippi ſuper iis cum Athen. expoſtulatio 86. 15. perfoſſio Cherrh. tentata 86. 17. Cherrhoneſus, iuxta pacem Philippum inter et Ath. conditam, cedebat Athenienſibus 365. vlt. orationis Ariſtocrateae initium, quae oratio anno primo Olymp. CVII. dicta eſſe creditur, hortatur Athenienſes, vt prouiderent, ne, quam vix et aegre recuperaſſent Cherrhoneſum, eam rurſus amitterent 621. 7. cur metuendum minus ſit, ne Kerſobleptes cupidine Cherrh. tentetur 657. 4. Charidemus lactabat Athenienſes vana ſpe reſtituendae Cherrhoneſi 671. vlt.

Chius, Cos et Rhodus Cariae domino permiſſae per pacem Philippi cum Athen. 63. 18.

Kirrha. Kirrhaea regio Apollini Delphico conſecrata 277. 6. inde natum bellum Amphictyonicum cum Amphiſſenſibus, quod Philippum in Graeciam induxit ibid. et in ſeqq.

Digitized by Google

Cleonae 258. 8.
Κοίλη, municipium atticum 611. 22.
Colias, promontorium atticum 1356. 8.
Colonus, Κολωνῆθεν 535. 9. 1352. 8. et 16.
Colyttus 288. 19.
Corcyram capit Timotheus 172. 25. 686. 21. Olymp. 101. 4.
Corinthiaco in bello Athenienſes egregiam nauarunt operam 258. 11. p. 472. 20. attingit ingentem illam cladem, quam Athenienſes in bello Corinthiaco, vna cum ſociis, a Lacedaemoniis accepere, coacti ſub vrbis moenia ſe recipere. Corinthiorum plerisque volentibus eos excludi, ne vna cum ipſis trepidantibus, hoſtes quoque per portas intentes in vrbem irrumperent, fuere tamen Athenienſium quidam amici, qui eos recepere. verum hi tempore poſt, Lacedaemoniis Corintho potitis, illinc exſularunt.
Coronea 69. 10. Philippus ſub finem belli Phocici deſolauit 375. 12. 445. 21. atque Thebanis donauit 385. 5. haec, et Corſiae, et Orchomenus, erant tres Phocenſium arces, vnde in Boeotiam excurrebant. Diodor. Sic. II. p. 127.
Corſiae, pari fortuna cum Coronea vſae 385. 5. v. Weſſeling ad Diodor. I. c.
Cos, Chius, et Rhodus Cari permiſſae in pace Philippi cum Athen. 63. 18. 198. 20. Coum vinum exportabatur in Pontum 933. 15. 935. 8.
Crithote, oppidum Cherrhoneſi 672. 20. 673. 27.
Kyaneae rupes, intra quas ne nauigaret, interdictum fuit claſſi Perſicae 429. 2.
Kynoſarges 691. 18.
Kyprus, municipium atticum 249. 13.
Kythera item. Κυθήρωθε 1040. 12.

Digitized by Google

Kythnus et Siphnus Athenis in prouerbio vſurpabantur pro populis contemtis, exemplis extremae ignobilitatis et infirmitatis 176. 10.

Kyzikeni, cur ab Athenienſibus defecerint, et bello ſociali aduerſus eos interfuerint. Schol. ad 570. 15. ſtater Kyzikenus valebat in Boſporo 28. drachmas atticas 914. 11. vnde paret, numum aureum fuiſſe.

Dekelea. Dekelico bello, quae pars eſt Peloponneſiaci, Athenienſes a Thebanis atque Corinthiis ingentes clades accipiebant 258. 13. 562. 4. 597. 26. 740. 25. 1304. 7.

Delphicum templum pecunias poſcentibus foenori dabat, vt Alcmaeonidis dedit, exſulantibus, quo domum redirent, atque patriam a Piſiſtratidis liberarent 561. 18. patria ſacra pro rep. Athen. Delphis facere, niſi Athenienſi, nemini licebat 1481. pen.

Delus. ad cauſam templi Apollinis in Delo pro Athenienſibus in concilio Amphictyonico dicendam, delectus a populo cum fuiſſet Aeſchines, eo reprobato, ſenatus Areopagiticus actionem hanc Hyperidi demandauit 271. 23. id quod euenit ante, quam Python Athenas veniret 262. 16.

Digma, Δῆγμα, locus in portu Athen. vbi negotiatores exempla mercium aduectarum ſpectatum exponebant, et mercatus contrahebant, vulgo *Burſa, die Börſe* 1214. 18.

Dioſcureum, ſeu templum Dioſcurorum 390. 26.

Dodona. Dodonaei Iouis oracula de fecunda Athen. fortuna 311. 20. 1466. 27. 1487. 1.

Doriſcus, oppidum Thraciae 133. 16. 390. 2.

Drongilus, item 100. 22. 446. 2. v. Corſini F. A. I. 256.

Drys, oppidum prope Byzantium 664. 2.

Echi-

Digitized by Google

Echinus, oppidum Theſſaliae finitimum, a Thebanis conditum, Echino duce, e Spartis oriundo, quo Philippus Thebanos multauit 120. 3.

Eetionea, Ἠετιώνεια, alterum cornu Piraeei, agro attico valde importuna, quo receptum ibat Critias Lacedaemonios. quapropter Ariſtocrates, Skellii filius, eam euertit 1343. 8.

Eion, Ἠιών, apud Amphipolin, bellum ibi geſtum 173. 5. 687. 1.

Elatea, oppidum Phocidis 275. 13. Philippo eam ſubito rapiente, Thebani, ea re et offenſi et perterriti, ab eius ſocietate deficiebant, et cum Athenienſibus iuncti, Macedonem expellebant 278. 16. Diodor. Sic. II. 142. 143. anno ſecundo Olymp. CX. exeunte. Corſin. F. A. I. 358. 364. Ad p. 69. 18. cur receperit Philippus Elateam moenibus cincturum, (anno 2. vel 3. Olymp. CVIII.) ſcilicet perſuaſerat Phocenſibus, operam ſe daturum eſſe, vt vrbe eorum primaria, Elatea, munienda, Thebanorum incurſiones reprimat.

Elatea, oppidum Caſſopiae. Philippus Alexandro, Olympiadis, vxoris ſuae, fratri donabat 84. 23.

Eleus, Eleuntis, oppidum Cherrhoneſi 256. 22. 672. 20.

Eleuſis, oppidum Atticae, ad CXX. ab Vrbe ſtadia 238. 18. capta a Philippo Elatea, hortabatur Demoſthenes Athenienſes, vt ad Eleuſin armati prodirent 290. 5. templum auguſtum Cereris ibi 1385. 3.

Elin in Peloponneſo tenebat Philippus 118. 5. caedibus ibi graſſatus eſt 133. vlt. 424. 22. vel potius factio eius. gubernationem popularem ibi ſuſtulit 435. 18.

Ereſſus, oppidum Lesbi 213. 19.

Eretria, oppidum Euboeae e regione Atticae 98. 26. vbi tyrannidis a Philippo ibi conſtitutae mentio fit;

anno

Digitized by Google

anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 119. 21. 125. 18. idem bis rebellantes compeſcit 125. vlt. Athenienſes Eretriam a Clearchi tyrannide liberarunt, auctore Demoſthene 252. 5. et 19. 787. 1. ex Eretria Datis Perſa in Marathoniam traiecit 1377. 5.

Ergiſca, oppidum Thraciae 85. vlt.

Euboeam Thebanis rapientibus, Athenienſes, auctore Timotheo, ſubita expeditione liberabant 108. 12. 205. 25. Olymp. CIV. 1. Amphipoli adhuc ſalua, id quod ex eo conſtat, quod de aduentu legatorum Amphipolitanorum p. 11. 11. narratur. item ante expeditionem Olynthiacam 566. 22. Conf. etiam p. 44. 26. alia poſterior Athen. in Euboeam expeditio, Olynthiacam inſecuta 566. pen. et caedem Cotyis 678. 12. Philippus, pace cum Athen. compoſita, Euboeam tyrannis implebat, Eretriae Clitarchum imponens, Oreo Philiſtidam, aliis alios, vt Hipparchum, Automedontem, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 99. 1. 119. 22. 125. 25. 248. 14. quas tyrannides P. A. auctore Demoſthene, depulit 252. 3. et 18. quod ob meritum oratori prima corona aurea fuit decreta, auctore Ariſtonico 253. 19. 254. 16. turbae in Euboea ob Plutarchum, ibi tyrannum, circa annum tertium Olymp. 105. quibus immiſceri P. A. diſſuadebat orator 58. 4. ſed nequicquam, et Euboeenſes ab Athen. adiuti malam ipſis referebant gratiam 58. 12. Demoſthenes in Euboeam a Philippo ſollicitatam et tantam, obibat legationem 252. 6. Euboea quare defecerit ab Athen. 550. 25. *ſchol.* primae Euboicae expeditionis, illius aduerſus Thebanos, mentionem facit 570. 23. vbi breui finitam ait eſſe per inducias Dioclis. et p. 597. 19. vbi negotium hoc totum triduo ait abſolutum et peractum eſſe, item p. 1346. 14.

Φωκῶν

Φωρέων λιμήν, furum portus, Athenienſi vicinus et inſidians, valdeque incommodans, vbi laterent et piratae, qui naues Athenas tendentes praedarentur, et ſi qui emporium atticum fraudare vectigalibus, ipſi tamen ibi merces ſuas vendere vellent. (*da ward ein groſſer Schleichhandel getrieben.*) 932. 18. Palmer. Exerc. p. 639.

Geraeſtus, promontorium Euboeae 49. pen. vbi Philippus naues atticas corripiebat. vergente ad finem, aut iam modo peracto bello Phocico, inſidiabatur Philippus Geraeſto 445. vlt.

Haliartus. opera Athen. Thebanis in proelio apud Haliartum aduerſus Lacedaem. nauata (Olymp. 96. 1.) laudatur 44. pen. 258. 10.

Haloneſus erat Athenienſium, ſed tenebatur a piratis, quorum dux erat quidam Soſtratus 162. 10. quos Philippus inde cum deieciſſet, inſulam ſibi arrogabat, et repoſcentibus Athenienſibus aiebat, αὐτῶν δώσειν, gratuito donaturum, non autem, quod Athenienſes contendebant, ἀπαιτοῦσιν ἀποδώσειν, repoſcentibus, vt ſuam, de iure, redditurum 162. 17. orationem ergo de Haloneſo qui ſcripſit, quisquis eſt, is auctor eſt ciuibus, vt eam conditionem repudient 76. ad 88. poſtmodum a Peparethiis capta eſt inſula, qui neque inſulam, neque praeſidia, Philippo reddentes, ab eo vexati ſunt. verum Athenienſes eos tuebantur 162. 5.

Halus, oppidum Theſſaliae 152. 4. ἁλεῖς, Halenſes 352. 17. 353. 13. Scholiaſtes ibi ait, Pharſalios Philippo ſtuduiſſe, Halenſes Athenienſibus. Philippum ergo haec ambo oppida mutuis bellis inter ſeſe commiſiſſe. Halus, vt a Philippo diruta atque deſolata fuit, Pharſaliis eſt permiſſa 353. 15. Parmenion Halum oppugnauit 392. 20. quo tempore Athenienſes cum Philippo de pace agerent 448. 18. Philippus Halenſes et Pharſalios a pace excluſos volebat. et iam

Digitized by Google

iam Philocrates eorum nomina expunxerat. verum P. A. cogebat eum ea rursus inscribere 391. 4. nihilominus tamen perfecit Philippus, vt excluderentur 395. 25.

Hedyleum, oppidum Boeoticum 387. 11.

Heraeum, Ἡραῖον τεῖχος, castrum in Thracia, Philippus cepit, nequicquam molientibus Athen. ei succurrere 29. 22. Olymp. CVI. 4.

Hieron, promontorium in Ponti faucibus 468. 10. 926. 5. 1211. 25.

Hieron oros, seu mons sacer, iam condicta et iureiurando sancita pace, captum a Philippo 85. vlt. antequam Diopithes coloniam in Cherrhonesum duceret 114. 18. 390. 3. vna cum thesauris [fort. Miltokydis] a Cotye occupatum 655. 6. geminum Oros hieron statuit Valesius ad Harpocr. 76. alterum in Thracia, alterum ad Pontum Euxinum.

Hippodamea, nomen fori in Piraeeo, semita ibi primaria et splendidissima, sic dicta ab Hippodamo, architecto, qui Piraeeum aedificauit 1190. 27. v. Palmer. Exerc. p. 646.

Ilium occupatur a Charidemo 671. 9.

Imbrus, insula, prope Thraciam 49. 26. expeditio Athen. cum bis mille peditibus grauis armaturae, ad colonos atticos ibi tuendum 265. 9. 1346. 12.

Lampsacum occupat Chares 26. 14. vel accipit in mercedem operae Artabazo praestitae. v. Schott. p. 54. Philiscus, ibi tyrannidem exercens, a Therfagora atque Exekesto, Lampsakenis, interimitur 666. 27. 1212. 8.

Larissa 392. 22.

Lemnus. eo suscepta expeditio 47. 19. 1346. 12.

Lesbo electi tyranni, qui ante pacem cum Alexandro M. fuissent 213. 19.

Digitized by Google

Leucas. Leucada Corinthiis eripere tentabat Philippus 120. 1. 1304. 8.

Leocorium, fanum Athenis 1258. 25. Suidas. Aeliani V. H. XII. 28. Cicero de Nat. Deor. 3. 19.

Leuca acta, seu litus candidum 86. 16.

Leuctra. Leuctrica victoria insolenter abusi sunt Thebani 231. 4. 258. pen. contigit archonte Phrasiclide 1357. 16.

Limnae, locus extra Athenas, vbi templum Bacchi, antiquissimae et celeberrimae religionis 1370. 27. semel tantum quotannis aperiebatur 1371. 6. Corsin. F. A. p. 327. 28.

Lithotomiae, metalla saxea, locus Athenis, inter Vrbem et Piraeeum 1252. 8.

Locri. legum Locrensium praedicatio 743. pen.

Macedonia tam erat Graecis contemta, vt ne mancipium quidem frugi existimarent inde exportari 119. 8. olim vectigalis erat Athenienſibus 156. 17.

Madytus, oppidum Cherrhonesi 256. 23.

Magnesia Thessalica a Philippo capta 12. vlt. moenibus eam cingi nolebant Thessali, Philippo id agente 15. 19. huius oppidi causa rationes a Philippo repetere volebant Thessali 21. 14. Philippus eam ipsis vna cum Nicaea restituebat 71. 11. veluti regio a Thessalia separata memoratur 1382. 5.

Malienses prope Phocidem 1379. 22.

Marathon. Philippus in oram Marathoniam escendit, et illinc sacram Athen. triremem abstraxit 49. vlt. Marathonia pugna, duce Miltiade, cum Persis commissa 172. 16. et 23. 686. 7. celebris illa Demosthenis iurandi formula ἐ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι 297. 11. soli Graecorum omnium Plataeenses Athenienſibus succurrerunt 1377. 3.

Maroneam aggreditur Philippus 681. 26. erant ibi argentifodinae 967. 17. 1213. 3. et 11.

Massi-

Digitized by Google

Massilia 883. 15.

Mastira, oppidum Thraciae 100. 22. v. Harpocr. qui Bastira leg. esse contendit.

Megalopolin Arcades condiderant magna cum Lacedaemoniorum molestia et aegritudine, statim post pugnam ad Mantineam, agrumque Spartanum inde vexabant incursionibus. Thebani ergo, Phocico bello impliciti, quum otio carerent, Arcadas, socios suos, tuendi, periculum erat, ne Megalopolis rursus excinderetur. Mittant ergo legatos Athenas, tam Arcades, quam Lacedaemonii, pro se quique tendentes. Demosthenes tum ciuibus auctor factus est, vt Megalopolitanos tuendos susciperent, orat. a p. 202. ad p. 210. (v. Schott. p. 63. qui ad annum quartum Olymp. CVI. refert.) Condita fuerat Megalopolis anno secundo Olymp. 102. legatio Aeschinis ad Megalop. 344. 13.

Megarae insidiabatur Philippus, paulo ante, quam Byzantio admoueret obsidionem 115. 2. 118. 6. parum aberat, quin caperet 133. 24. 248. 13. sub finem belli Phocici, aut eo iam finito 446. 1.

Melite, locus Athenis 1258. pen.

Melus. Melii receptabant piratas 1339. 23.

Menda 926. 1. Mendaeum vinum exportabatur in Pontum *ibid.* 7. 929. 15. 935. 9.

Methone in Thracia a Philippo obsessa 11. 17. 1220. pen. vbi Macedonica appellatur, quo dignoscatur a Peloponnesiaca.

Munychia. ἐν Μουνυχίᾳ καθίζεσθαι. trierarchi, nautae, aut incolae Piraeei, iniuria affecti, aut magno metu perculsi, aut a creditoribus exagitati, aut alia quapiam graui necessitate constricti, ad aram Dianae Munychiae, quae in arce Munychia erat, confugiebant supplices, libertatis et salutis obtinendae ergo 262. 17.

Digitized by Google

Myrtium, oppidum Thraciae 234. 13.

Naucratis. legati Athenis ad Mausolum in Cariam proficiscentes in nauem Naucratide venientem incurrunt, quam vt merces hostium vehentem corripiunt, et verbotenus eas confiscant, sed reapse interuertunt. quapropter in eos actum est illa oratione, quae a p. 700. ad 767. legitur, in Timocratem inscripta.

Naupacto Philippus Achaeos priuabat, et quamquam iurasset Aetolis daturum, tamen ipse sibi seruavit 120. 1.

Naxus. Chabrias proelio nauali apud Naxum Lacedaemonios vicit, et imperio maris exuit 172. 27. 686. 23.

Neones. τὰς ἐν Νέωσιν. [alii codices dant Νεωσίνας] 387. 9.

Nicaea Thessaliae, quam Thessalis in bello Phocico a Phocensibus ereptam Philippus restituit, eoque fidem atque obsequium eorum sibi despondit 71. 11. 153. 13.

Oetaei 1379. 22.

Olympia Pisae. ludos Olympicos quadrigis vicit Alcibiades 561. 26.

Olympia, quos veluti triumphales quosdam ludos egit victor Philippus ab Olyntho capta domum rediens, sunt Macedonica 401. 13. qui ludi annuine fuerint, an interiectis aliquot annis, et quot illis, restaurari soliti, non constat. Alias posset ex iis Olynthi captae aetas definiri. Sed tacent hac de re cum Dodwello Corsinius.

Olynthus a Timotheo, copiis auctо Macedonicis, subacta fuit 22. 5. Philippus eum excidit, eoque facto celebrauit Olympia 401. 13. expeditionis a Timotheo aduersus Olynthum susceptae mentio fit p. 578. 3. fortunas huius populi enarrat Libanius argum. orationis primae in Olynthiacis.

Ophry-

Digitized by Google

Ophrynium, oppidum Thraciae, terrae motu euerſum 899. 1.

Orchomenum et Coroneam Thebani a Philippo impetrabant 62. 16. 69. 10. hanc et Theſpias, cum Plataeis, deſtruxerant Thebani, ſuperiores facti in bello cum Lacedaemoniis; verum rurſus reſtauratis illis, debilitabantur 203. 4. de excidio Orchomeni, eiusque cauſis v. Simſon ad Olymp. CIV. 1. eam refici aſſidue inſtabat Demoſthenes 208. 18. Philippus, belli Phocici victor factus, eam deuaſtauit, et incolas ſub corona vendidit 375. 11. 445. 21. Thebanis ſolum donauit 385. 5. de prima vaſtatione 490. 10.

Oreum Philippus proditione cepit, non multo ante dictam orationem de rebus in Cherrhoneſo. quae oratio dicta eſt anno tertio Olymp. 109. 94. 13. 104. 8. 113. 24. Oreo Philiſtidem tyrannum impoſuit 119. 22. 126. 3. 133. 27. Athenienſes, auctore Demoſthene, copiis eo miſſis, Philiſtidem depulerunt, eiusque legatos in Vrbem miſſos abire iuſſerunt, pro hoſtibus declaratos 252. 7. et 18. Oritae quartam Euboeae partem tenebant 691. 11.

Oropus. Philippo dediti qui Athenis eſſent, hi ciuibus perſuaſum ibant, ſi Philippus ſemel intra Pylas admiſſus eſſet, fore, vt Oropum et Euboeam Athenienſibus pro Amphipoli reſtitueret 73. 9. 348. 7. 446. 1. Thebani Oropum Athenienſibus, bello Leuctrico praeualentes, eripiebant, quam Athen. non recuperarunt 204. 25. donec tandem Philippus, Thebanis ademtam, reſtituit Athenienſibus. Schol. ad p. 259. 10. vbi hanc de Oropo contentionem pluribus exſequitur. Athenienſes in pace cum Philippo poſt Olynthum exciſam facta Thebanis Oropum permittebant 63. 12. 204. 22. 206. 7. 18. et 23. Chabrias ſuper Oropo capitis fuit accuſatus. Eo enim auctore Athenienſes Thebanis ſubuenerant. Cuius ſtudii gratiam

Digitized by Google

tiam hanc referebant, vt Oropum eriperent. quo factum, vt Chabrias collusionis clandestinae cum Thebanis insimularetur 535. 10. *Schol.*

Pagasas in Macedonia Philippus obsidebat 11. 18. Thessali ab eo reposcebant 15. 18. 21. 14. Pagasiticus sinus 159. 26. Memoratur hoc oppidum quoque p. 392. 21.

Panactum, castrum in agro attico 446. 3. 1257. 4. Corsin. F. A. I. 257.

Pandosia, oppidum Cassiopiae 84. 22.

Panticapaeum, oppidum Cherrhonesi Cimbricae 933. 12.

Pedium, tractus quidam agri attici 1187. 20.

Pella, oppidum Macedoniae, vbi natus fuit Philippus, ab Athen. admodum contemptum et sannis tractum 78. 13. 247. 16.

Pellene, oppidum Achaiae, ab Alexandro M. libertate priuatur 214. 17.

Peloponnesus. expeditionem illuc a Philippo tentatam interceperunt legationes Demosthenis aliorumque Athenis ad ciuitates Peloponn. missorum 129. 16. 252. 1. Peloponnesi fortunae post Leuctricam pugnam 231. 4.

Peparethus, Aegaei maris insula, prope Thessaliam, a Philippo fuit deuastata 162. 7. 248. 5. mercatum vini exercebat in Pontum 935. 8. memoratur quoque p. 1110. 7.

Perinthus a Philippo obsessa liberatur ab Asiae satrapis 153. 23.

Pharsalii a Philippo Halum dono accipiunt 152. 4. eorum cum Halensibus contentiones 352. 17.

Phaselus. Phaselitae habebantur veteratores, impostores, mendaces, periuri 923. 1.

Phasis. Athenienses dicuntur Amazonas vltra Phasin reiecisse 1391. 3.

Phe-

Digitized by Google

Pheras Philippus libertate priuauit, arcique praesidium imposuit 84. 19. 104. 9. [quo e loco constat, id factum, post captam Olynthum, Oreo nondum occupata.] 113. 21. 133. pen. Pheris Philippus pacem cum Ath. iureiurando sanxit 390. 27. quo tempore Philippus hac de pace ageret, Pheraei ab eius societate deficiebant 444. 4.

Pherrhephattium, fanum Proserpinae, Athenis 1259. 5.

Phlius. Phliasii quidam, orta domi seditione caedibusque, Athenas confugiebant, et tutelae Athen. se committebant, paulo ante quam oratio de censu [περὶ συντάξεως] diceretur 175. 26. Phliasii Tricaranum repetebant 206. 6.

Phoenice a Persis subacta Olymp. 107. 2. 160. 9.

Phyle, oppidum agri attici, vltra 120. stadia ab Vrbe 238. 18. οἱ ἀπὸ Φυλῆς, subaudi κατελθόντες, exsules Athenienses, sub XXX. tyrannis, qui Phyla occupanda libertatis postmodum recuperatae fundamenta iecerunt 742. 15. Archinus consilii de Phyla occupanda et auctor et effector fuit 742. 25.

Piraeeus. Macedones, quo Athenienses insultarent, nauibus in Piraeeum inuehebantur, inuita pace 218. vlt. οἱ ἐκ Πειραιῶς sunt illi ciues, qui ex Vrbe cum secessissent in Piraeeum, illinc triginta tyrannos primum, et tum decemuiros oppugnabant, studentes patriae libertatem reddere, ipsique domum ad iura et bona pristina redire 742. 15.

Plataeas, Orchomenum et Thespias, vt vrbes sibi inimicas, studiisque suis aduersantes, secunda fortuna in bello Leuctrico vsi Thebani, destruxerant. Vt igitur hi omni contentione impediebant, ne vrbes illae restaurarentur, quibus refectis necesse esset res suas deteri et imminui 203. 4. ita e contrario Athenienses omni opera id agebant, vt restaurarentur 59. 12.

Digitized by Google

208. 18. 347. 20. 375. 6. celebrata illa formula, ἐ μὰ τὸς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένες 297. 12. de opera a Plataeenſibus in bello Perſico praeſtita 1377. 2. ſq.

Pontus partem longe maximam praebebat eius frumenti, quod Athenas vndique conuectabatur 466. 24. e Ponto, e. c. e Tenedo, ſex dierum ſpatio, ſecunda nauigatione, peruenire poterat Athenas 1225. 3.

Πορθμὸς, ſeu traiectus, appellabatur ille tractus Euboeae, vbi ex Attica, vel Boeotia oppoſita appellebant traiicientes, et vbi ſita erat Eretria 119. 21. 125. 26. 133. 21. 248. 15. Harpocration ait oppidum Euboeae eſſe.

Πόρος eſſe demum, ſeu municipium atticum perhibet Harpocr. ex orat. in Eubulidem.

Ποταμὸς. regio quaedam agri attici, confinis Boeotiae, apud Cephiſſum 300. 16. v. ibi annotata.

Potidaea a Philippo obſeſſa 11. 17. vbi Scholiaſtes aetate ſua Cytrum eſſe appellatam perhibet, quod idem paulo ante de Pydna, et hoc quidem rectius, tradiderat. Nam Potidaea poſtmodum exuto vetuſto nomine, Caſſandriae nomen induit. Potidaeam Philippus a ſe receptam Olynthiis, velut mercedem operae ſibi nauatae, Athenienſibus ereptam, donauit 7. 10. 19. vlt. 70. vlt. 656. 10. Schol. ad p. 248. 3. Potidaeam ait tempore poſt Beroeam appellatam eſſe. capta fuit poſt Amphipolin. 659. 5. quo tempore Philippus Potidaeam capiebat, Athenienſium erat foederatus, et Athenienſibus Potidaeae habitantibus peculiari formula ſacramenti ſecuritatem ſpoponderat 79. 6.

Proconneſus, inſula iuris attici, apud Helleſpontum 326. 15.

Proſpaltius erat demus tribus Acamantidis 1071. 25.

Pteleus, oppidum Cherrhoneſi 86. 16.

Pydna,

Digitized by Google

Pydna, oppidum Macedoniae. v. ſcripta ad v. Potidaea.

Pylae, vel Thermopylae. Philippum victoria de Phocenſibus parta tumidum Athenienſes, Pylis occupandis, aditu Graeciae excludebant. Olymp. CVII. 1. 44. 24. 236. 15. 367. 21. Pylas mercenariis ſuis inſeſſas tenet Philippus 119. 14. Graeci erant, alii intra, alii extra Pylas habitantes 327. 6.

Rhamnus, municipium agri attici, vltra 120. ſtadia ab Vrbe 238. 18.

Rhodus, Cos et Chius per pacem Philippi cum Athen. permiſſae ſunt Cariae Domino, qui tum fuit Idareus 63. 18. a Mauſolo fuit oppreſſa 198. 20.

Salamis, inſula, Salaminia pugna, duce Themiſtocle cum Perſis commiſſa 172. 22. celebrata illa iurandi formula ἐ μὰ τὲς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας 297. 13. Solon eam, Megarenſibus ereptam, patriae reddidit 1416. 7.

Salamis, Cypri oppidum. expeditio ad eam, et pugna ad fluuium cognominem, ducibus Diotimo et Charidemo commiſſa 265. 19. eſtne ea, quam Diodorus Sic. II. 114. attingit?

Samum a tyrannide Kyprothemidis liberat Timotheus 193. 3. expeditio ad Samum, cui Pericles praefuit 561. 24.

Skepſis, oppidum Phrygiae, aut Bithyniae, haud procul Ilio 671. 8.

Skiathus, inſula prope Euboeam 49. 4. 99. 2.

Skione 926. 1.

Skyrus, inſula 1236. 23.

Selymbriam, Athenienſium quondam ſociam, Byzantii ſibi vindicabant 198. 14. obſidetur a Philippo, auxilia Athenienſium, ad vrbem liberandam miſſa intercipiente 251. 16. anno quarto Olymp. CIX. Corſini F. A. I. 353.

Digitized by Google

Serrium, caſtrum in Thracia 85. pen. captum a Philippo, intereadum de pace cum Athen. agebat, aut pace iam condicta, deducto praeſidio, ibi ab imperatore Ath. collocato 114. 16. 133. 15.

Seſtus, oppidum Cherrhoneſi 256. 22. a Cotye et Abydenis quibusdam occupata 672. 26. 1212. 25.

Sicilia, ingentis cladis ibi Athenienſibus inflictae mentio fit p. 469. 23. 1310. 13.

Sicyoni Alexander M. tyrannum imponit paedotribam, ſeu palaeſtrae magiſtrum aliquem 216. 12. eſtne Ariſtratus 242. 2. τὸ ἐκ Σικυῶνος λευκὸν ζεῦγος. par mularum candidarum 565. 27.

Sigeum Chares iniuſſu reip. occupauit, et inde piraticam exercuit 26. 15.

Siphnus et Kythnus Athenis prouerbio trita exempla oppidorum vilium et contemnendorum 176. 10.

Stryma. de ea contendebant inter ſe Thaſii et Maronitae 163. 18. 1213. 19.

Styra, oppidum Euboeae.

Sunium, oppidum et promontorium atticum 238. 19.

Tamyna, aut Tamynae, oppidum Euboeae, quod praeſidio Athen. inſeſſum ab hoſtibus, Thebanis puta, tum temporis ferme obſidebatur, quum Midias Demoſthenem verberaret. (v. ſcripta ſub v. *Clitarchus*.) 567. 2. 999. 8. quo e loco intelligitur, qua anni tempeſtate ſuſcepta ſit illa expeditio, nimirum, quum Choes Athenis agerentur. qui ludi in menſem Antheſterionem incidebant, noſtro Nouembri reſpondentem. item quo tempore Dionyſia, Lenaea puta, agebantur, Barton p. 191. ad annum quartum Olymp. 109. refert.

Tanagra, oppidum Boeotiae 258. 7.

Tarentum bonis legibus ornatum ab Archyta fuit 1415. 9.

Tene-

Digitized by Google

Tenedus. rogatio Automedontis ſuper Tenediis 1333. 13.

Tenus ab Alexandro Pheraeo occupata 1207. 17.

Thaſus, inſula prope Thraciam 49. 3. praeſidium Lacedaem. Thaſo eiicitur opera Ecphanti et conſortium, et inſula Athenienſibus traditur, quo facto hi non pauca Thraciae adipiſcuntur 474. 27. vinum inde in Pontum exportabatur 935. 9. v. *Thaſii* in indice hiſtorico.

Thebae. Septem ad Thebas duces Creon humari vetabat 1391. 18. v. ind. hiſtor.

Theeum, ſeu fanum Theſei 270. 8.

Theſſaliae decadarchias, vel potius tetrarchias imponebat 71. 12. 117. 26. Theſſaliam Philippo prodiderunt Eudicus et Simus Lariſſaei 241. 27.

Theſpiae (v. ſcripta ſub *Plataeae*, et *Orchomenus*) 73. 6. 208. 18. 347. 19.

Theudaſia, vel Theudoſia, oppidum Cherrhoneſi Cimbricae, vnde Leuco, rex Ponti, a quo aucta et amplificata fuit, priuilegium dabat Athenienſibus, frumenti quantum vellent cum immunitate vectigalium exportandi 467. 10. 933. 13.

Thorikius, demus tribus Acamantidis 996. 23. 1001. 24.

Thraciae reges alios eiecit Philippus, alios inſtituit 13. 1. oppida triginta duo ita deleuit, vt ne veſtigium quidem earum ſupereſſet 117. 21. Thracum oppida ſic vaſtari, ferre animis aequis non poterant Athenienſes, qui illorum ſocii eſſent 234. 11. Thraciae regum res ab exceſſu Cotyis 623. ſq.

Tilphoſſaeum, oppidum Phocidis, Philippus, a ſede vaſtatum, Thebanis condonauit 385. 5.

Tiriſtaſis, oppidum Thraciae, a Diopithe ſubiugatum 159. 11.

Tricaranum Phliaſii ſibi vindicabant 206. 6.

Digitized by Google

				p. ed. Lipſ.
42		19.	in Macartatum	1050
43		20.	in Leocharem	1080
44	IV.	11.	in Stephanum de falſo teſtim. prima	1101
45		12.	ſecunda	1119
46		21.	in Euergum	1139
47		22.	in Olympiodorum	1167
48		23.	in Timotheum	1184
49		24.	in Polyclem	1206
50		25.	pro corona trierarchali	1228
51		26.	in Callippum	1235
52		27.	in Nicoſtratum	1246
53		28.	in Cononem	1256
54		29.	in Calliclem	1272
55		30.	in Dionyſodorum	1282
56	III.	10.	in Eubulidem	1299
57		8.	in Theocrinem	1322
58		9.	in Neaeram	1345
59	I.	22.	funebris oratio	1388
60		23.	amatoria diſputatio	1401
61		21.	exordia concionum	1418
62		19.	epiſtolae ſex. prima, de concordia	1462
—		—	— ſecunda de reditu ſuo	1467
—		—	— tertia de Lycurgi liberis	1474
—		—	— quarta, adu. Theramenem	1486
—		—	— quinta ad Heracleodorum	1489
—		—	— ſexta ad S. P. A.	1491

Digitized by Google

INDEX
PRIMORVM ORATIONIS

cuiusque demosthenicae vocabulorum alphabeticus, a me transscriptus e Taylori schedis, qui Taylor eundem e schedis Langbaenii transscripserat; cum hoc indicio. [v. Langbainii Aduersaria, libro 8. p. 205.

Ἀδελφὰς ἔχομεν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ. c. Spudiam.
Αἴτιος μέν ἐστι Λεωχάρης. c. Leocharem.
Ακέω περὶ ἐμοῦ Θησαμένην. epistola quarta.
Ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀκέαν. or. amatoria.
Αμφότεροί μοι δοκεῖτε. pro Megalopolit.
Αναγκαιον ἴσως ἐστὶν. in Olympiodorum.
Ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐκ ἔστιν ὅπως. de Haloneso.
Ἄνδρες δικασταὶ, βέλομαι παρεγγεγραμμένος. c. Zonothemin.
Ἄνδρες δικασταὶ, μάλιστα μὲν c. Leptinem.
Αντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες. Olynth. prima.
Ἄξιον ἀποδέχεσθαι. de foedere Alexandri.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφεσθαι c. Nausimachum et Xenopith.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν νόμων παραγράψασθαι. exceptio adv. Pantaenetum.
Δίκαια ὑμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.
Ἔδει μέν, ὦ Ἀθ. τοὺς λέγοντας. de Cherrhoneso.
Εἰ μὲν ἐβέλετο Ἄφοβος. in Aphobum prior.
Εἰ μέν ὅτῳ πλεῖστοι de corona nauali.
Εἰ μὲν περὶ κοινοῦ τινος. Philipp. 1.
Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης. in Aphobum de falso testim.
Ἐνόμιζον ἀφ' ὧν Epist. 2. de reditu suo.

item prooemia, orationum eius.

Επα-

Digitized by Google

Επιδὴ καὶ πρότερον ἀγῶνες. c. Macartatum.
Επιδὴ τὰς ἐν τῷ τάφῳ or. funebris.
Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις Olynth. sec.
Ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ' Ἀντιφίλου Ep. 6.
Καὶ σπονδὰς νομίζων. Philipp. quarta.
Καλῶς μοι δοκοῦσιν. in Euergum et Mnesibulum.
Καταψευδομαρτυρηθεὶς. in Stephanum prior.
Κοινωνός εἰμι τοῦ δανεισματος. in Dionysodorum.
Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., νομίζῃ. in Aristocratem.
Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιστον. in Timotheum.
Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. de Rhodiorum libertate.
Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες. de classibus.
Ὁ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρᾳ. c. Onetorem posterior.
Ὅπερ Εὐκτήμων. In Androt.
Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.
Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες, Ἀθ., σπονδὴ de falsa legatione.
Ὅταν ὦ ἄνδρ. Ἀθ. λόγοι γίγνωνται, Philippica sec.
Ὅτι μὲν οὐκ ἀποροῦσιν in Stephanum secunda.
Ὅτι μὲν ὑ συκοφαντῶν. contra Nicostratum.
Ὅτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ. in Aristogit.
Ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. φίλιππος. ad Philippi epist. sec.
Οὐδὲν κοινὸν διαπεπράττεται. c. Lacriti except.
Οὔθ' ὅπως χρὴ πιστεύειν. Epistola quinta.
Οὐκ ἔστι χαλεπώτερον ἐδὲν in Callippum.
Οὐκ ἦν ἄρα, ὦ ἄ. Α. χαλεπώτερον in Calliclem.
Οὐχὶ ταυτὰ παρίσαται Olynth. 3.
Πάλαι καθήμενοι. in Aristogitonem prior.
Παντὸς ἀρχομένῳ σπουδαίᾳ. Epist. prima.
Πάντων ἐστὶν ἀνιαρώτατον. in Boetum de dote.
Περὶ μὲν τοῦ παρόντος πράγματος de rep. ordinanda.
Περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτὸν. Epistola tertia.
Περὶ πολλοῦ ποιούμενος in Onetorem prior.
Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο c. Phaenippum.

Digitized by Google

Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένῳ in Aphob. posterior.
Πολλά με παρακαλέντα in Neaeram.
Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Eubulidem.
Πολλῶν, ὦ ἄ. Α. λόγων γιγνομένων Philipp. tertia.
Πρῶτον μέν, ὦ ἄ. Α. θεοῖς εὔχομαι pro Corona.
Τὴν μὲν ἀπειρίαν τῷ λέγειν. pro Phormione.
Τὴν μὲν ἀσέλγειαν in Midiam.
Τοῖς μὲν ἐμπόροις c. Apaturium.
Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων c. Polyclem.
Τῷ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄ. Α. τῷ παρόντος. in Timocratem.
Τῷ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.
Υβρισθεὶς, ὦ ἄ. δ. καὶ παθὼν in Cononem.

INDEX

τῶν φυλῶν tribuum, et τῶν δήμων curiarum, seu municipiorum atticorum. tribus, quae numero decem sunt, hae sunt ex ordine alphabetico.

1. Acamantis. 2. Aeantis. 3. Aegeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Oeneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio; quem Corsini F. A. T. I. Dissert. quarta a p. 154. ad 185. enucleauit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic praeferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties breuitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. vt e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Hauli omnia haec e Corsinio, qui indicem demorum alphabeticum F. A. I. dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

Αγγε-

Digitized by Google

Αγγελή. Αγγελῆθεν 10.
Ἀγνᾶς. Ἀγνάσιος 1.
Ἀγραυλή. Ἀγραυλεὺς. Ἀγραυλῆθεν 6.
Ἀγρυλή. Ἀγρυλεὺς. Ἀγρυλῆθεν 6. est idem demus cum superiore.
Ἀζηνιά. Ἀζηνιεὺς 7.
Ἀθμονεν et Ἀθμονία. Ἀθμονεὺς 5.
Αἰγιλία et Αἴγιλος. Αἰγιλιεὺς. Αἰγιλιάθεν 4.
Αἰθαλίδαι et Αἰθαλιά. Αἰθαλίδης 8.
Αἰξωνή. Αἰξωνεὺς. Αἰξωνῆθεν 5.
Ἀλαὶ αἰξωνίδες. Ἀλαιεὺς. Ἀλῆθεν 5.
Ἀλαὶ ἀραφηνίδες. Ἀλαιεὺς Ἀλῆθεν 3.
Ἀλιμοῦς. Ἀλιμούσιος. Ἀλιμουντόθεν 8.
Ἀλωπεκὴ et Ἀλωπεκαὶ. Ἀλωπεκεὺς. Ἀλωπεκῆθεν 4.
Ἀμαξάντεια. Ἀμαξαντεὺς. Ἀμαξαντειάθεν 7.
Ἀμφιτροπή. Ἀμφιτροπαιεὺς. Ἀμφιτροπῆθεν 4.
Ἀναγυρᾶς. Ἀναγυράσιος. Ἀναγυρουντόθεν 6.
Ἀνακαία. Ἀνακαιεὺς. Ἀνακαιάθεν 7.
Ἀναφλυστος. Ἀναφλύστιος. Ἀναφλυστόθεν 4.
Ἀπολλωνιά. Ἀπολλωνιεὺς. ad Attalidem tribum pertinet, quae Demosthenis aetate nondum erat, vt nec Ptolemaïs, neque Hadrianis.
Ἀραφὴν. Ἀραφήνιος. Ἀραφηνόθεν 3.
Ἀτήνη. Ἀτηνεὺς 4.
Ἀφιδνα. Ἀφιδναῖος. Ἀφιδνῆθεν 8.
Ἀχάρνα. Ἀχαρνεὺς. Ἀχαρνῆθεν 9.
Ἀχερδοῦς. Ἀχερδούσιος. Ἀχερδουντόθεν 7.
Ἀχραδεῖς. Ἀχραδούσιος. ignotae tribus. videtur idem demus cum superiori esse.
Βατὴ. Βατῆθεν 3.
Βῆσα. Βησαῖος et Βησαιεὺς 4.
Βυτεία. Βυταίδαι et Ἐτεοβυταίδαι 9.
Βραυρών. Βραυρώνιος. Βραυρωνόθεν. ignotae.
Δαιδαλίδης. ἐκ Δαιδαλιδῶν 5.
Δειραδες. Δειραδιώτης 8.

Δεκε-

Digitized by Google

Δεκέλεια. Δεκελεὺς. Δεκελεάθεν 7.
Διόμεια. Διομιεὺς 3.
Εἰρεσίδαι. ἐξ Εἰρεσιδῶν 1.
Ἑκάλη. Ἑκάλεσος. Ἑκαλῆθεν 8.
Ἐλαιεὺς. Ἐλαιάσιος. Ἐλευντόθεν. ἐξ Ἐλαιέων 7.
Ἐλευσὶς. Ἐλευσίνιος Ἐλευσινόθεν 7.
Ἐπιεικίδαι. ἐξ Ἐπιεικιδῶν 5.
Ἐπικηφισία. Ἐπικηφίσιος. Ἐπικηφισιάθεν 9.
Ἐρετρία. Ἐρετριεὺς. Ἐρέτριος et Ἐρετριακὸς. ignotae.
Ἐρεχθία. Ἐρεχθιεὺς. Ἐρεχθιάθεν 3.
Ἐρίκεια. Ἐρικειεὺς. Ἐρικιάθεν 3.
Ἑρμος. Ἑρμειος. ἐν Ἑρμεῖ 1.
Ἑροιάδαι 7.
Ἔρχεια. Ἐρχιεὺς. Ἐρχειάθεν 3.
Εὐπυρίδαι 8.
Εὐωνυμία et Εὐώνυμος. Εὐωνυμεὺς 6.
Ἑχελίδαι. ignotae. videntur ad Hecalidas pertinere.
Ζωστὴρ. Ζωστήριος item.
Ἡφαιστία. Ἡφαιστιάδης 1.
Θημακὸς et Θημακοὶ. Θαμακεὺς 6.
Θορὰι. Θορεὺς. Θοράθεν 4.
Θορικὸς. Θορίκιος et Θορικεὺς. ἐκ Θορικοῦ 1.
Θρία, Θριῶν et Θριαὶ. Θριάσιος et Θριάσιος 9.
Θυμοιτάδαι. ἐκ Θυμοιτιδῶν 7.
Θυργωνίδαι 2.
Ἰκαρία. Ἰκαριεὺς. Ἰκαριόθεν 3.
Ἱπποταμάδαι. ἐξ Ἱπποταμιδῶν 9.
Ἰσιάδαι. Ἰσιεὺς. ignotae.
Ἰτέα. Ἰτεάσιος 1. aut 4.
Ἰωνίδαι. ἐξ Ἰωνιδῶν 3.
Κεραδίδαι 7.
Κεραμεικὸς. Κεραμεὺς. ἐκ Κεραμέων 1.
Κεφαλὴ. Κεφαλῆθεν 1.
Κηδὴ et Κηδαὶ. ἐκ Κηδῶν 6.
Κηττοὶ. Κήττιος 8.
Κηφίσια et Κηφισία. Κηφισιεὺς 6.

Κίκυννα. Κικυννεὺς. Κικυννόθεν 1.
Κοδωκίδαι. ignotae.
Κοίλη. ἐκ Κοίλης 7.
Κολυττὸς. Κολυττεὺς 3.
Κολωνὸς. Κολωνεὺς. Κολωνῆθεν. ignotae.
Κοντύλη. Κοντυλεὺς 10.
Κορυδαλλὸς. Κορυδαλλεὺς. Κορυδαλλόθεν 7.
Κριώα. Κριωεὺς. Κριῶθεν 4.
Κρωπία. Κρωπίδης. ἐκ Κρωπιδῶν 8.
Κυδαθήναιον. Κυδαθηναιεὺς. ἐκ Κυδαθηναίων 10.
Κυδαντίδαι 3.
Κύθηρος et Κύθηρον. Κυθήριος. Κηθηρόθεν 10.
Κύπαλλα 2.
Κυνόσαργες. ἐκ Κυνοσάργους. forte 3.
Κυρτιάδαι 1.
Λακία. Λακιεὺς et Λακιάδης 6.
Λαμπρὰ καθύπερθεν. superior. Λαμπρεὺς 6.
Λαμπρὰ ὑπένερθεν. inferior. Λαμπρεὺς 6.
Λέκκον 4.
Λευκόνιον. Λευκονιεὺς 8.
Λευκοπύρα 4.
Λήναιον. Λήναιος et Ληναιεὺς. ignotae.
Λίμναι item ignotae.
Λεσία. Λεσιεὺς et Λέσιος 9.
Μαραθὼν. Μαραθώνιος. Μαραθωνόθεν 8.
Μελαῖναι et Μελαινεῖς Μελαινεὺς 4.
Μελίτη. Μελιτεὺς. ἐκ Μελίτης 9.
Μίλητον. Μιλήσιος. ignotae.
Μυρρινεῖς. Μυρρινέσιος Μυρρινεντόθεν 10.
Ξυπέτη. Ξυπετεών. ἐκ Ξυπετεώνων 5.
Ὄα et Ὀεῖς. Ὀάθεν 10.
Ὀὴ. Ὀῆθεν 9.
Οἶναι. Οἰναῖος. Attalidis, vel Ptolemaidis.
Οἰνόη. Οἰνοαῖος 7.
Οἰνόη alia, et idem Οἰνοαῖος 2.
Οἶον. ἐξ Οἴης 8.

Οἶον-

Digitized by Google

Οἷον aliud 7.
Ὀτρυνεῖς. ignotae.
Παιανιὰ καθύπερθεν et alia ὑπένερθεν. Παιανιεὺς amb..e 10.
Παιονίδαι 8.
Παλλήνη. Παλληνεὺς 4.
Παμβοτάδαι 6.
Πειραιεὺς. ἐκ Πειραιῶς 7.
Πεντέλη. Πεντελητεὺς (sic) 4.
Περγασὴ. Περγασεὺς. Περγασῆθεν 6.
Περιθοῖδαι. ἐκ Περιθοιδῶν 9.
Περρίδαι 4.
Πήληκες. in nom. sing. Πήληξ. ἐκ Πηλήκων 8.
Πίθος. Πιθεὺς vel Πιτθεύς 5.
Πλώθεια. Πλωθειεὺς et Πλωθεὺς. Πλωθειάθεν 3.
Πόρος. Ποριεὺς et Πόριος 1.
Ποταμὸς. Ποτάμιος 8.
Πρασιαὶ. Πρασιεὺς et Πρασιάθεν 10.
Προβάλινθος. Προβαλίνθιος. Προβαλίσιος. Προβαλινθόθεν 10.
Πρόσπαλτα. Προσπάλτιος. Προσπαλτόθεν 1.
Πτελέα. Πτελεάσιος. Πτελεάθεν 9.
Ῥαμνῆς. Ῥαμνήσιος. Ῥαμνεντόθεν 2.
Σαλαμὶς. Σαλαμίνιος 2.
Σημαχίδαι 4.
Σκαμβωνίδαι 8.
Σήνιον. Σηνιεὺς. Σηνιόθεν 8.
Σποργίλος. Σποργίλιος. ignotae.
Στειρία Στειριεὺς. Στειριάθεν 10.
Συβρίδαι 6.
Συπαλήττος. Συπαλήττιος. Συπαλητόθεν 5.
Σφενδάλη. Σφενδαλεὺς. Σφενδαλῆθεν 7.
Σφηττὸς. Σφήττιος. Σφηττόθεν 1.
Τιτραὶς. Τιτράσιος. Τιτραντόθεν 3.
Τιτακίδαι 4.
Τρικόρυθον. Τρικορύσιος 2.

Digitized by Google

Τεινεμεῖς a Τεινεμεὺς. Τεινεμεάθεν 5.
Τυεμίδαι 9.
Ὑβα. Ὑβάδαι 8.
Ὑσία et Ὑσίαι. Ὑσιεὺς. ignotae.
Φάληρον. Φαληρεὺς et Φαληρεῖος 4.
Φηγαία. Φηγαιεὺς. ἐκ Φηγαιέων 3.
Φηγαία alia 10.
Φηγᾶς. Φηγάσιος. Φηγαιτόθεν 6.
Φιλαΐδαι 3.
Φλύα. Φλυεὺς. Φλυῆθεν 5.
Φορμίσιοι. ignotae.
Φρεάῤῥιοι. Φρεαῤῥόθεν 8.
Φρίττιοι. ignotae.
Φυλή. Φυλάσιος 9.
Φύρνη 4.
Χιτώνη. Χιτώνιος 6.
Χόλαργος et Χολᾰργία. Χολαργεὺς 1.
Χολλίδαι 8.
Ψαφίδαι 2.

CALENDARIVM ATTICVM

e Corsinii Fastorum Atticorum T. II. p. 381. ad p. 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendifaciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinius ordinem Petauii. Annus Atticus incipiebat a solstitio aestiuo circiter.

I. Hecatombaeon, qui primus anni attici mensis est, cum Iulio ferme conuenit. 5. seu quinto huius mensis die agebantur Κοννίδεια, 6. Θησῆα. 12. Κρόνια. 14. Panathenaea minora. 16. Metoekia. 28. Panathenaea maiora. Diebus huius mensis ignotis, Hecatombaea, forsitan primo mensis die, et Androgeonia.

II. Metagitnionis [Augusti] 1. Metagitnia.

Boë-

Digitized by Google

III. Boëdromionis [Septembris] 1. Boedromia. 3. Victoria Plataica. et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Charisteria, vel reditus a Phyla. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mysteria, per nouendium. die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystae. 17. Sacrificia. 18. Calathi cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochoë. Diebus ignotis Aglauria et Panis festum.

IV. Maemacterionis [Octobris] 1. Maemacteria.

V. Pyanepsionis [Nouembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Ascensus ad Eleusina, ad Thesmophoria, quae agebantur diebus quinis, 14. 15. 16. 17. et 18. tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhesis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Ascolia, Dionysia, Theoenia, Halòa, Posidonia.

VII. Gameleonis [Ianuarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11. 12. et 13. Anthesteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithoegia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenaea. diebus ignotis Eleusinia minora. Diasia Ioui Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia vrbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia et victoria ad Salamina Cypri. 19. Diasia equestria. diebus ignotis Adonia et κυβερνήσια.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloïa. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. diebus ignotis Delia annua.

XII. Skirrhophorionis [Iunii] 12. Skira. 14. Buphonia et Diipolia. 28. Herculana. diebus ignotis Arrhephoria.

Digitized by Google

INDEX ALPHABETICVS
ludorum, seu festorum Atticis dierum.

maior numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu arabicus, diem mensis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμὸς III. 15.
Ἀγὼν Eleusine III. 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἀλαδεμύσαι III. 16.
Ἀλῶα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII. 11. 12. 13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀρρηφόρια, Ἑρσηφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX. 8.
Ἀσκώλια VI. 2.
Βαλλητὺς.
Βενδίδεια XI. 20.
Βοηδρόμια III.
Βοφόνια XII. 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτὴ.
Δελφίνια X. 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρια, sunt eadem atque Thesmophoria. sed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X. 30. acta.
Διάσια X. 19.
Διιπόλια XII. 14.
Διόμεια.
Διονύσια ἐν ἄστει IX. 12.
κατ' ἀγρὸς VI. 3.
ληναῖα VIII. 14. his de diuersis Liberalibus, et de quorumque aetate quaesiuit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium T. II. p.
Ἐκαλήσια. fort. I. 6.
Ἑκατήσια. nouilunio quoque.
Ἐλευθέρια III. 3.
Ἐπιδαύρια III. 22.
Ἑρμαῖα.
Εὐμενίδεια.
Ἡραῖα.
Ἡράκλεια XII. 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI. 7.
Θεοίνια VI. 4.
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14. 15. 16. 17. 18.
Θησεῖα I. 8.
Θύια III. 17.
Ἴακχος III. 20.
Ἰλίεια.

Ἰοβάκ-

Digitized by Google

Ἰοβάκχεια.
Καλάθε κάθοδος III. 18.
Καλλυντήρια XI. 19.
Κεραμεικεια.
Κοννίδεια I. 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I. 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγών, vel Λαμπαδηδρομία. Λαμπάδων ἡμέρα III. 19.
Λήναια VIII. 14.
Μαιμακτήρια IV. 1.
Μεταγειτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I. 16.
Μενύχια X. 16.
Μέσεια.
Νεμέσια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III. 6. ἐν Νάξῳ. eodem. ἐν Σαλαμῖνι III. 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νουμηνία, seu Nouilunia, primi quique dies mensis cuiusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V. 7.
Παιώνια.
Παναθήναια maiora I. 28. minora I. 14.
Πάνδημον V. 30.
Πάνδια IX. 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παραλία.
Πιθοίγια VIII. 11.
Πλημοχόη III. 23.
Πλυντήρια XI. 25.
Ποσειδώνια VI. 6.
Προηρόσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαιρητήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et haec lectio melior esse, quam illa.
Πυανέψια V. 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιροφόρια XII. 12.
Στήνια.
Συνοίκια v. Μετοίκια.
Σωτήρια. conf. Ἐλευθέρια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σενίᾳ.
Ὑδροφόρια VIII. 1.
Φέλλος IX. 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III. 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI. 6.
Χόες et Χύτροι VIII. 12. 13.
Ὡραῖα.

Digitized by Google

INDEX ARCHONTVM EPONYMORVM

ab initio inde belli Peloponneſiaci, ad exitum Demoſthenis vſque. E Corſinio.

Olymp.

87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.

88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus, alii Euthymus.
4 Stratocles.

89 1 Iſarchus.
2 Aminias.
3 Alcaeus (alii Alcmaeon.)
4 Ariſtion. alii Ariſton.

90 1 Aſtyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.

91 1 Ariſtomneſtus (alii Arimneſtus.)
2 Chabrias.
3 Piſander.
4 Cleocritus, alii Clearchus, alii Leocritus.

92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.

93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.

94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion, alii Micon.
4 Exaenetus, aliis Xenaenetus.

95 1 Laches.
2 Ariſtocrates.
3 Ithycles.
4 Lyſiades. alii Suniades.

96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demoſtratus.

97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demoſtratus iterum.
4 Antipater.

98 1 Pyrrhion, alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Myſtichides.
4 Dexitheus.

99 1 Diotrephes.
2 Phanoſtratus.
3 Euan-

Digitized by Google

3 Euander, alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nausinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charisander, alii Chariander.
2 Hippodamas, alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Asteus, alii Aristaeus.
102 1 Alkisthenes.
2 Phrasiclides.
3 Dysniketus, alii mendose Dyskinetus.
4 Lysistratus.
103 1 Nausigenes.
2 Polyzelus.
3 Kephisodotus, alii Kephisodokus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus, alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio, alii Callidemides.
2 Eucharistus.
3 Cephisodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines, alii Elpinices.
2 Callistratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Aristodemus.
2 Thessalus, alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus, aliis Theomnetus, et Thumedus.
2 Themistocles.
3 Archias, alii Archidas.
4 Eubulus, alii Eudorus.
109 1 Lykiscus.
2 Pythodotus, alii Pythodorus.
3 Sosigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophrastus.
2 Lysimachides.
3 Chaerondas, alii Chaeronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus, alii Pythodorus.
2 Euaenetus.
3 Cteficles.
4 Nicocrates, alii Nicostratus.
112 1 Nicetas, alii Anicetes,

Digitized by Google

cetes, alii Nicaretus.
2 Ariſtophanes.
3 Ariſtophon.
4 Kephiſophon, alii mendoſe Kephiſon.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Soſicles.
114 1 Hegeſias.
2 Kephiſodorus.
3 Philocles, quo anno Demoſthenes exſpirauit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTVM EPONYMORVM
ab Olympiade 87. ad 114.

NB. vitioſas variantes lectiones praefixo aſteriſco inſigniui.

	Olymp.	
Agathocles	105	4
Alcaeus	89	3
Alkiſthenes	102	1
*Alcmaeon	89	3
Alexias	93	4
Aminias	89	2
*Aminias	94	1
Anarchia	94	1
*Aniketes	112	1
Anticles	113	4
Antigenes	93	2
Antipater	97	4
Apollodorus	87	3
——	107	3
Archias	90	2
——	108	3
Archippus	114	4
*Arimneſtus	91	1
*Ariſtaeus	101	4
Ariſtion	89	4
Ariſtocrates	95	2
Ariſtodemus	107	1
Ariſtomneſtus	91	1
*Ariſton	89	4
Ariſtophanes	112	2
Ariſtophon	112	3
Aſteus, vel Aſtius	101	4
Aſtyphilus	90	1
*Calamio	105	1
Calleas, vel *Callias	100	4
Callias	92	1
iterum	93	3
Callimachus	107	4
Callimedes, vel *Calamio, vel Callidemides	105	1
Calliſtratus	106	2
Kephiſodorus	105	3
item	114	2
Kephiſodotus, vel *Kephiſodorus	103	3
Kephiſophon, vel *Kephiſon	112	4
Chaerondas, vel * Chaeronidas	110	3
Chariclides	104	2

Cha-

Digitized by Google

Charisander, vel * Chariander	101	1	Exaenetus	94	4
Chion	103	4	Glaucippus	92	3
Chremes	113	3	Hegemon	113	2
*Clearchus	91	4	Hegesias	114	1
Cleocritus	91	4	Hippodamas, vel * Hippodamus	101	2
Ctesicles	111	3	Isarchus	89	1
Demophilus	99	4	Ithycles	95	3
Demostratus	96	4	Laches	95	1
iterum	97	3	*Leocritus	91	4
Dexitheus	98	4	Lykiscus	109	1
Diocles	92	4	Lysiades	95	4
*Diocles	114	3	Lysimachides	110	2
Diophantus	96	2	Lysistratus	102	4
Diotimus	88	1	*Menander	99	3
alius	106	3	Micio, vel *Micon	94	3
Diotrephes	99	1	Molon	104	3
Dysniketus, vel *Dysk inetus	102	3	Mystichides	98	3
Elpines	106	1	Nausigenes	103	1
*Epaminon	94	1	Nausinicus	100	3
Epaminondas	87	4	*Nicaretus	112	1
Euaenetus	111	2	Niketas	112	1
Euander	99	3	Nicocrates, vel *Nicostratus	111	4
Eubulides	96	3	Nicomachus	109	4
Eubulus	108	4	Nicon	100	2
Eucharistus	105	2	Nicophemus, vel * Nicodemus	104	4
Euclides	88	2	Nicoteles	97	2
alius	94	2	Phanostratus	99	2
Euctemon	93	1	Philocles	97	1
Eudemus	106	4	Phormio	96	1
Euphemus	90	4	Phraslicides	102	2
*Eudorus	108	4	Phrynichus	110	4
Euthyclitus	113	1	Pisander	91	3
Euthydemus	87	2	Polyzelus	103	2
iterum	88	3			

Pyr-

Digitized by Google

Pyrrhio, vel *Pyrgion	98	1	*Theclus, vel Thellus	107	2
Pytheas	100	1	Themiſtocles	108	2
Pythodemus, vel *Pythodorus	111	1	Theodemus	106	4
Pythodorus	87	1	Theodotus	98	2
alius	94	1	*Theomnetus	108	1
alius	109	2	Theophilus	108	1
Socratides	101	3	Theophraſtus	110	1
*Soſicles	113	4	Theopompus	92	2
Soſigenes	109	3	Theſſalus	107	2
Stratocles	88	4	*Thumedus	108	1
*Suniades	95	4	Timocrates	104	1
			*Xenaenetus	94	4

INDEX RERVM MEMORABILIVM AETATE DEMOSTENIS GESTARVM.

Par fuerat eiusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus ſum, et feſtinatione impeditus. Congeſſi hunc indicem ex obſeruatis Schotti et Cortinii et Taylori in ſchedis. Vniuerſe praemonendum duco, hos tres auctores interdum in annis diſcrepare, aliis eadem euenta vetuſtiora anno, aliis iuniora facientibus. quod eo minus mirandum eſt, quia facile factu eſt, ut in menſe vno erretur, hoc auctore vetuſto rem eandem eueniſſe, narrante e. c. anno 2. Olymp. CIX. iſtoc, tertio, neutri tamen multum a vero abſint, quoniam Atticis annis aeſtate media ordientibus, facile factu fuit, vt quae res anno 2. exeunte fuiſſet coepta, eadem ineunte tertio finiretur; et ſic, qui auctores diſcrepare videantur, reapte tamen inter ſe conſentiant.

Olympiadis igitur 99. anno tertio naſcitur Demoſthenes. Bellum Lacedaemonium cum Bocotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exſules duce Pelopida domum redeunt, Lacedaemonii Thebis eiiciuntur.

anno

Digitized by Google

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, proelio nauali apud Naxum superauit.

CI 1 6
2 7 Timotheus Lacedaemonios vicit ad Leucada.
3 8 Chabrias Pythia vicit.
Euagoras, Cypri rex, a Thrasydaeo interemtus est. cui Isocrates orationem funebrem scripsit.
4 9 Lacedaemonii bellum adv. Ath. instaurant.
Plataeae iterum destructae.
CII 1 10 Pax Antalcidis.
Megalopolis condita.
2 11 Lacedaemonii, duce Cleombroto, rege suo, in Boeotiam ingressi, vincuntur ad Leuctra.
3 12 Messenii domum rediere.
4 13 Philippus, Amyntae f. obses datur Alexandro Pheraeo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.
CIII 1 14
2 15 Societas belli Laced. cum Athen. aduersus Thebanos.
Dionysius senior, tyr. Syrac. excessit.
3 16 Themison, Eretriae tyrannus, Oropum occupat.
Bellum Laced. cum Boeotis quinquennale desiit.
4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.
CIV 1 18 Demosthenes tutores accusauit, et scripsit τὰς ἐπιτροπικὰς.
Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Pheraeo occubuit.
2 19 Pugna ad Mantineam, vbi Epaminondas cecidit.
3 20
4 21
CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.

Phi-

Digitized by Google

Philippi Macedonis regnum init.

2 23 Philippus pace cum Athen. compoſita Paeonas et Illyrios ſubigit. *Schottus.*

Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. poteſt vterque vera tradere. Nam Philippus ſaepius illos populos armis infeſtabat.

3 24 bellum ſociale exarſit, geſtum a Charete, Iphicrate, Timotheo, ducibus Athen. aduerſus Rhodios, Chios, Byzantinos et ſocios. Philippus Amphipolin, Potidaeam, Pydnam capit, praeſidiis Athen. comiter deductis et domum remiſſis. Theſſalorum tyrannos expellit.

4 25 Phocenſes templum Delphicum expilant. Alexander Pheraeus ab vxore iugulatur. Dio Dionyſium iunioremSyracuſis exturbat.

CVI 1 26 Alexander M. naſcitur.

2 27 Bellum ſacrum, ſeu Phocicum, decennale exardeſcit.

Dem. ſcripſit or. in Androtionem et Leptin.

3 28 or. de claſſibus περὶ συμμοριῶν.

Philippus Pagaſas et Methonam cepit.

Leucon, rex Boſpori, obit, ſuccedit filius Spartacus.

4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et περὶ συντάξεως.

Phil. Heraeum caſtellum capit. Theſſalis ſuccurrit. Onomarchum, ducem Phocenſium, profligat.

Chares Helleſpontum ingreditur, Seſtum oppugnat.

Kerſobleptes, Philippo infeſtus, vniuerſam fere Cherrhoneſum, excepta Cardia, permittit Athenienſibus, hi colonos eo deducunt.

Mau-

Digitized by Google

Mauſolus, Cariae dynaſta, obit, poſt quem biennio regnat eius vxor eadem atque ſoror Artemiſia. tum Idrieus.

CVII 1 30 Dem. in Philippum concionari coepit. Scripſit Ariſtocrateam.

Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumpere tentans, ab Athenienſibus praeuentus excluditur et in Locros mouet.

Athenienſes coloniam Samum mittunt.

2 31 or. pro Rhodiis.

3 32 Euagoras, rex Cypri, vna cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina vrbem obſidet.

4 33 Demoſthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam ſcripſit.

Philippus Olynthum obſidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia rogatum.

CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriae congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat. capit item Mekybernam et Toronam.

2 35 Dem. habuit quintam philippicam, a Dionyſio male ſextam appellatam, incipientem a verbis ὦ μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia eſt philippicae primae. *Schottus.* v. Dem. noſtri p. 48. 16.

Athenienſes cum Phil. pacem faciunt.

Legatio Demoſthenis et Aeſchinis.

3 36 Oratio de pace, item philippica ſexta. Philippus bello Phocenſi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima philippica dicta eſt, hodie ſecunda.

Illyricum deuaſtat Philippus, Theſſalos ſibi deuincit.

2 39 octa-

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google